

EEK GENT

Digitized by Google

11

~~11~~

B.L.

3661.

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA

E SCRIPTIS OCTO VETERIBUS LIBRIS

QUORUM PLERIQUE NONDUM COLLATI FUERANT

NUNC PRIMUM EMENDATE EDIDIT

RICH. FR. PHIL. BRUNCK

REGIÆ INSCRIPTIONUM ET HUMANIORUM

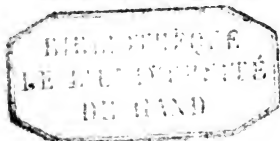
LITERARUM ACADEMIÆ SOCIUS.

A R G E N T O R A T I

APUD SOCIOS BIBLIOPOLAS

BAUER ET TREUTTEL.

MDCCLXXX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
1100 S. HARBOUR STREET, CHICAGO, ILL.
U.S.A.
ESTABLISHED 1892
INCORPORATED IN THE STATE OF ILLINOIS
OFFICE OF THE LIBRARY
CHICAGO, ILLINOIS

DATE _____
BY _____
CHICAGO, ILLINOIS
LIBRARY

LECTORI

S. D.

RICH. FR. PHIL. BRUNCK.

AD APOLLONIUM, quem jamdudum seposueram, quid me, alia molientem, inopinate retraxerit, lectoris scire non interest. Edendi hujus Poëtæ publico literarum bono consilium a me susceptum fuisse, qui me norunt, facile sibi persuadebunt.

E plurimis qui post Homerum Epico carmini scribendo ingenium applicuere, solius Apollonii integrum ad nos pervenit opus ARGONAUTICORUM, eo saltem nomine, sed & alias præclaras ob dotes, idonei editoris cura dignissimum. Neglectum quidem non fuit omnino, quum illius septem prodierint editiones: Florentina, Aldina, Parisina, Brubachii, Basileensis, Stephani & Hœltzlini. Sed illotis adeo manibus semper contrectatum fuit, ut collecto per longam barba-

riem squalore ad hunc usque diem infuscatum reman-
 ferit. Sunt enim editiones illæ omnes mendosissimæ.
 Literatorum paucis primam videre contigit, quæ rarif-
 sima est. Rarior est etiam Aldina; nec facile obvia
 Parisina, quæ prioribus accuratior est, & e scripto
 codice passim emendata. Francofurtana Brubachii Al-
 dinam exprellit, sublati aliquot operarum erroribus:
 utramque Basileensis. Parisinam fere secutus est Ste-
 phanus, adsumtis e Florentina & Aldina lectionibus,
 quas meliores esse censuit, paucisque in locis, e sola
 Græcæ linguæ peritia, abluta fœdiori illuvie; nam
 codicem nullum adhibuit. Jeremias Hœltzlinus, seu,
 ut eum appellat GER. JO. VOSSIUS in epistola ad
Jo. Meursium, Hœllellus, homo in Germania natus,
 &, meliorum doctorum penuria, Lugdunum Batavorum
 ad Professionem Græcarum literarum accitus, e supe-
 rioribus sex editionibus, nullo inspecto codice, suam
 concinnavit, omnium pessimam. Tenebricosam ver-
 sionem adjecit, quam nemo intelligere possit, nisi
 sensum e Græcis hauriat, *putidoque commentario*
poëtam oneravit; *hominum futilissimus*; quod ve-
 rum judicium de eo tulit Vir ingenio & doctrina præ-
 stantissimus DAVID RUHNKENS.

In editionum Apollonii censum referri non mere-
 tur Batavæ repetitio, quæ ante hos tres annos Oxonii
 prodiit cura Joannis Shaw, *Artium Magistri*. Qui pri-
 mam tantum præfationis paginam legerit, statim arbitra-
 tus fuerit, eximium forte in ceteris artibus Magistrum,

in arte Græcos Poëtas edendi *Shawium* illum ne tionem quidem esse. De ejus in Apollonium meritis quid censeam, in notis abunde declaravi.

Jam quibus ego subsidiis Poëtæ textum emendaverim, &, ni valde fallor, genuino suo nitore prope modum restituerim, lectorem edoceri par est.

Quinque scriptos codices antiquos & bonæ notæ e Regia Bibliotheca ipse ad editum textum contuli. Sunt autem hi codices:

- A. — *MMDCCXXVII.*
- B. — *MMDCCCXLVI.*
- C. — *MMDCCXXVIII.*
- D. — *MMDCCXXIX.*
- E. — *MMDCCCXLV.*

Eorum ex edito catalogo Bibliothecæ Regiæ notitia petenda est: quo autem ordine eos adhibui, eodem a me supra recensiti sunt.

Ante octo annos in usum meum codicem Bibliothecæ Cæsareæ ad Stephani editionem summa cum diligentia contulerat Vir harum rerum peritissimus *Jo. Laurentius Blesfig*, Philosophiæ nunc in hujus urbis Academia publicus Doctor.

E sex illis codicibus emendati Apollonii tres circiter partes, & in eas notæ, jam prelum subierant, quum Gottinga a Viro amicissimo CHR. G. HEYNE collationes accepi codicum *Medicei & Guelferhytani*. Hujus selectas lectiones jam vulgaverat JO. PIERSONUS. Aliquanto melior esset hæc Editio, si colla-

tiones illæ citius ad me pervenissent: nam bonas aliquot lectiones in iis reperi, quæ mihi aliunde non innotuerant. Sed de iis in notarum Appendice monui, unde lector diligens singulas suo loco ad oram libri reponet.

Scribebam Argentorati XIII. Augusti MDCCLXXX.

311.

ALFRED

~~ALFRED~~

VETERUM JUDICIA DE APOLLONIO.

QUINCTILIANUS *Inst. Orator. X. i.*

Apollonius in ordinem a Grammaticis datum non venit, quia Aristarchus atque Aristophanes, Poëtarum judices, neminem sui temporis in numerum redegerunt: non tamen contemnendum edidit opus æquali quadam mediocritate.

LONGINUS *de Sublimitate Sect. XXXIII.*

Φέρε δὴ λάβωμεν τῷ ὄντι καθαρὸν τινὰ συγγραφεῖα καὶ ἀνέκκλητον. ἂρ' οὐκ ἄξιον ἔτι διαπορῆσαι περὶ αὐτοῦ τούτου καθολικῶς, πότερόν ποτε κρείττον ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις μέγιστος ἐν ἐνίοις διημαρτημένον, ἢ τὸ σύμμετρον μὲν ἐν τοῖς κατορθώμασιν, ὑγιὲς δὲ πάντα καὶ ἀδιάπτωτον; καὶ ἔτι, ἢ Δία, πότερόν ποτε αἱ πλείους ἀρεταὶ τὸ πρωτεῖον ἐν λόγοις, ἢ αἱ μείζους, δικαίως ἂν φέροντο; ἔστι γὰρ ταῦτ' οἰκεία τοῖς περὶ ὕψους σκέμματα, καὶ ἐπικρίσεως ἐξ ἅπαντος δεόμενα. ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὡς αἱ ὑπερμεγέθεις φύσεις ἡκίστα καθαραὶ· τὸ γὰρ ἐν παντὶ ἀκριδὲς κίνδυνος σμικρότητος· ἐν δὲ τοῖς μεγέθεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄγαν πλούτοις, εἶναι τι χρεὴ καὶ παρολγωρούμενον. μὴ ποτε δὲ τοῦτο καὶ ἀνασκαῖον ἦ, τὸ τὰς μὲν ταπεινάς καὶ μέσας φύσεις, διὰ τὸ μηδαμῇ παρακινδυνεύειν, μὴδὲ ἐφίστασθαι τῶν ἄκρων, ἀναμαρτήτους ὡς εἶναι τὰ

πολύ καὶ ἀσφαλεστέρας διαμένειν· τὰ δὲ μεγάλα ἐπισφαλῆ δι' αὐτὸ γίνεσθαι τὸ μέγεθος. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοῶ τὸ δεύτερον, ὅτι φύσει πάντα τὰ ἀνθρώπεια ἀπὸ τοῦ χείρονος αἰετὶ μᾶλλον ἐπιγινώσκειται, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων ἀνεξάλειπτος ἡ μνήμη παραμένει, τῶν καλῶν δὲ ταχέως ἀπορρεῖ. παρατεθειμένος δ' οὐκ ὀλίγα καὶ αὐτὸς ἀμαρτήματα καὶ Ομήρου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι μέγιστοι, καὶ ἡκίστα ταῖς πηλοσμοσιν ἀρεσκόμενος, ὅμως δὲ οὐχ ἀμαρτημάτων μᾶλλον αὐτὰ ἐκκύσεια καλῶν, ἢ παρράματα δι' ἀμέλειαν, εἰκῇ που καὶ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ μεγαλοφύας ἀνεπιστάτως παρενηνευμένη, οὐδὲν ἥτιον οἴμικι τάς πρεῖζοντας ἀρετάς, περὶ καὶ πρὸ ἐν: πᾶσι διομαλίζοιεν, τὴν τοῦ πρωτείου ψῆφον μᾶλλον αἰετὶ φέρεσθαι, καὶ εἰ μὴ δι' ἐνὸς ἑτέρου, τῆς μεγαλοφροσύνης αὐτῆς ἕνεκα. ἐπείτοι γε καὶ ΑΠΤΩΤΟΣ ὁ Απολλώνιος ὁ τοῦς Ἀργοναύτας ποιήτας, ἅρ' οὖν Απολλώνιος αἰετὶ μᾶλλον ἢ Ομηρος ἐδέχαιτο γενέσθαι;

Stulte saperet, si quis Apollonium Homero præferret: sed non ideo ille contemnendus, quia hujus ad sublimitatem non adsurgit. De Poeta nostro optime judicavit Longini editor Lipsiensis, cujus exquisitam notam ad superiora Sophistæ verba apponam.

ΑΠΤΩΤΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ. Explicari nunc quidem illa disputatio non potest: constat enim exemplis & locis singulis. Si quis tamen sumere carminis legendi operam velit, is secundum naturam institutum reperiet; (nam situs locorum & iter ordinem reddidit necessarium)

necessarium) episodica plane e re & occasione itineris nata, ut vix digressionis speciem habeant; præcise (vere enim hoc verbo uti possum) & probabiliter rem quamlibet narratam; in ipsis fabulis & παραδόξαις semper opinionem ejus ætatis παραδόξων conservatam; mores verosimiliter expressos; similitudines cum aptas rei, tum loco usurpatis; ea denique descripta, quæ præ ceteris digna essent. Modo paulo plus ingenii ad varietatem, ubertatis ad copiam, facilitatisque ad suavitatem ei contigisset, nec ubique studium exquisitæ & subtilis scientiæ literarum Græcarum eluceret! nam profecto Homerum legens delectari tibi videare; Apollonium tractans, severe literis operam navare.

Verum est profecto, quod innuit Vir ingeniosus, Homerum Apollonio faciliorem esse. Sed quum salebræ pleræque, in quibus hærebant lectores, codicum & Criticæ ope nunc complanata sint, futurum confido, ut qui semper doctissimus habitus est Poëta, idem deinceps mollior suaviorque videatur.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Απολλώνιος ὁ τῶν Αργοναυλικῶν ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Αλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες; Ιλλέως· Φυλῆς Πτολεμαίδος. ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, Καλλιμάχου μαθητῆς. τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφησον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Αργοναυτικά, καὶ κατεγνώσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν διχόλην τῶν ἄλλων ποιητῶν, καὶ ἀλιπεῖν τὴν πατρίδα, καὶ μελεληυθῆναι εἰς Ρόδον· καὶ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ρόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς Ροδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη.

ΑΛΛΩΣ.

Απολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Αλεξανδρεὺς· πατὴρ δὲ Σιλλέως, ἢ Ιλλέως, μητὴρ δὲ Ρόδης. οὗτος ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Αλεξανδρείᾳ ὅντι γραμματικῶ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθρίασας παρεγένετο ἐν τῇ Ρόδῳ, καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεῖν

ρητορικούς λόγους· ὅθεν καὶ Ρόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοῖνυν διάγων, καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ροδίων ἀξιοθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ κεῖ αὐτῷ ἐπιδειξάμενος, εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε· ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιοθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ, τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΪΔΑ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ ποιητῆς, διατρίψας ἐν Ρόδῳ, υἱὸς Σιλλείως, μαθητῆς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ερατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ερατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τὴν ἡ Σαλαμῶνας θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ Περσίδωνος Νηλεὺς καὶ Περίαν· εἶτα γαμεῖται Κρήδεϊ τῷ Αἰόλου παιδί, καὶ τέλει ἐξ αὐτοῦ Αἴσωνα, Φέρητα, Ἀμυδάνα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσωνος Ιάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμήτος· ἀπὸ δὲ Ἀμυδάανος Μελάμπωνς. καὶ ὁ μὲν Ιάσων ἐκδίδεται Χείρωνι τρέφασθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μαθήσασθαι, Αἴσωνος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Περίᾳ καταλιπὼντος, καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποσφραγῇ ὁ Ιάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Απόλλωνος ὁ Περίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιδόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν, ὁ δὲ Ιάσων αὐξηθεὶς, ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς, μεδέων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὕρισκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἡραν γαῖ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐσθῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ιάσων ἐπὶ τῶν ὄμων, διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν πένδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὕρισκει πανήγυριν δημοσίαν, καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Περίου. θεασάμενος τοῦν τὸν Ιάσωνα μονοπέδιλον ὁ Περίας, ὑπομνησκέσθαι τοῦ χρησμῶ· εὐλα-

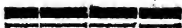
εὐμένους δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἄθλόν τι αὐτῷ προστάσσει κεινῦτα·
εἰπὼν ὅτι Ἀπελθὼν εἰς τὴν Συυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρος
κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σου πατρός· τοῦτο δὲ
προσέταττεν, οὐχ ὡς κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἷ-
μος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθῆσθαι ὑπὸ τίνος, ἢ ἐν
τῇ θαλάσῃ ναυαγῆσειν· τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας
ὥδε πως ἔχει·

Αθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς αὐτὸς Φη-
σιν Ἀπολλώνιος, (III. 360.)

Ἀμφω γάρ· Κρηθεὺς Αθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱες,
ποτὶ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Εἰλην. τελευτησάσης
δὲ αὐτῆς γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα, τὴν Ἰνώ. αὕτη δὲ, ὡς μη-
τρικά, ἐπεβούλευσε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς,
καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπῆρον.
οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ εἰδίδου
τοὺς ἐτησίους καρπούς, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπῆρον. Αθάμας
οὖν ὡς βασιλεὺς συναγαγὼν τοὺς μάντις, ἠρώτα αὐτοὺς, μα-
θεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνώ πέμπει
πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπαγγελιομένη δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς
Αθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθῇ τὰ τέκνα, τὰ ἐκ τῆς προτέ-
ρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Εἰλην, οὐκ ἂν ἐκφύ-
τειν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντις λέγουσι
τῷ Αθάμαντι. μελλόντων δὲ τῶν παιδῶν

ΠΡΑΚΤΑ

τῆς Νεφέλης Φρίξου καὶ Ελλης φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπικτημένον κίνδυνον· εἴτα ἐπὶ τῶν νώτων λαβὼν εἰσεῖσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ελλην· ἔθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ελλήσποντος ὀνομάσθη. τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριόν, καὶ θύει Φυξίῳ Διὶ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυῖας. γαμῆ δὲ Χαλκιδίωσιν τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἀργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν, καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Αρχόμενος σίο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσσομαι, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας, βασιλῆος ἑφημοσύνη Πελίας,
χεύσειον μετὰ κῶας ἐύζυγον ἤλασαν Αργαί.

- 5 Τρίην γὰρ Πελὶς Φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὁπίσσω
μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅτιν' ἴδοιτο
δημόθεν εἰσπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
θηρὸν δ' οὐ μετέπειλα θεὸν κατὰ βάξιν **ΙΗΣΩΝ**,
χειμερίοιο ρέεθρα κιῶν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἱλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
κάλλιπεν αὐτὶ πέδιλον ἐνισχόμενον προχεῆσιν.
ἔκετο δ' εἰς Πελίην αὐτοσχεδόν, ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ρέζε θεοῖς, Ἡρῆς δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
15 αἶψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καὶ οἱ αἶθλα
ἔντυε ναυτιλὴς πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἦέ κεν ἀλοδαμοῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖδοι
Ἀργον Ἀθηναίης καμῖειν ὑποθημοσύνησι.

Α

20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
 ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἀλός, ὅστα τ' ἔρεξαν
 πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήμεναι εἶεν αἰοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτῇ
 Καλλιόπῃ Θρηϊκί φاتیζεται εὐνηθεῖσα

25 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄλγχι τεκέσθαι.
 αὐτὰρ τόν γ' ἐθέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
 θέλξαι αἰοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
 Φηγοὶ δ' ἀγριαῖδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
 ἀκλῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι

30 ἐξείης σιγῶσιν ἐπήτριοι, ἃς ὅ γ' ἐπαυρὸ
 θειγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
 Ορφέα μὲν δὴ τοῖον ἑὼν ἐπαρωγὸν αἰθέλων
 Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας,
 δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανένοντα.

35 Ἠλυθε δ' ΑΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτην
 γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Απιδανοῖο,
 Πειρεσιᾶς, ὄρεος Φυλληίου ἀλγχοῖδι, ναίων,
 ἔνθα μὲν Απιδανός τε μέγας, καὶ διὸς Ἐνιπεύς
 ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθι εἰς ἔν ἰόντες.

40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπῶν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἴκανε
 Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθαίων,
 ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
 ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἥδη
 γυῖα, μένιν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τοπάρους περ.

45 Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο,
 μήτρως Δαισονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπυσεν

Αἴσων Αλκιμέδην Φυλακῆϊδα· τῆς μὲν ἀνώγει
προσύνῃ καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.

Οὐδὲ Φερκαῖς ΑΔΜΗΤΟΣ εὐρήνευσιν ἀνάσσω
50 μίμνεν ὑπὸ σκοπῆν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.

Οὐρῇ Αλόπῃ μίμνον πολυλήϊσι Ερμείας
υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε υἱοσσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥῆσι
55 Μυρμιδόνος κόρυς Φθιάς τέκεν Εὐπολέμευ·
τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Αντιανειρης.

Ηλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρός ἀμείνων.
Καινεά γὰρ ζῶν περ ἐπικλείουσιν αἰετοὶ
60 Κενταύροισι κλέσθαι, ὅτε σφείας εἶδος ἀπ' ἄλλων
ἤλασ' ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπραλιν ὀρμηθέντες
οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρῳ σθένον, οὔτε δαΐξαι.
ἀλλ' ἄρρηκλος, ἄκαμπτos ἐδύσατο νεῦθε γαίης,
θεινόμενος σπιδαρῆσι καταΐγδην ἐλάττησιν.

65 Ηλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, ὃν πέρι πάντων
Λητοίδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ Κτιμένου πάϊς· ἄλχι δὲ λίμης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα νομιετάρσκε.

Καὶ μὲν Ακίωρ υἱὰ ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Οαθέντος
70 ὤρσεν, ἀρισηέσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Εἶπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ τε, καὶ ἀλκίης ΕΡΙΒΩΤΗΣ,
υἱές, ὁ μὲν Τελέαντος, ὁ δ' Ἴρου Ακλорίδαο·
ἦτοι ὁ μὲν Τελέαντος ἐὺκλειῆς Εριβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦκεν ΟΪΛΕΥΣ

75 ἔξοχος ἠγορέην, καὶ ἐπαίξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαώς δηϊοῖσιν, ὅτε κλίνειε Φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης ΚΑΝΘΟΣ κίε, τὴν βα Κόνηθος
πέμπεν Ἀθαντιόδης λεληγμένον· οὐ μὲν ἔμελλε
νοσθήσειν Κήριππον ὑπότροπος. αἴσα γὰρ ἦεν
80 αὐτὸν ὁμῶς, Μόψον τε δαήμενα μαντοσιγνάων,

πλαγχθέντας Λιδύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι.
ὥς οὐκ ἀνδρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὅσποτε καίμεινους Λιδύη ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσπον ἐκάς Κόλχων, ὅσπον τέ περ ἠελίοιο

85 μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσπράωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἔπι ΚΑΥΤΙΟΣ τε καὶ ΛΥΙΤΟΣ ἠγχερέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἱές,
Εὐρύτου, ᾧ πέρε τόξον Εκηβόλος· οὐδ' ἀπὸνῆλο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδῃνε δοτῆρι.

90 Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰακίδαι μετεκίασαν· οὐ μὲν ἅμ' ἅμφω
οὐδ' ὁμόθεν· νόσφι γὰρ οὐλευόμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριζαν

ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ατθίδι νήσσατο κῆρυγ
ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματι κατὰ λασθεῖς.

95 Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίηνθεν ἀρήϊος ἤλυθε ΒΟΥΤΗΣ,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, εὐμελῆς τε ΦΑΛΗΡΟΣ.

Ἀλλων μιν προέηκε πητὴρ ἑάς· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
γῆρας υἱᾶς ἔχε βιότοιό τε κηδεμονῆας.

ἀλλὰ ἱ, τηλύγετάν περ ὅμως καὶ μῦνον ἑόντα,

100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπράται ἠρώεσσι.

Θησέα δ', ὅς περὶ πάντας Ερεχθεΐδας ἐκέκαστο,

Ταιναρίην αἰδῆλος ὑπὸ χθονία δεσμὸς ἔρυκε,

Περίθω ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἥ τέ κεν ἄμφω
ῥηότερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.

105 ΤΙΦΥΣ δ' Ἀγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
κῦμ' ἄλός εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλὸν ἡλίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριπλήων ἐς ὄμιλον

110 ὤρσεν Αἰθναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένουςιν.
αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἀργος
τιύξεν Ἀρεστιάδης, κείνης ὑπερθεμοσύνητι.
τῷ καὶ πασάων προφερετριάτῃ ἔπλετο νηῶν,
ἔσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.

115 ΦΛΙΑΣ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Αἰαιθυρέθηεν ἴκτανεν,
ἐνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκκητι,
πατὴρ ἐς αὖ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.

Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ καὶ ΑῤΗΙΟΣ, υἱε Βίαντος
ἤλυθον, Ἰφθιμὸς τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὗς τέκε Πηνελ
120 Νηληΐς· τῆς δ' ἄμφι δύνῃ ἐμόγητε βαρεῖαν
Αἰολίδης σπλαγμῶσιν ἐν Ἰφίλαιο Μελάμπους.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΣ
πενθέμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ αἷς βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,

125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυσιμήϊον Ἀργος ἀμείψας
τὴν ὁδόν, ἥ ζωνὴν φέρε κάπριον, ἔς ῥ' ἐν Βήσσης
φέδετο Λαμπίης, Εὐρυμάνθιον ἀμμέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐν πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορήσι
δεσμοῖς ἰκλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νότων·

130 αὐτὸς δ' ἥ ἰότητι, παρέκ νόον Εὐμειήης,

ὥρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλας κίεν, ἐσθλὸς ὁπάων,
 πρωθήβης, ἰῶν' τε φορεὺς, φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
 ΝΑΥΠΛΙΟΣ. ἥ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·

- 135 Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἔοντα
 Πρεΐτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
 πρὶν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναΐς τέκεν εὐνηθεῖσα
 Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλήσιν.

- ΙΔΜΩΝ δ' ὑπ' ἄτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναϊον
 140 Ἀργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἐὼν μόρον οἰωνοῖσιν
 ἦϊε, μὴ οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγάσσαιτο.
 οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλ' ἄ μιν αὐτὸς
 γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσι
 Λητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

- 145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν, ἧδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
 Καὶ μὲν Αἰτωλὶς κρατερὸν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ λῆδη
 ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὥρσε δεδαημένον ἱππῶν
 Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἥ γε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρέοιο
 τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίθῃσε

- 150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λείκρων.
 Οἳ τ' Ἀφαρητιάδαι ΛΥΓΚΕΥΣ καὶ ὑπέρβιος ΙΔΑΣ
 Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσέες ἀλκῇ
 ἀμφοτέροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
 ὄμματιν, εἰ ἐτέβν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
 155 ρηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΑΥΤΜΕΝΟΣ Νηληΐος ὥρτο νέεσθαι,
 πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι ἐν Πύλῳ ἐξεχέροντο
 Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν

δῶκεν ἀπειρεσίην, ἥδ' ὅ τ' ἐκινε ἀρήσασθαι
160 μαρναμένους, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.

Καὶ μὲν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον ΑΦειδάντειον ἔναιον,
νῆε δ' ὧς ΑΛΕΟῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
ΑΓΚΑΙΟΣ, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόβουρος ἔπειμπε,
165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
γῆραςκοντ' ΑΛΕὸν λίπετ' ἀμπόλιν ἔφρα κομίζοι,
παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κατιγνήτρισιν ὅπασσε.
βῆ δ' ὅ γε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
διξτερεῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
170 πατροπαάτωρ ΑΛΕὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλῇ,
αἷ κεν πῶς ἔτι καὶ τὸν ἐρῆτύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ ΑΥΓΕΙΗΣ, ἐν δὲ Φάτις Ηελίοιο
ἔμμεναι· Ηελίοισι δ' ὅ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
ὄλῳ κυδίδων· μέγα δ' ἔτο Κολχίδα γαῖαν
175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδεῖν σημάντορα Κόλχων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ΑΜΦΙΩΝ Ὑπερασίου νῆες
Πελλήνης ἀφίκανον Αχαιῖδος, ἣν ποτε Πέλλης
πατροπαάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' Ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.

Ταῖναρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ ἴκανε,
180 τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκλήστατον ἄλλων
Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κόρη.
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴματος, οὐδὲ θεοῦ βάπτει πέδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροισ
ἵχνισι τεγγόμενος διερεῖ πεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δ' ἄλλω δ' ὡς παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο·
ἦτοι ὁ μὲν πολλοῖςδ' ἄγαυοῦ Μιλήτσιο

νοσφισθεῖς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὃ δ' Ἰμβρασίης ἴδος Ἡρης,
Παρθενίνην, Αἴκαιος ὑπέρβιος· ἴσlore δ' ἄμφω
ἡμὲν ναυτιλίας, ἥ δ' ἄριστος εὐχετόωντο.

190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶντος
ἀλκίης ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε, ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνήος ἀδελφεὸς, οὗ μὲν ἱὴς γε
μητέρος· ἀλλὰ ἐθῆστα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνέως
ἦδη γηραλέον κοσμήτορα παίδες ἴαλλον·

195 ὥ δ' ἔτι κουρίζων περιθαρτέα δύνεν ὄμιλον
ἡρώων. τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω,
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος, ἐσελθόμεν, εἴ κ' ἔτι μῶνον
αὐτὶ μένων λυκάεσσαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσι.
καὶ μὲν οἱ μήτρως αὐτὴν ὀδόν, εὖ μὲν ἄκοντι,

200 εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ διδασκόμενος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κίοντι·

Σὺν δὲ ΠΑΛΛΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου πάϊς Ωλενίοιο,
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεὴν γε μὲν Ηφαίστιοιο·
τοῦνεκ' ἔην πίδασι φλόος· ἀτὰρ δέμας οὐχ ἔτις ἔτλη
205 ἠγορέην· τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦε
πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσωνι κῦδος ἀέζων.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῶν κίεν ΙΦΙΤΟΣ Θρυτίδαο
Ναυδόλου ἐκγεγαώς· ξείνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἡμῶς ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων.

210 ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπείδετο δόμοισι.

ΖΗΤΗΣ δ' αὖ ΚΑΛΑΪΣ τε Βορήϊοι υἱες ἔκοντο,
οὓς ποτ' Ερεχθίδης Βορέη τέκεν Ωρεΐθυια
ἰσχατιῇ Θρηίκης δυσχειμέρου· ἔνθ' ἄρα τὴν γε
Θρηίκιος Βορέης ἀνερρίψατο Κεκροπίηθεν,

Ἰλισσοῦ

215 Ἰλισσοῦ προπάρειθε χορῶ ἔνι δινεύουσιν.
καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρῃ
κλείουσι, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εργίνειο,
λυγαίοις ἰδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
τῷ μὲν ἔπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἱεμναῖς
220 σείον ἀειρομένῳ πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ προῖῃσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο παῖς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ

225 ἰφθίμου Πελίᾳ δόμοις ἔνι πατρὸς ἑοῖο
μιμνάζειν, ΑΡΓΟΣ τε θεῆς ὑποεργὸς Αθῆνης·
ἄλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.

Τύσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήσσορες ἠγυρέθοντο.

τοὺς μὲν ἀριστῆας ΜΙΝΤΑΣ περιναμετόντες
230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινυῖα θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὧς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
Αλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπάρμενα πάντ' ἐτέτυκτο,
235 ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
εὖτ' ἂν ἄγῃ χρεὶς ἄνδρας ὑπεῖρ ἄλλα ναυτίλῃσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄσπερος, ἔνθα περ ἀκλαί
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέν· οἱ δὲ, Φαεινοὶ
240 ἄσπερες ὡς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε δ' ἔκαστος
ἔννεπεν εἰσφρόων σὺν τεύχεσιν αἴσσοντας.

Β

- “Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίας νόος; πόθι τόσσον ὄμιλον
 ὃ ἡρώων γαίης Παναχαιῖδος ἔκλεθι βάλλει;
 αὐτῆμάρ κει δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηώσεια
 245 ὃ Διήτω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἱγυαλῖξῃ.
 ὃ ἄλλ’ οὐ φυκλὰ κέλευθα, πόνος δ’ ἄπρηκλος ἰούσιν.
 Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναικῆς
 πολλὰ μάλ’ ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
 εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
 250 ἄλλῃ δ’ εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
 “Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ, καὶ σοὶ κακόν, ὅψε περ, ἔμψης
 ὃ ἤλυθεν, οὐδ’ ἐτέλεστας ἐπ’ ἀγλαίῃ βιότοιο.
 ὃ Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἥ τέ οἱ ἦε
 ὃ βέλτερον, εἰ ταπάροιθεν ἐν κτερέσσιν ἱλυσθεῖς
 255 ὃ νεόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς αἰθλων.
 ὃ ὥς ὅφειλεν καὶ Φρίξον, ὅτ’ ὤλετο παρθένος Ἐλῆ,
 ὃ κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ’ ἐπικλύσαι· ἄλλὰ καὶ αὐδὴν
 ὃ ἀνδρομένην προέηκε κακόν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
 ὃ Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
 260 Αἱ μὲν ἄρ’ ὧς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κινόντων.
 ἦδη δὲ δμῶές τε πολεῖς, δμῶαί τ’ ἀγέροντο·
 μήτηρ δ’ ἄμφ’ αὐτὴν βεβωλημένη· ὅξυ δ’ ἐκάστην
 δύνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα
 ἐντυπᾶς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάσκειν.
 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνυνεν ἀνίας,
 θαρσύνων, δμῶεσσι δ’ ἀρήϊα τεύχε’ αἰρείει
 πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφές ἡείροντο.
 μήτηρ δ’ ὥς ταπρῶτ’ ἐπαιχεύατο πῆχες παῖδι,
 ὧς ἔχετο κλαίονσ’ ἀδινώτερον, ἥντε κούρη

- 270 οἷόνθεν ἀσπασίως πολλὴν τροφὸν ἀμφισπασούσα
 μύρεται, ἥ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητρυῇ βίοντον βαρὺν ἠγηλάζει,
 καὶ ἐ νέον πολέεσσιν ὀνειδέτιν ἐστυθέλιξε·
 τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτη,
- 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόστον γόνιν, ὅστον ὀρεχθεῖ·
 ὡς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἐὼν παῖδ' ἀγκᾶς ἔχουσα,
 Αλκιμέδῃ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοςύνῃσιν.
 « Αἶψ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 ,, δειλὴ ἐγὼ Πηλίας· κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
- 280 ,, αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδεῶν τε λαθίσθαι,
 ,, ὄφρ' αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαιο χερσὶ,
 ,, τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἷον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 ,, ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρηπτήρια πέτσω.
 ,, νῦν γε μὲν ἡ τοπάρροιθεν Αἰχαιῖάδεσσιν ἀγνητῇ,
- 285 ,, ὁμωῖς ὅπως, κινεῶσι λελεῖψομαι ἐν μεγάροισι,
 ,, σείῳ πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπει πολλὴν
 ,, ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπει μούνη
 ,, μήτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
 ,, Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοισι.
- 290 ,, ὥ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
 ,, ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.
 ,, Ὡς ἤγε σθενέχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναιῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσσον ἐπιστάδῳ· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπε.
- 295 « Μὴ μοι λευγαλέας ἐνιθάλλεο, μήτερ, ἀνίας
 ,, ὧδε λήν, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 ,, θαῖκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροις.

,, πῆματ' ἄρ' τ' αἰδοῦναι θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι,
 ,, τῶν μοῖραν κατὰ θυμόν, ἀνιάζουσά περ, ἔμπε
 300 ,, τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Αἰθήνης,
 ,, ἥδ' ἐπεπροπίοισιν, ἔπει μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 ,, ἔχρη, ἅτ' ἀρ' μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
 ,, ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκκλος
 ,, μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηὶ·
 305 ,, κεῖτε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶς τε κίοντι.

Η,· καὶ ὁ μὲν προτέρωσθε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι
 οἷος δ' ἐκ νηοῦ θυώδεος εἴσιν Απώλων
 Δῆλον ἀν' ἡγαθέην, ἢ Κλάρον, ἢ ὅ γε Πυθῶ,
 ἢ Λυκίην εὐρείαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέῃσι,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμου κίεν· ὥρτο δ' αὐτὴν
 κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιῇ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος πολιόχου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, εὐδὲ τι φάσθαι,
 ἔμπε ἰσμένη, δύνατο, προθέοντας ὁμίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιῇ
 ὁπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλάσθη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλῃος εὐδμήτους λίπε ἀγυιάς,
 ἀκλὴν δ' ἔκανε Παγασσίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχατ', Ἀργῶν ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
 320 σπῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμελῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἡγέροντο
 εἰς δ' ἐνόησαν Ἀχαιῶν ὁμῶς Ἀργον τε, πόλῃος
 νόσφι καταβλώσκοντας, ἰθάμβησαν δ', ἐσιδόντες
 πασσυδίη, Πελίας παρὲκ νόον, ἰθύνοντας.
 δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
 325 Ἀργος Ἀρεσιόιδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν

δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
 ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξερίσθαι ἕκαστα
 ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἠδὲ καὶ ἰσιῶ
 330 κεκλιμένῳ, μάλα πάντες ἐπιστχερῶ ἐδριόωντο.
 τοῖσιν δ' Αἴτονος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν.

“ Ἀλλὰ μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίτσασθαι ἔοικε,
 335 ὃ πάντα μάλ' εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰούσῃ.
 ἢ τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα, τοῖό γ' ἔκητι,
 340 ὃ νηυτιλῆς, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.
 ὃ ἀλλὰ, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Εἰλάδα νόστος ὁπίσσω,
 ὃ ξυνὰ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
 ὃ τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλσθε
 ὃ ὄρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 345 ὃ νείκεα συνθετίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.

Ὡς φάτο· πάπληναν δὲ νέοι θρασὺν Ηρακλῆα,
 ἥμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δὲ ἐ πάντες αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὃ δ' αὐτόφην, ἔνθα περ ἦστο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο, φώνησέν τε.
 350 “ Μὴ τις ἐμρὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 355 πείσομαι· ὥς δὲ καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
 360 αὐτὸς, ὃ τις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχέουσι ὁμάδοιο.

Ἡ ῥα μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' ἦνεον, ὥς ἐκέλευεν
 Ηρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήτων
 365 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένους ἀγόρευεν.

“ Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτροπᾶτε μέλεσθαι,
 370 μηκέτ' ἔπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 375 νῦν γε μὲν ἤδη, Φεῖδον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι,

- 355 ὅδ' αἶτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν. ὅφρα δ' ἴωσι
 355 ὅδ' αἶτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν, οἷσι μέμνηε
 355 δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὖ κρίναντας ἐλάσσαι,
 355 τόφρα κε νῆ' ἐρύσκιμεν ἔσω ἀλός, ὅπλα τε πάντα
 355 ἐνθέμενοι, πεπάλαχθε κατὰ κληίδας ἑρετμά.
 355 τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐσάκλιον Εὐδαίτιο
 360 355 θείομεν Απώλωνος, ὃ μιν χρεῖαν ὑπέδεικτο
 355 σημάνειν, δείξειν τε πόρους ἀλός, εἴ κε θυγαῖς
 355 οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

- Ἡ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ' οἱ δ' ἐπ' ἀνέστη
 πευδόμενοι· ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπήγριμα νῆσαντο
 365 λείψ' ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα·
 κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
 νῆα δ' ἐπικρατέως, Ἀργου ὑποδημοσύνησιν,
 ἔζωσαν πάμπρωτον εὐσπρεφεῖ ἔνδοθεν ὅπλοι,
 τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἦν' εὖ ἀραροῖατο γόμοις
 370 δούρατα, καὶ ῥοθίαι βῖν' ἔχοι ἀντιόωσαν·
 σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
 ἠδὲ κατὰ πῶραν εἴσω ἀλός, ὅστατιόν περ
 ἐλκομένη χεῖρεσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.
 αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
 375 στείρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς σπείσαντο Φάλαγγας
 τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι Φάλαγγιν,
 ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
 ὕψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μετασπρέψαντες ἑρετμά,
 πηχύτον προὔχοντα περὶ σκάλλοισιν ἔδησαν
 380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταντο ἀμφοτέρωθεν
 σπείρανθ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρ' Ἰάφους

- ῥῆσαθ' , ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι ·
 κεκλόμενος δ' ἥϋσε μάλα μέγα · τοὶ δὲ παρῴσσαν
 ᾧ κράτει βρίσαντες ἰὴ στυφέλιξαν ἱερῇ
 385 νεόφθεν ἐξ ἔδρης , ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πέδεσσι
 προπροδιαζόμενοι · ἡ δ' ἔσπετο Πηληϊὰς Αργῶ
 ῥίμφα μάλ' · οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπείχον αἰσούντες ,
 αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρώπιδι σιβαρῇ σπινάχοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι · περὶ δέ σφιν αἰὼνὴ ἐκήμε λιγνύς
 390 βριθοσύνη , κατόλισθε δ' ἔσω ἀλός · οἱ δέ μιν αὖθι
 ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσσε κιοῦσαν .
 σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον · ἐν δέ οἱ ἰσίων ,
 λαίφεά τ' εὐποίητα , καὶ ἀρμαλίνην ἐβάλλοντο .
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυναν ,
 395 κληίδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο ,
 ἄνδρ' ἐντυναμένῳ δοιῶ μίαν · ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἦρεον Ἡρακλῆϊ , καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
 Αἰκαίῳ , Τεγέης ὅς ῥα πολυέθρον' ἔναϊε .
 τοῖς μέσσην οἵσιν ἀπὸ κληίδα λίποντο
 400 αὐτῶς , οὗ τι πάλῳ . ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τῖφυν εὖσφειρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι .
 Ενθεν δ' αὖ λαΐφγας ἀλός σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νῆον αὐτόθι βωμὸν ἐπ' ἀκλίον Απώλωνες ,
 Ακλίου , Εμβασιόιο τ' ἐπώνυμον · ὧκα δὲ τοί γε
 405 Φιτροὺς ἀζαλέης σφόρσαν καθύπερθεν ἐλαίης .
 τέως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσονίδαο δῶν βέε . τοὺς δ' ἐρύταντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν . οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χερνίβ' αὖτ' οὐλοχύτας τε παρῆτχιον . αὐτὰρ Ἰήσων

410 εὐχετο κεκλόμενος πατρῷον Απόλλωνα.

“Κλυθι ἄναξ, Παγκράς τε, πόλιν τ’ Αἰσωνίδα ναιῶν,

,, ἡμετέροισι τυχῆος ἐπώνυμον, ὅς μιν ὑπέσθης,

,, Πυθοῖ χρεομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ’ ὁδοῖο

,, σημανέειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλεν αἰθλῶν·

415 ,, αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις

,, κείσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Εἰλάδα. σοὶ δ’ ἄρ’ ἐπίσσω

,, τόσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων

,, ἱερά παλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,

,, ἄλλα δ’ ἐς Ορτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.

420 ,, νῦν δ’ ἴθι, καὶ τήνδ’ ἡμῖν, Ἐκιδόλε, δέξο θυελήν,

,, ἣν τοι τῆσδ’ ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς

,, πρωτίσθην· λύσαιμι δ’, ἄναξ, ἐπ’ ἀπήμονι μοίρῃ

,, πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσει δ’ αἴτης

,, μέλιχος, ὃ κ’ ἐπὶ πόντον ἱλευτόμεθ’ εὐδιδόντες.

425 Η, καὶ ἄμ’ εὐχολῇ προχύτας βάλε. τῷ δ’ ἐπὶ βουστῷ

ζωσάσθην, Αἰκαῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλῆς τε.

ἦτοι ὁ μὲν βοπύλῳ μέσσην κάρη ἀμφὶ μετώπῳ

πλήξεν, ὁ δ’ ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·

Αἰκαῖος δ’ ἐτέρωιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας

430 χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·

ἤριπε δ’ ἀμφοτέροισι περιμηδὴς κεράεσσι.

τούς δ’ ἑταροὶ σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βεεῖας,

κέπτιον, δαίτρευνόν τε, καὶ ἱερά μῆρ’ ἐτάμοντο,

καδδ’ ἄμυδις τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ.

435 καῖον ἐπὶ σχίζητιν· ὁ δ’ ἀκρήτους χεῖς λοιδοῖας

Αἰσωνίδης. γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἰδμων

πάντασε λαμπρόμενον θυνῶν ἄπο, τοιοῦ τε λυγρὸν

πορφύρεαι

πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναΐξιμον αἵσθουσιν·

αἶψα δ' ἄπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδασ.

- 440 “ Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 „ ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιαι δ' ἐνὶ μέσσω
 „ κεῖσέ τε δευρὸ τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν αἰθλοὶ.
 „ αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 „ τηλόθι που πίπτωται ἐπ' Ἀσίδος ἡπείροιο.

- 445 „ ὣδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσι
 „ πόντον ἐμὸν, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιδαίην
 „ νηὸς, εὐκλείη δὲ δόμοις ἐπιδάντι λίπηται.

Ὡς ἄρ' ἔφη· κούροι δὲ θεοπροπῆης αἰνότες
 νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἰδμονος αἴσῃ.

- 450 ἦμος δ' ἥλιος σπασθρὸν παραμείβεται ἡμαρ,
 αἰ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
 δεελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἡλείοιο,
 τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χευάμενοι, πολιῶν πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ' ἔκειτο
 εἶδατα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσομένων προχόῃσιν
 οἰνοχόων· μετέπειτα δ' αἰμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνω
 τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.

- 460 ἔνθ' αὐτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἐοῖ αὐτῷ
 πορφύρεσκεν ἑκάστω, κατηφιόωντι ἰοικώς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπεφρασθεὶς μεγάλη ὀπί νεύκεσεν Ἰδας.

“ Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ Φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;

„ αὐδὰ ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἢ σε δαμνᾷ

- 465 „ τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνέλικιδας ἄνδρας αἰτύζει;

- „ ἴσῳ νῦν δόρυ θυῖρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
 „ κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν αἰέρομαι, οὐδ' ἔμ' ὀφέλλει
 „ Ζεὺς τόσον, ὅσσ' αὐτίον περ' ἐμὸν δόρυ, μὴ νύ τι πῆμα
 „ λαιγίον ἔσσεισθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,
 470 „ Ἰδὼ ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόψωτο.
 „ τοῖσιν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.

Η, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
 πῖνε χαλίκρητον λαρόν μέθυ· δεύετο δ' οἶνω
 χεῖλεά, κυάνεά τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδῃσιν
 475 πάντες ὁμῶς, Ἰδμων δὲ καὶ ἀμφιδίην ἀγόρευσε.

“ Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώγα καὶ πάρος αὐτῶ.
 „ ἥε τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 „ οἰδάσθαι ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέγκην ἀτίζειν;
 „ ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί κεν ἀνὴρ
 480 „ θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' αἰτάσθαι πάμπαν ἔειπας.
 „ τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
 „ υἱας Αἰωϊάδας, οἷς εὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 „ ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
 „ ἄμφω Λητοῖδαο, καὶ Ἰφθίμῳ περ' ἐόντες.

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσαν ἄδην Αἰφάρηϊος Ἰδας,
 καὶ μιν ἐπιβλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν.

“ Ἀγρεὶ νυν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἔνισπε,
 „ εἰ καὶ ἐμὸι τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὕλεθρον,
 „ οἶον Αἰωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγυῶλῃξε·
 490 „ φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
 „ χρεῖά θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν αἰλῆης.

Χώετ' ἐνπιλάζων· προτέρω δὲ κε νεῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἱταῖροι,

αὐτὸς τ' Αἰσωνίδης κατέρηγε· ἐν δὲ καὶ Ὀρέφους
 495 λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραξεν ἀοιδῆς.
 Ἡεῖδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἦδὲ θάλασσα
 τοσπρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μὴ συναρηρότα μαρφῆ·
 ἦϊκεός ἐξ ὀλοοῖο διέκρηθιν ἀμφὶς ἑκατὶα·
 ἦδ' ὡς ἔμπεδον αἶψιν ἐν αἰθέρι τέκμαρ' ἔχουσιν
 500 ἄετρά, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι·
 οὐρεά θ' ὡς ἀνέβαινε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελεύδοντες,
 αὐτῇσι Νύμφησι, καὶ ἔραται πάντα· ἐγένοντο.
 Ἡεῖδε δ' ὡς πρῶτον Ὀσίαν Εὐρυνόμην τε
 Ωλευαῖς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμπιοιο·
 505 ὥς τε βίη καὶ χερσὶν· ὁ μὲν Κρόνῳ εἵλατο τιμῆς,
 ἦ δὲ Ρέη, ἔπεισον δ' ἐνὶ κύμασιν Ωλευανοῖο·
 οἱ δὲ πῶς μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσόν,
 ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νῆαίαι εἰδώς,
 Δικαῖον ναίεσκον ὑπὸ στείος· οἱ δὲ μιν εὐπαι·
 510 Γῆρας· Κύνκλωπες· ἐκάρτυναντα κεραινῶ,
 βροντῇ τε, σπαρασσῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ἐπαύρη.
 Ἡ, καὶ τὸ μὲν φόρμιγγι σὺν ἀμβροσίῃ σθένος αὐδῆς
 τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
 πάντες ὁμῶς, κάρθουσιν ἐπ' οὐασιν ἡριμέοντες
 515 κληθμῶ· τοῖσιν ὅφρα ἐνέκλινε θεαμένη ἀοιδῆς,
 οὐδ' ἐπέδδην μετέπειτα κραισσεύμενοι δῆ· λυγροὶ,
 ἦ θέμελ' ἑλθόντες· πῶς ἐπὶ τὰ κλωσθέν· χέοντο
 αἰδομέναις, ὑπᾶσθαι δὲ διὰ νύμφης ἐμυδόντο.
 Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήθασσιν φαίνοις ὀμνᾶσιν Ἡδὲ
 520 Παλλοῦ αἰσινάγῃ ἰδὼν ἄνθρωπος, ἐκ δ' ἀνέμοιο
 εὐδοκᾷ ἐκλάζοντα γυνασσομένης ἄλγος ἄνθρωπος

- δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφους· ἄφαρ δ' ὀρόθυνευ ἱταίρους
 βαίνεμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτυνέεσθαι ἑρετμά·
 σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
 525 Πηλίας Ἰαχυν Ἀργῶ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
 ἐν γὰρ οἱ δόρυ θείον ἐλήλυτο, πόρ' ἀνὰ μέσσαρ
 στείραν Ἀθηναίην Δωδωνίδος ἤρμασε Φηγοῦ.
 οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάυντες ἐπισχερὰ ἀλλήλοισιν,
 ῥῆς ἰδῶσαντο πάροιθεν ἑρεσέμεν ἦ ἐνὶ χώρῳ,
 530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔκτεσιν ἐδριώοντα.
 μέσση δ' Ἀλκαῖος, μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἴζανον· ἄλχι δὲ οἱ πόπαλον θέτο, καὶ οἱ ἔπειθε
 πρῶσιν ὑπεκλύσθη νηὸς τρώεσσι. εἴλετο δ' ἦδη
 πείσματα, καὶ μέθυ λείπει ὑπερθ' αἰλός. αὐτὰρ Ἰήσων
 535 δακρυόεις γαῖης ἀπὸ πατρίδος ὅμματ' ἔνιεν.
 οἱ δ' ὥσ' αἰθεοὶ Φοῖβον χορὰν ἢ ἐνὶ Πυθοί,
 ἢ παυ ἐν Ορετυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασι Νισμηνοῖο
 σιησάμενοι, Φορμίσχος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
 ἱμμελῆος κραιπνοῖσι πέδον βῆστώσι πόδεσσιν ἢ
 540 ῥῆς αἰ' ὑπ' Ορφῆος κιδάει πέπληγον ἑρετμοῖς,
 πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ πόδια κλύζοντο·
 εἰφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ ἐκῆκεν ἄλμη,
 δεινὸν μέρμερ' αἶσα ἑρσθενέων μένει ἀνδρῶν.
 σπράττε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ ἕκελα νηὸς τοῦσης
 545 τεύχεα· μακρὰ δ' αἶν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ῥῆς χλοεοῖο διειδυμένη πεδίῳ.
 πάντες δ' εὐρανόθεν λῦστον θεῖον ἤματα κινήσιν
 νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἱ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπισπλάσσκον· ἐπ' ἀκροτάτην δὲ Νύμφαν

- 550 Πηλιάδες κορυφῆσιν ἰθαμβεον εἰσορῶσσαι.
 ἔργων Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἥδ' καὶ αὐτὰς
 ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδαόνας ἐρετμά.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξ ὑπάρχου ὄρεος κίεν ἄλχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλυρίδης, πολὺν δ' ἐπὶ κύματος αἰγῇ
 555 τέγγε πύδας, καὶ πολλὰ βάρειν χεῖρὶ κελύων,
 νόστον ἐπευφάνησεν ἀκηδέα νισσομένοισι
 σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλέμιον φορέουσαι
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκῃο πατρὶ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περὶ πηγεῖα καλλιπὸν ἀκτὴν
 560 φραδμῶσ' ἔβη, μήτι τέ δαΐφρονος Ἀγνιδάου
 Τίφους, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐβύρα τεχνήνως
 πηδάλ' ἀμφιέπεισκι, ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιδύνοι,
 δὴ ῥα τότε μέγαν ἰσθὺν ἐκστήσαντο μέσοδμῃ,
 δῆσάν τε προτόνοισι κατανυσσάμενοι ἐκότερθε,
 565 καδὼ αὐτοῦ λίνα χεῖαν, ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
 ἐν δὲ λιγύς πέσεν οὖρος ἐπ' ἐκρίεφιν δὲ κώλῳας
 ξεστῆσι πέρωνησι διακριδὲν ἀμφεβαλόντες,
 Τισαῖν εὐκῆλοι ὑπὲρ Ἀδελιχὴν θέον ἄκρην.
 τοῖσι δὲ φορμίζων εὐδῆμονι μέλπειν αἰοῖδ'·
 570 Οἰάγχοιο παῖς νηοσσόδον εὐπατέρειαν
 Ἀρτεμιος, ἥ κείνας σκοπιᾶς αἰλὸς ἀμφιέπεισκι,
 ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλιδά· τῇ δὲ βαθείης
 ἰχθύες αἰσσοντες ὑπερθ' αἰλὸς, ἄμμιγα πάνυροις
 ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἐπώλα.
 575 ὥς δ' ὅπότε ἀγράυλοι κατ' ἶχθια σημαντῆρος
 μυρία μῆλ' ἐφίπονται, αἶδ' ἔκκεκορημένα ποίης
 μὲς αὐλὴν, ὃ δ' ἔ' εἴσι πάρος, σὺρδ' ἔλκε' ἰχθῆ

- καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος ἔειπεν ἄρα τοῖ γεγενημένοι
 ὠμάρτευν τὴν δ' αἶν ἐκασπύτερος φέρειν αὖρος
 580 Αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 δύετο, Πηλιάδας δὲ παριζήμειβον ἐρίπνας,
 αἶεν ἐπιπροθέοντες· ἔδουε δὲ Σηπτιάς ἄκη,
 φαίγεται δ' εἰναλὴ Σκίαδος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 Πειρεσῖαι, Μάγνησά τε, ὑπευδῖος ἠπειροῖο
 585 ἀκλὴ, καὶ τύμβος Δαλοπῆϊος ἐνθ' ἄρα τοί γε
 ἐσπέραιοι ἀνέμοιο παλμπανόησαν· ἔκλσαν
 καὶ μὲν κυδαίνοντες, ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
 κεῖαν, ὀρινομένης αἰὸς αἰδματί· διπλόα δ' ἀκλῆ
 ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τρίτῳ προήκων
 590 νῆα, τραυστάμενοι περιώτιον ὑψόθι λαΐφος
 τὴν δ' ἀκλὴν Ἀφέτας Ἀργαῶς ἐτίκυκλῆκαυσον.
 Ενθεν δὲ προτέρωτε παρεξέειπον Μελίβοιαν
 ἀκλὴν τ' αἰνυγιάλον τε δυσήμεμον ἐκνεύσαντες
 ἠῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσφορώνας
 595 πόνην κεκλιμένην, παρήμετρον οὐδ' ἐτιδρὼν
 μέλλον ὑπὲρ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο βέεθρα
 κεῖθεν δ' εὐρυμένας τε πολυκλύδους τε Φάραγγας
 Ὀσσης Οὐλύμπος τ' ἐσέδρακα· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίτεα Παλλήνια, Κανὰθραῖν ὑπὲρ ἄκη
 600 ἦνυσαν ἐνύχιοι, πνύγῃς ἀνέμοιο θάλασσα
 ἦρι δὲ νισσομένωσιν Ἀθω' ἀνέτελλε κολώνη
 Ὀρηϊκίη, ἥ τόσσον ἀπὸ πρόθι Ἀἴμνον εἰρύσαντο
 ὅσσον ἐξ ἔνδιόν κεν ἠΰαίολος κόλμας κήκισσας
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκίει, ὅκι ἐσάχετ' Ἰκρυμῖνα
 605 τοῖσιν δ' αὐτῇμαρ μὲν αἶν καὶ ἐπὶ κνέφας σῦρος

πάσῃ· μάλ' ἀκραῖς, τετάνυστο δὲ λαίφρα νηὸς·
αὐτὰρ ἄμ' ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος,
εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντιπιδά Λῆμνον ἔκοντο.

Εὐθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν

610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάδαντι.

δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναιστο γυναικας
ἀνέρες ἐχθέρηνες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
τρηχλὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηϊκίην δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὕπαζε

615 Κῦπριδος, οὐνεκ' αὖ μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.

ὦ μέλειαι, ζήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκρόητοι.
οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἐοῦς ἔρραισαν ἀκοίτας
ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κε νῶπισσιν
μὴ τινα λευγαλίοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.

620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεγαρόν περιφείσαιο πατρός

Υψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἀνασσε·
λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθ' ἀλὸς ἦκε φέρεσθαι,
αἱ κε φύγοι. καὶ τὸν μὲν εἰς Οἰνοίην ἐρύσαντο,
πρόσθεν, ἅτάρ Σίκινόν γε μεθύσιον αὐδηθεῖσαν,

625 νῆστον ἐπακλήρες, Σικίνου ἄπο, τὸν ῥα Θόαντι

Νηϊᾶς Οἰνοίῃ Νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
τῇσι δὲ βοικόλιαί τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν,
τεύχεα, πυροφόρους τε διαλμήξασθαι ἀρούρας
ῥήτερον πάσῃσιν Αθηναίης πέλεν ἔργων,

630 οἷς αἰεὶ τοπαῖροιθεν ὁμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
ἦ θαμὰ δὴ πάπλαινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόλιν
δίμνατι λευγαλέῳ, ὅπῃτε Θρηϊκὲς ἴασι.

τῷ καὶ ὅτ' ἐγύθει νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶν,
ἀρτίκῃ πασσυδίῃ πυλίων ἐκλῶσθε Μυρίνης,

635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι, ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυιάσιν ὠμοδόροις ἔκελαι· φῶν γὰρ που ἰκάνειν
Θρηϊκάς· ἥδ' ἅμα τῇσι Θωκντίας Τυψιπύλεια
δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμμηχανίῃ δ' ἐκέχυτο
ἄφθογοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέας ἤωρεῖτο.

640 Τέως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπεον Ερμείας,
σφωϊτέριοιο τοκῆος, ὅς οἱ μνηστῖν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιοχομένου Ἀχέροντος

645 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδεδρομε λήθη.
ἀλλ' ἦ γ' ἔμπεδον αἶεν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἡλίου ζωῶσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τέθ' Τυψιπύλην μελίζατο δέχθαι ἰόντας
ἡματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
πέισμαί τε νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέας.

Δημνιάδες δὲ γυναῖκες αἰνὰ πόλιν ἶζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Τυψιπύλεια.

655 καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγέρεθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἦν' ἐνὶ τῇσιν ἐπὶ λένουσι ἀγόρευεν.

“ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
,, ἀνδράσιν, εἰά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
,, ἥϊα, καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἐκλῶθι πύργων

660 ,, μίμνωσι, μηδ' ἄμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποιπες

,, ἀτρεκέως

- 33 ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
 33 βᾶξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 33 θυμηδὲς τοῖσιν γε τόδ' ἔσσεται, εἴ κε δαΐεν.
 33 ἡμετέρῃ μὲν νυν τοίῃ παρενήνοθε μῆτις·
 665 33 ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσθαι ἄλλῃ,
 33 ἐγρέσθω· τοῦ γὰρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 Ως ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατὴρς ἐεῖο
 λαΐνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλῃ τροφὸς ὤρτο Πολυξῷ,
 γῆραϊ δὴ ρικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι,
 670 βᾶκλῳ ἐρείδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεύσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωτο,
 ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
 σπῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπε.
 675 “Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Υψιπυλεῖη,
 33 πέμπωμεν ξεινοῖσιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὁπάσσαι.
 33 ὕμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαύρεσθαι βιότοιο,
 33 αἶ κεν ἐπιθρήσῃ Θρηϊξὶ στρατὸς, ἢ τίς ἄλλος
 33 δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλουται,
 680 33 ὡς καὶ ἰὺν ὅδ' ἕμιλος ἀνωίτῳ ἀφικάνει;
 33 εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποδρέπωι, ἄλλα δ' ὁπίσσω
 33 μυρία, δηϊότητος ὑπέρτερα, πῆματα μίμνει.
 33 εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποθθινύθωσι γυναικες,
 33 κούροτεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
 685 33 πῶς τῆμος βώσεσθε δυσχέμμοροι; ἢ βαρεῖαις
 33 αὐτόμαλοι βόες ὕμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
 33 γειοτόμον νειοῖο διειρύττουσιν ἄροτρον,
 33 καὶ πρέκα, τελομένου ἔτεος, σπύχυν ἀμήτεναι;

„ ἢ μὲν ἰγών, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
 690 „ Κῆρες, ἐπερχόμενόν που οἶμαι εἰς ἔτος ἥδη
 „ γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κλερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
 „ αὐτως ἢ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότηλα πελάσσαι.
 „ ἐπλοτέρησι δὲ πάλῃ τὰδε φράζεσθαι ἄνωγα.
 „ νῦν γὰρ δὴ παρὰ πρῶτον ἐπήβολος ἔσθ' ἀλευρῇ,
 695 „ εἴ κεν ἐπιβρέψῃτε δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν
 „ ὑμετέρην ξείνοισι, καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεισθαι.

Ως ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλῆτο θρόνου. εὐαδε γὰρ σφι
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνῶρτο
 Τψιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.

700 “ Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφαιδάνει ἦδε μενοινῇ,
 „ ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
 „ ἢ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσπον ἐῶσαν.
 “ Ορσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀνιόσσω
 „ ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις δόλου ἡγεμονεύει,
 705 „ ὄφρα τι οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίπῳ·
 „ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄσπερος, αἱ κ' ἐθέλωσι,
 „ κέκλειο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.

Η, καὶ ἔλυσ' ἀγορὴν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὦρτο νέεσθαι.
 ὧς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἴκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον
 710 χρεῖος ὃ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τοὺς γε
 πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.

“ Κούρῃ τοί μ' ἐπέηκε Θερσίανδ' ἐνθάδ' ἰοῦσαν
 „ Τψιπύλῃ, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
 „ ὄφρα τι οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
 715 „ καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄσπερος, αἱ κ' ἐθέλωσι,
 „ κέκλειαι αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμεινέοντας.

- Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδ' ἄνε μῦθος
 Ὑψιπύλην δ' εἵσαντο καλῶσθιμένοιο Θράκος
 τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀναστέμεν· ὥκα δὲ τόν γε
 720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο χέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφ' ὤμοισι θεῆς Ἰτωνίδος ἔργαν,
 δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τὴν οἱ ὅπασσε
 Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
 Ἀργεῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
 725 ἥ μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἥλιον ἀνιόντα
 ὅσσε βάλοις, ἥ κείνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
 θὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
 ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
 τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐκέκαστο.
 730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίῳ ἡμενοὶ ἔργα,
 Ζηνὶ κεραυνὸν ἀνὰ κλισίῳ πονεύμενοι, ὅς τόν τε ἦδη
 παμφαίνων ἐτέτυκτο, μίης δ' ἔτι δέυετο μοῦνον
 ἀκλῖνος, τὴν οἴγε σιδηρεῖης ἐλάσσων
 σφύρῃσι, μάλεροιο πυρὸς ζείουσαν αὐτμή.
 735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δαῖδ',
 Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργατος δ' ἔτι Θῆβη
 κείτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους
 ἰέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤεργαζεν
 εὖρεος ἡλιβάτοιο κάρη, μογέοντι ἰοικώς·
 740 Ἀμφίων δ' ἐπαὶ οἱ χερσὲν φόρμιγγι λιγαίνων
 ἦε, δις τόσῃ δὲ μετ' ἵχνια νίσσεται πέτρῃ.
 Εξείης δ' ἦσκητο βαθυπλόκαμος Κυδερεῖη
 Ἀρεὸς ὀχμαῖζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὤμου
 πῆχυν ἐπὶ σκαῖον ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνις

745 κέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέις αὐτῷ
χαλκείῃ δεικῆλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.

Εν δὲ βοῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσι
Τηλεβοῶσι μάργαντο καὶ υἱέες Ηλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἷον ἰδέλοντες ἀμέρσαι
750 ληίσσαι Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δυνέτο λειμῶν
ἑρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.

Εν δὲ δῶα δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπατέροιθε Πέλοψ ἴδωνε, τινάσσων
ἡνία, σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιεάτις Ἰαπηδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
σὺν τῇ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπώς
ἄξονος ἐν πλημνήσι παρακλυδὸν ἀγνήμενιο
πίπτειν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.

Εν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οὐσιτέρων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὐπῶ πολλός, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτειν
μητέρα Θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ἃν ῥ' ἔτεκέν γε
δῖ' Ἑλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἀψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.

Εν καὶ Φρίξος ἦν Μινυήϊος, ὡς ἑτέον περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐφίκει.
765 κείνους κ' εἰσπορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμόν,
ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἰσακοῦσαι
βάξιν, ἧ καὶ δηρὸν νυν ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

Τοῦ ἄρα δῶρα θεᾶς Ἰωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκητόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάνη
770 Μαινάλαϊ ἐν ποτὶ οἱ ξεινήϊον ἐφυάλαξε,
πρόφρων ἀντιομένη· πέρι γὰρ μενέαινεν ἔπασθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήνυε κούρην·

δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἐριδας Φιλότῆλος ἔκκητι.

Βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστυ, φαινωῖ ἀστέρι ἴσας,

775 ὅν ῥά τε νηγατέησιν ἐργόμεναι καλύβητι

νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπεραντέλλουσα,

καὶ σφίτι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμμαϊα θάλλει

καλὸν ἐρευνδόμενος, γάνυται, δέ τε ἠϊθέοιο

παρθένος ἰμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος

780 ἀνδράσιν, ᾧ κέν μιν μνηστῆν κομέωσι τοκῆς·

τῷ ἔκελος πρὸ πόλλος ἀνὰ στίβον ἦεν ἥρων.

καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστρος ἐντὸς ἔβησαν,

δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναικες,

γηθόνουαι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας

785 νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανε

Υψιπύλης· ἄνεσεν δὲ θύρας προφανέντι θεράπῃ

δακρίδας, εὐτύκιοισιν ἀρηραμένας σκνίδεσσιν.

ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι

ἱεστυμένως καλῆς διὰ πασιπλάδος εἶσιν ἄγουσα

790 ἀντία δεσποίνης· ἡ δ' ἐκλιδὸν ὕσσε βαλοῦσα

παρθενικάς ἐρυθνε παρηίδας· ἔμπα δὲ τότε

κίδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισι.

“Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκλῃθι πύργων

795 ἢ σθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ.

ἢ ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάσσιοι ἠπειρίοιο

ἢ πυροφόρους ἀρώσι γύας. κακότηλα δὲ πᾶσαν

ἢ ἐξερέω νημερτές, ἦν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.

ἢ εὔτε Θύας ἀστροῖσι πατήρ ἐμός ἐμβασίλευε,

ἢ τηνίκα Θρηϊκίων, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσι,

800 ἢ Λήμνου ἀπορρύνενοι λαοὶ πέρθ' εσκον ἐπαύλους

- ,, ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δὲ ἀπείρυνα ληΐδα κούραις
 ,, δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μήτις
 ,, Κύπριδος, ἥ τε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
 ,, δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστρυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
 805 ,, ἥ ματίῃ εἷζάντες, ἀπισσεύοντο γυναικάς·
 ,, αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκλήταις παρίαιον,
 ,, σχέτλιοι. ἥ μὲν διρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὐτίς
 ,, ὄψε μελατρίεψσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 ,, πῆμα κακὸν προὔβαινε. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 ,, γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίν δὲ ἀνέτελλε γενέθλη.
 ,, αὐτῶς δὲ ἀδμητῆς τε κόραι, χῆραί τ' ἐπὶ τῇσι
 ,, μητέρες ἀμπελολίεθρον ἀτημελέες ἀλάλητο.
 ,, οὐδὲ πατήρ ὀλίγον περ ἔης ἀλέγριζε θυγατρὸς,
 ,, εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὀρώτο
 815 ,, μηριυῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μηρὸς
 ,, λώβην, ὥς τοπαίροιθεν, αἰεκέα παῖδες ἄμυνον·
 ,, οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
 ,, ἀλλ' οἶαι κούραι ληϊτίδες ἔν τε δόμοισιν,
 ,, ἔν τε χαροῖς, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλωπίνῃσι μέλοντο.
 820 ,, εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 ,, ἄψ' ἐπανερχομένους Θρηκῶν ἅπα μηκέτι πύργοις
 ,, δέχθαι, ἵν' ἡ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἢ πῃ ἄλλῃ
 ,, αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
 ,, οἱ δὲ ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ἕσπον ἔλειπτο
 825 ,, ἄρσεν ἀνὰ πολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ,, Θρηϊκίης ἄρσιν χιονώδεα ναιετάουσι,
 ,, τῇ ὑμεῖς σίρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
 ,, ναιετάειν ἐθέλοις, καὶ ται ἄδοι, ἥ τ' ἂν ἔπειτα

830 ὡς πατρὸς ἑμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τι σ' οἶω
 ὡς γαῖαν ἐνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 ὡς νήσων, Αἰγαίῃ ἔσαι εἰν ἀλλ' ναιετάουσιν.
 ὡς ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἔνισπε
 ὡς μύθους ἡμετέρους, μῆδ' ἔκλεθι μίμνε πόλλος.

Ἰσκειν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἶον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὃ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.

ὦ Τυψιπύλῃ, μάλα κεν θυμηδὲς ἀντιόσσαιμεν
 ὡς χρημοσύνης, ἦν ἄμμι, σέθεν χατέουσιν, ὁπάξεις.
 ὡς εἶμι δ' ὑπὸ τροπὸς αὐτίς ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἔκαστῃ
 ὡς ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορὴν δὲ μελέσθω
 840 ὡς σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 ὡς χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.

Η, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὁπίσσω
 βῆ ῥ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
 845 ἐξέμολε· μετέπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκλὴν εἰσανέβαν, ξεινήϊα πολλὰ φέρονται,
 μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
 τὸν ῥα καλεσταμένη διεπέφραδεν Τυψιπύλεια·
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφεία δώματ' ἄγεσκειν
 850 ῥηιδίως· Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὤρσεν,
 Ἡφαίστῳ χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὐτίς
 ναίηται μετόπισθεν ἀκῆρατος ἀνδράσι Λῆμνες.
 Ἐνθ' ὃ μὲν Τυψιπύλης βασιλῆϊον εἰς δόμον ὤρτο
 Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἔκυρταν ἔκαστος,
 855 Ἡρακλῆος ἀνευθεν. ὃ γὰρ παρὰ νηὶ λείπειτο
 αὐτὸς ἐκὼν, παῦροί τε διακρινθείης ἐταῖροι.

αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆται,
καπνῷ κνισσέντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης υἱὰ κλυτὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὴν

860 Κύπριν αἰοιδῆσι θυέσσιν τε μελίσσοντο.

ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμάρ ἀεὶ ἐξ ἡματος ἦε
ναυτιλίας· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλήσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλῆς, τοίοισιν ἐνιπιάζων προσέειπε.

865 “Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἵμ' ἀποέρχει

„ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολήτιδας; αὖθι δ' ἔαδε
„ναϊσίης λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
„οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖσι γυναιξίν

870 „ἑσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας

„αὐτόμαλον δώσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
„ἴομεν αὖτις ἔκαστος ἐπὶ σφεία· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
„Υψιπύλης εἶατε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
„παῖσιν ἐπανδρώῃ, μεγάλη τέ ἐβάξιος ἴκηται.

875 Ως νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη

ὄμματ' ἀνασχεθεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἀλλ' αὐτως ἀγορῆθεν ἐπαρλίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. ταὶ δὲ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιεβρομέουσι μέλισσαι

880 πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἑρσῆεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσι πεποτημένοι· ὥς ἄρα ταί γε
ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἰδαικανόωντο ἕκαστον,

εὐχό-

885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμοια νόστον ὀπάσσαι·
ὥς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο, χεῖρας ἑλοῦσα
Αἰσονίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.

“Νίσσσο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπαρῆσιν αὐτὶς ἱταίροις

ᾧ χεῖρσι βασιλῆϊ δέρος καμίσσειαν ἄγοντα

890 ᾧ αὕτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆτος·

ᾧ σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσεται, εἴ κεν ὀπίσσω

ᾧ δὴ πολε νοστήσας ἐθέλοις ἄψορρον ἰκίσθαι.

ᾧ ῥηϊδίως δὲ ἄγ τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις

ᾧ ἄλλων ἐκ πολλῶν. ἀλλ’ οὐ σύ γε τήνδε μενοιγνῆν

895 ᾧ σκήσεις, οὗτ’ αὐτὴ προτιόσσομαι ὥδε τελεῖσθαι.

ᾧ μνώεο μὴν ἀπειὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη

ᾧ Ὑψιπύλης· λίπε δὲ ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμα

ᾧ πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δώσωσι τεκίσθαι.

Τὴν δὲ αὐτ’ Αἰσωνος υἱὸς ἀγαϊόμενος προσέειπεν·

900 “Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναΐσιμα πάντα γένοιτο

ᾧ ἐκ μακάρων· τὴν δὲ ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω

ᾧ ἴσχαν’, ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλκις Πηλεΐας ἔκλετ

ᾧ ναιετάειν· μευνόν με θεοὶ λύσειαν αἰέθλων.

ᾧ εἰ δὲ οὐ μοι πέπρωται ἐς Εὐβοίαν γαίαν ἰκίσθαι

905 ᾧ τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δὲ ἄρσενά παιῖδα τέκοιο,

ᾧ πέμπει μιν ἠδῆσάν τε Πηλεσγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,

ᾧ πατρί τ’ ἐμῷ καὶ μητρὶ δῦναι ἄκος, ἦν ἄρα τοῦς γε

ᾧ τέτμη’ ἔτι ζώοντας, ἴν’ ἀνδρῶν τοιοῦτον ἀνακλῆς

ᾧ σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιον ἐν μεγάροισιν.

910 Η, καὶ ἔβαιν’ ἐπὶ νῆα παροϊτάλος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι

βαῖνον ἀριστήεις· λαζόντο δὲ χερσὶν ἑρταμὰ

ἐνσχερῶ ἐζόμενοι· περμνήσια δὲ σφίσιν Ἀργεὺς

Ε

λύσειν ὑπὲρ πέτρης ἀλιμυρέος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
κράπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.

915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἔκλεισαν
νῆσόν ἐς Ηλέκρης Ἀτλαντίδος, ὅφρα δαέντες
ἀρρήτους ἀγανῆσι τελετοφορήσι θέμιστας
σωότεροι κρυβεύσαν ὑπεὶρ ἄλλα ναυτίλλοιντο.

τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήτομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
920 νῆσος ὁμῶς κεχάρειτο, καὶ εἰ λάχον ὄργια κείνα·
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν αἰδεῖν.

Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἰέμενοι, τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαιήν
Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡέλιος
925 δυσόμενου, Χερόνησόν ἐπὶ προὔχουσαν ἴκοντο.
ἔνθα σφι λαίψηρός ἦν νότος, ἰσθία δ' οὖρω
σθητάμενοι, κούρης Αἰαμμαντίδος αἰπὰ βέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἔνδοθεν ἀκλῆς

930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροστίβαλλον Αἰδύω,
Περκάσπην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Αἰαρνίδος ἡμαθόεσσον
ἠτόνα, ξαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.

καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ, διάνδιχα νηὸς ἰούσης,
935 δίνῃ περφύροντα διήνυσαν Εἰρήσποντον.

Εἰσι δὲ τις αἰπειῶα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληίου ἠπείροιο
εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
χέρσω Παίερηνῆς καλαιομένος· ἐν δὲ οἱ ἀνὰ

- 940 ἄμφιδυμοι, κεύνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰθήριοιο.
 Ἀρχῶν μιν καλέουσιν ὄρος περικαιετόωντες·
 καὶ τὸ μὲν ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμεσθαι
 Ἰηγενέες, μέγα θαῦμα περκαλιόνεσσιν ιδέσθαι·
 ἕξ γὰρ ἐκάστω χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθοντα,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ σιδικαῶν ἄμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
 τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι.
 ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον τε Δολιόνας ἀμφινέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήτης υἱὸς Ἄνασσε
 Κύζικος, ὃν κόρη Δίου τέκεν Εὐστάρωιο·
 950 Αἰνήτη· τοὺς δ' εὖ τε, καὶ ἔκπαυλοί περ ἰόντες,
 Ἰηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρώγῃ·
 ταῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολιόεις ἐκγεγαῶτες·
 ἐνθ' Ἀργῶ προὔτυψιν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
 Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδελτο· θέουσσαν.
 955 κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες,
 Τίφυος ἐννεσίησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
 κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀέρεϊ,
 βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπῆαις Ἐκάτοιο·
 Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο·
 960 ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
 Τοὺς δ' ἄμυδις Φιλότῃ Δολιόνας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε πτόλον ἠδὲ γενέθλην
 ἔκλυον οἵτινες εἶεν, εὐχέεινός αἰρέσαντο,
 καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσθε κινύτας·
 965 ἄσπετος ἐν λιμένι περὶ μνήστια νηὸς ἀνέβηαι.
 ἐνθ' οἳ γ' Ἐκασίῳ βαλὸν θέσαν Ἀπόλλωνι,
 εἰσάμενοι παρὰ Δίνα, Θυηπολῆς π' ἐμέλοντο.

- δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ· λαρὸν μέθυ δευόμενοισι,
 μῆλ' αὖθ' ὁμαῖ. δὴ γάρ οἱ ἔην Φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται
 970 ἀνδρῶν ἡρώων· θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
 μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πολέμοιο μέλεσθαι.
 νεῖδ' οὖν που καὶ κείνῳ ἐπιστραχέσκον ἴουλοι,
 οὐδέ νύ πω παύδουσιν ἀγαλλόμενος μεμότητο·
 ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
 975 αἰδίνων, Μέρωπος Περκυσίου ἐκγεγαυῖα,
 Κλειτή εὐπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατὴρ
 θεσπεσίῳ ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
 ἀλλὰ καὶ ὧς θαλάμῳ τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
 τοῖς μετὰ δαῖτ' ἀλέγυγε, βάλεν δ' ἀπὸ δειμυλῆ θυμοῦ.
 980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον αἰμοῖσ' αἰδῖς. ἦτοι ὁ μὲν σφῶν
 πεύθετο ναυιλίῃς ἄνυσιν, Περίκῳ τ' ἐφέμιας·
 οἱ δὲ περικλιάνων πόλιας, καὶ κόλπον ἅπαντα
 εὐρείῃς πεύθετο Πρωποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
 ἥϊδει καταλέξαι ἐλδομένοιαι δαῖναι.
 985 ἦτο δ' εἰσανίβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα κεν αὐτὰ
 θήσαιντο πόρους κείνης αἰλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
 νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου·
 ἥδε δ' Ἰησονίη πέφαιτο ὁδός, ἥνπερ ἔβησαν.
 Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεὸς αἶζαντες
 990 φράξαν ἀπειρεσίῳ χυτοῦ στόμα νεόφθι πέτρης
 πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔυδον ἰόντα.
 ἀλλὰ γὰρ αὖθι λείπειτο σὺν ἀνδράσιν ἀπλοτέρωσιν
 Ηρακλῆς, ὃς δὴ σφί παλίντονον αἶψα ταυύσας
 τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθοί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
 995 πέτρας ἀμφιρῶγας αἰετράζοντες ἔβαλλον.

δὴ γὰρ που καίκεῖνα θεὰ τρέφεν αἶνὰ πέλωρα
 Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, αἰθέλιον Ἡρακλεΐ.
 σὺν δὲ καὶ ὦλλοι δῆθεν ὑπὸ τροπῶι ἀντιόωντες,
 πρὶν περ ἀνελθόμεναι σκοπιῇν, ἤπιοντο φόνοιο

1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἡμῖν οἵστοις,
 καὶ εἰς χεῖρσι δεδευμένοι, εἰσόκε πάντας
 ἀντιδίην ἀσπερχὺς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
 ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
 ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῃσιν,

1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχόατο γόμφους·
 ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταττο
 ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
 δύνοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθε
 χέρσῳ τεινόμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο

1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
 ἄμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.

Ἡρώες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπαλετ' αἰθέλος,
 δὴ τότε πείσματ' αἰ νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
 λυσάμενοι, προτέρωσι διέξ αἰλὸς οἶδμα νέοντο.

1015 ἡ δ' ἔθεε λαίφρῃσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
 νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
 ἀντία ἀρπάζοντι ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
 αὐτὶς ὑψεῖνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
 αὐτονοχῇ· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἡδ' ἔτι πέτρῃ,

1020 ἢ περὶ πείσματ' αἰ νηὸς ἐπισσύμεναι ἐβόλοντο.
 οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπαφραδέως ἐνόησεν
 ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίοντες ἀψ' ἀνιόντας
 ἥρωες νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν

Μακρίων εἶσαντο Πελαγονικὸν ἄρεα κέλευται.

1025 τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας αἶραν.

σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
ὄξειν ἱκελοι βίῃ πυρός, ἥ τ' ἐνθάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορυφύεται· ἐν δὲ κυδοιμός
δεινός τε χαμένης τε Δολιχίῳ πέσε δῆμα.

1030 οὐδ' ὄγε διοτῆτος ὑπὲρ μῶρον αὐτὶς ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάπους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι.

ἀλλὰ μιν Αἰτονίδης τετραμμένον ἰδυς ἐεὶο
πληξεν ἐπαΐξας σιῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
ὀστέον ἐρραίσθη· ὁ δ' ἐν ψαμάθοισιν ἐλυσθείς

1035 μοῖραν ἀνέπλησσε. τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
θνητοῖσι· πάντα δὲ περὶ μέγα πέπλάται ἔρκος.

ὥς τὸν δῖόν μιν πού ἀδευκέας ἔκλυθεν ἄτης
εἶναι ἀριστήων, αὐτὴ ὑπὸ νυκτὶ πέδησε
μαρναμένον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι

1040 ἔκλυθεν. Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα

ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδρην δ' ἐν ἄριξεν Ἀκαστος·

Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, Ἀρήϊον τε Γέφυρον.

αὐτὰρ Εὐμελὴς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκταν.

Ἰδας δ' αὖ Προμέα, Κλυτίος δ' Ὑάκινθον ἔπειφεν.

1045 Τυνδάριδαι δ' ἀμφὶ Μεγαλοσσάκην, Φλόγιόν τε.

Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλε θρασὺν Ἰτυμονῆα,

ἠδὲ καὶ Ἀρλακέα, πρόιον ἀνδρῶν· οὗς ἔτι πάντας
ἐνναέται τιμαῖς ἥρωσι κυδαίνουσιν.

οἱ δ' ἄλλοι εἰζυντες ὑπέτρεταν, ἥ ὅτε κέρκους

1050 ὠκυπέτας ἀγγελιδὸν ὑποτρέττωσι πέλειαι.

εἰς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἄδρόοι· αἰψὰ δ' αὐτῆς

πλητὸ πόλις, σπονδέντος ὑπετροπή πολέμοιο.
 ἠῶθεν δ' ὅλοῃν καὶ ἀμήχανον εἰπενόησαν
 ἀμπλάκιν ἄμφω· στυγρὸν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας

1055 ἥρωας Μινύας Αἰνῆϊν υἷα πάροιθε

Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπληῶτα.
 ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιχόες. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκίοις σὺν τεύχεσι διηθύντες

1060 τὺμῳ ἐνεκλερίξαν, ἐπειρήσαντό τ' αἰθλων,

ἧ θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐκέχυται τόδε σῆμα καὶ ἐψυγόνοισιν ἰδέσθαι.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λείπειτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἔπει κύντερον ἄλλο

1065 ἥνυσεν, ἀψαμένη βρόχον αὐχίνι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ

Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσκήδες ὠδύραντο·

καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦν ἔραζε,

πάντα τάγε κρήνην τεύξαν θεαὶ, ἣν καλέουσι

Κλείτην, δυσήνοιο περικλεῖς οὐνομα νύμφης.

1070 αἰνότατα δὴ κείνο Δολιχόησι γυναιξίν

ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἤμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν

ἔτλη τις πάσασθαι ἰδητύος, οὐδ' ἐπὶ δρεὸν,

ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐλγνῶντο·

ἀλλ' αὐτως ἄφλεκτα διεζώεσκον ἔδοντες.

1075 ἐνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται

Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ

πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.

Ἐκ δὲ τόθιν τρηχεῖαι ἀντὶρθησαν ἄλλα

ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὖθις

1080 ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νηπὶ
 ὧλλοι μὲν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
 ὕπνω ἀριστῆες πύμακτον λάχος· αὐτὰρ Ἀκασίος
 Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυκτο.
 ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο

1085 πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λυγυρῇ ὅπῃ θεισπίζουσα
 λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
 ἀηλιάϊς ὄρνιθος ἐναΐσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
 καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτρωπεν, ἴξε δ' ὑπερθε
 νηίου ἀφλάσσοιο μετήορος αἴξασα.

1090 τὸν δ' ὃ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ πώεσιν οἶων
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν, ὧδέ τ' εἶπεν.

“ Αἰσονίδη, χρειῶ σε τόσδ' ἱερὸν εἰσχιόντας

,, Δινδύμου ὀκρίεντος, εὐθρόνον ἰλάξασθαι

,, μητέρα συμπαάντων μακάρων· λήξουσι δ' αἴλλαί

1095 ,, ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσταν ἄκουσα

,, ἀλκυόνος ἀλῆς, ἥτε κνώσσοντας ὑπερθε

,, σεῖο περίξ τὰ ἑκάστω πιφαισκευμένη πεπότητο.

,, ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθών

,, πᾶσα πεπειρήγεται, νιφόεν θ' ἔδος Οὐλύμπιο·

1100 ,, καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,

,, Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται· ὥς δὲ καὶ ὧλλοι

,, ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσχίοντι.

ὤρυκτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὥρσε δ' ἑταίρους

1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἀγρομένοισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεισπρωπίας ἀγόρευεν.

αἴψα δὲ κενερότεροι μὲν ἀπὸ σιγῶν ἐλάσαντες

ἐνδον

- ἔνθεν ἔπ' αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὐρεὺς ἄκρην.
οἱ δ' ἄρ' αὖ λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης,
- 1110 ἤρεσαν ἐς λιμένα Ὀρηϊκίον· αὖ δὲ καὶ αὐτοὶ
βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακρυάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περὰ ἡ
Ὀρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προῦφαίνετ' ἰδέσθαι·
φαίνεται δ' ἡρδὲν στόμα Βοσπόρου, ἥ δὲ κόλῳ ναι
- 1115 Μυσταί· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσῆσιος
ἄστῃ τε καὶ πεδίον Νηπηϊὸν Ἀδρηστείης.
ἔσκε δὲ τι σιβαρὸν σῆψος ἀμπελίου ἐντροφον ὕλη
πρόχυν γεράνδρυν· τὸ μὲν ἔκλαμον, ὅφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἀργος
- 1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἔπ' ὀκρίοντι κολωνῷ
ἴδρυσαν, Φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτησιν,
αἳ ῥά τε πασσάλων παννυπέρταται ἐρρίζωντο.
βωμόν δ' αὖ χερσὶν ἀδοξασσάμενοι· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολίας ἐμέλοντο,
- 1125 Μητέρα Δινδυμίνην πολυπύρτιαν ἀσκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίνην δ' ἄμα, Κύκην δ' ἄμα,
οἱ μῦνοι πολέων μοιρηγέται ἥ δὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε Νύμφη
- 1130 Ἀλχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησι
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐδιδάσθησε.
πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριωλὰς
Αἰσονίδης γυνάξετ' ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰδομένοις· ἄμυδις δὲ νέει Ορφῆος ἀναγῆ
- 1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνὸς πλοῦν ὠρχήσαντο,

καὶ σάκεα· ξιφείεσιν ἐπέκλυπον, ὥς κεν ἰωὴ
 δύσφημος· πλάζοιτο δὲ ἥερος, ἣν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖν βασιλῆος ἀνέστενον· ἔνθεν ἔσται
 βόμβω καὶ τυπάνῳ Ρεῖην Φρύγες ἰλιάσκονται.

1140 ἡ δέϊστον εὐαγγέισιν ἐπὶ φρένα θῆκε· θυγαῖς
 ἀνταῖν δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔγεντο.
 δένδρεα μὲν κάρων χεῖν ἄσπελον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτη· ὅτε γαῖα τερείης ἀνδρα ποίης.
 θῆρες δ' εἰλυρὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λυώντες,

1145 οὐρεῖσι σκάνοντες ἐπήλυδον· ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παρότερον ὕδατι νῆε
 Δίνδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
 ἐκ κορυφῆς Ἀλφειῶν· Ἰησονίην δ' ἐέπουνσι
 κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται· ἄνδρες ὁπίσσω.

1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεῶς· θέσαν οὐρεσιν Ἀρκίων,
 μέλποντες Ρεῖην πολυπότιαν· αὐτὰρ ἐς ἠῶ,
 ληξάντων ἀγέμων, νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.

Ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἑκάστον ἀριστήων ὀρόθυεν,
 ὅσῃς ἀπολήξειε πανύστατος, ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ
 1155 νήεμος ἐσλόρεσεν· δύναι, κατὰ δ' εὐναι τε πάντων.
 οἱ δὲ γαληναῖη πίσυνοι ἰλιάσκον ἐπιπρὸ
 νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διῆξ' ἑλὼς ἀίσσουσαν
 εὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελοπόδες· κίχον ἔπαιον.
 ἔμψης δ' ἐγγραμμένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
 1160 αἱ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίμονι παρεθόγτο,
 τειρόμενοι κακὰτα μετεώφεον· αὐτὰρ ὁ τοῦσχε
 παστυδίη κορυφῆας ἐφέλκετο· καὶ τρεῖς χερῶν

Ἡρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρκρότα δούρατα νηός.

ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λεληημένοι ἠπαίριοι,

1165 Ρυνδακίδας πραχάας, μέγα τ' ἥριον Αἰγαίανος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρμετρέον εισορόωντες,
δὴ τότε ἀνοχλίζων τετραχότος οἴδατος ὀλκούς,
μεσσοῦεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος

1170 κλύζε παλιροτόισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξῃα σπη
παπυλαίων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσαν ἠρεμέουσai.

Ἡμος δ' ἀγρόθεν εἴσι φυτοσκάφος, ἣ τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως εἰς αὐλὴν ἔην, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προκαλῇ τειρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν

1175 αὐσθαλέος κονίησε, περιτριβείας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἔη ἠρήσασα γαστρί·
τῆμος ἄρ' εἴ γ' ἐφίκοντο Κιανίδος ἥθεα γαίης,
ἄμφ' Ἀργανθῶνειον ὄρος, πραχάας τε Κίοισι.
τούς μὲν ἐϋξείως Μυσοὶ Φιλότῃτι κλοντάς

1180 δειδέχαστ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἥϊά τε σφι
μῆλ' αὖτε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐβγυάλιξαν.
ἐνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κέκασσαν, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλαῖα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
σφόδρυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον·

1185 οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαίτω,
Ἐκβάστω βέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.

Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἔκκεν εἰς ὕλην νίδος Διός, ὥς κεν ἐρετμόν
οἱ αὐτῷ φθαίῃ κατὰ χεῖριον ἐντύνεσθαι.

1190 εὖρεν ἔπειτ' ἐλάτῃν ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
 ἀλλ' οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
 τόσῃ ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
 ῥίμφα δ' εἰσοδόκῃν μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε Φαρέτρην

1195 αὐτοῖσι τόξοισιν, ἔδῃ δ' ἄπο δέρμα λέντος.
 τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπαλῷ δαπείδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στήυος ἔλλαβε χερσίν,
 ἡνορέῃ πίσυρος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
 εὖ διαβῶς· πεδόθεν δὲ, βαθύριζόν περ ἱούσαν,

1200 προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
 ὡς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰσλὸν νειός, εὔτε μάλιστα
 χειμερίῃ ὁλοαῖο πέλει δύσις Ωρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θεῇ ἀνέμοιο κατὰίξῃ
 αὐτοῖσι σφηνέσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσῃται·

1205 ὡς ὅγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰούς,
 δέρμα θ' ἐλών, ῥοπαλόν τε, παλίσσυτος ὥρτο νέεσθαι.
 Τέφρα δ' Ἰλας χαλκῇ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλῳ·
 δίξετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον, ὥς κεν οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδάρπιον, ἄλλα τε πάντα

1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
 δὴ γὰρ μιν τοίαισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερθε
 νηπιάχον ταπρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ᾧ ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε
 νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμέρου ἀντιδῶντα.

1215 ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσθαι ἀρότῳ·
 Θειοδάμας ἀνὴρ βεβωλημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρασχήμετ οὐκ ἐθέλοντα.

ἔτο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεςσι βαλέσθαι
λευγαλήν, ἐπεὶ οὐ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.

1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
αἶψα δ' ὃ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἦν καλέουσι
Πηγάς ἀγχίγυοι περυναίεται. οἱ δὲ πον ἄρτι
Νυμφάων ἦσαντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι βίον ἀμφενέμοντο,

1225 Ἀρεμιν ἐννυχίῃσιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον, ἡ καὶ ἐναύλους,
αἱ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐσπυχώωντο·
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναόιο
Νύμφη ἐφυδατή· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε

1230 κάλλι· καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
πρὸς γὰρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος ἀνυάζουσα
βάλλε Σεληναίη. τὴν δὲ Φρένας ἐποίησε
Κύπρις, ἀμηχανίη δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ' ὥς ταπρῶτα ῥόφ' ἐνὶ κάλπιν ἔρεισε

1235 λέχρις ἐπιχειρμυθεῖς, περὶ δ' ἄσπελον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἡχήμεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἦγε
λαῖον μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἀντίλο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.

1240 Τοῦ δ' ἥρωις ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἷος ἐταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσσε κελεύθου.
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὁππόθ' ἴκοιτο.
βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἥύτε τις θῆρ
ἄγριος, ὃν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἴκετο μήλων,

1245 θυμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσε

πάμνησι· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σιαθμοῖσι νομῆες
ἔλταν· ὁ δὲ σπενάχων βρέμει ἄσπεϊον, ὄφρα κάμῃσιν·
ὥς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔσπενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
Φοῖτα κεκληγῶς· μελέη δὲ οἱ ἔπλετο Φωνή.

1250 αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὥρτο δέεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσιν ἔλωρ πέλεν, ἢέ μιν ἄνδρες
μῦνον ἐόντ' ἐλόχισαν, ἄγουσι δὲ λήϊδ' ἐτοίμην.

ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ηρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαίσσων παλάμη ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω

1255 σπέρχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἀσθμάτι θυμόν.

“Δαιμόνιε, στυγερὸν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνέψω.

„οὐ γὰρ Ἰλας κρήνηνδε κιών, σόος αὐτίς ἰκάνει.

„ἀλλὰ ἔλκιστῆρες ἐνιχείμψαντες ἄγουσιν,

1260 „ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.

Ὡς φάτο· τῷ δ' αἶσαντι κατὰ κροτάφων ἄλλης ἰδρῶς
κῆκίεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχχοις ζέεν αἷμα.

χωόμενος δ' ἐλάτην χαμαΐδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἵττοντα.

1265 ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τέτυμμένος ἔστυλο ταῦρος,
πίστεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῆων
οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὀδόν, ἄλλοτ' ἄπαντος,
ἄλλοτε δ' ἰσιάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
ἦσι μύκημα, κακῷ βεβωλημένος αἰσθρῷ.

1270 ὥς ὅγε μαιμῶων, ἐτὲ μὲν θοά γούνατ' ἔπαλλε
συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον· μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.

Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκρίας αἰσθρῷ

- ἦψος, πνοαὶ δὲ κατήλυθον· ὥκα δὲ Τῖφος
 1275 ἐπβαίνειν ἐρέθηνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιοι.
 οἱ δ' ἐσέβαινον ἄφαρ λεληγμένοι· ὕψι δὲ νηὸς
 εὐναίαις ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλῳας.
 κρητῶν δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόδι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκλῆς
 γηθέευντο φορέοντο παρὰ Ποσιδῆιον ἄκρην.
 1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἡώς
 ἐκ περάτης ἀιοῦται, διαγλαύσσοισι δ' ἀταρποι,
 καὶ πεδία δροσόντα φαεινὴ λάμπεται αἴγλη,
 τῆμος τοῦσγ' ἐνόησαν αἰδρεῖσθαι λιπόντες.
 ἐν δὲ σφι κρητέρῳ νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῳός.
 1285 ἄσπελος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
 σφωϊτέρων ἐτάρων. ὁ δ' ἀμνηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς
 οὐδὲ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδὲ τι τοῖον
 Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦτο βαρεῖν νεόθεν ἄτη
 θυμὸν ἰδὼν· Τελαμῶνα δ' ἔλε χόλος, ὥδέ τ' εἶπεν.
 1290 “Ἦσ' αὐτῶς εὐκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
 Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωσεν,
 ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Εἰλάδα μὴ σε καλύψῃ,
 αἶ κε θεοὶ δώωσιν ὑπὸ τροπῶν οἴκαδε νόστον.
 ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
 1295 εἶμι τεῶν, οἱ τόνγε δόλον συνετεκλήναντο.
 Η, καὶ ἐς Αἰγυπιάδην Τῖφον θύρε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 ἔσπλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὧς ἰνδάλλοντο.
 καὶ νύ περ ἄψ ὀπίσω Μυτῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
 λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἀλληλῶν ἰωὴν,
 1300 εἰ μὴ Θρηάκιοιο δῶω υἱὲς Βορέαο
 Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεισσι,

- σχέτλιοι· ἥ τέ σφι στυγερὰ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
 χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
 ἄθλων γὰρ Πελῖαο δεδουπότος ἄψ' ἀνιόντας
- 1305 Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνε, καὶ ἀμῆσατο γαῖαν
 ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθεν ἔτευξεν,
 ὣν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
 κίνυται ἠχήμετος ὑπὸ πνοῇ Βορέαο.
 καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
- 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης αἰλὸς ἐξεφαάνθη,
 Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφῆτης·
 ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' αἶρας
 νειόθεν ἐκ λαγόνων, σιβαρῇ γ' ἐπορέξατο χεῖρ
 νηίου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισι.
- 1315 “Τίσις παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
 „ Αἰήτεω πρὸ λῖεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
 „ Ἀργεῖ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθέϊ
 „ ἐκπλῆσαι μογέοντα δωῶδεκα πάντας ἀέθλους,
 „ ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέσθιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
- 1320 „ ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελίσθω.
 „ αὐτῶς δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίριοι
 „ πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῖς ἄστυ καμόντα,
 „ μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
 „ αὐτὰρ ὕλαν φιλότῃσι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
- 1325 „ ἐν πόσιν, αἴδ' ὅ περ οὐνεκ' ἀσπασαγχεθῆτες ἔλειφθεν.
 Η, καὶ κῦμ' ἀλίσσλον ἐφέσσατο νειόθι δύνψας·
 ἀμφὶ δέ οἱ δίνησι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
 πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διέξ' αἰλὸς ἔκλυσε νῆα.
 γήθησαν δ' ἥρωες· ὃ δ' ἐσσυμένως ἔδεδῆκει

1330 Αἰακίδης Τελαμαῶν ἐς Ἰησῖνα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπύξας, φώνησέν τε.

“ Αἰσονίδη, μή μοι τι χολώσαιο, ἀφραδίῃσιν
ἢ εἴ τι περ Ἀσδάμην. πέρι γὰρ μ' ἄχος ἦκεν ἐνίσπειν
ἢ μῦθον ὑπερφιάλδον τέ καὶ ἄσχιον. ἀλλ' ἀνέμοισι

1335 ἢ δάωμεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος· εὐμενέοντες.

Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·

“ Ω πῆπεν, ἥ μάλα δὴ με κακῷ ἐκυδάσσαις μῦθῳ,

ἢ φᾶς ἐν τοῖσιν ἄπασιν ἐνήμεος ἀνδρὸς ἀλείπτῃ

ἢ ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μῆνιν αἰέξω,

1340 ἢ πρίν περ ἀνιηθεῖς· ἔπει οὐ περὶ πῶσι μῆλων,

ἢ οὐδὲ περὶ κλεῖτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,

ἢ ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ

ἢ ἀμφ' ἰμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσεσθαι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὕπη πάρος, ἐδριδώντο.

1345 τῷ δὲ Διὸς βουλήσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι

μίχην ἐπ' αὖνυμεν ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο

Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθέης αἰθλούς

αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν

Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅπως τε μή οἱ

1350 ἢ ζωσὺ εὐροιεν Ἰλα μόρον, ἢ θανόντος.

τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους

υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,

μή ποτε μαστεύοντες ἀπολήξιν καμάρτοιο.

τοῦνεκεν εἰτέτι νῦν περ Ἰλᾶν ἐρέουσι Κιανοὶ,

1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, εὐκλιμένης τε μέλον' ἶαι

Τρηχίνορ. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νήσσοιο παῖδας,

οὓς οἱ ῥύσια καῖθιν ἐπιπαροίηκαν ἄγεσθαι.

Νῆυν δὲ πανήμερίην ἄνεμος φέρε· νυκτὶ τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
 1360 ἡοῦς τελομένης· οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
 ἀκλὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖάν γ' ἐσιδέσθαι
 φρασσάμενοι, κῶπῃσιν ἅμ' ἡελίῳ ἐπέκελσαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν, αὐλὶς τ' Ἀμύναιο
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγῆνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκλει, Περσεϊδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυλὶς Μελίη, ὑπεροπλησίστατον ἀνδρῶν·

5 ὅς τ' ἐπὶ καὶ ξένοισιν αἰετὶά θυσμόν ἔθηκε,
μὴ τιν' ἀποσφίχειν, πρὶν πειρήσασθαι εἰδῶ
πυγμαχίης· πολέας δὲ περικλιόνων ἰδοῖζε.
καὶ τότε δὴ προτὶ νῆα κιῶν, χρειώ μιν ἐρῆσθαι
ναυτιλίας, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίσῃσιν ἄτιπτε·

10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὲν ἔκφαλο μῦθον·

“Κέκλυθ' ἀλίπλοοι, τὰ περ ἴδμεναι ὕμιν ἔοικεν.

33 οὐ τίνα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι

33 ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βεβρύξι πελάσῃ,

33 πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι.

15 33 τῷ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκρίδὸν ὅσον ὁμίλου·

33 πυγμαχίῃ στήσασθε κατααυτόθι δηρινθῆναι.

33 εἰ δ' ἂν ἀπηλεγείοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,

33 ἥ κέν τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέψιτ' ἀνάγκη.

Ἡ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσμάοντας

- 20 εἶπε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
αἶψα δ' ἰῶν ἐτάρων πρόμος ἴσλατο, Φώνησέν τε·
“ Ἴσχεο νῦν, μὴδ' ἄμμι κακὴν, ἥτις εὐχεσθαι εἶναι·
33 Φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, οἷς ἀγορεύεις.
35 αὐτὲς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπίσχεσθαι ἀντιτάσσεται.
- 25 Ως Φάτ' ἀπηλεγώς· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὅμμαθ' ἐλῖξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκουσι τετυμμένος, οὗτ' ἐν ὄρεσιν
ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσπεται αἰόθεν οἷος
ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παρσίτατος, οὐδ' ἐδάμασται.
- 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐσιππὸν θέτο Φᾶρες
λεπτόμοτον, τό βᾶ εἰ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
ᾤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπλυχα λώπη
αὐτῇσι περόνησι, καλαύροπα τε τρηχεῖαν
κάσσευε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφεῖς κοτίνω.
- 35 αὐτίκα δ' ἰγνύθι χῶρον ἐαδόντα παπλήναντες
ἶζον εὐὸς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐταίρους,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσποράσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφώος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι εἴηλο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθε,
- 40 χωρμένη Διὶ, τίχλει· ὁ δ' ἐὐρανίῳ ἀτάλαντας
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὗπερ κάλλιπται ἔασιν
ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
τοῖος ἦν Διὸς υἱός, ἔτι χυοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρός ἐν ὅμμασιν. ἀλλὰ οἱ αἰλκή
45 καὶ μένος ἤυτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας,
πειράζων εἶθ' ὥς πρὶν εὐτρόχαλοι φορέονται,
μὴδ' ἄμυδρις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθαι.

οὐ μὰν αὐτ' Αμυκος πειρήτατο · σῖγα δ' ἄπωθεν
ἑστῆώς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει

50 θυμὸς ἐελδομένῳ σιηθείων ἐξ αἵμα κεδάσσαι.

τοῖσι δὲ μεσσηγύς θερύπων Αμύνκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δριμύς ἐκότερθεν ἱμάντας
ὤμοις, ἄζαλέους, πέρι δ' οἳ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετνήδα.

55 “Τῶνδέ τοι, ἔν κ' ἐθέλησθα, πάλου ἄτερ, ἐγυαλίξω

αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμῃται μετόπισθεν.

ἅλλ' ἀβάλευ περὶ χειρί· δαεῖς δέ κεν ἄλλω ἐνίσποις

ὅσπον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμι ταμέσθαι

ἄζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηίδας αἵματι Φύρσαι.

60 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτε παραβλήδην ἐρίδηνεν.

ἦκα δὲ μειδήσας, οἳ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,

τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κασσιῶρ

ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὥκα δ' ἱμάντας

ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκὴν.

65 τῷ δ' αὐτ' Αρητός τε καὶ Ορνυτος, οὐδέ τι ἦδειν

νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴθῃ.

Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασπιδὲν ἠρτύναντο

αὐτίκ' ἀνασχόμενοι βεθέων προπάροιθε βαρείας

χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιδόντες.

70 ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης

τρηχὺ θοῇ ἐπὶ νηὶ κερύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθὸν

ἰδρεῖη πυκινόιο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,

ἰεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος·

ὥς ὅγε Τυνδαρίδην Φοβέων ἔπειτ', οὐδέ μιν εἶα

75 δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἶψ' ἀνυστάτος ἦν διὰ μῆτιν

αἰίσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἧ κάρτος ἀάατος, ἧ τε χερείων,
 τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὥς δ' ὅτε νῆϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμοις

80 ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείναισι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὥς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθε
 καὶ γένυες κλύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπερος, εὐδ' ἔλκηξαν ἐπισπιδὸν οὐτάζοντες,

85 ἔς τε περ οὐλοῖν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
 σιάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμέρξαντο μετὰ πω
 ἰδρῶ ἄλῃς, καματηρὸν αὐτμένα φυσιόωντες.
 αἶψ δ' αὐτῇ συνόρουσαν ἐναντίαι, ἥ τε ταύρω
 φορβᾶδος ἀμφὶ βοὸς κεκοιτῆότε δηριάσθον.

90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκρεάταισιν ἀεφθεῖς,
 βουτύπος οἶα, πόδεσσι, τανύσσαλο, καδδὲ βαρεῖαν
 χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' αἰξάντος ὑπέσθη,
 κρᾶτα παρακλίνας, ὥμῳ δ' ἀνιδέξατο πῆχυν
 τυτθόν· ὁ δ' ἄλχ' αὐτοῖο παρ' ἐκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων

95 κόψε μεταίγδην ὑπὲρ εὐατος, ὁστέα δ' εἴσω
 ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνη γυνῆ ἥριπεν· οἱ δ' ἰάχισαν
 ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυλο θυμός.

Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·

ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχίας ἠδὲ σιγύνους

100 ἰδυὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκης ἀντιάσσκον.

τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἐταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσάμενοι· πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κᾶτλῳ
 ἤλασ' ἐπισσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἐκᾶτερθεν

ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκεάσθη.

105 αὐτὸς δ' Ἰγυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
τὸν μὲν, ὑπὸ στήνεσι θοῶ πεδὶ λάξ ἐπορεύτας,
πληῆξε, καὶ ἐν κοίῃσι βάλε· τοῦ δ' ἄσπον ἰόντος
δεξιτερῇ σκαιῇς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
δρυψέ δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπεται ὀπωπὴ.

110 Ωρείδης δ' Ἀμύκοιο, βίην ὑπέροπλος, ὁπᾶν
οὗτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαεῖο,
ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνε, ἔσση δ' ἐπὶ δέρματι μεῦνον,
νηδυῖων ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
αὕτως δ' Ἀρητος μενεδήϊον Εὐρύτου υἱά

115 Ἰφίτην ἀζυγλή κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
εὐπω κηρὶ κηκῇ πεπρωμένον· ἥ τὰχ' ἔμελλεν
αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
καὶ τότε ἄρ' Ἀγκάϊος Λυκόεργοιο θρασὺς υἱὸς
αἵψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν

120 ἄρκιου προσχόμενος σικιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσω
ἱμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαί, σὺν δέ σφιν ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήσων.
ὥς δ' ἔτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
ἥματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες

125 λάθρη εὐρέϊων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομῶν,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
σφαίνονται πύπλοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.

130 ὥς δὲ μελισσάων σμῆνις μέγα μηλοδοτῆρες
ἢ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιδάσιν,

- αἱ δ' ἤτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλανέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκὰς αἴσσουσιν·
- 135 ὥς οἱγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐκέδασθεν
εἴσω Βεῤυκίης, Ἀμύνκου μόρον ἀγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίτιν ἐγλύφεν ἄλλο
πῆμ' αἰδῶλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἀλωαί,
ἡδ' οἶαι τῆμος δηῖω ὑπὸ δαυρὶ Λύκαιο
- 140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπειόντας ἄνακτος.
αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
οἱ δ' ἤδη σλαθμοῦς τε καὶ αὖλια δηϊόασσεν·
ἦδη δ' ἄσπειρα μῆλα περιτροπᾶδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τεῖσιν ἔειπε.
- 145 “Φράζεσθ' ὅ τι κεν ἦσιν ἀτασθαλίησιν ἔρεξαν,
,, εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
,, ἤτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
,, οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμούς
,, ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευε
- 150 ,, θεσμοῖσι βροπάλῳ μιν ἀγνηορίας λελαθέσθαι.
,, καὶ μὲν ἀκηδέσσιως γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
,, πάντων ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκατος
,, εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος.
- Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
- 155 καὶ τότε δὴ μένον αὖθι διακνέφας, ἔλκεά τ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλαῖς
ῥέξαντες, μέγα δόρυον ἐφώπλιταν· οὐδέ τιν' ὕπνας
εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσι.
ξανθα δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
ἀγχιάλῳ,

160 ἄλχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
 Ορφεῖη φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
 ἑμμελῶς· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκλῆ
 μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θερραπναῖον Διὸς υἱά.

Ἡμος δ' ἥλιος θνοφεράς ἐπέλαμψε κολώνας

165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματι δάφνης,
 λιθὰ τ' εἰσέθαντες, ὅσῃ χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοῇ διηέντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.

ἔνθα μὲν ἡλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὖρεϊ κῦμα

170 ἐμφέρεται προπαρόειθεν ἐπαίσσοντι ἑοικὸς,
 αἶν ὑπὲρ νεφέων ἡρμένον· οὐδὲ κε φαίης
 φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεστόθι νηὸς
 λάτρυν ἐπιπρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμψης
 σίρόνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνήτης ἐπαύρη.

175 τῷ καὶ Τίφυος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλῳ
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.

Ἐνθάδ' ἐπάκλιον οἶκον Αἰγυορίδης ἔχε Φινεύς,
 ὃς πέρι δὴ πάντων ὀλεώτατα πῆματ' ἀνέτλη,

180 εἵνεκα μαντεσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγυάλιξε
 Λητοῖδης· οὐδ' ὅσπον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῶν ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνδρώποισι.

τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ θηναῖον ἴαλιν,
 ἐκ δ' ἔλεγ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι

185 εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείατιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θίσφαλα πευθέμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.

Η

ἀλλὰ διὲκ νεφέων ἄφνω πέλας αἴσσουσαι
 Ἀρπυίαι σίδερατος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἤρπαζον. εἰλείπειτο δ' ἄλλοτε Φοιβῆς
 190 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζώων ἀνάχαιτο.
 καὶ δὲ ἐπὶ μυδαλέην ὁδὸν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ ὅτι λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 μηδ' ἐπλέως· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτὸς.
 αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
 195 τοῖσδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπήϊσεν, ὣν οἱ ἰόντων
 θίσφαλον ἐκ Διὸς ἦεν ἑξ ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὀρθωθείς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον κῦτ' ἔνευσεν,
 βάκλῳ σκηπτόμενος, ῥίκνοῖς ποσὶν ἤε θύραζε,
 τοίχους ἀμφοφύων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένειο
 200 ἀδρανὴ γῆρα τε· πίνῳ τέ οἱ αὐτοπαλὸς χερῶς
 ἐτκλήκει, ῥίνοι δὲ σὺν ὀσείᾳ μῶνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γούνα βαρυνθεῖς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφοκάλυψε
 περσφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 205 νειόθεν, ἀβληχερῶ δ' ἐπὶ κόματι κέκλι' ἀνακτοῖς.
 οἱ δέ μιν ὥς εἶδοντο, περισπιδὸν ἠγερέθειο,
 καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μέλις ἐξ ὑπάτοις
 σιήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησι.

“Κλυτεῖ, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐγὼν δὴ
 210 „οἷδ' ὑμεῖς, εὖς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἔφετμή
 „Αργῶης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
 „ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἑκάστω
 „ἦσι θεοπροπῆησι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
 „νιδέ, καὶ ἀργαλείοισιν ἀνάπλομαι ἐν καμάτοισιν.

- 215 ὧς ἱκετίου πρὸς Ζηνὸς, ὅστις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ὧς ἀνδράσι, Φοῖβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
 ὧς λίσσασθαι, ἠδὲ θεῶν, οἷσι μέμδλεσθε κιόντες,
 ὧς χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
 ὧς μηδ' ἔμ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες.
- 220 αὐτως. οὐ γὰρ μεῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἐριννύς.
 ὧς λάξ ἐπέειπεν, καὶ γῆρας ἀμήμενεν ἐς τέλος ἔλκω.
 ὧς πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
 ὧς Ἀρπυιαὶ σλόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδὴν,
 ὧς ἔκ ποθεν ἀφράστοιο κηταίσσουσσι ἐλέθρου.
- 225 ἴσχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπιρόθον. ἀλλὰ κέ ῥ' ἔχον.
 ὧς αὐτὸς ἐμὸν λελάθειμι νέον, δόρυ ποιο μεμηλώς,
 ὧς ἢ κείνας· ὧδ' αἰψὰ διηέριαι ποτέονται.
 ὧς τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δῆποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 ὧς πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τηλήδον μένος ὁδμῆς·
- 230 οὐ κέ τις οἷδ' ἐμὸν μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάστας,
 ὧς οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 ὧς ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 ὧς μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 ὧς τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέας·
- 235 υἱέας· οὐδ' ὀδυρεῖται ἀλαλήσουσιν ἑόντες,
 ὧς εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 ὧς ὄλω μαίντοσύνῃ τε, πατὴρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
 ὧς τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἄνασσαν,
- 240 Κλειοπατρήν ἔδνῳσιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἀκοίτις.
 ἴσκειν Ἀγηνωρίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
 ἠρώων, πέρι δ' αὐτὲ δύω υἱας Βορέας.
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδ' ἔειπε

Ζήτης, ἀσχαλώωντος ἐλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος.

- “ Α δεῖλ’, οὐ τίνα φημι σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
 245 ὥς ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κηδὲ ἀνῆπται;
 ὥς ἢ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
 ὥς μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μνησιώσιν.
 ὥς ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἰεμένοιισι
 ὥς χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχην γέρας τὸδε πάρεθ’ οὐ δαίμων
 250 ὥς νῶϊν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαῖ
 ὥς ἀθανάτων. οὐδ’ ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
 ὥς Ἀρπυίας, μάλα περ λεληημένοι, ἔς τ’ ἂν ὁμόσσης
 ὥς μὴ μὲν τοῖό γ’ ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεισθαι.

Ὡς φάτο· τοῦ δ’ ἰδυὺς κενεαῖς ὁ γεραῖος ἀνέσχε
 255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ’ ἐπέεσσι.

- “ Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ στήθεσσι, τέκνον.
 ὥς ἴσῳ Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξε
 ὥς μαντοσύνας· ἴσῳ δὲ δυσώνυμος, ἥ μ’ ἔλαχεν κῆρ,
 ὥς καὶ τόδ’ ἐπ’ ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷ θ’ ὑπένερχε
 260 ὥς δαίμονες, οἳ μὴδ’ ὦδε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
 ὥς ὡς οὐ τις θεόθεν χάλος ἔσσεται εἶνεκ’ ἀρωγῆς.

Τῷ μὲν ἔπειθ’ ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.
 αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
 λοιπὸν Ἀρπυίῃσιν ἐλῶριον· ἐγγύθι δ’ ἄμφω
 265 στήσαν, ἵνα ξιφέσσιν ἐπεσσυμένους ἐλάσειαν.
 καὶ δὴ ταπρώτισθ’ ὁ γέρων ἔψαυεν ἰδωδῆς·
 αἰ δ’ ἄφαρ, ἥ τ’ ἄελλαι ἀδευκίες, ἥ σπεροπαῖ ὦς,
 ἀπρόφρατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
 κλαγγῇ, μαίμωσσαι ἐδητύος· οἳ δ’ ἐσιδόντες
 270 ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίσχον· αἰ δ’ ἄμ’ αὐτῇ

πάντα καλαδρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδὸν δὲ δυσάσχετος αὖτις λέλαιπε.

τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω υἱες Βορέας
φάσαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θείον. ἐν γὰρ ἔηκε

275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· αἰτάρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραίσσεττον αἰέλας
αἰὲν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἶγας κεραυτοῦς, ἢ πρόκας ἰχνεύοντες,

280 θείωσι, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄγρης ἐν γενέσσει μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσσοντες,
τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσὶ.
καὶ νῦ κε δὴ σφ' αἰέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,

285 πολλὸν ἐκάς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὤκεια Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλλο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.

“Οὐ θέμις, ὦ υἱες Βορέω, ξιφείσσειν ἐλάσσαι

290 ὧς Ἀρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ

290 ὧς δώσω ἑγὼν, ὥς οὐ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.

Ὡς φαμένη λοιπὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ῖγίσι πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Αἰγυορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μέρσιμον ἦεν.

295 οἱ δ' ὄρκῳ εἴξαντες ὑπὲρ ἱερόν αἶψ' ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
κήσους τοῖο γ' ἔκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἀρπυιαὶ τ' Ἴρις τε δῖιτμαγον. αἱ μὲν ἔδυσαν

κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνέρουσεν
300 Οὐλυμπόνδε, θεῇσι μεταχθονίη πλερύγεσσι.

Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντη φοιδήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἀμύκαιοι ληλασίης ἐκόμισσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐν μεγάροισιν ἔθεντο,
305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεύς
ἀρπακέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρπωσι κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσοντες.
αὐτὸς δ' ἐν μέσσοιτι παρ' ἐσχάρῃ ἦτο γεραιὸς,
310 πείραττα ναυτιλίας ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.

“Κλυτὴ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαῖναι
315 αἰτρεμές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
ἀασράμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
χρείων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
320 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν.
μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόσοι.
Πέτρως μὲν πᾶμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,
Κυανέας ὄψεσθε δ' ὡς αἶλος ἐν ξυνοχῇσι.
325 πᾶν οὐ τίνα φημι διαμπερές ἐξαλείσθαι.
οὐ γὰρ τερίξουσιν ἐνέριοντα νεότησιν·
ἀλλὰ θανά· ξυνίασιν ἐναντία ἀλλήλοισιν
εἰς ἐν, ὕπερθε δὲ πολλὸν αἶλος κορθύνεται ὕδωρ
βρασσόμενον· σκληρὸς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκλήρ.
330 τῶν νῦν ἡμετέροισι παραφασίῃσι πίθεσθε,
εἰ ἐπεὶ πυκινῶ τε νόον, μακάρων τ' ἀλέγοντες
335 πείρετε· μηδ' αὖτως αὐτὰν γέρον οἶτον ὀδυσσεύς.”

- ,, ἄΦραδέως, ἣ θύνει' ἐπισπόμενοι νεότητι.
 ,, οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελεχάδι πειρήσασθε,
 ,, ἦος ἄπο προμεθέντες ἐφίμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν
 330 ,, πετράων πόντονδε σόη πτερυγέσσι δῆται,
 ,, μηκέτι δὴν μοῖ' αὐτοὶ ἐκτύεσθε κελεύθου.
 ,, ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἑρετμά,
 ,, τέμνεθ' ἀλός· σπεινωπὸν· ἐπεὶ Φάος οὐ γύ τι τόσσον
 ,, ἔσσει' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτει χεῖρῶν.
 335 ,, τῷ καὶ τᾶλλα μεθίντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
 ,, θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεὸς λίσσεται ἐρύκω.
 ,, εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πλάμην μεσσηγὺς ὄληται,
 ,, ἄψορροι στείλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλλερον εἴξαι
 ,, ἀθανάτοισι. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλείψετε
 340 ,, πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεῖη πέλοι Αργαί.
 ,, ὦ μέλεσι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
 ,, εἰ καί με τρεῖς τόσσον εἴεσθ' Οὐρανίδῃσιν,
 ,, ὅσσον ἀνάρτιός εἰμι, καὶ εἰ πλείον, στυγέεσθαι,
 ,, μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 ,, καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τῶς ἔσσεται. ἦν δὲ φύγη
 ,, σύνδρομα πετράων ἀσκηθεὶς ἔνδοθι Πόντου,
 ,, αὐτίκα Βιδυνῶν ἐπὶ δεξιὰ χαῖαν ἔχοντες
 ,, πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὐτε
 ,, Ῥήϊον ὠκυρόην ποταμόν, ἄκρην τε Μέλαιναν
 350 ,, γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὄρμον ἵκησθε.
 ,, κείθεν δ' οὐ μάλα πρυλὺ διέξ ἀλός ἀντιπέραϊαν
 ,, γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλτετε νοσήσαντες.
 ,, ἔνθα μὲν εἰς Αἶδαο κατὰΐατις ἐσθι κέλευθος,
 ,, ἄκρην τε προβλής Αἰχρυστίας ὑψόθι τείνει,

- 355 ὃ δινῆεις τ' Αχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
 ὃ ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἦσι Φάραγος.
 ὃ ἀσπίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνούς
 ὃ Παφλαγόνων, τοῖσιν Εὐετήϊος ἐμβασίλευε
 ὃ πρῶτα Πέλωψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὐχετώωνται.
- 360 ὃ ἔστι δέ τις Ελίκης ἄκρη κατειναντίον ἄρκλου,
 ὃ πάντοθεν ἡλίδατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 ὃ τῆς καὶ ὑπὲρ Βορέας περισχίζονται αἶλαι·
 ὃ ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 ὃ τήνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἦδη
- 365 ὃ αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 ὃ ἀκλῆ ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἀλυσος ποταμοῖο
 ὃ δεινὸν ἐρεύγοντα· μετὰ τόνδ' ἀσπίροος Ἰρις
 ὃ μείοτερος λευκῆτιν ἐλίσσεται εἰς ἄλλα δῖναις.
 ὃ κείθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος αἰκῶν
- 370 ὃ ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 ὃ κόλῳπ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην·
 ὃ μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
 ὃ ἐνθάδε Δοϊκῆτος πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλκιες
 ὃ τρισσαὶ Ἀμαζονίδων, μετὰ δὲ σμυγερώταλοι ἀνδρῶν
- 375 ὃ τρηχεῖην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
 ὃ ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 ὃ ἄσχι δὲ ναιετάουσι πολύρηνες Τιβαρηνοὶ
 ὃ Ζηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
 ὃ τοῖς δ' ἔπει Μοσσύνοικοι ὀμβύριοι ὑλήεσαν
- 380 ὃ ἐξείης ἠπείρον, ὑπώρειάν τε νέμονται,
 ὃ δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίᾳ τεκλήναντες.
 ὃ τοὺς παραμειδόμενοι λισσῇ ἐπικέλευτε νήσῳ,

ὃ μήτε

- 385 33 μήτι παντοίῃ μὲν' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 33 οἰωνούς, οἳ δὴθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
 33 νῆσον ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐνὶ νηὸν Ἀρης
 33 λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασιλίσαι
 33 Οτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅπότ' ἐσθρατόωντο.
 33 ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἀλὸς εἴσιν
 33 ἄρρητον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγῶρεύω
 390 33 ἰσχύμεν. ἀλλὰ τίη με πάλιν χρεῖω ἀλιτέσθαι,
 33 μαντοσύνην τὰ ἱκασίᾳ διηνεκὲς ἐξενέποντα;
 33 νήσου δὲ προτέρωτε καὶ ἠπείροιο περαίης
 33 φέρεσθαι Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
 33 Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια Φύλα Βεχέειρων.
 395 33 ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσι·
 33 Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἦδη
 33 αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νηὶ
 33 πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψῃτε θαλάσση.
 33 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταιῖδος, ἥ δ' Ἀμαρανῶν
 400 33 τηλόθεν ἐξ ὄρεων, πεδίοιο τε Κιρκαιοῖο
 33 Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλλα βάλλει.
 33 κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾷς ποταμοῖο
 33 πύργους εἰσέψετε Κυταῖος Αἰήταο,
 33 ἄλσος τε σκυόειν Ἀρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 405 33 πεπλάμενον Φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 33 ἀμφὶς ὀπισπένει δεδοκῆμένος· οὐδὲ οἱ ἤμαρ,
 33 οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέε δάμναται ὅσσε.
 33 Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἔλεν δέος εἰσαίοντας.
 33 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβόλημένοι· ὃψι δ' ἔειπεν
 410 33 ἦρως Αἴσωνος υἱὸς ἀμνηχανέω κακότηλι.

“Ω γέρον, ἤδη μὲν τε δῖκεό πείρατ’ αἰέθλων
 „ ναυτιλίας, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγερὰς διὰ πέτρης
 „ πειθόμενοι Πέντονδε περήτομεν· εἰ δὲ καὶ αὖτις
 „ τάσδ’ ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Εἰλάδα νόστος ὁπίσσω
 415 „ ἔσsetαι, ἀσπασίῳς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δακρύν.
 „ πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἀλὸς εἴμι κέλευθον,
 „ νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊτιν; Αἶα δὲ Κολχίς
 „ Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.

Ως φάτο· τὸν δ’ ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 420 “Ω τέκος, εὖτ’ ἂν πρῶτα φύγῃς ὁλοὰς διὰ πέτρας,
 „ θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλὸν ἡγεμονεύσει
 „ ἐξ Αἴης· μετὰ δ’ Αἴαν ἄλις πομπῆς ἔσονται.
 „ ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεῶς διαλέσσαν ἀρωγὴν
 „ Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται αἰέθλων.
 425 „ καὶ δ’ ἐμὲ μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξέρεσθε.

Ως φάτ’ Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷε δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέας κατ’ αἰθέρας αἰζαντες
 οὐδ’ ἔπει κραϊπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ’ ἀνόρουσαν
 ἐξ ἐδέων ἥρας, ὅπως παρεύντας ἴδοντο.

430 Ζήτης δ’ ἐμμένεισιν, ἔτ’ ἄσπελον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ’ ἀναφυσιῶν, μετεφώγειν, ὅσσην ἄπωθεν
 ἤλασαν, ἥσδ’ ὥς Ἰρις ἐρύκακε τὰς γε δαίξαι,
 ὄρεκιά τ’ εὐμενέουσα θεὰ πέρεν, αἱ δ’ ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.

435 γηθόσυνοι δ’ ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι
 αὐτός τ’ ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὥκα δὲ τὸν γε
 Αἰσονίδης περιπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.

“Ἡ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης.

- 33 κήδετο λευγαλέης, καὶ δὲ ἡμέας αὖθι πέλασσε
 440 33 τηλόθεν, ὅφρα τοι υἱὲς ἀμύνειαν Βορέαα·
 33 εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ' ἂν οἶω
 33 ἕκηθήσειν, ὅσον εἴπερ ὑπέρτοπος οἴκαδ' ἱκοίμην.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφῆσας προτέειπεν.
 "Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδὲ τί μῆχος
 445 33 ἔσθ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
 33 ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θιὸς ἐγυαλίξαι,
 33 καὶ τε θανῶν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃτιν.
 Ως τῷ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
 αὐτίκα δὲ οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβόμενων ἐφαάνθη
 450 Ηριγενῆς· τὸν δὲ ἀμφὶ περικλίται ἠγερέθοντο
 αἰεὲς, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἡματι κείμε· θάμιζον
 αἶεν, ὁμῶς φορέοντες· εἷς ἀπὸ μοῖραν ἔδωδῆς.
 τοῖς ὁ γέρον πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαιυρὸς ἴκοιτο,
 ἔχραεν ἐνδυκίως, πολέων δὲ ἀπὸ πῆματ' ἔλυσε.
 455 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
 σὺν τοῖσι δὲ ἔκτανε Παραίσιος, ὅς ῥα οἱ ἦε
 φίλῳ τὸς ἀσπασίος δὲ δόμοις ἐνὶ τούς γ' ἐρόψει.
 πρὶν γὰρ δὴν ὑπὸ τ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
 Εἰλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 460 πείσματ' ἂν ἄψασθαι μυθήσαιο Θυνίδι γαίῃ,
 οἳ τε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκνωῖσιν
 πέμφ' ὁ γέρον· οἷον δὲ Παραίσιον αὐτὰρ ἄμικριν
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
 465 σφωϊτέρων οἶων ὅτις ἔξοχος εἰς ἐκομίσσκει
 ἦκεν ἐπὶ στῆνασι τοῦ δὲ ἐκ μεγάρῃο κιόντος,

μειλιχίως ἐρέτησιν ἐμνηγέρεσσι μετηύδα.

“Ω φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,

οὐδ’ εὐεργεσίας ἀμνήμονες. ὥς καὶ ὅδ’ ἀνὴρ

470 οὗτος ἐὼν διῦρ’ ἤλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαείη.

εὔτε γὰρ οὖν ὥς πλείστα κάμοι καὶ πλείστα μογήσοι,

δὴ τότε μιν περιπολὸν ἐπαστυτέρη βιότοιο

χρησμοτύνη τρύχεσκεν· ἐπ’ ἡματι δ’ ἡμᾶρ ὀρώρει

κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευστις μογέοντι.

475 ἀλλ’ ὅ γε πατὴρ ἐοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν

ἀμπλακίης. ὃ γὰρ οἶος ἐν οὖρεσι δένδρεα τέμνων

δὴ ποθ’ Ἀμαδρυάδος Νύμφης αἰθέριξε λιταίων,

ἢ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μειλίσσεται μύθῳ,

μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἢ ἔπι πουλὺν

480 αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήν γε

ὄφραδῶς ἔτμηξεν, ἀγνηορίῃ νεότητος.

τῷ δ’ ἄρα νηκερδῇ Νύμφῃ πόρεν οἶτον ὀπίσσω

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔγωγε μὲν, εὖτ’ ἀφίκαιεν,

ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ’ ἐκέλευσα καμάντα

485 Θυνιάδος Νύμφης, λωφῆῖα βέξαι ἐπ’ αὐτῷ

ἱερᾷ, πατρώην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.

ἐνθ’ ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔ ποτ’ ἐμεῖο

ἐκλάθει, οὐδ’ αἰθέριξε· μόλις δ’ αἰκονία θύραζε

πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλώωντι.

490 Ως φάτ’ Ἀγνηορίδης· ὁ δ’ ἐπισχεδὼν αὐτίκα δαῖν

ἤλυθ’ ἄγων πείμνηθεν οἷς. ἀνὰ δ’ ἴσλατ’ Ἰήσων,

ἃν δὲ Βορήϊοι ὕβρις, ἐφημοσύνησι γέροντος.

ᾧ κα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα

ρέζον ἐπ’ ἐσχαρόφιν, νέον ἡματός ἀνομένους.

495 κούρῳτεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
 ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλῆες εὐνάζοντο.
 ἦρι δ' ἐτήσιαι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.

500 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος παρὰ Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὐαδὲ γάρ οἱ
 παρθενὴ καὶ λίκλρον ἀκῆρατον. αὐτὰρ Απόλλων
 τὴν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσιν,
 τήλοθεν Αἰμονίης, Χθονίαις παρακᾶτ' ἔλλο Νύμφαις,

505 αἶ Λιθύην ἐνέμοντο,· παρὰ Μυρτώσιον αἴπως.
 ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβον τέκιν, ὃν καλέουσιν
 Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονίης.
 τὴν μὲν γὰρ Φιλότῃι θεὸς ποιήσατο Νύμφῃ
 αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ' ἔνεικε

510 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισι κομείσθαι,
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεῷ γάμον ἐμνήσθυσαν.
 Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἰδίδαξαν·
 καὶ μιν ἑὼν μήλων θέσαν ἥρανεν, ὅσσ' ἐνέμοντο
 ὑμπεδίων Φθίης Αθαμάντιον, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν

515 Οθρυν, καὶ πόταμόν τε ἱερὸν ῥέον Απιδανοῖο.
 ἤμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σαίριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
 τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν, ἱφμοσύνης Εκάτοιο,
 λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὃ γε πατὴρ ἐφιτμῇ

520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγέρας
 Παρράσιον, τοῖσι περ τε Λυκάονός εἰσι γενέθληρ.

- καὶ βαμὸν ποίητε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο,
 ἱερά τ' εὖ ἔρριξεν ἐν οὐρεσὶν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ. τοῖο δ' ἔκητι
 525 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
 ἡμάτα τεσσχράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
 ἀντολέων περπαροῖθε Κυνὸς ῥέζουσι Θυηλᾶς.
- Καὶ τὰ μὲν ὧς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐθι
 μίμνον ἱρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπελα Θυνοὶ
 530 πᾶν ἡμάρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προῖαλλον.
 ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δωδεκά δωμήσαντες
 βαμὸν ἀλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερά θέντες,
 ἦα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσμέν, οὐδὲ πελείης
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
 535 δείματι πεπληνυῖαν ἐῖς Φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφρημος, γαίης δ' ἀπὸ διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Αθηναίην πρότέρω λήθον ὀρμηθέντες.
 αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἥ κε Φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ' εἴουσιν,
 540 σέναι· ἵμεν πόντονδε, φίλα φροέουσ' ἐρέτησιν.
 ὧς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἶά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἀνθρώποι· τίληοί τε, οὐδὲ τις αἶα
 τηλουρῆς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσι κέλευθοι,
 σφωϊτέρους δ' ἐνόητε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 545 ἰγρή τε, τραφερή τ' ἰνδαίμεται, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
 ὄξεια ποτοφύρων ἐπιμαίετ' ὀφθαλμοῖσιν·
 ὧς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς αἶψα
 θῆκεν ἐφ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηίδος ἀκλῆς.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἴκοντο
 550 τρηχέης σπιλάδεσσιν ἐργμένον ἀμφοτέρωδε,
 δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰούσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φέβω προτέρωσε νέοντο,
 ἥδη δὲ σφίσι δούπως ἀρατσομένων πετράων
 κωλεμές οὐατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἄλμυρές ἀκλαί,
 555 δὴ τότε ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρῶρης ἐπιδήμεναι· εἰ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσχιτο
 εἰρεσίην, ἴν' ἔπειτα διὰ πέτρας ἰλάσειαι,
 κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
 560 οἰγομένας, ἀγκῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο.
 σὺν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' αἶξαι περύγεσσιν
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἥειραν κεφαλὰς ἐσθρῶμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπιπτο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλητιν
 565 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκλυπον. ὦρτο δὲ πολλῇ
 ἄλμῃ ἀναδρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖτε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντα δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
 κοῖλαι δὲ σπήλυγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
 κλυζούσης αἰλὸς ἔνδον ἐδόμεον· ὑπόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπλυε κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
 οὐραῖα πλερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔδραχε δ' αὐτὸς
 Τίφυς ἐρεσσιμέναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖτις
 575 ἀνδρῶν. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχε τρόμος, ὄφρα μιν αὐτῶν
 πλημμυρὶς παλάνορος ἀνερχομένη κατένεικεν

- εἶσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλε
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 580 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδδ' ἰμέγα κῦμα πάροιθε
 κυρτὸν, ἀπὸ μῆγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἶσατο γὰρ ῥα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τῖφος ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
 585 ἀλχκαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπῳ ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
 πεύκων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφύρητο.
 Εὐφρημὸς δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάατκεν ἑταίρους,
 ἔμβοαλέειν κώπητιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 590 κόπῳ ὕδωρ. ὅσπον δὲ παρείκαθε νηὺς ἐρέτῃσι
 δις τόσον ἄψ ἀπώρουσεν· ἐπεγνάμψοντο δὲ κῶπαι,
 ἡύτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειλα κητηρεφὲς ἔστυλο κῦμα.
 ἦ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρω
 595 προπροκαλαίγδην κοίλης ἀλός. ἐν δ' ἄρα μέσσοις
 Πληγάσι δινήεις εἶχε ῥέος· αἱ δ' ἐκάτερθε
 σείόμεναι βρόμεον· πεπένδη δὲ νῆα δοῦρα.
 καὶ τότε Ἀθηναίη σιβαρῆς ἀντίσπασε πέτρης
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥστε φέρεσθαι.
 600 ἦ δ' ἰκέλη πλερόντι μετήρορς ἔσσυτ' οὔσι.
 ἔμψης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβά
 νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. αὐτὰρ Αἰθήνη
 Οὐλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
 πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν

ἱμμενὲς

605 ἔμμενές ἱρρίζωθ' ἐν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὐτ' ἂν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περάσῃ.
 οἱ δὲ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἥρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπειπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἰδαο

610 σώεσθαι· Τίφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.

“Ελπομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
 ὃ ἡμέας· οὐδὲ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσπον Αἰθήνη,
 ὃ ἢ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὐτέ μιν Ἀργος
 ὃ γόμφοισι συνάρακσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.

615 ὃ Αἰσονίδῃ, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,
 ὃ εὐτε δι' ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὅπατσε,
 ὃ μηκέτι δείδιδι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν αἰέθλους
 ὃ εὐπαλέας τελέεσθαι Αἰγυορίδης φάτο Φινεύς.

Ἡ ῥ' ἅμα καὶ προτέρωσι παρὰ Βιδυνίδα γαῖαν.

620 νῆα δ' ἐκ πέλαγος σεῦε μέσον. αὐτὰρ ὃ τόνγε
 μελιχίοις ἐπέεσσι παραβλήθην προσέειπε.

“Τίφυ, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορεῖς ἀχέοντι;
 ὃ ἡμῖνον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 ὃ χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καλῶντι κερὺ Πελῖας

625 ὃ αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
 ὃ νηλεῶς μελεῖσθι κεδαϊόμενος θανέεσθαι·

ὃ νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 ὃ ἄλκμαι, στυγίων μὲν ἀλὸς κρυόντα κέλευθα
 ὃ νηὶ διαπλάειν, στυγίων δ' ὅτ' ἐπ' ἠπειροιο

630 ὃ βαίνωμεν· πάντῃ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.

ὃ αἰεὶ δὲ σπονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα Φυλάσσω,
 ὃ ἐξότε τοπρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,

Κ

- 33 Φραζόμενος τὰ ἕκαστα · σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
 33 ὅλον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ' αὐτὰρ ἔγωγε.
 635 33 εἶο μὲν οὐδ' ἡβαιὸν ἀτύξομαι · ἀμφὶ δὲ τοῖο
 33 καὶ τοῦ, ὁμῶς καὶ σείο, καὶ ἄλλων δεῖδι' ἐταίρων,
 33 εἰ μὴ ἐς Εἰλάδα γαῖαν ἀπήμονας ὕμμε κομίσσω.

Ως φάτ' ἀριστήων πειρώμενος · οἱ δ' ὁμᾶδῃσαν
 θάρσάλεοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ Φρένας ἔνδον ἰάνθη
 640 κεκλομένων, καὶ ῥ' αὐτίς ἐπιρῆδην μετέειπεν ·

- “Ω φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος αἰέξω.
 33 τοῦνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διῆξ Αἰῖδαο βερέθρων
 33 σιελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὔτε πέλεσθε
 33 ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτραις
 645 33 Πληγάδας ἐξέπλωμεν, οἶμαι οὐκέτ' ὀπίσσω
 33 ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτεόν γε
 33 Φραδομοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεύμεσθα.

- Ως φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἀλίσσῃον ἔχον πόνον · αἶψα δὲ τοίγε
 650 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοῇς Φυλῆϊδας, ἔνθα πάροιθε
 Διφρακὸς υἱ' Αἰθιάμαντος ἰοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὁππόθ' ἅμα κρηῶ φεῦγε πτόλιν Ορχομενοῖο ·
 655 τίητε δὲ μιν Νύμφη λειμωνιάς · οὐδέ εἰ ὕβρις
 ἦνδ' ἀνεν, ἀλλ' ἐφελκμὸς ἔφ' ὕδασι πατρὸς ἰοῖο.
 μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκλῃα πῶτα φέρων.
 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἡϊόνας, πεδίον τε, βαθυρείονιά τε Κάλωπιν
 660 δεκνόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἥματι νύκλα.

νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν.
οἶον δὲ πλάδῳσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπελος ἰδρῶς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε ταῖ ἀνχένος· ὄμμαϊα δὲ σφι
665 λοξὰ παρασφρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμῇ
αὐαλέη σιομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονταί·
τοῖς ἵκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἀλὸς εἴλκον ἱετμά.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω φάος ἄμβροτον, οὔτε τι λῆν
670 ὀρφναίῃ πέλεται, λεπλὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φείγας, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι,
τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπῆμονι βαῖνον ἔραζε.
τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λιδυήθεν
675 τῇλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἔξεφάνη· χρύσει δὲ παρειάων ἐκάτερθε
πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κιόνι·
λαιῇ δ' ἀργύρεον νῶμα βιόν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ιοδόκη τέλειυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ

680 σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύμαϊα χέρσῳ.
τούς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον ἀντάσσεσθαι ἐς ὄμμαϊα καλὰ θεοῖο.
σῖάν δὲ κάτω νεύταντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
βῆ· ῥ' ἵμεναι πόνοιδε δι' ἡέρος· ὧπὲ δὲ τοῖον

685 Ορφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων.

· “Εἰ δ' ἄγε δῆ, νῆσον μὲν Εῷου Απόλλωνος
, τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
, ἥφος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεσι,

690 ὃς βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπ' Ἀχίον· εἰ δ' ἂν ἐπίσσω
 ὃς γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθέα νόστον ὁπάσῃ,
 ὃς δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 ὃς νῦν δ' αὖτως κνίσσῃ λοιδοῖσσι τε μειλίξασθαι
 ὃς κέλομαι. ἀλλ' ἴληθι ἄναξ, ἴληθι Φαειδίης.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τεύκοντο
 695 χερμάσιν· οἱ δ' ἂν ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἰ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκειναι ὕλη.
 τοῖσι δὲ Λητοίδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ

700 καῖον, ἐπικλείοντες Εὐώϊον Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιαμένοις εὐρὺν χορὸν ἐσθήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελωπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς πάϊς Οἰάγροιο.
 Βιστονίῃ Φόρμιγγι λιγείῃς ἦρχεν αἰοιδῆς·

705 ὥς ποτε-πετραίης ὑπὸ δειράσι Παρνησοῖο
 Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενέριξε,
 κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
 ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδῆλοι· τῶς γὰρ θέμις. οἶόθι δ' αὐτῇ

710 Λητῷ Κοιογένεια Φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκισι Νύμφαι, Πλείστοιο θυγαῖρες,
 Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖται·
 ἔνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν αἰοιδῇ
 715 λοιδοαῖς εὐαγέεσσι παώμοσαν, ἣ μὲν ἀρήξεν
 ἀλλήλοισιν ἑσπεῖν ὁμοφρεσύνῃσι νόοιο,

ἀπλόμενοι θυέων· καὶ ῥ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ' Ομοιοίης ἱρὸν εὐφρονος, ὃ ῥ' ἐκάμοντο
αὐτοῖ, κυδίην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.

720 Ηῡς δὲ τρίτατον Φάος ἤλυθε, δὴ τὰτ' ἔπειτα
ἀκραεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσαν.

ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ σιόμα Σαγαρίοιο,
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἱριθηλέα γαῖαν,
ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα, καὶ Αἰθεμοσιίδα λίμνην

725 δερκόμενοι παράμειδον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλῃς,
ὅπῃ τε νῆα πάντα τινάσσειο νισσομένοισιν.

ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντες,
ἀσπασίως ἄκρης Αἰχρουσίδος ἔρμον ἵκοντο.

ἢ μὲν τε κρημοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιεῖτοισιν,

730 εἰς ἄλα κεκλιμένη Βιδυνίδα· τῇ δ' ὕπο πέτραι
λισσάδες ἐρήτωνται ἀλίεργοι· ἀμφὶ δὲ τῇσι
κῦμα κυλινδόμενον μέγала βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.

ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἥπειρόνδε

735 κοίλῃ ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σπείος ἔσθ' Αἶδας
ῥῆ καὶ πέτρησιν ἐπήρετες, ἔνθεν αὐτῇ
πηγυλῆς, ὀκρυένιος ἀναπνέουσα μυχεῖο
συνεχὲς, ἀργινέεσσαν αἰεὶ περιτέτροφε πάχυνν,
ἥτε μεσημβριώνιος ἰαίνεται ἡελίοιο.

740 σιγὴ δ' οὐ πότε τὴν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρη,
ἀλλ' ἄμυδις πόντιό θ' ὑποπίνει ἠχήμενος,
φύλων τε πνοιῇσι τινάσσομένων μυχήσιν.
ἐνθάδε καὶ πρόχοι ποταμοῦ Αἰχέροντος ἔασιν,
ὅσπερ διέξ ἄκρης ἀνερεύεσθαι εἰς ἄλα βάλλων

745 ἦών· κοίλῃ δὲ Φάραγξ κατὰγει μιν ἄνωθεν.
 τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοις Σωαναύτην ὀνέμηναν
 Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νόσσεσθαι ἔμελλον
 γῆν Μαρνανδυνῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
 αὐτῇσι νήεσσι, κακῇ χρίμψαντας ἀέλῃ.

750 τῇ δ' οἷγ' αὐτίκα νηὶ διῆξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
 εἰσωποῖ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελταν.

Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπειρώοιο,
 καὶ Μαρνανδυνούς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
 αὐθένται Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουεν·
 755 ἄλλὰ καὶ ἀρβμόν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο γ' ἔκρη.
 αὐτὸν δ', ὥς τε θεόν, Πολυδεύκεα δεξιόωτο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δῆρ' ὄν
 ἀντιεῖν Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.

καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λαοκιο
 760 κείν' ἤμαρ φιλότῃ, μετὰ πολλίεθρον ἰόντες,
 δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
 Αἰσυνίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἐκάσπου
 σφωϊτέρων· μυθεῖτο ἑτάρων, Πελῖάο τ' ἐφετμάς,
 ἠδ' ὡς Δημνιάδεσσιν ἐπεξεينوῦντο γυναιξίν,

765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
 Μυσίδα δ' ὡς ἀφίκοντο, Κίον δ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
 πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
 καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃ τε,

770 ἠδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
 Λητοῖδῃ κατὰ νῆτον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
 θέλγεται ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλεῖ

λοιπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάνισσι μετιῦδα.

- “Ω φίλοι, οἷον φωτὸς ἀποπλασθέντες ἀρωγῆς
 775 „πείρετ’ ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 „Δασκύλου ἐν μεγάρῳσι καταλύθῃ παῖρὸς ἐμοῖο
 „οἷδ’ ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρα δι’ Ἀσίδος ἠπείροιο
 „πιεζὸς ἔβη, ζωστήρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 „Ἰαπολύτης· ἐμὲ δ’ εὖρε νέον χνοάοντα ἰούλους·
 780 „ἐνθάδ’ ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 „ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ’ ἀνδράσιν, ὄντινα λαὸς
 „οἰκίστοισι ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
 „ἀθλεύων Τιτὴν ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
 „καρτερόν, ὃς πάνισσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
 785 „εἶδός τ’ ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἦλασ’ ὀδόντας·
 „αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσε
 „καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλακας ἡμὶν ἀρούρας,
 „Φυλά τε Βιθυῶν αὐτῇ κλεατίσσαιο γαίῃ,
 „ἔς τ’ ἐπὶ Ρηδαίου προχοᾷς σκόπελόν τε Κολώνης·
 790 „Παφλαγόνες δ’ ἐπὶ τοῖς Πιλοπήϊσι· εἵκαθον αὐτως,
 „ὅσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ
 „ἀλλ’ ἐμὲ νῦν Βέρρυκες, ὑπερβασίη τ’ Ἀμύνκοιο,
 „τηλόθι ναιετάοντες, ἐνόσφισαν, Ἡρακλῆος,
 „δὴν ἀπολεμονόμενοι γαίης ἄλις, ὅφρ’ ἐβόλοντο
 795 „οὔρα βαθυρείοντος ὑφ’ εἰαμεναῖς Τυαίοιο
 „ἔμψης δ’ ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδὲ γε φημι
 „ἡματι τῷδ’ ἀέκῃσι θεῶν ἐπελάττῃσι ἄρῃα
 „Τυνδαρίδην Βέρρυξιν, ὅτ’ ἀνέρα κείνον ἔπεφνε,
 „τῷ νῦν ἦντιν’ ἐγὼ τίται· χάριν ἄρκιος εἰμι,
 800 „τίσω προφρονέως· ἢ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν

33 ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφείλουν·
 33 ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόσπολον ὕμνιν ἔπεισθαι·
 33 Δάσκυλον ἐτρυνέω, ἐμὸν υἷα· τοῖο δ' ἰόντος,
 33 ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι διαμπερὲς ἀντιόοιε

805 33 ἀνδράσιν, ὅφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμῶδοντος·
 33 νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Αἰχερουσίδος ὑψέδεν ἄκρης·
 33 εἴσομαι ἱερὸν αἰπὺ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 33 ναυτίλοι ἀμπίλαγος θηύμενοι ἰλάξονται·
 33 καὶ κέ σφι μετέπειτα πρὸ ἄσπερος, οἷα θεοῖσι,

810 33 πίνοντας εὐαρότοιο γύας πιδίσιο ταμοίμην.

Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιδώντο.
 ἦρι γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊταν ἐκμονέοντες·
 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκας κίε, μυρὶ' ὀπάσσης
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.

815 Ἐνθάδ' Ἀεαντιάδην πεπωμένην ἤλασε μοῖρα
 Ἰδμονα, μαντοσύνητι κικασμένον· ἄλλὰ μιν εὖ τι
 μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
 κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε, καὶ ἄσπερον ἰλυῖ νηδὺν.

820 κῆπιος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν ῥα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
 ἠίδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βέσκειο τίφος·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἰλυόντος ἀνὰ θρῶσμούς τε πιδίσιο
 νίσσειτ' Ἀεαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράσσιοι

825 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
 αἰγῶν, μέσσης δὲ σὺν ὀστέῳ ἱνας ἔκρεσεν·
 ἐξὺ δ' ὃ γε κλάγξας εὐδαί πέσεν· οἱ δὲ τυπέητος

αἰθρία

- ἄθροσι ἀντιάχουσιν. ὀρέξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἔλως ὀρμηθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ' αὖτις ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἰδᾶς
 οὔτασε, βεβρυχῶς δὲ θοῶ περικάπασσε δουρί.
 καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπληῶτα·
 τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχοραγέοντα,
 ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἐταίρων.
 835 Ἐνθάδε ναυτιλῆς μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
 ἀμφὶ δὲ κηδεῖν νέκυος μένον ἀσχαλῶντες.
 ἥματι δὲ τρία πάντα γόων· ἐτέρῳ δὲ μιν ἦδη
 τάρχυνον μεγαλωσίῃ· συνεκλερέειξε δὲ λαὸς
 αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπερα μῆλα,
 840 ἣ δέμεις οἰχομένοισι, ταφῆϊα λαιμοτόμησαν.
 καὶ δὴ τοὶ κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείμεν
 τύμβος· σῆμα δ' ἔπεισι, καὶ ὀφυνόνοισιν ἰδέσθαι,
 νηῖον ἐκ κοτίνιο φάλαγξ· θαλῆει δὲ τε φύλλοις
 ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος· εἰ δ' ἐμὲ καὶ τὸ
 845 χρεῖ᾽ ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρῦσθαι,
 τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσι·
 Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρῆδην ἰλάεσθαι,
 ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιο
 ὄσῳ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ Θεουδῆος Αἰολίδαο
 850 Ἰδμενος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσι.
 Τίς γάρ δ' ἦ θάενεν ἄλλος; ἔπει καὶ ἐσαῦτις ἔχευαν
 ἦρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἐτάριοιο.
 δοῖα γάρ οὖν κείνων ἔτι σήματι φαίνεται ἀνδρῶν.
 Ἀγνιάδην Τῖφον θανέειν φάτις· οὐδὲ οἱ ἦε
 855 μοῖρ' ἔτε ναυτίλῃσθαι ἐκατέρω. ἀλλὰ νῦ καὶ τὸν

αἶθρι μινυθαδὴν πάτρης ἐκάς εὐνάσε νοῦσος ,

εἰσὶτ' Ἀθαντιάδew νέκυν ἐκλερέϊζεν ὄμιλος.

ἄτλητον δὲ ὁλοῶ ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.

δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκλερέϊξαν

860 αὐτοῦ, ἀμμηχανήσιν ἀλὸς προπάρουθε πεσόντες ,

ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι, εὔτε τι σίτου

μνῶντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι

θυμόν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἄπ' ἐλπίδος ἔωλετο νόστις.

καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρω τετιγημένοι ἰτχανόωσι ,

865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀφκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη

θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι Νηλεΐαίαια

τίχλε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο

ἰθύνειν, Πηληῖα δ' ἐπισσύμενος προσέειπεν.

“ Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσασθαις αἰέθλων

870 ὡς γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; εὐ μὲν ἄρῃος

ὄϊον ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων

Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιείθορα νηῶν.

τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηὶ πελίσθω.

ὡς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμενες ἄνδρες ἔασι,

875 ὡς τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, εὔτις ἰάψαι

ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντῃ,

θαρσαλέως ὀρέσθωνον ἐπιμνήσασθαι αἰέθλου.

Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.

αὐτίκα δ' εὐ μετὰ διχρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόμευσε·

880 “ Δαιμόνιοι, τί νῦν πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτῶς;

οἱ μὲν γὰρ ποθὶ τεῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·

ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,

καὶ πολέεις. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·

ἄλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορίψαντες αἰτίας.

885 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἀμειχανέων προσέειπεν·

“ Αἰακίδα, πεῦ δ' εὔγε κυδερνήτῃρες ἔασιν;

οὓς μὲν γὰρ τοσάοιθε δαήμενας εὐχόμεθ' εἶναι,

οἶδε κατηφῆτανας ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόνσι.

τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτίσσομαι ἄτην,

890 εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο

ἔσσεται, ἢ καὶ αὐτὶς ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι

πετράων ἔκλυσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει

ἀκλειῶς κηκὸς οἶτος, ἐγώ σια γηράσκειντας.

ὣς ἔφατ'· Αἰκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

895 ἦα θεὸν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὁρμή.

τὸν δὲ μέτ' Εργίνης, καὶ Ναύπλιος, Εὐφημός τε

ὄρνυντ', ἰθύειν κελυγμένοι. ἄλλ' ἄρα τοί σγε

ἔσχεθον· Αἰκαίῳ δὲ πολλεῖς ἤνυσαν ἑταῶν.

Ἡῶσι δ' ἤπειτα δωδεκάτῳ ἐπέβαινον

900 ἡματι· δὴ γὰρ σφι Ζέφυρος, μέγας εὖρος, ἤηλο.

καρπαλίμως δ' Αἰχέροντα διεξεπέρησαν ἑρετμοῖς,

ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λῖνα, πευλὺ δ' ἐπισπρὸ

λαΐφεται πεπλεγμένοις τέμνον πλόον εὐδιδωνίης.

ᾧκα δὲ Καλλίχορσι παρὰ προχοᾷς ποταμοῖο

905 ἤλυθον, ἐνθ' ἐνέπυσσι Διὸς Νυσήϊον υἱά,

Ἰνδῶν ἠνίκα φῦλα λιπῶν κατενάστατο Θήβας,

ὀργιάσαι, σῆῃσάι τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,

ᾧ ἐν ἀμειδῆτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,

ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περὶ ναυματόντας,

910 καὶ Αὐλίων ἄνδρην ἐπωνυμίην καλέουσιν.

L 2

- Ενθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀχιλῆϊδα,
 ὅς ῥα τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
 ἀψ' ἀνίων, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
 βλήμενος ἰφ', κείθεν ἐπ' αἰχιάλου θάνεν ἀκλῆς.
 915 οὐ μὲν θῆν προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνῃ ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀχιλῆϊδαο
 λιστομένην τυτθὸν περ ἰμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 κύμῃσι δὲ σιφάνης ἐπιθὰς σκοπιάζετο ἡῶα,
 τοῖς ἐὼν, ὅτος πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλῇ
 920 τετράφαλος φοῖνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ,
 καὶ ῥ' ὃ μὲν αὖτις ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐτιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ὥρσε θεοπαρέων ἐπικέλασι
 Ἀμψυκίδης Μόψος, λοιδορῶν τε μελίσσασθαι.
 οἱ δ' ἀνὰ μὲν κρατερῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοιντο,
 χύτλα τέ οἱ χεύαντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μῆλων.
 ἀνδιχα δ' αὖ χύτλων ἡιοττάφ' Ἀπόλλωνι
 βωμὸν δειμάμενοι μῆρ' ἔφλεγον· ἄν δὲ καὶ Οἰφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὖνομα χῶρυ.
 930 Αἰτίκα δ' οἳ γ', ἀνέμοιο κατασπέρχοντο, ἔδισαν
 νῆ' ἐπὶ· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυττάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος παφόρητο
 ἐντεινὲς, ἥυτε τίς τε δὲ ἥερος ὑπόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ, φέρεται ταχύς, οὐδὲ τινάσσει
 935 ῥιπήν, εὐκλήησιν ἐνευδίσων πλερύγεσσι.
 καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥαῶς ἀλιμυρήντος,
 πρηντάτου πόταμοῦ, παρεμέτρεον, ὧ ἔνι κούρη
 Λητώϊς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναΐσινει,

ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι.

940 νυκλὶ τ' ἔπειτ' ἄλλακλον ἐπὶ προτέρωσθε θέοντες,

Σήσαμόν, αἰπεινούς τε παρεξένοντ' Ερυθίνους,

Κρωδαίον, Κρώμναν τε, καὶ ὕληντα Κύτωρον,

ἔνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡελίοιο βολῇσι

γνάμψαντες, παρὰ πούλυν ἔπειτ' ἤλαυνον ἐρεῖμοις

945 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἡμαρ, ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι νύκλα.

Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔνθα Σινώπην,

Θυγατέρ' Ἀσσωπίο, καθίσσατο, καὶ εἰ ὅπασσε

παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς, ὑποσχεσέησι δολωθείς.

δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότιμος εἴλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ

950 δωτέμεναι, ὃ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰδύσειεν.

ἡ δέ ἐ παρθενίην ᾗτήσατο κερδοσύνησιν.

ὧς δὲ καὶ Ἀπώλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

ἕμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἀλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν

τήν γε τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.

955 ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο

υῖες, Δηϊλέων τε, καὶ Ἀντόλυκος, Φλόγιός τε,

τῆμος, ἔθ' Ἡρακλῆος ἀπειπλάγχθησαν, ἔναιον·

οἳ ῥα τάθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,

σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιόσαντες·

960 οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ,

Ἀργείῳ παρᾶσσαν ἐπιπαινέαντος, ἔβησαν.

τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειλα θοῇ πεφορημένοι αὖρη

λεῖπρον Ἀλυν πόδαμόν, λῆπρον δ' ἀγχίροον Ἴριν,

ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἡματι δ' αὐτῶ

965 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήχορον ἄκρην.

Εἰθὰ ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην·

- ἦρως Ἡρακλῆς ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποιναι
 Ἰαπολὺτῃ ζωσπῆρα παναίοιοι ἐγυάλιζεν·
 ἀμφὶ κασιγνήτης· ὃ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 970 τῆς οἱ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἔπι θερμῶδοντος,
 κέλσιν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισι.
 τῷ δ' οὕτις ποταμῶν ἐναλίφκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
 τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἦσι παρῆξ ἔθεν ἄνδοιχα βάλλων.
 τεῖράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἔκαστα
 975 πεμπόχοι· μία δ' οἷν ἐτήτυμος ἔπλετο πηγὴ.
 ἡ μὲν γ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἡπειρόδοι
 ὑψηλῶν, ἃ τε Φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
 ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
 ἀντικρὺ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφαι εἰσὶ κέλευθοι·
 980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ἔπη κύρτειε μάλιστ' αἰ
 ἡπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
 ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πῆροι νῶνυμνοι ἔασιν,
 ὅπῃ ὑπεξαφύνηται· ὃ δ' ἀμφοδὸν ἀμείγα παύροις
 Πόντον ἐς Αἰεῖνον κυρτὴν ὑπερεύγειαι ἄκρην.
 985 καὶ νῦν κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
 ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμῶτί γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέρμους
 τρύσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμονοι·
 ἀλλ' ὕβρις σινοόεσσα καὶ Ἀρεὸς ἔργα μεμύηται.
 990 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἀρεὸς Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἥ γ' Ἀρηὶ Φικοπτόλεμους τέκε κοῦρας,
 ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πλὺχας εὐνηθεῖσα.)
 εἰ μὴ ἐκ Διόθεν πνοαὶ πάλιν Ἀργείῳ
 ἤλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περιγέει κάλλιπ' ἀκλὴν,

995 ἔνθα Θειμισκῦρειαί Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

οὐ γὰρ ἐμνηγέρες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ Φῦλα διὰ τρίχα ναιετάασκον·
νόσφι μὲν αἰδῶ' αὐταὶ τῇσι τότε κοιρανίεσκεν

Ἰππολύτη, νόσφι δὲ Λυκάστιαί ἀμφενέμοντο,

1000 νόσφι δὲ ἀκοντοβόλοι Χαδῆσiai. ἤματι δὲ ἄλλῃ
κυκλί τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλὴ κερπυῖο μελίφρενος· οὐδὲ μὲν οἵ γε
ποιμένας ἐρσηντι νομῶ ἔνι ποιμαίνουσιν.

1005 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφιλὴν χθόνα γατομέοντες,
ὦνον ἀμείδονται βιωτήσιον, εὐδὲ ποτέ σφιν
ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ πελαινῇ
लगνύῃ καὶ καπνῶ κάματον βαρὺν ὀγλεύουσιν.

Τούσδε μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Ἰωνηταίου Διὸς ἄκρη

1010 γνάμψαντες, σώοντο παρὲς Τιβαρηνίδα γαῖαν.

ἔγθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναικίης,
αὐτοὶ μὲν σιενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δὲ εὖ κομέουσιν ἰδωδῇ
ἀνέρας, ἡδὲ λοιτρὰ λεχῶϊα τοῖσι πένονται.

1015 Ἰερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος, καὶ γαῖαν ἄμειβον,

ἥ ἔνι Μοσσύναικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι

δουρατίους πύργους ἐϋπηγίας, εὖς καλέουσι

Μόσσυνας· καὶ δὲ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

ἄλλοι δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.

1020 ὅσσα μὲν ἀμφαδίῃ ῥέζειν θέμις, ἥ ἐνὶ δήμῳ,
ἥ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωσι·
ὅσσα δὲ ἐνὶ μεγάρῳ πεπονήμεθα, κτεῖνα θύραζε

ἀψεγέως μέσσησιν ἐνὶ ρέζουσιν ἀγυιαῖς.
 οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σύες ὡς
 1025 Φορβῆδες, οὐδ' ἠδαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
 μίσγονται χαμᾶδις ξυνῇ φιλότῃτι γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυι θάσσων
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σχέτλιος. ἦν γάρ που τι θεμιστεύων ἀλίτῃται,
 1030 λυμῶ μιν κεῖν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.

Τοὺς παραμειβόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
 νήσου Αῤητιάδος, τέμνον πλοὸν εἰρεσίῃσιν
 ἡμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὐρῇ.
 ἤδη καὶ τιν' ὑπερθεῖν Αῤητίον αἴσσοιτα
 1035 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἥρος ὄρεϊν ἴδοντο,
 ὅς βα τιναζόμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσιν
 ἦκ' ἐπὶ οἱ πλερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῶ πέσεν ὦμῳ
 δίου Οἰλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἑρετμόν

4 βλήμενος· οἱ δὲ τάφον, πλερόεν βέλος εἰσορόωντες,
 1040 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυττε παρεδριόων Εριδώτης,
 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήρορον· ἐκ δ' ἐφκάνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μὲν ἦρωσ
 Εὐρυτίδης Κλύτιος, πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
 1045 ἦκεν ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, αὐτὰρ ἔπειτα
 πλῆξεν· διηκτεῖς δὲ θοῆς πέσεν ἐγυῦθι νηός.
 τοῖσιν δ' Αμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Αλεοῖο.

“Νῆσος μὲν πέλας ἡμῖν Αῤητιάς, ἴσθι καὶ αὐτοὶ
 „ τούτῃ δ' ὄρεϊθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
 1050 „ τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλην

33 μῆτιν

- 33 μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίροθον, εἴ γ' ἐπικίλσαι
 33 μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
 33 οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότε ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
 33 πλωάδας ὄρνιθας Στυμφλίδος ἔσθινε λίμνης
 1055 33 ὥσασθαι τόξοις, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
 33 ἀλλ' ὅγε χαλκίην πλαταγὴν ἐν χερσὶ τινάσσων
 33 δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δ' ἐφέβοντο
 33 τηλοῦ, ἀτυζηλῶ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖται.
 33 τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 1060 33 αὐτὸς δ' ἂν τοπάροιθ' ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 33 ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀρσιλόφους τρυφαλείας,
 33 ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβᾶδ' ἡμίσεες δὲ
 33 δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσατε νῆα.
 33 αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ' αὐτὴν
 1065 33 ἄθροοι, ὄφρα κολῶν ἀηδείῃ φοβέωνται,
 33 νεύοντάς τε λόφους, καὶ ἐπήρα δούραθ' ὑπερθιν.
 33 εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἰκοίμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 33 σὺν κελεύθῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσατε δούπον.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίροθος ἦνδανε μῆτις.
 1070 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κέρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσον·
 τοὶ δ' αὖτ' ἐφείρησι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
 ὥς δ' ὅτε τις περᾶμφ κατερέψεται ἐρκίον ἀνὴρ,
 1075 δώματος ἀγλαίην τε καὶ ὑέτοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρσεν·
 ὥς οἱ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
 εἴη δὲ κλαίγῃ· θηίου πύλαι ἐξ ὁμάδοιο

- ἀνδρῶν κινυμένων, ὅποτε ξυνίωσι Φάλαγγες,
 1080 τοίη ἄρ' ὑψόθι νῆος ἐς ἡέρα κίδνατ' αὐτή.
 οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσω
 χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκλυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἱ γε
 μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἡρέθοντο.
 ὡς δ' ὅποτε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
 1085 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 ἐνναέται κόναδον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
 ἦνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαθε χείματος ὦρη
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὡς πυκινὰ πλεῖα τοῖσιν ἐφίσαν αἰσسونτες
 1090 ὕψι μάλ' ἀμπέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.

- Τίς γάρ δ' ἦ Φινῆος ἦν νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Τίηες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ορχομενοῖο
 1095 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήτιος Κυταίου,
 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄροιτο
 πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπέβίλατο τήνδε κέλευθον·
 καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἡματι κείνῳ.
 Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέας μένος κίνησεν αἴῃαι,
 1100 ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκιούροιο·
 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
 νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσε δὲ κύμα
 κεκληγώς· πιοῖῃσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
 1105 ἄμπειχεν, οὐδὲ πη ἄσπρα διανυκία φαίνειτ' ἰδέσθαι.

ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἡρήρειστοι·
οἱ δ' ἄρα μυδαλέαι· στυγερόν τρομέοντες ὄλεθρον,

εἰπὴς Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.

ἰσλία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν.

1110 νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.

ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεστήσι θεῶν, πίσυρές περ ἶόντες,

δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἳά τε πολλὰ

ῥαισθείσης κεκέδαστο, θόοις συναηρότα γόμοις.

καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε, παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο,

1115 κύματα καὶ ῥίπαι ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωσας.

αὐτίκα δ' ἐρράκη ὄμβρος ἀθέσφατος, εἴ δὲ πάντων

καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατεναντία νήσου

χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβοιοι ἀμφενέμοντο.

τοὺς δ' ἄμυδις κράτερῳ σὺν δούρατι κύματος ἄρμη

1120 υἱῆας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου.

νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδαρ,

λῆξεν ἅμ' ἡελίῳ· τάχα δ' ἐγυῦθεν ἀντιβόλησαν

ἀλλήλοισι, Ἀργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.

“Αντόμεθα πρὸς Ζηνὸς ἑποψίῳ, οὔτινες ἐστὶ

1125 ἄνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.

ἄνδρῶν γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι

νῆος ἀεικελῆς διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν.

τοῦνεκα νῦν ὑμέας γοναζόμεθ', αἳ κε πίθοισθε,

δοῦναι ὅσων θ' εἴλωμα περὶ χροὸς, ἠδὲ κομίσσαι,

1130 ἀνέρας οἰκλείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.

ἄλλ' ἰκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασθε

Ξεινίου, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἅμφω ἰκέται τε

καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ πρὸς καὶ ἐπόψιος ἅμμι τέτυκται.

- Τὸν δ' αὖτ' Αἴσιος υἱὸς ἐπιφραδέως ἱέεινε ,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος ὀϊσάμενος τελίεσθαι .
 “ Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξαμεν εὐμενέωντες .
 33 ἢ καὶ ἄγε μοι κατὰλεξον ἐτήτυμον , ἐπὶ πόδι γαίης
 33 ναίετε , καὶ χρεὸς εἶον ὑπὲρ ἄλλα νεῖσθαι ἀνάγει .
 33 αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν , ἥδ' ἐ γενέθλην .
- 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμικχανέων κακότητι .
 “ Αἰολίδην Φρίξον τιν' αἶφ' Ἐλλαίδος Αἴαν' ἐκέσθαι ,
 33 ἀτρεκέως δακρύω πόνυ , ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοῖ ,
 33 Φρίξον , ὅτις πολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο ,
 33 κριοῦ ἐπεμδεβαῖς , τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
- 1145 33 Βρμείης . κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἰδοίσθε .
 33 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἤϊς ὑποδημοσύνησι
 33 Φυξίῳ ἐν πάντων Κρονίδῃ Διὶ . καὶ μιν ἔδεκε
 33 Αἰήτης μεγάρω , κούρην τέ οἱ ἐγυυάλυξε
 33 Καλλιμάχῃν ἀνάεδον , εὐφρασύνησι νόοισι .
- 1150 33 τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος . ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη
 33 γηραιὸς θάναε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν .
 33 ἡμεῖς δ' αὐτίκα , πατρὸς ἐφειτμάων ἀλέγοντες ,
 33 νεύμεθ' ἐς Ορχομενὸν , κλειάτων Αἰθιάμαχος ἔκητε .
 33 εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθῆναι δεδαῦσθαι ,
- 1155 33 τῷδε Κυτίστωρος πέλει ἄννομα , τῷδε δὲ , Φράνγης .
 33 τῷ δὲ , Μίλας . ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείουτέ κεν Ἄργον .
 33 Ὡς φάτ' ἰφιαῖδες δὲ τυνηβολὴ κεχαίροντο ,
 33 καὶ σφίεας ἀμφίσπον περιθαμβέες . αὐτὰρ Ἰήσων
 33 ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν .
- 1160 “ Ἡ ἄρα δὴ γνωτοὶ παλῶντο ἄμμιν ἑάντες
 33 λίσσισθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητι .

ᾧ Κρηθεὺς γὰρ β' Αθάμας τε κασίγνηται γεγάασι.

ᾧ Κρηθῆος δ' υἱὸν ἐγὼ σὺν τοῖσιν ἐταίροις

Ἐλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήτας.

1165 ᾧ ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἑσαῦτις ἐνέψομεν ἀλλήλοισι·

ᾧ νῦν δ' ἔσσεσθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' οἴω

ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἡμᾶς χατέοντας ἰκέσθαι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σδίσιν εἴματα δύναι.

πασσυδίῃ δ' ἥπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἀρης,

1170 μῆλ' ἱερυσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐσλήσαντο

ἰσσυμένως, ἥ τ' ἐκλὸς ἀνηρεφέες πέλε νηοῦ,

στιάων· εἶσω δὲ μέγας λίθος κρήρειστο

ἱερὸς, ᾧ πατε παῖσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.

οὐδὲ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,

1175 μῆλων ἢ βοῶν τῇδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·

ἀλλ' ἔππους δαίτρευν, ἱππετανὸν κομέουσαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτ' ἐπάσαντο,

δὴ τοτ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἥρχε τε μύθων.

“Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἔκαστ' ἐπιδέρεκται· οὐδέ μιν ἄνδρες

1180 ᾧ λήθομεν ἔμπεδον, εἴ τε θερυδέες ἠδὲ δίκαιοι.

ᾧ ὥς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμῖν ὑπεξείρυτο φόνοιο

ᾧ μητρυῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·

ᾧ ὥς δὲ καὶ ὑμῆας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε

ᾧ χείματος ἐυλομένοιο. πάρεσθι δὲ τῇσδ' ἐπὶ νηὸς

1185 ᾧ ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,

ᾧ εἴτε μετ' ἀφνειὴν θείου πύλιν Ορχομενοῖο.

ᾧ τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ

ᾧ δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἀργεῖς

ᾧ τεῦξεν. αἰτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῆρ' ἐκέδασσε,

1190 „ πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἱ τ' ἐνὶ πόντῳ

„ σπείνωσ' συνάσσι πανήμεροι ἀλλήλησιν.

„ ἀλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Εὐλάδα μαιομένοισι

„ κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρροδοι ἄμμι πέλεσθε,

„ καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυηλᾶς

1195 „ στέλλομαι ἀμπλήτων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.

Ἴσκε παρηγορέων οἱ δ' ἔστυγον εἰσαΐοντες.

οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνπείρος Αἰήταο

κῶας ἄγειν κριόιο μεμαότας, ὧδ' ἔειπεν

Αργος, ἀτεμδόμενος τοῖον σόλον ἀμφιπένεσθαι.

1200 “ Ω φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῇ

„ σήσεται, οὐδ' ἡβαιὸν, ὅτε χρεῖά τις ἵκηται.

„ ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείησιν ἄρῃεν

„ Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίμεισθαι.

„ στείται δ' Ἡελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κέλχῳ

1205 „ ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δὲ κεν Αρεῖ

„ σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἴσοφάριζοι.

„ οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο

„ βῆιδιον, τοῖός μιν ἔφης περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρῃται

„ ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ἐν αὐτῇ Γαί' ἀνέφῃσι

1210 „ Καυκάστῳ ἐν κνημοῖσι, Τυφωνείῃ ὄθι πέτρῃ,

„ ἔνθα Τυφάονα Φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ

„ βλήμενον, ὥσπότε οἱ σιβαράς ἐπὶ ῥέξατο χεῖρας,

„ θερμόν ἀπὸ κρατὸς σπάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὐτῶς

„ οὐρεα καὶ πεδῖον Νυσηῖον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ

1215 „ κεῖται ὑποβρύχιος Σερδωνίδος ὕδασι λήμνης.

Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλός εἰλε παρειάς

πύτικα, τοῖον ἀέθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεΐς

Θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, Φώνησέν τε ·

“Μηδ’ οὕτως, ἡθεῖε, λήνν δειδίσσεο θυμῷ.

1220 „ οὔτε γὰρ ὦδ’ ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ’, ὥστε χερσίνους

„ ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

„ ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομ’ ἐπισλαμένους πολέμοιο

„ κείσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.

„ τῷ, εἰ μὴ Φιλότῃτι δέρος χρίττειον ὅπαστοι,

1225 „ εὖ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.

Ὡς οὔγ’ ἀλλήλοισιν ἀμοιβὰδὸν ἡγορώντο,

μέσφ’ αὖτις δόρυποιο κορεττάμενοι κατέδαρθεν.

ἦρι δ’ ἀνεγρομένοισιν ἐὺκραῆς ἄεν οὖρος ·

ἰσλία δ’ ἤειραν, τὰ δ’ ὑπὸ βίπῃς ἀνέμοιο

1230 τέτυκτο · βίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἀρης.

Νυκτὶ δ’ ἐπιπλομένη Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον ·

ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ’ ἐν Ολύμπῳ

Τιτύνων ἦνασσειν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ’ ἄντρον

Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετέρεφ’ Ἰδαίοισι,

1235 Ρεῖην ἑξαπάρων, παρελέξατο · τοὺς δ’ ἐνὶ λίκλροις

τέτμε θεὰ μεσσηγύς · ὁ δ’ ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας

ἔστυτο χαιτήεντι φυῇ ἐναλίσκιος ἴσσω ·

ἦ δ’ αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἦθεα κείνα λιποῦσα

Ωκεανὶς Φιλύρῃ, εἰς οὖρεα μακρὰ Πελασγῶν

1240 ἦλθ’, ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἴσσω,

ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.

Κεῖθεν δ’ αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε Βεχέρων

γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρεξενόητο Σάπειρας,

Βύζηράς τ’ ἐπὶ τοῖσιν · ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον

- 1245 ἐστυμένως, λιανοῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο Πόντου.
καὶ δὴ Κκυκατίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίωναι
ἡλίδεσσι, τόθι γυῖα περὶ σλυφελίσσι πάγουσιν
ἰλόμενος χαλκήσιν ἀλυκισπέδῃσι Προμηθεὺς
- 1250 αἰετὸν ἥπατι φέρει παλμπετιῖς αἴσسونτα.
τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ἐξείριζον
νηὸς ὑπερπλάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
λαΐφεια πάντ' ἐτίναξε, παραιθύζας πλερύγεσσιν.
οὐ γὰρ ὄν' αἰθερίοιο Φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
- 1255 ἴσα δ' ἐϋξέσθιοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
ἥπαρ ἀνελκομένοις Προμηθέος· ἐκλύπε δ' αἰθὴρ
οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὐρεος αἴσسونτα
αἰετὸν ὠμησίην αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
- 1260 ἐννύχιοι δ' Ἀργοιο δαημοσύνησιν ἴκοντο
Φᾶσιν τ' εὐρυέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
Αὐτίκα δ' ἰθὺία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
ἰσθμοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
ἰσθμὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὥκα δ' ἐρετμοῖς
- 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν βόον· αὐτὰρ δ' πάντα
καχλάζων ὑπόειπεν. ἔχεν δ' ἐπ' ἀριστέρα χερῶν
Καύκασον αἰπήνεντα, Κυταιίδα τε πτόλιν Αἴης,
ἐνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον, ἱερά τ' ἄλση
τοῖο Διευ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυτο δοκεύων,
- 1270 πεπλάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
αὐτὸς δ' Αἰσωνίδης χρυσῶ ποταμόνδε κυπέλας
οἶνον ἀκηρασίοιο μελισσάγτας χεῖρε λουθεῖας

Γαίη γ',

Γαίῃ τ', ἐνναέταις τε θεοῖς, ψυχᾷς τε καμόντων
 ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμενας εἶναι ἄρωγους
 1275 εὐμενέως, καὶ γῆος ἐναίσιμα πείσματ' ἀδέχθαι.
 αὐτίκα δ' Ἀβραῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπε.

“Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἰκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
 ,, Φάσιδος· ὦρῃ δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μπιτάσθαι,
 ,, εἴτ' οὖν μελιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 1280 ,, εἴτε καὶ ἄλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὄρμη’.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργου δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑψόθι ἠΨ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
 Δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦε
 νισσομένων, ἔνθ' ὄλγε διὰ κνέφας κ' ὑλίζοντο.
 1285 ἡὼς δ' οὖν μετὰ θηρὸν ἐλδομένοις ἐφάανθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ερατῶ, παρά θ' Ἰσλασο, καὶ μοι ἔνιπαι
 ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
 Μηδείης ὑπ' ἔρωϊ. σὺ γάρ καὶ Κῦπριδος αἶσαν
 ἔμμορες, Ἀδμητᾶς δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 5 παρθενικάς· τῷ καὶ τοι ἐπήρατον εὖνομ' ἀνῆπται.

Ὡς οἱ μὲν πυκνιοῖσιν ἀνώϊστος δονάκεσσι
 μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
 Ἥρῃ Αθηναίῃ τε, Διὸς δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν, θάλαμόνδε κισῦσαι
 10 βούλευον· πείραζε δ' Αθηναίην πάρος Ἥρῃ.

“Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
 25 τί χρέος; ἢ δόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
 25 χρύσειον Αἰήταο μεθ' Εἰλάδα κῶας ἄγοιντο;
 25 ἢ καὶ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
 15 25 μειλιχίοις; ἢ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
 25 ἔμψης δ' οὐ τίνα πείραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρ᾽ ἄσπον Αθηναίῃ προσέειπε·
 “Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσιν,

- 20 33 Ἡρῆ, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλὰ τοι οὐπω
 33 Φράστασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ἔσθις ὀνήσει
 33 θυμὸν ἀριστήων· πολλὰς δ' ἐπεδοίασα βουλὰς.
 Ἡ, καὶ ἐπ' οὐδὲος αἶγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
 ἄνδιχα πορθύρουται ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἡρῆ
 τοῖον μητιόωσα παροϊτέρῃ ἐκφαλο μῦθον.
 25 “ Δεῦρ' ἵομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπολόμεναι δέ μιν ἄμφω
 33 παιδὶ ἐφ' εἰπεῖν ἐτρένομεν, αἶ κε πίθηται
 33 κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον εἴσι βέλεσσι
 33 θέλξει· οἷσιλεύσας ἐπ' Ἰήσενι. τὸν δ' ἂν οἶω
 33 κείνης ἐννεσίησιν ἐς Εἰλάδα κῶας ἀνάξειν.
 30 Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Αἰθήνῃ,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μελιχίσιτιν·
 “ Ἡρῆ, νῆϊδά μὲν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
 33 οὐδὲ τινα χρεῖῳ θελκλήριον οἶδα πόθοιο.
 33 εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφάνδάνει, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
 35 33 ἐσποίμην· σὺ δέ κεν Φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
 Ἡ, καὶ ἀναίξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ῥα τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
 ὅπως τε μιν ταπρῶτα παραλ' Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
 ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἵν' ἐνθόνεσκε θεὰ λέχος ΗΦαίσιοιο.
 ἀλλ' ὃ μὲν εἰς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονάς ἦρι βεβῆκει
 νήσοιο πλαγίῃς εὐρὺν μυχόν, ᾧ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χάλκευε ῥιπῇ πυρός· ἡ δ' ἄρα μέυνη
 ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἅντα θυράων.
 45 λευκοῖσι δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπαιεμένη ὤμοις
 κόσμει χρυσεῖῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροῦς

πλέεσθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάρειθεν ἰδοῦντα
 ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ᾤξτο,
 εἰσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειλα καὶ αὐτὴ
 50 ἶξανεν, ἀψήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσατο χαίτας.
 τοῖα δὲ μειδιόωσα προτέννεπεν αἰμυλίοισιν.

“Ἡθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
 33 δηναιὰς αὐτως; τί δ' ἰκάνετον, οὐ τι πάρος γε
 33 λίην φοιτίζουσai, ἐπεὶ περίεσσε δαΐων;
 55 Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 “Κερταμέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτῃ.
 33 ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 33 Αἰσανίδης, οἳ τ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 33 τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργου ὄρωρε,
 60 33 δειδόμεν ἐκπύγλως, περὶ δ' Αἰσανίδα μάστιγα.
 33 τὸν μὲν ἐγὼν, εἴ κέν περ ἐς Αἶδα νατίλλῃαι
 33 λυσόμενος χαλκῶν Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
 33 ῥύσομαι, ὅσπον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθέος ἔπλετο γυίοις,
 33 ὄφρα μὴ ἔγχεσθαι Πελίας κακὸν αἶτον ἀλύξας,
 65 33 ὅς μ' ὑπερνηορέῃ θυέων ἀγέραςτον ἔθηκε.
 33 καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
 33 ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλκις πλήθοιλος Ἀναύρου,
 33 ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόληε
 33 θήρης ἑξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 33 οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἳ δὲ κατ' αὐτῶν
 33 χεῖμαρροι καναχιδὰ κυλινδόμενοι φερέντο.
 33 γρηῒ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 33 αὐτὸς ἐοῖς ᾧμοισι δι' ἐκ προαλῆς φέρεν ὕδωρ.
 33 τῷ νύ μοι ἄλλακτον περιτίεται· οὐδέ κε λάτῃ

- 75 „τίσειεν Πελὴς, εἰ μὴ σὺ γε νόστιον ὀπάσσοις,
 Ως κῦδα· Κύπριν δ' ἐνεοτλάσῃ λάβει μύθων.
 ἄζετο δ' ἀντομένην Ἡρην ἔθεν εἰσαρόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσι·
 “Πότνα θεὰ, μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 „Κύπριδος, εἰ δὴ σείῃ λιλασιμένης ἀθερίζω
 „ἢ ἔπος, ἢέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἶγε κάμοιεν
 „ἢ πεδανχί· καὶ μὴ τις ἀμοιβαὶ χάρις ἔστω.
 Ως ἔφαθ'· Ἡρὴ δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 “Οὐ τι βίης χατέουσai ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
 85 „ἀλλ' αὐτῶς ἀκίευστα τεῶ ἐπιπικέλο παιδὶ,
 „παρθένον Αἰήτῳ θέλξει πόθῳ Αἰτονίδαο,
 „εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμένευστα,
 „ῥηϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον ὄϊον
 „νοστήσειν ἐς Ἰωλκόν, ἔπει· δολέεσσα τίτυκται.
 90 Ως ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 “Ἡρῃ, Αθηναίῃ τε, πίδατό κεν ὕμμι μάλιστ'α,
 „ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἔόντι
 „τυτθή γ' αἰδῶς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
 „οὐκ ἔθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
 95 „καὶ δὴ οἱ μενέηνε, περιτχομένη κακότητι,
 „αὐτοῖσι τόξοιτι δυσηχέας ἄξει οἴσλους
 „ἀμφαδίη. τοῖον γὰρ ἐπηπείλῃτε χαλεφθεῖς,
 „εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 „ἔξω ἐμᾶς, μετέπειτά γ' ἀτρυμοῖμην ἐοῖ αὐτῇ.
 100 Ως φάτο· μείδῃσιν δὲ θεαὶ, καὶ ἐπέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. ἢ δ' αὖτις ἀκηχεμένη μετέειπεν·

- “ Ἀλλοῖς ἄλγεα τάμα γέλωσ πέλει · οὐδέ τί με χερή
 „ μυθεῖσθαι πάντεσσιν · ἄλλῃς δὲ εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 „ νῦν δὲ ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησι ,
 105 „ πειρήσω , καὶ μὲν μειλίξομαι , οὐδὲ ἀπιθήσει .

Ὡς φάτο · τὴν δὲ Ἥρῃ ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χεῖρὸς ,
 ἥκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν ·

- “ Οὕτω νῦν , Κυθέρεια , τόδε χρέος , ὡς ἀγορεύεις ,
 „ ἔρξον ἄφαρ · καὶ μὴ τι χαλέπω , μολὲν ἐρίδηνον
 110 „ χωρὸμένη σῶ παιδί · μεταλήξει γὰρ ἐπίσσω .

Ἡ ῥα , καὶ ἔλλιπε θῶκον · ἐφωμάρτησε δὲ Ἀθήνη .
 ἐκ δὲ ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι . ἡδὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ ῥ' ἵμεν Οὐλύμπιοιο κατὰ πλῆχας , εἴ μιν ἐφεύροι .
 εὔρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε , Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλῶνι ,

- 115 οἷα οἶον , μετὰ καὶ Γανυμήδεα , τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐξκατένασεν ἐφίστιον ἀθανάτοισι ,
 κάλλιπες ἱμερθεῖς . ἀμφ' ἀσπαραγίοισι δὲ τῶγε
 χρυσείοις , ἅτε κοῦροι ἐμήθεες , ἐψιδώντο .

καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ἐπὶ μαζῶν

- 120 μάργας Εἰρως λαίῃς ὑποίσχανε χεῖρὸς ἀγοστὸν ,
 ὀρθὸς ἐφ'esτηώς · γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 χροῖῃ θάλλεν ἔρευθος . ὁ δὲ ἐγυῖθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σῖγῃ κατηφιδίων · δοιῶ δὲ ἔχεν , ἄλλον ἔθ' αὐτῶς
 ἄλλῃ ἐπιπρωεῖς , κεχόλωτο δὲ κατ' ἀλῶντι .

- 125 καὶ μὲν τοῦσγε παρᾶσσαν ἐπὶ προτέροισιν ὀλέτσας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος , οὐδὲ ἐνόησε
 Κύπριν ἐπιπλεμένην . ἡ δὲ ἀντίη ἴστατο παιδὸς ,
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κλίσασχομένη προσέειπε .

- “Τίπτ’ ἐπιμειδιάας, ἄφαλον κακόν; ἢέ μιν αὐτως
 130 ὥπαφες, οὐδὲ δίκη περιέπλεο, νῆϊν ἰόντα;
 ὥς εἰ δ’ ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὃ τίη κεν εἴπω·
 ὥς καί κεν τοι ὁπάσσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθρυμα,
 ὥς κεῖνο, τό οἱ ποίησε Φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια,
 ὥς ἄνθρω ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
 135 ὥς σφαῖραν εὐτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
 ὥς χειρῶν Ἡφαίστῳ κατακλιετίσση ἄρειον.
 ὥς χρύσεα μὲν οἱ κύκλα τέλειχεται· ἀμφὶ δ’ ἐκάστω
 ὥς διπλόαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·
 ὥς κρυπταὶ δὲ βαφαί εἰσιν· ἔλξῃ δ’ ἐπιδεδρομε πάσαις
 140 ὥς κυανέη. ἀτάρ, εἴ μιν ἑαῖς ἐν χερσὶ βάλῃοι,
 ὥς ἀσπὴρ ὥς, φλεγέθοντα δι’ ἡέρος ὀλκὸν ἴησι.
 ὥς τήν τοι ἐγὼν ὁπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 ὥς θέλξον, οὔσιλεύσας ἐπ’ Ἰήσων· μηδέ τις ἔστω
 ὥς ἀμβολή. δὴ γάρ κεν ἀφαιροτέρη χάρις εἴη.
 145 Ὡς· φάτο· τῷ δ’ ἀσπαστὸν ἔπος γένετ’ εἰσαίοντι.
 μείλια δ’ ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμῆς ἔνθα καὶ ἔνθα θεῶς ἔχει· ἀμφιμεμαρπώς.
 λίσσεται δ’ αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἢ δ’ ἀγαυοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσσασα παρειάς,
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδίωσα.
 “Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἢδ’ ἐμὸν αὐτῆς,
 ὥς ἢ μὲν σοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ’ ἀπαλήσω,
 ὥς εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.
 Φῆ· ὃ δ’ ἄρ’ ἀπληγάδους συναμήσατο, καθδδὲ Φαινοῦ
 155 μητρὸς ἔης, εὖ πάντας ἀριθμήσας, βάλε κέλεπν.
 αὐτίκα δ’ ἰοδόκην χρυσήν περικάτθετο μίτρην.

πρέμνω κεκλιμένην · ἀνὰ δὲ ἄγκυλον εἵλετο τόξον.
 βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρειο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμπιοιο
 160 αἰθέριας · ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη · δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἡλιβάτων, κερυφαὶ χθονὸς, ἥχι τ' ἀετρεῖς
 ἡέλιος πρώτηςιν ἐρεῦθεται ἀκλίνεσσι.
 νεῖοθι δὲ ἄλλοτε γαῖα φερέτωιος, ἄσπεά τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται, καὶ ποταμῶν ἱερὸὶ ῥέοι, ἄλλοτε δὲ αὖτις
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὰν ἰάντι.

Ἡρώες δὲ ἀπάνευθεν, ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἡγορώωντο.
 αὐτὰς δὲ Αἰσονίδης μετεφώνεεν · οἱ δὲ ὑπάκουον
 170 ἡρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπιστρεφῶ ἐδριόωντες.
 “ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
 „ ἐξερέω· τοῦ δὲ ὕμμι τέλος κερῆναι ἔοικε.
 „ ξυνὴ γὰρ χρεῖώ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι.
 „ πᾶσιν ὅμως· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλὴν τ' ἀπερέων,
 175 „ ἴσθι καὶ νόστου τένδε στόλαν οἷος ἀπούρας.
 „ ὧλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 „ αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 „ υἱὰς ἐλὼν φρίξιο, δύνω δὲ ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρις.
 „ πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀνιῆσολήσας,
 180 „ εἴ κ' ἐθέλει φιλότληι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 „ ἢ καὶ εὖ· πίσυνος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
 „ ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῦ πάρος κακότηλα δαέντες,
 „ φραστόμεθ' εἴτ' Ἀργεὶ συνοιστόμεθ', εἴτε τις ἄλλη

„ μή τις

ἢ μή τις ἐπίροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.

- 185 ἢ μὴδ' αὐτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεισσι γε πειρηθῆναι,
 ἢ τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κλέρας. ἀλλὰ πάριθε
 ἢ λωίτερον μῦθω μιν ἀρέστασθαι μετιόντας.
 ἢ πολλάκι τοι βέα μῦθος, ὃ κεν μόγισ ἐξανύσειεν
 ἢ ἡνυρέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἥ περ ἐώκει
 190 ἢ πριῦνας. ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔπεισε,
 ἢ μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυγαῖς,
 ἢ δέχθαι· ἐπεὶ πάντα καὶ ὅτις μάλα κύνταλος ἀνδρῶν
 ἢ Ξενίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ' ἀλεγιζέι.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰτιονίδαο

- 195 παστυδίην, οὐδ' ἔσκε παρὶξ ὅτις ἄλλο κεκλήυοι.
 καὶ τότ' ἄρ' υἱῆας Φρίξου, Τελαμῶνά θ' ἔπεισθαι
 ὥρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ερμείας
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὶς ὑπὲρ δόνακός τε καὶ ἰδῶρ
 χέρτονον· ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.

- 200 Κίρκαιον τόδε πού κικλήσκεται· ἐνθα δὲ πολλαὶ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἱταὶ ἐκπεφύασι,
 τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σιερῆσι κρέμανται
 δέσμοις. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοιτιν ἔρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίμεν· οὐδ' ἐν γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στείλαντας ὑπερβ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
 ἀλλ' ἐν ἀδειψήτοισι κατειλύσαντι βεβαίαις,
 δειδυμένων ἐξάπλιν ἐκάς ἄσλειος. ἥρι δ' ἴσην
 καὶ χθῶν ἐμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
 θηλυτέρας· ἥ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἡρῇ φίλα μητιόασα
 ἥερα πούλιν ἐφῆκε δι' ἄσλειος, ἔφρα λάθουεν

- Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήτῃο κiónτες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δῶμαθ' ἵκοντο
 Αἰήτῃω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασε νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθνηπότες ἔρκε' ἄνακτος,
 εὐρέϊας τε πύλας, καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἀνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 λαΐνες χαλκήεσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄλχι δὲ τοῖο
 220 ἡμερίδες χλωροῖσι καλασφεές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθάλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
 ἀέναιοι κρῆναι πίσυρες βέον, ἃς ἐλάχνηεν
 Ἡφαίστος. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναδύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἶνω, τριτάτῃ δὲ θυάδεϊ νᾶεν ἀλοιγῇ·
 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποτὶ δυσομένῃσι
 θέρμετο Πηληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὺς δ' ἀνιούσαις
 κρυσιάλλω ἵκελον κοίλης ἀνεκῆκιε πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταίεος Αἰήτῃο
 τεχνήεις Ἡφαίστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
 230 καὶ οἱ χαλκὸς πεδᾶς ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον σιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
 ἤλασεν, Ἡελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥα μιν ἵπποισι
 δέξατο, Φλεγυαίῃ κεκμηότα δηϊότητι.
 235 ἐνθαδὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἔπει πολλαὶ
 δικλίδες εὐπηγεῖς, θάλαμοί τ' ἔσαν ἐνθα καὶ ἐνθα·
 δαιδαλέη δ' αἰθούσα παρέξ ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρις δ' αἰψύτεροι δόμοι ἔσπασαν ἀμφοτέρωθε.
 τῶν ἥτοι ἄλλω μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦε,

- 240 κρείων Αιήτης σὺν ἧ νάϊσκε δάμαρτι·
 ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταο.
 τὸν μὲν Καυκασίῃ Νύμφῃ τέκεν Ἀσπερόδεια,
 πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
 Τηθύος Ωκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
- 245 καὶ μιν Κόλχων υἱὲς ἑπωνυμῖν Φαίδουα
 ἔκλεον, εὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡθίοισι.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε, καὶ Αἰήταο θυγατρὲς
 ἄμφω, Χαλκιόπῃ, Μήδειά τε. ἡ μὲν ἄρ' ἦει
 ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσα.
- 250 Ἡρὴ γὰρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὔ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροισι, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηὸν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα.
 καὶ σφέας ὡς ἴδεν ἄσσαν, ἀνίαχεν· ὅθ' ὃ δ' ἄκουσσε
 Χαλκιόπῃ· ὁμωαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλκοῦσαι
- 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκλωθε πᾶσαι
 ἔδραμεν. ἡ δ' ἅμα τῇσιν εὐὸς υἱῆας ἰδοῦσα
 ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
 μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
 γηθόσυνροι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
- 260 “Ἐμῶς οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδεῖν με λιπόντες
 ὃ τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
 ὃ δειλὴ ἐγὼν, αἶον πέθον Ἑλλάδος ἐκ ποθεν ἄτης
 ὃ λευγαλέης, Φρίξοι ἐφημοσύνησιν ἔλεισθε
 ὃ πατέρες; ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετείλατ' ἀνίας
- 265 ὃ ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
 ὃ ὅστις ὅδ' Ὀρχομενός, κλειάνων Αἰθάρης ἔκρητι,
 ὃ μητέρ' ἦν ἀχέουσταν ἀποπρελιπόντες, ἴκοισθε;

- Ως ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
 ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήτας,
 270 Χαλκιδόπης αἰούσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
 ἔρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφιπέοντο
 ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάρκανα χαλκῷ
 κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδὲ τις ἦεν,
 ὃς καμάτου μεθίσκεν, ὑποδρήσων βασιλῆϊ.
 275 Τόθρα δ' Ἐρως πολιοῖο δι' ἡέρος ἔξεν ἄφαντος,
 τειρεχῶς, οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἰστρος
 τέλλεται, ἔν τε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
 ὦκα δ' ὑπὸ Φλιὴν προδόμου ἐνὶ τόξῳ τανύσσας
 ἰσδόκης ἀβλήται πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
 280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν σὺδὸν ἄμειψεν,
 ὀξέα δενδύλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεὶς
 Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάθθετο νευρῇ,
 ἰδυὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
 ἦκ' ἐπὶ Μιδεΐῃ· τὴν δ' ἀμφασίῃ λάβει θυμόν.
 285 αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάρου
 κατχαλῶν ἦιξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
 νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, φλογὶ εἴκελον· ἀντίᾳ δ' αἰεὶ
 βάλλειν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύνματ' αἶα, καὶ οἱ ἄητο
 σπληθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλῃ
 290 μνηστὶν ἔχε, γλυκερῇ δὲ κατείβετο θυμόν ἀνὴρ.
 ὥς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῷ
 χερνήτις, τῇ περ ταλασπία ἔργα μέμνηεν,
 ὥς κεν ὑπ' αὐρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
 ἄλχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλγοιο

295 δαλοῦ ἀνερχόμενον σὺν κάρφια πάντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρη
 οὖλος Εἰρω· ἀπαλαῖς δὲ μετῆρωπᾶτο παρειᾶς·
 εἰς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

Δμῶες δ' ὅσπότε δὴ σφιν ἱπαρτία θῆκαν ἰδωδὴν,
 300 αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἱφαιδεύναντο λοετροῖς·
 ἀσπασίως δόρυψα τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρυσσαν.
 ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρός
 υἱῆας, τοιοῖσι παρηγορέων ἰπίεσσι.

“Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι, Φρίξοιό τε, τὸν περὶ πάντων
 305 ὃ ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
 ὃ πῶς Αἰῶνδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἢ τίς ἄτη
 ὃ σωομένους μεσσηγὺς ἐνέκλαπεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
 ὃ πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
 ὃ ἥδιν γὰρ πότε πατὴρ ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
 310 ὃ διενύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε
 ὃ Κίρκην Εσπερίης εἴσω χθονὸς, ἐκ δ' ἐκόμεσθα
 ὃ ἀκλὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 ὃ ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπρωθι Κολχίδος αἴης.
 ὃ ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; αἶ δ' ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρωρεν
 315 ὃ εἶπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οἴγινες οἶδ' ἐφέπονται
 ὃ ἄνδρες, ὅπῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔζητε.

Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἀργος ὑποδείτας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλχιῶς προσέειπεν, ἱππεὶ προγενέσιμος ἦεν.

320 “Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 ὃ ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπληγῶτας

- „ νήσου Ενυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
 „ λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ · θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν·
 „ οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιθεν ἐρημαίνην κατὰ νῆσον
 325 „ κυλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρηΐαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 „ εὕρομεν. ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἔξαπιδάκντες
 „ νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἡματι · καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 „ ἡμέας οἰκλείρων Ζηνὸς νηὸς, ἥ τις αἴσα·
 „ αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἄλις καὶ εἶματ' ἔδωκαν,
 330 „ οὖνομά τε Φρίξοιο περικλεῖς εἰσαΐοντες,
 „ ἡδ' αὐτοῖο σέθεν · μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 „ χρεῖά δ' ἦν ἐθέλῃς ἐξιδμεναι, οὐ σ' ἐπικείσω.
 „ τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 „ καὶ κλεάνων βασιλεὺς περιώσιν, οὐνεκεν ἀλκῇ
 335 „ σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσι,
 „ πέμπει δαῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 „ στεῦνται ἀμειλίχιοιο Διὸς θυμαλγέεα μῆνιν
 „ καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος, Φρίξοιό τε πρηνὲς
 „ Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Εὐλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 „ νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίνυν,
 „ οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,
 „ τάων αἰνεστάτης ἐπεκύρσαμεν. ἥλιθα γὰρ μιν
 „ λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμοις
 „ ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
 345 „ ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἄνδρες αὐτοῖ
 „ νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρεϊμούς.
 „ τῇ δ' ἐναγεῖράμενος Παναχαΐδος εἴ τι φέριστον
 „ ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 „ ἄστυα, καὶ πελάγη στυγερῆς ἀλός, εἴ οἱ ὀπάσσοις.

- 350 ὅς αὐτῷ δὲ ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 ὅς χερσὶ βησόμενος· μέμονε δὲ τοι ἄξια τίσειν
 ὅς δωτίνης, αἶων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 ὅς Σαυρομάτας, τὺς σοῖσιν ὑπὸ σκῆπτροισι δαμάσσει.
 ὅς εἰ δὲ καὶ οὐνόμα δῆθεν ἐπιθύεις γενεὴν τε
 355 ὅς ἴδμεναι, οἵτινες εἰσιν, ἑκάστω κε μυθήσασθαι μιν·
 ὅς τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἄφ' Ἑλλάδος ἄλλοι ἄγερθεν,
 ὅς κλείουσ' Αἴσωνος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθεῖδαο.
 ὅς εἰ δὲ αὐτοῦ Κρηθεύς ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 ὅς αὐτῷ κε γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 ὅς ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Αἰθάρης, τὶ ἔσαν Αἰόλου υἱεῖ
 ὅς Φρίξος δὲ αὐτ' Αἰθάρην ἔην παῖς Αἰολίδαο.
 ὅς τόνδε δὲ ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τι νῦν ἀκούεις,
 ὅς δέρεαι Αὐγείην· Τελαμῶν δὲ ἔγχε, κυδίσιον
 ὅς Αἰακοῦ ἐγγεγάως· Ζεὺς δὲ Αἰακὸν αὐτὸς ἔτηθεν
 365 ὅς ὥς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ἔσσι συνέποιται ἐταῖροι,
 ὅς ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἴων γεγάασι.
 Τοῖα παρέννεπεν Ἀργός· ἄναξ δὲ ἐπεχώρασα μύθοις
 εἰσαΐων· ὑψοῦ δὲ χόλῳ Φρένες ἠέρεθοντο.
 Φῆ δὲ ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παῖσι μάλιστα
 370 Χαλκιδόπης· τῶν γὰρ σφέ· μετελθέμεν οὐνεκ' ἐώλπει
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἰεμένοισι.
 “Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μιν ἀπόπροσθι, λῶξήτηρες,
 ὅς νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκλῳθι γαίης,
 ὅς πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
 375 αὐτίχ' ὁμαρτήσανγε ἔφ' Ἑλλάδα, οὐκ ἐπὶ κῶας,
 ὅς σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδα δεῦρο νέεσθε.
 ὅς εἰ δὲ κε μὴ προὔρησθιν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,

- 380 ἥτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσας
 ἄμφοτέρας, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πάδεσσιν,
 ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεφύεσσάθε θεοῖσι.

Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νειόθεν οἰθαίνεσκον· ἔλδετο δ' ἐνδοθι θυμός
 ἀντιβῖν ὀλοὸν φᾶσθαι ἔπος· ἄλλ' ἀπέρυκεν.

- 385 Λίσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μυλιχίοισιν.

“Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ· εὐ· τι γὰρ αὐτῶς
 ἄστυ τεὸν καὶ δῶμαθ' ἰκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
 οὐδὲ μὲν ἱέμεναι· τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 τλαίῃ ἐκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κλέραις; ἄλλ' ἐμὲ δαίμων
 390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθαλίῳ ὤρσεν ἰφελίῃ.
 δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Εἰλάδι πάσῃ
 θεσπισίην οἴσω κληιδόνα· καὶ δέ τοι ἦδη
 πρὸφρονες εἰμὲν Ἀρηϊ· δοὴν ἀπατίσαι ἀμοιβὴν,
 εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον

- 395 δῆμόν σφωῖτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.

Ἰσκεν ὑποσταίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμός
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐν στήθεσσι μενοινῇ,
 ἢ σφέας ὀρμηθεῖς ἀντεσχεδὸν ἐξεναρίξοι,
 ἢ ὅγε πειρήσαιτο βίης· τό οἱ εἶσατ' ἄρειον

- 400 φραζομένῳ· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπε.

“Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἱκάσιμ' ἀπηνεκέως ἀγορεύεις;
 εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἐστὶ θεῶν γένος, ἢ καὶ ἄλλως
 εὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
 δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλῃσθα,
 405 πειρηθεῖς· ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὗτι μεγαίρω,

ὥς

3) ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Εἰλάδι κοιρανέοντα.
 3) πείρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
 3) τὸν ῥ' αὐτὸς περιέειμι χερσὶν, ἐλοῶν περ ἔοντα.
 3) δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται

410 3) ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·
 3) τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἀρης
 3) τείρα' αὖτις, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσιν ἀρότρω,
 3) οὐ σπώρον ὀλκοῖσι Διοῦς ἐνὶ βῶλκοι ἀπλήν,
 3) ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντος ὀδόντας

415 3) ἀνδράσι τευχῆσι δέμας· τοὺς δ' αἶψα δαίζων
 3) κίρῳ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περιστάδον ἀντιόωντας.
 3) ἥριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δειλὸν ὦρην
 3) πκύομαι ἀμήτοιο. σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 3) αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεις ἐς βασιλῆος·

420 3) πρὶν δέ κεν οὐ δοῖην, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶς
 3) ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἴξαι.

Ως ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὀμμαῖα πηξάς
 ἦσθ' αὖτως ἄφθοργος, ἀμηχανέων κακότητι.

Βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν σπρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχε

425 3) θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 3) ὅψ' δ' ἀμειβόμενος προτελέξατο κερδαλέοισιν.

“ Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολὸν ἔεργεις.

3) τῷ καὶ ἐγὼ τὸν αἰθλόν, ὑπερφιάλόν περ ἔοντα,
 3) τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο

430 3) ῥίγιον ἄνθρωπός γε κακῆς ἐπαμείψετ' ἀνάγκης,
 3) ἥ με καὶ ἐνθάδε νείσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.

Ως φάτ' ἀμηχανὴν βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τότε
 σμερδαλέως ἐπίεσσε προσέννεπεν ἀσχαλῶντα.

“Ερχεο νῦν μεθ’ ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνειο”
 435 ὃ εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουστὶν ὑποδείσῃς ἐπαεῖραι,
 ὃ ἢ καὶ εὐλομένου μεταχόσσειαι ἀμήτιο,
 ὃ αὐτῷ κεν τὰ ἑκάσῃα μέλοιτό μοι, ὕφρα καὶ ἄλλος
 ὃ ἀνὴρ ἐρρίγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.

Ἰσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ’ ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ’ Ἰήσων,
 440 Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἵπειο δ’ Ἀργεὺς
 εἶος, ἐπεὶ μετσηγὺς ἔτ’ αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ’ ἦσαν ἐκ μεγάροιο.
 Θεσπέσιον δ’ ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσωνος υἱὸς
 κάλλιπαι καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ’ αὐτῷ δ’ ὀμμαῖα κεύρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηῖτο καλύπτειν,
 κῆρ’ ἄχρ’ ἐσμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἥντ’ ἄνευρος,
 ἐρπύζαν πεπότηλο μετ’ ἔχνια νισσομένοιο.
 καὶ ῥ’ οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθοι ἀσχαλῶντες.
 Χαλκιδῶσι δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο

450 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν υἷάσιν αἷσι βεβήκει.
 αὐτῶς δ’ αὖ Μήδεια μετέσπλιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν’, ἔσσα τ’ Ἐρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 προπρὸ δ’ ἄρ’ ἐφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλειο πάντα·
 αὐτὸς θ’ οἶος ἔην, οἷοισί τε φάρεσιν ἔσίο,
 455 αἰῶ τ’ ἔειπ’, ὥς θ’ ἔζειτ’ ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν’ ἄλλον οἶσतालὸ πορφύρευσσά
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν εὖασι δ’ αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὐς ἀγόρευσε.
 τάρβει δ’ ἄμφ’ αὐτῷ, μή μιν βόες, ἢ καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσσειεν· οὐδύρετο δ’ ἥντε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖῶτα, τέρεν δέ οἱ ἄμφ’ ἀπαιεῖται

δάκρυον αἰνυτάτῳ ἑλέῳ ῥέε κηδοσύνησιν·

ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενεύκατο μῦθον.

“Τίπῳ ἔμέ δειλαίην τόσῳ ἔχει ἄχος; εἴθ’ ὅγε πάντων

465 ὀφθίσεται ἥρώων προφερέσταντος, εἴτε χερείων,

ἢ ἑρρέτω. ἥ μὲν ὄφελθεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.

καὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιο.

οἴκαδε νοσήσειε Φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα

δηθηῖναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάραιθε δαίη,

470 οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε· κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη.

Ἡ μὲν ἄρ’ ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.

οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄσπερος ἐκλὸς ἔβησαν

τὴν ὁδόν, ἣν τοπάραιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,

δὴ τοτ’ Ἰήσονα τοῖσδε προσέννεπεν Ἀργος ἔπεισιν.

475 “Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσει, ἦν τιν’ ἐνίψω·

παίρης δ’ οὐ μάλ’ ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.

κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο

φαρμάσσειν, Ἐκάτης Περσηΐδος ἐννεσίησι·

τὴν εἴ κεν πεπείθοιμεν, εἶςμαι, οὐκέτι τάρβος

480 ἔσται· ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς

δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσπίαῖν τόγε μήτηρ.

ἔμψης δ’ ἐξαῦτις μετελεύσομαι, ἀντιβολήσων,

ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ’ ἡμῖν ὄλεθρος.

Ἰσκεν εὐφρονέων· ὁ δ’ ἀμείβετο τοῖτοδ’ ἐπέεσσιν.

485 “ὦ πέπων, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφαιδάνει, οὐ τι μεγαίρω.

βάσκη’ ἴθι, καὶ πυκνωῖσι τὴν παρὰ μῆτέρα μύθοις

ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν

ἐλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.

ὥς ἔφατ’· ὦκα δ’ ἔλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἐταῖροι

490 γηθόσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·

τοῖσιν δ' Αἰτωνίδης τετιμημένος ἔκφατο μῦθον.

“ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ

ᾧ ἄντικρυς κεχόλωται. ἔκαστα γ' ἄρ' οὐ νύ τι τέκμωρ

οὐτ' ἐμοί, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.

495 ᾧ Φῆ δὲ δύνω πεδίον τὸ Αῤῥήϊον ἀμφινέμεσθαι

ταύρῳ χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε,

τέρβ' αὖτις δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσται·

δώσειν δ' ἐξ ὅφιοις γενύων σπέρρον, ὅς ῥ' ἀνίησι

Γηγενέας χαλκίοις σὺν τεύχεσιν· ἡματι δ' αὐτῶ

500 ᾧ χρεῖῳ τούτῳ δαίξαι. ὁ δὲ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο

βέλτερον ἢν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποείσθην.

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεςσι δ' ἀνήνυλος εἶσατ' ἄεθλος.

δὴν δ' ἄνεψ καὶ ἀναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρόωντο,

ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφείες· ὁψ' δὲ Πηλεὺς

505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·

“Ὡρῃ μητιάσθαι ὃ κ' ἔρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα

βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσων τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.

εἰ μὲν νυν τὴν ξυῖξαι βόας Αἰήταο,

ἢ ῥως Αἰσονίδῃ, Φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,

510 ἢ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·

εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῖς ἐπὶ πᾶσιν πέποιθεν

ἢ νορή, μήτ' αὐτὸς ἐπείγγο, μήτε τιν' ἄλλον

τῶνδ' ἀνδρῶν πάπαινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε

σχῆσμαι, ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύνταλον ἔσσειαι ἄλγος.

515 Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·

σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἰδας

ᾧ ῥτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' οἷς Τυνδαρεῖα·

σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
ἀνδράσιν, οὐδὲ περ ὅστων ἐπανδιώωνας ἰούλους

520 ἀντέλλων· τοῖω οἱ αἰέρετο κάρτεϊ θυμός.

οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἀργούς
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλου.

“ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλὰ τιν' εἶω

ἢ μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγὴν.

525 ἢ τῷ καὶ περ μεμαῶτες, ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ

ἢ τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπαύοιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμψης.

ἢ λῶϊόν, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.

ἢ κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,

ἢ τὴν Ἐκάτην περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι

530 ἢ Φάρμαχ', ὅς' ἡπειρὸς τε φύει καὶ νήχυλον ὕδωρ,

ἢ τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μελίσσεται αὐτμήν,

ἢ καὶ ποταμούς ἴσησιν ἄφαρ κελαδαινὰ βέντας,

ἢ ἄσπρα τε, καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδυσσε κελεύθους.

ἢ τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες

535 ἢ μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,

ἢ μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.

ἢ εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσι τόδ' ἐφανεύει, ἢ τ' ἂν ἰκοίμην

ἢ ἡματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο

ἢ πειρήτων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.

540 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοιτες,

τρητῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκιοι πελειᾶς

ὑψόθεν Αἰσονίδειω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·

Κίρκος δ' ἀφλάσῃ περικάππεσεν, ὥκα δὲ Μόψος

τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.

545 “Ὕμμι, φίλοι, τόδε τῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,

- 33 οὐδέ πη ἄλλως ἐσὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 33 παρϑενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποιλας
 33 μήτι πάντοισι. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀδερῖζειν,
 33 εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
 550 33 πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὄγε μείλιχος ὄρνις
 33 πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δ' ἐμοὶ ὥς ἐνὶ θυμῷ
 33 τόνδε κατ' αἰώνον προτίσσειναι, ὥς γε πῖλοιτο.
 33 ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἐπαλείοντες ἀμύνειν,
 33 ἥδη νῦν Αργοιο παραιφασίησι πίθεσθε.
 555 Ἴσκειν· ἐπῆνυσαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμάς
 μνησάμενοι· μοῦνος δ' ΑΦαρήϊος ἄνθορεν Ἰδας,
 δεινὴ ἐπαλαστήτας μεγάλη ὀπί, φώνησέν τε.
 “ὦ πόποι, ἥ ῥα γυναῖξιν ὁμόσολοι ἐνθάδ' ἔειπμεν,
 33 εἰ Κύπριν καλέουσιν ἐπίροθον ἄμμι πέλεσθαι,
 560 33 οἶκ' ἔτ' Εὐναλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
 33 καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε αἰέθλων.
 33 ἔρρετε, μηδ' ὕμιν πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
 33 παρϑενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἡπεροπτεύειν.
 Ὡς ἡῦδα μεμνῶας· πολέες δ' ἐμάδησαν ἱεταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἐκφαλο μῦθον.
 χωόμενος δ' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐπιστρέφων τὸν ἐὸν νόον ὥδ' ἀγόρευεν·
 “Αργος μὲν παρὰ νῆος, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδε,
 33 σιγῆσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 33 ἀμφαδὸν ἥδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἥ γὰρ ἔοικε
 33 μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπλήσσοντας αὐτήν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
 καρπαλίμως ἐξ αὐτῆς ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς

εὐναίας ἐρύτταντες ἰφειμαῖς Αἰσονίδαο ,
575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλκρος χέρσῳ ἐπέκειλταν ἱρετμοῖς.

Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν εἴοιο δόμου , τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιστον ,
ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
στέυτο δ' , ἐπεὶ κε πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
580 ἄνδρα τὸν , ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμῆσθαι ἄεθλον ,
δρυμὸν ἀναρῆξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὐτανδρὸν φλέξειν δόρυ νήϊον , ὃφρ' ἄλγευινήν
ἕβρην ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον , μάλα περ χαλῶντα ,
585 δέχθαι ἐνὶ μεγάρεσιν ἐθέσιον , ὅς περὶ πάντων
ξείνων μελιχίῃ τε θραυδεῖῃ τ' ἐκέκαστο ,
εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
Ερμείην , ὥς κε προσκηδὺς ἀνγιάττει.
μὴ καὶ ληϊσῆρας ἦν ἐς γαῖαν ἰόντας
590 ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας , οἷσι μέμηλεν
ὀφνειοῖς ἐπὶ χεῖρα ἦν κλεάτεσσιν αἰερεῖν ,
κρυπταδίους τε δόλους τεκλαινέμεν , ἥδὲ βοτῆρων
αὔλια δυσκειάδαισιν ἐπιδρομήσιν δαΐξαι.
νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' εἰκότα μέλια τίσειν
595 υἱᾶς Φρίξοιο , κακορέκλῃσιν ὀπιθοῦς
ἀνδράσι νοσήσαντας ὁμιλαδὸν , ὃφρα ἔ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες ὥς ποτε βᾶξιν
λευγαλέην οὗ πατὴρ ἐπέκλυεν Ἡελίοιο ,
χρῆναί μιν πυκινόν τε δόλον , βουλάς τε γενέθλης
600 σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλείψαι .

*

τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν εἰς Αἰγαίᾳ γαῖαν
 πατρός ἐφημοσύνη, δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
 εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινὰ μῆτιν
 φράσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱὸς Αὔρυστοιο·

605 ἄλλ' ἐνὶ Χαλκιδίῳσιν γενεῇ τάδε λυγρὰ τεύχθαι.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἄσχελα ἔργα πιφαύσκ' ἔοις δημοτέροισι,
 χρώμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλει νῆά τ' ἐρύσθαι,
 ἢ δ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ τις ὑπ' ἐκ κακότητος ἀλύξῃ.

Τόφρα δὲ μητέρ' ἦν, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
 610 Ἀργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεισι,
 Μῆδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 πρόσθεν μητιάσκει· δέος δέ μιν ἵτχανε θυμὸν,
 μὴ πῶς ἢ παρ' αἵταν ἐγώσισι μελίζαίτο·
 πατρός αὐτοζομένην ὅλοσιν χόλον, ἢ λιτῆσιν
 615 ἐσπομένης ἀρίδῃλα καὶ ἀμφοδὰ ἔργα πέλοιτο.

Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
 λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
 αἶά τ' ἀκηχεμένην, ὅλοσιν ἐρέθεσκον ὄνειροι.
 τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκητεν ὑφ' ἐστῆμέναι τὸν ἄεθλον,
 620 οὐ τι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῦ κομίσσαι,
 οὐδὲ τι τοῖο γ' ἔκῃτι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 ἐλθέμεν, ὅφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
 κουριδίην παράκλειτον· οἷτό δ' ἀμφὶ βόεσσιν
 αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 625 σφαῖτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀφ' ἐρίζειν,
 οὐνεκεν οὐ κούρῃ ζεῦξαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 προὔθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον

πατρί τι

πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τῶς ἔμεν, ὥς κεν εἴησι μετὰ Φρεσὶν ἰθύσειεν.

630 ἡ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
εἶλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβειν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκε.
παλλομένη δ' ἀνέρουσε Φόβῳ, περὶ τ' ἀμφὶ τε τείχους
πάσπληνε θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγεύρατο θυμὸν,

635 ὡς πάρος, ἐν σπέρνοις, ἀδινὴν δ' ἀνενείκαλο Φωνήν.

“Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.

» δειδία μὴ μέγα δὴ τι φέρη κακὸν ἥδε κέλευθος

» ἡρώων. περὶ μοι ξείνῳ Φρένες ἠρέθονται.

» μνάσθω ἐὼν κατὰ δῆμον Αἰχαιῖδα τηλόθι κεύρη·

640 » ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τεικῆων.

» ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκ ἔτ' ἀνέυθεν

» αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' αἰέθλω

» χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα

» παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σέξοι αἰλῆς.

645 Ἡ ῥα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ᾧξε δόμοιο,

νῆλυπος, οἰάνοσ· καὶ δὴ λελίστο νέεσθαι

αὐτοκασιγνήτηνδε, καὶ ἔρκεος οἰδὸν ἄμειψε.

δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μέμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο,

αἰδαῖ ἐργασμένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτῆς, ὀπίσσω

650 σπρεφθεῖτ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἅψ τ' ἀλέεινεν

εἴσω· τῆςισι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·

αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἴμερος ὀτρύνεσκε.

τρεῖς μὲν ἐπειρήθη, τρεῖς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὐτῆς

655 λέχθῃσιν πρηνὴς ἐνικάπασεν εἰλιχθεῖσα.

Q

- ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὲν πόσιν ἐν θαλάμοισι
 μύρεται, ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδελφοὶ ἠδὲ τοκῆες,
 οὐδέ τι πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφρυσύνῃ τε· μυχῶ δ' ἀκούσα θαάσσει·
 660 τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δήνεσιν ἀλλήλων· ἥ δ' ἔνδοθεν, δαιομένη περ,
 σῖγα μάλα κλαίει, χῆρον λήχος εἰσπορώσῃ,
 μή μιν κερταμέουσai ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκλήη Μήδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησε
 δμωάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιδίῃ δ' ἤγειλε παρασχεδόν· ἥ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦσ' ἐπιμητιόωσα κησιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθῃτεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερές, ᾧ ἔνι κούρη
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψε δ' ἐκάτερθε παρειάς·
 ὥς δ' ἴδε δάκρυτιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
 “ὦ μοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 675 ὦ τίπ' ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
 ὦ ἢ νῦν σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψα νοῦτος,
 ὦ ἢ τί ν' οὐλομένην ἐδάχης ἐκ πατρὸς ἐνὶ πῶν
 ὦ ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὅφρα με, μήτε τοκῆων
 ὦ δώμαθ', ὅγ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 680 ὦ πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ περ οὐνομα Κόλχων.
 Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδῶς
 παρθενὴ κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
 μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε

γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στήθος πεπότηλο.

685 πολλὰκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπῆν·
φθόγγῃ δ' οὐ προὔβαινε παροϊτέρω· ὅψε δ' ἔειπε
τοῖα δόλῳ· θρασυτεὺς γὰρ ἐπικλονέεσκον Ἐρωτες.

“Χαλκίοπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
ᾧ μὴ σφε πατήρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσση.

690 ᾧ τοῖα κατακνώσασα μινυμβαδίῳ νέον ὕπνω
ᾧ λεῦτσον ὀνειράτα λυγρὰ, τὰ τις θεὸς ἀκράαντα
ᾧ θείῃ, μῆδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' οὐάσι κῆδος ἔλοιτο.

Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὕτῃ
ἀντιάσσειε πάροιδεν· τοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.

695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη,
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσι·

“Καὶ δ' αὕτῃ τὰδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
ᾧ εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγὴν.

ᾧ ἄλλ' ὅμοτον Ταῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὃ τί μοι εἴπω

700 ᾧ σχήσειν ἐν θυμῷ, σὺν τε δρήσσειρα πέλσθαι.

ᾧ λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων, σέο τ' αὐτῆς, ἥδ' ἐτοκῶν,

ᾧ μὴ σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαχραισθέντας ἰδέσθαι

ᾧ λευγαλέως· ἢ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θανούσας

ᾧ εἶην ἐξ Αἰδέω στυγερὴ μετόπισθεν Ἐριννύς.

705 ὧς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·

νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσὶ,

σὺν δὲ κάρη κόλποισι περιβάββαλεν. ἔνθ' ἐλεεινὸν

ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόνυ· ὦρτο δ' ἰαή

λεπταλὴν διὰ δώματ' ὀδυραμένων ἀχέεσσι.

710 τῇ δὲ πάρος Μῆδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα.

“Δαιμονίη, τί νῦν μοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις,

- 33 ἄρας τε στυγεράς καὶ Ερινύας; αἱ γὰρ ὄφελον
 33 ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τευὺς υἱῆας ἔρυσθαι.
 33 ἴσῳ, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὁμόσσαι
 715 33 αὐτὴ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἥ θ' ὑπένερθε
 33 Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσπον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
 33 μὴ σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἄνυστ' ἀπερ ἀντιώσων.
 Φῆ ἄρα· Καλκίῳπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
 33 "Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης, χατέονη καὶ αὐτῷ,
 720 33 ἢ δόλον, ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
 33 παίδων εἶνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνου ὅδ' ἰκάνει
 33 Ἀργος, ἐπεβύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
 33 μεσσηγὺς μὲν τόνγε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰούσα.
 Ως φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπιατο χάρματι θυμός·
 725 Φοινίχθη δ' ἄμμις καλὸν χρεῶα, καδδὲ μιν ἀχλὺς
 εἶλεν ἰαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε·
 33 "Καλκίῳπη, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
 33 ὡς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαεῖνοι
 33 ἠὼς, μηδ' ἐμὲ δηρὸν ἔτι ζώουσιν ἴδιοιο,
 730 33 εἴ τί γε σῆς ψυχῆς προφερέσιζον, ἢ τί παιδων
 33 σῶν θείην, οἳ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασι,
 33 κηδεμόνες τε φίλοι, καὶ ὁμήλικες. ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
 33 Θημι κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
 33 ἴσον ἱππεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείρας μαζῷ
 735 33 νηπυτήν, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 33 ἀλλ' ἴθι, κεῖθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆς
 33 λήσομαι ἐνύβουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 33 εἴσομαι εἰς Ἐκάτης, θεληήρια φάρμακας ταύρων
 33 οἰσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τῷδε νεῖκος ἔρωρεν.

740 Ως ἥ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παιτί τ' ἄρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μὲν αὐτὶς
αἰδώς τε στυγερὸν τε δέος λάβει μουνωθεῖται,
τοῖα παρὲς οὗ πατρός ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.

Νύξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόλιν
745 ναῦται εἰς Ελίκην τε καὶ Ἀστέρας Ωρίωνος.
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις οἰδῖτης
ἦδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὕλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
750 ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὅς φωνην.
ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγριψε
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλε
φθίσθαι ἀεικέλιη μοῖρῃ κατὰ νειὸν Ἀρης.
755 πυκνά δέ οἱ κραδίη στήθεων ἔντοσθεν ἔθουεν,
ἥελιου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλαιαι αἴγλη
ὑδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἦε λέβητι,
ἦε πρὸ ἐν γαυλῷ κέχυται· ἦ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὠκείῃ σπροφάλιντι τινάσσεται αἴσσουσα·
760 ὣς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης·
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέφ' ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροῶς, ἀμφὶ τ' ἀραιάς
ἴνας, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρης,
ἐνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὅππῃ τ' αἰίας
765 ἀκάματοι προπιδεσσιν ἐνισκίμψωσιν Ερωτες.
Φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελήϊα φάρμακα ταύρων

δωσέμεν, ἄλλοτε δὲ οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτὴ·
αὐτίκα δὲ οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὐκλος ἐὼν ὀτλησέμεν ἄτην.

770 ἐξομένη δὲ ἤπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε.

“ Δειλὴ ἐγὼ νῦν, ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι,
,, πᾶντι μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκή
,, πῆματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἔμπεδον. ὥς ὁφελόν γε
,, Αἰδέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,

775 ,, πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Αἰχαιίδα γαῖαν ἰκέσθαι
,, Χαλκιδίπης υἱᾶς. τοὺς μὲν θεός, ἢ τις Εἰρηνύς
,, ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.
,, φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι
,, μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμούς λελάθοιμι τοκῆας

780 ,, φάρμακα μισαμένη; ποῖον δὲ ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
,, τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπὶ κλοπῆς ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
,, ἢ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
,, δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένιό περ ἔμψης
,, λωφήσειν ἀχέων· τότε δὲ ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,

785 ,, κείνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἔρρέτω αἰδῶς,
,, ἔρρέτω ἀγλαίῃ· ὃ δὲ ἐμῇ ἰότητι σαωθεῖς
,, ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
,, αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
,, τεθναίνην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρου,

790 ,, ἢ καὶ πασσαμένη βαισιτήρια φάρμακα θυμοῦ.
,, ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ἐπιβλίσουσιν ὀπίσσω
,, κερλομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
,, πτόμον ἐμὸν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν

„Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι αἰεκέα μωμήτοισι·

795 „ἢ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο

„κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὓς ἤσχυνε τοκῆας,

„μαργασύνῃ εἴξασα. τί δὲ οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἵτχος;

„ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη

τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι

800 „πότμῳ ἀνωΐσῃ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,

„πρὶν τάδε λωδῆνία καὶ οὐκ ὀνομασιὰ τελέσσαι.

Η, καὶ Φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἥ ἔνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ῥηιστήρι', ἔκειτο.

ἐνθεμένη δὲ ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους

805 ἄλκηλιον δακρύοισι, τὰ δὲ ἔρρεεν ἀσπιδὸς αὐτῆς,

αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἐὸν μόρον. ἔτεο δὲ ἦγε

φάρμακκα λέξασθαι θυμοφθόρα, ὅφρα πάσαιτο.

ἦδη καὶ δεσμούς ἀνελύετο Φωριαμοῖο,

ἔξελεεν μεμαυῖα δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω

810 δειμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Αἰῖδαο.

ἴσχετο δὲ ἀμφατὴν ὀκρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι

θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.

μνήτατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωῶσι πέλοντι,

μνήσαθ' ὀμηλικῆς περιγηθείας, εἰδὰ τε κούρη·

815 καὶ τέ οἱ ἥελιος γλυκίων γένετ' εἰσοράσθαι,

ἢ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἔκαστα.

καὶ τὴν μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκátθετο γούνων,

Ἡρῆς ἐννεσίῃσι μετὰτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς

ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δὲ αἰψά Φανῆναι

820 ἥῳ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκλήρια δώῃ

Φάρμακα συνθεσίησι, καὶ ἀνλίσσειεν ἐς ὤπην.
 πυκνά δ' ἀνά κληίδας ἑὼν λύεσκε θυράων,
 αἶγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
 Ἡριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνά πολίεθρον ἑκάστοι.

825 Ἐνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
 Ἀργος, ἵνα φράζοντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα κίε προπαύροιθε λιασθείς.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἡῶ
 παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,

830 αἶ οἱ ἀτημελίη καταειμέναι ἡρέθοντο,
 αὐτολαλίας δ' ἔψητε παρηίδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκλάρῃ φαιδύνετ' ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
 καλὸν, εὐγνώμοισιν ἀρηράμενον περόνησιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτειν
 835 ἀργυρέην. αὐτοῦ δὲ δέμοις ἔνι δινεύουσα
 στείβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦε
 δεσπέσι, ἅλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἶ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμῳ θυώδεος πύλινζοντο,

840 ἥλικες, οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσας,
 ἑσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
 εἴ κέ μιν εἰς ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 ἔνθ' αὐτ' ἀμφιπόλοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο

845 Φάρμακον, ὃ ῥά τε Φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
 τῷ εἴ κ' ἐννυχίοις τις ἀρεσσάμενος θυέεσσι
 Δαίραν μουνυγέμεναι, ἐὼν δέμας ἰκμαίνοιτο,

- ἦτ' ἂν ὅγ' οὔτε ῥηκλὸς ἔοι χαλκοῖο τυπαῖσιν ,
 οὔτε κεν αἰδομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἄλκιῃ·
 850 λωδίτερος κείν' ἤμαρ ὁμῶς κάρρει τε πέλοιτο.
 πρωτοφυῖς τό γ' ἀνέσχε, καταστιάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμητῆῳ κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
 αἵματόενι' ἰχῶρα Προμηθεὺς μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ἔσον πήχυιον ὑπερθε,
 855 χροῖῃ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ, ἐξεφάνθη,
 καυλοῖσι διδύμοισιν ἐπήγορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιφύῃ ἔπαλετο ῥίζα.
 τῆς, οἴην τ' ἐνὶ ὄρεσσι κελαινὴν ἱμάδα Φηγεῦ,
 Κασπίῃ ἐνὶ κόχλῳ ἀμήσατο Φαρμάσσειθαι,
 860 ἐπὶ δὲ μὲν ἀνέαισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπὶ ἄκῃ δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀσκαλίσασθαι,
 Βριμῷ νυκλιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνάσσαν,
 Λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοισι Φάρεσσι.
 μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἔρεμνῇ σείτετο γαῖα,
 865 ῥίξης τεμνομένης Τετηνίδος· ἔσθινε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο παῖς ὀδύνη πέρι θυμὸν ἀλύνων.
 τό β' ἦγ' ἐξανελεῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
 ἥ τι οἱ ἀμφοσίοισι περὶ στήθεσιν ἔεργε.
 ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπέβησεν αἰώνης·
 870 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοῖαι ἐκάτερθεν ἔβησαν.
 αὐτὴ δ' ἦνι' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 διξίτερῃ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστρος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε,
 τρώων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λευκαλέους λευκῆς ἐπιγονίδος ἄχρις ἄειρον.

οἷη δὲ λαοροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἥ καὶ Ἀμνισοῖο λοισσταμένη ποταμοῖο,
 χρυσείοις Ληταῖς ἐφ' ἄρμασιν ἐσληυῖα,
 ὠκείαις κεμάδεσσι διζελάσῃσι κολῶνας,

880 τηλόθεν ἀνιόωσα πολυκνίσσου ἑκατόμβης·

τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβᾶδες, αἰ μὲν ἐπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνιτίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεια καὶ σκουπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζηθμῷ φαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·

885 ὥς αἱ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

εἶκον, ἀλευόμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐνδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διέκ' πεδίῳ ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἔωτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βῆσάτ' αἰπήνης.

890 ἰεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν.

“ὦ φίλαι, ἥ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 895 μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἳτ' ἐπὶ γαῖαν
 896 ἡμετέρεην σφρωφῶσιν. ἀμηχανίη βεβῆληται
 897 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν

895 898 τάων, αἱ τοσάροιθεν ἐπημάτια ἀγέροντο.

899 ἀλλ' ἐπεὶ εὖν ἰκόμεσθα, καὶ οὐ νῦν τις ἄλλος ἔπεισιν,
 900 εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδέως κορέσωμεν
 901 μελιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἀνθεα ποίης
 902 λεξάμεναι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὤρην.

900 903 καὶ δὲ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε

904 ἡματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 905 Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέψει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 906 Χαλκιδίῃ· τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχειτ' εἰσαίουσα.

„ ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατὴρ ἐς οὐατὰ μῦθος ἵκηται.
 905 „ τὸν ξεινὸν με κέλον' αἶ, ὅτις περὶ βουτὴν ἐπέστη,
 „ δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι αἰθλων.
 „ αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῆνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 „ κέκλωμαι εἰς ὠπὴν, ἐτάρων ἄπο μοῦνον, ἰκίσθαι,
 „ ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθαι μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσοι
 910 „ δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 „ φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθ' ἐμοί, εὖτ' ἂν ἵκηται.
 „ Ως ἠῦδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλωπος ἦνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσυνίδην ἐτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
 Αργος, ὅτ' ἦδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν

915 ἡρίην Εκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
 ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἶπετο Μόψος
 Αμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
 οἰωνεύς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.

Ενθ' οὕτω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένητ' ἀνδρῶν,
 920 οὗθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὗθ' ὅσοι ἄλλων
 κ'θανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.

τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγῆθησεν δὲ κελεύθῳ
 Αμπυκίδης, ἦδη που οἴσασσάμενος τὰ ἑκάστηα.

Εἶσι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγρύθει νηοῦ
 αἴγειρος φύλλοισιν ἀπείρεσσις κομώσασα,
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
 930 τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πλερὰ κινήσασα
 ὕψ' ἐπ' ἀκρεμόνων Ἡρῆς ἠνίπαπε βουλαίς.

“Ακλειὺς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ’ ὅσα παῖδες ἴσασαν
 30 οἶδε τόφ’ φράσσασθαι, εἴθ’ οὔνεκεν οὔτε τι λαρόν
 30 οὔτ’ ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσχιτο
 935 30 ἠΐθιψ, εὐτ’ ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.
 30 ἔμμοις, ὧ κακόμεντι, κακοφραδὲς· οὐδέ σε Κύπρις,
 30 οὔτ’ ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπινεύουσιν Ἐρωτες.

Ἴσκειν ἀτεμβομένη· μείδῃσι δὲ Μόρφος ἀκούσας
 ὁμφὴν εἰωνοῖο θεήλατον, ὧδέ τ’ ἔειπε·
 940 “Τὴν μὲν νηὸνδε θεῶς ἴθι, τῇ ἔνι κούρην
 30 δῆεις, Αἰτونيὴν· μάλα δ’ ἠπίη ἀντιβολήσεις,
 30 Κύπριδος ἐννεσίης, ἣ τοι συνίριδος αἰέθλων
 30 ἔσσεται, ὥς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
 30 νῶϊ δ’, ἐγὼν Ἀργεὺς τε, δαδευμένοι εἴτ’ ἂν ἔκασαι,
 945 30 τῷδ’ αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ’· οἰόθι δ’ αὐτὸς
 30 λίσσεται μιν πυκνοῖσι παραίροπῶν ἐπίεσσειν.

Ἡ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦνιον ἄμφω.
 οὐδ’ ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπεται ἄλλα νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἣν τιν’ αἰθύροι
 950 30 μολπῇ, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφηνδανον ἐφιδάσθαι.
 30 ἀλλὰ μεταλήγειεν ἀμήχανος, εὐδὲ ποτ’ ὅστι
 30 ἀμφιπέλων μεθ’ ὅμιλον ἔχ’ αἰρέμας· ἐς δὲ κελύθου
 30 τηλόσε καπλίεισκε, παρακλίνουσα παρειάς.
 30 ἦ θαμὰ δὴ σθηθίων εἰάγῃ κέαρ, ὅπποτε δούπων
 955 30 ἦ ποδὲς ἦ ἀνέμοιο παραθρήξαντα δοῦσσαι.
 30 αὐτὰρ ὅγ’ ἐπὶ μετὰ δηρὸν ἐλδομένην ἐφάνθη,
 30 ὑφ’ ὅτ’ ἀναδρώσκων, ἅτε Σείριος Ωκεανοῖο,
 30 ὃς δὴ τοι κελὸς μὲν, ἀρίζηλός τ’ ἐτιδέσθαι
 30 ἀντίλαμι, μήλοισι δ’ ἐν ἄσπετον ἦκεν εἶδέν·

- 960 ὣς ἄρα τῇ καλῶς μὲν ἐπῆλυθεν εἰσερέασθαι
 Αἰσονίδης, κάμαλον δὲ δυσίμερον ὥρσε φαανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη σιηθείων πέσεν, ὀμμαῖα δ' αὐτῶς
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὗτ' ὀπίσω, οὔτε προπαύρουθεν ἀείραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πύγῃ πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίσσθην.
 τῷ δ' ἄνεψοι καὶ ἀναυδοὶ ἐφέσσιαισαν ἀλλήλοισιν,
 ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἳ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὖρεσιν ἱρρίζωνται,
 970 νηνεμῆ· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδῃσαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλυσ φθέγγασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Εὐρώης.
 γυνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπληνῆαν
 θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑπεσχάινων φάτο μῦθον.
 975 “Τίπῃ ἱμέ, παρθενικῇ, τόσον ἄξαι, οἶον ἰόντα,
 „ οὐ τι ἐγὼν, οἷοί τε δυσυχεῖς ἄλλοι ἔασιν
 „ ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτερη ἐνιναιετάσσκον,
 „ ἥα πάρος. τῷ μὴ με λήν. ὑπεραιδέο, κούρη,
 „ ἢ τι παρεξέρεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἢ τι φάσθαι.
 980 „ ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
 „ χώρῳ ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔσθ' ἀλιτῆσθαι,
 „ ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μηδ' ἱμέ τερπνοῖς
 „ φηλώτης ἐπίεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέρβης
 „ αὐτοκασιγνήτῃ μενοιικέα φάρμακα δώσειν.
 985 „ πρὸς σ' αὐτῆς Εὐκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
 „ καὶ Διὸς, ὃς ξείνοισι ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερέσχει·
 „ ἀμφοτέρων δ' ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,

- ,, χρεῖοτ' ἀναγκαίῃ γονιεύμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν]
 ,, ὑμείων σπονδόντος ὑπέρτερος ἔσσομ' αἰέθλου.
 990 ,, σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
 ,, ἥ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 ,, οὐνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος, ὥς δὲ καὶ ὦλλος
 ,, ἦρωες κλήσουσιν ἐς Εἰλάδα νοστήσαντες,
 ,, ἠρώων. τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἱ νύ ποτ' ἦδη
 995 ,, ἡμέας ἠΐνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
 ,, τῶν ἀργαλέας κεν ἀποσκηδάσειας ἀνίας.
 ,, δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύτατ' αἰέθλων
 ,, παρθενικῇ Μιθῳῇ εὐφρονέουσ' Αἰριάδῃ,
 ,, ἣν ῥά τε Πασιφάη κόρυη τέκεν Ἡελίοιο.
 1000 ,, ἄλλ' ἡ μὲν καὶ νῆς, ἐπεὶ χόλον εὖνασε Μίνως,
 ,, σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 ,, Ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δὲ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
 ,, Ἀσπερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ' Αἰριάδης,
 ,, πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσειαι εἰδώλοισιν.
 1005 ,, ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσται, εἴ κε σωῶσαις
 ,, τότ' ἄριστ' ἡνᾶνδρ' ὅλον. ἥ γὰρ ἔοικας
 ,, ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κεκάσθαι.
 Ως φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐκκλιδὼν ὅσσε βαλεῦσας
 νεκλάρειον μείδησ'· ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 1010 αἰνῶ αἰερόμένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ' ἔχεν ὅ τι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήταί,·
 ἄλλ' ἄμυδις μενέαιεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεύσαι.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μήτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὃ γ' αἰψὰ χερσὶν ὑπέδεκτο γεγηθώς,
 1015 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στήθεων ἀρύττασσε

- ψυχὴν ἐγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατρίῳι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῦ καρήατος Αἰσονίδαο
 ἐβράβλεν Ἐρως ἠδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἄμαρυχάς
 ὀφθαλμῶν ἤρπασεν· ἰαίνεται δὲ φρένας εἴσω
 1020 τήκομένη, κλόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἔερση
 τήκεται ἠΰοισιν ἱκνομένη φάεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδὲος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν φαίδρῃσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
 1025 ὁψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπύξατο κούρη·
 “Φράζεο ἦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίεταμ' ἀρωγὴν.
 32 εὖτ' ἂν δὴ μετιόνῃ πατὴρ ἐμὸς ἐγυαλίξῃ
 33 ἐξ ὄφιος γειῶν ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 34 δὴ τότε μέστην νύκλα διαμοιρηδὰ φυλάξῃς,
 1030 35 ἀκαμάτοιο ῥῆσι λοισσάμενος ποταμοῖο,
 36 οἷος ἄνδρ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
 37 βόθρῳ ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυ
 38 ἀρνεῖον σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθεῖῃσαι,
 39 αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
 1035 40 μουνογενὴ δ' Ἐκέτην Περσηίδα μελίστειο,
 41 λείβων ἐκ δέπας σιμβλήϊα ἔργα μελίστων·
 42 ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένους ἰλάσσηαι,
 43 ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξῃ· μηδέ σε δοῦπος
 44 ἢ πεδῶν ὄρησι μετασφρεφθῆναι ὀπίσσω,
 1040 45 ἢ ἐκ κυνῶν ὑλακὴ, μὴ πως τὰ ἑκάστα κολεύσας
 46 εὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἐοῖς ἐτάροισι πελάσσης.
 47 ἦρ' δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἥϊτ' ἀλοιφῇ,
 48 κυμνωθεὶς φαίδρυε τεόν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκή

- 1045 ἴσσιγ' ἀπειρίσῃ, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
 1045 ἄνδράτιν, ἀλλὰ θοοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
 1045 πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω,
 1045 καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἂν σε διαλμήξειαν ἀνωκαὶ
 1045 γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχελος αἵσσουσα
 1045 Φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 1050 ἴσσαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ἔμῳς σὺ γε μὴ ποτ' αἰέθλου
 1050 χάζεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρεῖς ὑποθήτομ' ὄνειρα.
 1050 αὐτίκ' ἐπὴν κρατερυὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 1050 χερσὶ καὶ ἡνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρότσης,
 1050 εἰ δ' ἤδη κατὰ ὠλάας ἀνασπαχύωσι Γίγαντες,
 1055 σπειρομένων ὄφιος δνοθερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 1055 αἵ κεν ἐρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύτης,
 1055 λάθρη λαῶαν ἄφες σιθαρῶτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
 1055 καρχαρείς κύνες ὥσπερ περὶ βρώμης, ὀλέκοιν
 1055 ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπιείγῃσι δῆϊοτῆτος
 1060 ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Εἰλάδα τοῖό γ' ἵκηται
 1060 οἴσεται ἐξ Αἴης τηλοῦ ποδί· ἴσσει δ' ἔμπτως,
 1060 ἢ φίλον, ἢ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
 1060 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλεῦσα
 1060 θεσπέσιον λιανοῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦε,
 1065 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπὸ προδὸς πολλὸν εἶναι
 1065 πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀντηρῶ δέ μιν ἄντην
 1065 ἐξαυτίς μύθῳ προσεφώνεειν, εἰλέ τε χεῖρός
 1065 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λήπιν αἰδώς.
 1070 “Μνώϊο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπὸ τροπὸς οἰκαδ' ἵκηαι,
 1070 οὐνομα Μηδείης· ὥς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 1070 μνησέσμαι. εἰπὲ δ' ἐμοὶ πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
 1070 δῶματα,

- 33 δώματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλλα νηὶ περήσεις·
 33 ἢ νῦ που ἄφνειοῦ σχεδὸν Ἱξείαι Ορχομενοῖο,
 33 ἢ καὶ Αἰαίης νήτου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 1075 33 ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
 33 Πασσιφάης, ἣ πατὴρ ὁμόγυνιος ἐστὶν ἐμοῖο.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπὴϊε δάκρυσι κούρης
 οὖλος Ἐρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος κῦδα·
 “Καὶ λίην οὐ νύκλας ὀίομαι, οὐδέ ποτ' ἤμαρ,
 1080 33 σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγῶν μόρον, εἰ ἔτεόν γε
 33 φευξομαι ἀσκηθῆς ἐς Αἰαίδα, μηδέ κεν ἄλλον
 33 Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 33 εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδμεναι εὐάδε πάτρην,
 33 ἐξέρω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνάγει.
 1085 33 ἔσσι τις αἰπεινοῖσι περιδρομος οὔρεσι γαῖα,
 33 πάμπαν εὐρείος τε καὶ εὐβότος, ἔνθα Προμηθεὺς
 33 Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 33 ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἰδεῖματο νηοὺς
 33 ἀθανάτοισι, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
 1090 33 Αἰμωῖν δὴ τήνγε περικλίονες καλέουσιν.
 33 ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 33 πολλαὶ ναιετάουσιν, ἧ' οὐδέ περ οὖνομ' ἀκοῦσαι·
 33 Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
 33 Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ορχομενοῖο
 1095 33 δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμῦρον ἄστυ πολίσσαι.
 33 ἄλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 33 ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην,
 33 κούρην Μίνως, τόπερ ἀγλαὸν οὖνομα κείνην
 33 παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἦν μ' ἐρεείνεις;

- 1100 „ αἶθε γὰρ, ὡς Θητῇ τότε ξυναρέσσατο Μίνως ..
 „ ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄρμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
 Ὡς Φάτο, μειλιχίοισι καλαψήχων ὀάροισι·
 τῆς δ' ἄλεγυινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
 καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ περισπύξατο μύθῳ.
- 1105 „ Ἐλλάδι που τὰδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνει·
 „ Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 „ Μίνω Πατιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδην
 „ ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι Φιλεξενίην ἀγόρευε.
 „ ἀλλ' οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,
- 1110 „ μνῶεο· σέϊο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκῆων,
 „ μνήσομαι. ἔλθαι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὄσσα,
 „ ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοις ἐμεῖο·
 „ ἢ αὐτὴν γε ταχέϊαι ὑπὲρ πόντοιο Φέροιεν
 „ ἔνθεν δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
- 1115 „ ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχέας προφέρουσα,
 „ μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἶθε γὰρ εἶην
 „ ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφείσιος ἐν μεγάροισιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καλαπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·
- 1120 „ Δχιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι αἰέλλας,
 „ ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
 „ εἰ δὲ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἐλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
 „ τιμήμετο χ' γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε,
 „ ἔσσαι, καὶ δὲ τε πάγχυ θεὸν ὥς πορτανέουσιν,
- 1125 „ οὐνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπὸ τροπῶι οἴκαδ' ἵκοντο
 „ σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κατήγνητοί τε ἔται τε
 „ καὶ θάλαρροι κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.

„ ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι

„ περσάνεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότιλος

1130 „ ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔνισθε κατεΐζετο θυμός ἀκουῆ.

ἔμπης δ' ἔργ' αἰδῆλα κατερρίγηθεν ιδέσθαι.

σχετλή· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν

Ελλάδα ναιετάειν. ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη,

1135 ὄφρα κακὸν Πελὶν ἱερὴν ἐς Ἰωλκὶν ἴκοιτο

Αἰαίῃ Μήδεια, λιπυῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσιν ἄπωθεν

σιγῇ ἀνιάζουσιν· ἰδεύετο δ' ἡμίλος ὦρη

ἄψ οἰκόνδε νέεσθαι ἐὴν μετὰ μητέρα κούρην.

1140 ἡ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπειο γάρ οἱ

θυμός ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν,

εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἠῦδα·

“Ὡρη ἀποβλάσκειν, μὴ πρὶν Φάος ἡέλιος

„ δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἔκαστα νοήσῃ

1145 „ ὀφνείων· αὐτὶς δ' ἀβόλησομεν ἐνθάδ' ἰόντες.

Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσε

πείρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον. ἦτοι Ἰήσων

εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·

1150 ἡ δὲ μετ' ἀμφίπολους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν

πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησε.

ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μελαχθονὴ πεπότητο.

αὐτομάτοις δὲ πόδεςσι θυῆς ἐπεβήσας ἀπῆνης,

καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην

δαυδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε

1155 θύον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματ'· τὴν δ' ἀνιῶσαν

Χαλκιδέῃ περὶ παῖτ' ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἢ δὲ παλιντροπήσῃ ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀτειρομένη λελίπτο.

Ἰξέ δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλυθῆρος ἔνεσθε,
 1160 λέχρις ἐρευσταμένη λαῖῃ ἐπὶ χειρὶ παρειῇ·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 αἶον ἦ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτὶς ἔμκητο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τούσγε καλαπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1165 ὦρτ' ἵεναι σὺν τοῖσι, πιφασκόμενος τὰ ἑκάστω,
 ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετένεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἶόνθεν οἷος ἐταίρων
 1170 Ἰδας ἦσ' ἀπάνευθε δακῶν· χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκλῆς,
 εὐκηλοὶ ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἵεναι, σπόρον αἰτήσουσας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρρήφιλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ερμείαδ.
 βαῖν δ' ἵμεν, οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἱῦσι
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλον ὁδόντας
 Αονίοιο δράκοντος, ὃν Ωγυγίῃ ἐνὶ Θῆξῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανε,
 1180 πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἔοντα,
 ἔνθα καὶ ἐννάσθη, πομπῇ βοός, ἣν οἱ Ἀπόλλων
 ὥπασε μίαντοςύνησι προκηγήτεραν ὁδοῖα.

τούς δὲ θεὰ Τρίωνις, ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα,
Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς, αὐτῷ τε Φονῆϊ.

- 1185 καὶ ῥ' ὁ μὲν Αἰονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισι
Κάδμος Αἰγυορίδης ἐπὶ γηγενῇ εἴσατο λαόν,
Αρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
τούς δὲ τότε Αἰήτης ἔπαρε μετὰ νῆα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν ὀίσσατο πείρατ' ἀέθλου
1190 ἑξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσι βάλοιτο.

Ἡέλιος μὲν ἄπῳθεν ἐρεμνὴν δύνετο γαῖαν
ἑσπέριος, νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν·
Νυξ δ' ἴστωισιν ἔβαλλεν ἔπι ζυγὰ· τοὶ δὲ χαμεύνας
ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσαν

- 1195 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ελίκης εὐφειγέες ἀστέρες ἄρκτου
ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηνος γένετ' αἰθήρ,
βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος, ἥύτε τις φῶρ,
σὺν πᾶσι χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἑκάστω
ἡμάτιος· θῆλυν μὲν ὄϊν, γάλα τ' ἔκλωθε ποίμνης.

- 1200 Ἀρχος ἰὼν ἤνευκε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκλωθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιδος εἰαμενῆσιν,
ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος

- 1205 ἔσσατο κυάνεον, τὸ μὲν αἰ πάρος ἰγυάλιζε
Λημνιαῖς Τψικύλῃ, Ἀδινῆς μνημῆϊον εὐνῆς.
πηγύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πίδα' ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
τήησε σχίζας, ἐπὶ δ' ἄρνεϊοῦ τάμε λαίμον,·
αὐτόν τ' εὖ καδύπερθε τανύστατο· δαΐε δὲ Φιτρούς,

1210 πῦρ ὑπένερθεν ἱεῖς, ἐπὶ δὲ μεγάδας χεῖ λαιβάς,

Βριμῶ κικλήσκων Ἐκάτην ἑπαρωγὸν αἰέθλων.

καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκυλίσας πάλιν ἔσθλιχεν ἥ δ' αἰούσα

κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν

ἱροῖς Αἰσονίδαο· περίξ δέ μιν ἐπλεφάνωντο

1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πλήρωσισι δράκονες·

στράπτε δ' ἀπειρέσιον θαῖδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήνγε

ὀξεῖη ὑλακῇ χθόνιαι κύνες ἐφθέγγοντο.

πίστεα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ σίβιν· αἱ δ' ὀλόλυξαν

Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμπίδες, αἱ περὶ κείνην

1220 Φάσιδος· εἰαμένην Ἀμαράντιον εἰλίσσονται.

Αἰσονίδαην δ' ἦτοι μὲν ἔλε θεός, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς

ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐγάρ οἱσι

μίκλο κιών· ἦδη δὲ Φόως νιφθέντος ὑπερθε

Καυκάσου ἠριγενὴς Ἡὼς βάλεν ἀντέζουσα.

1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσιν ἔιστο

θώρηκα σιάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἑξαναρίξας

σφαῖτέρας Φλεγυαῖον Ἀρης ὑπὸ χερσὶ Μίμραντα·

χρυτεῖν δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάκηρον,

λαμπομένην, εἶόν τε περίτροχον ἔωλετο φέγγος·

1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ωκεανοῖο.

ἀν δὲ πολύφεινον νώμα σάκος, ἀν δὲ καὶ ἔγχος

δεινόν, ἀμαιμάχετον· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἄλλος ὑπέσθη

ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιστον Ἡρακλῆα

τῆλε παρέξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πελέμειε.

1235 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων Ἰάπων εὐπηγέα δίφρον

ἔσχ' πέλας Φαίδων ἐπιθήμεναι· ἀν δὲ καὶ αὐτὸς

βήσατο, ὑπὸ τῆρας δὲ χερσὶν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλλος
ἤλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξίτον, ὥς κεν αἰέθλω
πυρσίχην· σὺν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.

1240 οἷος δ' Ἰσθμίων εἴτε Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἄρμασιν ἐμβεβαώς, ἢ Ταίαρον, ἢ ὅγε Λέρνης
ὔδαρ. ἢ κατ' ἄλτος Ἰαντίου Οἰχηρίῳ,
καί τε Κηλαύρειαν μετὰ δὴ θαμὰ νίσσεται ἵπποις,
πέτρην θ' Αἰμοῖον, ἢ δειδρήμεντα Γερχσῶν·

1245 τοῖς ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ιδέσθαι.

Τόφρα δὲ Μινδείης ὑποθημοσύνησιν Ἰήτων
Φάρμακα μυθήνας, ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν,
ἠδὲ δόρυ βριαρόν,· περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβημένοι, σὺ δ' ἐδύνκτο

1250 κεῖνο δόρυ γυάμψαι τυτθὸν γέ που. ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
ἀαγὺς κρατερῇσιν ἐνεσκήκει παλάμητιν.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμολον κοτέων Αφαρήϊος Ἰδας
κέψε παρ' εὐρέαχον μεγάλῳ ξίφει· αἶψα δ' ἀκωνή,
ῥαϊσίῃς ἄκμονος ὥστε, παλινῳπές· οἱ δ' ὁμάδῃσιν

1255 γηθόσυναι ἦρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν αἰέθλου.

καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δὴ δέ μιν ἀλκή
σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἐκάτερθε
χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγῶσαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο

1260 σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πῆδον, αὐτὰρ ὕπερθε
κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν αὐχέν' αἰερεῖ·
τοῖς ἄρ' Αἰτονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων.
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μετάρσιον ἶχνος ἔπαλιν,

ἀσπίδα χαλκείην μελίνῃ τ' ἐνὶ χερσὶ τινάστων.

1265 φαίης κε ξοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἴσσουσιν
χειμερίην σieroπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάνταλον ὄμβρον ἄγωνται.
καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κλήσιν ἐπισχερῶ ἰδρυθέντες

1270 ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρηϊὸν ἠπειύοντο.
τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄσθεος ἀντιπέρηθεν,
ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
γίγνεται, ὅπως ἄεθλα καλῶφθιμένοιο ἀνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἰππήεσσι τίθενται.

1275 τίτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφειλότας σκοπέλοισι,
τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλισσόμενον ποταμοῖο.

Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἱταῖροι,
δὴ ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον,
1280 νηὸς ἀποπροθοράων· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανόωσαν
χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων,
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἀρεῖ
εἴκελος, ἄλλα δὲ που χρυσάορι Λαόλλωνι.

παπλήνας δ' ἀνὰ νειὸν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
1285 αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς σιβαρεῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
χρίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔχρος ἔπηξεν
ὄρθον ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείδας.
βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἵχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο

1290 κευθμῶνες χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα

καρτερά,

καρπυρά, λιγνυθέντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο, πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
 ἔδδειταν δ' ἥρωες ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τούσγε,
 εὖ διαβὰς, ἐπιόντας, ἅτε σπιλάς εἰν ἀλὶ πέτρῃ

1295 μίμνει ἀπειρεσίησι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
 πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
 μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
 ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἑύρινοι χοάνοισι

1300 Φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμορμύρουσι,
 πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅπποτ' ἀΐξῃ
 νεῖοθεν· ὥς ἄρα τῶγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
 ἐκ σιγμάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δῆϊον αἶψος

1305 βάλλεν ἅτε σπεροπῇ· κόρυς δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτο.
 καὶ ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο κέρας βοῶς ἄκρον ἐρύστας
 εἵλκεν ἐπικρατέως· παντὶ σθένει, ἔφρ' ἐπέλασσε
 ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κἀΐδαλεν ὀκλαῆξ,
 ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὡς δὲ καὶ ἄλλον

1310 ἔσφαλε γνύξ ἐπιόντα, μὴ βεβωλημένον ὀρμῇ.
 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμᾶδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβῶως ἄμφω ἔχε πεπληῶτας
 γούνασιν ἐν προτέρωσι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἐλυσθείς.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως

1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγχίμολον ζυγά· οἱ πεδόθεν δίσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὅγ' εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
 χάλκεον ἰσοβόῃα, θοῇ συνάρασσε κορῶν

- ζεύγληθεν. καὶ τῷ μὲν ὑπ' ἐκ πυρὸς ἄψ' ἐπὶ νῆα
 1320 χαζέσθην. ὃ δ' ἄρ' αὖτις ἐλὼν σάκος ἄνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 πῆλκα βριαρὴν, δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσης
 ἐργατίνης ὥς τις τε Πελασγίδι νύσσει ἀκαΐνῃ
 οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθόνεσκον ἐχέτην.
 οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
 λάτρον ἐπιπνεύοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' αὐτμῇ,
 ἥτε βυκλῶν ἀνέμων βρόμος, οὗς τε μάλιστ' αἰ
 δειδιώτες μέγα λαῖφος ἀλίπολοι ἐσείλαντο.
 1330 θηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
 ἦϊσαν· ὀκρίεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
 σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
 δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὥλκας ἀρότρου
 βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθῆες· εἴπετο δ' αὐτὸς
 1335 βαθμὸν ἐπὶ σιβαρῷ πῖσας ποδὶ· τῆλε δ' εἴο
 βάλλεν ἀρηρεμένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
 ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντιάσειε
 Γηγενέων ἀνδρῶν ὁλοὸς σιάχης· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
 χαλκείης χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
 1340 ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἡμάλος ἀνομένοιο
 λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλευτὸν ἰκέσθαι,
 τῆμος ἀρήροτο νεὶὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
 τετράγυρός περ εὐῦσα· βοῶν τ' ἀπειλύετ' ἀροτρα.
 1345 καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπλοίησε φέβισθαι·
 αὐτὰρ ὅγ' ἄψ' ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὅφρ' ἔτι κεινὰς

Τηγενέων ἀνδρῶν ἶδεν αὐλακκας. ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
 θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δὲ ἐκ ποταμοῦ ῥοάων,
 αὐτῇ ἀφυστάμενος κυνέη, σῶσεν ὕδατι δίψαν.

1350 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δὲ ἐνεπλήσατο θυμὸν
 ἀλκῆς, μαιμῶων συὶ ἕκκελος, ὅς ῥά τ' εὐδόντας
 θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
 οἱ δὲ ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασπλαχέσκον ἄεφυρην

1355 Τηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ σπιδαροῖς σακέεσσι,
 δούρασί τ' ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένησιν
 Ἀρης τέμενος φθισιμοδρότου· ἵκετο δὲ αἶγλη
 νείδθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἡέρος ἀσπράπτουσα.
 ὡς δὲ ὁπότε ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος

1360 ἄψ' ἀπὸ χειμερίας νεφέλης ἐκέδασσαν αἴται
 λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δὲ ἀθρόα πάντ' ἐφαάνθη
 τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὡς ἄρα τσίγῃ
 λάμπων ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἰήσαν
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιῶων·

1365 λάξετο δὲ ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρων,
 δεινὸν Εὐνακλίου σόλον Ἀρης· οὐδέ μιν ἄνδρες
 αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ὑπὸ τυτθὸν ἄειραν.
 τὸν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέστοις
 αἰξας· αὐτὸς δὲ ὑφ' ἐὼν σάκος ἔζητο λάθρη

1370 θαρσαλέως. Κόλχαι δὲ μὲν ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
 ἴαχεν ὀξείησιν ἐπιδρεμέων σπιλάδεσσι·
 τὸν δὲ ἔλεν ἀμφασίη ῥιπῇ σπιδαροῖο σόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δὲ, ὥσπερ θεοὶ κύνες, ἀμφιθορόντες,

ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν

1375 μητέρα πίπτον ἐοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἥύτε πεῦκαι

ἢ δρύες, ἅς τ' ἀνέμοιο καταΐκες δονέουσιν.

οἷος δ' οὐρανὸθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀσλήρ,
ὄλκον ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδωνται
μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἡέρος αἵξαντα·

1380 τοῖος ἄρ' Αἴτονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγεένεσσι.

γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῦ φέρε ξίφος· οὗτα δὲ μίγδην
ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἡέρα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρις
ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἐσλήωτας·

1385 τοὺς δ', ἥδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.

ὡς δ' ὁπότε, ἀμφ' οὔρεσιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
δεύσας γειομόρος μὴ οἱ προτάμυνται ἀρούρας,
ἄρῳπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπώς,
ὤμὸν ἐπισπεύδων κείρει σιόχυν, οὐδὲ βολῇσι

1390 μέμνει ἐς ὠραίην τετρήμεναι ἡελίοιο·

ὡς τότε Γηγεένων κείρε σιόχυν· αἵματι δ' ἑλκοὶ
ἥύτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.
πίπτον δ', οἱ μὲν ὀκλάξ, τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσι
λαζόμενοι περηνεῖς· οἱ δ', ἔμπαλιν· οἱ δ', ἐπ' ἀγασίῳ

1395 καὶ πλευρεῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.

πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἵχνος αἰεῖραι,
ὅσσην ἄνω πρεῦτυψαν ἐς ἡέρα, τόσσην ἔραζε
βριθόμενοι πλαδχεῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.

ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπελον ὀμδρῆσαντος,

1400 φυγκλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε,

κλασθέντα ρίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλόον ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὥς τότ' ἄνακτος
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνίαι.

1405 ἦ' ἔσθ' ἐς πολίεθρον ὑπότροπος ἄμμινγα Κόλχοις,
 πορφύρων, ἥ κέ σφι θοώτερον ἀντιόωτο.
 ἦμαρ ἔδυν, καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεὰ, καὶ δήνεα κούρης
 Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦτα, Διὸς τέκος. ἥ γὰρ ἔμοιγε
 ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται, ὀρμαίνοντι,
 ἢέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἢ τό γ' ἐνίστω
 5 φύζαν ἀεικελίην, ἣ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.

Ἦτοι ὁ μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις, στυγερῶ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλη
 Λιήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.

Τῇ δ' ἄλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
 τρέσσει δ', ἥντε τις κούφῃ κεμάς, ἦν τε βαθεῖς
 τάρφεισιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβηθεν ὁμοκλή.
 αὐτίκα γὰρ νημερτὲς οἶσσατο, μή μιν ἀρωγὴν
 15 ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότηλα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπαύσσορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλῆντο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβορμέεσκον ἀκουαί.

πυκνά δὲ λαυκανίης ἐπιμαύσσατο, πυκνά δὲ κουρίξ
ἐλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίη.

20 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπὲρ μέρων ὤλετο κούρη,
Φάρμακα πασσαμένη, Ἡρῆς δ' ἁλίωσι μενοινάς,
εἰ μὴ μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ Φέδεσθαι
ᾤρσεν ἀτυχομένην· πλεόεις δὲ οἱ ἐν Φρεσὶ θυμὸς
ἰάνθη· μετὰ δ' ἦγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων

25 Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο Φωριαμοῖο.
κύσσε δ' ἐόν τε λέχος, καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθε
σπλαθμούς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσὶ τε μακρὸν
ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο Φωνῇ.

30 “Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἴμι λιποῦσα,
» μῆτερ ἐμὴ, χαίροις δὲ καὶ ἄνδρα πολλὸν ἰούτῃ·
» χαίροις Χαλκιδόπῃ, καὶ πᾶς δόμος. αἴθε σε πάντος,
» ξεῖνε, διέρραισε, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῖν.

35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διελυσθεῖσα δόμοιο
ληϊάς, ἣν τε νέον πατρὸς ἀπενόσφισεν αἴσα,
οὐδὲ νῦ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτῳ,
ἀλλ' ἔτ' ἀηδέσσουσα δύνῃ, καὶ δούλια ἔργα
εἰσιν ἀτυχομένη χαλεπῶς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·

40 τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπὸρείξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψορροι ἀναθρώσκοντες αἰοδαῖς.
γυμνοῖσι δὲ πόδεςτιν ἀνὰ στεινὰς θένει οἴμυρ,
λαίῃ μὲν χερὶ πέπλων ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
45 σφειλαμένη καὶ καλὰ παρῆϊα, δεξιτερῇ δὲ

ἄκρην ὑψέθει πέζαν ἀετράζουσα χιτῶνος.
καρπαλίμως δ' αἰδῆλον ἀνά σίβον ἔκλεθι πύργων
ἄσπερος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τῇνδε Φυλακλήρων, λάθε δὲ σφέας ὀρμηθεῖσα.

50 ἔνθεν ἵμεν νηόνδε μάλ' ἐφράτατ'· εὐ γὰρ αἰῶδες
ἦεν ὀδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκροῖς,
ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
Φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάττηθεν

55 Φοιταλέην ἰσιδεῦσα θεὰ ἐπεχέρατο Μῆνη
ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.

“Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη κατὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύτκω,
,, οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίνομαι Ενδυμίωνι·
,, ἢ θαμὰ δὴ καὶ σῆσι, κύον, δολίησιν αἰοδαῖς
60 ,, μνησταμένη Φιλότῆτος, ἵνα σκιδτή ἐνὶ νυκτὶ
,, Φαρμάσσης εὐκηλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
,, νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
,, δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
,, δαίμων ἀλγινόεις· ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμψης,
65 ,, καὶ πινυτή περ ἰοῦσα, πολύσποννον ἄλγος αἰρεῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκκονέουσιν.
ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπαέρθη ποταμοῖο,
ἀντιπέρην λεύσσειντα πυρὸς σέλας, ὃ ῥά τ' ἀέθλου
παννύχιον ἦρωες εὐφροσύνητιν ἔδαιον.

70 ὁξεῖη δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρεθια φωνῇ
ὀπλότατον Φερίξοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν ἰοῖσι κατιγνήτοισι ὅπα κούρης
κατῶ τ' Αἰσονίδῃ τιμμήρατο· σῖγα δ' ἑταῖροι

θάμνον,

δάμῃον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.

75 τρεῖς μὲν ἀνήϋσε, τρεῖς δ' ἔ, ὀτρύνοντος ὁμίλου,
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἤρωες μετὰ τήνγε θεοῖς ἐλάσσκον ἑρετμοῖς.
 οὐ πω πείσμαλ' α νηὶς ἐπ' ἠπείροιο περ' αἶης
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῃ πόδας ἦκεν Ἰήσων
 80 ὕψου ἀπ' ἱκρίοφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἀργος,
 υἱὲ δ' ὡ Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τούς γε,
 γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχυμένη, προσέειπεν.

“Εκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὧς δὲ καὶ αὐτοὺς
 85 ὡς ὑμέας, Αἰήταο, ἔπερ' γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 ὡς πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐνὶ νηὶ
 ὡς φεύγωμεν, πρὶν τόν γε θεῶν ἐπιδήμεναι Ἰσπῶν.
 ὡς δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 ὡς φρουρὸν ὄφιν· τὴν δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἐταίροις,
 ὡς ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπιήτορας, οὓς μοι ὑπέσθης,
 90 ὡς ποίησαι· μηδ' ἐνθεν ἐκαστέρῳ ὀρμηθεῖσαν
 ὡς χήτεϊ κηδεμόνων ὀνοστήν καὶ ἀεικέα θείης.

Ἰσκειν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσυνίδαο
 γήθεον· αἰψά δέ μιν περὶ γούνασι πεπληνῆαν
 ἦκ' ἀναειρόμενος προσπύξατο, θάρσυνέν τε·

95 “Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ολύμπιος ὄρκιος ἔστω,
 ὡς ἦρ' ἔτε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἥ μὲν ἱμοῖσι
 ὡς κυριδίην σὲ δόμοισιν ἐνὶ θήσεσθαι ἄκοιτιν,
 ὡς εὐτ' ἂν ἐς Εὐλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοσήσαντες.

Ὡς ἡῦδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χεῖρ
 100 δεξιτερήν· ἡ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 νῆα θεὸν ἐλάαν ἀντοσχεδὸν, ὅφρ' ἔτι νύκτωρ

κῶας ἐλόντες ἄγοιντο παρὲκ νδον Αἰήταο.

ἐνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσθυμένοισιν.

εἰς γὰρ μιν βήταντες, ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν

105 νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειρομένων ἐλάττησιν

ἦεν ἀριστήων· ἡ δ' ἔμπαλιν αἰσσοῦσα

γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων

θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλώωσαν.

Ἡμος δ' ἄνδρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐξάλοντο

110 ἀγρόται, οἳ τε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα

ἄλγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευόμενοι φάος ἡῶς,

μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον, ἠδὲ καὶ ὀδμήν

θηρείην, λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇτι·

τῆμος ἄρ' Αἰσιοίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν

115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται

εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε,

νῶτοισι φορέων Μινυηῖον υἱ' Αἰδάμαντος.

ἔργυδι δ' αἰθαλόεντα πέλε βωμοῖο θέμεθλα,

ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φρίξος,

120 ῥέζων κείνο τέρας παλχρύσειον, ὥς οἱ ἔειπεν

Ερμείης πρόφρων ξυμβλήμενος. ἐνθ' ἄρα τοὺς γὰρ

Αργον Φραδμοσύνησιν ἀριστῆες μεθέηκαν.

τῷ δὲ δι' ἀτραπίοιο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,

Φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω; ἢ ἔπι κῶας

125 βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἢ τ' ἀνιόντος

ἡελίου Φλογεῇτιν ἐρεύθεται ἀκλίνεσσιν.

αὐτὰρ ὃ γ' ἀντικρὺ περιμήκεα τείνατο δειρὴν

ὀξύς αὐπανοῖσι προῖδων ὄφιν ὀφθαλμοῖσι

νισσομένους, ροίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ

- 130 ἥϊόνες ποταμοῖο, καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
ἔκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἐκάς Τιτηνίδος Αἴης
Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο, παρὰ προχοῇσι Λύκιοι,
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξειω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμω
135 Καυκασίην ἄλαδ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.
δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωίδες, ἀμφὶ δὲ παισὶ
νηπιάχοις, οἵτε σφιν ὑπ' ἀλκαλίδεσσιν ἵαυον,
ῥοίζω παλλομένοις, χεῖρας βάλον ἀσχαλώσασαι.
ὥς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσα
140 καπνοῖο στροφάλιγες ἀπειρίτοι εἰλίσσονται,
ἄλλη αἰψ' ἐτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
νειόθεν εἰλίγουσιν ἐπ' ἥρος ἐξανιούσα·
ὥς τότ' ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιζε
ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφέας Φολίδεσσι.
145 τοῖο δ' ἐλίσσεμένοιο κατ' ὄμματός εἶσατο κούρη,
ἕωνον ἀσσητῆρα, θεῶν ὕπαλον, καλέουσα
ἠδεῖη ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὐτὴ δ' ἄνασσαν
κυκλιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἰφορμήν.
εἴπετο δ' Αἰτονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὁ γ' ἦδη
150 οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν
γηνγενός σπείρης, μήκυε δὲ μυρία κύκλα,
οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν αἰέρας
155 ἀμφοτέρους ὀλεῇσι περιπιύξαι γενέεσσιν.
ἡ δέ μιν ἀρκεύθαιο νέον τέλμηότι θαλάῳ,
βέπτομας ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰδαῖς,

- ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν · περί τ' ἀμφί τε νήριος ὁδμή
 Φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε · γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρεϊσάμενος · τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμενοι διέξ ὕλης τετάνυστο.
 ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἶνυτο κῶας,
 κούρης κεκλομένης · ἡ δ' ἔμπεδον ἐσσηυῖα
 Φαρμάκῳ ἔψιχε θηρὸς κάρη, εἰσέκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλινδροπάσασθαι Ἰήσων
 ἦνωγε, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἀρης.
 ὥς δὲ σελιναίην διχομήνιδά παρθένος αἶγλην
 ὑψόθεν ἐξανέχουσιν ὑπάροφιός θυλάμοιο
 λεπταλέῳ ἐανῶ ὑποίσχεται · ἐν δέ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὴν σέλας · ὥς τοτ' Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσὶ ·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρειάσιν ἠδὲ μετώπῳ
 μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἵκελον ἶξεν ἔρευθος.
 ὅστι δὲ ῥινὸς βοῶς ἦνιος, ἢ ἐλάφοιο
 175 γίνεταί, ἦν τ' ἀγρῶσθαι ἀχαϊνέην καλέουσι,
 τόσπον ἔην πάντῃ χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
 βεβρίθει λήνεσιν ἐπηρεφές · ἥλιθα δὲ χθών
 αἶεν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
 ἦτε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῶ ἐπιειμένος ὦμῳ
 180 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἴλει ἀφασσόμενος · πέρι γὰρ δίην, ὄφρα ἔ μή τις
 ἀνδρῶν ἢ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
 Ἡὼς μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
 ἶξον · ἐδάμνησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπρόμενον, σίερωπῃ ἵκελον Διός. ὦρτο δ' ἔκκοιτος

ψαῦσαι ἐελδόμενος, δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἤϊσιν.
 Αἰσωνίδης δ' αὐτοὺς μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἔπει Φῶρος
 κάεεαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνείσατο κύρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε.

190 “Μικέτι νῦν χάζεσθε, Φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.

„ἦδ' ἄγε γὰρ χρεῖω, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 „ναυτιλίην ἔτλημεν, οὐζυῖ μοχθίζοντες,
 „εὐπαλέως κύρης ὑπὸ δῆνεσι κεκράανται.
 „τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν

195 „κουριδίην· ἀτὰρ ὕμμες, Αἰακίδος οἷά τε πάτης

„αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν εἴσταν,
 „σώσθε. δὴ γὰρ που μάλ' οἶομαι εἶσιν ἐρύξαν
 „Αἰήτης ὁμάδῃ πόντονδ' ἵμεν ἐκ ποταμοῖο.
 „ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς, ἀμειβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ

200 „ἐξόμενος, πηδοῖσιν ἐρίσσετε· τοὶ δὲ βοείας

„ἀσπίδας ἡμίσεις, δηίων θοὸν ἔχμα βολάων,
 „προσχόμενοι, νόσῳ ἐπαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶ
 „παῖδας ἐοὺς, πάτρην τε Φίλην, γεγαρούς τε τοκῆας
 „ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλάς ἐφορμῇ

205 „ἢ ἐκκατὰ φεῖν, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.

Ὡς φάτο, δυνέ τε τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχησαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολοῖο
 σπαττάμενος, πρυμναῖα νεῶς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 ἄλχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι

210 Αἰακίῳ παρέδασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηὺς,
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐλὼς ἐλάσσει.

Ἦδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορε πᾶσί τε Κόλχοις

Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο.

ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν ὅσσα τε πόντου

215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,

ἢ ὅσα φύλλα χαμαῖζε περικλαδέος πέσεν ὕλης

φυλλοχόω ἐνὶ μῆνι· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;

ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,

κλάγγῃ μαιμώνοντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφρῳ

220 Αἰήτης ἴσποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν

Ἥλιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·

σκαίῃ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος διωγτὸν αἰείρων,

τῇ δ' ἐτέρῃ πεύκην περιμήκεα· παρ δέ οἱ ἔσχος

ἀντικεῦ τετάνυστο πελώριον. ἡνία δ' ἴσπων

225 γέντο χεροῖν Αἰψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε

νηὺς ἥδη, κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσι,

καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥέεθρῳ.

αὐτὰρ ἀνάξ' ἄτῃ πυλυπήμονι χεῖρας αἰείρας,

Ἥλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,

230 κέκλειτο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῶ·

“Εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν,

33 ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἀλὸς οἴδματι νῆα,

33 ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει, μενεαίνων

33 τίσασθαι, τάδε πάντα διαήσονται κεφαλῇσι,

235 33 πάντα χόλον καὶ πάσαν ἐὼν ὑποδέγμενοι ἄτην.

Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἡματι Κόλχαι

νηάς τ' εἰρύσαντο, καὶ ἄρμένα νηυσὶ βάλλοντο,

αὐτῷ δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε Φαίης

τόσσον νηῖτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν

240 ἰλαδὸν ἄσπελον ἔθνος ἐπιθρομέειν πελάγεσσιν.

Οἱ δ' ἀνέμου λαιψήρα, θεῆς βουλῇσιν, αἰέντος,
 Ἥρης, ὅφρ' ὤκισ' α κακὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαΐη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκοιτο,
 ἧοι ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσῃα νηὸς ἔστησαν

245 Παφλαγόνων ἀκλῆσι, πάροιθ' Ἀλυος ποταμοῖο.

ἥ γάρ σφ' ἐξαποδᾶντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
 ἠνώγει Ἐκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ἔσσα θυελὴν
 κοῦρη πορσαίνουσα τιτύσκελο, μήτε τις ἴστωρ
 εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.

250 ἄζομαι αὐδῆσαι· τὸ γὰρ μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,

ὅ ῥα θεῶ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ιδέσθαι.

Αὐτίκα δ' Αἰσανίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὦλλοι
 ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν

255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δ' ἐτέτυκτο

πᾶσιν ὁμῶς. Ἀργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσε.

“Νεύμεθ' ἐς Ορχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆσαι
 ὃ νημερτῆς ἔδε μάντις, ἧτ' ἐξυνέβητε πάροιθεν.

ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες

260 πεφραδον, οἱ Θῆβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.

οὐπω τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανῷ εἰλίσσονται,

οὐδέ τι πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι

πευθομένοις· οἳ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,

Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρόσθε Σεληναίης ὑδέονται

265 ζῶειν, Φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς

χθῶν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,

ἥμος ὅτ' ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο

μήτηρ Αἴγυπτος προτερῆς ἐνέων αἰζηῶν,

- 270 33 καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἑύροος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 33 ἄρδεται ἡερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δένει·
 33 ὄμβρος· ἄλις προχοῇσιν ἀναστυχέουσιν ἄρουραι.
 33 ἔνθεν δὴ τινὰ Φασὶ περίξ δια πᾶσαν ὁδεῦσαι
 33 Εὐρώπην Ἀτίνην τε, βίην καὶ κάρτεϊ λαῶν
 33 σφωϊτέρων, θάρσει τε πεποιδότα· μυρία δ' ἄσπ
 275 33 νάστατ' ἐποικχόμενος, τὰ μὲν ἢ παθὶ ναυιτάουσιν,
 33 ἢ καὶ οὐ· πούλυσ γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 33 Αἶά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον, υἱωνοὶ τε
 33 τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ἔς γε καθίσσατο ναιέμεν Αἴαν,
 33 οἱ δὴ τοι γραπτοῖς πατέρων ἔθεν πύονταί, καί
 280 33 κύρβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασι·
 33 ὑγρῆς τε, τραφερῆς τε, περίξ ἐπινιστεμένουςιν.
 33 ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὑπάτον κέρας Ωκεανοῖο,
 33 εὐρύς τε, προδαδύς τε, καὶ ὀλκάδι νηὶ περῆσαι
 33 Ἰσθρὸν μιν καλέοντες ἐκλῆς διετεκμήραντο·
 285 33 ὃς δὴ τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνει· ἄρουραν
 33 εἷς εἷος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοαῖς Βαρέασι
 33 Ριπαιαῖς ἐν ὄρεσσιν ἀπὸ παρὸς μορμύρουσιν·
 33 ἄλλ' ὁπόταν Θρηκῶν Σκυθίων τ' ἐπιδησέσθαι εὐρεῖται
 33 ἔνθα διχῇ τὸ μὲν ἔνθα μετ' Ἰονίην ἄλλα βάλλει
 290 33 τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὅπισθε βαθὺν διακόλῃσιν ἴησι
 33 σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
 33 γαίῃ δὲ ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐόν· δὴ
 33 γαίης ὑμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανήκσιν.
 33 Ως ἄρ' ἔφη· ταῖσι δὲ θεὰ τέρας ἔγνυάλεξεν·
 295 33 αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες
 33 εἰλπεσθαι τήνδ' εἶμον· ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη

οὐρανίης

οὐρανίης ἀκτῖνες, ὅπη καὶ ἀμεύσιμον ἦε.

γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες

λαΐφρεσι πεπλημένοισιν ὑπερ ἄλλα καυτίλλοντο,

300 οὐρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐδὲ Κάραμειν

γνᾶμψαν, ἐπεὶ πνοαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἶγλη

μεῖνεν, ἕως Ἰσθμοιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοιτο.

Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτάσια μασιεύοντες,

Κυανέας Πόντιοιο δι' ἐκ πέτρας ἐπέρησαν.

305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασσειν

Αἰψυρτος. Καλὸν δὲ διὰ στόμα πείρε λιασθεῖς.

τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,

κόλπον ἔσω πόντιοιο πανέσχαλον Ἰονίοιο.

Ἰσθρῷ γάρ τις νῆσος ἔργεται εὐνομα Πεύκη,

310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλούς ἀνέχουσα

σπεινὸν δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοικαὶ

σχίζονται περχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·

τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇδε διαπρὸ

Αἰψυρτος Κόλχοι τε θωώτερον ὠρμήθησαν.

315 οἱ δ' ὑψὺ νῆσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο

τηλόθεν. εἰαμενῆσι δ' ἐν ἄσπετα πῶεα λείπων

ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν Φόβῳ, οἷά τε θῆρας

ὁστόμενοι πόντου μεγακῆτεος ἐξανιόντας.

οὐ γὰρ πῶ αἰτίας γε πάρος ποτὲ νῆας ἴδοντο,

320 οὔτ' οὖν Θρηῖξι μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυροι,

οὔτ' οὖν Γερακένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη

Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.

αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄλγυρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἰόντα

Αἰγυρίου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,

- 325 ὥ περὶ δὴ σχίζων Ἰσθμὸς ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
 βάλλει ἄλως, πεδίον τε τὰ Λαύριον ἡμεΐψαντο,
 δὴ ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλασθ' ἐκπρομολόντες,
 πάντη, μὴ σφε λάθοιεν; ὑπέμνηξαντο κελεύθους.
 οἱ δ' ὅπιδεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν.
- 330 δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυγηΐδας ἀσχροῖσι νήτους.
 τῶν ἦτοι ἐτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
 ἐν δ' ἐτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
 βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλῶν λίπον ἔνδοθι νήτους
 αὐτως, ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι,
- 335 στεινόμεναι Κόλχοισι, πόρους εἵρυντο θαλάσσης.
 ὧς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀσχροῖσι νήτους
 μέσφα Σαλασκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἵης.

- Ἐνθα κε λευγαλή Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
 παυρότεροι πλεόνεσσιν ὑπέικαθεν· ἀλλὰ παρόνθε
- 340 συνθεσίας, μέγα νεῖκος ἀλευόμενοι, ἐτάμεντο.
 κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
 Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
 ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
 εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὐτως ἀέκοντος ἀπηύρων·
- 345 αὐτὰρ Μήδειαν, τόδε γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
 παρθέσθαι κούρῃ Λητωίδι νόσφιν ὁμίλου,
 εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῆων,
 εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖῳ δόμον αὐτῆς ἰκάνειν,
 εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἔπασθαι.
- 350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπασσάχι κούρῃ,
 δὴ ῥα μιν ὀξεῖαι κρηδίην ἐλέλξαν ἀνίαι

νωλεμὶς· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μοῦνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίσσθην
πολλὸν ἐκάς, σπονδόντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.

- 355 “ Αἰσονίδη, τίνα τήνδε συνάρτυνασθε μενοιγὴν
 „ ἀμφ' ἐμοί; ἢ σε πᾶσιν λαδιφροσύναις ἐνέηκαν
 „ ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὐ τι μελατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες
 „ χρεοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεσίοιο
 „ ἔρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχέσεις βεβῶασι;
 360 „ ἦς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον, ἀναιδήτῳ ἰότητι,
 „ πατρὴν τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτοὺς τε τοκῆας
 „ νοσφισάμην, τὰ μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴη
 „ λυγρῆσι κατὰ πόντον ἄμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
 „ σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφὶ τε βουσὶν,
 365 „ ἀμφὶ τε Γηγενέεσσιν, ἀναπλήσειας αἰθλούς.
 „ ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμνιν ἐτύχθη,
 „ εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοὸν αἵσχος ἔχευα
 „ θηλυτέραις. τῷ Φημὶ τεὴ κούρη τε, δάμαρ τε,
 „ αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεισθαι.
 370 „ πάντη νυν πρόφρων ὑπερίστας, μὴδ' ἐμὲ μούνην
 „ σείο λίσσης ἀπάνευθεν, ἐποισχόμενος βασιλῆας.
 „ ἀλλ' αὐτως εἴρυσσ'· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω,
 „ καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ' ἔπειτα
 „ φατγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,
 375 „ ὅφρ' ἐπὶ ἥρα φέρωμαι εὐκλότα μαργασύνῃσι.
 „ σχέτλιε, εἴ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 „ ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσθ' ἀλεγεινάς
 „ ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἔξομαι ὀμμαῖα πατρός;
 „ ἢ μάλ' εὐκλειής; τίνα δ' οὐ τίσιν, ἢ βαρεῖαν

- 380 „ ἄτην οὐ σμυγεῖω, δεινῶν ὑπὲρ οἷα ἔργα,
 „ ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο.
 „ μὴ τόγε παμδασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 „ ἣ ἐπικυδιάεις. μνήταιο δὲ κέν ποτ' ἐμεῖο,
 „ σφρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνειύρεις
- 385 „ οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμῶνιον. ἐκ δέ τε πάτρης
 „ αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ερινύνες· οἷα καὶ αὐτὴ
 „ σῇ πάθον ἀτροπή. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
 „ ἐν γαίῃ πετέειν. μάλα γὰρ μέγαν ἦλites ὄρκον,
 „ νηλεές· ἀλλ' οὐ θὴν μοι ἐπιβλήζοντες ἐπίσσω
- 390 „ δὴν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἔκκῆτι γε συνθεσιῶν.
 „ Ως φάτ' ἀναζεύουσα βαρὺν χόλον· ἔτο δ' ἦ γε
 „ νῆα καλὰφλέξαι, διὰ τ' ἐμπεδα πάντα κεῖσσαι,
 „ ἐν δὲ πετέειν αὐτὴ μαλερῷ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
 „ μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδείσας προσέειπεν.
- 395 „ Ἰσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ ἀντῶ.
 „ ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
 „ ὅσπον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδρην
 „ εἵνεκα σεῦ. πάντες γάρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
 „ Αψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ,
- 400 „ οἷά τε ληίσθεισαν, ὑπὸ τροπον οἰκαδ' ἄγχοιτο.
 „ αὐτοὶ δὲ σφυγεῖ κεν ὀλαίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 „ μίξαντες δαὶ χεῖρας· ὅπου καὶ ῥίγιον ἄλγος
 „ ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 „ ἦδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
- 405 „ βήσομεν. οὐδ' ἂν ὁμῶς περιναίεται εἰσαίοντες.
 „ Κόλχοις ἦρα φέροισιν ὑπὲρ σέο, νόστον ἀνακλός,
 „ ὅς τοι ἀοσσητὴρ τε κατίγνητός τε τίτυκται·

„καὶ δὲ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι πολεμίζειν
 „ἀντιδίην, ὅτε μή με διατμήξωσι νέεσθαι.

410 Ἰσκεν ὑποσαίνων· ἡ δὲ εὐλοὸν ἔκφατο μῦθον.

“Φράξέ οἱ νυν. χρεῖά γάρ ἀεικελίοισιν ἐπ’ ἔργοις
 „καὶ τόδε μητιάσθαι, ἐπεὶ τοσσηῶτον ἀάσθην
 „ἀμπλακίη, θεύθεν δὲ κακὰς ἥνυσσα μενοιναίς.
 „τὴν μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξο δούρατα Κόλχων·

415 „αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεῖς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι

„μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δώροις·

„εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι

„οἴοθεν οἷον ἐμοῖσι συναρβμῆσαι ἐπίεσσιν.

„ἔϊθ’ εἴ τοι τόδε γ’ ἔργον ἐφاندάνει, οὗ τι μεγαίρω,

420 „κλεινέ τε, καὶ Κόλχοισιν αἶερεο δηϊότητα.

Ὡς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο

Αψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,

οἷς μέγα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Υψιπυλείης

πορφύρεον. τὸν μὲν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ

425 Δίῃ ἐν ἀμφιρύντῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί

δῶκε Θόαντι μεταὔτις· ὁ δὲ αὖ λίπεν Υψιπυλείῃ·

ἡ δὲ ἔπορ’ Αἰσονίδῃ πόλεσι μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι

γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὗ μιν ἀφάττων,

οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκὺν ἥμερον ἐμπλήσειας.

430 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὁδμῇ πέλεν, ἐξέτι κείνου,

ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσηῖος ἐγκατέλειπο

ἀκροχάλιξ οἶνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς

σηΐθεα παρθένηκῃς Μινωίδας, ἣν πόλε Θητεὺς

Κνωσόθεν ἐσπομένην Δίῃ ἐνικάλλιπε ἠΐσω·

435 ἡ δὲ γε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,

θελγέμεν, εὖγ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται
 συνθεσίῃ, νυκλὸς τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὅφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἐλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας, ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω

- 440 βαίῃ ἐς Αἰήτχο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάβηχ
 υἷης Φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη, θελκλήρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄγριον ἡλιθάτοιο κατ' οὖρεος ἤγαγε θῆρα.

- 445 Σχέτλι' Ἐρως, μέγα πῆμα, μέγα σλύγος ἀνθρώποισιν,
 ἐκ σέθεν οὐλόμενάι τ' ἔριδες, σποναχαί τε, γόοι τε,
 ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι·
 δυσμενέων ἐπὶ παιτὶ κορύττεο, δαίμων, ἀεφθίς,
 οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.

- 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἰδάμασταν ὀλέθρῳ
 Αψυρίον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.

Ἡμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ' ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοί μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκεισαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων

- 455 δέγμενος Αψυρίον τε, καὶ οὖς ἐξαῦτις ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὁ γ' αἰνοτάτητι ὑποσχεσίητι δολωθεὶς
 καρποκλίμως ἦ νηὶ διέξ αἰλὸς οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ ἱερῆς ἐπεξήσατο νήσου·
 οἷος δ' αἰνικεὺ μετιῶν πειρήτατο μύθοις

- 460 εἶο κκσιγνήτης, (ἀταλὸς πάϊς οἷα χαράδρης
 χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηῇ περὶ αὖσιν)
 εἶκε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.

- καὶ τῷ μὲν τὰ ἔκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινῷ ἐξᾶλλο λόχοιο,
465 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀφρύησι,
μὴ φέρον ἀφρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος·
τὸν δ' ὅ γε, βουλύπος ὥστε μέγαν κερααλκέα ταῦρον,
πλήξεν ὀπιπλεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
470 Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναίεται ἀντιπέρηθεν.
τοῦ ὅ γ' ἐνὶ προδόμῳ γυνὴ ἦριπε· λοίσθια δ' ἦρος
δυμὸν ἀναπνείων χερσὶ μέλαν ἀμφοτέρησιν
αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑποίσχετο· τῆς δὲ καλύπτειν
ἄργυφέν καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθνηεν.
475 ὁδὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἶον ἔρεξεν
ἔμμαλιν νηλεῆς ὀλοφώϊον ἔργον Εἰρινύς.
ἦρος δ' Αἰσονίδης ἐξάργμαλα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπιυσ' ὀδόντων,
ἢ θέμις αὐθέντησι δολοκλασίας ἰλᾶσθαι.
480 ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψε νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κεῖσθαι ὁστέα κείνα μετ' ἀνδράσιν Αἰφυρβειῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιούσιν ἄειρε,
Κολχίδος ἀγχόθινος νηὸς ἐὼν παρὰ νῆα βάλλοντο
485 ἦρωες· Κόλχων δ' ὄλεον στόλον, ἥύτε κίρκοι
φύλα πελειάων, ἢ μέγα πῶῦ λέντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον,
πῦρ ἄτε, δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὅψε δ' Ἰήσων
490 ἦντησε, μεμαῶς ἐπαμυνόμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς

δευομένοις · ἤδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
 ἔνθα δὲ ναυτιλίας πυκινὴν πέρι μητιάσκειν
 ἐζόμενοι βουλὴν · ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
 Φραζομένοις · Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.

495 “Ἦδη νῦν κέλεμαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
 „ εἰρεσίῃ περὶ ἄν πλὸν ἀντίον, ὧρ' ἐπέχουσιν
 „ δήιοι · ἠῶθεν γὰρ ἰσαθρήσαντας ἔκαστα
 „ ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρωτε δέεσθαι
 „ ἡμέας ὀτρύνει, τοὺς πεισμέν· οἶα δ' ἄνακτος
 500 „ εὐνίδες, ἀργαλέῃσι διχοσπασίῃς κεδόωνται.
 „ ῥηιδίῃ δέ κεν ἄμμι, κεδασθέντων δίχα λαῶν,
 „ ἥ δ' εἴη μετέπειτα καττρεχομένοισι κέλευθες.

Ὡς ἔφατ' · ἤνησαν δὲ νέοι, ἕσπερ Αἰακίδαο.
 ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσι
 505 νωλεμέες, ὅφρ' ἱερὴν Ηλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο,
 ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.

Κόλχοι δ', ὅππότε ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
 ἦτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κρενίης αἰόες, ἀλλ' ἀπέρυκεν
 510 Ἡρὴ σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρας ἀσπεροπῆσιν.
 ἵστατον αὐτοὶ δ' αὐτὲ Κυταιίδος ἠΐθεα γαίης
 σλύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπίσχοι
 515 ἦρως, ναίουσι δ' ἐπ' ὠνυμοὶ Αἰψύροιο.
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰδυρικοῖο μελαμβάθεος ποταμοῖο,
 τύμβος ἦν Ἀρμονίης Κάδμοιο τε, πύργον ἔδειμαν,

ἀνδράσιν

ἀνδράσιν Εἰχελείεσσιν ἐφίστησι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
ἐνωαίουσιν, ὥς τε Κεραύνια κικλήσκονται,
520 ἔκλιδεν ἐξότε τρύσγε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραϊαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.

Ἡρώες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσαίῳ νόστος ἀπήμων,
δὴ ῥα τότε προμολόντες, ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Τληῶν. νῆσσι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμνισαί,
525 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
οὐδὲ σφιν, ὥς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μπητιάσκειν
Τληῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
μισθὸν αἰεράμενοι τρίποδα μέγαν Απόλλωνος.
δοιὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
530 Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρεῖς, ὅσπότε Πυθῶ
ἱρὴν πευτόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
νευτιλῆς· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἵδρυθῆεν,
μὴ ποτε τὴν δῆριον ἀνασθῆσθαι ἱεῦσι.
τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ἔδε κεύθεται αἶψα
535 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Τληπίδα, πολλὸν ἔνερθεν
εὐθεός, ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπτεσι πέληται.
οὐ μὲν ἔτι ζῶοντα κάλαυτόθι τέτμον ἀνακλῖα
Τλλον, ἐν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
δήμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
540 Μάκριν τ' εἰσαφίκαε, Διωνύσοιο τιθήνην,
νηφόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὃ γε καὶ ἄρην
Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος πόλαμοιο
Νηϊάδα Μελίτην· ἥ δὲ σθεναρὸν τέκεν Τλλον
δήμῳ Φαιήκων. ὃ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο

545 τυτθὸς ἰὼν ποτ' ἔναιεν · ἀτὰρ λῖπε νῆπον ἔπειτα,
 οὐ γὰρ ὄγ' ἠδῆσας αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο νήσω
 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὄφρυσι Ναυσιθέοιο ·
 βῆ δ' ἄλλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων · σὺν γὰρ οἱ ἀναξ πόρσυνε κέλευθον
 550 ἦρωες Ναυσιθέος · τόθι δ' εἴσατο, καὶ μιν ἔπειφον
 Μέντορες, ἀγραυλοῖσιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίη.

Ἀλλ' ἄ, θεαί, πῶς τῆσδε παρέξ αἰὼς, ἀμφὶ τε γαίῃ
 Αὐσονίην, νήσους τε Λιγυστίδας, αἰ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῆς περιώσια σήμαλλα νηὸς
 555 νημερτὲς πέφαιται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεῖώ σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὔραι;

Αὐτὸν που μεγαλωσσί, δεδοπότος Ἀψύρτοιο,
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξα,
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 560 αἶμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὖν τις ἀριστήων ἐνέησεν ·
 ἀλλ' ἔθεον, γαίης Υἱοῦτος ἐξανιόντες,
 τηλόθι · τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχισι παύροιθεν
 ἐξείης πλήθοντο Λιθυρνίδες εἰν ἀλλ' νῆσοι,
 565 Ἰσσα τε, Δυσκέλαδος τε, καὶ ἱμερτὴ Πιτύεα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παραὶ Κέρκυραν ἵκοντο,
 ἔνθα Πρῶσιδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
 ἠύκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,
 ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι · μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη.

- δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 τῇ δ' ἔπι καὶ Μελίτην, λιαρῶ περιγηθείες οὐρῳ,
 αἰπεινήν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐαῦσαν
 Νυμφακίην παράμειζον, ἵνα κρέιυσσα Καλυψώ
 575 Ατλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡεροειδέα λεύσσειν
 οὔρεα δισιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλὰς
 ἀμφ' αὐταῖς Ζηνὸς τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὤρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
 580 νήτου ἐπὶ κραναῆς Ηλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
 ἴαχεν ἀνδρομέη ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 ἀμδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό β' ἀνὰ μέσσην
 στείραν Αθηναίην Δωδωνίδος ἤρμοσε Φηγεῦ.
 τοὺς δ' ὅλοδ' ἀνδρομέη μεσσηγὺ δῖος λάβεν εἰσαίοντας
 585 Φροσγῆν τε, Ζηνὸς τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἔννεπεν οὔτε πόρουσ' ὀδολιχῆς ἀλός, οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Αψύρτοιο
 νηλέα νίψει· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἥνωγε κελύθους
 590 Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἀλός, ἥ ἔνι Κίρκην
 δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ηελίοιο θύγατρα.
 Ὡς Ἀργῶ ἰάχισεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεσαν ἀθανάτοισιν,
 εὐχόμενοι τὰ ἑκάστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 595 ἥρωας Μινύας. ἡ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἑσπερὸ
 λαίφεισιν, ἔς τ' ἔβαλον μύχατον ῥέον Ηριδανοῖο·
 ἔνθα ποτ' αἰθαλέντι τυπεῖς πρὸς στέρνα κερκυνῶ
 ἡμιδάης Φαίδων πέσεν ἄρμαχος Ηελίοιο

- λίμνης ἐς προχοᾶς πολυξενθέος· ἡ δὲ ἔτι νῦν περ
 600 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνεκῆκειν αἰτμόν.
 οὐδέ τις ὕδωρ κείνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύστας
 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺ
 Φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεπονημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Ηλιάδες, ταναῆσιν ἐλιγμέναι αἰγείραισι,
 605 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόν· ἐκ δὲ Φαεινᾶς
 ἡλέκρου λιβάδας βλεφαίρων προχέουσιν ἔραζε.
 αἱ μὲν τ' ἡελίῳ ψαμάθοις ἔπι τερταίνονται·
 εὗτ' ἂν δὲ κλύζησι κελαινῆς οἴδατι λίμνης
 ἡϊόνας πνοῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
 610 δὴ τότε ἐς Ηριδανὸν πρακυλίνδεται ἀθρόα πάντα
 κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελιοὶ δὲ ἐπὶ βάξιν ἔθειλο,
 ὡς ἄρ' Απώλωνος τάδε δάκρυα Λητοῖδα
 συμφέρεται δίναις, ἃ τε μύρια χεῦε πάρωθεν,
 ἥμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
 615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπῶν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 χρώμενος περὶ παῖδι, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
 δῖα Κορωνίς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.
 καὶ τὰ μὲν ὡς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κικλήϊσται.
 τοὺς δὲ οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὐδὲ ποτοῖο,
 620 εὗτ' ἐπὶ γηθασύννας τράπετο νέος. ἀλλ' ἄρα τοίγε
 ἡμάτα μὲν σφρεύγαντο περὶ βληχερὸν βαρύθυνης
 ὀδμῇ λευγαλή, τὴν ῥ' ἄσχετον ἐξάνισκον
 τυφομένον Φαέθοντος ἐπιροαὶ Ηριδανοῖο·
 νυκλὸς δὲ αὖ γόν οἷον ὄξυν ὀδυρομένων ἐσάκουον
 625 Ηλιάδων λυγρῶς· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν,
 οἷον ἐλαιηραὶ σιάγες, ὕδασις ἐμφορέοντα.

- Ἐκ δὲ τόθεν Ροδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσανέβησαν,
 ἔσθ' εἰς Ἡριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
 630 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκλὸς,
 ἔνθεν ἀπορρύνμενος, τῇ μὲντ' ἱπερεύγεται ἀκλῆς
 Ωκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἄλα βάλλει,
 τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον,
 ἐπὶ δὲ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 635 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ' ἀνὰ Κελίων
 ἤπειρον πέπλινται ἀθέτφαται· ἔνθα κεν οἳ γε
 ἄτῃ ἀεικελὴν πέλασαν. Φέρε γάρ τις ἀπορρῶξ
 κόλπον ἐς Ωκεανοῖο, τὸν οὐ προδάντες ἔμελλον
 εἰσβαλεῖν, τόθεν οὐ κεν ὑπότηροποι ἐξεσάωθην.
 640 ἄλλ' Ἡρὴ σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου ἰάχιστεν,
 οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 ἀψ' δὲ παλινῖροπώωντο θεῶς ἕπο, καὶ ῥ' ἐνόησαν
 τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰούσι.
 645 δηναιοὶ δ' ἀκλῆς ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο,
 Ἡρὴς ἐννεσίησι, δι' ἔθνεα μυρία Κελίων
 καὶ Αἰγύων περὶ ὧντες ἀδήϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
 ἤερα χεῦε θεὰ πάντ' ἡμάτα νισσομένοισι.
 μεσστότατον δ' ἄρα τοῖ γε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόαι, εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· ὁ δὲ βωμοὶ τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἷον κλίνης ἐπίκουροι ἔποντο
 ναυτιλίας· Ζεὺς δὲ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λαπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν.

655 νῆτον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χοροῖ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἵκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπωνυμίην πεφάτισται.

Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι' ἐξ ἀλὸς οἶδμα νέοιτο,
 660 Αὐστονίης ἀκλαῖς Τυρσηνίδας εἰσσεύοντες·
 Ἴξεν δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
 πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδὸθεν βάλλον· ἐνθαδὲ Κίρκην
 εὖρον ἀλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν.
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπλοίητο.

665 αἵματί οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκια πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδασπει,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὕσις ἵκοιτο·
 τὴν δ' αὐτὴ Φονίῳ σῆεσεν αἵματι πορφύρουσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.

670 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκε.
 θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐρικότες ὠμησιῇσιν,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλῳ
 συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἥύτε μῆλα.

675 ἐκ σιαθμῶν ἄλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλὺς ἐβλάσθησε·

χθῶν αὐτὴ μικλοῖσιν ἀρηραμένους μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἥρι πιληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἡέλοιο.

680 ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ σίλῃας ἤγαγεν αἰὼν
 συφρίνας· τῷς οἱ γε Φυὴν αἰδῆλοι ἔποντο.

ἥρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἔκαστος

Κίρκης εἰς τε Φυήν, εἰς τ' ὄμματα παπλοῖνοιες,

ῥεῖα κασιγνήτην Φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.

685 Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δαίματα πέμψεν ὀνείρων

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀψυρρόν ἀπέσλιχε· τοὺς δ' ἄμ' ἔπασθαι,

χειρὶ καταρῆξασα, δολοφροσύνησιν ἄνωγεν.

ἔνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφетμαῖς Αἰσυνίδαο

μῖμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.

690 Ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο

Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευσεν

ἢ γε θρόνοις ἔζεσθαι, ἀμηχανέουσα κίοντων.

τῷ δ' ἄνεω καὶ ἀναυδοὶ ἐφ' ἐσλίη αἰέξαντες

ἔζανον, ἢ τε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,

695 ἢ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεσσι μέτωπα,

αὐτὰρ ὁ κοπῶεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,

ᾧπερ τ' Αἰήταο παῖν κλάνειν· οὐδέ ποτ' ὅσσε

ἰδυῖς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνα

Κίρκη Φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.

700 τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ικεσίοιο,

ὃς μέγα μὲν κατέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,

ῥέζε θυηπολὴν, οἷα τ' ἀπολυμαίνοντι

νηλεεῖς, ἱκέται, ὅτ' ἐφέσλιοι ἀνλῖώσι.

πρῶτα μὲν ἀτρέπλοιο λυτήριον ἢ γε φόνοιο

705 τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοῖ

πλήμμερον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας

τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις

μείλισσε χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκάλευσα,

Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορεν ἱεσιάων.

710 καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔπεισαν

Νηιάδες πρόωλοι, ταί οἱ πύρρυνον ἔκαστα.

ἢ δ' εἴσω πελάγους μείλικ' ἰρά τε νηφελήσιν

δαίεν ἐπ' εὐχολῇσι παρῆσιος, ὅφρα χόλοιο

σμερδαλέας παύσειεν Εριννύας, ἡδὲ καὶ αὐτὸς

715 εὐμειδής τε πέλοιτο καὶ ἥπιος ἀμφοτέροισιν,

εἴτ' οὖν ὀδυνεῖν μεμιχσμένοι αἵματι χεῖρας,

εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀνασλήσασα θρόνοισι,

720 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἴξεν ἐνωπαδὶς. αἶψα δὲ μύθῳ

χρειῶ, ναυτιλίην τε, διακριδὸν ἐξερέεινεν,

ἢ δ' ὀπόθεν μετὰ γαῖαν ἦν καὶ δώματ' ἰόντες

αὐτῶς ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὀνείρων

μνηστῆς ἀεικελίῃ δύνε φρένας ὀρμαίνουσιν·

725 ἔτο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὁμφὴν,

αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἅπ' οὐδὲς ὅσσε βαλοῦσαν.

πᾶσα γὰρ Ἥελίου γενεὴ ἀρίδης ἰδέσθαι

ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλέωδι μαρμαρυγῇσιν

οἶόν τε χρυσέην ἀνθρώπιον ἦσαν αἶγλην.

730 ἢ δ' ἄρα τῇ τὰ ἔκαστα διειρομένη κατέλεξε,

Κολχίδα γῆρυν ἰεῖσα, βαρύφρενος Αἰήταο

κούρη μελιχίως, ἡμὲν στόλον, ἡδὲ κελεύθους

ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοισ·

ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιντε βουλαῖς,

735 ὥς τ' ἀπονέσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δαίματα πατρός

σὺν πασι Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἰνίσπειν
 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὐ τι νόῳ λάθην· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 μυρομένην ἐλήφην, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπε.

“Σχετλίη, ἧ ῥα κακὸν καὶ αἰεκέα μῆσαο νόστον.

740 „ ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 „ ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἴσι καὶ Ἑλλάδος ἥθεα γαίης
 „ τισόμενος φόνον υἱός, ὅτ' ἄσχετα ἔργ' ἐτέλεστας.
 „ ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἡμεῖο,
 „ ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μητίσσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
 745 „ ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
 „ ὄνινά τοῦτόν ἄϊστον αἰεραο πατρὸς ἄνευθε·
 „ μηδ' ἐμὲ γουνάσσαιο ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
 „ αἰνήσω βουλὰς τε σίδεν καὶ αἰεκέα Φύξιν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
 750 ὀφθαλμοῖσι βυλαῦσαι, γόον χέεν, ὄφρα μιν ἦρωσ,
 χεῖρὸς ἐπισχόμενος, μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 δαίματι παλλομένην· λείπον δ' ἄπο δώματα Κίρκης.

Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὐτ' ἐνέησεν ἀπὸ μεγάρου κιόνας.

755 αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δεκευέμεν, ὅπως τε νῆα
 στείχοιεν, τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.

“Ἴρι Φίλη, νῦν, εἴ περ' ἡμᾶς ἐτέλεστας ἐφετμάς,
 „ εἰδὲ ἄγε, λαίψηρῃσι μετοικομένη πλερύγεσσι,
 „ δεῦρα Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἀλὸς ἐξανιούσαν.

760 „ κείνης γὰρ χρεῖώ με κιχάνεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 „ ἐλθεῖν εἰς ἀκλαῖς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἠφαίστιος
 „ χαλκίῳι σιβαρῆσιν ἀράσσονται τυπιδέσσιν·

- „ εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργῶ
 „ τᾶσγε παρεξέλασθῃσιν. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἰλθεῖν,
 765 „ Αἴολον, ὅσ’ ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 „ καὶ δὲ τῷ εἰπόμεναι τὸν ἑμὸν νόον, ὥς κεν αἴτας
 „ πάντας ἀπολήξειεν ὑπ’ ἡέρι, μηδὲ τις αὔρη
 „ τρηχύνοι πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος αἴτω,
 „ ὄφρ’ οἱ γ’ Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆτον ἴκωνται.
 770 Ὡς ἔφατ’· αὐτίκα δ’ Ἰρις ἀπ’ Οὐλύμποιο θοραῦσα
 τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πλερά. δῦ δ’ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασι.
 πρώτην δ’ εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης, ὥρσέ τέ μιν εἰς ἔνεσθαι.
 775 δεύτερα δ’ εἰς Ἥφαιστον ἐδύσατο· παῦσε δὲ τὸν γε
 ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχαντο δ’ αὐτμῆς
 αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανε
 Αἴολον Ἰσπότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀλγελὴν φάμενθ’ ἰδοὺ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 780 τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
 ἐξ ἁλὸς Οὐλυμπόνδε θεὸν μετεκίασεν Ἥρην·
 ἣ δὲ μιν ἄσπον εἴῃ παρεῖτέ τε, Φαῖνέ τε μῦθον.
 “ Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τὰ τοι ἐπιέλδομαι ἐνίσπειν.
 „ οἶσθα μὲν ὅσπον ἑμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἦρα
 785 „ Αἰσονίδης, οἱ τ’ ἄλλοι αἰσσητῆρες ἀέθλου,
 „ οἷως τέ σφ’ ἐσάωσα διὰ πλαγκτῆας περόωντας
 „ πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
 „ κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπαιλάδεσσι.
 „ νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν, ἥδ’ Ἰχάρουσιν
 790 „ δεινὸν ἐρευγομένην, δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ

- ,, ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον, ἥδ' ἀγάπησα.
 ,, ἔξοχον ἀλλάων, αἵ τ' εἰν ἀλλ' ναιετάουσιν,
 ,, εὖνεκ' οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
 ,, λέξασθαι. κείνῳ γὰρ αἰεὶ τὰδε ἔργα μέμνηεν,
 795 ,, ἥε σὺν ἀθανάτῃς, ἥε θνητῇσιν ἰαυεῖν.
 ,, ἀλλ' ἐμὲ αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
 ,, ἠλεύω· ὃ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρεον ὄμωσσε,
 ,, μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέσθαι ἄκοιτιν.
 ,, ἔμπης δ' οὐ μεδίεσκεν ὀπιπλεύων ἀέκουσαν,
 800 ,, εἰσότε οἱ πρέσβειρά Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 ,, ὡς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατὴρ ἐοῖο
 ,, παῖδά τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεδέηκε,
 ,, δείματι, μὴ τις ἐοῦ ἀντάξιός ἄλλος ἀνάσσοι
 ,, ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 805 ,, αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 ,, δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
 ,, τέκνα τε φιγύταιο· θεοὺς δ' ἐς δαῖτ' ἐκάλεσσα
 ,, πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχεον
 ,, νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 810 ,, ἀλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω.
 ,, εὗτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 ,, ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἥθεσι Κενταύροιο
 ,, Νηϊάδες κομέουσι, τεοῦ λίπλοντα γάλακτις,
 ,, χρεῖώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 815 ,, Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῶ ἐκυρὴ περ ἐοῦσα,
 ,, ἥδ' αὐτῷ Πηληϊ. τί τοι χόλος ἐσθίριζλαι;
 ,, ἀάσθη. καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.
 ,, ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἠφαιστον οἶω

- „ λωφήσεν πηρόντα πυρὸς μένος, Ἰωποτάδην δὲ
 820 „ Αἴολον ὠκείας ἀνέμων ἄϊκας ἐρύξειν,
 „ νόσφιν ἑὺσταθείς Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
 „ Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἄκηδέα μῆδεο νόστον.
 „ δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασι
 „ μοῦνον, ἃ κε τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 825 „ μῆδὲ σύ γ' ἢ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἑάσῃς
 „ ἰσοδαλεῖν, μὴ πάντας ἀναβρέξασα Φέρητιν,
 „ ἢ παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
 „ Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
 „ νυκλιπόλος Ἐκάτη, τὴν τε κλείουσι Κράταιϊν,
 830 „ μήπως σμερδαλέησιν ἐπαίξασα γένυσσι
 „ λεκίλους ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 „ κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραιΐδασις ἔσσετ' ὀλίθρον.
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
 „ Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος, ἡδὲ θύελλαι
 835 „ ξαχρεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἥτ' ἂν ἔγωγε
 „ θαρσαλέη Φαίην, καὶ κύματος ἀντιόωντος,
 „ νῆα σωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
 „ ἀλλ' ὦρῃ δολιχὴν τε καὶ ἄσπελον οἶμον ὀδεύειν,
 „ ὅφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἳ μοι ἀρωγοὶ
 840 „ ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι πρυμνήσι' ἀνῆπται,
 „ ὥς κεν ὑπηῶοι μνησαίαθ' οἶον ἐλέσθαι.
 Ἡ, καὶ ἀναίξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντου· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἳ δ' αἰούσαι
 845 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφείμας
 Ἥρης· αἶψα δ' ἴαλλε μετ' Αὐσονίην ἄλα πάσας.

κῦτῃ δ' ὠκυτέρῃ ἀμαρύνμαλος, ἢ βολαίων
 ἡλείου, ὅτ' ἄνεις περαιῖς ὑψόθι γαίης,
 στυάτ' ἴμεν λαιψῆρά δι' ὕδατος, ἔς τ' ἀφίκανεν

850 ἀκλὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπειρώσιο.

τοὺς δ' εὖρε παρὰ νηὶ σόλῳ ῥιπῆσί τ' ὑπὶ πῶν
 τερπομένους· ἢ δ' ἄσπον, ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὃ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης,
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε

855 οἶω ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἰσαῖο, Φώνησέν τε.

“Μηκέτι νῦν ἀκλαῖς Τυρσηνίσιν ἦσθε μένοντες·
 ,, ἠῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηὸς,
 ,, Ἡρῇ πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι. τῆς γὰρ ἐφέμῃς
 ,, πασσυδίῃ κοῦραι Νηρηίδες ἀντιόωσι,

860 ,, νῆα διὰ πέτρας, αἳ τε Πλαβίαι καλέονται,
 ,, ῥυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίστιμος ὕμμι κέλευθος.
 ,, ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δείξης δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι
 ,, ἀντομένην σὺν τῇτι· νόῳ δ' ἔχε, μὴ με χολώσῃς
 ,, πλεῖον ἔτ', ἢ τοπαρόιδεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.

865 Η, καὶ ἔπειτ' αἰδηλὸς ἐδύτατο βένθεα πάντου·
 τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
 ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
 χλωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιόχοντος.

ἢ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκαας ἔδαιε

870 νύκτια διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἡμάλα δ' αὖτε
 ἀμβροσίῃ χρίσκε τέρην δέμας, ὅφρα πέλοιτο
 ἀθάνατος, καὶ οἱ στυγερὸν χροὶ γῆρας ἀλάλκοι.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰπενόησε
 παῖδά φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὖτῃ

875 σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἶψα
 τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάζδην χαμαΐδς βάλε κεκληγῶτα·
 αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἐκέλη δέμας, ἡὗτ' ὄνειρος,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσῆλατο πόντον
 χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσσυλος ἵκετ' ὀπίσσω.

880 τῷ μὲν ἀμνηχανίῃ δῆσε φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 πᾶσαν ἰΦημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
 οἱ δ' ἄρα μεσσηγυῖς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους,
 ἱσχυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπέοντο,
 τῆς ἐνὶ δαιτάμενοι νύκλ' ἄεσαν, ὡς τοπάροιβεν.

885 Ἥμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἡώς,
 δὴ τότε λαίψηροῖο κατηλυσιγῇ Ζεφύροιο
 βαῖνον ἐπὶ κληΐδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
 εὐναΐας εἶλκον περιγηθεές, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρεός· ὕψι δὲ λαΐφος

890 εἵρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
 νῆα δ' εὐκραῆς ἄνεμος φέρεν· αἶψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγυαι
 Σειρήνες σίνοντ' Ἀχελωῖδες, ἡδείησι
 θέλγουσai μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.

895 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς Ἀχελώῳ εὐνηθεῖσα
 γαῖναιο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ πόσι Διουῖς
 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμήτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλίσκται ἔσκον ἰδέσθαι.

900 αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
 ἡ θαμὰ δὴ πολέων μεληδέα νόστον ἔλοντο,

τηκεδόνι φθινύθουσai· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἔσαν ἐκ στομάτων ὅπως λείβειν. οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
ἤδη πείσματ' ἔμελλον ἱπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,

905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηήκιος Ορφεὺς

Βισλονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς Φόρμιγγα τανύσσας
κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχῃσιν αἰοδῆς,
ὄφρ' ἄμυδις κλεινέοντος ἐπιβρομέοντο ἀκουαὶ
κρηγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἰδὼνταλο Φόρμιγγε.

910 νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔσαν αὐδὴν.
ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος εὖς παῖς, οἷος ἱταίρων
προφθάμενος, ξιστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνδορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπι θυμὸν ἱανθεῖς·

915 νῆχι δὲ πορφύρεοιο δι' οἶδματος, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σχέτλιος· ἥ τέ οἱ αἰψὰ καλ' αὐτόθι νόστον ἀπηύρων·
ἀλλὰ μιν οἰκείρατα θεὰ Ερυκος μεδέουσα
Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερειψάλο, καὶ ῥ' ἐσάωσσε
πρόφρων ἀντομένη Λιλυθηίδα ναίμεν ἄκρην.

920 οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὕπαζον
κύντερά· μιξοδίησιν ἀλὸς βαισιήρια νηῶν.

τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ πρὸφθαίνετο πέτρῃ·
τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναελεύζοντα Χάρυδιδις·
ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλα ὑπὸ κύματι πέτραι·

925 ῥόχθεον, ἦχι πάροιθεν ἀπέπλευεν αἰδομένη φλόξ
ἄκρων ἐκ σκοπῶν, πυριθαλπέος ὑπόθι πέτρης.
καπνῶ δ' ἀχλυδεῖς αἰθὴρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἡέλιοιο, τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἠφαίστου, θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.

- 930 ἔνθα σφιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντιον· ἡ δ' ὅπιθε Πέριργος θίγει πηδαλίοιο
 δια Θέτις· πλακίῃσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσι ἔρυσσαν.
 ὡς δ' ὁπότεν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγέληδὸν εἰλίσσωνται περὶ νῆα,
- 935 ἄλλοτε μὲν προπύροιθεν ὀρώμενοι, ἄλλοτ' ὅπισθεν,
 ἄλλοτε παρθελάδην, ναύητι δὲ χάρμα τέτυκται·
 ὡς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
 Αργῇ περὶ νηῖ, Θέτις δ' ἴθυε κελεύθους.
 καί ῥ' ὅτε δὴ Πλακίῃσιν ἐνιχρίμπισθαι ἔμελλον,
- 940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πίζας,
 ὑψὺ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς.
 ῥῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασπιδὸν ἀλλήλησι.
 τὴν δὲ παρηορίην κόπτε ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
 λάβρον αἰερόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
- 945 αἱ δ' ὅτ' ἐπὶ μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκαι ἥρι κύρην,
 ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πυθμένι πόντου
 ἠρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
 αἱ δ', ὥστ' ἡμαθέντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, δίχῃ κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
- 950 σφαίρῃ ἀθύρουσι περιηγεί· τὴν μὲν ἔπειτα
 ἄλλῃ ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεσθαι, καὶ ἐς ἥρα πέμπτει
 ὕψι μεταχθονίην· ἡ δ' οὕποτε πλινθίσαι οὔδεις·
 ὡς αἱ νῆα θέουσιν ἀμειβάδεις ἄλλοθεν ἄλλῃ
 πέμπτει δικεσίην ἐπὶ κύμασιν, αἶν ἀπωθε
- 955 πέτρων· περὶ δὲ σφιν ἔρευρόμενον ξένον ὕδωρ.
 τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
 ὀρθὸς ἐπὶ σιληῇ τυπιδος βαρὺν ὤμον ἐρέσας

ΗΦαιστος

- Ἡφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
 οὐρανοῦ ἐστηνυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 960 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσπορόωσαν.
 ὅσση δ' εἰαρινῷ μηκύνεται ἥματος αἶσα,
 τοσσατίον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
 νῆα διέκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
 αὐτὶς ἐπαυρόμενοι προτέρῳ θέον· ὦκα δ' ἄμειβον
 965 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἡελίοιο.
 ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίσκιαι αἰθυρήσι
 δύνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἰφетμάς.
 τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἡέρος ἵκετο μήλων,
 μυκηθμός τε βοῶν, ἀπὸ σχεδὸν οὐατ' ἔβαλλε.
 970 καὶ τὰ μὲν ἐρστήεντα κατὰ θρία ποιμαίνεσκεν
 ὀπλοτέρη Φαέδουσα θυγατρῶν Ἡελίοιο,
 ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἐνὶ πηχύνουσα·
 Λαμπετίνη δ' ἐπὶ βουσὶν ὄρειχάλκοιο Φαινοῦ
 πάλλιν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 975 βεσπομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσπορόωντο
 ἄμπεδιόν καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦε
 κυανὴν μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
 εἶδον· ἡ χρυτέοις κεράεσσιν κνυδιάσκον.
 καὶ μὲν τὰς παρ᾽ αἰετὸν ἐπ' ἥματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
 980 πείρον ἀλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
 Ἡὼς ἡριγενὴς φέγγος βάλλε νισσομένοισιν.

Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παρειτέρη Ἰονίοιο
 ἀμφιλαφὴς πίεира Κεραυνίῃ εἰν ἀλλ' νῆσος,
 ἣ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,

Λ α

- 930 ἔνθα σφιν κούραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντες· ἡ δ' ὅπιθε πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
 θία Θέτις· πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν.
 ὡς δ' ὁπόταν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγελήδον ἐλίσσωνται περὶ νῆα,
 935 ἄλλοτε μὲν πρὸπάρουθεν ὁρώμεναι, ἄλλοτ' ἔπισθεν,
 ἄλλοτε παρθελάδην, ναύητι δὲ χάρμα τέτυκται·
 ὡς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
 Αργῇ περὶ νῆϊ, Θέτις δ' ἴδυε κελεύθους.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμπτεσθαι ἔμελλον,
 940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
 ὑψὺ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς.
 ῥῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασπιδὲν ἀλλήλησι.
 τὴν δὲ παρηγόρην κόπτε ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
 λάβρον αἰερόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
 945 αἱ δ' ὅτ' ἐνὶ κρημνοῖς ἐναλίγκαι ἥρι κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πυθμένι πόντου
 ἠρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
 αἱ δ', ὥστ' ἡμαθρόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
 950 σφαίρῃ ἀθύρουσι περιηγεί· τὴν μὲν ἔπειτα
 ἄλλῃ ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεσθαι, καὶ ἐς ἥρα πέμπτει
 ὕψι μεταχθονίην· ἡ δ' οὔποτε πύλναται οὔδεις·
 ὡς αἱ νῆα θέουσιν ἀμειβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλῃ
 πέμπτει δικερίην ἐπὶ κύμασιν, αἶν ἄπωθε
 955 πετρῶν· περὶ δὲ σφιν ἑρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
 τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
 ὀρθὸς ἐπὶ σιληῇ τυπιδος βαρὺν ὤκειν ἱεήσας

- Ηφαίστος θηῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
 οὐρανοῦ ἐστηνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 960 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
 ὅσση δ' εἰαρινῷ μηκύνεται ἥματος αἶσα,
 τοσσατίον μογέεισκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσai
 νῆα διὰ πέτρας πολυχηέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
 αὐτίς ἐπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὥκα δ' ἄμειβον
 965 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἠελίοιο.
 ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλσικίαι αἰθυίησι
 δύνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἰφετμάς.
 τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἥερος ἵκετο μήλων,
 μυκηθμός τε βοῶν, αὐτοσχεδὸν οὐατ' ἔβαλλε.
 970 καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ θρία ποιμαίνεσθην
 ὀπλοτέρη Φαέδουσα θυγατρῶν Ἠελίοιο,
 ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηχύνουσα·
 Λαμπετή δ' ἐπὶ βουσὶν ὄρειχάλκειο Φαινοῦ
 πάλιν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 975 βεσκομένας παταμοῖο παρ' ὕδασι εἰσορόωντο
 ἀμπεδίον καὶ ἔλος λειμῶνιν· οὐδ' τις ἦε
 κυανὴ μετὰ τῇσι δέμας, παῖσαι δὲ γάλακτι
 εἰδόμεναι, χρυσίοις κεράεσσιν κυδιάσσκον.
 καὶ μὲν τὰς παρ᾽ ἄμειβον ἐπ' ἥματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
 980 πεῖρον ἀλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτίς
 Ἠὼς ἡριγενὴς φέγγος βάλλε νισσομένοισιν.

Ἔσθι δέ τις πορθμοῖο παρσιτέρη Ἰονίοιο
 ἀμφιλαφὴς πείρα Κεραυνίῃ εἰν αἰὶ νῆσος,
 ἣ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,

Λ α

- 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπων προτέρων ἔπος, ᾧ ἀπὸ πατρὸς
 μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Διοῖς
 κλείουσι χθονίης καλαμῆϊμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Διὼ γὰρ κείνη ἐνὶ δῇ ποτε νάσσατο γαίῃ,
 Τιτῆνας δ' ἔδασε σιέχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνη τόφει ἐκλήϊσαι
 εὐνομα, Φαίηκων ἱερὴ τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοῖ
 αἰμάλος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχυμένη καμάτοισι
 Θρινάκης αὔρης ἔκετ' ἐξ' ἀλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 995 Αἰκίνοος λαοὶ τε θυηπολήσιν ἰόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι κατ' ἐχέλασσε
 πᾶσα πόλις· Φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παῖσι γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάροντο,
 τῷ ἱκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
 1000 Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θυρῇξεσθαι·
 ὧδε μάλ' ἀρχίμολον στρατὸς ἄσπελος ἐξεφαάνθη
 Κόλχων, οἱ Πόντιοι κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
 Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μῆδειαν δ' ἔξαιτον ἰοῦ ἐς πατρός ἄγεσθαι
 1005 ἔεντ' ἀπροφάτως, ἥ ἐ σπονδέσσαν αὐτὴν
 νομήσειν χαλεπῇσιν ὁμόκληον ἀτροπήσιν,
 αὐτὴ τε, καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελευθῷ.
 ἀλλὰ σφείας κατέρυκεν ἐπειγασμένους πολέμοιο
 κρείων Αἰκίνοος. λελήητο γὰρ ἀμφοτέροισι
 1010 δῆϊοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
 κύρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δέσματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 Αἰσινίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν

Αρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Αλκινόοιο.

“Γουνοῦμαι, βασιλεια· σὺ δ’ ἔλαθι, μὴδ’ ἐμὲ Κόλχοις

1015 ὃ ἐκδῶης, ᾧ πατρὶ κρμιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτῇ
 ὃ ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρεσαι, οἷσιν ἐς ἄτην
 ὃ κύνταλος κούφῃσι θείει νόρος ἀμπλακίῃσιν.
 ὃ ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναῖ ἔπεισον φρένες, οὐ μὲν ἔκῃτι
 ὃ μαργοσύνης. ἴστω δὲ ἱερὸν Φάος Ἡελίοιο,

1020 ὃ ἴστω νυκλιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης,
 ὃ μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
 ὃ κείθεν ἀφορμήθην· στυγερὸν δὲ ἐμὲ τάρβος ἔπειτε
 ὃ τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ’ ἤλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
 ὃ μῆτις ἔην· ἔτι μοι μίτην μένει, ὥς ἐνὶ πατρός

1025 ὃ δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ’ ἐλέαιρε,
 ὃ πότνα, τεῶν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δὲ ὑπάσειαν
 ὃ ἀθάνατοι βιάτῃν τε τελεσφόρον, ἀγλαίην τε,
 ὃ καὶ παῖδας, καὶ κῦδος ἀπορρήτοιο πόλης.

Τοῖα μὲν Αῤῥήτην γουναζέτο δακρυχέουσα·

1030 τοῖα δὲ ἀριστήων ἐναμειδαδὶς ἄνδρα ἔκαστον.

“Τμέων, ᾧ πέρι δὴ μέγα φέρταλοι, ἀμφὶ τ’ αἰθέλοισ

ὃ οὔνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύξομαι, ἧς ἰόγητι
 ὃ ταύρους τ’ ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρους οὐλοὸν ἀνδρῶν
 ὃ κείρετε γηγενέων· ἧς εἵνεκεν Αἰμονίηνδε

1035 ὃ χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξτε νοστήσαντες.
 ὃ ἥδ’ ἐγὼ, ἥ πάτρην τε καὶ οὐς ὤλεσσε τοκῆας,
 ὃ ἥ δῶμον, ἥ σύμπασαν εὐφροσύνην βιότοιο·
 ὃ ὕμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναίεμεν αὐτίς
 ὃ ἦνυσσ’· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ’ εἰσόψασθε τοκῆας

1040 ὃ ὕμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἴλετο δαίμων

- „ ἀγλαΐας· σφυγερὴ δὲ σὺν ὀφνειοῖς ἀλάλημαι.
 „ δεῖσατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δεῖσατ' Ἐρινύν
 „ Ἰκεσίην, νέμεσιν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
 „ Αἰήτεω, λῶβη πολυπήμονι δηωθῆναι.
 1045 „ οὐ νηὺς, οὐ πύργον ἐπίροπον, οὐκ ἁλεωρὴν
 „ ἄλῃην, οἷόθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτοῦς.
 „ σχέτλιοι ἀτροπῆς καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 „ αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατι χεῖρας ἀνάσσης
 „ δερκόμενοι τείνυσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε πᾶσι,
 1050 „ κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις,
 „ αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· τῶν δὲ μέθεσθε
 „ ἡγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποδηγέστες ἔασι.

Ως φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάζοιτο,
 ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύω ἀχέουσαν.

- 1055 σείον δ' ἐσχέας εὐνήεας ἐν παλάμῃσι,
 φάσαντ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
 ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειε.
 σφρευγομένοις δ' ἀν' ὄμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
 Νύξ, ἔργων ἄνδρεσσι, κατευκλήσθη δὲ πᾶσαν
 1060 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὔ τι μίνυνθά περ εὐνασεν ὕπνος,
 ἀλλὰ οἱ ἐν σπέρνοις ἀχέων εἰλίσσεται θυμός.
 εἶον ὅτε κλωστήρᾳ γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
 ἐννεχίῃ· τὴν δ' ἄμφι κινύρεται ὄρφανά τέκνα
 χηροσύνη πόσιος· σπалаίει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειάς
 1065 μνωμένης, οἷα μιν ἐπὶ σφυγερῇ λάβεν αἴσα·
 ὥς τῆς ἱκαίνοντο παρηίδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνησι.

Τῷ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τοπαίροιδι,

κρείων Αλκίνοος, πολυπότνιά τ' Αλκινόοιο

1070 Αρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάσσκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἶα δ' ἀκοίτην
κουριδίον θαλεροῖτι δάμαρ προσπύσσειτο μύθοις.

“Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων

33 παρθενικῇ, Μινύασι φέρων χάριν. ἐγὺ δ' Ἄργος

1075 33 ἡμέτερης νήσοιο, καὶ ἀνέρες Αἰμονίης·

33 Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν

33 Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἡ δέ νυ κούρη

33 αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώστα.

33 μῆ μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὲς ἄγεσθαι.

1080 33 αἶσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκλήρια δῶκε

33 φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν, εἰά τε πολλὰ

33 ῥέζομεν ἀμπλακίησιν, ἀκειομένη, ὑπάλυξε

33 πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήσων,

33 ὡς αἴω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρεοις,

1085 33 κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.

33 τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸς ἐκὼν ἐπιόρκον ἐμέσσαι

33 θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα τεῖο ἔκητι

33 παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.

33 λῆν γὰρ δύσζηλοι ἐῆς ἐπὶ παῖσι τοκῆες·

1090 33 οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτιεύς·

33 οἶα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη,

33 πατρὸς ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν, οὐδ' ἀπὸ τηλοῦ,

33 ὕβρισις Ἐχέλος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα

33 πῆξε θυγατρὸς ἐῆς· σιονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ

1095 33 ὄφθαλμῳ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.

Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰκίοντα

* Αα 3

ἥς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον εἴπειν.

“ Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελεύσαιοι

,, Κόλχους, ἥρωεςσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.

1100 ,, ἀλλὰ Διὸς δεῖδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι...

,, εὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀφεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,

,, λῶϊον· εὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.

,, καὶ κ' ἐθέλων, ἔκαθ' ἐν περ, ἐφ' Ἑλλάδα νεικὸς ἄραιθ.

,, τῷ μ' ἐπέρικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη

1105 ,, ἔσται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.

,, παρθενικὴν μὲν εὐῶσαν, ἐῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι

,, ἰθύνα· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσας,

,, οὐ μιν εὐὸ πόσις νοσφίστομαι· εὐδὲ, χενέθλην

,, εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέροι, δηϊοτὶν ὀπάσσω.

1110 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὐνάσεν ὕπνος.

ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὥρτε

ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες

ἀμφίπολοι, θέσποιναν ἐὼν μεταποιπνύουσαι.

σῖγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεσσομένη προσέειπεν,

1115 ἧσιν ἐΦημοσύνητιν ἐποτρυνέοντα μιγῆναι

Αἰσινίδην καίρη· μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα

λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,

παρθενικὴν μὲν εὐῶσαν, εὐὸ ποτὶ δῶματα πατρός

ἐκδώσει· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσας,

1120 οὐκίτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν Φιλότιλος.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἰΐφα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,

ὥς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγεῖλειεν

Ἀρήτης, βουλὰς τε θεοῦδός Ἀλκινόοιο.

τοὺς δ' εὐρε παρὰ νηὶ σὺν ἔντεσιν ἐχρήσσοντας

1125 Ὑλικῶ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄσπερος· ἐκ δὲ ἄρα πᾶσαν
πέφραδεν Ἀργελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἐαδότεα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κεραττάμενοι μακάρεσσιν,
ἢ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύτταντες,

1130 αὐτονυχὶ κοῦρῃ θαλαμῆϊον ἔντυον εὐνὴν
ἄντρῳ ἐν ἡγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιε,
κοῦρῃ Ἀριστῆλοιο μελίφρενος, ὅς ῥα μελισσέων
ἔργα, πολυκμήτοιο τ' ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
κείνη δὲ πᾶμπρωτα Διὸς Νυσήϊον υἱᾶ

1135 Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀεαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
εὐτὶ μὲν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δὲ Ἥρῃ,
καὶ ἐχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
ἢ δὲ ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ

1140 νάσσατο, καὶ πόρεν ὕλδον ἀθέτφατον ἐναέτησιν·
ἐνθα τότ' ἐσφόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δὲ ὕπερθε
χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλλον, ἔφρα πέλοιτο
τιμῆεις ὁ γάμος καὶ αἰδοίμος. ἄνθεα δὲ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλπῳις

1145 ἐσφόρεον· πάσας δὲ, πυρὸς ὥς, ἄμφεπεν αἰγλή·
τοῖαν ἀπὸ χρυσέων θυσχάνων ἀμαρύνσσετο φέβγος·
δαῖτε δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος· ἴσχε δὲ ἐκάστην
αἰδῶς, ἱεμένην περ ὁμῶς ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι,
αἱ μὲν τ' Αἰγαίου πόδαμοῦ καλέοντο θυγάτρες·

1150 αἱ δὲ ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηίου ἀμφενέμοντο·
αἱ δὲ ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσπιδες. ὥρσε γὰρ αὐτῇ
Ἥρῃ Ζηκρὸς ἄνοιτις, Ἰήσωνα κυδαίνουσα,

- κείνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τούτῃ σὺν ἀλλήλοισιν ἔμειξαν,
 1155 τεινόμενοι ἑανούς· ἐϋώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
 δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 δυσμενέων αἰδέσθαι ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστειμμένοι ἀκρεμύνεσσι,
 ἐμμελέως, Ορφῆος ὑπὸ λίγα φορμίζοντος,
 1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν αἶδον.
 οὗ μὲν ἐν Αλκινόοιο γάμον μενέηνε τελέσσαι
 ἦρως Αἰσονίδης, μεγάροισι δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο,
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπὸ τροπὸς· ὧς δὲ καὶ αὐτὴ
 Μῆδεια φρονέεσκε· τότε αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
 1165 ἀλλὰ γὰρ οὐ ποτε Φῦλα δυσηπαθέων ἀνθρώπων
 τερπάλῃς ἐπέβημεν ἔλω ποδὶ· σὺν δὲ τις αἰεὶ
 πικρὴ παρμέμελλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότῃ
 δέϊμα ἔχεν, ἣ τελέοιτο διάκρισις Αλκινόοιο.
 1170 Ἡὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσι
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
 ἡϊόνες νήστοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἄπωθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόνος ἔσκεν ἀγρυαῖς·
 κίνυντ' ἐνιαιέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλοῦ
 1175 Κόλχοι Μακρινίδης ἐνὶ πείρασι χερνήστοιο.
 αὐτίκα δ' Αλκίνοος μετεβῆσατο συνθεσθήτην
 ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὅγε χεῖρ
 σκῆπτρον ἔχε χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕψος πολλοῖ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
 1180 τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες

Φαίηκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐπιχρώντε.
 ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλῆες ἐκλῶθι πύργων
 βαῖνον ἐποφόμεναι· σὺν δ' ἄνδρες ἀγρεῖσθαι
 ἥντεον εἰσαίνοντες, ἐπεὶ νημερτέα βαῖξιν

1185 Ἥρῃ ἐπιπροέηκεν· ἄγην δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
 ἀρνειὸν μῆλων, ὁ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφοφορῆας ἐπισχεδὸν ἰστίαν οἶνον
 κίρνασθαι· θυῶν τ' ἀπὸ τηλόθι κῆκιε λίγνυς·
 αἱ δὲ πολυκμήτους ἑαυτοὺς φέρον, εἴη γυναῖκες,

1190 μέλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπὶ ποῖσιν
 ἀγλαῖν, οἴην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
 θάμβεον δ' εἰσπρόσσαι ἀριπρεπέων ἥρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγρειο
 υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος εὐκρέχλου καὶ ἀοιδῆς

1195 τάρφεα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ,
 Νύμφαι δ' ἀμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιοτο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπουν· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἴσθεν οἶαι ἄενδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 Ἥρῃ, σείῳ γ' ἔκητι· σὺ γάρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας

1200 Ἀρήτης, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Αἰκινόοιο.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήιστο,
 ἔμπεδον ὥς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδὲ ἑτάρεος
 οὐλοῖν, οὐδὲ βαρεῖται ἐπὶ λυθὸν Αἰήτιο

1205 μῆνιες, ἀρρήκιοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὄρκοις.
 τῷ καὶ ὅτ' ἡλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
 καὶ σφείας ἢ θέμισθας ἑὰς εἴρυσθαι ἀνώγει,
 ἢ λιμένων γαίης τ' ἀπὸ τηλόθι νῆας ἔεργειν,

- δὴ τότε δὴ βασιλῆος ἰοῦ τρομέοντες ἐνὶ πᾶσι,
 1210 δέχθαι ἐμελιζάντο πυνήμονας· αὐτῷ δὲ νήσω
 δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
 εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Εὐφύρηθεν ἴοντες,
 ἀνέρες ἐνάτσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίνην
 νῆσον ἔδαν· κείθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Αἰόαντων
 1215 εὖρεα, Νεσφαίους τε, καὶ Ωρίκον εἰσαφικέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ μὲν σλείχοντες ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
 Μοιράων δ' ἔτι κείσε θυή· ἐπέτρεα δέχονται
 καὶ Νυμφέων· Νομίσιον καθ' ἱερὸν Απόλλωνος
 βωμοί, τοὺς Μηδεῖα καθίσσατο· πολλὰ δ' ἰοῦσιν
 1220 Αλκίνοος Μινυαῖς ξενήϊα, πολλὰ δ' ὅπως σεν
 Αῤῥήτη· μετὰ δ' αὖτε θυώδεα δάκεν ἔπεισθαι.
 Μηδεῖη δμῶς Φαιηκίδας ἐκ μεγάρων
 ἡματι δ' ἐδοματῶ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' εὖρεα
 ἀπρὰς ἠῶθεν ὑπὲρ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι πρότερον θέον· ἀλλὰ γὰρ οὕτω
 αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Αἰακίδος ἡρώεσσι,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Λιδύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.

- Ἦδη μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον Ἀμπράκηων,
 ἦδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπλάμενοισι
 1230 λαίφεσι, καὶ σφεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάχθην ὅλην Βορέαο θυέλλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Λιδυσημόν· ἐννέα πάσας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἡμάλα, μέχρ' ἴκοντο·
 1235 προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστις ὀπίσσω

νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιάατο κόλπων ἰκίσθαι.

πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνίσενθα βυθοῖο
τάρφεα· κοῦφῃ δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
ἡερίη δ' ἄμαθ' παρακέκλιται· εὐδὲ τι κεῖσε

1240 ἐρπίλὸν εὐδὲ ποτὴλὸν αἰερεῖται. ἔνθ' ἄρα τοὺς γε
πλημμυρῖς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἡπαίρειο
ἦ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπερέυγεται ἀκλῆς
λάτρων ἐποιοχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα·
ἡϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρ' ἐλέλειπτο.

1245 οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ἄρυσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰστροφώντας·
ἡέρα, καὶ μεγάλης νῶτα χθονός, ἡέρι δ' ἴσα
τηλεῦ ὑπερβίοντα διηνεκές· εὐδὲ τιν' ἀρδμὸν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε κατανύσσσαντο βοτῆρα
κῦλλον, εὐκῆλῳ δὲ κατείχειτο πάντα γαλήνῃ.

1250 ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινε.

“Τίς χθὼν εὐχέιχι ἦδε; πόθι ξυνέωταν ἄελλαι
ἡμέας; αἶθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες εὐλομένοιο
δεύματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὀρηκθῆναι
πετρῶων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν ἰούσι

1255 ἢ βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινῶντας ὀλέσθαι.

ἢ νῦν δὲ τί κε ῥέξαιμεν, ἐρῦκόμενοι ἀνέμοισιν
ἢ αὖθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρένον, αἶον ἐξήμη
ἢ πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἡπαίρειος;

Ως ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμυχανὴν κακότητος·

1260 ἰθυστῆρ' Αἰκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευεν·

“Ὀλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξίς
ἢ ἔσθ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύνταλα πιμανθῆναι·
ἢ τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπληότας, εἴ κεν αἴηται

- 22 χερσὸθεν ἀμπνεύσειαν ἑπὶ τεναγώδεα λεύτσω,
 1265 22 τῆλε περισκοπέων, ἄλλα πάντοθεν ἥλιθα δ' ὕδαρ
 22 ξαινόμενον· πολὺῃσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
 22 καὶ κεν ἐπισμυγεῶς διὰ δὴ πάλαι ἥδ' ἐκεάσθη
 22 νηὺς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτὴ
 22 πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
 1270 22 νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγός τε μετέστυται, οἴοθι δ' ἄλμῃ
 22 ἄπλοος εἰλεῖται, γαίης ἔπερ ὕσσον ἔχουτα.
 22 τεῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἅπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 22 ναυιλήης νόστου τε· δαημεσύνῃν γέ τις ἄλλος
 22 φήνειεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴηκεσσι θαάσσειν
 1275 22 μαισιμένῳ κομιδῆς· ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 22 Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
 Ως φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπεν ἀσχαλῶντι,
 ἔστωι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσι
 παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
 1280 οἷον δ' ἀψύχουσιν εἰοκότες εἰδῶλῳσιν
 ἄνδρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο·
 ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢ τιν' ὄμῆρον
 ἄσπερον, ὅσπε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ἔταν αὐτόμαλα ξόανα βῆν ἰδρώοντα
 1285 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔτι φαντάζωνται,
 ἢ καὶ ἥλιος μέσῳ ἥματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄσπερα φαίνη·
 ὥς τότε ἀριτλήες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλυσεν ἐρπύζοντες· ἐπῆλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφείας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπασον, ἵν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος

θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πετόντες·

βᾶν δ' ἴμεν ἄλλωδ' ἄλλος ἐκαστέρῳ αὐτὸν ἐλίσθαι·

ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν

1295 ἄκηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο κῆχθ' ὑπὸ πᾶσαν

καὶ φάος, οἰκίσσῃ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι

ἀθρόαι Αἰήταο παρεσπενάχοντο θυγατρί.

ὥς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι-πεπληγότες ἔκδοθι πέτρης

χηραμοῦ ἀπλήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·

1300 ἢ ἕτε καλὰ νάοντος ἔπ' ὄφρύσι Πακίωλοιο

κύκνοι κινήσουσιν ἐὼν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν

ἐρσήεις βρέμεται, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·

ὥς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθείρας

παννύχιαι ἐλεεινὸν ἠήλεμον ὠδύροντο.

1305 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίσσθεν.

νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι

ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀννύσῃ ἐπ' αἰέθλῳ·

ἀλλ' σφέας ἐλέηραν ἀμηχανίῃ μινύθοντας

ἡρώσσαι, Λιδύης τιμήροισι, αἱ ποτ' Αθήνην,

1310 ἡμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,

ἀντόμεναι Τρῆτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.

ἔνδιον ἡμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαί

ἡελίου Λιδύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο

ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χειρὶ καρήατος ἡρέμα πέπλων.

1315 αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἐτέρωσε παλιμπιετὲς ὄμματ' ἔεικε,

δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐταὶ δὲ μιν ἀμφαδὸν οἶον

μειλιχίαις ἐπίεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.

“Κάμμορε, τίπ' ἔτι τόσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;

ἴδμεν ἰπποχαμένους χεῦσεν δέρας· ἴδμεν ἑκάστω

1320 ὡς ὑμετέρων καμάτων, ὅς' ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
 ὡς πλαζόμενοι καλὰ πόντον, ὑπέρβια ἔργ' ἐκάμεσθε.
 ὡς οἰσπόλοι δι' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήεσσαι,
 ὡς ἡρώσσαι, Λιβύης τμηόροι ἠδὲ θύγατρεις.
 ὡς ἄλλ' ἄνα· μηδ' ἔτι τοῖον οὔζυν ἁπάχῃσο·

1325 ὡς ἀνσίησον δι' ἐτάρους. εὖτ' ἂν δέ τοι Αμφιτρίτη
 ὡς ἄρμα Ποσειδάωνος εὐτροχον αὐτίκα λύσῃ,
 ὡς δὴ ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνας ἀμοιβὴν,
 ὡς ἂν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμι φέρουσα·
 ὡς καὶ κεν ἔτ' ἡγαθέην ἐς Αἰχαιίδα νοσήσαιτε.

1330 Ὡς ἄρ' ἔφην, καὶ ἄφαντοι ἴν' ἔσλαθεν, ἐντ' ἄρα ταί γε
 Φοῖβῃ ὁμῶς ἐγένοντο παρμασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
 παπλήνας ἀνά ῥ' ἔζετ' ἐπὶ χθονὸς, ὧδέ τ' εἶπεν.

“Ἰλατ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαὶ· ἀμφὶ δὲ νόστω
 ὡς οὔτι μάλ' ἀντικρυς νοέω φάτιν. ἥ μὲν ἐταίρους

1335 ὡς εἰς ἐν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμων
 ὡς δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.

Ἡ, καὶ ἀναίξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ,
 αὐτοπαλὸς κονίησι, λέων ὧς, ὅς ῥά τ' ἂν ὕλην
 σύννομόν ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαθεῖαι

1340 Φοῖβῃ ὑποβρομέουσιν ἂν οὔρεα τηλόθι βῆσσαι.
 δειμάτι δι' ἄγραυλοῖ τε βόες μέγα πεφρίκασι,
 βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δι' οὐ νύ τι γῆρας ἐτύχθη
 ῥιγεδανὴ ἐγάραιο φίλοις ἐπικεκλωμένοιο.

ἀλχοῦ δι' ἡγερέθοντο κατηφέες· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε

1345 ἀχυνμένους ὄρμαιο πέλας μίγα θηλιτέρῃσιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιθασκόμενος τὰ ἕκαστα.

“Κλυῖτε, φίλοι· τρεῖς γὰρ μὲν ἀνιάζοντι θεάων,

- 33 σέρφεσιν αἰγείοις ἐζασμένοι ἐξ ὑπάτοις
 33 αὐχένος ἀμφί τε κῶτα καὶ ἰξύας, ἥντε κοῦραι,
 1350 33 ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἐκ δ' ἐκάλυψαν,
 33 πέπλον ἐρυσσάμεναι κοῦφῃ χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
 33 αὐτόν τ' ἔγρεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
 33 μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τίσχι ἀμοιβῇ,
 33 ὧν ἔκαμε, διηρόν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
 1355 33 ὁππότε κεν λύσῃτιν εὐτροχόν Αμφίτρεϊν
 33 ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάσῃ νοῆσαι
 33 τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
 33 ἠρώσσαι, Λιδύης τιμήροισι ἠδὲ θύγατρει,
 33 καὶ δ' ὁπότ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός, ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὕγρην
 1360 33 ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διδόμεναι εὐχελίωοντο.
 33 οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
 33 ἦε νέφος μισσηγὺ φαινομένης ἐκάλυψεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
 ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
 1365 ἐξ αἰλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἄνδρην ἵππος,
 ἀμφιλαφὴς, χρυσέῃσι μετῆροσιν αὐχένα χαίταις·
 ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυνίαν ἄπο νήχρυτον ἄλμην
 ὤρτο θῆειν, πνοιῇ ἵκελος πύδας, αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάρουσιν ὀμηγερέεσσι μετνήδα.
 1370 “ Ἀρμαλία μὲν δὴ Φημί Ποσειδάωνος ἔγωγε
 33 ἥδη νῦν ἀλόχοισι φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύτθαι·
 33 μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτίσσομαι, ἥε περ αὐτὴν
 33 νῆα πέλειν· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
 33 νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύνει καμάτοσιν.
 1375 33 ἀλλὰ μιν ἀσπεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις

22 ὑψόθεν ἀνθέμενοι, ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
 23 οἴσομεν, ἥ προτέρωσθε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
 24 οὐ γὰρ ὅ γε ξηρὴν ὑποδύσειαι· ἵχνια δ' ἡμῖν
 25 σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.

1380 Ως ηὔδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μήτις.

Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς αἰείδω
 Πιερίδων, καὶ τήνδε παναλρεκὲς ἔκλυον ὁμφήν,
 ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι υἱες ἀνάκλων,
 ἥ βίη, ἥ τ' ἀρετῇ Λιδύης ἀνὰ θῦνας ἐρήμους

1385 νῆα μεταχθονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
 ἀνθεμένους ὥμοισι, φέρειν δυσκαίδεκα πάντα
 ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύνῃ γε μὲν ἦ καὶ εἰζὺν
 τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
 ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν

1390 ἔργον, ἀναγκαίῃ βεβόλημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
 τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος οἴδμασι λίμνης
 ὧς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπὸ σιβαρῶν θέσαν ὥμων.

Λυσσαλέοις δ' ἥπειτ' ἵκελοι κυσὶν αἰσούντες
 πίδακα μασιλεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

1395 δίψα δυσηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. οὐδ' ἐμάτησαν
 πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ὧ ἔνι Λαδῶν
 εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια ῥύετο μῆλα
 χῶρῳ ἐν Ατλαντος, χθόνιος ὄφης· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 Ἐσπερίδες ποίπνουν, ἐφίμερον αἰείδουσαι.

1400 δὴ τότε γ' ἦδη κεῖνος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαίχθει
 μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόμεν δ' ἄκρη
 οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινῇ

ἄχρη

ἄχρῃς ἐπ' ἄκνησιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρὸς Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οὔσιων,

1405 μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο·

ἄλχου δ' Ἐταερίδες κεφαλῆς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφείας ξανθῆσι, λίγ' ἔσλενον· εἰ δ' ἐπέλασσαν
ἄφνω ἐμοῦ· ταῖ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα, κρόντων
ἱσχυμένως, ἐγένοντο καὶ αὐτόθι. ἰώσατο δ' Ορφεὺς·

1410 Φεῖα τέρα, σῖας δὲ σφε παρηγορέσκε λιτῆσι.

“ Δαίμονες, ὦ κκαλαὶ καὶ εὐφρονες, ἵλατ' ἀνκασται,
,, εἴτ' οὖν οὐρανόθεν ἐκρήθημι οἷον θεῆσιν,
,, εἴτε κελυχθονίης, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
,, Νύμφαι· ἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ωκεανοῖο,

1415 ,, δείξτε· ἐλδομένοισιν, ἐνωπαδίς ἄμμι φανείσαι,

,, ἢ τινὰ πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινὰ γαίης
,, ἱερὸν ἐκδύοντα, θεαί, ῥέον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
,, αἰδομένην ἄμοτον λωφίσομεν. εἰ δὲ κεν αὐτίς
,, δῆ ποτ' Αἰχαιίδα γαῖαν ἐκώμεθα καυτελίσῃ,

1420 ,, δῆ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,

,, λοιδοῖς τ' εἰλαπίνας τε παρῆξομεν εὐμένεοντες.

Ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ταῖ δ' ἐλέηραν
ἐγνύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑφ' ὅθι μακροὶ
1425 βλάστεον ὄρωπες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθόωηα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσπιδὸν ἠέζοντο.

Ἐσπέρη, αἰγείρος· πτελέη δ', Ἐρυθρῆς ἔγεντο·

Αἶγλη δ', ἰτείης ἱερὸν σίπωρος. ἐκ δὲ νυ κείνων
δενδρέων, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐταί·

1430 ἐξίφραγεν, θάμπεος περιώσιον, ἔκφατο δ' Αἶγλη,

μειλιχίους ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.

- “ Ἡ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ’ ἑμετέροισιν ὄνειαρ
 „ δεῦρ’ ἔμολε καμάτοισιν ὁ κύντατος, ἔσθις ἀπούρας
 „ φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, πασχέμεν μῆλα θεῶων
 1435 „ οἷχετ’ ἀειράμενος στυγερὸν δ’ ἄχος ἄμμι λείπειται.
 „ ἤλυθε γὰρ χθιζὺς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν
 „ καὶ δέμιας· ὅσσε δέ οἱ βλοσυρῶ ὑπέλαμπε μετώπῳ
 „ νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἔστο λέντος
 „ ὤμων, ἀδέφῃλον· σιδοῦρον δ’ ἔχεν ὅζον ἐλαίης,
 1440 „ τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ’ ἀπέφθισεν ἰσολήσας.
 „ ἤλυθε δ’ οὐκ ἀκείνιος, ἅτε χθόνα περὶ οὐδύνων,
 „ δίφῃ καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ’ ἀνὰ χῶρον,
 „ ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν εὖ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
 „ ἦν δ’ ἄρα τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
 1445 „ τὴν ὄγ’ ἐπιφρασθεῖς, ἢ καὶ θεοῦ ἐννισίησι,
 „ λαῖξ ποδὶ τύφεν· ἔνευθε· τὸ δ’ ἀδρόον ἐβλυσεν ὕδωρ.
 „ αὐτὰρ ὄγ’ ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στήθεσσιν ἐρείτας
 „ ῥωγάδος ἐκ πέτρης πῖεν ἄσπελον, ὄφρα βαθεῖαν
 „ νηδὺν, φορβὰ δι’ ἴσος ἐπιπροσπεσὼν, ἐκόρεσθη.
 1450 „ Ὡς φάτο· τοὶ δ’ ἀτπασλὸν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
 „ πίδακα, τῇ θένον αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ’ ἐπέκυρσαν.
 „ ὥς δ’ ὅπως σφεινὴν περὶ χηραμόν εἰλίσσονται
 „ γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
 „ ἀμφ’ ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπληνυῖαι
 1455 „ ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὥς τότε ἀολλεῖς
 „ πετραίῃ Μινυῖαι περὶ πίδακα δινεύεσκον.
 „ καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσσιν εἶπεν ἰανθεῖς.
 „ Ὡς πῶπαι, ἢ καὶ νύσφιν ἰὼν ἐσάωσεν ἱεταίρους.

- „Ηρακλῆς δίψῃ κεκμηότας· ἀλλὰ μιν εἴ πως
 1460 „ δῆοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κινόντες.
 Η, καὶ ἀμειβομένων, οἳ τ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
 ἔκριθεν, ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἐρεΐνε·
 ἵχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδῃτ' ἀνέμοισι
 κινυμένης ἀμάθου· Βορέαο μὲν ὠρμήθησαν
 1465 υἱε δ'ὺω, πλερύγεσσι πεπωθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
 Εὐφημος πίσυρος, Λυγκεὺς γε μὲν ὀξείᾳ τηλοῦ
 ὅσσε βαλεῖν· πέμπας δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος·
 τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν, ἠγορέη τε
 ὥρσεν, ἴν' Ηρακλῆος ἀπηλεγέως πεπυθόιτο,
 1470 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ
 οὐ ἔθεν αἰμόν' ἐτάρροιο μεταλλῆσαι τὰ ἔκαστα·
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστυ πόλιστας,
 νόστου κηδεσύνησιν ἔει διζήμενος Αργῶ
 τῆλε δι' ἠπείροιο· τίως δ' ἐξίκετο γαῖαν
 1475 ἀγχιάλων Χαλκίδων· τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσε,
 καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
 τυτθὸν ἁλὲς προπαρόειν· ἀτὰρ τότε γ' Ηρακλῆα
 μῶνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεὺς
 τῶς ἰδέειν, ὥς τις τε νέω ἐνὶ ἡματι μῆνην
 1480 ἢ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι·
 ἐς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μακτῆρα στείχοντα κηχσέμεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἤλυθον, Εὐφημὸς τε πόδας ταχύς, υἱέ τε δοῖω
 Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθίσαντες·
 1485 Κάνθε, σὲ δ' ἐυλόμεναι Λιεύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 πῶετι φεβομένοισι συνήντες· εἶπετο δ' ἀνὴρ

αυλείτης, ὃ σ' ἔῶν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάρροισι
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε,
 λαῖτ' βαλὼν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφαιρότερός γ' ἐτέτυκτο

1490 υἱωνὸς Φοῖβου Λυκωρείου Κάφαυρος

κούρης τ' αἰδοίης Αμακαλίδος, ἣν ποτε Μίνως
 ἐς Λιβύην ἀπένασσε, θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἷα Φοῖβῳ
 τίκλει, δὴν ἀμφίδεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.

1495 ἀμφίδεμις δ' ἄρ' ἔπειτ' ἐμίγη Τριτωνίδι Νύμφῃ·

ἡ δ' ἄρα οἱ Νασσάμωνα τέκε, κρατερόν τε Κάφαυρον,
 ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνε ἐπὶ ῥήνεσσιν ἰοῖσιν.

οὐδ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπῶς ἠλεύατο χεῖρας,
 αἷς μάθον οἷον ἔρεξε· νέκυν δ' ἀνείραν ὀπίσσω

1500 πευδόμενοι Μινύαι, γαίῃ τ' ἐνὶ ταρχύσαντο

μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφείας οἷ γ' ἐκόμισσαν.

Εὐθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἡμαλὶ Μόψον
 νηλεὲς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
 μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτρῴπῃ θανάτῳ.

1505 κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμάρ ἀλύτῳ

δεινὸς ὄφης, γωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
 οὐδ' ἂν ὑπετρέσαντος ἐνωπιδίς αἵξιεν.

ἀλλὰ κεν ὦ ταπρῶτα μελάσχιμον ἰὸν ἐνείη
 ζώοντων, ὅσα γαῖα φερέτωις ἔμπνοα βόσκει,

1510 οὐδ' ἔσαιν πήχυιον ἐς Αἶδα γίγνεται εἶμος,

οὐδ' εἰ Παιήων, εἰ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 φαρμάστοι, ὅτε μῦνον ἐνιχρίμψησιν ὁδοῦτιν.
 ἵτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπλετο Περσεύς

- Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεισκέ μιν οὔνομα μήτηρ)
 1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
 ἔσται κυανέου σιάγες, αἴμακλος οὐδ' αὖ ἴκεντο,
 αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐδλάσθησαν.
 τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεσηρίξατο Μόψος,
 λαϊὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 1520 κερεῖδα καὶ μυῶνα, πέριξ ἐδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακνὼν, ἐχάραξεν. αὐτὰρ Μήδεια καὶ αὐταὶ
 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ Φοῖνιον ἔλκος ἄφαπτε
 θαρσαλίως, ἐπεὶ οὐ μιν ὑπέρβιον ἄλλος ἔγειρε·
 σχέτιλος· ἦ τέ οἱ ἦδη ὑπὸ χροὶ δύετο κῶμα
 1525 λυσιμελὲς, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.
 αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
 ψύχετ' ἀμνηχανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο,
 ἥρως τ' Αἰτονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτη.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλε
 1530 κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεται γὰρ ἔνδοθι σάρκας
 ἰὸς ἄφαρ, μυδῶσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεεν ἄχνη.
 αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθρὺν τάφον ἐξελάχαινον
 ἐτσυμένως μακέλησιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεινά παθόντα
 1535 μυρόμεναι· τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
 εὖ κλερίων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.

Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν, πρήθοντος ἀήτιω
 ἀμπέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπαλεικμήραντο
 λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὐ τινα μήτιν
 1540 ἦν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορόντο.

ὥς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
 εὐτέ μιν ὀξύτατον θάλλπει σέλας ἡελίοιο·
 ῥοίζῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ἔσσε
 σπινθαρύγεται πυρὸς ἐναλίγκια καίμαίνοντι

1545 λάμπειαι, ὅφρα μυχόνδε διὰ ῥωχομοῖο δύνται·

ὥς Ἀργῶ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
 ἀμφεπώλει δηναιὸν ἐπὶ χερόν. αὐτίκα δ' Ορφεὺς
 κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκλῃθι νηὸς
 δαίμοσιν ἐγενέταις νόσῳ ἔπι μείλεια θέσθαι.

1550 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κλέρας ἴδρυον ἐν χθονὶ βάντες·

τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησε
 Τρίτων εὐρυδῆς, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας,
 ξείνι ἀριστήεσσι προῖτχελο, Φῶνησέν τε.

“ Δέχθε, Φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγναλίξαι

1555 „ ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.

„ εἰ δέ τι τῆτδε πόρους μαίεσθ' αἰλὸς, οἷά τε πολλαὶ

„ ἄνθρωποι χατεύουσιν ἐν ἀλλοδαπῇ περόωντες,

„ ἐξερέω. δὴ γὰρ με πατὴρ ἐπιείστορα πόντου

„ θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω

1560 „ παραλίας, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες

„ Εὐρύπυλον Λιβύη θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.

Ὡς κ' ἔτα· πρόφρων δ' ὑπερέτχεθε βῶλακι χεῖρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.

“ Ἀθθίδα καὶ πέλαγος Μινωῖον εἴ νύ που, Ἥρω,

1565 „ ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.

„ δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρεῖαις

„ χρίμψαντες γαίης ἐνὶ πείρασι τῆσδε θυέλαις,

„ νῆα μέλαχθονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης

- 33 χεῦμα δὲ ἠπείρου βεβαρημένοι· οὐδὲ τι ἴδμεν
 1570 33 πῇ πλόος ἐξάνεχει Πελοποννήδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δειῖξε δὲ ἄπαυε,
 Φωνήσας, πόντον τε, καὶ ἄλχιθαθὶς στόμα λίμνης·
 33 Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυτις, ἔνθα μάλιστ'
 33 βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαί·
 1575 33 ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μισγνύ
 33 ῥηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκλὸς ἐλάσσαι.
 33 κεῖνο δὲ ὑπὲριον θείην Πελοποννήδα γαῖαν
 33 εἰσάνεχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἄλλ' ἐπὶ χειρὸς
 33 δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλός οἶδμα βάλλῃε,
 1580 33 τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
 33 ἔς τ' ἂν ἄνω τείνῃσι· περιεήδην δὲ ἰτέρωσι
 33 κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 33 ἄγκωνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοτος ἰούσιν·
 33 ἄλλ' ἴτε γηθέσυνοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνίη·
 1585 33 γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.
 Ἰσκειν εὐφρονέων· οἱ δὲ αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
 λίμνης ἐκπρομαλεῖν ἀελιήμενοι εἰρεσίῃσι.
 καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὅγ' ὥμοις
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἵτατο λίμνην
 1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δὲ οὐ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
 αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δὲ ἰάνθη
 θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβέβησε,
 καὶ ῥά οἱ Αἰτουνίδην μῆλων ὅ τι φέβρατον ἄλλων
 ἥνωτον ῥέξαι, καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.
 1595 αἰψα δὲ ὅγ' ἐστυμένως εὐ κρήατο, καὶ μιν αἶερας
 σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δὲ ἔννεπεν εὐχολῆσι·

“ Δαΐμεν, ὃ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδ' ἐθαάνθης,
 „ εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκον,
 „ ἢ Νηρῆα θυγάλρες ἐπικλείουσ' ἀλοσύδναι,
 1600 „ ἴλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.

Η ῥ', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς οἶδμαῖα λαμμοβομήσας
 ἦκε κατὰ πρύμνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεθαάνθη.
 τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐγέτυμος ἦεν ἰδῆσθαι.
 ὡς δ' ἔτ' ἀνὴρ θοδὸν ἴσπαον ἐπ' εὐρέα κύκλον ἀγῶνος

1605 στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασθῆς ἐϋπειθεῖα χαίτης,
 εἴθαρ ἐπιτροχάων· ὃ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀεφθεῖς
 ἴσπαιαι, ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
 ἀμφὶς ὀδακιάζοντι παραδολῆδην κροῖόνται·
 ὡς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκήϊον Ἀργούς

1610 ἦγ' ἄλαδε προτέρωσι. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοις
 κράατος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἐς τ' ἐπὶ νηδύν,
 ἀντικρυς μακάρεσσι Φυὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
 αὐτὰρ ὑπὲρ λαγόνων δίκη ῥά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 κήτεος ὀλκαίη μηχανέτο· κόπτε δ' ἀκάνθαις

1615 ἄκρον ὕδωρ, αἵ τε σκολιοῖς ἐπὶ νεῖοθι κέντροις,
 μήνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
 τόφρα δ' ἄγε, τείως μιν ἐπιπροεῖηκε θαλάσση
 νησσομένην· θῦ δ' αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὀμάδην
 ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.

1620 ἔνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήμαλα νηὸς,
 ἠδὲ Προσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασι
 βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἤμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἡῶ
 λαΐφεισι πεπλάμένοις αὐτὴν ἐπὶ δέξι' ἔχοντες
 γαῖαν ἱερμαῖην, πνοιῇ Ζεφύροιο θείεσκον.

1625 ἤρι δὲ ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ἁμοῦ, μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προύχοντος, ἴδοντο.

αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώθειεν, ἤλυθε δὲ αὖρη
ἀργεῖοιο Νότου· χήραντο δὲ θυμὸν ἰωῆ.

ἦμος δὲ ἥλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δὲ ἤλυθεν ἀστήρ

1630 αὐλίας, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἰζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότε ἔπειτ', ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος,
ἰοῖα λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
ἰσλόν, ἐυξέστησιν ἐπερβῶντ' ἐλάτῃσι

παννύχιοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δὲ αὐτὶς ἰοῦσαν

1635 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δὲ ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἐνθεῖ δὲ οἳ γε περμιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἀλλὶ νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλως χαλκείος, ἀπὸ φιδχροῦ σκοπέλοις
ῖηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσμαλ' ἀνάψαι,

1640 Δικλαίην ὄρμοιο κατερχομένους ἰωνογῆν.

τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνδρῶπων

ρίξης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθίοισιν

Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,

τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινέοντα.

1645 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο

χαλκεος ἥδ' ἄβρηκλος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος

σύριγξ αἵματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τῆς γε

λεπλὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχει πείρατα καὶ θανάτοιο.

οἱ δὲ, δύη μάλα περ δεδμημένοι, αἰψ' ἀπὸ χέρσου

1650 νῆα, περιδείσαντες, ἀνεκρούετοκον ἑρετμοῖς.

καὶ ἐν κ' ἰσιπρυγεῶς Κρήτης ἐκὰς ἤερθησαν,

D d

ἁμφοτέρων δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μὴ σφί Μιήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσε.

“Κέκλυέ μεν. μούνη γὰρ οἶομαι ὕμμι δαμάσσειν
1655 „ ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ’ ἐστὶ, καὶ εἰ πασχάλλεον ἴσχει
„ ὃν δέμας· ὅπως τε μή οἱ ἐπ’ ἀκάμαλος πέλοι αἰὼν.
„ ἄλλ’ ἔχει· αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκλὸς ἐρωῆς
„ πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.

Ὡς ἄρ’ ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντο
1660 νῆ’ ἐπ’ ἐρετμοῖσι, δεδοκημένοι ἦν τινα ῥέξει
μῆτιν ἀνωΐσως· ἡ δὲ πλύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐκάτερθε,
βῆσάτ’ ἐπ’ ἱκρίοφιν· χειρὸς δὲ ἐ χειρὶ μεμαρπώς
Αἰσυνίδης ἐκόμιζε διὰ κληίδας ἰούσαν.

1665 ἔνθα δ’ αἰοιδῆσι μειλίσσειο, μέλπε δὲ Κῆρας
θυμοδόρους, Αἰδαο θαῶς κύνας, αἱ περὶ πᾶσαν
ἥερα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγανται.
ταῶς γουναζομένη τρὶς μὲν παρεκέκλετ’ αἰοδαῖς,
τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδοπαῖσιν
1670 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπῆς·
λευγαλέον δ’ ἐπὶ οἱ πρὶε χόλον, ἐκ δ’ αἰδηλα
δείκхла προΐαθεν, ἐπιζάφελον κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἡ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἤϊα,
εἰ δὴ μὴ νούτοισι τυπῆσί τε λυγρὸς ὄλεθρος
1675 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπει.
ὥς ὅγε, χάλκειός περ ἔων, ὑπρέειξε δαμῆναι
Μηδείης βρίμη πολυφαρμάκου. ἀν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λαΐψας, ἐρυκέμεν ὄρμον ἐκέσθαι,
πετραίῳ στένυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δέ οἱ ἰχώρ

1680 τηκομένῳ ἵκελος μόλυβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
εἰσλήκει προβλήτος ἱπεμβεβῶως σκοπέλοιο.

ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ ὑψόθι πεύκη,
τὴν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπληγὰ λιπόντες
ύλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ

1685 ῥιπῇσι μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕψιρον αὖτε
πρυμνόθεν ἐξαγείσσει κατήριπεν· ὥς ὅγε ποσσὶν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισπιδὸν ἠώρειτο,
ὑψιρον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρωνι κάππεσε δούπῳ.
κεῖνο μὲν εὖν Κρήτῃ ἐνὶ δὴ κνέφας ὑλίζοντο

1690 ἥρωες· μετὰ δ' οἳ γε νέον φαέθουσιν ἐς ἡῶ
ῖρόν Αθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
ὑδῶρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἑρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.

Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θέοντας

1695 νύξ ἐφόβει, τὴν πέρ τε Καλουλάδα κυκλήσκουσι,
νύκτ' ὅλην· οὐκ ἄσπρα διίσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἥ τις αἰδὴν
ῥώρει σκοτὶν μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.

αὐτοὶ δ', εἴτ' Αἰδῇ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,

1700 ἠεῖδεν εὐδ' ὅσπον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
νόστον, ἀμηχανέοντες, ἔπη φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὁπὶ Φοῖβον αὖτε,
ῖνυσσθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεν ἀσχαλῶντι
δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,

1705 πολλὰ δ' ἐς Ορτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.

Αἰγείδῃ, τὴν δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας

ρίμφα Μελαντίους ἀρήκοος, αἶ τ' ἐνὶ πόντῳ
ἦνται· δοιάων δὲ μῆς ἐλὺπερθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνίσχεδες ὑψόθι τόξον·

1710 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βίβη περὶ πάντοθεν αἴγλη.
τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαίη ἀπὸ τόφρ' ἐφαάνθη
νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
ἔνθ' εὐνὰς ἐβάλλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἡὼς
φίβυν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὴν Ἀπόλλωνι

1715 ἄλπει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος, σκιοέγγα τε βωμὸν
ποῖον· Αἰγλήτην μὲν, εὐσκόπου εἵνεκεν αἴγλης,
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε, λισσάδα νῆσον
ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν αὐτοζόμενοις ἀνέφηνε.
μέζον δ' ἔσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ μέρει

1720 ἀκτῇ ἰσοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφίας ὁππότε δαλοῖς
ὔδωρ αἰδομένοισιν ἐπιλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης ὁμῶαί Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλων σθένον, οἷα θάμειάς
αἶν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκλασίας ὀρώσται.

1725 τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστοβέεσκον ἔπεσσι,
χλεῦν γηθέσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνδαίετο τοῖσι
κερτομῆ, καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νυ κείνης
μολπῆς ἡρώων, νήσῳ ἐνὶ τοῖα γυναῖκες
ἀνδράσι διηρύωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυγαῖς

1730 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἰλάσκονται.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κακείθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφρημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
ἀζόμενος Μαιῆς υἷα κλυτόν. ἔστατο γάρ οἱ

δαίμονι βῶλαξ ἐπιμάστος ᾧ ἐν ἀγαστῷ.

1735 ἄρδεται λευκῇσιν ὑπὸ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνή βῶλοιο πέλειν, ὀλίγης περ εἰούσης,
παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν Φιλότῃ
ἄτχιον ἰμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἡ, ἥντε κύρη,
ξευζάμενος τὴν αὐτὸς ἐῷ ἀτίτηλε γάλακτι·

1740 ἡ δὲ ἐ μελιχίῳσι παρηγορέσκειν ἔπεισι·

“ Τρίτωνος γένος εἰμι, τεῶν τροφός, ᾧ Φίλε, παίδων,
οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἰμοὶ Λιδύη τε τοκῆες.
ἄλλ' ἐμὲ Νηρῆος παρμάτθεο παρθενικῇσιν
ἀμπελάγος νοαῖεν, Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς αὐγάς

1745 ἡελίου μετόπισθε, τεῶς νεώδεσσιν ἐτοίμῃ.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνηστὶν κραδίη βάλεν, ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσωνίδην· ὃ δ' ἔπειλά θροαπρώπιας ἑκάτοιο,
δυμῷ πεμπάζων, ἀνερείκατο, Φώνησέν τε.

“ Ω πόποι, ἡ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.

1750 ἡ βῶλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ, πόντονδε βαλόντι,
ἡ νῆτον, ἡν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἐνάσσονται
ἡ παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐβγυάλιξε
ἡ γήνδε τοι ἡπείροιο Λιδυστίδος· οὐ νύ τις ἄλλος
ἡ ἀθανάτων, ἡ κείνος, ἔμιν πόρεν ἀντιβολίσας.

1755 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄλωπεν ὑπὸ κρητὶν Αἰσωνίδαο
Εὐφῆμος· βῶλον δὲ, θροαπρώπῃτην ἰανθεῖς,
ἡ κεν ὑποδρυχίν· τῆς δ' ἔκλωθε νῆσος ἀέρθη,
Καλλίστη, παίδων ἱερῇ τροφός Εὐφῆμοιο,
αἰ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντινίδα Λήμνον ἔναϊον·

1760 Λήμνου δ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσι,
Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέσσιοι· ἐκ δὲ λιπόντας

Σπάρτην, Αὐτεσίωνος εὖς πάϊς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· αἰμείψατο δ' οὖνομα Θήρης·
 ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισιν γένετ' Εὐφήμεο.

1765 Κεῖθεν δ' ἀπ' ἐρέως, διὰ μυρίον οἶδμα λυπόντες,
 Αἰγίνης ἀκλῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
 ὕδρεϊς πέρι δῆριν ἀμειψέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆάδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε, καὶ ἄσπερος οὖρος ἔπειγεν.

1770 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδες σι
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

Ἰλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοῖδαι
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖν.

1775 ἀνδρώποισι. ἦδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ τεύχεα ἰκάνω
 ὑμετέρων καμμάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἴ τις ὕμνῳ ἄεθλος
 αὐτὶς ἀπ' Αἰγίνης ἀνερχομένοισιν ἐτίχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθον· ἀλλὰ ἔκκηλοι
 γαῖην Κεκροπίην, παρὰ τ' Αὐλῖδα μέλρησαντες
 1780 Εὐβοίης ἔντοσθεν, Οπούντιά τ' ἄσπεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκλῆς Παγατηίδας εἰσαπέεχτε.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

IN

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA

VARIÆ LECTIONES, NOTÆ

ET EMENDATIONES.

Σπάρτην, Αὐτεσίωνος εὖς παῖς ἤγαγε Θήρας
 Καλλιस्थὴν ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δὲ οὖνομα Θήρης·
 ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισιν γένετ' Εὐφύμοιο.

- 1765 Κεῖθεν δὲ ἀπτερώς, διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες,
 Αἰγίνης ἀκλῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τὰ γε
 ὑδρεῖς περὶ δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆαδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε, καὶ ἄσπερος οὖρος ἔπειγεν.
 1770 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἔφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεςσι
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης περὶ δηριόωνται.

- Ἰλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δὲ αἰοδαὶ
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν αἰδεῖν
 1775 ἀνδρώποισι. ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάρων· ἐπεὶ οὐδ' οὐ τις ὑμῖν ἄεθλος
 αὐτὶς ἀπ' Αἰγίνῃθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖην Κεκροπίην, παρὰ τ' Αὐλίδα μίλῃσαντες
 1780 Εὐβοίης ἔντροσθεν, Οπούντιά τ' ἄσπεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκλᾶς Παγατηίδας εἰσαπέειπτε.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΩΝ ΑΠΟΔΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

IN

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA

VARIÆ LECTIONES, NOTÆ

ET EMENDATIONES.

21

THE UNIVERSITY OF

ALABAMA

LIBRARY

ANN EX-1073

IN LIBRUM I. NOTÆ.

V. I. Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε. Solemnis hic est Poëtis mos Deum aliquem initio carminis invocandi. Homerus: Μῆνιν ἄειδε θεά — & Ἀνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα — Hesiodus: Μουσάων Ελικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν. Aratus: Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα -- Ab Apolline unum e suis poëmatibus exorsus fuerat Megarensis Theognis:

Ω ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὐπότ' ε σείω
 λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἀναπαυόμενος.
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε, καὶ ὕστατον, ἔν τε μέσοισιν
 αἰείσω.

4. μετὰ κῶας. Præpositio μετὰ sæpe adhibetur pro εἰς vel διὰ, quod tritum & tironibus etiam notum. Homerus Odyss. α'. 184.

νῦν δ' ὣδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισι
 πλώων οἶνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους
 εἰς Τεμέσσην ΜΕΤΑ χαλκόν.

Euripides initio Medæ:

ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάχρυσσον δέρας
 Περία μετῆλθον.

Theocritus in Hyla:

ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.

7. ἐννεσίησι. Glossa, βουλαῖς. Hesych. βουλήσεσιν, ἐννοήσεσιν: ubi quæ adnotat interpres ad Poëtam nostrum faciunt. Perperam Florent. editio non hîc solum, sed multis aliis in locis, αἰνεσίησι, quod ab editore Batavo, pro ea quæ erat elegantia, miror revocatum non fuisse. Est enim vox illa mera barbaries, quod dudum, sed frustra,

monuit ad Callim. H. in Dianam 108. doctissimus Erne-
stius. Corruptelam hanc quinquies ad minimum exhibet
novissima editio. Sed putidiores aliæ fordes obefas Oxoni-
ensis Magistri nares non offendunt.

8. Θεήν. Vulgo τεήν. Gisberti Cuperi, cui debetur hæc
emendatio, integram observationem adposuisse operæ pre-
tium erit, e Lib. III. Cap. VII. “Βάξις pro oraculo, sed
,, raro, ponitur, quod venit ab antiquo βάξιν, id est,
,, loqui, unde ἄξιος, de quo Suidas & alii. Pro oraculo
,, sumitur apud Apollon. Rhod. init. Argon.

,, δηρὸν δ’ οὐ μετέπειτα τεήν κατὰ Βάξιν Ἰήσων.
,, Nec multo post tuo congruenter oraculo. Quo sensu etiam
,, Dictio apud Liv. lib. VIII. cap. 24. Accito ab Tarentinis
,, in Italiam, data dictio erat, caveret Acherusiam aquam,
,, Pandosiamque urbem: ibi fatis ejus terminum dari. Sed
,, Apollonii locum quoties confidero, semper mihi se offert,
,, quod ancipitem requirat deliberandi curam; cum videre
,, nequeam quo pacto τὸ TEHN locum suum tutari possit,
,, incompositum plane quid & TUAM secum trahens: neque
,, enim Apollonius alloquitur Peliam, sed ut res gesta est
,, narrat: an τεήν Βάξιν dicemus oraculum quod tibi latum
,, ἔστι datum est? Sed eo pacto longe melius scriberetur τεήν,
,, id est, suam: sed hæ conjecturæ sunt: arbitror autem
,, unius literulæ mutatione difficultatem tolli posse, & le-
,, gendum esse Θεήν, id est, divinam, pro Θείην. Nam &
,, Θεώτερος apud Dionys. Alexandr. (v. 257.) legitur:

,, — — — οὐκ ἂν ἐκείνον
,, νηὸν ἐν ἀνθρώποισι Θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
,, οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέραν πόλιν. „

Hactenus ille, meo judicio, optime. Invocatio desinit in
versu 4. tum incipit narratio: Poëta nec Apollinem, nec
Peliam alloquitur; proinde τὸ τεήν minime stare potest.

9. *Ἀναύρου*. Hic & lib. III. 67. nomen est perennis fluvii. Apollodorus p. 48. διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναύρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέδιλον. Vide Th. Munckerum ad Hygini fab. XII.

14. οὐκ ἀλέγμεν. Glossa, οὐκ ἐφρόντιζεν. Sic Oeneus Meleagri pater, τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς ἐτέλεσε θυτίδας, μόνῃς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ὠλιγόρησεν, ut ait Diodorus Sic. p. 279. Sed non tum primum Junonis contemptum ostendit Pelias, qui dudum ante Sideronem in Deæ templo supplicem ad aram ipsam obtruncaverat, & postea καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων, referente Apollodoro p. 41.

15. τὸν γ' ἐσδάν. Sic quinque Regii codd. Vulgo τόνολ' —

17. ἢ κεν. Vulgo ἢ καί, quod ex duplici argumento corruptum esse intelligitur. Primo ὄφρα ὀλέσῃ ab ἔντρε pendens solæcum est: tum friget otiosum istud καί. Centies in hoc poemate καί & κε, vel κεν, sprete sermonis proprietate, a librariis & editoribus commutata fuisse lector deprehendet. ὄφρ' αὖν, ὄφρα κε, cum subjunctivo, præcedente verbo temporis præteriti, sæpissime occurrunt, quorum ad exemplorum normam hic locus emendandus fuit, Infra 851.

— — Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ΩΡΣΕΝ,
Ἡφαίστῳ χάριν πολυμήτιος, ΟΦΡΑ ΚΕΝ αὐτίς
ΝΑΙΗΤΑΙ μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.

18. ἐπικλείουσιν. Absurde vulgo legitur ἔτι κλείουσιν. Illud e v. 59. reponi debuit, ubi genuinam lectionem ab Homeri Scholiaste confirmatam revocavimus.

26. Horatius Carm. I. XII.

Unde vocalem temere insecutæ

Orphea filvæ,

arte materna rapidos morantem

fluminum lapsus celeresque ventos,

blandum & auritas fidibus canoris
ducere quercus.

29. Ζώνη nomen est loci proprium. Vide Salmasium in Plinianis p. 113. Perperam citatus hic versus in Scholiis ad Nicandri Theriaca p. 23.

37. Πειρεσιάζ. Infra §84. Πειρεσιαί. Hic quatuor Regii codd. Πειρεσιάς dant: male in E. mutata prima litera, Τειρεσιάς. Singulari numero effertur nomen in Orphicis 162.

Ἀσπερίων δ' ἐπέρρησε παῖς κλεινοῖο Κομήτου,

Πειρεσίην δ' ἔνκαεν ἑπ' Ἀπιδανοῖο ῥέεθροις.

Corrupte in edito Stephano Πειρασία, πόλις Μαγνησίας, legitur. Ibi codices etiam Πειρεσία dant. Inde saltem liquet genuinam esse in prima illius nominis syllaba diphthongum.

39. ἀπόπροθι εἰς ἐν ἰόντες. Hæc est quinque Regiorum codd. lectio, quorum ob consensum recipi debuit. Vulgo legitur ἀπόπροθεν, sensu diverso. Sed illud præstat. *Longo tractu eodem fluentes alveo*, scilicet usque in eum locum, ubi a Peneo recipiuntur. confer IV. 135. ubi commixti Lycus & Phasis:

συνάμφω

Καυκασίην ἄλασθ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.

Hic ἀπόπροθι motum ad locum significans, indefinite terminum notat, ut illic Καυκασίην ἄλλαδε.

48. πηροσύνη καὶ κῆδος. His ταυτολογία inesse videtur, cujus culpa facile exsolvi potest poëta, meliori harum vacuum interpretatione. Satis inepte vertunt *conjugium & affinitas*. πηροσύνη affinitatem notat, τὴν ἐξ ἐπιγαμίας συγγένειαν: κῆδος autem τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν φροντίδα, quæ acceptio e lexicis nota. Itaque necesse non est posterius in κῆδος mutare.

49. εὐρῆνεσσιν. Sic in Regio cod. C. scriptum, more antiquo & optima ratione. In compositis vocibus litera ρ non

magis geminari debet, quam in simplicium initio, ubi tamen sæpe perperam duplicata reperitur, ita ut coaluerint voces, quæ neutiquam jungendæ erant. Exemplo sit versus lib. IV. 1497. quem sic editiones exhibent:

ὃς τότε Κάνθεν ἔπεφνεν ἐπιρρήνεσσιν ἑοῖτιν.

pro ἐπὶ ῥήνεσσιν, ut recte edidimus. Vide notas nostras ad Æschyli Prom. 1031. & ad Euripidis Hippol. 462. Barbariem hanc, ubicunque occurrit, tollimus, & fere semper ex codicum auctoritate.

53. νισσομένοισιν. Sic Regii codices quinque, ut recte Stephanus edidit. In Florent. editione excusum νισομένοισιν, unde Batavus editor fecit νεισομένοισιν. Legitima verbi forma est νίσσομαι, in futuro νίσσεται, pro quo sæpe reperitur νείσομαι, ex librariorum usu, qui, longum per se scribebant, ut mox κλείνωσι pro κλίνωσι, & alibi deinceps Φλείας pro Φλίας, πείσεα pro πίτεα, Εἰλισσός, εἰθύοντα, aliaque infinita ex eadem causa depravata. Primam autem in futuro produci diserte docet auctor Etymol. M. p. 606. quicum conferenda bonæ frugis, & ex antiquiori Grammatico petita, nota in Scholiis ad Arati Phæn. 21. ΜΕΤΑΝΙΣΣΕΤΑΙ. μεταστέφεται. νίσσομαι γὰρ τὸ στέφομαι. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ νόμαι, ποιητικῶς τὸ πορεύομαι, οὗ ὁ μέλλον νήσομαι, παράγεσθαι, διπλασθέντος τοῦ σ, ἢ ἢ ἐνεστώ. οὐδέποτε γὰρ ἐνεστώς ἐν σ ἔχει τοῦ μέλλοντος γὰρ τοῦτο. καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῶν δύο σσ οὔτε εἰ δίφθογος εὐρίσκεται, οὔτε η (εἰ μὴ τὸ κρεῖττον καὶ τὸ ἥσσον, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων) διὰ τοῦτο μεταβέβηται τὸ η εἰς ι, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἐλήσσω, ἐλίσσω τὸ συστέφω.

54. Αμφρυσσῖο. Sic recte scriptum in C. & a prima manu in A. Vulgo sibilans litera male geminatur. Callim. H. in Apoll. 48.

ἔξ' ἐπ' Αμφρυσῶ ζευγητῖδας ἔτρεφεν ἱππεύς.

Virgilius initio Georgic. III.

& te memorande canemus

Pastor ab Amphryso.

58. Καινείδης. Sic venustius in versu scribitur τετρα-
συλλάβως absque synæresi, quæ quidem scriptura regularis
est & Grammaticorum canoni de patronymicis congruens.
Eustathius p. 13. Τὰ εἰς δὲς ἀπαθῆ πατρωνυμικά μῆτε συλ-
κοπήν παθόντα ἢ συναίρεσιν, μῆτε πλεονασμόν, μιᾷ συλλαβῇ
πλεονάζει τῆς γεννήτορος πρωτοτύπου γενικῆς, ἀφ' ἧς ἡ πα-
τρωνυμία γίνεται. οἷον ἡ Πριάμου γενικὴ ἐν τρισὶ συλλαβαῖς ἐστὶ·
Πριαμίδης ἐν τέτρασιν. ὁμοίως καὶ Νέστορος Νεστορίδης, Λητρός
Λητοΐδης, Εὐλορος Εὐλορίδης, Αἰρέος Αἰρεΐδης παρὰ Πινδάρῳ,
κ. τ. λ. Idem observabimus in omnibus hujus formæ pa-
tronymicis.

59. Hunc & quinque sequentes versus profert Homeri
Scholiastes ad Il. α'. 264. unde bonæ aliquot receptæ le-
ctiones.

61. ἀριστεύων. In hac lectione consentiunt codices B.
C. D. Vulgo ἀριστήων. Poëtæ Cæneum laudibus efferentis
proposito prius magis accommodum videtur.

63. ἰδύσατο. Barbaram & græcitati incognitam verbi
formam exhibent editiones, ἰδύσσετο. Vero propius Homeri
Scholiastes, ἰδύσσατο. In hoc verbo litera sibilans geminari
non debet, quia υ per se longum est. Vide Clarkium ad
Hom. Il. ι'. 592. λ. 16. In sup. v. ἀσκήλαι pro vulgato
ἑσκήλαι dedit idem Scholiastes. τῷ ἀσκήλαι deicere oppo-
nitur ἀκαμψίος, ut ἄρρηκτος opponitur τῷ δαίξαι. ἑσκήλαι
notat inclinare, in fugam vertere. Facile hæc composita
commutantur. Vide varias lectiones ad Hom. Odyss. χ'. 156.
Ovidius Metam. XII.

• - - manet imperfossus ab omni,
inque cruentatus Cæneus Elateius, ictu.

- - obrutus

obrutus immani cumulo, sub pondere Cæneus
æstuat arboreo.

- - - alii sub inania corpus

Tartara detrusum silvarum mole ferebant.

74. ἦκεν. Sic Regii codd. quinque. Vulgo ἦεν.

76. ὅτε κλίνειε Φάλαγγας. Optima hæc lectio Scholiastæ Mf. debetur, cujus adponam notam. ἐπαίξαι, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
διῶξαι. περιτλόν μὲν τὸ μετόπισθεν. λείπει δὲ ὁ ΚΑΙ. καὶ ὅτε
κλίνειε Φάλαγγας, ἥγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Bene sit illi qui
nobis veram hujus loci lectionem fervavit: sed nugatur in
iis quæ tradit de ellipsi copulæ, quæ nedum subintelligen-
da sit, expungi deberet, si forte adestet. Regii codd. quin-
que dant ὅταν κλίνωσι. Editi, ὅτε κλείνωσι. De scripturæ
in postrema voce depravatione egi ad v. 53. ὅτε cum optati-
vo Poëtæ nostro familiare. Vide II. 277. III. 788. 954. 1112.
IV. 1196. Sic etiam apud Homerum passim.

81. δηωθῆναι. Sic recte Stephanus. Male δηιωθῆναι edi-
dit Batavius. Vide ad 244.

82. κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν. Sic A. C. D. E quam le-
ctionem agnoscit & exponit Scholiastes: οὐκ ἔστι μέγιστον
κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει. E vulgato
κακῶν nullus sensus elici potest. Nihil autem refert, utrum
ἀπαυρεῖν, an ἐπαυρεῖν legatur. Vide Grævium ad Hesiodi Erg.
240. & nos ad Æschyli Prom. 28.

89. Homerus de eodem Euryto, Odyss. 9. 226.

τῷ βα καὶ αἰψ' ἔθανε μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκλινεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.

τόξον autem in sup. v. ut Eustathius adnotat ad Il. 6. 441.
οὐ τὸ σκεῦος σημαίνει, ἀλλὰ τὴν τοξικὴν τέχνην.

91. ὁμέθεν. Hesych. ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Alibi signi-

ficat ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ut apud Sophoclem El. 156.

πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ,

οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾶ ξύναιμος.

νόσφι ultimam producit in cæsura. Sic scriptum in E.

96. Atheniensis hic Teleon, diversus ab eo cuius meminit v. 72. Ionis filius esse possit. Vide Euripidem Ion. 1594. *ἔυμελῆς* accedente sex codicum auctoritate e Florent. edit. reposuimus. Vulgo *ἔυμμελῆς*, perperam. Vide notas nostras ad Æschyli S. Th. 490. Eadem scriptura apud Hefychium observatur, apud quem occurrunt *ἔυμελίω*, & *ἔυμελῆς*: prius ex Homeri Il. δ. 47. ubi genuinam scripturam veteres editiones aliquot retinent.

98. ἔχε, ultima in cæsura producta. Perperam D. εἶχε, quod saltem ostendit importunum v. amovendum esse.

103. κοινὴν ὁδὸν. Sic bene codd. D. E. ut jam scribendum coniecerat Spanheim ad Callim. H. in Jovem 59. Ceteri κείνην vel κεινήν dant, prout illa vox a librariis fuit accepta. Prius exhibet Florent. editio, quod & prætulissem, si alterutrum eligi debuisset: scilicet *Ἰλλαν*, cum emphasi, tanquam de re celebri & decantata. Si *ματαίαν* in animo habuisset poeta, more suo & absque ambiguitate *κενεήν* scripsisset, vel *μελέην*. Vertendum autem κοινὴν ὁδὸν, *communem expeditionem*, μετασχόντα τῆς ὁδοῦ.

108. Ἀσπέρη. Helice sic κατ' ἐξοχήν dicta, seu major Urbs. Aratus:

— — — — — Ελίκη γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ

εἰν ἀλλ' τεκμαίρονται, ἵνα χρεὶ νῆας ἀγινεῖν.

114. ὕπ' εἰρεσίῃσιν. Sic disjunctim scriptum in A. D. E.

115. Φλίας. Vulgo male Φλείας, quod jam observatum ad v. 53. Codd. duo Φλοίας. Dudum ex Orphicorum v. 192. & Pausania p. 139. ubi hi versus prolati, scripturæ mercedem elueram. Postmodo Φλίας in D. reperi. Idem nomen

reponendum videtur in Philetæ versibus apud Stephanum
v. Φλιούς.

Φλιούς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλίξ ἦν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

120. Propertius II. 3. 51.

Turpia perpeffus vates est vincla Melampus,
cognitus Iphicli subripuisse boves :

quem non lucra, magis Pero formosa coëgit,
mox Amythæonia nupta futura domo.

125. Λυγκήιον Ἀργος. Sic codices omnes, bene. Argos
Lyncejum dicitur a Lynceo Danaï genero, qui post socerum
ibi regnavit. Notus ille quidem satis & abunde, ut
mirer sub Vossii nomine editam fuisse notam ad Valerii
Flacci IV. 355. Altera lectio Scholiastæ memorata Λυγκήιον
depravata est. Ridiculum esset celebrem urbem, regionis
caput, ab ignobili oppidulo cognominari. Si quis vero
Lyncei filius fuit Lyrcius nomine, cujus rei fides penes
Hesychium esto, quem vide in Λυγκίου δῆμον, ab eo Argi
denominari non potuerunt, quum ibi ille nunquam regna-
verit. Successores habuit Lynceus nepotes ex Abante filio
Acrisium & Prætum.

145. ἑμπύρα σήματα vocantur signa, quæ πυροσκόποι
in victimis ardentibus observabant, ut omen futurorum
inde captarent. Kuster ad Suidam v. ἐμπύρον.

147. ὤρσε ultima in cæsura producta. Sic codd. C. D. E.

150. νισσομένοις. Sic bene D. In Cæsareo νεισσομένοις.

155. νέρθεν ὑπὸ χθονός. Lectionem hanc ex Aristoph.
Schol. ad Plutum 210. sumsi, utpote meliorem vulgata
νέρθε κατὰ χθονός.

157. ὅσοι ἐν Πύλῳ. Vulgo ὅσοι Πύλῳ. Codices pleri-
que ὅσοι Πύλῳ. In A. insertum a secunda manu ἐν inter
lineas. Proba est illa lectio. Sic Homerus sæpe: Ιλ. α'. 252,

ἐν Πύλῳ ἡγαθήη — λ'. 688.

ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.

160. Ovidius Metam. XII. 556.

— — — — — cui posse figuras
fumere quas vellet, rursusque reponere fumtas
Neptunus dederat, Neleï sanguinis auctor.

162. Arcadi Callistus filio tres filii fuere, Azan, Apheidas, Elatus, quibus regnum suum divisit. Pausanias p. 604. Τοῖς δὲ παισὶν, ὡς ἠυξήθησαν, δίνεμεν Ἀρκὰς τριχῇ τὴν χώραν. καὶ ἀπὸ μὲν Ἀζᾶνος ἡ Ἀζανία μοῖρα ὠνομάσθη . . . Ἀφείδας δὲ Τεγέαν, καὶ τὴν προσεχῇ ταύτῃ ἔλαχεν. ἐπὶ ταύτῃ δὲ καὶ ποιηταὶ καλοῦσιν ΑΦΕΙΔΑΝΤΕΙΟΝ ΚΑΗΡΟΝ τὴν Τεγέαν.

166. ὄφρα κομίζοι. Sic sex codices ad rectam loquendi normam. Vulgo solæce κομίζῃ.

168. ἄρκου δέρος non pendet a sequenti verbo πάλιν, sed ab alio suppresso verbo. Confer II. 120. Quod, licet a tenebricoso commentatore Batavo monitum, non animadvertit Oxoniensis interpres. Figuram hanc luculenter illustravit Orvillius ad Charit. p. 395.

179. Εὐφημος. Librarii errore in codice minus emendato, e quo Florent. editio expressa fuit, scriptum erat Πολύφημος, quæ per omnes deinceps propagata fuit falsissima lectio. Veram ex Orphicis, Pindaro aliisque scriptoribus, immo ex Apollonio ipso, reposuisset editor, cui vetero non torpuisset animus, etiamsi codicibus destitutus eorum auctoritate emendationem illam firmare non potuisset. In quinque Regiis codd. & in Cæf. perspicue Εὐφημῆς scriptum, absque ullo mendosæ lectionis vestigio. Si bene Batavum commentatorem intelligo, quod sane non cui-cunque concessum, dicere voluit Euphemum nostrum Orphico ne nomine quidem notum. Diversa ille orphica ha-

buit ab iis quæ nunc tractamus, ubi v. 203. legitur:

Ταινάριος δ' Εὐφημος ἔβη, Μαλεατίδος ἄκρης
ἐκπρολιπὼν αὐλῶνας, ἀλικλύσλους τε Θεράπωνας.

180. ποδωκνέσλατον. Sic codices & Stephanus recte. Vitiōsam Florentinæ editionis lectionem ποδωκνέσλατον prætulit Hæltzlinus.

182. Velocitatem pullorum, ex Erichthonii equabus a Borea initis progenitorum, hac hyperbole declaravit Homerus Il. v. 226.

αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ξειδῶρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνδρείκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιεῖο θέεσκον.

Virgilius ad Camillam transtulit Æn. VII. extremo:

Illæ vel intactæ segetis per summa volaret
gramina, nec teneras cursu læsisset aristas:
vel mare per medium, fluctu suspensæ tumentis,
ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas.

ultima e nostro expressa, οὐδὲ θεοὺς βάπτει πόδας. Perperam quinque Regii codd. κάμπειν vel κάμπει.

188. Παρθενίην. Perperam vulgo Παρθενίης. Ordo est: ὁ δ' Ἀγκαῖος νοσφισθεὶς Παρθενίην, ἔδος Ἰμβρασίης Ἡρης. Hac emendatione nihil certius: nominandus erat locus, unde Ancæus veniebat. Confer II. 872. Insulæ Sami antiquum nomen est Παρθενίη. Callim. H. in Delum 48.

— — ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστῖν

Παρθενίης (οὐπω γὰρ ἦν Σάμος) ἥχι σε Νύμφαι
γαίτενος Ἀγκαίου Μυκαλησίδες ἐξείνισσαν.

191. ἀλλκίης. Rectam hanc scripturam enotavi e codd. A. B. D. E. Cæf. & procul dubio e sexto etiam enotari debuit; vitiosum ἀλλκίης e Florentina propagatum absque codicibus etiam emendari debuerat, ad exemplum scriptu-

14 IN LIBRUM I.

ræ in v. 71. quod monuerat Arnaldus Lect. Gr. p. 236.

197. ἐπελθέμεν. Vulgo ἐπελθέμεν. Illud dant sex codd.

204. πόδε. Vulgo πόδα. Illud dant codd. A. B. C. E. Cæf. Perperam in D. ποσί. Patrem suum referebat, quem utroque pede claudum fuisse fabulantur: ideo Poëtis ἀμφιγυήεις dicitur. Mox οὐχ ἔτις recte in recentioribus editionibus excusum: veteres & codicum plerique οὐ κε τις. σιφλός autem hic πηρός, βεβλαμμένος notat: alias significationes apud Hesychium vide, & Eustathium ad Il. ξ'. 142. p. 972. ubi rarioris meminit significationis, qua adjectivum hoc adhibuit Oppianus ἀλ. γ'. 183.

ἢ γὰρ αἰὶ πλατῶν σιφλὸν γένος ὕγρα θεόντων.

λαίμαργον recte interpretantur veteres glossæ.

207. Ορνυτίδαο. Sic codd. B. C. D. E. Cæf. Vulgo male Ορνιτίδαο.

211. Ζήτης δ' αὖ. Quam inferui particulam obtulit cod. D.

214. ἀνερείψατο. Sic codd. sex. Vulgo male ἀνερήψατο. Thema ἀνερείπιμα. Ob metrum augmentum omissum. Homerus Il. υ'. 234. de Ganymede,

τὸν καὶ ἀνερήψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχρεύειν,
καλλέος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

frequentes in hoc verbo librariorum lapsus, quod deinceps plus semel deprehendetur.

215. Codd. A. C. E. Εἰλισσοῦ. εἰ pro i longo, quod jam animadverti ad v. 53. Aliter depravatum idem nomen legitur in Scythini Epigr. I. Analect. T. II. p. 104. ubi pro Ηλισσος, scribendum Ιλισσός. Sed ibi pro fluvio puerum designat.

217. κλείουσι, ultima in cæsura producta. Sic C. E. Male Cæsareus παρὰ ῥόν.

225. πατὴρ ἐοῖο. Sic recte cod. Guelferbytanus, cujus

varias lectiones publicavit Jo. Pierſonus, Veriſimilium Lib. II. cap. VI. In vulgato ἔηος conſentiunt codices mei, quod mañiſteſto vitioſum eſt. Poëticum ἔηος, pro ἡέος ex ἡύς, ſignificat ἀγαθοῦ. Nulla analogia, quidquid commenti ſint Grammatici, ἔηος e pronomine ἐός deduci poteſt. Frandi illis fuit prava interpretatio Homerici verſus Il. α'. 393.

ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος.

Suidas: ἔύς, ὁ ἀγαθός. παιδὸς ἔηος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ, θεοὶ δοτῆρες εἰών, ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Ex Euſtathio autem novimus illud ἔηος librorum deſcriptoribus adeo placuiſſe, ut in quibuſdam Homeri exemplaribus obtruſum fuerit Il. σ'. 71. ubi hodie recte legimus:

ὃξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς εἰοῖο.

geminum gemellum exemplum eſt. Eadem ratione legendum hic πατρὸς εἰοῖο.

234. ἐπαρμένα. Sic emendo, conjectura ſane quam probabilī. Vulgo legitur ἐπαρτέα, mañiſta corruptela. Non ſic ſolet limati carminis auctor eandem vocem in duobus continuis verſibus iterare. Quæ hujus vitii in hoc poemate duo aut tria occurrunt exempla malam perinde librariorum manum teſtantur, & a noſtra medelam accipient. Heſiodus ἐργ. 601.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

πάντα βίον κατὰθαι EPIAPMENON ἔνδοθεν οἴκου.

& 627.

ὅπλα δὲ EPIAPMENA πάντα τεῶ ἑκάτθεο οἴκῳ.

Simplex eadem ſignificatione, v. 407.

χρήματα δὲ εἰν οἴκῳ πάντ' APMENΑ ποιήσασθαι.

239. Φαινοί. Sic codices omnes & editiones veteres. Primū in Baſava, ni fallor, operarum errore, excuſum fuit φαίνοι, quod quidem in numero paucorum illorum non erat quæ mutare optaret Oxoniēſis Magiſter. Hunc enim

solæcismum summa religione servavit.

244. Codd. & veteres editiones δηώσειαν. Batava perperam δηιώσειαν. V. seq. δέρος cum Stephano præferunt codd. A. B. D. E. Cæf. δέρας e Florentina revocavit Batavus editor.

246. ἄπρηκλος. i. e. δύσπρηκλος, δυσεργής, δυσκαλὸς ὄρωτος. Ceteræ Scholiastarum expositiones nauci non sunt; latina interpretatio ineptissima. Mens loquentium hæc est: *Æctem vi cogent ut sibi vellus tradat, si ad eum pervenerint. Sed illuc perveniendum est. Quantumlibet animi & corporis robore præstent, non effugient quin longissimum iter conficiendum sit, & iter facientibus, ἰοῦσιν, difficillimi perferendi sint labores.* Cupiebam codex aliquis offerret πόνος δ' ἀμέγατος ἰοῦσιν. Ominosi aliquid habere videtur illud ἄπρηκλος, & hic non placet. Eadem sententia in Idmonis vaticinio infra 440. ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω ἄεθλοι.

260. E. ἐπὶ προμολῇσιν ἰόντων.

264. ἐντυπᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐντυπωδῶς καὶ ἐντετυπωμένως τῷ ἱματίῳ, ὥστε δι' αὐτοῦ τύπον σώματος μόνον φαίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦ σκέποντος ὁράσθαι τὸν τοῦ σκεπομένου τύπον. Verba sunt Eustathii p. 1343. extrema, ad Il. ω'. 163. unde lineamenta sumit noster:

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,

δάκρυσιν εἴματ' ἔφωρον· ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος

ΕΝΤΥΠΑΣ ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.

Glossa in cod. A. ἐντυπᾶς, ἄγαν ἐντετυλιγμένος λεχέεσσι, ἱματίοις.

267. οἱ δὲ σῖγα. Sic codd. sex & veteres editiones. Perperam Stephanus ex inutili emendatione excudit δαί. Litera σ eadem vi qua litera ρ sæpe pollet. Pronunciabant οἱ δὲ σῖγα.

268. Homerus Il. α'. 512.

Θέτις δ'

Θέτις δ', ὡς ἦψατο γούνων,

ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα.

271. κηδεμονῆς. Glossa συγγενεῖς.

272. ἡγηλάζει. Sic scriptum hoc verbum in melioribus libris, & in scholiis cod. Regii A. cum spiritu leni. Homerus Odyss. λ'. 617. ἃ δέιλ', ἡ γινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις. Schol. διαγύεις καὶ ὑπομένεις. Sic etiam apud Suidam, Etym. M. auctorem, & in veteribus scholiorum editionibus.

275. Electra apud Sophoclem, 285.

οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα

τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.

Glossa: ὀρεχθεῖ, ἐπιθυμεῖ. Hefychius & Suidas ὀρεκλεῖν, ἐπιθυμεῖν.

278. αἶθ' ὄφελον. Sic codd. omnes & editiones veteres.

Typothetæ error in Stephani editione per alias propagatus fuit.

281. ταρχύσαο. Sic recte D. E. In A. ταρχύσης. In B. & Cæf. ταρχύσαις. In C. ταρχύσαιο. Imperitos librariorum turbavit rarior constructio, cujus rationem quum non perciperent, emendare tentarunt male feriatii homines, quique pro suo captu. Vide quæ de ea notavi ad Æschyli Prom. 155. & ad Euripidis Phœn. 214. Eadem sententia & idem affectus in verbis Medæ ad filios apud Euripidem 1031.

ἡ μὲν ποθ' ἡ δύσλητος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστρελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι.

283. ἄλλα δὲ πάντα. Non male hic adesset articulus, scribendo,

ἐκ σίο, τὰλλα δὲ πάντα.

C. E. ὅς τε. Mox ἀναστήσεσθαι præferunt sex codices. Vulgo ἀναστήσαισθαι.

356. εὐ κρίναντας. Sic divisim scribendum. Non est enim verbum compositum εὐκρίνω. Vide Il. π'. 199. Odyss. ξ. 108. Facete autem monet Oxoniensis Magister, participium κρίναντας ad boves non pertinere, sed ad servos; id est, boves a servis, non a semetipsis, selectum iri. Hac casuum enallage nihil apud Poëtas omnes tritius. Exemplum e Tragicis dedi ad Eurip. Androm. 26. & ad Æsch. Prom. 217.

357. ἱρύσασιν. Sic Florent. editio, recte. Codices mei omnes ἱρύσωμεν.

358. κατὰ κληίδας. Sic recte codices sex. Absurde vulgo κληίδος, quod Stephanum non fugit, qui mendam tamen in textu reliquit.

359. παύσιον. Sic codd. omnes & editiones veteres. Batavus munifice duplici epitheto Apollinem condecoravit, edendo παύσιον, quia Stephani conjectura fuerat, non adtendentis hujus versus lectionem e versu 403. mutandam non esse, sed vice versa, ut ad eum locum videbimus.

366. χειμερὶν δὲ πάλαι. Istud πάλαι expressit ad verbum Virgilius in similis saxi descriptione, Æn. V. 125.

Est præcul in pelago saxum spumantia contra
litora, quod tumidis submersum tunditur OLIM
fluctibus; hiberni condunt tibi sidera Cori:
tranquillo flet, immotaque adtollitur unda
campus

cetera Græci Poëta exquisitius ornavit.

369. τεινόμενον. Sex cod. τεινόμενοι. Glossa in A. τύναντες. Unde liquet nihil hic intellexisse ludimagistros quibus glossæ illæ pleræque debentur. Veram lectionem solus offert E. margini adscriptam, 29. τεινόμενοι. In sup. v.

codd. omnes dant ἔνδοθεν, quod quid sibi velit nondum comminisci potui. Absurdum sane videtur. ἔκδοθεν facili conjectura reponit eruditus Britannus. Sed vereor ut hoc a Poëta sit. Adeo manifestum est, funem quo navis constricta fuit extrinsecus eam cinxisse, ut hoc addidisse pene ineptum fuerit. A meliori libro expectanda hujus loci restitutio, aut a codice qui integriora scholia habeat. Nam desunt quæ ad hunc locum annotarunt veteres critici.

371. χῶρον. Sic cod. Guelferbytanus. ὅσον χῶρον τὸ εὖρος περιβάλλετο. Minus bene, si recte judico, cum impressis codices mei χῶρος.

372. εἶπω ἄλός. Vulgo legitur ἔσσω. Codices plerique ἔσω, quod ob metrum in εἶπω, non ἔσσω, mutandum erat.

383. παρ᾿ ἄσπον. Glossa, ταχίως. Vox lexicographis incognita.

384. βρίσαντες ἡ. Vulgo βρίσαντε μιῇ. In codd. A. C. E. scriptum βρίσαντες. Poëticum ἡ loco cessit glossæ μιῇ. Hesych. ἡ, μία.

389. ἐκήκει hic edidi, ut infra 542.

396. ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν. Accusativus absolutus, loco genitivi, per ablativum latine reddendus, de quo vide Jo. Taylor indicem Atticum ad Lyfiam, & Gregorium de Dialectis p. 33. editionis Gisb. Kæn. Non adeo rara sunt exempla. Coævus fere Poëtæ nostro Aratus 332. de Sirio:

— οὐκ ἔτι, κείνον ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντα,

φυταλαιὰ ψεύδονται, ἀναλδέα φυλλιώσσαι.

Pro κείνου ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντος: qui locus tamen ab aliis aliter acceptus est.

398. Τελέης — ἔναίε. Regii codices perperam ἄνασσε. Additum hoc ad perspicuitatem, ne confundatur hic Anaxus cum altero Samio, qui recensitus in catalogo v. 188.

403. βαμὸν ἐπάκλιον. Sic e v. 359. & II. 689. legi oportere manifestum est. νήσον αὐτόθι ἐπὶ τῆς ἀκλῆς βαμὸν Ἀπόλλωνος Ἀκλίου καὶ Εὐβοσίου ἐπώνυμον. Apollinis cognomen est Ἀκλῖος, non ἐπάκλιος. Si pro cognomine haberetur ἐπακλίου, invenusta esset repetitio truncati nominis illius in sequenti voce Ἀκλίου. Expono autem ἐπάκλιον, ἐπὶ τῆς ἀκλῆς, quum non putem huc referri debere aliam huius adiectivi interpretationem apud Etymol. M. auctorem, μέγαν, ὑψηλόν, quam nescio, an alicubi locum habeat.

416. σοὶ δὲ ἄρ' ὀπίσσω. Codices sex σοὶ δὲ ἄν — Vulgo τοὶ δὲ ἄρ' — Nihil interest, utrum σοὶ an τοὶ legatur. Sed vulgatum ἄρ' retineri debuit.

421. Homerus Odyss. ο'. 448.

καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίδοσθον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοῖν.

Schol. μισθόν, ὃ ἔστι ναῦλον, τῆς ἐπιδόσεως τῆς νεώς. Illud referenda Hesychii glossa.

427. ἀμφὶ μετώπῳ. Sic quinque Regii codd. Vulgo μέτωπα.

441. κῶας ἄγοντας. Sic codd. sex. Vulgo ἔχοντας.

443. ὑπὸ δαίμονος. Sic codd. omnes. Vulgo ἐπὶ δ. Confer Simonidis epigramma in Megistiam Spartanum vatem ad Thermopylas caesum apud Herodotum p. 613.

— — — ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,

οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

450. Auctor Etymol. M. σταθερὸν ἡμᾶρ. Ἀπολλώνιος, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημερινόν, ὅτε ἴσταιται ὁ ἥλιος. ἥτιον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. Vide doctissimum Ruhnkenium ad Timæum v. σταθερά.

456. ἀφυσσομένων προχόησιν. In ἀφυσσομένων consentiunt codd. plerique, quod & flagitat temporum ratio. προχόησιν dant A. B. alii προχοῇσιν; ut excusum est in Florentina. Solus E. προχόεισιν, ut edidit Stephanus. πρόχοος

πρόχους, προχέη perinde vas significant, quo aqua aut vinum funditur: aliud quid προχόη. Diversas ejusdem vocis significationes, accentu distingui solitas, in unam glossam contulit Hesychius: προχοαί. αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν, καὶ ὑδρεῖαι. Sic enim legendum, non ὑδρεῖαι. Temere, ex sententia Jo. Pierisoni, cujus alioquin erudita est nota ad Moeridem v. πρόχους, veterem lectionem, a Suida confirmatam, mutavi in Hedyli Epigr. Analect. T. I. p. 483.

νεβρίδα καὶ χρυσὴν τήνδ' ἔθετο προχόν.

466. Parthenopæus apud Æschylum S. Th. 531.

ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μάλλον θεοῦ
σεῖβιν πεποιδώς.

471. Homerus Il. ὁ. 254.

θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἄσσητῆρα Κρονίων

ἔξ Ἰδης προέηκε παρεσλάμεναι καὶ ἀμύνειν.

478. Θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίξιν. Sic legendum esse jamdudum viderunt Viri docti. Vulgo inepte ἀτύξιν. Illud habet in margine cod. B. & eo spectat glossa in A. καταφρονεῖν, ὑξίξιν. Vide Ruhnkenii Epist. crit. I. p. 11.

479. οἷσί κεν ἀνὴρ θαρσύνοι ἔταρον. Codd. B. Cæf. & Florent. editio dant θαρσύνοι, quod genuinum est. Perperam a librariis oblitterata potentialis particula revocanda erat. Vulgo legitur parum venuste εἰσί περ ἀνὴρ θαρσύνει.

482. υἱας Αλωϊάδας. Otum & Ephialtem, de quibus vide Homerum Odyss. λ'. 304. & schol. ad Il. ε'. 385.

485. ὡς ἔφατ'. Sic codd. & Batava editio, recte. In Florent. excusum ὡς φάτ', unde male Stephanus ὡς φάτο.

487. ἔνισπε. Sic codd. omnes & Florent. editio. Aldus, nescio unde, ἐνίσπες. E. σοῖσι θεοπροπίοισιν.

492. προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη. Sic distincte codd. A. C. D. E. προτέρω dat etiam Cæf. Vulgo perperam legitur προτέρωσε δέ νεῖκος. Homerus Il. ψ'. 490.

καί νυ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἕρις γένητ' ἀμφοτέροισιν ,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο , καὶ φάτο μῦθον .

494. ἐν δὲ καὶ Ορφεύς. Id est, ἐν δὲ καὶ αὐτῷ Ορφεύς.
 Sic omnino legendum. Vulgatum αὖ δὲ καὶ manifesto depravatum tentavit Jo. Pierfonus Verisimil. p. 108. cui non adfipulor emendanti κατερήνυε· σὺν δὲ καί.

496. Virgilii imitationem vide Ecl. VI. 31.

503. Οφίων Εὐρυνόμη τε. Hos innuit Prometheus apud Æschylum 964.

— — — οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 διστοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην ;
 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόφθαμαι
 αἵσχιστα καὶ τάχιστα .

Scholialtes : λέγει δὲ τὸν Οφίωνα καὶ τὴν (perperam editum τὸν) Εὐρυνόμην , καὶ τὸν Κρόνον , ὃν ἔρριψεν ὁ Ζεὺς .

515. τοίην σφιν ἐνέλιπε θέλκλιν αἰοιδῆς. Sic e scriptis libris legendum esse dudam monui in notis ad Epigrammata græca p. 292. & nuperrime ad Euripidis Hippol. 228. Posteriora illa cum scribebam , de edendo Apollonio , quem tamen emendatum habebam , ne cogitabam quidem. Codd. omnes dant τοίην — αἰοιδῆς : plerique θέλκλιν ; quidam libriorum errore θέλκλιν . Prius genuinum est , sed accentu prave notatum. Glossa in A. ἡδονήν. Vulgatum τοῖόν σφιν ἐνέλιπε θέλκλιν αἰοιδῆν solæcum & barbarum est : nam vocem θέλκλιν græcitas non agnoscit. Verbalia Jonica in ὅς ultimam quandoque corripere ostendi ad Eurip. Hippol. Supra v. 239.

πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν —

517. Libatio illa postrema super victimarum linguas in honorem Mercurii fiebat. Homerus Odyss. η'. 136.

εὖρε δὲ Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπᾶσσι νῦν ἐσκόπων Ἀργεϊφρόντης ,

ὦ πν.

ᾧ πῦμάτω σπένδουσιν, ὅτε μνησαίετο κούρου.

Confer alium ejusd. poematis locum, γ'. 332.

523. ἀρτύνεσθαι. Sic D. Venustior hæc lectio vulgata ἀρτύνασθαι. Homerus Odyss. δ'. 782:

ἡρτύναντο δὲ ἑρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι.

526. τὸ ῥ' ἀνά. Vulgo excudunt τόρρ', duabus vocibus perperam in unam coalitis. Vide Ernestii, doctissimi Viri, notam ad Ιλ. π', 228.

533. ὁμαρτῇ — πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν. Ex Homero Ιλ. σ'. 571.

— — τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰὺγμῳ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

540. ὡς οἱ ὑπ' Ορφῆος. Sic B. Cæf. Perperam in D. ὡς οἱ γ' ὑπ' — Vulgo, claudicante metro, editum, ὡς ὑπ' Ο. Varias recentiorum conjecturas referre nil adtinet, quarum nulla meliori plurium antiquorum codicum lectioni præferenda est. Hæc autem dudum innotuerat, beneficio Viri in Critica magni nominis, Orvillii, Miscell. Observ. IV. p. 194. cujus ex fide in novissima editione reponi potuisset. Sed magister noster Shawius hujusmodi libris legendis otio suo non abutitur.

542. κελαινὴ ἐκίχεν. Sic princeps editio cum codicibus Orvillio & Pierfeno adhibitis.

545. τεύχεα. Scholiastes: ὥστε εἰδέναι τιθέναι περὶ τὴν ναῦν κοσμοῦντες αὐτήν. Virgil. Æn. VIII. 91.

Labitur uncta vadis abies: mirantur & undæ,
miratur nemus infuetum FULGENTIA longe
SCUTA virum. — —

548. ἀνδρῶν μένος. E. γένος.

549. ἀκροτάτησι. Solæce vulgo ἀκροτάτοισι, quod se-
cure absque codice etiam emendari poterat. Illud e C. E.
Cæf. enotavi. In D. η̄ sæpissime in οἱ mutatum, quod scri-

pturæ vitium hic etiam codici inhæsit, e quo princeps editio expressa fuit, & multis corruptelis ansam dedit. Vide ad v. 572.

551. *Ιτωνίδος*. Codices nonnulli *Τριτωνίδος*. Prius agnoscit auctor *Etymol. M.* p. 479. l. 52. ubi in præc. v. *σκοπιῆσιν* habet pro *κορυφῆσιν*. Obiter moneo, ex *Etymologo* emendandum esse Tzetzem ad *Lycophr.* 355. ubi hi versus etiam laudati tanquam e *Simonidis Genealogiis*.

554. *Φιλυρίδης*. Sic A. C. E. recte. Minime necessaria est liquidæ geminatio.

558. *Virgil. Æn. II. 674.*

-- -- Parvumque patri tendebat Julum.

In *Orphicis* ad *Chironem* divertunt *Argonautæ*, *Pelei* rogatu filium suum videre cupientis; cujus in congressu enarratione auctori illius poematis pulcherrimus excidit versus, mira brevitate caritatis sensum exprimens.

παῖδα δ' ἐν ἄσκαλίδεσσιν ἐνίσχανεν ἰσώπota Πηλεὺς,
καὶ ῥ' ἔκρυσεν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάτα καλὰ,
ΔΑΚΡΥΟΕΝ ΤΕΛΟΩΝ · ΚΗΑΗΘΗ ΔΕ ΦΡΕΝ'
ΑΧΙΑΛΕΤΣ.

In quo manifesta *Homerica* imitatio.

564. *δῆσάν τε*. Vulgo minus bene *δῆσαν δέ*. In D. E. perspicue *ἐκάτερθε*, ut & alibi recte in fine versus impressi exhibent, sequente a consonante incipiente.

567. *ξερῆσι*, ultima in cæsura producta. Sic D. E. & e ceteris nonnulli forte: nam hæ minutie in collationibus codicum aliquoties neglectæ fuerunt.

572. *τῇ δέ*, scilicet *τῇ αἰοδῇ*. Sic bene C. E. Ceteri codd. cum veteribus editionibus, *τοὶ δέ*. *Batavus*, nescio unde, sed perquam inepte, cumulatis duabus præpositionibus, *ἐκ δέ*. Veram autem esse nostram lectionem e sequenti comparatione liquet. Ut oves pastoris fistulam se-

qui solent, sic pisces tum Citharœdi sequebantur vocem. *p* in *oi* mutatum, quod supra observabam, ex prava sequioris ævi pronunciatione, quæ plures diphthongos, tum vocales *i*, *η*, *υ*, eodem efferebat sono.

581. δύετο. Orpheo ἀπεκρύφθη. v. 458.

Τισαῖν δ' ἀπέκρυφθεν ἄκη καὶ Σηπιάς ἀκλή,

Φάνθη δὲ Σκιάδος, Δόλοπός τ' ἀνεφαίνετο σῆμα.

In nostro versu cod. D. habet ἀκλή pro ἄκη. Hæ voces alibi in hoc poemate perperam commutatæ. Hic genuinum est ἄκη. Utriusque ἄκης & ἀκλῆς Σηπιάδος meminere diversi auctores. Vide præstantissimum Valckenarium ad Herodotum p. 593. II.

586. παλιμπνοίητιν. Scripturam hanc in nullo codice reperi, sed minime dubius quin legitima & genuina sit, reposui. Vulgo πάλιν πνοίητιν ἔκλεσαν, qua in lectione nescias an πάλιν cum ἔκλεσαν jungendum sit necne. Eadem ratione cum multis verbis & nominibus πάλιν componitur. Il. α'. 60.

Ατρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαχθέντας εἶω

ἄψ ἀπονστήσειν.

590. τανυσσάμενοι. Sic A. B. D. E. Cæf. Perperam vulgo, claudicante metro, τανυσάμενοι. Miror hanc mendam ab Oxon. Magistro, qui Clarkii ad Homerum notas legisse videtur, sublatam non fuisse. Nam ad v. 526. ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλάλατο, Clarkium adire jubet monstrantem, qua ratione γὰρ producat, quod tamen multo discretius declaravit Orvillius in Critica Vanno p. 391.

593. ἐκνεύσαντες. Vulgo, manifesta corruptela, εἰσερώωντες. Vocem, qua clauditur sequens versus, bis posuit ex oscitantia librarius, quod alibi sæpe factum. Vide ad v. 234. ex Orphicis v. 456. ἐκνεύσαντες reposui, quod & sententia hic flagitat.

601. Αθω genitivus est, ut Μίνω, Τάλω.

612. ἐχθέραντες. Sic recte Stephanus edidit, nec aliter in quinque codicibus scriptum reperi. Florent. editionis lectionem ἐχθείραντες pro mendo typographico habuissēm, ni eam exhiberet etiam cod. E. Barbariem illam graecitatis eligentissimus Batavus non neglexit. Scilicet ut editoris titulo dignum se ostenderet, & aliquid ad Apollonii emendationem contulisse videretur, pravas lectiones omnes, quas merito Stephanus e textu amoverat, ille revocavit.

613. αἱ αὐτοὶ ἀγίνεον. In prima voce conspirant codices omnes. τὰς, quod Florentina, & ceteræ ex illa editiones exhibent, librario imperite metro caventi debetur. ἀγίνεον edidit Stephanus recte. Solus E. vitiosam iterum hic scripturam Florent. editionis ἀγίνεον præstat, quod & revocavit Hæltzlini stoliditas. In ἀγινῶ media producit. Vide Etymol. M. p. 10. l. 10. Aratus in versu citato supra p. 10. Idem v. 23.

μεσσηγὺς γαῖαν· περὶ δὲ οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.

Quo in loco neutralem significationem habet, ut passim apud nostrum aliosque δινεύω, & v. 356.

— — τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ—

623. αἶκε φύγοι. Sic recte C. Supra scripta tamen vulgata lectione φύγη. Optativus hic magis est ex indole linguæ. Si forte sic passet mortem effugere. Vide supra 171. infra 663. 827. II. 340. III. 535. & alibi passim. Sequentium constructio aliquantisper intricata: ordo est: καὶ τὸν μὲν ἐπακλήρες ἐρύσαντο εἰς νῆσον Οἶνον ἀνδραθεῖσαν πρόσθεν, αἳτάρ μεθύσιτον γε Σίκινον, ἀπὸ Σικίνου—

627. τῇσι. Vulgo perperam contra Poëtæ morem ταῖσι.

636. Θυιάειν. Vulgo θυάειν. Priori modo ex Etymol. M. scribendum observavi ad Æschyli S. Th. 500. Vide

Bentleium ad Horatii Carm. II. 19. 9. & elegantissimum Heynium ad Virgilii Æn. IV. 302.

637. ἡδ' ἄμα τῇσι. Sic codices omnes, formam Ionicam hic præferentes, a me supra repositam. Florent. editio, τοῖσι, unde Hæltzlinus fecit ταῖσι. De commutatione diphthongorum *oi* & *η* dixi supra ad v. 549.

638. ἐέχυντο. Sic optime D. Vulgo ἐχέοντο.

640. τείως, *interea*. Glossa, ἕως οὗ ταῦτα ἐποίουν.

642. ἐπέτραπον. Sic D. Vulgo ἐπέτρεπον.

643. σφωῖτέροιο. Abusive, ut recte observat Scholiastes. σφετέραιο non admittebat metrum. σφωίτερος possessivum est duale secundæ personæ: *vester duorum*. Achilles Minervæ, quæ suo & Junonis nomine eum adlocuta fuerat, respondet Il. α'. 216.

χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἕπος εἰρύσασθαι.

Vestrum mandatum, tuum Ἐ. *Junonis*. Sed σφέτερος tertiæ personæ de uno & de pluribus dicitur, ut ostendi ad Æschyli Prom. 9. Contra Scholiastæ reprehensionem Poëtam defendere voluit Spanhemius ad Callim. H. in Delum 233. sed fefellit eum memoria. σφετέραιο tuetur, quod hic a Poëta scriptum non fuit, nec per metrum scribi potuit. Quæ autem ad III. 395. adnotat Hæltzlinus, nihil ad hunc locum faciunt: non enim ostendunt, quæ pronomen secundæ personæ de tertia adhiberi potuerit. In numero vitium non est, sed in persona. At si vitium est, non soli Apollonio obijciendum. Antiquus auctor Carminis, Ἡρακλῆς λεοντοφόρος inscripti, quod inter Theocritea legitur, σφωίτερος itidem pro ἐὸς adhibuit:

ἄδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἡλείοιο,

σφωίτέρω σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγαυοῦ.

χθιζὸς ὅγ' εἰλήλουθεν ἀπ' Ἄστειος.

Antiquior forte alius Poëta qui Hæliodi ἔργοις præmium adsuit:

δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνέουσιν.

Ubi itidem pronomen tertiæ personæ ad secundam translatum; ut illic secundæ ad tertiam.

651. ἀνωμένοιο. Sic, præter Etymol. M. auctorem p. 111. l. 17. codd. A. B. C. E. Perperam in D. ἀνωμένοιο. Vulgo ἀνωμένοιο. Apud Aratum v. 373. ubi impressi libri habent ἀνωμένων ἐτέων, scriptus cod. dat ἀνωμένων; & v. 464.

μέτρα περισκοπεῖντι κατανομένων ἐνι αὐτῶν.

Quæ lectio optimæ est, necdum in editionibus comparuit.

652. ἐπὶ πνοιῇ βορέαο, flante Aquilone, qui in Pontum perrecturis adversus erat. Vide Wesselingii Observat. L. I, cap. XXX.

656. αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' -- Sic optime E. Vulgo αὐτίκα ἦγ' -- Homerus Il. ψ. 118.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβην πολυπίδακος Ἰδης,

αὐτίκ' ἄρα δρῶς ὑψικόμους -- & alibi passim.

660. μίμνωσι. Sic omnino legendum. Vulgatum μίμνοιεν solæcum est. In modorum distinctione syntaxeos regulas susque deque habuerunt librarii. Vide ad 683. ἄμμε recte edidit Stephanus, putidum priorum editionum mendum ἄμμι certissime corrigens. ἄμμι dativus est: ἄμμε accusativus, quem hic syntaxin flagitare vel tirunculus viderit. Illud tamen revocavit Hæltzlini stupor, quem non excusaret centum codicum consensus.

663. θυμῆδες τοῖσιν γε τόδ' ἔσσεται. Sic facili opera concinnum & fluentem hunc versum reddidi, cujus interposita fuit vulgata lectio, θυμῆδες καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται. In pluribus codd. καὶ abest, quod sane alienum est & inepte pro fulcro iniectum. In E. θυμῆδες τοῖσι τόγ' ἔσσεται. Alii codd. & inter eos Cas. dant τόγε, unde vulgata quidem melior effici potest lectio, θυμῆδες τοῖσι τόγε ἔσσεται: sed aspera illa est. Nostra emendatione nihil videtur melius.

665. μητίσται e Florent. editione revocatum, quod confirmant A. C. D. In E. μητίσται. Est a verbo puro μητίω, cujus futurum, producit. Vide Clarkium ad Homeri Iλ. ψ'. 312. Bonum hoc erat, quod idcirco Hæltzlinus contempsit.

666. δεῦρο κάλεισσα. Scripserat forte Poëta δεῦρ' ἐκάλεισσα.

670. περί δέ. - Codd. nonnulli περί δὴ, male, ex metri ignorantia. Sed in iis recte scriptum περί, non, ut vulgo, περί. Glossa, περισσῶς προεθυμείτο. Oblitus hinc fuit Stephanus eorum, quæ ad v. 65. recte observaverat, ubi itidem codices habent ὃν περί πάντων. Infra 830. περί γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων νήσων.

672. λευκῆσιν. Hæltzlinus interpretatur *flavis*: quam bene, ipse viderit. λευκάς τρίχας nullibi legisse memini, nisi ubi de senectute esset sermo; ut in hoc Epigrammatis disticho:

ἤδη καὶ ΛΕΥΚΑΙ με κατασπείρουσιν ΕΘΕΙΡΑΙ.

Ξανδίωπη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.

& in isto:

χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μόλοιτε

ἤδη, καὶ ΛΕΥΚΗΝ ἀμφιέσασθε κόμην.

Quo ætas adulta & senectus designantur, ut in hoc Callimachi versu:

εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον, ΠΟΛΙΗΝ τε κερεῖσθαι.

Et in alio Epigrammate:

— — — — — ἐπεὶ βάρος οὐκίτι χεῖρες

ἔσθρου, ἐς κεφαλὴν δ' ἤλυθε ΛΕΥΚΟΤΕΡΗΝ.

Synonyma sunt λευκαὶ & πολιαὶ ἔθειραι. Nullus dubito, quin Poëta scripserit ξανδίῃσιν. De juvenculis puellis hic agitur, quæ honoris & ministerii ergo anui adfidebant. Locum olim librarius non intellexit, & illas itidem ætate provectas esse debere ratus, lectionem opinioni suæ accommoda-

vit. Inepte, ut solet, Hæltzlinus aliena, huc admovet, præcipue Theocriti versum:

-- -- -- -- ἥς δ' ὁ μὲν αὐτῶν

πυρρός· ὁ δ' ἡμιγένειος.

Quid, quæso, bubulco *flaventi prima lanugine malas* commune cum puellis canos capillos habentibus?

681. ἀπώρετοι. Sic Cæf. recte. Vulgo ἀποσρέπει.

683. ἀποφθινύθωσι, non expectata codicis auctoritate edi oportebat. Vulgatum ἀποφθινύθουσι cum εὐτ' ἀν solæcum est. Illud dant Cæf. & E.

688. πρέκα. Glossa. αὐτίκα. Hesych. εὐθύς, ἐξίτης. Alteram lectionem Scholiastæ memoratam, περιτελλομένου, exhibet in contextu Cæsar. nostra in margine adposita, cum glossa εὐθέως.

689. πεφρίασσι. Sic recte A. D. E. Cæf. Litera sibilans geminari non debet, quod e Clarkii ad Il. β'. 314. nota discere poterat Oxoniensis Magister.

692. ἦ θίμις ἐστὶ. Lycophron 369. ὡς φθιτῶν θίμις. Homericum: τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Virgil. Æn. XI. 23.

-- -- Qui solus honos Acheronte sub imo est.

πάρος κακότητι πελάσσει. A. E. κακότητι, quod non deterius est.

696. ἄσῃ μελίσθαι. Sic B. C. D. Cæf. Reliqui, ut vulgo, νέμεισθαι. Confer infra 839.

697. σφι. Sic D. E. Vulgo σφιν.

698. μετὰ τὴν γι. Sic quinque Regii. In Cæf. μετὰ τὴν.

706. αἱ κ' ἐθέλωσι. Sic A. B. D. Infra 715. A. D. αἱ κ' ἐθέλητε. Sed in his non requirenda codicum auctoritas. Poëticum est & Homero frequentatum verbum ἐθέλω. Confer præterea quæ observavi ad Euripidis Phœniss. 852.

711. πασυνδίη. Sic A. B. D. E. Cæf. Glossa, ὁμοῦ. In D. ἐξερέουσα.

712. ἐπίη.

712. ἐπέηκε. Ionice : sic quinque Regii. Unde tueri quis posset lectionem ab Hœltzolino investam v. 324. ἀμπεύχεται. Sed utroque in loco codices sequor : postremum hoc in nullo reperi.

714. θυμῆρες, ut supra 705. Sic quinque Regii.

717. ἐναίσσιμος. E. αἰνέσιμος, transpositis syllabis, ut ἀλκείης pro ἀλκῆεις : Ερμῆεις pro Ερμείης. Ista observasse inutile non est, quia ad emendationem similium in aliis vocibus depravationum quasi manu ducunt.

718. εἶσαντο. Gl. ἐπέλαβον. Helych. ἔδοξαν. Sic etiam infra 1024. Utroque in loco mallem εἶσαντο.

725. ἥ μὲν — Vulgo τῆς μὲν, corrupte. Articulus cum ceteris construi non potest. ἐς ἥλιον. Vulgo ἐπ' — Illud præferunt sex codd.

730. Virgil. Æn. VIII. 424.

Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro —
his informatum manibus jam parte polita
fulmen erat ; toto genitor quæ plurima cælo
dejecit in terras : pars imperfecta manebat.

734. ξείουσιν αὐτμῇ. Vulgo αὐτμῇν, quod dudum pro depravato habui, & sic emendavi. Postmodum αὐτμῇ in D. perspicue scriptum reperi. Initio versus σφύρησι ultimam in cæsura producit, maxime ob sequentem liquidam. Importunum v imperite additum.

741. μετ' ἰχθία νίσσεται. Postremum dant quatuor Regii : Cæf. νέσσεται : vulgo νέσεται. Codices vero omnes divisim μετ' ἰχθία exhibent, ut e sola linguæ peritia excudi curavit Stephanus. Ad mendum Florent. editionis, tanquam ad venerabile antiquitatis monumentum, obstupuit Batavus editor. Quod hic pulcherrima imagine pictor ingeniosus ob oculos ponit, corporis robore non tanta efficitur quam viribus ingenii, Amphion fratri dicebat in Euripi-

dis Antiopa, de cūjus Tragœdiæ fragmentis tam præclare meritis est ornatissimus Valckenariis :

τὸ δὲ ἀσθενές μου, καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· καὶ γὰρ εἰ φρονεῖν ἔχω,
πρεῖσσαν τόδ' ἐστὶ κακτεροῦ βραχίονος.

743. ὀχμάζουσα. Mihi cum Scholiaste nihil negotii est: illium permultis in locis emendarem, si operam meam in eo ferere vellem. Novi doctissimum Virum, qui provinciam hanc pulcre administrabit, cuique apographa duo inediti Scholiastæ lubens obtuli. Quantum a vulgato differat, ut intelligant literati homines, speciminis loco potam ad hoc verbum proponam. ΟΧΜΑΖΟΥΣΑ. φέρουσα. οὐχ ὡς-πολεμικῇ, ἀλλ' ὡς ἐραστῇ χαριζομένη τῷ Ἀρεῖ. σημαίνει δὲ τὸ ὀχμάζειν ἐνταῦθα τὸ φέρειν. κυρίως δὲ τὸ ἄγειν τὸν ἵππον ὑπὸ χαλινόν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προσελθὼν ἐπὶ ὄχθου τινός. (Æsch. Prom. 5. & 623.) τὸ δὲ αἰχμάζειν, σημαίνει τὸ τῇ αἰχμῇ χεῖσθαι ἐπὶ τοῦ πολέμου. Verum viderat Orvillius ad Glossas in Oppiani ἀλκυονικά, in Miscellæ Observ. IX. p. 127.

745. νέβδεν ὑπὲρ μαζοῖο. Sic libri omnes; rectene an fecus, haud satis scio. Suspicio a Poëta relictum fuisse ὑπὸ μαζοῖο. Hoc fane vellet elegans quivis artifex, qui lænam hanc delinearet in æs incidendam, ut incisa videntur Achillis, Herculis & Æneæ scuta in Aëdis Parisiensis Academiæ.

746. δεικλον. Sic Cæf. recte. Vide Etymol. M. in hac voce. Perperam hic vulgo legitur δίκηλον: at bene IV. 1672. δαίκηλα.

747. ἔσκε λάσιος. Sic recte A. D. E. Cæf. Ultima in ἔσκε producitur tum vi cæsura, tum ob sequentem liquam. Ne cavillettur quisquam, minuta me sectari. Nihil minutum & negligendum est editori Poëtæ, si quis accu-

ratam & elegantem editionem adornare velit. Non frustra est, quod quæ tractaturi sunt, cantaturos se dicant Poætæ.

Arma virumque CANO.

Cantantur carmina. Demta temere aut addita litera rhythmum pessumdat. Voti in fine hujus poëmatis concepti,

αἶδε δὲ αἰεδαί

εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν AEIΔEIN.

ἀνθρώποις.

compotem Poëtam facturi non erant Hœltzlini & Shawii.

762. Θρέψεν. Sic bene Stephanus & codd. plerique. Cæs. ut Florent. editio, Θρέψε, quod hic admitti non debuit. Virgil. Æn. VI.

-- -- Terræ omnipotentis alumnum

Tityum vocat, in loco qui ex Homero, *Odysf. λ'. 575.* expressus est.

763. ὡς ἔτεον. Sic sex codd. insertam in impressis particulam non agnoscentes.

764. ὁ δὲ ἄρ' ἐξεπεπόντι ἐώκει. Vulgo εἰκώς. Hoc utcumque tolerandum, repetito e præcedenti membro verbo ἔην. Nec lectionem illam sollicitassem, si consentientes in ea codices vidissem. Sed tres dant εἰκε. Unde nullus dubito, quin reliquerit Poëta ἐώκει, quod multo elegantius est.

767. δηρόν νυν. Vulgo δηρόν περ. Illud præferunt sex codd.

768. Ἰτωνίδος. Sic omnino legendum e v. 721.

769. ὃ ῥ' Ἀτ- Sic in E. scriptum. Venatrix Atalanta in saltibus Mænali montis ætatem agebat; ideo Euripidi, Phœniss. 1173. dicitur Μαῖνάλου κόρη. Diodorus p. 285. decori minus habita ratione, inter Argonautas illam recenset.

780. ᾧ κέν μιν μνηστὴν κομέωσι τοκῆς. Vulgo, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι. Dixi supra ad v. 17. καί, κε, κεν, in hoc poëmate sæpissime commutata fuisse. Quinque Regio-

rum codd. lectionem repræsentavi, nisi quod D. E. κε habent, non κεν.

782. ἔειπσαν, Jason & Iphinoë.

785. ἀπληγέως. Glossæ, ἀποτόμως, τολμηρῶς.

786. Πύρας. Sic bene quinque Regii. Vulgo πύλας.

787. ἀρηραμένους. Sic recte A. C. E. Quod vulgo legitur ἀρηρεμένους nescio quid sit. A præterito medio ἀρηρα formatur verbum ἀρήρομαι, participium ἀρηρέμενος: aoristus ἀρηράμην, participium ἀρηράμενος. Ex hoc loco in faraginem de dialectis ἀρηρέμενος retulit Maithairius.

789. καλῆς διὰ παστιάδος. Mendosam lectionem καλῆς δι' ἀναστιάδος sic restituendam esse monstravit olim Janus Rutgersius, Var. Lect. p. 9. Post illum Salmasius in Plinianis p. 856. Præclaram emendationem nuper comprobavit Jo. Pierfonus in erudito ad Mœridem commentario p. 88. Horum omnium nihil in notitiam Oxoniensis Magistri venit, cui ne minimum quidem corruptelæ suboluit. Non aliter olim legit Scholiastes, nec qui illum descripsit Etymol. M. auctor: ΠΑΣΤΑΣ, ἣν ἡμεῖς προστιάδα λέγομεν· καὶ εἴρηται οὕτω, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι· παρὰ τὸ πάσασθαι. Απολλώνιος. Idem: ΠΡΟΔΟΜΟΣ, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας σίτα, ἣν καὶ αἰθουσαν καλεῖ Ομηρος· ἔνιοι μὲν, παστιάδα, τινὲς δὲ, προστιάδα, προσαγαγεύουσιν, ἣν Ομηρος προδάμαν εἴρηκε.

800. Λήμνου. Vulgo perquam absurde, δῆμον. Certissimam Jo. Pierfoni emendationem recepi, qui & in fine versus ἐπαύλους pro vulgato ἐπαύλεις legendum ostendit. Sex, quibus usus sum, codices, ut Florentinus, dant ἐναύλους.

805. ἀπεσσεύοντο. Vulgo ἐπεσσεύοντο. Illud e conjectura jamdudum repofueram, & nuper in D. reperi.

806. δευκλήταις. Sic quinque Regii. Non tam illorum

consensus , quam aurium iudicium me movit , ut vulgarem Ionicæ formam præferrem.

812. ἀττημελέες. Elegantem hanc lectionem præstant codd. A. C. D. Vulgo ἀττημελέως , ex librarii metro caventis imperita emendatione. Vide Clarkii notam ad Ιλ. α. 51. 7. Alia cautela librarius in D. metrum factum præstare voluit , scribendo ἀττημελέες τ' ἀλλάληθο.

817. κασιγνήτοισι. Hoc sententia omnino flagitat , & absque codicum etiam auctoritate reponendum erat : sed nec illa deest. Sic perspicue scriptum in A. B. E. Cæf. Vulgo inepte κασιγνήτησι.

821. ἀψ ἐπανερχομένους. Sic quinque Regii. Perperam in Florent. editione ἀψ ἀνερχομένους , unde Hæltzlini elegantia fulciendo metro fecit ἀναερχομένους. Codicibus destitutus hoc emendare non potuit Magister Shawius. Sed impressorum non major quam scriptorum librorum copia ei fuisse videtur ; sin , a viro doctissimo , Criticæ Vanni p. 386. discere potuisset Θρηκῶν hic , ut infra 923. excudi debuisse , non Θρηίκων.

824. θεσσαμένοι. θέσασθαι , τὸ αἰτῆσαι , καὶ ἱκετεῦσαι. De hoc verbo videndus Rich. Bentley ad Callim. H. in Cererem 48.

829. οὐδέ τι σ' οἶω. Sic bene , E. ut illo nondum inspecto , jamdudum scripseram. Perperam vulgo οὐδ' ἔτι σ' οἶω. In D. οὐδέ σ' οἶω.

831. ναιετάουσιν. Hæltzlinus ναιετάουσι. Quum sequens versus a vocali incipiat , ν ἐφελευστικὸν hic adponi debuit ; quod codices non soli exhibent , sed Florentina etiam & Stephani editio. In priori legitur Αἰγαίης ὄσσαι ἀλλ ναιετάουσιν. Illud Αἰγαίης in duobus codd. A. E. observavi ; sed iidem dant ὄσαι εἰν ἀλλ.

856. διακριθέντες. Sic D. Cæf. Vulgo διακριθέντες , quod

ferri non potest: antepenultimam enim necessario corripit.
Verba sunt Clarkii ad Hom. *Il.* v. 141.

860. αἰοιδῆσι. Sic C. & Cæf. recte. In A. & E. θυέει-
σι τ' ἐμειλίσσαντο, minus bene, meo iudicio, in spondaico
versu.

862. δὴρὸν δ' ἄν ἐλίνυν. Sic perspicue scriptum in B.
In D. ἄν ἐλίνιον. In E. ἄν ἐλύνιον. Cæf. conjunctim ἀνέ-
λυνον. Stephani observatiunculam recudit Magister Shawius.
Homo paulo literatior Jo. Pierfonum laudasset, qui hunc
locum in notis ad Mær. p. 161. tractavit: Jo. Toupinum
ad Suidam I. 41. Sed non aliter ac edidi scribere Poëtam
potuisse, lippis & tonsoribus jamdudum notum. In ἐλύνῳ
antepenultima natura longa est, nec liquida geminari de-
bet. Vide doctissimum virum Jo. Aug. Ernesti ad Callim.
H. in Cererem 48. &, si tanti est, me ipsum ad Æschyli
Prom. 53. ubi clementius, quam par erat, de Apollonii Oxo-
nienfis editionis turpitudine iudicium tuli.

863. ἀολλήσας. Sic bene codd. A. E. ab ἀολλέω. Hesych.
ἀολλεῖ, συνάγει. Quod notabunt Græcitatæ studiosi. Forma
istâ Homero non uno in loco restituenda. Vulgo hic legi-
tur ἀολλίσας, claudicante metro. Saltem ἀολλίσσας edere
debuissent. Vide Clarkium ad *Il.* ζ'. 270.

864. προσέειπε. Vulgo μετέειπεν. Illud dant A. B. D. E.
Hæc verba alibi etiam commutata.

869. οὐ μάν. Sic Florentina & Stephani editio, con-
sentientibus sex codicibus. Batavus, nescio qua ex causa,
prætulit οὐ μὴν.

870. οὐδέ τι. Sic recte codd. Perperam vulgo οὐδ' ἔτι.
οὐ τι valet οὐδαμῶς.

872. ἕκαστος. Sic A. C. Vulgo ἕκαστοι.

874. ἐπανδρώση. Vulgo ἐσανδρώση. Illud dat cod. Guel-
ferbytanus. Hic locus ex Homero expressus, *Il.* ε'. 236.

εἰκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νειώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρεα πεσέμεν, ὅφρα ἴδῃται,
ἢ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ καὶ οὐκί.

881. ἄλλοτε ἄλλον. Sic sex codices. Vulgo ἄλλοτε τ'
ἄλλον, inepte inserta copula. Janus Rutgerius Var. Lect.
p. 10. emendabat ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον, quod vulgato non præ-
stat: melior conjectura fuisset ἄλλον ἐπ' ἄλλω.

882. ἀμέργουσι. Sic A. B. In Cæf. ἀμέλγουσι.

883. ἐνδυκῆς. Perperam vulgo ἐνδυκῆως, e glossemate,
quod manifestum est. Neutrum singulare adverbialiter po-
situm, ut νωλεμῆς, συνεχῆς, νημερτῆς, πανάρεκῆς, & alia
multa, ἀτρεκῆς etiam II. 312. glossæ ἀτρεκῆως loco cesserat,
in quem illud restituiimus. Glossa λιγέως in locum genui-
næ lectionis λιγέα itidem successit, IV. 1299. quod & mul-
tis aliis in locis factum. Pulcherrimam comparisonem Apol-
lonius ex Homero sumsit, Il. β'. 87. utrumque imitatus est
Virgilius, Æn. VI. 707.

ἦ ὅτε ἔθνεα εἰσι μελιστῶν αἰδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
βοτρυδὸν δὲ πέτρῳιαι ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινεῖσιν,
αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλῃς πεποτήαται, αἱ δὲ τε ἐνθα
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠϊόνος πεπάρουδε βαθεῖης ἐσπινχόαντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν --

Ac velut in pratis, ubi apes æstate serena

floribus infidunt variis, & candida circum

lilia funduntur: strepit omnis murmure campus.

888. νίσσεο. Sic quinque Regii. Cæf. νείσσιο. Mox
ἀπηρέσιν pro vulgato ἀπήμοσιν dedi ex Etymol. M. ubi
p. 127. l. 8. hæc leguntur: καὶ ἀπηρεῖς, ὕγιεις, ἄνοσοι·
καὶ ἀπηρῶς τὸ ἀβλαβῶς, ὡς ἀπηχῶς τὸ σκληρῶς. Αποκλῶ-
νιος· καὶ σε θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὐτῶς ἑταίροις. Hanc lectio-

nem vulgatæ præferendam censuit Hemsterhusius ad Hesych.
v. ἀπαρές.

889. κομίσσειαν ἄγοντα. Codd. A. E. dant ἔχοντα. Vide
ad v. 441. ubi hæc verba itidem commutata.

890. ὡς ἐθέλεις. Sic sex codd. Perperam vulgo ἐθέλης.

891. εἴ κεν ὀπίσσω — ἐθέλοις. Vulgo ἦν καὶ — ἐθέλης. A.
& C. ἐθέλεις. D. ἐθέλοις præfert, recte: unde liquet præc. v.
scriptum olim fuisse εἴ κεν. De permutatione vocularum καὶ
& κεν dixi supra. καὶ hîc otiosum & ineptum est.

893. ῥηϊδίως δ' ἂν τοι. Sic recte codd. B. D. Cxf. In
A. C. ἂν τι. Vulgo ῥηϊδίως δ' ἂν εἶσι. Quæ ad ista verba
in editis Scholiis adnotata leguntur, in Regio codice non
comparent.

896. ὁμῶς in quatuor Regiis scriptum observavi, non,
ut vulgo, ὅμως: pariter & absens a patria, & in eam
redux.

902. Πελία ἔκητι. *Pelia volente, concedente.* Sic su-
pra 116. Διωνύσοιο ἔκητι. Contrario sensu dicitur ἀέκητι
θεῶν, diis invitis. Scilicet Jasoni Pelias promiserat, se pa-
ternum ei regnum restitutum; si vellus aureum e Col-
chide reportaret.

τοῦτον ἄεθλον ἐκὼν
τέλεσσον· καὶ τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευμένον ὅ-
μυμι προήσειν —

Verba sunt Pelix ad Jasonem apud Pindarum, Pythion.
IV. 293.

905. τέκοιο. Sic omnino scribendum ad linguæ normam.
Vulgatum τέκῃαι solæcum est.

909. ἐφέσιον. Sic certissime emendo. Depravata est
vulgata lectio ἐφέσιον, qua in exponenda & vertenda pari-
ter ineptiunt vetus enarrator & interpretes recentiores.

Sensus

Sensus est: ut seorsum a Pelia pater meus ἔσ' mater in suis
 ædibus commorantem eum alant. Medea apud Euripidem
 v. 714. Ægeo ait:

δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.

Sophocles Trach. 262.

ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον.

Quem versum perperam sollicitat Abresch ad Æschylum
 p. 79. Euripides Ion. 662.

καὶ νῦν μὲν, ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
 δειπνοῖσι τέρψω.

Noster III. 116. de Ganymede:

-- -- -- τὸν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐπατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι.

910. ᾧχοι. Hoc sensus flagitat. Vulgo ἄλλοι. Voces
 istæ sæpius perperam commutatae.

917. ἀρρήτους. Sic legendum esse cuius manifestum
 est, quod & præstant codd. E. & Guelferb. Nec aliter edi-
 tum oportuit in Orphicis v. 465. ubi dupliciter vitiata le-
 ctio partim e codice Ant. Askew facile emendari poterat:

-- -- -- ἰδὲ ζαθέην Σαμοθρήκην,
 ἔνθα καὶ ὄργια Φρικτὰ θεῶν, ἀρρήτα βροτοῖσιν,
 ἄσμενοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποδημοσύνησιν.

perperam ibi ὄρμια ἀρρήκτα, & hic ἀρρήκτους legitur.

919. προτέρω. Glossa, περαιτέρω.

920. οὐ λάχεν. Sic codd. omnes, editiones Florent.
 Aldi, Stephani. In Batava, operarum vitio, excusum λά-
 χεν, quod in Oxoniensi, editoris socordia, servatum.

921. Μέλανος. Nomen est proprium. Vide excerpta e
 Strabonis libri VII. fine p. 511. Oppianus Al. δ. 514.

Θρηάκιος δὲ τις ἐστὶν αἰλὸς μυχὸς, ὅντε βάθυστον
 Φασὶ Ποσειδάωνος ἐν κλήροισι τετύχθαι.
 ἐκ τοῦ καὶ τε ΜΕΛΑΣ κικλήσκεται --

925. Χερώνησον. Sic quinque Regii. Vulgo χέρηνσον.

926. σφι λαίψηρός. Sic A. C. E. recte. σφι produci-
tur ob sequentem liquidam; qua observatione nihil in tota
græcorum Poësi certius, ut importuno ν, tam sæpe ab edi-
toribus addito, nihil musicis auribus insuavius.

932. Περκώπων. Sic codd. A. C. E. recte. Vulgo Περ-
κώτην. Vide Cl. Ernestii Notam ad Il. λ'. 229.

934. τῇ γ' ἐπὶ νυκτί. Sic A. B. C. In D. τῆς γ' — Ad-
latus olim adscriptum, mutatum fuit in σ. Vulgo τοί γ' —

938. ὅσων τ' refertur ad τυτθὸν præc. versus. Paulu-
lum a Phrygia distans, quantum porrectus isthmus — —

941. Ἄρκλων. Sic bene edidit Hœltzlinus, quod & aliun-
de liquet & ex v. 1150. Codices plerique Ἄρκλον μιν καλέ-
ουσιν ὄρεος, ut & in Florent. editione excusum. In B. voci
Ἄρκλον superscriptum Ἄρκλων, & nota in margine adposita
Ἄρκλων ὄρεος. Sed considerandum, an hic Ἄρκλων ὄρεος nomen
Insulæ sit. Si ita esset, τὸ μὲν versu sequenti totam insu-
lam designaret, quod veritati contrarium est, & ceteris
narrationis partibus repugnat. Falsum est enim, gigantes
totam insulam habitasse, qui montem tantum insidebant,
Dolionibus reliqua insulæ & isthmum possidentibus. Insu-
læ olim nomen fuit Ἄρκλων νῆσος, a monte qui in ea erat
& Ἄρκλων ὄρεος dicebatur. Strabo in descriptione Cyzici
p. 862. τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς
ὄρει, καλεῖται δὲ Ἄρκλων ὄρεος. Igitur τὸ μὲν v. 942. de monte
tantum intelligendum, cui Ἄρκλων ὄρεος nomen fuit, quo no-
mine neutiquam hic tota insula designari potest; unde ma-
nifestum est versus aliquot post v. 940. excidisse.

942. ἄγριοι ἀμφιγόμενται. Sic certissime emendavit
Rich. Bentlei in egregia nota ad Callim. H. in Jovem 87.
Vulgo ἄγριοι ναίεσθαι. In B. ἄγριοι περιναίεσθαι, unde
magis liquet depravationem oscitantæ librarii deberi, cujus

mens & oculi in fine præcedentis versus hæferint. Summi Critici, quo se jactare Britannia potest, multo notior erat illa emendatio, quam ut illius meminisset Oxoniensis Magister.

946. πλευρῆς. Ionicam formam præferunt A. B. C. E. Cæf.

947. Ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον — Sic A. D. optime. In C. omissa particula Ἰσθμὸν ἀμπεδίον. In B. E. Ἰσθμὸν δ' ἂν πεδίον.

954. Virgil. Æn. III. 78.

— -- Hæc fessos tuto placidissima portu
adcepit.

Duos portus insula habuit, quos diversis Poëta distinguit appellationibus. Unum, in quem Argonautæ vento delati, Καλὸν λιμένα vocat; alterum ad urbem situm, in quem incolarum sitas navem circumegerunt, Χυρὸν appellat infra v. 987. e quorum nominum notionibus intelligitur, priorem, de quo hic agitur, natura, alterum manu & arte factum fuisse. Ceterum codices omnes mei hic θείουσαν dant; nescio ex quo Gallicano libro Hæltzlinus lectionem πάνορμος enotaverit, ex scholio petitam, adnotante enarratore, proprium huic portui nomen fuisse Πάνορμος: sed vox illa nunquam in textu fuit.

955. ἐκλύσαντες. Sic A. B. E. uti jam e Scholiaste scribendum ostenderat Jo. Pierfonus. Vitium est in duarum literarum transpositione, quam & alibi observavi. In Lycophrone v. 343. ubi vulgo legitur γαστρός ἐκλύσας ζυγά, vetustissimæ Regiæ membranæ genuinam lectionem dant ἐκλύσας, cum glossa ἀνόξας, quod Virgilius expressit, laxat claustra Sinon. ἐκλύειν, laxare. Rursus in Musæi poematio v. 298. veteres libri dant ἐπέκλυσε, ubi meridiana luce clarius est, scriptum ab auctore fuisse ἐπέκλυσε, Ionum more pro ἐπέκλυσε. Sed fœdiorum labem & vix observatam contraxit ille Musæi locus quem in transcurso sanabo. Legendum:

ΤΥΠΤΟΜΕΝΗΝ δὲ

ἤδη νῆα μέλαιναν ΕΠΕΑΚΤΣΕ ΔΙΨΑΔΙ χέρσῳ,
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάδων ἄλυσσιν αὐτῆς.

Vulgo legitur διχθάδι, quod quid sit vel esse possit nemo unquam dixerit. δειψὰς χέρσος est siccum litus. Virgil. *Æn.* III. 135.

Jamque fere sicco subductæ litore puppes.

963. οἶτινες εἶεν. Sic codd. plerique & Parisinæ editiones. In C. D. perperam ἦεν, ut in Florent. unde vitiosam lectionem inepte revocavit Batavus.

967. εἰσάμενοι. Codices omnes cum impressis εἰσάμενοι. Doctissimo Ruhnkenio potior videtur auctoritas Etymol. M. auctoris, qui versum hunc sic laudat, tacito Ποῦτε nomine, p. 306. l. 32. ubi εἰσάμενοι exponit ἰδρυάμενοι.

969. εὖτ' ἂν ἱκῶμαι — αὐτίκα τόγυε — Lectionem hanc, quam minime sinceram arbitror, quum in ea consentiant codices, mutare veritus sum. Scripsisse mihi videtur Poëta:

— — — — — εὖτ' ἂν ἱκῶμαι

ἀνδρῶν ἡρώων θεῶς εἰόςλος, αὐτίκα τοῖγυε

μείλιχον ἀντιάαν —

972. νείόν που. Sic optime e Scholiaste sagacissimus Ruhnkenius. Vulgo ἱσόν που. Eratosthenis versus in scholis editis corrupti sic legendi sunt:

ἦν δ' ἄρα χερηῆτις τις ἐφ' ὑψηλοῦ πηλεῶνος

δενδαλίδος τεύχευσα, καλαὺς δ' ἦενδεν ἰούλους.

Unde depravatissimam scripturam emendabit diligens lector in Etymol. M. p. 472. l. 36.

985. ὅφρα κεν αὐτοὶ θνήσκοντο. Frequenti librariorum errore legitur vulgo, & ineptissime, ὅφρα καὶ αὐτοὶ. Tum θνήσκοντο dant libri omnes. In Batava editione operarum vitio excusum θνήσκοντο, quod bardus ille Oxoniensis corrigere non valuit.

990. Ordo est: *νιόθι φράξαν πέτρης στόμα πόντιον ἀπει-
ρεσίοιο Χυλοῦ*. Qui *πέτρης* genitivum singularem cum *νιόθι*
jungunt, quomodo ista intelligant, ipsi dixerint; id enim
divinare nequeo. *πέτρης* dudum scripseram, minime dubius
eam hujus loci mentem esse, *Gigantes ostium portus lapidi-
bus obturare aggressos fuisse*, *πέτρης* Ionice pro *πέτραις*; quod
tamen in nullo codice observare memineram. Nec id mi-
rum: in plerisque enim, iisque præsertim qui ex antiquo-
ribus ducti sunt, & quod subscribi solet, perpetuo omitti-
tur. Sed ecce cod. E., qui nunc ad manus est, perspicue
πέτρης cum subscripto & exhibet, unde confirmatur illa ex-
positio, & emendatio mea.

995. Vulgatum *ἀμφιῤῥῶγας* in solo Cæs. repertum.
Quinque Regii, ut & Schol. Mf. *ἀποῤῥῶγας*, quod lex me-
tri repudiat.

1004. *σλαγχιδόν*. In E. & Cæs. hoc repertum. Ceteri
quatuor Regii *σελεχιδόν*. Glossa in A. *κατὰ σελέχη*. Hoc
seorsum consideratum verum quidem est: truncos enim ar-
borum, recisis ramis, immergere solent fabri lignarii. Sed
id ad comparationis illustrationem nil facit. Verum est
σλαγχιδόν, ad quod in apodosis refertur *ἐξείης*.

1017. ὅφρ' *ἐπέλασεν*. Vulgo *ἐπέλασαν*, quod verbum
duplici modo accipi potest, vel neutraliter, relatum ad
ἤρωες, vel active, relatum ad *Θύελλαι*. Priori modo intel-
lectum fuisse olim videtur, nam in tribus codd. A. B. E.
ἐπέλασεν reperi, quod ad ἡ v. 1015. refertur, & me ju-
dice, præstat.

1019. *αὐτονυχί*. Sic B. C. D. Cæs. In E. *αὐτονυχὲς*
primo scriptum fuerat, sed itidem correxit librarius. Hoc
ex inutili circa metrum cautela natum. & produceretur in
cæsura, si necessario breve esset in hac adverbiorum for-
ma: sed & alibi longum occurrit, ut in Sophoclis Oed.
Col. 1646.

ἐρύπαντες· ἀσλακί δὲ σὺν ταῖς παρθένους.
in Aj. 1227.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ὥσ' ἀναμνωκί χανεῖν.
Apud nostrum IV. 1130. editum αὐτονοχί.

1027. Virgil. Æn XII. 521.

Ac velut immissi diversis partibus ignes.
ARENTEM in silvam & virgulta sonantia lauro —
Arentem ex Apollonii ἀνάλεος expressum. Hoc enim omisit Homerus, cujus e fonte comparatio hæc sumpta, Il. λ'. 155.
ὡς ὅτ' ὅτε πῦρ αἰὼπλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη,
πάντῃ τ' εἰλυφόων, ἄνεμος φέροι, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ —

1032. ἰθὺς εἶο, id est, ἐχτροῦ. Sic recte codd. A. C. In ceteris perperam, ut vulgo, εἶο. Quæ ad hanc vocem in Scholiis editis leguntur, in Mss. non comparent. Sæpissime in hujus poematis codicibus permutantur εἶο & εἶο, εἰο & εἰο. Pronomen personale, οὗ, ἔο, εἶο, εἶο. Pronomen possessivum ἐός, εἰός, εἶο. εἶο occurrit II. 635. IV. 460. εἶο reponendum II. 6. III. 1065. 1335. & adhuc forte alibi. Pronomen personale ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμέο, ἐμεῖο. Possessivum ἐμός, ἐμοῦ, ἐμοῖο. Multis in locis diversorum Poëtarum ἐμοῖο pro ἐμεῖο male legitur.

1036. πάντα δὲ περὶ μέγα πέπιαται ἔργος. Sic recte auctor Etymol. M. p. 16. l. 30. Vulgo contra metri legem πάντα γὰρ περὶ. In Cæf. πάντα περὶ γάρ, salvo quidem metro; sed præstat veteris Grammatici lectio. γὰρ pro δὲ in hunc versum e præc. irrepsit, quæ est solemnibus librariis alucinatio. In H. πάντα γὰρ τοι μέγα. Certiora iis quæ ad hunc versum adnotavit attulisset literatissimus Shawius, si quæ ad Poëtam suum viri docti observassent, per majora negotia inspicere ei licuisset, in Miscell. Observ. Vol. IV. Pl. 196.

1038. αὐτὴ ὑπὸ νυκτὶ. Vulgo αὐτῇ δ' ὑπὸ νυκτὶ. Male insertam particulam omittunt codd. sex. Præterea Cæf. dat αὐτῇ, quod verum puto: refertur ad μοῖραν v. 1035.

1042. E. Ζέλιν. V. seq. εὐμελὲς enotatum ex A. B. D. E. Vide ad v. 96.

1046. ἔλε. Invenuste vulgo ἔλεν. Illud enotatum ex A. B. E. Cæf.

1059. σὺν τεύχεσι. Sic codd. omnes, quod e Scholiaste & e comparatione similis loci IV. 1535. quivis paulo acutior reponere poterat. Vulgo solæce & inepte δίχα τεύχεσι, quod tnetur tamen Hœltzlinus, & pro optimo habuisse videtur Magister Oxoniensis. Virgil. Æn. XI. 188.

Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis,
decurrere rōgos.

1066. ἀψαμένη βρόχον αὐχένι. Homerus Odyss. λ'. 277. de Iocasta Oedipi matre:

ἀψαμένη βρόχον αἰσὺν ἄφ' ὑψηλοῦ μελάθρου.

Virgil. Æn. XII. 603. de Amata:

& nodum informis leti trabe nectit ab alta.

Ad quem versum vide Præstantissimi Heynii notam, ejus observatis non obstant ista apud Euripidem in Helena v. 307.

ἀσχημονες μὲν ἄσχοναι μετάρσιον,

καὶ τοῖσι δούλοισι δυσπρεπεὶς νομίζεται.

Ex persona enim Lacæne hæc dicta, Spartanos referunt mores.

1067. χεῖαν. Scilicet αἱ Νύμφαι. Perperam in A. C. B. χεῖεν.

1072. πάσασθαι. In E. & Cæf. perperam πάσασθαι, contra metri legem. De differentia verborum πάσασθαι & πάσσομαι. Vide Cl. Ernesti ad Callim. H. in Cererem 69. & 128.

1074. διεζώεσκον. Sic A. C. D. E. Vulgo omittitur atpigmentum.

1079. κατ' αὐθι. Tres Regii & Florent. editio καταυθι, conjunctim, quod æque bonum videri possit, ut sæpe occurrit ejusdem significationis adverbium καταυθι. Hic tamen divisim melius scribitur, quia κατὰ cum verbo ἔρπον connecti potest.

1082. πύματον λάχος. Sic codd. omnes. Inepte vulgo λάχος, quod suo more tamen exponit Hæltzlinus. πύματον λάχος ultimam, id est, tertiam noctis vigiliam notat. Homerus Il. κ'. 252.

ἄσπρα δὲ δὴ προέβηκε· παρώχην δὲ πλέω νύξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

Ad quem locum hæc aīnotat Eustathius: ἰστέον δὲ ὅτι τριφύλακτον κατὰ τοὺς παλαιούς ὁ ποιητὴς βούλεται εἶναι τὴν νύκτα, ὃ ἐστὶ τριῶν φυλακῶν, τριμερῇ ποιῶν αὐτὴν, καθὰ καὶ τὴν ἡμέραν. Heroicorum temporum morem non observavit auctor dramatis Rhēsi, cui nox in quinque vigiliis divisa.

1093. ὀκρυόεντος. Sic recte Cæf. quo refertur glossa in A. τραχίος. Vulgo ὀκρυόεντες. De permutatione harum vocum vide quæ notavi ad Æschyli Prom. 281. S. Th. 302.

1097. πεπότηλο. Sic D. E. recte, servata temporum ratione. Vulgo πεπότηται.

1101. ὦλλοι. Quinque Regii ἄλλοι. Sic etiam Cæf. in contextu: margini adposita melior lectio ὦλλοι, quam & habet Florent. editio.

1105. ἀγρομένοισιν, congregatis. Sic recte E. & Cæf. Ceteri ἐγρομένοισιν. Margini etiam in A. nostra lectio adscripta. Vulgo ἐγρομένοισιν. Altera autem illa e codicibus enotata syllabâ truncata est, & inde orta videtur, quod olim in codice aliquo scriptum erat: καὶ τί σφιν ἀγειρομένοισιν.

1108. ἐπ' αἰπεινήν. Sic A. B. D. E. Vulgo ἐς--

1113. ἐνὶ χερσὶν ἐκτῆς. Virgil. Georg. II. 45.

In manibus terræ -- --

1120. ἐκρῖν.

1120. ὀκρίθεντι. Sic B. Glossa in A. τραχί.

1122. ἐρρίζωντο. Sic solus E. Ceteri quinque ἐρρίζωνται, quod tueri quis possit, intelligendo Poëtam de his arboribus loqui, tanquam sua ætate adhuc vigentibus. Vulgatum tamen præfero.

1125. ἀσκαλέοντες. Sic bene B. E. Cæf. Vulgo ἐσκαλέοντες.

1129. Κρηταίεις. Sic bene auctor Etymol. M. p. 465. l. 26. Vulgo Κρηταίεις, contra metrum: corripitur in hoc nomine α. Callim. H. in Dianam 205.

Κρηταίεις καλέουσιν ἰωνυμίνην ἀπὸ Νύμφης.

Servius ad Virgilii Ecl. I. 66. fragmentum e Varronis versione Argonauticorum Apollonii servavit huc pertinens:

Quos magno Anchiale partus adducta dolore,
& geminis capiens tellurem Oaxida palmis,
fundere dicta.

1132. ἐριωλᾶς. Codd. in hac voce omnes corrupti, vulgatum ἐργώλας exhibentes. Glossa ἐργώλη, ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔργου. Vox est nihili, quæ etsi proba esset, & hac significatione aliunde nota, tamen hic locum tueri non posses. ἐριωλᾶς reponendum esse e IV. 1778. jamdudum observant Viri docti. Vide Hesychii interpretes ad ἐριωλαί.

1133. ἐπιλείβων. Sic etiam in Florent. editione excusum, & ex ea in ceteris, bene. Sed eadem scriptura in similibus vocibus servari debuerat. Vide summum Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum p. 429.

1135. ὤρχήσαντο. Sic Stephanus & codd. A. C. D.

1139. βόμβω. Auctor Etymol. M. p. 706. l. 25. βύμβω.

1145. οὐρῆσι, ultima in cæsura producta. Sic recte A. D. E. Cæf. — ἡδὲ καὶ — Sic quinque Regii. Apud Homerum nihil frequentius, Il. α'. 334.

χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελαι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.

Vulgo hic ἡ δὲ καί.

1146. ὕδατι νᾶεν Δίνδυμον. Inepte vulgo & barbare νᾶεν. Codices Regii omnes νᾶεν. νᾶίω significat *habito*; νᾶώ, *fluo*. Nec aliter legit vetus enarrator, cujus observationem, foede corruptam & mutilam in vulgatis libris, e Ms. integram hic adponam. τὸ δὲ NAEN, ἀντὶ τοῦ ἔρρει, ὡς καὶ Ομηρος, (Odyss. ι'. 222.) νᾶεν δ' ἔρρω ἄσχεα πάντα. ὡς οὐ δεῖ γράφειν νᾶεν. καὶ γὰρ τοῦ νᾶώ μακροὶ ἢ παραλήγουσα. ἢ δὲ σύνταξις κατὰ μετάρθεσιν, ὡς τὸ, (Il. δ'. 451.) ῥέει δ' αἵματι γαῖα, ἀντὶ τοῦ, αἵμα' ἔρρεεν ἐν τῇ γῇ. ἢ μεταληπτεῖν τὸ νᾶεν εἰς τὸ κατάρρευτος ἦν, ἢ ἡ, κατάρρευτος ἦν τὸ Δίνδυμον ὕδασι. Simile quid apud Aratum v. 218.

οὐ γὰρ πω Ἑλλάνων ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς.
uti e Ms. cod. legendum esse moneo.

1148. ἄλληκλον. In D. ἄληκλον. Eadem diversitas in Homeri libris observata. Vide ad Il. ι'. 632. λ'. 12. ξ'. 152. Odyss. μ'. 325. α in compositione ante liquidam produci non credo nisi in vocibus aliquot quadrifyllabis. — Ἰησονίην habent libri omnes. Operarum errore in Batáva editione excusum Ἰησονίαν, quod in Oxoniensi religiose servatum.

1154. ἀπολήξειε. Vide notata ad v. 1133. & Ernestium ad Homerum Il. δ'. 31.

1161. τειρόμενοι καμάτω μετελώφρον. Vulgo corrupte τειρόμενοι καὶ δὴ μετ — nec melius quid dant codices. Sinceram lectionem in Etymol. M. p. 571. l. 13. latentem feliciter detexit sagacissimus Ruhnkenius.

1165. Vide Eustathium ad Il. p. 123. l. 32.

1169. ἄμφω χερσὶν ἔχων. Fuit quàm opinarer corruptam esse hanc lectionem & Poëtam scripsisse ἀμφοτέρῃσιν ἔχων, ut supra 472. 1130. III. 146. IV. 82. aliisque in locis. Non enim mihi placebat ἄμφω indeclinabile. Supra etiam v. 165. rescribendum putabam τῶν ἀμφοῖν γνωτὸς προγενέστερος. Hesych. ἄμφω, ἀμφοτέρω. (adde e Suida

καὶ ἀμφοτέρους) ἀμφοῖν, τῶν δύο, καὶ τοῖς δυσὶν ἐπὶ ἀμφοτέρων. Sed hoc, licet rarius, exemplis tamen confirmari potest. In Homérico in Cererem Hymno nuper reperto, quo de re literaria Vir optime meritis D. Ruhnkentius græcæ antiquitatis studiosos beavit, v. 15.

ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἀμφω
καλὸν ἄδυρμα λαβεῖν.

1171. ἀήθεσαν. Sic A. B. E. Perperam vulgo ἀήθεσαν. Thema est ἀηθέσσω. Vide Etymol. M. p. 23. l. 41.

1172. Homerus Il. λ'. 86.

ἦμος δὲ δρυτόμος περ' αἰὴρ ὠπλίσσατο δόρυπον.
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπαί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
σίτου τε γλυκεροῦτο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ.
τῆμος —

1174. τετρυμένα. Perperam vulgo τετρυμμένα. u longum est. In C. τετρεμένα. Tres τετρυμμένα.

1187. ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας. Sic optime B. In quatuor ceteris Regiis εὖ, in Cæf. ut in Florent. οἷς omiffum. Vulgo εὖ οἷς.

1191. οὐ δὲ μέγα. A. E. οὐδὲν μέγα. D. οὐδ' αὖ μέγα. Commenta sunt librariorum, metro, ejus rationem non intelligebant, caventium. οὐδὲ, præcedente οὐτε confirmavi ad Æschyli S. Th. 835.

1195. αὐτοῖσι τόξοισιν. Sic forte in pluribus codicibus. Ex E. & Cæf. hanc scripturam enotavi.

1201. ὡς δ' ὅταν. Sic codd. præter D. in quo ὡς δ' ὅτ' ἄρ' —

1203. Sumta hæc videntur ex Arato 422.

εἰ δέ κε νῆα

ὕψ' ὅθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
αὐτῶς ἀπροφάτως, τὰ δὲ λαίφεα πάντα τινάξῃ.

1204. αὐτοῖσι σφήνεσσιν. A. D. E. αὐτῇσι.

1207. χαλκίη. Sic Florent. editio. Ceteræ minus bene χαλκή. In Cæf. χαλκίη perperam pro χαλκή.

1208. δίξετο κρηναίης. Sic optime A. B. D. E. Substantivum est κρηναίη formæ poëticæ, ut σεληναίη pro σελήνη, Αθηναίη pro Αθήνη. In Cæf. etiam & in Florent. δίξετο. Tum ὥς κεν dant codd. omnes, permutatione, quam vere frequentissimam esse dixi, vocularum καὶ & κεν. Sic vulgo scriptus hic versus:

δίξετο κρήνης ἱερὸν ῥέον, ὥς καὶ οἱ ὕδαρ.

1212. νηπίαχον ταπρῶτα. Sic distinguendæ erant hæ voces, e Florent. editione. Perperam in ceteris νηπιᾶχοντα πρῶτα.

1224. ῥέον. Sic codd. omnes. Vulgo ῥέον ineptissime, quum sequatur diverſi generis Nympharum enumeratio, quæ omnes hoc ῥέον, id est, ἀκρατήριον incolebant, non autem omnes illum aquæ rivum. Familiaris autem est nostræ Poëtæ post nominatum genus, specierum declaratio, cui præsertim libenter immoratur, quando Nympharum mentio est. Vide III. 881. IV. 1149. Prava in hoc versu lectio elegantissimo Ruhnkenio suspicionem inieciſſe videtur, versus 1125. 6. spurios esse, & e priore hujus poëmatis editione a librariis invecos. Mihi admodum probabile est, prioris poëmatis, quod sibilis exceptum fuit, perpauca extitisse ἀπὸ γράφα, quæ post alterum editum ita fuere neglecta, ut nemo eorum, qui posterius illud describerent, prius unquam legisset. In Nympharum vero enumeratione Homerum imitatur, Odyss. ζ'. 122.

ὥστ' ἐμὲ κορυάων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ
Νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
καὶ πηγὰς παταμῶν, καὶ πίστεα ποικίλντα.

1230. Homerus Odyss. ζ. 237.

καλλεῖ καὶ χάρισι σίλῳ.

1232. τὴν δέ. Sic optime quinque Regii codd. Vulgo τῆς δέ. Hunc versum nuper laudavi ad Æschyli S. Th. 836. non inspecto libro aliquo impresso, nec tum recordatus diversam esse vulgatam lectionem. Aliquot enim abhinc annis Apollonii editionibus non utor. Integrum poema in usus meos descriptum jamdudum habebam, quod emendatius nunc, postquam e Regiis codicibus D. E. meliores innotuerunt lectiones non paucæ, in publicam lucem prodire iussi, ut laboris mei fructum perciperet universa Respublica literaria.

1237. ἀνθετο. Minus bene quatuor Regii ἔνθετο.

1238. κύτται. Sic recte B. & Cæf. Vulgo κύσαι, menda adeo manifesta, ut absque codicibus tolli debuisset. Supra 313.

καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς ΚΥΣΕΝ· οὐδὲ τι φάσθαι.

Homerus Ix. 9', 371.

ἢ οἱ γούνατ' ΕΚΥΣΣΕ, καὶ ἑλάττει χεὶρὶ γονείου.

Vide præterea Odyss. π'. 15. ε'. 39.

1243. Comparationem hanc e Nostro petitam exornavit Virgilius Æn. IX. 59.

Ac veluti pleno lupo infidiatu ovili,
quum fremit ad caulas, ventos perpeffus & imbres
nocte super media: tuti sub matribus agni
balatum exercent; ille asper & improbus ira
sævit in absentes: colecta fatigat edendi
ex longo rabies, & siccæ sanguine fauces.

1246. ποίμνησι. Sic codd. nec ulla erat ratio, cur v in fine adderetur,

1250. ὥστε δέσθαι. In vulgato νέεσθαι conspirant codd. Sed melior illa lectio, quam e Suida in γ. δέσθαι eruit sagacissimus Ruhnkenius. Mox v. 1254. ἐπαίττων sollicitatum nolim. Virgil. Æn. VI. 290.

Corripit hic subita trepidus formidine ferrum
 Æneas, strictamque aciem venientibus obfert,
 & IX. 441. -- -- -- rotat ensem
 fulmineum.

1251. ἔλωρ πέλεν. Sic A. C. E. recte. In Cxf. πέλρ.
 Vulgo πέλοι.

1257. πάμπρωτος. Sic sex codd. Vulgo πάμπρωτον. Lau-
 danda in tristis eventus narratione brevitatis. Sic Antilo-
 chus Patrocli mortem Achilli nuntiat: sic Hecate Cereri
 filiam raptam indicat, in Hymno illo quem Cl. Ruhenkenio
 debemus, v. 57.

Φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὥκα λέγω νημερτέα πάντα.

1261. Virgil. Æn. III. 175.

tum gelidus toto manabat corpore fuder.

1262. ζέεν. Perperam in E. ῥέεν, quod notandum, quia
 verba illa alibi etiam permutata fuere.

1265. Oppianus ΑΛ. β'. 521.

καὶ γὰρ τοὶ καὶ βουστὴν ἀνάρσιος εὐτε πελάσση
 οἷστρος, ἐνι χρίμψῃ δὲ βέλος λαγόνεσσιν αἰραιαῖς,
 οὔτε τι βουφόρβων μέλεται σέβας, οὔτε νομοῖο,
 οὔτ' ἀγέλης, ποίην δὲ καὶ αὐλίας πάντα λιπόντες
 σεύονται λύσση τεθωμένοι, οὐδέ τις αὐτοῖς
 οὐ ποταμός, οὐ πόντος ἀνέμδατος, οὐδὲ χαράδραι
 ῥωγάδες, οὐ πέτρι τίς ἀφοίτηλος κατερύκει
 ῥιπὴν ταυρείην, ὅτ' ἐπιζέσῃ ὀξὺ κελεύων
 βουτύπος, ὁτρηρῇσιν ἐπισπέρχων ὀδύνῃσι·
 πάντα δὲ βρυχή, πάντα δὲ οἱ ἄλματα χηλῆς
 εἰλεῖται· τοίη μιν ἄγει δριμεῖα θύελλα.

1269. ἴησι, ultima in cæsura & ante liquidam produ-
 cta: effer, ni Midæ fimilis esse velis, ἴησιμμήκημα. Sic
 codd. D. E. Cxf.

1271. μεταλήγων. Sic Florent. editio, codd. A. C. E. Cæf. Vide ad v. 1133. Eadem est ratio in prima hujus versus voce. συνεχίως, συνεχές primam producunt, quia liquida geminatur pronuntiando in prima syllaba. Perperam & contra meliorum librorum fidem συνεχέως edidit Stephanus, & II. 738. συνεχές. Aratus Phæn. 20.

οὐρανῷ ἔλκονται πάντ' ἡμάτα συνεχές αἰεῖ.

Vide Cl. Ernestii notam ad Il. ε'. 31. & ad Callim. H. in Apollinem 60.

1273. Virgil. Æn. II. 801.

Jamque jngis summæ surgebat Lucifer Idæ,
ducebatque diem --

1275. Ovidius Metam. XIII. 420.

-- -- Jubet uti navita ventis.

1276. οἱ δ' ἐσέβαινον. Hoc non memini an e codice aliquo enotaverim. Sed quum ad codd. A. B. & Cæf. colatum Poëma prima vice descripsi, istud prætulī. Vulgata lectio οἱ δ' εἰσέβαινον aspera est & auribus ingrata.

1282. φαεῖνῃ λάμπεται αἴγλη. Hoc flagitat syntaxeos norma, quod & præstant codd. omnes, præter E. in quo φαεῖνη αἴγλη.

1283. τούσγ', Herculem & Polyphemum. Sic Cæf. & tres Regii. In A. & E. τόνγ' -- αἰδρεῖσιν ex Odyss. μ'. 41. reposueram. Postea reperi in D. E. Vulgo αἰδρεῖσιν.

1284. ἐν δέ σφι κρατερόν. Sic bene Cæf. In D. ἐνθάδε σφι κρατερόν. Infra 1302. ἢ τέ σφι στυγερή.

1287. οὐδέ τι bis exhibent in hoc versu codd. D. E. uti jam ante eos inspectos scripseram, ex alio, ut reor, codice.

1296. Homerus Il. α'. 104.

-- -- ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωνι ἐκλήν.

Virgil. Æn. XII. 101.

-- -- totoque ardentis ab ore

scintillæ abstant: oculis micat acribus ignis.

1299. Ἀληκλον. E. Ἀληκλον, quod supra ad v. 1148. ex D. enotatum. Paucae sunt voces in quarum scriptura sibi consent librarii.

1302. ἡ τε σφι σλυγερή. Sic editiones Florent. & Stephani: aliarum lectionem σφιν male prætulit Batavus.

1307. λεύσειν. Sic A. B. D. Cæf. In E. λεύσειν, altero σ superscripto. Vulgo λεύσω, male. Hoc enim est futuri temporis. Thema λεύσω, fut. λεύσω. Auctor Etymol. M. p. 100. l. 36. εἰ δὲ διὰ σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώς, αἰεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω . . . ἰμάσσω, ἰνάσσω, ἐρέσσω, πάσσω, λεύσσω. Eandem observationem repetit p. 285. l. 44. tum p. 502. λεύσσετε, ἐρᾶτε. ἄλλοι δὲ ἐνὸς σ γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεύσω μέλλοντος, ὥσπερ καὶ τὸ, ἄξετε δὲ Περιάμοιο βίην — καὶ, οἴσσετε δὲ ἄρνας — καὶ, καταξήσιο δίφρου. Pertinet hæc observatio ad Il. α'. 120. ad quem locum Etymologo consentit Eustathius p. 64. l. 11. Librariorum itaque imperitiæ tribuenda altera scriptura per simplex σ in præsentī.

1311. Euripides Oreste 366.

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός.

1313. σιβαρῇ γ' ἐπορέξατο. Particulam molliendo sonum inservientem inserit B. quæ aliis librariis fraudi fuit. In A. C. D. σιβαρῇ μέν' ἐπορέξατο.

1325. ἔλειφθεν. Sic Cæf. & quatuor e Regiis. Perperam vulgo ἔλιφθεν.

1333. ἦκεν. Sic quinque Regii. Vulgo εἶλεν, quod habet Cæf. in contextu, & alterum in margine.

1334. Homerus Il. δ'. 362.

— ταῦτα δὲ ὅπισθεν ἀρροσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
ἔρχεται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.

1342. ἔολπα δὲ τοι σέ — Sic recte B. & Cæf. Vulgo ἔολπα δὲ ἔτι

1349. Vul-

1349. Vulgo, claudicante versu, legitur Μυσίδι' ἀναστήσειν. In quatuor Regiis scriptum Μυσίδα ἀναστήσειν. Facile quivis videt Poëtam scripsisse Μυσίδι' ἀναστήσειν, quod etiam c Scholiaste Ms. liquet.

1353. ἀπολήξειν. Sic scriptum in E.

1354. ἐρέουσι. Glossa ζητοῦσι.

1356. κατενάσσατο hic valet κατήκισε. Apud Homerum semper habitandi sensu, sive neutraliter adhibitum legitur. Transitive veteres κατένασσε dicebant. Vide Hesychii glossas. Sed qui aliquamdiu post Homeri ævum extiterunt Poëtæ promiscue formis activis & mediis usi sunt, non sine perspicuitatis & venustatis damno. Unicum hoc si apud Nostrum illius licentiæ observaretur exemplum, non immerito in corruptelæ suspicionem caderet, & facile refigeretur versus, scribendo

— δὴ γὰρ ῥα κατ' αὐτόθι παῖδας ἔνασσε.

Sed nihil mutandum. Alibi sic hoc verbo utitur: IV. 567.

ἔνθα Ποσειδάων Αἰωπίδα νάσσατο κούρην.

V. 275. — — — μυρία δὲ ἄβη

νάσσατ' ἐποικόμενους.

Dionysius, Perieg. 776. de Thermodonte fluvio:

ὅς ποτ' ἀλωμένην Αἰωπίδα δέκτο Σινώπην,

καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρα.

ἀπενάσσατο sensu transitivo occurrit apud Euripidem Iphig. T. 1270. In multis aliis verbis quantum ab Homeri usu recesserint posteriores, & ipsi Tragici, primum esset ostendere: sed hæc pervulgata sunt.

1358. νῦν. Sic codd. omnes. In Florent edit. excusum νῦν quod retinent Aldina & Parisina. Nescio an primus Stephanus correxerit νᾶν.

1362. Post hunc versum vulgo legitur ultimus versus Libri II. perquam absurde huc retractus.

IN LIBRUM II. NOTÆ.

V.6. Εἰτο, pro εὖ, id est, ἑαυτοῦ. Pronomen est personale, non possessivum; sin, solæca esset oratio: oporteret enim εἴς πυγμαχίης. Hic tantumdem valent verba, ac si scriptum esset, πρὶν περῆσθαι τῆς ἑαυτοῦ πυγμαχίης. Vide notata ad I. 1032. πυγμαχίης dant libri omnes. Mallem πυγμαχίη, ut infra 16. & 148.

8. Codd. A. B. Cæf. καὶ δὴ τότε. In E. καὶ δὲ, sed η superscriptum. Transpositæ fuerunt voces. Scr. καὶ τότε δὴ.

13. ὅς κεν Βέρυξι. Male vulgo κε.

16. καταλύθι conjunctim scriptum in quatuor Regiis: recte. Nam κατὰ hic cum verbo connecti non potest.

18. κρατερὴ — ἀνάσκη, in nominativo. Sic quatuor Regii. In E. κραταιὴ ἀνάσκη.

23. οἷς ἀγορεύεις. Vulgo ὡς. Illud e v. infra 149. reposui, & postmodo idem Arnaldo placuisse animadverti. Græci sermonis elegantia est, cujus frequentissima, præsertim apud Atticos Poëtas, exempla occurrunt, pronomen relativum nominis, non verbi, casum sequi; sed non paucis in locis eam obliteravit librariorum lascivia. In Sophoclis Electra, ad fidem duorum optimorum codicum edidi, v. 636.

— ἀνακλῖ τῷδ' ὅπως λυτῆρους

εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ΩΝ νῦν ἔχω.

Ubi vulgo legebatur δειμάτων ἀ νῦν ἔχω.

24. ὑπὸσχομαι. Sic Cæf. & quatuor Regii, quod &

habet Aldina editio. E. Florentina perperam Stephanus ὑπόσχομαι sumsit, quod ex operarum errore ortum crederem, ni in E. etiam reperiretur.

26. ὄρεσσιν. Sic E. Cæf. recte, quum sequens versus a vocali incipiat.

31. λεπτόμυτον. Sic quinque Regii. In Cæf. λεπτόν, male pro vulgato λεπτολέον, nisi λεπτοκινόν ob oculos habuerit. Sed præstat nostra lectio.

33. αὐτῇσι περόνησαι. Sic D. E. ut Hæltzlinus post Aldum edidit.

35. τεκλῖνάντες. Sic sex codd. ut bene Aldus edidit. In Florent. τεκλῖνάντες, quod perperam revocavit Stephanus.

40. Virgil. Æn. IV. 178.

Illam Terra parens, ira irritata deorum,
progenuit.

41. ἔασιν. Sic B. D. Cæf. Florent. editio. Perperam Stephanus ἔασσιν.

48. σῖγα — Virgil. Æn. IV. 363.

— totumque pererrat

luminibus tacitis.

49. ὀρέχθει. Eustathius ad Il. ψ. 30. p. 1285. l. 60. diversas verbi ὀρεχθεῖν significationes percurrens inter alia hæc habet: δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ πατάγου καρδίας ἡ λέξις τίθεται, ὡς τὸ, καρδίη δὲ οἱ ἔνδον ὀρέχθει. Vim verbi expressit Virgilius, Æn. V. 137.

— exsultantiaque haurit

corda pavori pulsans, laudumque adrecta cupido.

55. τῶν δὲ τοι. Sic quinque codd. In E. mendose τὸν δὲ τ. Postremæ vocalis superscriptum τοι.

58. πῆρι τ' εἰμὶ. Male vulgo περὶ. Recte collocatum accentum observavi in A. & E. Vide ad I. 670.

62. τοὺς ἔλεν. Non male legeretur τοὺς γ' ἔλεν. In E. scriptum τοὺςδ' ἔλεν.

65. τῷ δ' αὐτ' Αρ — Sic sex codices, bene, vitato hiatu. Vulgo τῷ δ' αὐ Αρ —

67. ἐπεὶ οὖν ἰμάσι. Sic præter Florent. editionem, Cæf. D. Guelferb. in, quod primo insertum reperio in Parisina, habent ceteri mei codd. a librario, metro prospiciente, additum. Sed in ἰμάς prima anceps est & sæpe producitur.

71. θοῇ ἐπὶ νῆι. Sic quinque Regii. Vulgo θοὴν ἐπὶ νῆα.

76. αἴσσοντ' ἀλέεινεν. Sic optime emendavit Jo. Pierfonus, Verisimil. p. 125. Vulgo αἴσσαν ἀλέεινεν, quæ sibi repugnantia neutiquam conjungi possunt.

77. ἢ τε χειρίων. Sic in codicibus scriptum. Perperam editiones Florentina, Aldi, Parisina, ἢ τε χειρίων. Præterea ἀάατος dant Codices Cæf. & Regii plerique. In B. ἀάατες, cum indicio alterius lectionis, ultimæ literæ superposito v.

87. φυσιόωντες. Sic quinque Regii. Vulgo φυσιόωντε. Illud, ob vitatum hiatum, præferri debuit.

88. Ovidius Metam. IX. 42.

Digredimur paulum: rursusque ad bella coimus ---
non aliter fortes vidi concurrere tauros,
cum pretium pugnae, toto nitidissima saltu,
expetitur conjux.

91. βουτύπος οἶα. Ovid. Metam. XII. 248.

Elatumque alte, veluti qui candida tauri
rumpere sacra molitur colla securi,
illisit fronti Lapithæ ---

96. ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνη. Sic jamdudum emendavi pravam librorum omnium lectionem ἀμ' ὀδύνη, & postmodo animadverti eandem in suspicionem venisse H. Stephanum.

Res extra dubitationem posita est. Vulgatum metri lex respuit, nec satis græca est phrasis. ἀμφ' ὀδύνη significat *præ dolore*. Archilochus in Analectis nostris T. I. p. 40.

— — οἰδαλέους δ' ΑΜΦ' ΟΔΥΝΗ. ἔχομεν.
πνεύμονας.

Oppianus Cynæg. III. 426.

ἄγριον ἀσθμαίνων, σπρωφώμενος ΑΜΦ' ΟΔΥΝΗΣΙΝ.
Idem significat *περὶ ὀδύνη*. Infra III. 866.

— — — — — ἔσπενε δ' αὐτὸς
Ἰασιτοῖο παῖς ΟΔΥΝΗ ΠΕΡΙ θυμὸν αἰλύων.

In Sophoclis versibus apud Athenæum p. 17. ἀμφὶ θυμῷ significat *præ ira*, ut hic ἀμφ' ὀδύνη significat *præ dolore*. Breve fragmentum, quia jocosum est, adponam.

ἀλλ' ΑΜΦΙ ΘΥΜΩ, τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν, οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κόρῳ
κατάγνυλαι τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
ἔδειματοῦμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὕπο.

99. σιγύνους. Hanc scripturam cum unico *ν* præferunt codd. B. D. & auctor Etymol. M. p. 712. l. 17. Vide notata ad Antipatri Sidonii Epigr. XIII. in Analectis nostris p. 122.

102. ἐρυσσάμενοι. Sic codd. omnes. In solo C. ἐρυσάμενοι. Perperam vulgo ἀρυσσάμενοι, quod nec ipsum inter pauca illa erat quæ *mutare optaret* Magister Shawius. — γε μὲν ἀνέρα scriptura est codicum omnium, quam retinui, ut in re levis momenti, licet cum Jo. Pierfsono depravatam eam putem. Dubium non est, quin proprio nomine Bebrycem Poëta indigitarit a Castore interfectum, quum in sequentibus singulos ab Argonautis cæcos propriis appellet nominibus. Scripserat Μεγάνορα vel Μελάνορα. Sic in Simonidis Epigr. CII. nomen proprium Μεγάριστος in μέγ' ἄριστος mutatum fuerat.

103. ἐπεσσύμενον ad Bebrycem refertur. Sic bene scriptum in Cæs. & in quatuor Regiis.

104. ἀμφοτέροις ἐκεάσθη. Vulgo ἀμφοτέροισι κεάσθη. Vide ad v. 135. Virgil. Æn. IX. 754.

-- -- atque illi partibus æquis

huc caput atque illuc humero ex utroque pendit.

107. βάλε. ultima in cæsura producta. Sic A. C. D. E.

113. ὑπὸ ζώνην. Quatuor Regii ὑπὸ ζώνη.

119. αἶψα μάλα τετραγῶν πέλεκυν μέγαν, ἥδ' ἐ κελαινόν —

Vulgo perquam absurde αἶψα μέλαν τετραγῶν πέλεκυν μέγαν. Lectionem, quam dedi, ideo prætulī, quia codicis fide nititur. Sic enim scriptum est in D. Sed nec illam sinceram esse puto. Scripserat Poëta:

αἶψα μέγαν τετραγῶν πέλεκυν χερὶ, ἥδ' ἐ κελαινόν —

Ad κελαινόν inter lineas sinistrorsum versus adposita erat glossa μέλαν, unde lectionis depravatio. Glossa illa, quæ voci χερὶ superposita erat, hujus locum invasit. In E. scriptum αἶψα μέγαν τετραγῶν πέλεκυν μέγαν, quæ est antiquior lectio post genuinæ depravationem. In A. C. bis μέγαν scriptum. Nomine autem χερὶ absolute dextra significatur, maxime quum sequatur in altero versu σκαίῃ. Non absumile exemplum habet Stephanus in Thes. T. IV. Col. 415. G. Participium τετραγῶν interpolatorem minime redolet: sed μάλα, post tria adverbia τότε, ἄρα, αἶψα, invenustum est, nec alium auctorem quam imperitum librarium habere potest.

124. ἤματι χειμερίῳ. Virgil. Æn. II. 355.

lupi oeu

raptores atra in nebula.

125. εὐρύγων. Sic A. C. E.

130. Virgil. Æn. XII. 587.

Inclusas ut cum latebroso in pumice pastor

vestigavit apes, fumoque implevit amaro;

illæ intus trepidæ rerum per cerea castra

discurrunt, magnisque acunt stridoribus iras.
volvitur ater odor tectis: tum murmure cæco
intus faxa sonant: vacuas it fumus ad auras.

Lycophron. v. 293.

ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυγμέναι καπνῷ
καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι, καὶ γρυνῶν βολαῖς,
ἄφλαστα καὶ κόρυμβά, καὶ κληδῶν θρόνους
πυκνοὶ κυβισθητῆρες ἐξ ἰδωλίων
πηδῶντες, αἰμάξουσιν ὀθνεῖαν κόνιν.

Eadem comparatione apum, fumo ex alveari expulсарum, usi sunt tres Poætæ, ad diversas res exprimendas: Lycophron in depingenda Græcorum, ad naves ab Hectore compulсорum, clade: Apollonius in describenda Bebrycum fnga: Romanus ad urbanorum discursionem & trepidationem transulit, ut ab Heynio observatum.

132. αἱ δ' ἦτοι. Sic quatuor Regii. Vulgo αἱ δὴ τοι.

135. ἀλλ' ἐκέασθεν. Sic D. quod fane concinnius est vulgato ἀλλὰ κέασθεν. Hinc supra v. 104. edidi ἀμφόβροις ἐκέασθη. Sunt ista quidem leviuscula, non tamen negligenda, in quibus licet aurium iudicium apud me plus valeat quam codicum auctoritas, ab his perraro discedo. Infra 146. mallem ex similibus exemplis δεῦρ' ἐκόμισσεν, & 154. βουλῆς ἐτέτυκτο.

145. ἦσιν ἀτασθαλίῃσιν. Vulgo, consentientibus codd. legitur ἦσιν ἀναλκείῃσιν, quod nec Bebrycibus, nec Amyceorum regi convenit. Aliud quid a Poëta scriptum fuisse acnte vidit Cl. Ruhnkenius, Epist. Crit. II. 56. qui & ipse reponit ἀτασθαλίῃσιν. A vulgata lectione aliquanto minus recedit ἀπηνείῃσιν, quod occurrit infra 1202. Reponi etiam posset ἦσιν ἀλαζονείῃσιν. Horum quodcunque eligatur, vulgato præferendum erit.

148. κρινθήμεναι. Sic præter codd. D. & Cæf. Florent. editio, unde revocari debebat. Vide ad I. 856.

150. θεσμοῖσι. Sic E. bene. Et si ultima in cæsura non produceretur, sequens liquida vicem ingrati v sustineret.

164. δυοθεράς. Sic quatuor Regii; glossa *σκατινάς*. Vulgo *δρροσεράς*.

170. ἰμφέρεται. Sic quinque Regii. Vulgo *ἀμφέρεται*.

172. φεύξεσθαι. E. *φεύξασθαι*.

173. ἐπιμερίμαλαι. Cæf. solus *ὑπερμερίμαται*. Idem ὑπὲρ νέφους, quod exhibet Florent. editio. Vitiosa illa lectio in duobus Regiis reperitur, in B. margini adscripta, & vice versa in C.

177. Βιδυνίδι. A. E. *βιδυνήδι*. Quod nec recipere nec damnare ausim. De vocis forma, quin proba sit, dubium non est; quoad quantitatem vero, in nominibus propriis magna Poëtarum licentia est. Sic in *Βέβρυκες* media mox correpta, mox producta occurrit.

178. οἶκον ἐπ'ἀκλίων, ut *βωμὸν ἐπ'ἀκλίων*, I. 359. 403.

179. πέρι. Sic recte Stephanus. Nec aliter positum accentum observo in E. Vide ad I. 670. & supra 58.

187. διὰ νεφέων. Sic bene Cæf. quod Poëtæ nostro familiare. Vulgo *διὰ νεφείων*.

189. συνεχέως. Sic recte Florent. editio & codd. Perperam Stephanus *συννεχέως*. Vide ad I. 1271.

191. Depravati loci vulgata lectio hæc est:

— . — — — οὐδέ τις ἔτλα
μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
ἑσθιῶς.

in qua nihil fani: nec in ea veteres consentiunt libri. In A. C. D. *ὄδμην λευκανίηνδε*. B. *μὴ καὶ λευκανίηνδε*, & in margine *ὄδμῃ λευκανίηνδε*. In E. *καὶ μὴ λευκανίηνδε*. Sententia perspicua, cui facile erat ad græci sermonis normam verba accommodare. *μὴ καὶ* mutandum in *μὴ ὅτι*, non solum non, nedum, quibus particulis, ut hic, negantibus, subjun-

subjungitur semper in altero membro, ἀλλ' οὐκ, ἀλλ' οὐδέ.
*Nec quisquam fatidiam illum odorem sustinere posset, nedum
 reliquias illas ori admovens, sed ne quidem procul ab iis stans.*
 ἰστέως participium est formæ Ionicæ, disyllabum, ut III.
 748. τεθνεώτων trisyllabum. Id perperam librarius muta-
 vit in frequentius ἰσθηώς, quod syllaba auctius particulam
 loco cedere coëgit.

195. παρεόντας. Hoc sensus manifesto flagitat: male
 vulgo παρόντας. Pro ἐπήϊσεν codd. A. E. mendose ἐπήϊεν.
 Sequentium ordo est: ὦν ἰόντων, θίσφατόν οἱ ἦεν ἐκ Διός —
 unde liquet perperam vulgo post ἰόντων distingui, & reji-
 ciendam fuisse quinque Regiorum codd. lectionem, θίσφα-
 τον ἐκ Διός ἦν οἱ ἔης —

197. ἀκήριον ἡὐτ' ὄνειρον. Oedipus apud Euripidem
 Phœniss. 1556. se esse lamentatur

— πολὺν, αἰθέρος ἀφανὲς εἰδῶλεν,
 ἢ νέκυν ἔνεσθην,
 ἢ πλανὸν ὄνειρον.

Ad quæ præstantissimus Valckenarius: “ Euripidea non
 „ dubito quin respexerit Apollonius, ubi Phineus,

— — — — ἀκήριον ἡὐτ' ὄνειρον,
 βάκιλῳ σκηπτόμενος —

„ ut Oedipus Euripidis, baculo senili triste prætentans iter.
 (Seneca Oed. 637.)

— — — — πίνω τέ οἱ αὐσθαλῆος χρώς
 ἰσκληῖται· ῥίνοι δὲ σὺν ὀστέα μεῦνον ἔργον.
 — — — — pellis super ossibus una.

„ Lucret. VI. 1268. „

198. ῥινοῖς. Glossa ῥυσσοῖς. Vide Hesychii glossas ad
 hanc vocem & derivata pertinentes, inter quas illa: ῥινο-
 ποῦται, λεπύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόνων. Oppianus
 Αλ. ι. 593.

Ἰθνεα δὲ ὀστρακόβρυκα, τὰ δ' ἐρπύζουσι θαλάσσης,
 πάντα φάτις μήνης μὲν ἀεξομένης κατὰ κύκλον
 σαρκὶ περιπλήθειν, καὶ πλείονα ναίμεν οἶκον
 Φθινοῦσθης δ', ἐξ αὐτῆς ἀφαιρουτέροις μελέεσσι
 ΠΙΚΝΟΥΣΘΑΙ. — Glossæ Mf. ἐλαττοῦσθαι.

Julianus Ægypt. Epigr. XXVII. in Philoctetis imaginem :
 δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ πικνὸν ἰδεσθαι.

Noster libro I. 669. de Polyxone:

γῆραι δὴ πικνοῖσιν. ἐπισκάζουσα πύδεσσι.

203. αὐλείσιο. Cæf. & IV. Regii αὐλείου, male. In
 κάρος, a κάρα deducto, prior corripitur.

207. Virgil. Æn. I. 371.

Suspirans, imoque trahens a pectore vocem.

Et II. 288.

Sed graviter gemitus imo de pectore ducens.

217. ἡδὲ θεῶν οἷσι μίμδλεσθε κiónτες. Optima hæc est
 lectio, quam merito Stephanus e Parisina retinuit. In
 Florentina editione ἥς πέρι. ἀλλὰ θεῶν μίμδλεσθε κiónτες.
 Unde facile erat refingere περίαλλα, sed etiam ἥ pro ἡ
 reponendum erat. Nostram lectionem exhibet E. Eandem
 paulisper vitiatam præstant A. C. D. in quibus, ἐμίμ-
 δλησθε, ἐμίμδλεσθε, ἐμδέδλησθε reperiuntur. Cæf. & B. le-
 ctionem Florent. editionis habent: hic nostram margini
 adscriptam.

220. Εἰρωνύς. Hic & ubicunque vox illa recurrit, in
 Cæsareo semper unico scripta est. Vide quæ notavi ad
 Æschyli S. Th. 490.

221. καὶ γῆρας ἀμήρυντον ἐς τέλος ἔλκω. Id est, καὶ ἔλ-
 κω γῆρας, ὃ οὐ ποτε μέλλω εἰς τέλος κηρύσσεσθαι. Scilicet vo-
 ces ἐς τέλος non cum verbo ἔλκω, sed cum nomine ἀμήρυν-
 τον connectendæ; quo si hic locus accipiatur modo, Val-
 ckenarii emendatione non indigebit, suadentis γῆρας ἀμέ-

φουτον ἄθλιος ἔλκω. Vide doctissimi Viri animadversiones ad Ammonium p. 118.

225. ἑξόν. Sic quinque Regii. Perperam Cæf. ut vulgo, ἑῖα.

226. ἐμόν. Sic codd. sex & editiones veteres omnes. Batavus ex interpolatis scholiis minus probandam, non tamen omnino damnandam, lectionem invexit ἐόν. Scripserat Scholiorum Auctor: τὸ δὲ ἐόν, ἀντὶ τοῦ, τὸν ἐμυνοῦ νοῦν. γράφεται δὲ καὶ ἐμόν. Unde intelligitur, illius ævo duplicem extitisse in hoc versu lectionem, aliis exemplaribus ἐμόν, aliis ἐόν præferentibus. Hoc si codices etiam darent, retinendum esset, utpote minime vitiosum. Pronomen ἐόν tribus personis accommodant Poætæ, quod dudum ostendit Guil. Canterus, Nov. Lectionum L. V. cap. XIII. Sed aliis in locis ab eo prolatis necessitate metri ad enallages usum adactum Poëtam, nihil hic urgebat, ut facili & perspicuo ἐμόν alterum præferret.

232. ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάσκη. Optimam hanc, & procul dubio genuinam, lectionem e Cæf. facile erui, in quo scriptum:

ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς ἀνάσκη.
καὶ ἴσχει, in κατίσχει mutatum oportuisse nemo non videt. Vulgo mendosissime legitur;

ἀλλὰ με πικρὴ δῆτά κε δαιτὸς ἐπίσχει ἀνάσκη.
Quibus ista nauseam non fecerant, illis profecto αἰδάμαντος ἐληλαμένον κέας erat. Minime tamen mirandum, corruptelam hanc in impressos libros venisse. Non enim aliud est in toto hoc poemate versus, qui pejus a librariis vexatus fuerit. Regii A. B. C. E. dant ἀλλὰ με πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει ἀνάσκη. Sic etiam D. nisi quod δαιτὸς habet, quod etiam in A. vocī δαιτὸς superscriptum est.

236. εἰ δὴ ἐγών. Sic libri omnes. Necessaria non est Jo. Piersoni emendatio, εἰμὶ δὲ ἐγών. i 2

238. κασιγνήτη Κλειοπάτρη ἦκεν ἄκοιτις. Sic quinque Regii. In Cæf. etiam ἦκεν. In B. ν superscriptum ultimæ syllabæ singulorum nominum, quæ impressi libri in accusativo exhibent cum verbo ἦγον. Bona etiam hæc lectio, cui alteram ob codicum consensum prætuli. In E. κασιγνήτη, superscripto ν, Κλειοπάτρην ἦκεν ἄκοιτις. In nullo codice ἦγον repertum. V. 237. πατήρ. δὲ ἔμ' ἐγείνατ' scriptura est eod. Cæsarei.

244. σμυγερώτερον. Sic recte emendavit Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 56. Vulgo στυγερώτερον.

256. ἐνὶ ἑαλίῳ, una voce. Sic A. B.

259. ὑπένερθε. Sic D. E. Cæf.

260: οἱ μὴδ' ὧδε θανόντι. Sic codd. omnes & Stephanus. Perperam in Florent. editione οἱ μὴδ' οἶδε, quam lectionem imperite revocavit Batavus, & pejus adhuc corruerunt Oxonienses operæ.

261. χόλος ἔσσεται. Sic codd. sex, Vulgo ἔσται. In D. οὐνικ' --

275. οὐ κεν ἐπέσθην. Sic C. D. E. Cæf. Vulgo οὐκ ἄν.

281. Virgil. Æn. XII. 753.

-- -- at vividus Umber

hæret hians, jam jamque tenet, similisque tenenti increpuit malis, morsuque elusus inani est.

Ovidius Metam. I. 533.

Ut canis in vacuo leporem cum Gallicus arvo vidit; & hic prædam pedibus petit, ille salutem, alter inhæsuro similis, jam jamque tenere sperat, & extenso stringit vestigia rostro; alter in ambiguo est, an sit deprensus, & ipsis moribus eripitur, tangentiaque ora relinquit.

288. Βορέω. Sic bene Cæf. ut infra 308. & alibi. In quinque Regiis perperam Βορέω. Vulgo Βορέον.

289. Antiquissimis temporibus Regibus & principibus viris in more fuit canes alere, ad ædium custodiam & ad venationem, aliosque, quos ostentationis & oblectationis gratia haberent. Frequens eorum apud Homerum mentio. Inde quum Regum omnia ad Deos transferrent Poëtæ, his etiam canes dederunt: hic Harpyiæ Jovis canes dicuntur. Furix five Erinnyes Ditis canes vocatæ, quin ipsius Jovis apud Virgilium Æn. XII. 849.

Hæ Jovis ad solium, sævique in limine regis adparent. --

De Harpyiis vid. Cl. Heynii Excurs. VII. ad Virg. Æn. III.

291. Homerus Il. ó. 37.

καὶ τὸ καλεῖσθαι Στυγὸς ὕδωρ, ὅστις μέγιστος ὄρκος, δεινότητος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.

Virgil. Æn. XII. 816.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis:

una superstitio superis quæ reddita Divis.

294. ἑπὶ καὶ μόρσιμον ἦεν. Quatuor Regii ἑπεί κεν μόρσιμον εἶη.

298. ἔδυσαν. Sic quatuor Regii & Cæf. Male vulgo ἔδυσαν. Vide ad I. 63.

300. μεταχρονίη. Sic quinque Regii. Margini in A. adscriptum vulgatum μεταχρονίη. De hac voce erudite disputat Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 57. In ejus scriptura nullibi consentientes codices reperio. Unice mihi placet forma etymo congruâ. Si forte alteram Poëta prætulit, quod vix credo, nec quisquam liquide affirmare possit, id saltem verisimile est, eum sibi ubique constitisse, quod & mihi observandum esse existimavi.

312. ἀτρεικός. Vulgo contra metrum ἀτρεκέως. Vide ad I. 883.

317. Adumbrata hæc Phinei vaticinatio c. Circes ora-

tione ad Ulyssēm, Odyss. μ'. 37. Utramque imitatus est Virgilius Æn. III. 374. ubi Helenus Æneæ navigationis casus prædicit. Conferenda Homerica. Cyanearum rupum descriptio, unde Argonauticorum Scriptores columbam, qua emissā transitus tentatur, sumserunt.

ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπήρεφρες, προτὶ δ' αὐταῖς
 κῦμα μέγα ῥοχθεὶ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτήτ' ἀπαρέχεται, οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῆς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνίσσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὐπω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις Ἰκίλαι,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνυκας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἀλὸς φορέουσι πυρές τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέστω ποντοπύρος νηὺς,
 Ἀργαὶ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
 καὶ νῦ κε τὴν ἐνθ' ὧκα βάλε μεγάλας ποτὶ πέτρης,
 ἀλλ' Ἥρῃ παρέπεμψεν, ἔπει φίλος ἦεν Ἰήτων.

In nostro versu perperam C. D. ἐμοῖδ.

320. ἐνέριενται. Sic quinque Regii. Composito. uti voluit Poëta: fin, poeticam formam ἐκφράσσεται prælaturus fuisse videtur. Sic III. 343.

— — — — — ἢ δ' ἐνὶ γόμοις
 ἴσχεται.

322. κορδύνεται. Sic invitis codicibus scribendum, ut rectis pedibus incedat versus. Vulgo κορδύεται, in quo antepenultima corripitur. Homerus Il. ι'. 7.

— — — — — ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινόν.

κορδύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα φῦκος ἔχεναν.
 Hesiodus Theogon. 853.

Ζεὺς δ' ἔπει οὖν κόρδυνεν ἑὸν μένος, εἴλετο δ' ὄπλη.

327. ἀφραδέως, ἢ θύνει' ἐπισπόμενοι νεότητι. Sinceram & optimam lectionem dant quatuor Regii. In E. ἀφραδέως ἢ ἰθύνει' — unde, quid librarius scribere debuerit, adsequi facile est. Nec aliter legit olim græcus enarrator, cujus nota in editis scholiis corrupta est. In Mf. scriptum: τὸ δὲ ΘΥΝΕΙΝ τὸ ὁρμᾶν σημαίνει · οἱ δὲ ΙΘΥΝΕΙΝ γράφοντες ἀμαρτάνουσι. Debita laude fraudandum non est Jo. Pierfoni acumen, qui hunc versum & critici notam tentavit, parum quidem feliciter, Verifim. p. 167. sed codicum ope destitutus vix meliora proferre poterat. ἀφραδέως ad præcedentia pertinet, quod nunc ostendit accuratior distinctio. Inter istud & sequens membrum ni intercederet particula ἢ, ad recte loquendi normam participium omnino, non verbum, subiungi debuisset. ἰθύνει' non magis admittit syntaxis, quam ἰθύνει'. Vulgata scriptura hæc est:

-- μηδ' αὐτως αὐτάγγρετον οἶτον ἔλυσθε,
ἀφραδέως ἰθύνει' ἐπισπόμενοι νεότητι.

Perperam in D. ὄλοισθε. Vide Thomam M. in μή.

329. νηὸς ἄπο προμεθίντες. Sic codd. In A. voci ἄπο adposita glossa μακράν. Vulgo ἀποπρὸ μεθίντες.

331. ἐρητύεσθε. Perperam in D. ἐρητύοισθε.

335. καὶ τᾶλλα valet καὶ τὰ ἄλλα. Male vulgo excusum καὶ τ' ἄλλα.

339. οὐ γάρ κε -- ἐξαλείψθε. Sic ad linguæ normam jamdudum emendaveram, quod postea in D. reperi. Solus hic cod. sinceram lectionem præstat. In A. C. E. ἐξαλείψθε: ceteri, ut Florent. editio, ἐξαλείψθαι.

340. πέλοι. Sic recte Stephanus. Codd. & veteres editiones πέλει.

342. εἰ καὶ με τρίς. Vulgō εἴ κέν με τρίς. Codd. fex εἴ κέ με τρίς. Facilis erat emendatio scienti, quam pronus librariorum lapsus in permutandis v oculis καὶ & κε. Hoc

primus editor ob metrum in *και* mutavit, perquam imperite, quum senius manifesto *και* flagitet. *ει και* valet etiam *fi*, ut I. 689. & alibi passim.

349. *ἄκρην τε Μέλαιναν*. Vulgo, consentientibus etiam codicibus, *ἀκλὴν*. Voces illæ sæpissime commutatz. Illud e v. 651. reponi debuit, quod alias e Geographis notum est. Corrigendus etiam Orpheus v. 711. ubi forte legendum:

Ῥηδαίου προχοῶς, ἄκρην δ' ἰκόμεσθα μέλαιναν.

354. *ἄκρη τε προδλής*. Hic iterum codd. & editt. *ἀκλή* habent, manifesta menda, Jo. Pierſono jam observata, Verisim. p. 16.

356. *αὐτὴν διὰ νεῖοθι τέμνων ἄκρην, ἐκ* — Sic omnino scribi & interpungi debuit, ut invitis codicibus jamquidum feceram, quod nunc confirmatum reperio in E. ubi scripserat primo librarius *ἄκρης*: inducta postrema litera, & superscriptum. Confer infra 744.

358. *τοῖσιν Ενετήϊος*. Sic recte Florent. editio. Hanc lectionem agnoscunt B. & Cæf. alteram etiam exhibentes, quam unicam præferunt cæteri, *τοῖσιν μενεδήϊος*. Perperam Aldus particulam syntaxi & metro inutilem inseruit. *ἰμβάσιλευε* dant quinque Regil.

360. *ἔστι δέ τις Ελίκης ἄκρη*. Vulgo *ἄκρη Ελίκης*, quam structuram non admittunt teretes aures.

362. *τῆς καὶ ὕπερ*. Sic B. D. E. Cæf. Male vulgo *τῆς καὶ*.

363. *κύρει*. Glossa, *προσπελάζει*. Perperam in E. *κυρεῖ*. Hæc verbi forma priorem corripit.

371. *κόλπῳ ἐν εὐδίωντι*. Sic codd. omnes & editiones. In sola Batava, operarum errore, præpositio omiſſa, quam suo loco reponere religio fuit Oxoniensi Magistro -- *ἐκ ἄκρην* habent codd. & editiones omnes, exceptis Hæltzlini binis, qui, nescio unde, *ὅπ' ἄκρην* dedit.

379. τοῖς δ' ἔπι. Sic recte A. C. E. Vulgo τῇ δ' ἔπι.

380. ὑπώρειάν τε. Sic A. B. E. Vulgo ὑπωρείας.

381. Post hunc versum duo isti vulgo leguntur:

κάλλινα, καὶ πύργους εὐπηγίας, οὓς καλέουσι
μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Locus interpolatus sagacissimum Ruhkenium frustra exercuit, recte judicantem a Poëta scribi non potuisse δουρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγίας τεκλῆναντες. Margini ad vocem οἰκία v. 381. diligens olim lector duos adscripserat versus, infra post v. 1016. suo loco positos; quorum alter successu temporis, descriptorum imperitia, prorsus excidit, alter hucusque servatus fuit:

δουρατέους πύργους εὐπηγίας, οὓς καλέουσι
μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Duo isti versus, oræ libri primùm adscripti, postea in textum investiti fuerunt, cui quum sine vi aliqua aptari non possent, interpolationis auctor vocem δουρατέους in κάλλινα καὶ mutavit, perquam imperite & inepte. Singulorum absurditatem, quæ cuique paulo intelligentiori manifesta est, vix operæ pretium est demonstrare. ἐν ξυλίνοις πύργοις τεκλῆναντες οἰκία ξύλινα καὶ πύργους ξυλίνους, non ridicula solum sunt, sed quæ nauseam movere possint, nisi quis stomachum habeat, qualem ante expulsas Harpyias habere voluisset Phineus, qualique gaudet beatus ille Shawius, qui nihil non concoquit. Duo illi versus neutiquam hic locum habent, & quam etymologiam continent, eam in Phinei vaticinio ponere non debuit Poëta. Vates minime λεπτολογεῖ, non ἐτυμολογεῖ: breviter & summatim singula adtingit, quæ eadem postea in itineris narratione Poëta tractabit uberius & exornabit. Præterea in elaborato, correcto, & ad unguem expolito poemate idem versus bis in eodem libro legi non debet, nec utroque in loco a Poëta

positus fuit. Versus vulgarium editionum 383. in iisdem iterum est 1019. Itaque conjectura, si qua alia est, non dicam solum *probabili*, sed *certissima* ductus, duos qui vulgo hic leguntur versus, tanquam addititios & ineptissime interpolatos, expunxi; tum post v. 1016. versum qui exciderat reposui, de quo speciatim agetur, quum ad eum perventum erit.

387. ὁπὸρ' ἰσφαρέωλο. Sic voces distinguendæ erant. Priscæ scripturæ vestigia retinet E. in quo duæ voces conjunctim scriptæ. Vide quæ observavi ad Euripidis Phœn. 852.

389. τῷ καὶ τε. Vulgo τῷ κέν τε. Sæpius iteranda est observatio de permutatione vocum καὶ & τε. In A. C. E. κέν τε. In D. καὶ τε, male pro καὶ τε.

391. διηνεκὲς ἐξενέποντα. Vulgo διηνεκῶς ἐνέποντα. Quattor Regii & Cæs. habent ἐξενέποντα, unde manifestum est διηνεκὲς scribi oportuisse, & διηνεκῶς glossiema esse. Vide ad I. 383.

399. Κυραῖδος. Sic recte D. uti jam ante inspectum illum codicem scripseram e verss. infra 403. 1267. & IV. 511. ubi eandem scripturam habent editiones.

404. σκιδέν habent codd. omnes, ut IV. 1291. δακρυόειν. In Cæs. Ἀρεῶς. Scripserat forte Poëta Ἀρεῶς, ὅτι κῶας —

407. ἀναιδέε. Sic A. D. E. recte. Vulgo ἀναιδέα.

411. διήκεο. Sic bene A. D. E. In C. δούκεο. Vulgo διήκεο.

413. εἰ δὲ καὶ αὐτίς. Male vulgo εἰ δὲ κέν —

415. παρὰ σέο. In A. παρὰσσέο. Vide notata ad I. 267.

425. πεποιτέρω. Sic recte A. D. E. quam lectionem Stephanus etiam in scriptis libris reperit. Vide Thes. L. Gr. indicem col. 1612. G. Male in C. πεποιτέρω. Vulgo παρποιτέρω.

426. *υίε δαίω*. Sic codd. omnes, & Stephanus, sive e codice aliquo, sive e conjectura non minus certa. Mendose in Florent. editione excusum *δύω*, quod, ne Stephano aliquid debere videretur, revocavit Batavus stipes, & retinuit alter Oxonienfis. Confer I. 735.

427. *αἵξαντες*. Vulgo *αἵζαντες*. Illud dant quinque Regii, quod ob vitatum hiatum præferri debuit.

449. Virgil. *Æn. VI. 535.*

HAC VICE SERMONUM roseis Aurora quadrigis
jam medium ætherio cursu trajecerat axem.

Pro *ἀραιζομένων* perperam in E. *ἐελδομένων*.

455. *τῷ καί μιν*. Vulgo *τῷ κέν μιν*. In D. E. *τῷ κέ μιν*.

456. *σὺν τοῖσι δ'* — Sic quatuor Regii & Cæs. Vulgo *τοῖσιν*.

460. *πίσματ' ἐν ἀνέψασθαι*. Sic optime scriptum in C. Ceteri, ut libri impressi, conjunctim *ἀνέψασθαι*. Ni illud voluisset Poëta, scripssisset *ἀνέψασθαι*. Aoristus cum particula *ἐν* futuri significationem induit, & tempus indefinitum notat. Ante enim Phineus Paræbio obscure significaverat, fore aliquando ut Thynidi terræ adpellerent Græci Heroës.

471. *κῆμοι — μογήσοι*. Sic recte editiones Parisina, Stephani, cum Regiis codd. In solo D. male *μογήσοι*. Cæs. *κῆμη — μογήση*, quod æque bonum est. Quis non videt, modos hic variari non debuisse? Quum in Florent. editione perperam *μογήση* excusum fuisset, id quia Stephanus repudiavit, adsumpsit Batavus.

474. *οὐδέ τις ἦεν*. Sic recte Stephanus edidit, ex conjectura, ut videtur. Illam confirmat D. in quo sic perspicue scriptum, A. & Cæs. *οὐδ' ἔτι*. B. C. E. & veteres editiones *οὐδέ τι*, quod, nescio quo casu, Batavum fugit, qui bonam Stephani lectionem retinuit.

487. *ἐμεῖο*. Perperam in D. *ἐμοῖο* sed bene v. seq. *ἀθροῖζε*, ut supra 477.

490. *ἀν δέ*. In recentioribus editionibus *ἀν* extensum sine accentu, male. Hic valet *ἀνέσθαι*, & accentu notari debet, quem habent editiones veteres.

496. *παρὰ πείσμασι*. Non male in E. & constructione magis poetica, *παρὰ πείσματι*. Præpositiones *πρὸς* & *παρὰ*, etiam absque motus significatione, accusativo jungi apud Poëtas, observavi ad Æschyli Prom. 348.

498. *ἐτήσιαι*. Sic Florent. editio hic & infra 525. Vulgo *ἐτήσιοι*. In scriptura hujus nominis non sibi constant codices. *ἐτήσιαι* hic habet D. altero in loco B. & Cæf.

500. Cyrenes Nymphæ, Apollini amatæ, historiam plenius tractat Pindarus, Pyth. IX.

504. *χθονίαις*. Sic D. Vulgo *χθονίης Νύμφαις*. In E. *χθονίης Νύμφης*. Illud ob euphoniā prætuli.

510. *ἀνθρώποις*, ultima in cæsura producta. Sic A. D. E. Cæf.

513. *ἤρανον*. Glossa, *προσβάτην*. V. seq. *ἐρυμνήν*. Glossa, *ὕψηλήν*. De utraque voce consule Hesychium.

528. D. E. conjunctim *καταῶδι*. Vide ad I. 1079.

530. *πᾶν ἡμαρ*. Sic vere scribendum esse censuit Orvillius, Miscell. Observ. T. IV. p. 19. In quinque Regiis & in Cæf. vel *πᾶν δὲ ἡμαρ*, vel conjunctim *πανδῆμαρ*, ut in Florent. aliisque veteribus editionibus: Stephanus *παντῆμαρ*, vocem nihili, primus invexit. In editione Basileensi anni 1572. *πᾶν δὲ ἡμαρ*, quod hic locum habere non posse, e præc. versu manifestum est.

531. *ἐκ δὲ τόθεν*. A. E. *ἐκ δὲ τόθι*.

532. *αἰλὸς ῥηγμῖνι πέριν*. Ista sic explicat Scholiastes: *ἤρουν μετὰ ταῦτα πλεύσαντες εἰς τὸ πέριν τῆς αἰλὸς, ἥτοι εἰς τὴν Ἀσίαν, βωμόν ἐν τῷ αἰγιαλῷ ᾠκοδόμησαν*. Nihil ita obscurum est, quod sic declarari non possit. Sensum illum in verbis auctoris non video. Suspecta mihi est vox *πέριν*.

535. δέματι. Sic codd. omnes. Perperam in Florentina δήματι, quod sequentes retinuerunt omnes. Quæ autem ad hanc vocem in scholiis legitur, observatio recentioris Græculi est, hominis ineptissimi.

537. οὐ λάθον. Virgil. Æn. I. 130.

NEC LATUERE doli fratrem Junonis & iræ.

541. Pulchra comparatio, Homero sublecta, sed exquisitius ornata, Ιλ. δ'. 80.

ὡς δ' ὅταν αἶψα νόος ἀνέρος, ὅσ' ἐπὶ πολλὴν

γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νόησῃ,

ἔνθ' ἦν, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·

ὡς κριπνῶς μεμαυῖα διέπλετο πότνια Ἥρη.

545. ἰνδάσσεται. Glossa, ἐν τῇ φαντασίᾳ περιλαμβάνεται. Timæus in Platon. Lex. ἰνδάσσεται, φαντάζεται. ubi vide Ruhnkenium.

556. ὑπ' ἀνωγῇ. Sic optime Cæf. uti jam legendum esse ostenderat Pierfonus. In Regiis codd. inepte, ut in impressis, ἀρωγῇ.

570. In Florent. λευκὴ — ἄχνη. Sic etiam in E. At priori voci eadem manus inter lineas υ addidit, ut esset λευκὴν. Pravæ lectionis prava emendatio. Nomina illa in nominativo esse debent, a quibus pendet verbum ἀνέπλεε, quod hic neutraliter significat. Pro λευκὴ, e tribus codd. enotata diversa lectio λεπτή: in omnibus autem scriptum κατὰ κράζοντος. Male vulgo κατὰ κράζοντος.

571. εἶλε βόος. In A. C. E. ἔλει. Scriptum forte oportuit ἔλε βόος. Nam ἔλω, non ἔλέω, probatum est. ἔλω autem & εἰλέω quoad significationem non differunt. Vide perdoctam Ruhnkenii notam ad Timæi Platon. Lex. V. γῆν ἰσομένην.

575. ἔχε τρόμος. Sic quatuor Regii. Perperam vulgo ἔχεν τρόμος — αὐτῶν jungendum cum περράων. Vulgo legi-

tur ὄφρα μιν αὐτίς, qua voce clauditur etiam præcedens versus. Ingrata illa repetitione offensus emendaveram olim αὐτί. Postea in C. reperi αὐτῷ, quod manifesto ex αὐτῶν depravatum.

582. ἤμυσαν. Glossa, ἐκλίνθησαν λοξώσαντες τὰς κεφαλὰς.

588. Virgil. Æn. V. 188.

At media socios incedens nave per ipsos

hortatur Mnestheus: Nunc, nunc insurgite remis.

590. ὅσων δὲ παρείκαθε. Sic bene D. Vulgo ἄσων δ' ἂν ὑπείκαθε. Melius A. ἀνυπείκαθε, conjunctim: nam particula ἂν hic locum non habet.

594. κύματι λάβρω. Sic codd. omnes. Perperam in Florent. editione excusum λάβρω, quod deinceps retinuerunt omnes. Literæ υ & β sæpe confusæ. Sic καλὰ βροντῇ in multis libris pro καλαύροντῇ reperitur.

596. εἶχε ῥόος. Inconcinne vulgo εἶχεν.

600. Virgil. Æn. V. 241.

Et pater ipse manu magna Portunus euntem

inpulit. Illa noto citius volucrique sagitta

ad terram fugit -- -- & X. 246.

-- et dextra discedens inpulit altam,

haud ignara modi, puppim. Fugit illa per undas

ocior & jaculo & ventos æquante sagitta.

602. νωλεμές. In A. νωμελές, & glossa, βιαίως. E. in textu νωλεμές, cum varia lectione in margine νωμελές, & eadem glossa. Simili librariorum errore apud Hesychium νωμαλέως pro νωλεμέως legitur; nisi utrumque νωλεμές & νωμελές usu receptum fuerit, & apud Lexicographum νωμελέως reponendum sit, quod vix credo. Idem νωλεμές inter alia exponit ισχυρόν, βίαιον, καρτερόν, quod ad glossam nostram redit.

605. ἰμμενές ἰππίζωθεν. Sic scripsit Poëta, non, ut vul-

go, *ναλεμές*. Ejusdem vocis, duobus tantum interjectis versibus, odiosa repetitio in elaborati carminis auctorem, facili verborum copia locupletem, minime cadit; præsertim quum illius adverbii significatio, five *ἀδικαίῳ*, five *βιάῳ* interpreteris, hic locum non habeat. Latentem in prava scriptura Cæsarei codicis genuinam lectionem sero detexi, diu postquam istud *ἐμμένεις* in mentem mihi venerat, quod in textu reponere verebar. Multis enim conjecturas non placere sciebam. Sed nunc conjectura illa extra dubitationem posita videtur. In codice scriptum *ναλε-
μμένεις*, quod aliunde ortum non habet, quam ab antiqua lectione *ἐμμένεις*. — *ὁ δὲ καὶ μόρσιμον ἦεν*. Supra 294. *ἐπὶ καὶ μόρσιμον ἦεν*, ubi vide notam. Hic in E. duplex lectio: *μόρσιμον εἶεν ἦεν*. In Homeri versibus a me laudatis ad 541 legitur vulgo *ἐνθ' εἶην*, ἢ *ἐνθα*. Ex Eustathio *ἦεν* præferendum videtur.

606. *περάσση*. Sic A. B. D. recte. Vulgo, claudicante versu, *περάσῃ*. Melius ad Homerice normam scriberetur *περήσῃ*.

613. *ἐνέπνευσε*. Sic D. Cæs.

620. *σεῦε μέσση*. Sic A. E.

622. *τί δὲ μοι ταῦτα*. Sic optime D. qui solus genuinam structuram retinuit. A. E. *τί δὲ μοι δὲ ταῦτα*. B. C. *τί μοι δὲ ταῦτα*. Cæs. *τί μοι ταῦτα*. Vulgo inconcinne *τί μοι τοι ταῦτα*. Istud *τοι* in nullo codice reperitur.

626. *μελεισσί κεδαιόμενος*. Sic A. D. E. aliique e collatis codd. Glossa in A. *κεδαιόμενος*, *μεριζόμενος*. Verbum *κεδαίω* e lexicis notum. Auctor Etymol. M. p. 603. l. 28. hunc versum habet: *νηλεῶς μελεισσί κεδαιόμενος θανέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς καὶ κατὰ μέρος κατακοπόμενος καὶ καταλε-
μόμενος*. Sic scribendum esse jam monuerat Arnaldus. Lect. Gr. p. 144. ad Arati versum 159.

πολλάκις ἐπὶ τῷ αὐτῷ πεδαιωμένους ἀνθρώπους.

Apud illum Poëtam idem verbum recurrit v. 410.

κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνη

νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι.

Quis jam non miretur Oxoniensem Magistrum, qui ad inoptam lectionem μελεισί κε δαιόμενος nihil prorsus adnotavit? Ne hoc quidem mutatum optabat.

628. ἄτκειμαι. Sic recte quatuor Regii & Cæs. In A. E. hic & seq. versu σινγίω.

637. ὕμμε. Perperam vulgo ἄμμε.

642. δι᾽ Αἰδαο. Sic libri omnes, scripti, impressi. In Batava editione, operarum vitio, syllaba omissa, & proinde versu claudicante, excusum δι' Αἰδαο, quod vel puer emendasset, qui nondum ferulæ manum subtraxisset: sed Magister scandere versus, non didicit.

651. ἄκρην Μέλαιναν. Sic recte hic libri omnes qui scripti, qui impressi, unde supra v. 349. ἄκρην pro vulgato ἀκλὴν reposui. Arrianus in Periplo Ponti Euxini: τὰ μὲν ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Ὠρακίου ἕς τε ἐπὶ Τραπεζοῦντα ὧδε ἔχει. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου. . . ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ρήβας ποταμός, σταδίους διέχει τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς ἐνενήκοντα. ἔπειτα Μέλαινα ἄκρα ὧδε καλουμένη, πενήκοντα καὶ ἑκατόν. — παριζιένοντο. Thema παρικνέομαι. Sic conjunctim scriptum in A. D. E. Vide infra ad 1243.

652. Qui Poëta nostro Φύλλης, aliis Ψίλλης vocatur. Plinius Lib. VI. initio: “A faucibus Bosphori est amnis Rhebas, quem aliqui Rhesium dixerunt. Deinde Psilks, portus Calpas.” Vide Strabonem p. 318. unde forte hic scribendum Ψιλλίδας.

654. Φεῦγε πόλιν. Sic A. E. recte. B. & Cæs. Φεῦγε πόλιν.

659. Κάλαπην. Sic bene Cæs. Fluvius hic Straboni, loco supra

supra citato, & aliis, Κάλπας vocatur, seu, jonice inflexa nominis forma, Κάλπης. Illius ad ostium sita fuit urbs cognominis cum portu, de quo Plinius supra laudatus. Stephanus Κάλπαι, πέλις Βαθυῶν. . . . ἔστι καὶ λιμὴν Κάλπη.

664. διέ σφι. Sic quatuor Regii & Florent. editio. Male B. & Cæf. διέ σφιν.

673. καμάτω πολυπήμονι. Sic quinque Regii. Vulgo absurde legitur πομπήμονι. Illud verum esse, jam monuerat Stephanus, Thef. T. III. col. 198. F. cui inapte obloquitur Hæltzlinus.

674. Λιεύθεν. Sic quinque Regii. Vulgo Λιλήθεν.

677. Homerus Ιλ. α'. 529.

ἀμφοτέρωσιν δ' ἄρα χαῖται ἐπεβύβαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

679. ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ -- Homerus Ιλ. ν'. 18.

τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

682. αὐγάσσασθαι. Sic recte B. C.

683. νεύσαντες. Sic libri omnes: mallet νεύοντες.

686. νῆσον μὲν. Partitivo μὲν opponitur δὲ in sequenti membro: τὰ δὲ ῥέζομεν. Nihil hic variant sex mei codices. Miror Jo. Pierfsono probatam fuisse lectionem Germani codicis: εἰ δ' ἄγε τοι δὴ νῆσον.

690. εἰ δ' ἂν ὁπάσῃ. C. E. ὁπάσσαι.

691. θύσομεν. Sic præter Florent. editionem D. Ceteri codd. ut Stephanus, θύσομεν.

695. ἱξερόντες. Glossa, ζητοῦντες. Vide I. 1354. IV. 1443. 1546.

698. Homerus Odyss. ι'. 158.

-- αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα δήρην.

ἐκ δ' ἄρα πάντων. Sic quinque Regii. Vulgo ἐκ δὲ νυ --

705. πετραίης ὑπὸ δειράσι. Sic optime D. Vulgo

πετραίη ὑπὸ δειράδι. Παρνησοῖο unico σ scribi debet.

706. Δελφίνην. Sic quinque Regii, recte. Vulgo Δελφύνην. In Dionysii Periegesi codex meus antiquus & bonæ notæ, præter alios, quorum evulgatæ varix lectiones, priorem scripturam exhibet, v. 441.

τῷ πάρα, Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἦχι δράκοντος

Δελφίνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὀλκός —

Sic etiam Tzetzes ad Lycophr. 208. cujus verba e veteribus membranis emendata adponam: κατὰ χρησμέν γὰρ ὁ Αγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Απολλωνος ἱερῷ ἔδυσε τῷ Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ Κερδῶς θεὸς ὁ Απολλων. Δελφίνιος μὲν, ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφίνην δράκοντα ταξεύσας ἀνείλε Λητὼ βιάζοντα, ὥς φησιν Απολλωνιος ὁ Ρόδιος.

ὥς ποτε πετραίη — Δελφίνην —

Vide Spanheim ad Callim. H. in Apollinem 101.

707. γυμνός, ἱμνεῖσθις, id est, *imprubet*, ut recte exponit Hæltzlinus. Vide Vossii Etymologicum in *Vestis*.

710. ἐνι χερσίν. Sic D. Κσιουργεία, Callimacho H. in Delum 150. Κοιήϊς, Cœi filia, unius e Titanibus. Vide Hesiodum, Theogon. 404.

716. ἀλλήλοισιν ἑσσιέν. Inconcinne vulgo, ἀλλήλους εἰς αἰέν.

717. ἀπτόμενοι θυέων. Æschylus S. Th. 44.

καὶ διγγάνουλες χερσὶ ταυρείου φόνου.

καὶ β' εἰσέτι. Sic quinque Regii. Vulgo καὶ τ' —

718. ἱρὸν εὐφρονας. Sic ad metri legem scribendum. Vulgo, claudicante versu, ἱερόν.

719. πορσαίνοντες. D. E. πορσύνοντες. Formæ illæ librariorum libidini obnoxix. Priorem antiquis Poëtis probatiorem fuisse puto. Vide ad IV. 897.

721. ἀκραῖ Ζεφύρῳ. Male alii codd. εὐκραεῖ, alii ἀκραῖ. Hoc habent A. E. illud Guelferb. I. 606. ἄεν οὐρες πάλχῳ

μάλ' ἀκραῆς. Hesych. ἀκραῆ. ἄκρως πνέοντα, οὔτε σφοδρῶς, οὔτε ἐλλειπόντως. ubi vide interpretes.

737. ὀκρυόεντος. Male in B. & Cæs. ὀκρίόεντος. Nul-
libi non confusæ istæ voces.

738. συνεχές. Sic recte Florent. editio, codd. D. E.
Perperam Stephanus συνεχές. Vide ad I. 1271.

740. τήνγε. In B. C. E. τήνδε.

742. μυχήσιιν. Sic B. & Cæs. recte. A. E. μυχίοισιν.
C. D. μυχίοισι.

747. Νισαῖοι. Sic recte A. C. E. Reliqui tres Νισ-
σαῖοι. Vulgo Νεισαῖοι. In hoc nomine, per se longum est.
Confer observata ad I. 53. Theocritus XII. 27.

Νισαῖοι Μεγαρήες, ἀριστεύοντες ἐρέτμοῦς.

Megarensium navale dictum erat Νισαῖα, unde cognomi-
nabantur, ad differentiam Hyblæorum in Sicilia, quorum
urbs etiam Megara vocata.

749. αὐτῇσι νήεσσι. Sic A. D. E.

755. τοῖό γ' ἔκπτι. Sic D. ut I. 334.

776. καταυλόθι. Sic conjunctim exhibent A. B. D. E,
ἐμοῖο dant quatuor Regii. In E. primum ἐμοῖο scriptum
fuerat, sed eadem manu emendante, αἰ diphthongo su-
perscriptum.

779. χνοάοντα ἰούλους. Sic recte Stephanus, ad linguæ
normam. χνοάοντας, e Florent. editione pessime revocatum
a Batavo, habent quidem quatuor e meis codd. ex librarij
errore, cujus memoriæ observabatur versus hujus libri 43.
In A. χνοάοντα. In E. χνοάοντας: sed litura inducta ulti-
ma litera. Virgil. Æn. VIII. 160.

Tum mihi prima genas vestibat flore juvena.

782. ἐξέτι. Sic conjunctim scriptum in A. B. D. E.

783. Τιτήν. In A. C. D. E. Τιτύην. -

790. Παφλαγόνες δ' ἐπί. Sic D. Vulgo τε pro δέ.

792. ἀλλ' ἐμέ. Vulgo, minus concinne, ἀλλὰ με.

796. Vulgo legitur :

— — — — — οὐδέ σε φημί
ἤματι τῷδ' αἰκνῆτι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα,
Τυνδαρίδῃ, Βέρυξιν, ὅτ' ἀνέρο καῖνον ἔπεφνες.

ex nescio cujus præpostera interpolatione. Apostrophe illa ad Pollucem minime hic locum habere potest, & longe diversa dant codd. In Cæf. & quatuor Regiis οὐδέ ἐ φημί. In C. οὐδὲ φημί. Sex codd. Τυνδαρίδην : A. B. D. E. ἔπεφνες exhibent; unde sinceram lectionem restitui, & tantum in γε mutato, quæ necessaria & certa emendatio est. Virgil. Æn. II. 777.

-- — Non hæc fine numine divam
eveniunt.

804. διαμπερές. Vulgo διέξ ἀλός. Illud habet B. in margine, quod longe præstat. Etymol. M. διαμπερές, ταυ-
τόστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.

806. ὑψόθεν ἄκρης. Perperam vulgo ἀκλῆς. Vide ad v. 354. & infra 844.

807. Hic versus in quinque codicibus deest : eum solus exhibet E.

809. σφι μετέπειτα. Sic Cæf. recte. σφι producitur in cæsura & ob sequentem liquidam.

823. ἀνὰ θρωσμονὺς πεδίοισι. Vulgo, consentientibus etiam, quos vidi, codicibus, legitur ποταμοῖς, quæ vox absurde e v. 818. huc retracta. Hunc versum citat H. Stephanus, Thes. T. I. col. 1576. G. prout illum edidi, nescio utrum e scripto libro, an ex emendatione. Sed certum est, aliter a Poëta scribi non potuisse.

824. νίσσετ'. Sic quinque Regii. In Cæf. νίσσειτ'. Vulgo νίσσετ'.

829. ὀρέξατο. Glossa, ἐξέταμε. Genitivus καπρίου pen-

det a suppressa præpositione κατὰ. Verbum ὀρέξασθαι tam in illa, quam in ferendi significatione cum quarto casu constructur, ut apud Homerum Ιλ. ψ'. 805.

ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρέξάμενος χροῶν κκλόν.

834. ἐνικάτθαν'. Conjunctim sic scriptum in A. B. E.

835. ἐνθάδε. Male in Florent. editione & plerisque codicibus ἐνθα δέ.

836. κηδεῖν. B. C. E. κηδεῖν.

838. μεγαλωσί. Glossa, μεγαλοπρεπῶς. Apud Tragicos, τὸν μέγαν τρόπον. οὐ σμικρὸν τρόπον. οὐ φαύλῳ τρόπῳ — συνεκτερέϊξε. Sic Cxf. recte. Vulgo συνεκτερέϊξε.

847. Νισαίοισι. Perperam in Florentina, ut supra 747. Νεισαίοισι. Stephanus edidit Νισαίοισι.

851. ἐσαῦτις. Mendose codices, ut vulgo, ἔτ' αὐτις.

857. Vulgo legitur:

εἰσότ' Ἀδαντιάδῃα νέκυν κτερέϊζεν ὄμιλος.

In quatuor Regiis Ἀδαντιάδῃω: In B. ἐκτερέϊζεν: unde propria erat genuinæ lectionis restitutio. Quatuor Regii dant εἰσόκ'. Cxf. & E. εἰσότ', quod præstat, & habet etiam A. in margine.

861. εἰλυμένοι. Sic recte quinque codd. Male in E. εἰλημένοι: male etiam vulgo εἰλημένοι. Confer I. 264. Hesychius: εἰλυθέντες, καλυψάμενοι. Etymol. M. p. 299. I. 50. εἰλυμένος, τὸ κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

864. καὶ νύ κ' ἔτι. Sic recte distinctæ voces in A. D. E. Vulgo καὶ νύ καὶ τι.

865. Homerus Ιλ. α'. 55.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

873. μή ται. Male Regii quatuor μή τι.

874. καὶ ἄλλοι. Vulgo ὄλλοι. Illud, *hagitante sensu, jamdudum reposueram, & multo post in D. sic scriptum reperi. Voces illas sæpiissime male commutatas fuisse, jam animadverti ad I. 910.

878. ὀρέεχτο. Sic codd. mei omnes. Glossa, πρέβου-
μος γέγονε.

882. ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι. Sinceram lectionem, certissi-
ma, ut reor, conjectura, restitui. Vulgo inconcinne &
fatis inepte legitur: ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι.

884. ἀπορίψαντες. Sic scriptum in C. Virgil. Æn. I. 202.

-- -- revocate animos, mœstumque timorem
mittite.

887. ποῦ δ' εἶγε — Vulgo πῇ δ' εἶδε. In B. ποῦ δ' εἶδε.
In D. ποῖ δ' εἶγε: unde meliorem concinnavi lectionem.

895. ἐτράπεθ' ὁρμῇ. Sic libri omnes. In Batava edi-
tione, operarum errore, ἐτράπετ', quod Oxoniensis corri-
gere veritus est. Laudanda modesti hominis cautio. Enim-
vero intellexit, si quid mutare vellet, facile eventurum,
ut bona corrumperet, prava non animadverteret; pruden-
ter itaque omnia intacta reliquit. Quod autem veteribus
typographicis mendis centena aliquot addiderit, id invito
eo contigit, typographiæ præpositi culpa, qui intempesti-
ve, horis forte pomeridianis, madida e prelo folia corre-
ctori submisit. A temulento homine correctâ illa fuisse, ne-
mo non videt.

897. ὄρνυντ'. In D. & Cæf. ὠρνυντ'.

900. σφι Ζέφυρος. Sic A. C. E. recte. Vide H. Sto-
phani Thes. T. II. col. 1495. E. In D. σφι Ζεφύρου. Vul-
go σφιν Ζεφύρου.

903. λαίφεσι πεπλάμενοις. Hoc usus loquendi, & eu-
phonia flagitant. Vulgo λαίφεων πεπλάμένων. Vide IV. 299.
1229. 1623. Oppianus Al. α'. 222.

νῆα τιταينوμένην ἀνέμου ξαχρηέος ὁρμῇ,

λαίφεσι πεπλάμενοισιν ἀλὸς διὰ μέτρα θέουσιν.

904. Καλλιχέριοι. Orpheo v. 728. Geographisque plu-
ribus fluvius hic Callichorus etiam Parthenius vocatus.

910. Αὐλιον. Vide Etymol. M. p. 170. l. 40.

915. πρῶτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. Sic codd. omnes & veteres editiones, quam lectionem agnoscit etiam & confirmat H. Stephanus, Thes. T. II. col. 902. F. ubi, operarum errore τε pro ἔτ' excusum. Ipse tamen e Scholiaste hic edidit ἀνεμέτρεον. Simplex μετρέω jam adhibuit Poëta I. 930.

— τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδες ἔνδοθεν ἀκλῆς
μέτρεον.

921. μέλαν ζόφον. Sic quatuor Regii & Cæf. recte. Vulgo μέγαν.

926. ἤγνισαν. Sic codd. omnes. Janus Rutgerfius, Var. Lect. p. 10. ἤγισαν reponendum censuit, quod minime necessarium est. Hesychius ἀγνίσαι, ἀποθύσαι. ἀγνίζειν πυρὶ Poëtis est *comburare*. Euripides Or. 40.

ἔκλον δὲ δὴ τόδ' ἡμαρ, ἐξότου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ καθήγνισται δέμας.

Idem Supplicibus 1217.

τεμένη δ', ἢ αὐτῶν σώμαθ' ἤγνισθη πυρὶ.

ἀγνίζειν absolute etiam *comburare* significat. Cæsæ in Inferorum sacris victimæ, integræ comburebantur: quæ autem Superis diis obferebantur, earum coxæ tantum aris imponebantur, reliquæ partes sacrificantium epulo reservabantur. Pueris hæc nota sunt. Inde vulgatam lectionem v. 928. μῆλ' ἔφλεγον vitiatam esse nemo non videt, & a Poëta scriptum fuisse μῆρ' ἔφλεγον, quod invitis etiam codicibus repositum. χεύοντο autem in hoc versu scripti, ad temporum rationem, pro vulgato χεύοντο.

928. μῆρ' ἔφλεγον. Confer supra 691. 699. I. 433. Apud Homerum sapissime πίονα μηρία καίειν. Theocritus in Ptolemæi Encomio 126.

πολλὰ δὲ πικνύντα βοῶν ὅδε μηρία καίει.

932. ἐς πόδας ἀμφιτέρους. Vide Cl. Heyne ad Virgil.

Æn. V. 830. quem locum laudavi ad Euripidis Hec. 1010.

935. εὐκλήρην. Sic D. Virgil. Æn. V. 216.

-- -- -- mox aëre lapsa quieto

radit iter liquidum, celeres nec commovet alas.

940. ἄλκην. E. ἄλκην.

942. ὑλήεντα Κύτῳρον. *Buxifer Cytoris*, Catullo.

943. ἔνθεν δ' αὐτε. Sic bene D. & Cxf. Pessime vulgo ἐνθάδε αὐτε. In A. B. ἐνθάδ' αὐτε. In E. ἐνθ' αὐτε.

945. ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι. Vulgo, ὁμῶς καὶ ἐπ' ἡματι. In quinque Regiis ὁμῶς ἐπὶ ἡματι. Copula inferenda erat. In Cxf. ὁμῶς ἐπ' ἡματι.

954. ἰμερτοῖσιν. Perperam D. E. ἰμερτοῖσιν.

957. ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλάσχθησαν. Sic omnino legendum. Vulgo sine nexu ἀποπλάσχθίντες. In A. ἀποπλάσχθιν παρέλαιον, quod habet etiam B. in margine. In D. ἀποπλάσχθίντες παρέλαιον. Quæ turbatae lectionis indicia vulgata minime sinceram esse satis ostendunt.

961. παρᾶσσαν conjunctim scriptum in A. D. E. recte, ut vulgo jam ante legebatur I. 383. Glossæ: παρᾶσσαν πλησίον τῆς νεώς. ἐπιπνέοντος. ἐπ' ὀλίγον πνέοντος.

963. ἀσπίδων. Sic scriptum in C.

976. κατανίσσειται. Sic quatuor Regii & Cxf. Vulgo κατανίσσεται.

982. ἡ δὲ πέλας. Perperam in tribus Regiis πέλας. Tum pro νάνυμοι quinque Regii habent νάνυμοι, quod metri lex respuit. Vide Clarke ad Il. μ'. 70.

983. ὑπεξαφύονται. A. E. ὑπεξαφύονται.

984. ὑπερένυγεται. Sic cōdices sex. Male vulgo ἀπὲρ ἐνύγεται.

987 ἐπητίες. Glossa, συζητημονικαί. Hesychio, præter alias expositiones, ἐπητής est δίκαιος, πρᾶος, χρηστός. Analogiæ non repugnat, a masculino ἐπητής formari fœmininum ἐπητίς. In D. scriptum ἐπητίες.

992. Αλκμή

992. Αλκμονίοιο. Sic A. E. & Schol. Mf. Vetus enarrator ad v. 373. Δοίας καὶ Αλκμων ἀδελφοί. Ab illo πεδίων Δειχάντιον: ab hoc ἄλλος Αλκμόνιον. Corrupte vulgo legitur Ακμονίοιο: corruptius adhuc in Shawiana Ἀκμονίοιο.

993. εἰ μὴ ἐκ Διόθεν. Sic codd. sex. Vulgo εἰ μὴ ἄρ' ἐκ —

994. περιηγία κάλλιπον ἀκλὴν. Vulgo ἄκρην, manifesta menda, quod satis ostendit epitheton περιηγῆς, promontorio minime conveniens. ἀκλή περιηγῆς est curvum litus finis, in quo tum erant Minyx: vide supra 970. Sic I. 559.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένες περιηγία κάλλιπον ἀκλὴν.

995. Θεμισκύρειαι Αμαζόνες. Sic recte scriptum in Cæf. Vide supra 371. Vulgo, claudicante metro, Θεμισκύριαι. B. D. E. Θεμισκύριαί γε Αμαζόνες. A. C. Θεμισκύριαί γε.

997. διὰ τρίχα. Id est, διακεκριμέναι τρίχα κατὰ φύλα — Vulgo διάτριχα: quæ vox alibi forte locum habere possit, sed huc intrudenda non erat. Apud Homerum Il. β'. 655. e Scholiaste minore & ex Eustathio manifestum est scribi oportuisse:

οἱ Ρέδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες.

id est: τριχῶς διαταχθέντες, διακοσμηθέντες τρίχα. Sic Odysf. ε'. 157.

— — — διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες.

Callimachus H. in Jovem 61.

φάντο πάλον Κρενίδησι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι.

ut recte in recentioribus editionibus ex observatione Spanhemii legitur. ναιετάσσκον habent C. D. Vulgo ναιετάεσκον.

998. τῇσι. Sic C. E. recte, ultima in cæsura producta. Pro τότε perperam in quatuor Regiis δέ τε.

999. νόσφι δὲ — Sic A. C. E.

1000. Χαθήσιαι. Sic libri omnes. Proba scriptura hæc est, unde emendandus Stephanus Byzantinus, apud quem

Χαδισία male pro Χαθησία legitur, ut & Plinius L. VI. cap. 3. " In ora autem ab Amiso oppidum & flumen „ CHADESIA, Lycastum, a quo Themiscyrena regio. „ Batavus, absque ulla auctoritate, imperite edidit Χαθήσια. Quod enim urbs Χαλυσία apud Stephanum recensetur, id epitomatoris error est.

1003. Φυταλή. In codicibus observavi vocem hanc esse παροξύτονον. Forte accentu distinguebatur Φυταλή plantatio, a Φυταλή locus plantis confitus. Priori sensu hic accipi debet, utramlibet sedem sortiatur accentus.

1011. Eundem morem Corficæ incolis tribuit Diodorus Siculus p. 341. ubi videndus Wesselingius.

1013. εὖ κομέουσιν. Sic divisim scriptum in codicibus, uti recte in Parisina & in Stephani editione excusum. Perperam ex antiquioribus Batavus excudi voluit εὐκομέουσιν.

1015. ἱερὸν αὐτ' — Sic recte scriptum in D. uti jamdudum emendaveram. Vulgo ἱερὸν δὲ αὐτ' — Pejus A. B. ἱερὸν δὲ αὐ.

1017. δουρατέους πύργους ἑὺπηγέας, οὓς καλέουσι — Versum hunc e sua sede in alienam avulsum, & inepte interpolatum, huc pertinere dixi supra ad v. 381. Absurde vulgo legitur, omisso illo versu:

ἢ ἐνι Μοσσύνικοι ἀν' οὐρεα ναιετάουσι
μόσσυνας.

Peregrinum nomen est μόσσην, quod Poëta adhibere non potuit, nisi materialiter, & re prius declarata, quæ eo designatur. Ridiculus fuisset dicendo, Μοσσύνικοι ναιετάουσι μόσσυνας, ὅθεν οὕτως ἐπωνομάζονται. Homini græco nulli non licebat ignorare quid esset μόσσην.

1020. ἀμφαδίη. Sic quatuor Regii & Cæs. Vulgo ἀμφαδίην. Formam in lexicis frustra querendam habet au-

ætor Etymol. M. p. 88. l. 36. ἄμφαδον, ἀμφαδίη, quam locus hic confirmat. Quæ sequuntur apud Etymologum verba, ἢ καὶ ἀμφαδίην, ex nostro sumta sunt, IV. 344. ubi melius legitur εἴτε καί. — ἀμφαδίη reponendum etiam, euphoniæ gratia, III. 97.

1030. Pomponius Mela Lib. I. Cap. 19. "Ultra Mos-
 „ fyni tures ligneas subeunt, notis corpus omne persi-
 „ gnant, propatulo vescuntur, promisce concumbunt &
 „ palam: reges suffragio deligunt, vinculisque & arctissi-
 „ ma custodia tenent, atque ubi culpam prave quid im-
 „ perando meruere, *inedia diei totius afficiunt*: ceterum
 „ asperi, inculti, pernoxii appulsis. „ Ad quem locum hæc
 adnotat If. Vossius "Etiam ob minima delicta unius diei
 „ fame regulos suos excruciant Mosynæci: sed vero si
 „ gravius peccassent, omnino eos fame enecabant. Atque
 „ hic quidem videtur sensus esse verborum Apollonii, quæ
 „ recte interpretatus est Mela. „ De plerisque Ponti adco-
 lis videndus Xenophon in historia Cyri Expeditionis: ubi
 p. 389. editionis Oxoniensis anni 1735. de Mosynæcis agens
 hæc habet: ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, ὁ ἐν τῷ μύσῳ τῷ ἐπ'
 ἄκρου ὠκοδομημένῳ, ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτοῦ μένοντα
 καὶ ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑ, οὐκ ἤθελεν ἐξελεῖν. E verbis Melæ
 supra adlatis in Græco scriptore legendum videtur καὶ
 φυλάττουσι.

1031. τοὺς παραμειδόμενοι. Codd. plerique, παρανισσό-
 -μενοι. Alterum B. in margine habet.

1033. λιχρή. Glossa, περεῖα. Vide Hesychium in λιχρόν.

1039. τάφον. Glossa, ἐθάμνησαν.

1040. ἐξείρυσσε. Sic B. & Cæf. recte. Vulgo ἐξείρυσσε.

1043. Vulgo legitur:

— — — — — ἀλλὰ μιν ἦρωε
 Εὐρυλίδης Κλάντιος· πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείναλο τόξα,

ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος. —

quæ nexu & sensu carentia corruptelæ manifesta sunt. Quatuor Regii dant ἦκεν ἐπ' — quod verum est ; unde liquet pro ἀλλὰ μιν legendum esse ἀλλὰ μὲν. Indubitata emendatio, quæ unius literæ mutatione planum sensum reddit. μιν & μὲν millies commutata.

1046. ἐστῶθι νῆος. Sic quinque Regii. Vulgo ἀρχέθι.

1051. εἴ γ' ἐπιέλσαι μέλλει. Perperam vulgo εἴ κ' —

1052. ὥς ἐπέτελλεν. Mallem οἱ" ἐπέτελλεν.

1054. Vulgo legitur πλωΐδας ὄρνιδας Στυμφαλίδας — πλωάδας reponendum esse e veteribus Grammaticis monuit Ernestius ad Homeri Epigr. IX. Στυμφαλίδος dant tres Regii & Cæf. Ionicam nominis formam prætulī ex Homero Il. β'. 608. Στύμφηλόν τ' εἶχον —

1056. In pluribus codicibus, nescio an in omnibus, παροξυτόνως scriptum πλατάγην.

1057. αἱ δ' ἐφείοντο. Sic distincte scriptum in quatuor Regiis, uti absque iis etiam exendi voluissē. Vulgo αἱ δὲ φείοντο. Eundem ad modum supra v. 1042. edidi ἐκ δ' ἐφάανθη.

1063. ἄρσατε. Sic A. C. E. In D. φράξατε, e glossēmate. Vulgo, ἄρσετε.

1064. πασσυδίη. Sic codd. fex. Vulgo πανσυδίη.

1067. ικώμεθα. Sic bene D. vulgo ιχώμεθα. Sæpissime particula potentialis ἂν vel κε cum subjunctivo occurrit, ubi linguæ indoles optativum requirit. In Arati v. 573. non metri tantum, sed syntaxeos etiam lex vitii vulgatam lectionem arguit :

ἥμισυ μὲν κεν ἴδῃαι μετῆροσιν, ἥμισυ δ' ἦδῃ.

certissima est Bentleyi, quem ad I. 942. laudavi, emendatio, ἴδω, quam confirmat Regii codicis scriptura. In eodem v. 495. recte scriptum :

— ἦχι μάλισθα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ὀρθόν —

Ubi vulgares libri habent νοήσης.

1077. συναρτύναντες. Quatuor Regii συναρτήσαντες.

1080. κίνδνατ'. Novam, & nullibi obviam, hujus verbi formam Oxoniensi editori debet Græcitas, κίνδνατ', quam ex auctoritate Viri doctissimi lexicis addant studiosi.

1087. οὐ σφε κατέλλαθε. Sic recte codd. A. C. D. E. Solæce vulgo σφι. Ridiculus est Hæltzlinus cum sua πλώσεων ἀδικφορία, quam adhibere etiam poterat, ad tuendam similem mendam, a Stephano perite sublatam, I. 660.

1088. μέλαθρα. Sic recte quinque Regii. Vulgo μέλαθρον.

1096. ἴν' ἄρουντο. Vulgo solæce ἄρυνται.

1102. ἀήσυρος. Glossa, ἐλαφρῶς πνέων. Hesych. ἀήσυρον, καῦσαν, ἐλαφρόν. ubi vide interpretes.

1109. ἡδὲ καὶ αὐτὴν νῆα. Sic legendum esse nemo non videt, nisi qui in sole caligat. Vulgo ἡδὲ καὶ αὐτῶς, repetita ob oscitante librario ultima præcedentis versus voce, quod & aliquot aliis in locis factum. Vide ad I. 593.

1111. ὑπ' ἐννεσίησι. Sic A. C. D. Cæf. ut recte editum infra 1166. I. 7. & alibi. In B. E. male ὑφ' ἐν scriptum ὑπεννεσίησι. Pessime vulgo ὑπαινεσίησι. Præter Joannem Shawium, nemo adeo stipes hodie repertus fuisset, ut duplicem, quæ ex librarii alicujus ignorantia in hac voce concrevit, labem non animadverteret; nemo adeo stolidus & vecors, ut ejusmodi sordes eruditus denuo in os & oculos oggereret. Talia qui mutata nolit, is a Poëtis græcis manum abstinere debet.

1117. Post hunc versum vulgo legitur ineptissimus iste :

νῆσόν τ' ἡπειρόν τε περάτης ἀγχόδι νήσου.

Quis illius auctor extiterit, quoque casu in textum illatus fuerit a librario, qui Florentinum illum descripsit codicem,

e quo princeps editio expressa fuit, quivis melius me dixerit. Mihi satis fuerit, lectorem certiores fecisse, spurium illum versum in sex codicibus a me collatis non comparere.

1127. Post hunc versum vulgo legitur iste, quem codices etiam exhibent:

ἢ ἐνι τειρόμενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμβέβαυτες.

Cum præcedentibus non cohæret. In A. voci ἐμβέβαυτες adposita glossa ἐμβέβηκαμεν, ad cuius ductum si pro participio verbum poneretur, ἐμβέβαίμεν, absoluta quidem esset phrasis; sed sensus non melior fieret. Forte post illum versum unus, aut plures excidere; ni verior est elegantissimi Ruhnkenii opinio, qui eum *e priore editione huc intrusum* censet. Utut sit, in textu, quem turbat, relinqui non debuit.

1128. αἶνε πῖθοισθε. Sic bene E. Vulgo πῖθηθε.

1137. ὁππόθι γαῖης. Sic omnino legendum. Mendose vulgo ὡς ποθι. A. B. E. ὡς πόθι. D. ἔκποθι.

1141. Ovidius Metam. XV. 497.

Fando aliquem Hippolytum vestras, puto, contigit aures, credulitate patris, sceleratæ fraude novercæ, occubuisse neci.

Virgil. Æn. II. 81.

Fando aliquod si forte tuas pervenit ad aures
Belidæ nomen Palamedis.

1145. Ερμείης. Vulgo Ερμείας. Vide ad IV. 121. -- νῦν κεν ἴδοισθε. Perperam C. D. ἴδηςθε. Vide supra ad 1067. Post hunc versum vulgo huc retractus legitur versus 1270. quem verisimile est semel tantum a Poëta positum fuisse.

1153. κλειάνων. Vulgo κλειάνων. Illud habent quatuor Regii codd. a recto κλείας, unde dativus pluralis apud Poëtas frequens κλειάτισσι.

1155. τῷδε Κυτίσσωρος. Sic recte Cæf. Male vulgo Κυτίσσωρος, claudicante, ob secundam correptam, metro. In A. C. E. τῷ μὲν Κύτωρος: quæ lectio etiam vitiosa est; nam in Κύτωρος prima corripitur. D. τῷ μὲν Κτίσσωρος. B. τῷδε Κτίσσωρος. Vide Herodotum Lib. VII. cap. 197. ubi itidem hic Phriki filius Κυτίσσωρος appellatur. Mela Lib. I. cap. 19. "Urbesque Sefamus & Cromna, & a Cytiforo Phrixi filio,, posita Cytoros.,,

1160. ἄμμιν ἰόντες. Perperam D. E. ἰόντες.

1165. ἐνέψομεν. Sic A. E. Cæf. recte. Vulgo ἐνέψομεν, quod habet B. a prima manu, nostra lectione superscripta. In D. ἀλληλοῦν.

1170. ἱερευσόμενοι. Sic flagitante sensu recte edidit H. Stephanus. Pravum ἱερευσάμενοι pro sua elegantia revocavit Batavus. ἱερευσόμενοι habent quatuor Regii: in E. alterum a prima manu, nostro superscripto.

1172. μέγας λίθος. Sic omnino legendum, manifesta oppositione inter hoc altare ex uno grandi lapide factum, & alterum, quod e calculis structum erat. Vulgo μέλας λίθος. Hoc vidit etiam Hœltzlinus. Confer v. 522. Voces μέγας, μέλας sæpissime a librariis commutata. Vide ad 119. 921.

1174. ἱκοντο. Sic quinque Regii. Vulgo ἱκοιντο.

1175. μῆλων ἢ βοῶν. Vulgo minus bene, si recte sapio, μῆλων τ' ἢ βοῶν. Facile commutantur ἢ & ἢδε: vide ad IV. 182.

1177. δαῖτ' ἐπάσαντο. Sic legendum, ut paulo infra κῦμ' ἐκέδασσε. Vulgo δαῖτα πάσαντο.

1180. οἳ τε θεοῦδες ἢ δὲ δίκαιοι. Vulgo inepte legitur: οἳ τε θεοῦδες, οὐδὲ δίκαιοι. Illud οὐδὲ forte in textum introductum e comparatione Homerici versus, Odyss. ζ'. 120.

ἢ ῥ' οἳ γ' ὑβρισταί, τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι.

Sed hic contrarium obtinet, *θευδέες ἢ δὲ δίκαιοι*. Credat quis forte, oppositionem statuere voluisse Poëtam, ut in illo *Odyssææ* loco, *ρ'. 563.*

-- -- -- *Λαερτιάδην Οδυσῆα*
ᾧ τρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνείη δ', εἴ τινές εἰσιν ἱναίσιμοι, εἴ τ' ἀδέμιοι.

Eodem modo legi hic posset, *εἴ τε θευδέες, εἴ τ' ἀδέμιοι*, vel *εἴ τ' ἀλιτηρεῖ*. Sed potior est & indubitata prior emendatio.

1181. *πατέρ' ὕμν.* Sic B, C, D. sic etiam E. a prima manu, vulgato *ἁμόν* superscripto. Elegantior est nostra lectio.

1186. *μετ' ἀφνειήν.* Vulgo *μετὰ Φθίην* absurde. Dixerant supra v. 1153. Phrixi filii se navem conscendisse, ut Orchomenum Bæotiæ urbem peterent, quo eos se vesturum Jafon hic polliceri debet. Vera lectio eruitur ex eodem hoc versu qui Libro IV. inepte repetitus vulgo habetur post versum 348. nec omnino mendæ expers: ibi enim pro *ἀφνειήν* legitur *ἀφνειοῦ*. Confer III. 1073.

1188. *κερυφῆς πάρα.* Sic codd. sex. Vulgo *πέρι*. De harum præpositionum commutatione dixi ad Euripidis Phœn. 893.

1194. *Φρίξοιο θυηλᾶς στέλλομαι ἀμπαλήσων.* Verba interpretibus minus intellecta, quorum sententiam quum non perciperent, locum sicco pede transierunt. Genitivus *Φρίξοιο* non pendet a *θυηλᾶς*, sed a suppressa præpositione *ὑπέρ*. *Sacrificia peracturus pro Phrixo, ad placandum Phrixi, id est, ad revocandos Phrixi manes, quibus peregre degentibus, Jupiter Aeolidis irasci non desinet.* Lucem nostro adfundit Pindarus Pythion. IV. 282. ubi patrum regnum repetenti Jafoni Pelias ait:

-- -- *δύνασαι δὲ ἀφελεῖν*

μᾶλλον

μαῖνιν χθενίων. κέλεται γὰρ εἶν
ψυχὰν κομίζει Φρίξος, ἐλ-
θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους —

ubi videndus vetus enarrator.

1197. τεύξεσθαι. C. E. τεύξασθαι.

1198. ὦδ' ἔειπεν. Sic bene D. Vulgo ὦδε δ' ἔειπεν.

1200. οὐ ποτ' ἀρωγὴ σχήσεται. Sic B. recte. A. E. Cæf.
ἀρωγῇ. Vulgo ἀρωγῆς.

1203. περιδείδω. Sic conjunctim scriptum in A. B. E.
recte. Homerus Il. v. 52.

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδω, μή τι πάθωμεν.

1206. ἰσοφαρίζοι. Male A. C. E. ἰσοφαρίζει. Pro ἐνο-
σῆν, perperam C. ἐνωσῆν quod habet etiam a prima manu
A. Sed altera lectio superscripta.

1208. τοῖς μιν. In E. τοῖς μὲν -- Vide supra ad 1043.

1210. Τυφωεῖη. Sic quatuor Regii. In D. Τυφωεῖη.

1214. Νυστήιον. Sic Cæf. bene. Vulgo Νυστήιον, de
qua scriptura quædam adnotavimus ad Euripidis Bacchas 72.

1224. εἰ μὴ ὀπάσσοι. Sic quinque Regii. Vulgo ὀπάσσει.

1229. ὑπὸ βραχῆς. Sic scribendum, ut millenis aliis in
Poëtarum locis: non, ut vulgo, ὑπαί. Confer, si tanti est,
quæ adnotavi ad Theocriti Idyl. XXVIII. 246. ad Calli-
machi H. in Delum 25. & nuper ad Æschyli Prom. 1031.

1241. ἄλλα θεῶ. Quia in præc. membro partitivum
μὲν positum, crediderunt ex librariis aliqui, in hoc mem-
bro sequi debere δὲ, quod e suo addiderunt, de illius fede
non consentientes. In C. E. ἄλλα δὲ θεῶ. In D. ἄλλα θεῶ
δὲ ἀτρελ —

1243. παρεξένοντο. Sic conjunctim scriptum in D. E.
recte. Vide ad 651. compositum hoc verbum exhibent vul-
gares libri supra 941. quo ex loco prava aliorum scriptura
emendari potuerat.

1249. χαλκείῃσι. Sic recte edidit Hæltzlinus. Male Florentina, quam ceteræ secutæ sunt, χαλκείῃσι, quæ & habent plerique codices.

1260. Ἀργείοι ΔΑΗΜΟΣΥΝΗΣΙΝ. Vulgo ΑΛΗΜΟΣΥΝΗΣΙΝ, levi, quoad literarum ductus, discrimine; sed, quoad sensum, permagno; absurdissima est enim vulgata lectio. Facilis erat emendatio, e Scholiastæ expositione, & ex ipso Poëta, petenda. Supra 175.

τῷ καὶ Τίφῳ οἶδε δαημοσύνησι νέοντο.

IV. 1273.

— — — δαημοσύνην δὲ τις ἄλλος

— — — φήνεεν. —

Certissimam, si qua alia est, emendationem præcepit Arnaldus, Lect. Gr. p. 240. Nulli ante audita, sed ineptissima, ad hunc locum effudit Hæltzlinus. Illius notam non recudit Oxoniensis Magister; nescio, pudore ne, an chartæ parsimonia. Si vetuit pudor, Arnaldi saltem meminisse decebat: si chartæ pepercit, quidni sibi & nobis, qui pecuniis emuncti fuimus, sumtus universos vitavit? Pœnitet me splendorum illarum chartarum, quæ meliores in usus reservari poterant, quasque jure epitheto illo notaverim, quo Catullus olim Volusii Annales.

1266. καρχαζών. Sic quatuor Regii & Cæf. Male vulgo καρχαζών. Vide supra ad 570. Pro ἔχον δὲ ἐπ' — quatuor Regii minus bene dant ἔχων ἐπ' —

1270. Hic recte collocatus hic versus. Omissus tamen est in E. Scilicet intellexit librarius eum semel tantum a Poëta adhiberi debuisse, & quum illum jam scripsisset post versum 1145. eum hic repetere noluit. Sed priori loco expungi debebat. Hic post mentionem sacri Martis luci, in quo servabatur pretiosum illud vellus, sponte nascebatur occasio, novam circumstantiam addendi, vellus expansum

esse super quercus ramis. At supra, ubi de ariete loquitur Argus, nulla loci injecta mentione, in quo adservabatur vellus, fatis erat Minyis dixisse, fore ut ipsi illud conspiciere possint.

1281. *παρηγορήσιν*. Sic codd. omnes, ut recte Stephanus edidit. Male in Florentina excusum *παρηγορέησιν*, quod imperite revocavit Batavus. Nam *παρηγορέη* non est vox Græca.

1282. *ἐρύσσαι*. Sic B. Cæf. recte. Vulgo *ἐρύσαι*.

1285. *ἐλδομένοις ἐφ' αὐτῇ*. Sic B. Cæf. Vulgo *ἐλδομένοις ἐφ' αὐτῇ*. Vide ad v. 135.

IN LIBRUM III. NOTÆ.

V. 5. **Τῷ καὶ τοι.** Sic Florent. editio & codd. omnes. In folis B. & Cæf. τῷ καὶ οἱ, sed altera lectione vel superscripta, vel in margine adposita. Ex Aldina editione Batavus οἱ fumsit, quod Stephanus merito reprobaverat. Ovidius de A. A. II. 15.

Nunc mihi, si quando, Puer & Cytherea, favete:
nunc Erato; nam tu nomen amoris habes.

15. ἡ μὲν γὰρ. Sic Florent. editio, recte. Quatuor Regii ἡ γὰρ ὅδ' — B. ἡ γὰρ ὅγ' — Pessime Cæf. ἡ γὰρ ὁ μὲν ὑπερφύαλος.

17. παρᾶσσον. Una voce habent A. B. E. Cæf. Vide ad II. 961.

21. πολλάς. Sic quinque Regii. Mendose vulgo πολέας. De masculino tantum adhibetur πολέες. Hesych. πολέας, πολλούς. Emendandus Callimachus H. in Dianam 42.

— — πολλάς δ' ἐπελέχτο Νύμφας.

Similem in eodem Poëta mendam sustulit Valckenarius, H. in Delum 28. ubi legebatur:

εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν αἰοιδαί.

Præstantissimi Viri ingeniosam conjecturam recepi:

εἰ δ' ὀλγηναιέες σε περιτροχόωσιν αἰοιδαί.

27. Αἰήτεω. Sic Cæf. ut recte Hæltzlinus edidit. In A. B. E. Αἰήταο, ut in Florentina & Aldina. Male in Parisina emendatum Αἰήτου. Confer II. 288.

28. Infinitivus θάλασσι non pendet ab εἰπεῖν, sed a πῇ

ῥηται : fin, solœca esset oratio, & legi oporteret ὀστρεῦ-
σαντ'. Male distinguitur vulgo post πίθηται.

29. ἐννεσίησιν. Sic quatuor Regii & Cæs. Minus bene
in B. ἐνεσίησιν. Vulgo barbare αἰνεσίησιν. Vide ad I. 7.

32. τοῖο βολάων. A. in textu, B. in margine, τοίων
βουλέων. Manifesto depravata lectio, unde alia ortæ cor-
ruptelæ, τοῖο βουλέων, τοίων βουλάων. Illud in D. hoc in
E. repertum.

36. Quinque Regii ἀναξασαι ἐπὶ πὰρ μέγα.

37. ὃ ῥα τέ οἱ. Sic scriptum in E.

38. παρὰ Διός. Sic libri omnes, scripti, impressi. In
Batava editione, operarum errore, παρὰ, quod iterum ex-
hibet Oxoniensis.

39. αἰθούσῃ. Vide supra ad I. 789. Schol. Mf. ΑΙ-
ΘΟΥΣΑΝ δὲ λέγει τὴν παρὰσιάδα. Scribendum παρὰσιάδα.

42. ᾧ ἔνι. Tres Regii ᾧ ἔνι.

43. χάλκευε ῥιπῇ. Sic A. D. E. recte. Vulgo χάλκευεν.

45. λευκοῖσι. Sic bene E. Vulgo λευκοῖσιν. Ovidius,
Amorum I. 5. 10.

Candida dividuâ colla tegente comâ.

48. εἶσω τέ σφ' ἰκάλει. Perperam quinque Regii εἶσω
τάσδ' ἰκάλει.

52. Adumbratum hoc ex Homero, Il. σ'. 385.

τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,

αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.

Confer Odyss. ε'. 87.

56. κερτομέεις. Glossa, εἰρωνεύη. Hesych. κερτομεῖ, χλευά-
ζει, γελά. Theocr. in Thyrside 62. κοῦ τι τὸ κερτομέω.

58. Αἰσονίδης, οἱ τ' ἄλλοι. Vulgo ἡδ' ἄλλοι, mendose: ar-
ticulum enim flagitat linguæ ratio. Emendaveram ἡδ' ὧλλοι.
Postmodum in D. reperi αἱ δ' ἄλλοι, unde veram lectionem
restitui, cujus vestigia manifesta non animadverteram fer-
vari in codice Guelferb, ubi οἱδ' ἄλλοι.

61. εἰ κέν περ — ναυτίλλῃαι. Vulgo εἰ καὶ περ, solæce. Cum εἰ καὶ scribere debuit Poëta ναυτίλλοιτο.

66. φίλατ' — De hujus verbi profodia vide Clarkium ad Il. υ'. 304. Virgil. Æn. XI. 537.

— — Neque enim novus iste Dianæ

Venit amor, subitaque animum dulcedine movit.

68. Homerus Odyss. ρ'. 485.

καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἰοικότες ἀλλοδαποῖσι,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

73. δι' ἐκ προαλῆς φέρεν ὕδωρ. Id est, ἐξέφερε διὰ προαλῆς ὕδωρ. Perspicue sic, recte distinctis vocibus, scriptum in A. D. Uti jam scribendum monuerat Arnaldus Lect. Gr. p. 240. Glossa in A. προαλῆς; κατάφορον καὶ βοῶδες. Hefych. προαλῆς, προπετής, πρόχειρος. ubi hic locus ab erudito interprete emendatus & illustratus. Uno ductu olim versus scribebantur indistinctis vocibus, quæ librariis mediæ ævi multorum causa fuit errorum. Eos corrigere debebat editorum solertia. H. Stephani acumen quidam fugere, hac de re consulendi in Præfatione ad Argonauticorum editionem. De prava vocum distinctione vide observata ad II. 387. 626.

74. ἄλληλον. D. ἄλληλον.

75. ὁπάσσεις. Sic ad linguæ normam jamdudum emendaveram, quod postmodum in D. reperi. Solæce vulgo ὁπάσσης. Vide notata ad Euripidis Hippol. 474.

76. Κύπριν δ' ἐνεοσίασιν λάβε μύθων. Certissima est Ruhnkenii emendatio, Epist. Crit. II. p. 60. Vulgo legitur Κύπριν δὲ νεοσίασιν, ex eodem corruptelæ fonte, quem môx indicavi, ob prave distinctas voces. Quod autem suspicabatur Vir præstantissimus scribi potuisse ἐνεοσίασιν λάβε θυμόν, id librario, qui codicem E. descripsit, sponte in

calamum venerat: non enim arbitror variam esse lectionem. Sic in eo codice scriptum: λάβε θυμύδων. Et mihi quidem illa lectio elegantior videtur, quam si prætulisset alius codex, lubens recepissem. Sic infra 284.

-- -- τὴν δὲ ἀμφασίη λάβε θυμόν.

96. αὐτοῖσι τόξοισι. Sic tres Regii & Cæf. recte.

97. ἀμφαδίη. Vide ad II. 1020. Vulgo ἀμφαδίην.

101. μετέειπεν. Vulgo προσέειπεν. Vide ad I. 364.

106. ῥαδινῆς. Glossa τρυφερῆς: Hesychio ἀπαλῆς. Theocritus in Ptolemæi Encomio 36.

τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κώρα
κύλπον ἐς εὐώδη ΡΑΔΙΝΑΣ ἐσεμάξατο χεῖρας.

109. μηδ' ἐρίδηνεν. Sic quinque Regii. Barbare vulgo ἐρίδηνε. Simili menda infra 513. πάπληνε.

110. μεταλήξει. Sic scriptum in E. Vulgo μεταλλήξει.

112. ἦδ' καὶ -- Sic quatuor Regii. Vulgo ἡ δὲ καὶ -- Vide ad I. 1145.

117. Venuſta imago Cupidinis & Ganymedis talis ludentium forte e celebri ſigno ſumta, quod finxerat olim Polycletus. De eo Plinius ſculptoris illius opera recensens, L. XXXIV. cap. 19. "Duosque pueros, item talis nudos, ludentes, qui vocantur Aſtragalizontes: & ſunt in Titi, Imperatoris atrio, quo opere nullum abſolutius plerique, judicant." Cupidines talis ludentes memorat Aſclepiades in Epigramm.

ἦν γὰρ ἐγὼ τι πᾶθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἐρωτες.
ὡς τοπαῖρος, παίξειθ' ἄφρονες ἀσβεργάλοις.

119. ᾧ ἐπὶ μαζῶ. Sic D. optime. Vulgo ὑπὸ, male; quum illa præpoſitio v. ſeq. recurrat verbo juncta, ὑπὸ σχανι. Confer IV. 1734.

120. ἠγεσίον. Sic perſpicue quatuor Regii. In ſolo

B. ἀγοσῶ, sed ultimæ literæ superscripta emendatio εν, id est, ἀγοσίων. Cæf. ἀγοσιών, festinantis aut oscitantis librarii culpa ω pro ο scripto. Ordo est: καὶ μὲν ἤδη ὁ μάργος Ερως ὑποίσχανε ᾧ ἐπὶ μεζῶ πάμπαν ἐνίπλεον ἀγοσιὼν λαίης χειρός. Quum vulgo legeretur ἀγοσῶ, sine sensu, deficiente substantivo, ad quod πάμπαν ἐνίπλεον referri posset, emendabat summus Hemsterhusius ad Lucianum T. I. p. 211. κόλπον ἐνίπλεον; rite quidem procedente sic phrasi: sed si nudi erant pueri, unde iste Cupidinis sinus, quæ ratione hic κόλπον locum habebit? Doctissimorum virorum conjecturis longe meliora & certiora plerumque dant codices, quorum quam maximum numerum consuluisse neminem unquam pœnitebit.

122. χροῖη. Tres Regii & Cæf. χροῖης.

129. ἐπιμειδιάας. Tres Regii minus bene ἐπιμειδιάεις.

130. ἑνὶν ἑόντα. Pendunt hi accusativi ab ἡπαφες, quod distinctio ostendit.

147. ἔχετ'. Sic omnino legendum. Solæce vulgo ἔχεν — ἔχετο τοῦ χιτῶνος τῆς θεᾶς.

149. ἐπειρυσσασα. Sic ob metrum scribendum. Vulgo ἐπειρύσσασα.

150. κύσσει. Sic Cæf. & B. recte. Vulgo κύσει. Vide ad I. 1238.

151. ἡδὲ ἐμὸν αὐτῆς. Male in E. ἐμοῦ.

152. ἡ μὲν σοι. Sic quatuor Regii. Vulgo τοι. Confer I. 416.

156. χρυσέη. Sic A. B. E. Perperam vulgo χρυσή.

Illud in Florent. excudi debuit, in qua ΧΡΥΣΗ. Vide ad I. 1207. In D. χρυσέην.

160. αἰθερίας. Quinque Regii αἰθερινός.

163. ἐρεῖθεται. Sic D. uti, præter H. Stephanum, legendum esse monuerat Arnaldus, Animadv. p. 76.

164. ἄλλοι

164. ἄλλοτε γαῖα. Sic quinque Regii, ut legendum esse suapte manifestum est, quum sequatur ἄλλοτε δ' αὖτε.

166. ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι. Sic optime A. E. In Cæf. & in B. D. ἀν' αἰθέρι. Cupidini ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι, *imensum aëra transgredi, apparebant modo culta arva, urbes, fluvii, modo montes, terramque cingens pontus.* Absurdam vulgarium librorum lectionem elegantè & perspicuo sensu reddidit Magister noster: *circaque pontus per æthera longe ambientem.*

167. ἔης. Perperam D. εἶς. E. ἔης.

170. ἡρέμας. Sic B. Cæf. Vide quæ nuper animadverti ad Euripidis Hippol. 1368.

188. Euripides Phœnissis 526.

-- -- πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγος;

ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

Thrasonem sapienti hoc consilio ignaviam suam dissimulantem facete inducit Terentius, Eunuchio:

-- -- -- -- -- Mane.

omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet.

Qui scis, an, quæ jubeam, sine vi faciat?

190. Vulgo legitur:

-- ὅδε καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεξο

μητρυνὴς Φεύγοντα δόλον, πατὴρ τε θυηλάς.

πάντες ἐπεὶ πάντα, καὶ ὅτις --

Lectionem quam amplexi sumus, altera multo meliorem, dant codd. A. C. D. Eam etiam in B. exhibet margo. Sensus est: ὁ δὲ μῦθος καὶ ποτ' ἔπεισε Φρίξον δέχθαι.

194. ἐπήνησαν. Sic B. D. Cæf. Vulgo ἐπήνεσαν.

195. πασσυδὴν. Sic procul dubio scripsit Poëta, ad vitandum hiatus. Ut ἀμφαδὴν & ἀμφαδίη; sic πασσυδὴν, πασσυδίη. Auctor Etymol. M. p. 650. in fine. πανσυδίη, ἐπιρρημὰ ἐστὶν ἀθροίσεως, παμπληθεῖ. ἔστι δὲ καὶ ΠΑΝΣΥ-

ΔΙΗΝ μετὰ τοῦ ν, παντὶ τῷ πλήθει, πανσπρατιᾶ. παρὰ τὸ ὁμοῦ τάττεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾶν καὶ ἐπακολουθεῖν. Apud Aratum Phæn. 714. ubi vulgo legitur:

σὺν τῷ πανσυδίῃ ἀνελίσσεται --

Regius cod. multo melius habet πανσυδίῃ.

198. ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς — ἐξαπέβησαν. Sic optime quatuor Regii: sic etiā B. a prima manu, superscripta vulgata lectione ἀνὰ — Præpositio illa ἀνὰ locum hīc habere non potest.

201. πρόμαλοι. Mendose vulgo πρόμαδοι. Hesych. πρόμαλος, μυρίκη, ἢ ἄγνος. ubi vide interpretem. Nicænetus in Epigr.

ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα ·

ἔργυς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπῆς,

καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. —

ἐκπεφύασι. In D. ἐμπεφύασι.

206. Ælianus V. H. Lib. IV. Cap. I. Κόλχοι δὲ τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ καταβράψαντες, ἐκ τῶν δένδρων ἐξαετῶσι. Ad quem locum vide interpretes.

208. ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι. Sic quinque Regii optime. Vulgo, sine ratiocinationis nexu, ἐπὶ χθονί.

209. ἢ γάρ τε δίκη. Sic omnino legendum. Vulgo ἢ γάρ κε.

210. νισσομένοις. Sic A. B. D. Cæf. Male in E. νισσομένοις. Vulgo νεισσομένοις. Ex Homero hoc sumtum, Odyss. η'. 14.

καὶ τότ' Οδυσσεὺς ὤρετο πόλινδ' ἵμεν · ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

πολλὴν ἡέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Οδυσῆϊ,

μή τις Φαιήκων μεγαθύμῳ ἀντιβολήσας

κερτομέοι τ' ἐπέεσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.

Virgil. Æn. I. 411.

At Venus obscuro gradientes aëre sepsit,

& multo nebula circum dea fudit amictu;

cernere ne quis eos, neu quis contingere possit,
molirive moram, aut veniendi poscere causas.

214. ἀπεσκέδασε νέφος. Sic bene editiones Florent. & Aldi. In Parisina, quam alia secuta sunt, ἀπεσκέδασεν.

217. Θρῆγός. Sic bene Cæf. forma in Homero recepta. Regii, ut vulgares libri, Θρῆγός.

218. χαλκήσιν. Sic quatuor Regii. Vulgo χαλκέαισιν.

225. προέεσκε. Sic bene edidit Aldus, quam lectionem solus Cæf. exhibet. In A. B. C. προέσκε, quod habet Florentina: in D. προέηκε. In E. προχέεσκε. Librarios turbavit minus obvius usus verbi βέω active significantis. Euripides, Hecuba 527.

— πλήρες δ' ἐν χερσὶν λαῶν δέπας
παύχρυπον, ἔρρει χερσὶ παῖς Ἀχιλλεύς
χοὰς θανόντι πατρί. —

Idem observari potuit ad II. 779. ubi activum χνοάοντα mutarunt librarii in χνοάοντας neutrum. Sic verbum ἐπαύσσω activa significatione adhibuit Poëta I. 1254. ubi sinceram esse librorum omnium lectionem arbitror. Infra 273. τοὶ δὲ λοστρά πυρὶ ζέον. Ibi transitivam significationem habet verbum ζέω, quæ Lexicographis observata non fuit.

ποτὶ, id est, πρὸς. Sic codd. C. D. E. In A. conjunctim ποτιδυμένησι. Male vulgo τὸ μὲν ποθι. Hic autem obmetrum scribendum δυνομένησι, ut I. 925. scriptum oportuit δυνομένου. Nam δύω primam, ni fallor, ubique corripit, quæ in δύνω producitur. Formas illas a librariis per sepe commutatas fuisse, aliunde mihi constat.

234. κεκμηότα. Sic codd. sex. Vulgo κεκμηκότα. Vide Cl. Ernesti ad Callimachi H. in Dianam 177.

235. μέσσαυλος. A Poëtæ mente aliena sunt, quæ ad hanc vocem in scholiis leguntur. τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βεῶν αἱ σήσεις. Congruit hæc expositio locis Homeri-

eis, ubi vox illa occurrit. Vere Eustathius p. 862. l. 17. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ μέσσυλος ἐπὶ ἀγροικικῆς λέγεται κατοικίης, ἥτοι ἐπαύλεως, ἢ μάνδρας. Nihil aliud Homero significat μέσσυλος. Quod autem apud Sholiastem sequitur: μέσσυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν Φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρῶντιν καὶ γυναικῶντιν: id ad hujus loci illustrationem non magis facit. μέσσυλος Apollonio nihil aliud est quam αὐλή, seu ἡ περιχὴ, τὸ χώρημα τῆς αὐλῆς, ut idem Eustathius exponit p. 883. l. 44.

239. τῶν ἥτοι ἄλλω μὲν. Vulgo ἄλλον. Illud habet E. in contextu: & A. in margine. Sic versu abhinc-secundo, ἄλλω δ' Ἀψυρτος.

243. Εἰδυῖαν. Sic codd. B. D. E. scholia Mf. recte. Vulgo, contra metri legem Ἰδυῖαν, ut scriptum in C. & a prima manu in A. sed altera lectio superscripta.

253. σφέας. Pronomen istud ad Jasonem & comites refertur, sed maxime ad Phrixi filios, quos in Græciam profectos, quum Medea reduces inopinato videret, præ admiratione & gaudio exclamavit, ἀνίαχεν.

254. Virgil. Æn. IX. 476.

Excussi manibus radii, revolutaque pensa.

256. ἢ δ' ἅμα τῇσιν, ut *Medea* & ancillæ; sic A. B. C. E. recte. In D. τοῖσιν. Sed jam ad l. 549. observavi in eo codice η sæpissime in οι mutatum fuisse, quod & in ceteris quandoque factum. In E. supra v. 215. προμολοῖσι scriptum pro προμολῇσι: quod e prava mediæ ævi pronuntiatione ortum.

262. δειλὴ ἐγών. Vulgo ἐγώ. Illud semper adhibet Noster, ad vitandum hiatum, sequente vocali.

263. ἐφημοσύνησιν ἔλσθι. Vulgata lectio hujus loci sic se habet:

— — οἶον πόθον Ἑλλάδος ἐκ ποθεν ἄτης

λευγαλέης Φρίξοιο ἐφημοσύνησι νέεσθαι
πατρός. —

Ista, Heeltzlinis & Shawiis facile intellecta, ne Sibylla quidem interpretaretur. Aliquantulo minus depravata est lectio Florent. editionis & codicis D. νέεσθε. Addita, quæ exciderat, litera, Poëtæ manum & sensum restitui. αἰρεῖται πόθος, αἰροῦμαι πόθον, græca sunt ubivis obvia.

269. Εἰδυῖα. Sic quinque Regii. Vide ad 243.

271. ἀμφιπένοντο. Sic quatuor Regii. Vulgo ἀμφεπένοντο.

275. Ἰξεν. Sic scriptum in B. D. Cæf. ut Stephanus edidit. In Aldina Ἰξεν. A. E. ut Florentina ἤξεν.

276. τετρηχώς. Nescio an melius legeretur τετρηγώς — ἴόν τε. In D. οἶός τε.

278. ὑπὸ Φλὴν προδόμου ἐνὶ τῷ τανύσσας. Primo Φλὴν dant quatuor Regii & Cæf. ut recte in Parisina & in Stephani editione legitur. Mendosissime in Florentina Φλοιόν: in Aldina Φλοιήν, quod & in D. reperi. Hoc ex prava pronunciatione ortum: vide ad I. 115. Significatione vocis Φλὴν nihil notius. Glossa Φλὴν, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, ἢ ὁ παρασιτάτης. Theocritus in Amatore 18.

ἀλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροισι
καὶ κύσε τὰν Φλιάν.

& in Pharmaceutria 60.

— — — τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον
τᾶς τήνω Φλιᾶς.

Bonam lectionem Batavus stolide repudiavit, & Φλοιήν, vocem nihili, revocavit. Secundo legitur vulgo προδόμου ἐνὶ. Melius D. προδόμου ἐνὶ — ordo est: ὧκα δὲ ἐντανύσσας τρέξα ὑπὸ Φλὴν προδόμου.

279. Homerus Il. δ'. 116.

— — — — ἐκ δὲ ἔλετ' ἰὸν
ἀβλήτα, πλερόεντα, μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων.

283. Virgil. Æn. IX. 622.

-- -- -- nervoque obversus equino
intendit telum, diversaſque brachia ducens --

286. Virgil. Æn. IV. 2.

Volnus alit venis, & cæco carpitur igni.

287. Φλογὶ εἵκελον. In sex codicibus repertum Φλογὶ, pro quo vulgo legitur πυρί. Tum codices, ut editiones primariæ, habent ἵκελον, quod Parifina recte in εἵκελον mutavit. Homerus Il. v'. 330.

οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἶδον, Φλογὶ εἵκελον ἀλκήν.

ἵκελος primam ſemper corripit, & ſpiritu leni effertur.

288. βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην. Sic recte D. uti poſt Stephanum denuo legendum eſſe conjecerat Arnaldus, Lect. Gr. p. 241. Mendose vulgo ἐπ' Αἶς --

290. μνηστῖν ἔχε. Inconcinne vulgo ἔχεν. Illud habet D. Tum γλυκερῇ ἀνίῃ in tertio caſu exhibent A. E. ut legi volebat Stephanus.

291. περὶ κάρφεια χεύατο. Optime in E. ſcriptum περί. Mendose vulgo πυρί, quod habet A. a prima manu, ſed ſuperſcripta melior lectio περί. Ordo eſt: ὥς δὲ γυνὴ πικρὰ χεύατο κάρφεια μαλερῶ δαλῶ. Vitium. ſenſit Hæltzlinus. Male in D. E. χεύετο.

295. δαλοῦ ἀνερχόμενον. Vulgo ἀνεγρόμενον, quod, tum ratione ſignificationis, tum ob præcedens in ſuperiori verſu ἐγρόμενον, a Poëta non eſſe, nemo non ſentit qui palatum habeat. Conjeceram olim ἀνορνύμενον: poſtmodo in D. reperi ἀνεξθόμενον, unde facile veram lectionem erui.

300. ἐφαιδρύναντο. Sic A. E. recte. Vulgo ἐφαιδρύνοντο. In D. ἐποτρύναντο.

307. σωμένους. Sic recte Florentina editio. Cæſ. ut Aldina σωμένοις. Illud merito prætulit Stephanus: acti-
vum eſt enim verbum ἐνικλᾶν ſignificans ἐμποδίζειν. In Re-

gliis σενομένοις e glossemate. Hefych. σώοντο, αἰρμώντο, ἤρχοντο. Ubi vide interpretes. In D. hic & v. 310. perpetam ἰμοῖο pro ἰμεῖο.

316. ἔπαυε τε γλαφυρῆς. Sic recte B. C. In tribus aliis Regiis ὅπαυε τε. In Cæf. ὁπώοτε γλαφυρῆς. Vulgo ὁπώοτε καί.

318. ὑποδείσας. Perperam vulgo ὑποδδείσας. Vide Ernestium ad Homerum, cum alibi, tum ad Ιλ. ψ'. 417. In E. scriptum a prima manu ὑποδείσας, altero δὲ postmodum inter lineas addito.

325. οὐδ' ἔτι. Sic A. E. recte. Vulgo οὐδέ τι.

332. ἦν ἰθίλης. Sic quatuor Regii & Cæf. Solæce vulgo ἦν ἰθέλις.

339. Αἰολιδέων. Sic B. & Cæf. recte. A. D. E. Αἰολίδεω.

346. ἐρετμούς. Sic A. C. D. In E. a prima manu ἐρετμά: & ex emendatione ἐρετμούς. Vulgo ἐρετμοῖς.

347. εἴ τι φέριστον. Tres Regii οἵ τε φέριστοι.

348. Virgilius Æneidos initio:

— Multum ille & terris jactatus & alto.

349. εἴ οἱ ὁπάσσοις. Sic quatuor Regii. Vulgo ὁπάσσαις.

350. ὥς κεν ἄδη. Sic quatuor Regii & Cæf. Vulgo ἄδοι.

351. βηισόμενος. Sic bene Stephanus edidit. Codd. & veteres editiones βηισάμενος — μέμενε. Sic C. ultima in cæsura producitur.

355. ἱκασιά κε μυθησαίμην. Sic ad linguæ normam scribendum. Vulgo γε. Vide ad I. 20. II. 1060. & alibi passim.

356. ὡμοι. Male in D. ἄμοι.

359. οὕτω κε γνῶτες. Sic Cæf. bene. Vulgo κεν.

360. υἱε. Sic quatuor Regii. Vulgo υἱεῖς.

365. ὡμοι. Male in E. ἄμοι.

370. σφε. Sic codd. sex. Solæce vulgo σφι. Vide ad I. 660. II. 1087.

371. ἔλαμψεν. Sic quinque Regii. Vulgo ἔλαμψαν.

375. ἐμαρτήσαντε ἐφ' Εἰλάδα. Sic optime A. minime dubia & perspicua scriptura. Sic etiam in E. a prima manu: emendator voci ἐμαρτήσαντε arcto in spatio 5 addidit. Glossa ἀκολουθήσαντε, quod dualem firmat. Refertur autem iste dualis ad δέρος & Φρίξον, quod librarii quum non intelligerent, pro lubitu mutarunt, & pulcherrimum sensum pessumdederunt. Codices alii ἐμαρτήσαντες habent, quæ vulgata est lectio: B. paulo melius ἐμαρτήσαντας: plerique autem ἐφ' Εἰλάδα, non, ut vulgo, ἀφ' Εἰλάδος. Tum plerique etiam οὐκ ἐπὶ, non οὐδ' ἐπὶ. Ordo est: πρὶν τῶν ἡμῶν λευγαλέον δέρος καὶ λευγαλέον Φρίξον ἰδεῖν, αὐτίχ' ἐμαρτήσαντε ἐφ' Εἰλάδα, sensu perspicuo. Est autem formula iratis & minitabundis apta, hodieque vulgi sermone satis trita. *Maturate fugam, ni quis vestrum vellus ὧ Phrixum in Græciam reportare velit, quæ nunquam vidisse optaverit.* Scilicet his verbis significat Æetes, eos, ni propere abeant, subito iisdem suppliciis plectum iri, quæ mox dicit se de illis statim sumpturum fuisse, ni hospitali mensa fuissent a se excepti: & sic exactis linguis & amputatis manibus vellus in Græciam, & Phrixum reportassent satis tristificum. ἰδεῖν isto sensu sæpe usurpant Græci poëtæ. Pentheus famulis mandans ut personatum Bacchum comprehendant, apud Euripidem Bac. 351.

καὶ ὅπως λάβετε, δέσμιον πορεύσασθε
δεῦρ' αὐτὸν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχῶν
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.

Aliter de hoc loco sentiebant primarii viri: sed vide quantum excellentissimorum ingeniorum conjecturis præsent boni codices.

386. Virgil. Æn. I. 527.

Non nos aut ferro Lybicos populare Penates

venimus,

venimus, aut raptas ad litora vertere prædas.

Eadem est Jasonis ad Æetem in Orphicis oratio, v. 827.

οὔτε νυ ληϊστῆρες ἐκάνομεν, οὔτε τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες, ἐγείρομεν ὕβριος αἴση
ἔργ' ἄδικ' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πόλεις μεμάρσα
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἔνεκεν σφετέρῳ.

388. Homerus Odyss. ε'. 99.

Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
ᾧσπετον;

396. ὑποσχαίνων. Sic quatuor Regii & Cæf. Vulgo
ὑποσχάινων.

397. ἐνὶ στήθεσσι. Vulgo ἐπί. Illud præstant tres Regii.

399. πειρήσαιο βίης. In quinque Regiis βίην.

401. ἀγορεύεις. Sic recte B. Solæce vulgo ἀγορεύεις.

402. εἰ γὰρ — Sic recte in Parisina & in Stephani edi-
tione. Juxta codices legebatur ante ἢ γὰρ, quod absque
judicio revocavit Batavus.

404. αἶ κ' ἐθέλῃθα. Sic optime scriptum in D. Men-
dosc vulgo ἦν κ' ἐθέλ — ἦν κε non magis græcum est quam
ἦν ἂν, aut ἂν ἂν. Apud Aratum Phæn. 562. ubi recte
editum,

-- -- τὰς δ' ἂν γε περισκέψαιο μάλισθα.

Regius codex habet τὰς δ' ἂν κε. Nihil frequentius illa-
rum particularum commutatione.

408. τὸν ῥ' αὐτὸς περίεμι χερσῶν. Nisi nos monuisset
Oxonienfis Magister, se nihil in textu mutasse, nec ullum
scriptum codicem sibi visum fuisse, credere quis posset aut
e summi Critici emendatione, aut e veteri libro lectionem
esse, quam illius editio exhibet, ἐπίεμι. Sed nihil aliud
est quam typographicum erratum.

410. φυσιῶντες. Cæf. & E. φυσιώντες.

413. ὁλοῦσι. Sic bene D. Idem & Cæf perperam ἀκῆ.

415. δαίζων. D. δαίξας.

419. ἐς βασιλῆας. Sic editiones Florent. & Stephani. Aldina εἰς, quod Batavus prætulit, licet minus poetikum, & ingrati hoc in loco soni. In B. D. ἐς reperi.

421. ἀνέρι εἶξαι. In A. B. ἀνδρὶ, quod bonum esse pos-
sit, scribendo εἶξαι.

430. Vulgo legitur :

ρίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπιθήσεται ἀνάγκης.

hanc lectionem in solo codice E. reperi. Ceterorum nul-
lus ἐπιθήσεται ostendit, quod manifesto interpolatum est. A.
B. C. ἐπαμείβεται. D. ἐπαμοίβεται. Cæf. ἐπικείσεται, quod ha-
bet etiam A. in margine. Latentem in trium primorum
codicum scriptura veram lectionem restitui. *Non enim alio
magis horrendo commutabit homo duram necessitatem, quæ
me huc adegit. Id est: nihil mihi gravius accidere poterit
ipsa necessitate, quæ me huc adegit.*

443. Homerus Odyss. ζ'. 236.

ἔζεται ἔπειτα, ἀπάνευθε κιῶν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στήλῶν. θηεῖτο δὲ κούρη.

445. παρὰ λιπαρὴν. Perperam in D. παραί.

450. υἰάσιν. A. E. υἱέσιν.

452. ὤρμαιν'. Sic codd. sex. Vulgo ὄρμαιν'.

453. Virgil. Æn. IV. initio.

Multa viri virtus animo, multusque recurfat
gentis honos. Hærent infixi pectore vultus,
verbaque.

& v. 83.

-- Illum absens absentem auditque videtque.

454. φάρεσιν ἔσθλο. Sic optime D. ut apud Homerum
ἔσπε. Il. ψ'. 67.

-- -- καὶ τοῖα περὶ χροὶ εἴματα ἔσθλο.

In A. C. E. εἶτο. Vulgo ἦστο.

459. ἀμφ' αὐτῷ. Quinque Regii ἀμφ' αὐτόν.

464. Durum est ἔχει ἄχος. Scripserat forte Poëta ἔλεν ἄχος. Nullam diversitatem in codicibus reperi : proinde nihil mutavi.

470. οὗ οἱ. Sic bene excusum in Florent. editione & in Aldina: nec aliter in quatuor Regiis & in Cæf. scriptum. E Parisina propagatum fuit οὗχ οἱ. Vide Orvillium, Criticæ Vanni p. 393.

471. ἐόλητο. In D. αἰόλητο, reclamante metro. Etymol. M. p. 351. extrema: ἐόλητο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐτετάρακτο. γράφεται καὶ διὰ τῆς αἰ διφθόργου. Vide Hesychium & interpretes in ἐόληται.

477. ἐμεῖο. Perperam in D. ἐμοῖο.

493. ἀντικρυς. Sic quatuor Regii, recte: vulgo ἀντικρύ. Etymol. M. p. 114. l. 27. ἀντικρυς, σημαίνει τὸ φανερώς· ἀντικρύ δὲ, τὸ ἐξεναντίας. Pro κεχόλωται perperam codd. aliquot κεχόλωτο. Tum vulgo legitur ἕκαστα γάρ. In notis ad Euripidis Medeam 122. jam observavi distinctas particulas γ' ἄρ' librariorum festinatione in unam γάρ sæpe coaluisse. Denique οὗ νύ τι in quinque ad minimum codicibus scriptum, uti recte Stephanus edidit. Manifesto vitiosam lectionem, quam metri lex repudiat, οὗ νύ τοι, ex antiquioribus editionibus stolidissime revocavit Batavus.

496. φυσιῶντε. Cæf. φυσιῶντας.

498. ἐξ ὄφιος. Sic quatuor Regii. Vulgo ὄφεος.

500. τοὺς γε. Sic A. B. Cæf. Vulgo τοὺςδε.

506. ὃ κ' ἔρξομεν. Sic quatuor Regii & Cæf. Vulgo ὃ χ' ἔρξομεν.

511. Luxatus est hic versus in primariis editionibus: εἰ δ' οὗτοι μάλα πάσῃ θυμὸς ἐπ' ἐπιπέποιθεν. Sic etiam scriptus est in A. E. nisi quod οὗτι pro οὗτοι habent. In B.

II6 I N L I B R U M III.

εἰ δ' οὗτοι μάλα πάσῃ γε θυμὸς ἐῖ ἐπιπέποιθεν. In Parisina editione sic structus est versus: εἰ δ' οὗτοι μάλα πάσῃ ἐῖ θυμὸς ἐπέποιθεν. Recte concinnatum versum, ut hic legitur, primùm reperio in editione Basileensi: sic quoque scriptus est in C. levi cum menda, πέπειθεν pro ἐπέποιθεν. Corrupta est etiam lectio Cæs. codicis. E codice D. nihil enotavi, nec quid in eo legerim memini.

513. πάπλωνε. Barbare vulgo πάπλωνε. Confer notata ad v. 109.

516. σπερχόμενος, *ira concitatus*. Vide Wesselingium ad Herodotum p. 387. 94.

524. ἔσσεσθαι ἐναΐσιμον. Sic Regii quatuor optime, quæ lectio e Guelferb. codice jam innotuerat. Vulgo mendosissime ἔσσεσθ' ἐναΐσιμον. In Cæs. ἔσσεσθ' ἐναΐσιμον. Nescio an ἐναΐσιμος alicubi reperiatur.

532. Virgil. Æn. IV. 489.

Sistere aquam fluviis, & vertere sidera retro.

543. ὦκα δὲ Μόψας. Sic quatuor Regii & Cæs. Vulgo αἰψα.

548. ἀδερῖξιν. Tres Regii & Cæs. ἀδερῖξιν.

552. ὥς γε. Vulgo ὥς δὲ nullo sensu.

553. ἀμύνειν. In D. ἀρήγειν.

555. ἐπήνησαν hic vulgo legitur, a quinque codd. firmatum. Solus D. ἐπήνεσαν præfert, quod habent vulgares libri supra v. 194.

561. λεύσοντες. Sic D. & Cæs. recte. In A. B. E. λεύσαντες. Vulgo λεύσαντες. Vide ad I. 1307.

562. ὕμιν πολεμήϊα. Codices omnes πολεμήϊα: quinque Regii ὕμιν præferunt. Vulgo ὕμμι πολεμήϊα.

567. ἀγόρευεν. Sic codd. omnes. Vulgo ἀγόρευσεν.

571. Vulgo legitur:

μηκέτι δηδὰ κρύπτεσθαι πλῆσσαντας αὐτήν.

Elumbis, & omni pæne cæsura carens versus, Aldo debetur. Codd. omnes & Florent. editio non διδα, sed διν exhibent. Veram & elegantem lectionem felici conjectura restituit Jo. Pierfonus.

578. Μινύαισι. Sic codd. sex, ut recte Stephanus edidit. In Florent. editione Μινύεσαι, quod Batavus perperam revocavit & vano tuetur argumento. Probabiliora videri possint, quæ Reiskius Vir doctissimus, ad Theocriti XVI. 36. adnotavit. Sed ibi Σκοπάδεσσιν non minus mendosum est quam hic Μινύεσσιν. Apud Theocritum editiones aliquot Σκοπάδαισσιν habent: simili menda apud Nostrium Parisina editio, Μινύαισι. Omnes istæ depravationes ex vitiosa pronuntiatione ortæ, quæ vera est præstantissimi Valckenarii observatio.

588. Ερμείην. Sic D. E. Vulgo Ερμείαν. Vide ad II. 1145.

594. νόσφι δὲ οἱ. Vulgo νόσφιν δ' οἱ. In E. νόσφι δ' οἱ.

595. κακορέλῃσιν. Sic scriptum in E.

601. πέμπειν. Sic A. B. Cæf. ut recte Stephanus edidit. πέμπεν e Florentina perperam revocavit Batavus.

604. φράσσωνται. Sic codices, & editiones Florent. Aldi, Parisina, Stephani. E Basileensi Hæltzlinus φράσσονται sumfit.

605. πιφάσκειτο δημοτέροιτι. In D. πιφάσκειτο δημογέρουσι. In nonnullis codicibus etiam πιφάσκειτο, quæ vitiosa scriptura est. Vide Etymol. M. in πιφάσκω, p. 673. Apud Aratum Phæn. 411. legitur vulgo:

— — — τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει.

ubi. cod. Regius habet πιφάσκει.

608. ὑπ' ἐκ κακότητος. Sic quatuor Regii, optime. Vulgo ὑπὲρ κακότητος.

613. μελίσσαιτο. Perperam vulgo, contra metri legem, μελίσσαιτο. In quatuor Regiis & Cæf. μελίσσαιτο, salvo

quidem metro , sed forma pene barbara : characteristica futuri & aoristi in hoc verbo est ξ. Supra 105.

πειρήσω , καί μιν μειλίξομαι —

I. 650.

ξς βα τόθ' Ὑψιπύλῃν μειλίξατο δέχθαι ἰόντας.

621. τοῖό γ' ἔκκετι. Sic D. bene , ut I. 334. & aliis in locis , quos notavimus. Vide infra ad 1060.

636. δειλὴ ἐγών , οἶον. Perperam in D. ἐγὼ , οἶον. Vide ad v. 262. Virgil. Æn. IV. 9.

-- -- Quæ me suspensam insomnia terrent !

637. μὴ — τι φέρι. Sic recte editiones Parifina & Stephani , codd. B. & Cæf. In A. C. D. φέροι. In E. φέρει ; sed superscripta emendatio φέροι. E vitiosa pronuntiatione ortæ illæ diversitates. Perperam Batavus e primariis editionibus revocavit φέρει.

640. παρθενίη. Medæ servanda erat virginitas , quia Hecates sacerdotioungebatur. Vide Spanhemium ad Calim. H. in Lav. Palladis 34.

645. θύρας , ut I. 786. Minus bene in tribus Regiis θύρην.

646. οἰέανος. Perperam quinque Regii ἡέανος. Vide doctissimum Musgravium ad Euripidis Hecubam 933.

648. κατ' αὐτόθι. Male quinque Regii καὶ αὐτόθι. Sic II. 232. καὶ ἴσχει pro κατίσχει e Cæf. observatum.

651. τηύσιοι. In A. C. D. κηδύσωνοι.

652. ὅτ' ἰθύσειεν. Sic quinque Regii , perspicue in hunc modum distinctis vocibus. Vulgæ ὅτι θύσειεν , menda adeo manifesta , ut ab editoribus sublatam non fuisse satis mirari nequeam. ὅτ' est pro ὅτε. In illius vocolæ scriptura & expositione alucinatus est Stephanus.

653. εἰργομένην. Sic bene quatuor e Regiis. Vulgæ εργομένην.

657. ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδελφεαί. Hæc est quinque Regionum codicum lectio, vulgata concinnior, ᾧ μιν ἀδελφεαὶ ὅπασσαν. Pro ἡδὲ mallem ἡέ. Superstitibus enim parentibus, fratrum in sorores nullum jus fuisse arbitrator.

659. μυχῶ δὲ ἀκέουσα θαάσσει. Perperam vulgo ἀχέουσα. Illud præferunt D. E. In postremo hoc codice majori III. libri parti additæ sunt vocum interpretationes latinæ, singulis græcis inter lineas superscriptæ characteribus græcis admodum minutis. Tantæ non mihi visæ sunt, ut universis legendis oculorum aciem mihi obtunderem. Forte tamen non inutiles essent ad cognoscendam linguæ latinæ pronunciationem, eo saltem ævo, quo eas Grammaticus utriusque linguæ peritus scripsit. Specimina aliquot dabo: 468. Φυγὼν μόρον, Φρύγιος Φάτουμ, *fugiens fatum*. 466. ἐρρέτω, πέρεατ, *pereat*. 498. δώσειν, δατούμεν σε, *daturum se*. 635. Φωνήν, βότζεμ, *vocem*. 651. εἴσω τῆύσιοι, ἴντους βάνοι, *intus vani*. 704. ἐρινύς, Φούρια, *furia*. Quandoque interpretationes illæ dubias confirmant lectiones. Hic ad ἀκέουσα adpositum τὰτζίλα, *tacita*. 663. ἐπιστοδῶσι, pro quo in D. scriptum ἐπιστοδῶσι, *derideant*, *derideant*. Sed de his satis.

663. ἐπιστοδῶσι. Vide Etymol. M. p. 364. extrema. στοδός, λαιδαρία, ὄνειδος. Lycophron 395. e membranæ Regiis:

κόκκυγα κομπάζοντα μαψάβρας στοδούσῃ

672. δρύψε, ultima in cæsura producta. Sic C. D.

677. ἐκ πατρός. Sic codd. sex. Vulgo παρὰ πατρός.

679. δῶμαθ' ὃ γ' εἰσοράαν. Scilicet Phrixus, Chalcio-
pes maritus. Mendose vulgo δῶμα τόδ' — Confer infra 775.

686. παροίτρω, *ulterius*. Nihil hic variant codices.
Melius, me iudice, legeretur περαιτέρω, ut II. 425.

687. ἐπικλονέσκον. Sic D. Vulgo ἐπεκλονέσκον. Illud ob euphoniā prætuli.

690. κατακνώσασα. Sic optime Cæf. Vulgo κατακνώσουςα. Quatuor Regii κατακνώσσουσα. Thema est κνώσω, fut. κνώσω. Hinc manifestum est male mutatum fuisse tempus sequentis verbi: vulgo legitur λεύσω. A. D. Cæf. habent λεύσσω. Reposui λεύσσον, quod cum participio aoristi κατακνώσασα congruit.

692. νιάσι. Sic B. D. Cæf. ut supra 450. Vulgo νίεσι.

707. περικάββαλεν. Sic bene A. B. D. E. sine quibus etiam, flagitante sententia, reponi debebat. Interpretatio τξιρκουμπώσουιτ, circumposuit. Chalciopie sororis genua amplexa, in illius sinum caput demittit. Utriusque verbi περίσχετο & περικάββαλεν subjectum est Chalciopie.

715. ἢ θ' ὑπένερθε. Sic, præeunte Cl. Valckenario, Diatr. Eurip. p. 50. lego, invitis codicibus, qui vulgatum exhibent ἢ δ' ὑπέν — Confer II. 259.

716. ἐμεῖο. Perperam D. E. ἐμοῖο.

721. ἐκ κείνου ὅδ' ἰκάνει. Sic quinque Regii. Vulgo ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει.

723. δόμων. Sic recte B. In C. δόμφ. Vulgo δέμεν.

725. καδδέ μιν. Sic codd. sex, ut legendum esse videbat Stephanus. μιν & μὲν innumeris in locis commutata fuisse, observatum supra ad II. 1043. Sinceram hujus verbi scripturam discere poterat novissimus editor ex Orvillio, Anstmadv. in Charitonem p. 234.

730. εἴ τί γε σῆς ψυχῆς. Sic pravam vulgarium librorum lectionem emendo εἰ ἔτι. In A. D. E. ἡέ τι. Nec adverbium ἔτι, nec particula disjunctiva ἡ hic locum habet. ἡ & εἰ alibi jam commutata vidimus, ut supra 402. Vide ad 816.

732. αὐτὴ — κασιγνήτη — κούρη. Perperam vulgo illa nomina in quarto casu leguntur. Confer IV. 368. B. genuinæ lectionis indicium dedit: in eo codice κούρη scriptum.

739. Hunc

739. Hunc verbum in nullo libro reperi: sed cum e scholiis, suadente doctissimo Ruhnkenio, in textum revoca-
cavi. εἶσομαι, autem in superiori v. pro οἶσομαι reposui,
quod ille in οἶχομαι mutatum volebat: Hesych. εἶσομαι,
εἰσελεύσομαι. Vide IV. 145.

741. τὴν δὲ μὲν αὐτὴς. Vulgo sine sensu legitur τὴν δὲ
μιν. Vide notata ad v. 725. Scribere etiam poterat Poëta
τὴν δὲ σοὶ αὐτὴς.

744. ἄγε κλέφας. Sic bene A. D. E. Inconcinne vul-
go ἄγε.

748. ἐκάλυπεν. Perperam D. E. ἐκάλυψεν. Hic v. seq.
pro ἡχίης habet ἡχείης. Confer notata ad I. 171. 717.

749. Varronis interpretationem hujus & seq. versus
servavit Seneca, Controv. XVI. Tomi III. p. 238.

Desierant latrare canes, urbesque filebant:

omnia noctis erant placida composita quiete.

Noctis autem descriptionem ex hoc loco expressit Virgi-
lius, Æn. IV. 522.

Nox erat, & placidum carpebant fessa soporem

corpora per terras, silvæque & sæva quierant

æquora: quum medio volvuntur sidera lapsu,

quum tacet omnis ager: pecudes, pictæque volucres,

quæque tenent lacus liquidos, quæque aspera dumis

rura tenent, somno positæ sub nocte silenti

lenibant curas, & corda oblita laborum.

At non infelix animi Phœnissa, neque unquam

solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem

accipit

Inventorem Græcum, meo judicio, non adsecutus est imi-
tator Romanus. Vim somni quanto melius exprimunt ista
Apollonii,

καὶ τινὰ ποίδων

μητέρα τεθνεώτων ἄδινόν περὶ καὶμ' ἐκάλωπεν.
 quam Virgilii *pecudes*, frigidaque, licet verbis ornatissi-
 ma, *volucrum* enumeratio!

750. Theocritus in Pharmaceutria 38.

ἡνίδε σιγαῖ μὲν πόντος, σιγαῖντι δ' αἵται.

αἱ δ' ἱμαὶ οὐ σιγαῖ στένων ἔντοσθεν ἀνία.

754. Φθεῖσθαι. Sic recte quinque Regii, ut editiones
 Parisina & Stephani. Imperite Batavus e Florentina Φθί-
 σθαι revocavit. Nec hic solum pravam scripturam sinceræ
 prætulit: itidem infra 767. καταΦθεῖσθαι, & 778. Φθεῖσθω
 probavit, nulla alia ratione inductus, quam ut a Stephano
 dissentiret. Cæf. Φθεῖσθαι & καταΦθεῖσθαι habet; sed tertio
 in loco Φθίσθω. Confer notata ad I. 53.

766. Comparisonem hanc ex nostro mutuatus est Vir-
 gilius, & ad Æneam diversas animo volventem curas
 transtulit, Æn. VIII. 19.

Magno curarum fluctuat æstu:

atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
 in partesque rapit varias, perque omnia versat.

sicut aquæ tremulum labris ubi lumen ænīs
 sole repercussum, aut radiantis imagine lunæ,
 omnia pervolat late loca, jamque sub auras
 erigitur, summique ferit laquearia tecti.

765. ἐνισκήψων. Sic codd. sex. Vulgo ἐνισκήψων.
 In alio codice, teste Valckenario ad Euripidis Hippol. 1303.
 legitur ἐνυχρίψων. Hesych. ἐνισκήψαντες, ἐνερθείσαντες. Vi-
 de supra 153. IV. 113.

767. δώσμεν. In D. δώσειν e glossemate. Vulgaris for-
 ma poëticæ non uno in loco a librariis substituta, quod
 contigisse arbitror II. 1190. ubi legi vellem:

πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ΕΛΘΕΜΕΝ —

767. καταΦθεῖσθαι. Sic quinque Regii. Vide ad 754.

773. Φλέγει. Activum pro passivo; qua de re aliquid observavi ad Euripidis Bacchas 1041. Æschylus S. Th. 435.

Φλέγει δὲ λαμπρὰς διὰ χειρῶν ὥπλισμένη.

ubi itidem est pro Φλέγεται, ardet.

778. Φήσθω. Sic codd. sex.

789. μελάθρου. Sic recte Cæf. In quinque Regiis μελάθρου. Vulgo μελάθρων.

794. ἄλλυδις ἄλλαι. Sic quatuor Regii & Cæf. Vulgo ἄλλη.

802. Φωριαμὲν. Glossa κινώτιον: καλυπτὴν κίστην Sophocli, in Πεζοτόμων fragmento apud Macrobiū, quod emendatum dedit Præstantissimus Valckenarius, Diatr. Eurip. p. 167.

805. ἀσπυγίς. Male vulgo ἀσπυγίς. Vide in hanc emendationem conspirantes doctos viros ad Hesychium in ἀσπυγίς. Interpretatio in D. ἰντζεσσάντερ, incessanter.

807. ὄφρα πάσαιτο. Vulgo τόφρα. Illud præferunt Cæf. E. in contextu: A. in margine.

809. ἐξελέιν. Perperam C. D. ἐξελεῖν.

816. εἰ ἐτέόν γε. Sic bene A. C. D. Vulgo ἦ. Vide nectata ad 730.

818. Ἡρης ἐννεσίησι. Sic codd. sex. Vulgo αἰνεσίησι. Vide ad I. 7. οὐδ' ἔτι. Hanc scripturam sententia flagitat, quod jamdudum observavit Valckenarius ad Ammonium p. 68. Vulgo οὐδέ τι: non aliter quidem distinctas voces in codicibus vidisse memini; sed interpretatio in E. ad nostram scripturam refertur, νῆα ἄμπλους, nec amplius. Vide ad 325. In præc. v. ἀποκάθιτο præferunt A. B. Cæf. vulgo ἀπεκαθήσο.

826. μῆδεα. Vulgo δῆνεα. Illud præstant Cæf. & quatuor Regii. In E. scriptum νῆδεα, manifesta menda, sed ut dubites, μῆδεα ne, an δῆνεα ob oculos habuerit librarius.

833. ἀρηράμενον. In A. C. E. ἀρηρημένον. Vulgo ἀρηρέμενον. Vide ad I. 787.

835. ἀργυρέην. Sic codd. sex & Florent. editio. Glosfa in A. λευκήν. Interpretatio in E. κἀνδιδάμ, candidam. Sincera lectio reponi poterat e IV. 474.

840. πορσαίνουσαι. Vulgo πορσύνουσαι. Probator est altera forma, quæ in re simili Poëtæ placuit IV. 1107. 1119.

845. ὃ ῥά τε. Sic scriptum in E. Vulgata scriptura ὃῖρα non magis probanda est quam ea, quam codices aliquot exhibent v. 848. εὐτερέηκλός.

846. εἴ κ' ἐννυχίοις τις ἀρεσσάμενος. Mendosa librorum omnium lectio; ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος.

847. Δαίραν. Male Cæf. & tres Regii κούρην, e glosfemate. Δαίρα nomen est Proserpinæ, quæ etiam κόρη appellata. Mox Cæf. & duo Regii pro δέμας habent μένος.

856. καυλοῖσι. Sic A. D. E.

859. Κασπίη ἐνὶ κόχλῳ. Hæc obtinet scriptura in A. E. ideo probanda, quod sic numerosior est versus. Vulgo Κασπίη ἐν κόχλῳ. Mediam sæpius producit Κάσπιος in Dionysii Periegesi. Vide 21. 53. 696. 706. 719. 738.

861. ἀσκαλέσσασα. Quatuor Regii ἐσκαλέσσασα. Frequens in horum compositorum permutatione librariorum lapsus. Vide ad I. 1125.

862. χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν. Male in E. χθονίους ἐνέροισιν. Dativus ἐνέροισιν hic pro genitivo positus, de quo schemate vide notata ad Euripidis Phæn. 85.

863. σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι. Sic B. Vulgo ὀρφναίους φάρεσσι.

866. ἀλύων. Male in D. ἀχέων.

867. τό ῥ' ἦγ' — Minus bene A. B. E. τόῖῥ' ἦγ', ut Florent. editio. In D. τῷ ῥ' ἦγ' — τὸ refertur ad φάρμακον, v. 845. ut τό γ', v. 851. Perperam Aldus edidit τὸν

ᾠ' ἦν', manifesta menda, quæ per ceteras deinceps editiones propagata fuit. Pro ἐξανελούσα perperam in D. ἐξανιούσα.

868. ἔεργο. Perperam quatuor Regii ἄωργο.

873. πείρινθος. Glossa πείρινς, τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. Vide de hac voce Eustathium ad Il. ω'. 190. p. 1344. & ad Odyss. ο'. 131. p. 1777.

876. Παρθενίοιο. Fluvius est Paphlagoniæ, de quo Il. 936.

877. Αμνισοῖο. Sic Cæf. & tres Regii. Minus bene in D. E. Αμνισσοῖο. Perperam vulgo Αμνησοῖο. Homerus Odyss. τ'. 188.

σῆψε δ' ἐν Αμνισσοῖο τε σπέος Εἰλειθυίης.

Callimachus H. in Dianam 15.

δὸς δ' ἐμοὶ ἀμφιπόλους, Αμνισίδας εἵκοσι Νύμφας.

ad quem locum videndus Spanhemius.

879. διεξελάσῃσι. Subjunctivus pro indicativo. Schema hoc Ἰδύκειον vocant Grammatici.

881. τῇ δ' ἄμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορδαῖδες. Virgil. Æn. I. 499.

— — — — — quam mille secutæ

hinc atque hinc glomerantur Oreades.

882. Αμνισίδος. Sic codd. omnes.

884. ὑποτροπένες. Vix notatu digna est prava codicum aliquot scriptura ὑποτροπένες.

886. ἀλευόμενοι. Hanc scripturam flagitat temporum ratio. Vulgo ἀλευάμενοι.

887. πόλιος. In E. πόλῃος, errore librarii, cujus forte memoriæ obversabatur versus libri I. 317.

895. ἀγέροντο. Sic legendum esse vel cæcus viderit. Vulgo ἀγέρονται. Terminationes illæ librariorum erroribus obnoxiae. Vide ad I. 1122.

899. ἀπονισόμεθ'. Sic bene D. Vulgo ἀπονισόμεθ'. Vide ad I. 53.

900. καὶ δέ κε σύν. Perperam D. E. omiffa potentiali particula, quam abesse non patiuntur sensus & linguae ratio, καὶ δὲ σύν.

901. συναρέσσετε. Confer IV. 373. unde liquet sollicitandam non esse hanc lectionem, nec præter codicum fidem reponi oportere συναρῆζετε.

906. ῥύσασθαι. In D. λύσασθαι.

909. μετὰ σφίσιν. Vulgo κατὰ σφίσιν. Illud flagitat Græci sermonis ratio, quod vere monuit H. Stephanus. -- εἴ κεν ὁπάσσοι. Sic bene D. Vulgo ὁπάσση.

911. πέλεισθ' ἐμοί. Vulgo πέλεισθέ μοι. Illam scripturam præferunt quatuor Regii.

912. ἀπὸ μοῦνον. Sic codd. mei omnes. Librarii errore in Guelferb. ἀπὸ νόσφιν, quod Jo. Pierfsono elegantius visum non fuisset, si animadvertisset easdem voces supra, uno tantum interjecto versu, extare.

916. ἄμα δέ. Sic codd. sex. Vulgo μετὰ δέ.

935. ἔπωνται. Perperam Cæf. C. D. E. ἔπονται.

938. ἀτεμζομένη. Glossa μεμφομένη. II. 56.

— — ἵνα μὴ μοι ἀτέμζῃ μετόπισθεν.

ad quem locum Scholiastes hæc tradit: τὸ δὲ ΑΤΕΜΒΕ-ΣΘΑΙ οἱ μὲν παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἔταττον · οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι, ὡς ἐνταῦθα.

945. ἀπεσσόμεθ'. Perperam quatuor Regii ἐπεσσόμεθ'.

949. μελωμένης περ ὅμως. Sic quatuor Regii. Vulgo ὁμῶς.

950. ἐφῆνδανον. Sic bene quatuor Regii. Vulgo ἐφῆνδανεν.

951. μεταλήγεσκεν. Sic etiam vulgares libri. Vide ad I. 1133. 1271. & Ernestium ad Il. ρ'. 599.

953. παπλῖνεσκε. Sic omnino legendum, ut constet temporum ratio. Male in tribus Regiis παπλῆνεσκε. Vitium lectionis e prava pronuntiatione ortum. Vide supra ad 513. Mox pro παρακλίνουσα E. παρεκλίνουσα.

954. δοῦπον ἢ ποδὸς, ἢ ἀνέμοιο. Sophocles Acrisio apud Stobæum, Floril. Grotii p. 51.

ἅπαντα γὰρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψεφεῖ.

Virgil. Æn. II. 728.

Nunc omnes terrent auræ : sonus excitat omnis
suspensum.

957. Fundus comparisonis ex Homero petitus Il. ε'. 5. quem Virgilius Æn. VIII. 589. imitatus est. Sed aliorum transtulit noster.

δαῖτ' οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,

ἀσπίρ' ὁπωρινῷ ἐκλίγκιον, ὅσῃ μάλισθα

λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ωκεανοῖο.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,

quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,

extulit os sacrum cælo, tenebrasque resolvit.

960. ἐπήλυθεν. Perperam quinque Regii ἐσήλυθεν.

962. Homerus Il. κ'. 93.

οὐδ' ἐμοὶ ἦτορ

ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκνημαι· κραδίη δ' ἐμοὶ ἔξω

σληθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπο Φαίδιμα νύκτα.

970. ὑπὸ ῥιπῆς. Sic A. E. Cæf. recte. Confer notata ad II. 1229.

972. φθίγγασθαι. Aoristum hic agnoscunt codd. omnes.

Vide quæ notavimus ad Æschyli Pers. 738. & Miscell. Obf.

Nov. III. 1. ad Xenophontis Ephesii verba, ὑπισχνούμενος

τὰ καθ' αὐτὸν διηγέσασθαι.

974. ὑποσαίναν. Sic quatuor Regii & Cæf.

976. οὐ τι ἐγών. Sic A. E. bene. Vulgo οὐ τοι.

977. ἐνιναιετάσκειν. Utrum sic conjunctim, ut in A.

& B. an divisim, ut vulgo, scribatur, nihil aut parum

interest. Formam autem quam recepinus, ναιετάσκειν,

præferunt A. C. D. Cæf.

980. ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν. Sic quatuor Regii & Cæf. ut editiones Parisina & Stephani. Male in Florentina ἀλλήλοις, quod imperite revocavit Batavus.

985. πρὸς σ' αὐτῆς Εκάτης. Sic recte Cæf. uti scribendum conjecerat Orvillius, Crit. Vanni p. 352. In quinque Regiis male πρὸς τ' αὐτῆς: pejus vulgo πρὸς αὐτῆς. Familiaris est Græcis Poëtis usus illius pronominis sic præpositioni πρὸς juncti in obtestationibus, cujus exempla aliquot concessimus ad Euripidis Medeam 326. quibus adde ex eodem Tragico, Troad. 1049. Hel. 1257. Meleager in Epigrammate:

μὴ, μὴ, πρὸς σὲ Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβουλε,
κινήσης τέφρην πῦρ ὑπεθαλπόμενον.

987. ξεινός τέ τοι. Sic quinque codd. In E. τέ τι, permutatione frequentissima vocularum τοι & τι, quæ nobis observata fuit ad Euripidis Or. 488. Male vulgo ξεινός τ' ἔτι.

988. χρεῖοι. Sincera lectio in pluribus codicibus depravata. Cæf. A. C. E. χρεῖη. D. χρεῖη.

992. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι. Sic bene Florent. editio, & ex ea veteræ. In sex codicibus ἄλλοι.

993. κλήσουσιν. D. κλείσουσιν.

995. γράουσι. Hanc formam præferunt sex codd. Vulgo γράασιν.

996. ἀνίας. Cæf. ἀνείας. Nempe ei scriptum pro: longo, quod plus semel jam observatum.

1001. τὴν δὲ καὶ αὐτὰς. Male in D. αὐτὴν.

1005. εἴ κε σώσῃς. Sic bene D. quod antequam reperissem, conjeceram εἴ γε σώσεις. Vulgo εἴ κε σώσεις.

1007. ἐπητείησι. Perperam quatuor Regii & Cæf. ἐπητίησι. Simili menda legebatur I. 1283. αἰδρήησι.

1011. προτιμυθήσεται. Sic A. D. E.

1015. καὶ

1015. καὶ ἑὸν καὶ οἱ. Perperam quatuor Regii κέν οἱ.

1016. ἀγαλλομένη. Sic quinque Regii bene. Vulgo ἀγαλλομένη.

1018. ἐλθάτω. Perperam B. C. D. πέμπω, e glossamate. Sic etiam A. in contextu, altera lectione in margine notata. ἐλθάτω hic transitivum est, cujus neutralis tantum significatio lexicographis observata fuit. ἀμαρυνγὰς ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν. Ovidius Am. III. 12.

Perque tuos oculos, qui rapuere meos.

Et II. 19.

Tu quoque, quæ nostros rapuisti nuper ocellos.

1020. περὶ ῥοδέουσιν. Sic codd. A. C. D. E. Margo in A. ῥοδέουσιν; quæ est lectio Cæs. codicis & vulgarium librorum. In B. περὶ ῥοδέουσιν: in Guelferb. περὶ ῥοδέουσιν. Nescio quid sit ῥοδεόν. Græcum est ῥοδῆ. Eustathius p. 1963. l. 48. οὕτω δέ, φασι, καὶ ῥοδῆ περιπαμένως παρ' Ἀρχιλέχῳ, παρ' ᾧ κεῖται καὶ τὸ, ῥοδῆς καλὸν ἄνθος. Confer Ammonium p. 123. Hic itaque ῥοδέουσι positum pro ῥοδῆσι e dialecto. Doræ η in εε mutant. Partim vera sunt, quæ ad Theocritum observavit Reiskius, nobis laudatus supra ad v. 578. Hanc lectionem qui non probavit, per me licet reponat ῥοδέουσιν. Est autem ῥοδῆ seu ῥοδῆ, τὸ φυτὸν, frutex rosas produciens. Sumta ex Homero comparatio, Il. ψ'. 597.

τοῖο δὲ θυμὸς

ἰάνθη, ὥσπερ τε περὶ σταχέουσιν ἱέρση

λήϊον ἀλδήσκοντες, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1023. ὅτι δ' αὖτις. Quatuor Regii τοτὲ δ'.

1029. διαμοιραδὰ. Sic, unico μ, A. C. D. Cæs. In E. διαμοιραδὰ.

1033. ἀδαίετον. Vide infra 1209. Virgil. Æn. VI. 253.

Et solida imponit taurorum viscera flammis.

1034. εὖ νηήσας. Perperam quatuor Regii ἐν νηήσας.

1035. *μειλίσσειο*. Sic A. B. E. In D. *μειλίσσαιο*. C. ut vulgo, *μειλίσσοιο*. Cæf. *μειλίστο*. Sincera est forma quam recepimus. Imperativus est Ionicus *μειλίσσεο*: inferto ob metrum 1, *μειλίσσειο*. Sic apud Homerum *Ιλ. κ'. 285. σπῆϊ μοι*, pro *σπῆο*. λ'. 610.

ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο.
ἔρειο pro *ἔρεο*, ab *ἔρομαι*.

1037. Vulgo sine nexu & solæce legitur:

ἐνθα δ' ἔπειτα θεὸν μεμνημένος ἰλάσσηαι.

ἂψ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζειο.

Perperam codd. aliquot pro *θεὸν* habent *θεῶν*.

1048. *οὐδ' ἄσχετος*. A. C. E. *ἄσπετος*.

1054. *ἀνασπαχύνωσι*. Sic recte B. Vulgo *ἀνασπαχύνουσι*.

1058. *καρχαρείοι*. Vulgo *καρχαλέοι*. Illud tuetur auctor
 Etymol. M. p. 493. l. i.

1060. *τοῖο γ' ἔκητι*. Sic bene quatuor Regii. Vulgo *τοῖο ῥ' ἔκητι*. In E. *τοῖο ἔκητι*, ut pluribus in locis a nobis emendatis vulgo legebatur.

1061. *νίσσεο*. Sic Cæf. & E. Vulgo *νέσσεο*.

1062. *ἦ τὰι ἑαδεν*. Sic codd. sex optime. Vulgo *εἴ ται*.

1065. *εἶο*. Vulgo *εἰο*. Vide ad I. 1032.

1066. *ἐπιπλάγξασθαι*. B. Cæf. *ἐπιπλάγξεσθαι*. Vide ad 972.

1068. *δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμούς*. In omnibus codd. scriptum, *ἥδη γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμούς*: syllaba redundante. Primus editor *οἱ* omisit, quod ad phrasin necessarium est. *ἥδη* in *δὴ* mutandum erat.

1076. *πατρὸς — ἐμοῖο*. Sic recte quatuor Regii. Vulgo *ἐμεῖο*.

1081. *μηδὲ κεν ἄλλον*. Vulgo *μηδὲ τιν'* — cum subjunctivo *προβάλλῃσι* particulam *κεν* omnino requirit exacta loquendi ratio.

1083. εἰ δέ τοι. Sic recte quatuor Regii & Cæf. Vulgo εἰ δέ τι.

1086. πάμπαν εὐρείτος. Vulgo εὐρῆνος, quam lectionem solus E. in contextu habet, margini in A. additam. Hic autem in contextu & C. εὐρῆτος habent: B. εὐρῆτος: D. εὐρῆτος, quod verum esse credo. πολλοὺς ἔχουσα ρεῖτους. Vide Hesychium in ρεῖτοι, & Etymol. M. in ρεῖτης, p. 703. Ad nostram autem lectionem unice spectat Scholiastæ observatio: πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ἰσχυρόνων εἰς τὴν Θεσσαλίαν ποταμῶν, τέσσαρες εἰσιν οἱ μέγιστα δόκιμοι, Πηνειὸς, Ενιπεύς, Πάνιστος, Απιδανός. τούτων δὲ μισγομένων ὁμοῦ, κρατήσας τῶν ἄλλων ὁ Πηνειὸς, μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν ἐκβάλλει, καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνύμους ποιεῖ. In Cæsareo lacuna est post v. 1083. ad versum usque 1128.

1090. τὴν γε. Sic quinque Regii. Vulgo τήνδε.

1091. Ιαωλκός. Sincera hæc est scriptura. Codices, ut Florentina editio, claudicante versu Ιωλκός. Minus bene Batavus emendavit Ιαολκός. Homerus Ιλ. β'. 712.

Βοίῳ, καὶ Γλαφυρῶς, καὶ εὐκλιμένῳ Ιαωλκόν.

Eadem hujus nominis forma apud Pindarum Nemeon. δ'. 89. Ισθμion. η'. 87. πέλις præferunt A. B. E. & codex Orvillio adhibitus, quem vide Criticæ Vanni p. 337.

1102. καταψήχων. Sic recte B. Vulgo καταψύχων. Hesych. καταψήχων, κολακεύων. ubi vide interpretes, & Ernestium ad Callim. H. in Cererem 46. Pro ὁἰοῖσι inapte in quatuor Regiis ἀχανεῖσι. Prius habet E. margini etiam in A. additum.

1113. αὐτὴν γε. Sic quinque Regii. Vulgo αὐτὴν με.

1114. Ιαωλκόν. Codices & editiones, exceptis binis Hæltzlini, Ιωλκόν. Vide supra ad 1091.

1124. ἡδὲ σε. Sic bene D. Vulgo εἰ δέ σε.

1130. τῆσ' — Minus bene D. τῆς δ'. Confer I. 274.

1133. ἀπαρνήσθαι. Vulgo ἀπαρνήσασθαι. Futurum hic præferunt quatuor Regii & Cæf.

1135. ἴκοιτο. Sic omnino legendum ad recte scribendi normam. Solæce vulgo ἴκηται. Terminationum illarum commutationis frequentissimæ plura in superioribus observata fuerunt exempla. Vide ad I. 166. 660. 905. supra 75. & alibi passim.

1136. λιποῦσα γε. Omissum γε in tribus Regiis & Cæf.

1139. ἀψ οἰκόνδε. A. B. E. εἰς οἰκόνδε. D. εἰς οἶκον.

1144. ὑποφθάμενον. A. D. ἀποφθάμενον. E. ἀπεφθίμενον.

1151. μεταχρονίη. Sic Florent. editio & ex ea ceteræ. At sex codd. μεταχρονίη.

1152. αὐτομάτως. Sic Cæf. ut Florent. editio. In quinque Regiis αὐτομάτη. Illud, ut elegantius & magis Poëticum, pro genuino habeo. Supra 651.

— τηύσιοι δὲ πόδες φέρειν ἔνθα καὶ ἔνθα.

1155. τὴν δὲ ἀνιούσαν. Sic bene D. Vulgo τὴν δὲ ἄρ' ἰούσαν.

1166. ἡρώων ἐς ὄμιλον. In A. C. E. desiderantur hæ voces, quarum in loco istæ leguntur οἱ δὲ ἔκλυον ἑκάστη. In D. πέλασθεν.

1171. ἐπεὶ κνέφας. In duobus Regiis & Cæf. ἐπί. Supra 208. ἐπὶ & ἐπεὶ commutata vidimus.

1172. εὐκηλοι ἐμέλοντο. Sic dudum emendavi in notis ad Leonidæ Alex. Epigr. XII. Analect. T. III. p. 175. quam conjecturam nuper confirmatam reperi scriptura codicis D. Ceterorum codicum alii μέλλοντο, alii μέλοντο præstant, prius sine sensu, posterius contra metri legem. Illud referunt editiones primariæ. Pessime Stephanus e Parisina edidit μελέοντο, quod ne græcum quidem est.

1177. ἐς ἄεθλον. Tres Regii ἐπ' ἄεθλον.

1180. Αρητιάδι. Sic A. B. E. optime. Barbarum est

quod vulgo legitur *Αρητιάδη*. De caſo a Cadmo dracone vide Chori canticum in Euripidis Phœn. 647. & Tireſia vaticinium, ibidem v. 942.

1186. ἐπὶ γηγενῇ εἶσατο. Sic optime quinque Regii. Vulgo γαιγενῇ εἶσατο. Vox illa γαιγενῆς nescio an alibi occurrat.

1188. ἔπορε μετὰ. Sic tres Regii bene. Vulgo ἔπαρεν.

1189. εἶσατο. Perperam vulgo οἶσατο. Illud dant tres Regii & Cæſ.

1195. εὐφεγγέες. Vulgo minus bene legitur Ελίκκς εὐ-φεγγέος ἀσπέρης ἄρκλου.

1196. πανεύκλους. Perperam in quatuor Regiis παρεύ-κλος.

1204. εὐαγέως. A. C. εὐρήος. D. εὐρεῖος. Sincera lectio εὐαγέως in A. margini adposita.

1209. αὐτόν τ' εὖ. D. E. αὐτόν δ' εὖ.

1211. ἐπαρωγόν. In D. ἐπαρηγόν', quod non deterius est.

1214. ἱεοῖς. Sic B. recte. Vulgatum ἱεροῖς non admittit metrum.

1215. Nescio an huc referri debeat Varronis Atacini versus apud Nonium in Angues :

Cujus ut adspexit torta caput angue revinctum.

Quernis ramis & serpentibus coronari solitam fuisse Hecaten, ostendit Scholiaſtes, adlato cantici fragmento e Sophoclis *Προτόμοις*, quod a præstantissimo Valckenario Diatribes Eurip. p. 167. maximam partem emendatum hic proponam :

Ἡλιε δέσποτα,

καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας

Ενάτης ἔχρος, τῷ δι' Ολύμπου

πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίουσ'

αὐτὴ ἱεράς τριόδους, ἀτεφαγωσάμενη

δρυσὶ καὶ πλεκταῖς
 ὤμων σπαίρησι δρακόντων.

1216. Virgil. Æn. VI. 256.

Sub pedibus mugire solum, & juga cœpta moveri
 filvarum, visæque canes ululare per umbram,
 adventante dea.

Seneca Tragicus in Oedipo 569. *

Latravit Hecates turba. ter valles cavæ
 fonuere mœstum. tota succusso solo
 pulsata tellus.

Theocritus in Pharmaceutria :

— τὰὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν αἰρύνονται ·
 αἱ θεὸς ἐν τριόδοισι. —

In Hecates comitatu semper memorantur canes, quod illi
 sacrum fuit animal, ideo *Εκάτης ἄγαλμα* a nescio quo poë-
 ta dictum. Ipsam quoque deam canino capite finxerunt ve-
 teres: has ob causas Orpheo *σκυλακίτις*, Lycophroni *κυνο-*
φανής appellatur.

* 1218. *πίσεια*. Sic recte legitur in vulgaribus libris I.
 1266. perperam autem hic *πίσεια*. Vide Etymol. M. in
Πίσεια, p. 673. -- αἱ δὲ ἐλόλυξαν Νύμφαι. Virgil. Æneid.
 IV. 168.

-- summoque ULULARUNT vertice Nymphæ.

Non alio sensu apud Romanum Poëtam accipiendum est ver-
 bum *ulularunt*, quam hic ἐλόλυξαν. Græcissat illic Virgi-
 lius, quem vix intelligunt, qui græcè nesciunt. Ridiculus
 est Gallicus interpres DESFONTAINES, qui, tanquam si
 de lupis esset sermo, vertit: *le sommet de la montagne re-*
tentit du hurlement des Nymphes. ἐλόλυζειν verbum est ad
 sacra pertinens, proprie de fœminarum precibus, tam in
 faustis, quam adversis rebus, adhiberi solitum. Eustathius
 alicubi exponit σὺν οἴκῳ εὐχέσθαι. Præter auctores, quos

laudavi ad Theocritum XVIII. 64. vide Spanhemium ad Callim. H. in Delum 258. in Palladem 139.

1219. ποταμίδες. In quatuor Regiis & Cæf. ποταμῆτιδες.

1234. πελέμιξε. Sic recte D. In B. πολέμιξε: sed super-scripta emendatio, πηλέμιξε. Hefych. πελεμίχθη, διεσείσθη. ubi vide Interpretes.

1237. χειρὶν ἔχεν. Forte scripserat ἔλεν, ut supra de Medea, αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο: iterumque καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία.

1243. μετὰ δὴ θανά— Vulgo μετὰ δὴθ' ἄμα. Quatuor autem Regii νίσσεται præferunt: Cæf. νείσσειται. Vulgo νείσσειται.

1250. τυτθὸν γέ που. Sic bene quatuor Regii. E. ut vulgo, γέ περ.

1258. Timæus Lex. Platon. σφριγῶντες, ἀκμάζοντες. ubi vide doctissimum interpretem.

1259. Ex Homero plura mutuatus est noster, Il. ζ'. 506. ubi Paris e Troja ad pugnam egrediens equo comparatur.

1264. ἐν χειρσί. Sic D. Vulgo ἐν χειρσί.

1267. ἄγονται. Sic quinque Regii. Vulgo ἄγονται.

1269. ἰδρυθέντες. Sic Regii codices. Cæf. ut primariae editiones, ἰδρυθέντες.

1270. βίμφα μάλ'. A. B. δηθα μάλ'. Sed alterum in A. margini adpositum.

1273. γίνεταί. Minus bene tres Regii γίνεταί.

1286. ὄβριμον. Perperam tres Regii ὄμβριμον. Vide notata ad Æschyli S. Th. 796.

1287. ἑρπιδας. E. αἰρδας.

1294. Homerus Il. ε'. 618.

ἰσχυὸν γὰρ πυργιδὸν αἰρηότες, ἥντε πέτρην

ἡλίσσας, μεγάλη, πολλῆς ἀλός ἐγγὺς ἐθῦσα·
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψὲρ κέλευθα,
κύματα τε τροφοέοντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν.

Virgil. *Æn.* X. 693.

Ille, velut rupes, vastum quæ prodit in æquor,
obvia ventorum furiiis, expositaque ponto,
vim cunctam, atque minas perfert cœlique marisque:
ipsa immota manens.

εὖ διαδᾶς. Tyrtæus apud Lycurgum:

ἀλλὰ τις εὖ διαδᾶς μενέτω ποτὶν ἀμφοτέροισι
στρηχθεῖς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδύσει θακῶν.

ubi vim verbi probe explicuit & abunde illustravit Klotzius.

1298. ἀνώχλισαν. Sic Cæs. & B. Ceteri quatuor Regii
ἠνώχλισαν.

1299. εὐρίνοι. Perperam vulgo εὐρίνοις. Prius flagitante
sententia jamdudum reposueram, licet in vulgata lectione
quinque tum collatos codices consentientes vidissem. Fol-
lium e coriis compactorum epithetum est εὐρίνοι, quod in-
epte fornacibus tribueretur. Nunc in E. lectionem illam
reperio, εὐρίνοι, admodum frequenti librariorum errore,
et proposito. Sic supra 1231. pro πολύρινον in eodem co-
dice πολύρινον, in A. πολύρινον scriptum. Similes scriptu-
ræ mendas, quæ variarum lectionum in censum referri non
debent, prudens negligo, ne futilibus notis molem libri
augendo ridiculus fiam.

1300. ἀναμορμύρουσι. Vulgo ἀναμαρμαίρουσι. Egregiam
Ruhnkenii emendationem recepi, quem vide Epist. Crit. I.
P. 31.

1302. ἐξ αὐτῶν. Scilicet τῶν φυσῶν. Sic recte quinque
Regii. Vulgo ἐξ αὐτοῦ. ὁππότε' αἰξῇ subiectivum præfe-
runt codd. sex. Mendose in D. αἰξῇ. Sic etiam E. a prima

manu;

manu; sed emendatum αἶξῃ. Hujus autem verbi nominativus est αὐτμῇ, e præcedenti versu repetendus.

1303. Φυσιόωντες. Sic bene codd. sex, vitato hiatu. Vulgo Φυσιόωντε.

1304. ὁμάδουν. Perperam quatuor Regii ὁμάδων: Cæf. ὁμάδω.

1306. δεξιτεροῦ κέρας βοός. Sic dispositæ voces in A. C. E. Vulgo βοός κέρας.

1307. ὅφρ' ἐπέλασσε. Quinque Regii ὅφρα πέλασσειν. Vulgo πελάσση male. ὅφρα hic donec significat, non ut.

1310. ἔσφαλε. Sic bene A. E. In B. D. ἔσφηλε. Vulgo σφῆλε.

1317. αὐτὰρ ὃ γ' εὔ. Vulgo ingrato & insolito cum hiatu ὃ εὔ — λόφοις præferunt quinque Regii, bene. ἔδησε ἐν τοῖς λόφοις τὰ ζυγά.

1319. ὑπ' ἐκ πυρός. Sic bene quinque Regii. Vulgo ὑπὲρ πυρός. Similis menda observata fuit supra v. 608.

1320. ἄνθετο. Quatuor Regii & Cæf. ἔνθετο.

1326. εἰ δὲ τείως μὲν δῆ. Sic recte Basileensis editio, & ex illa Hæltzlinus. Absque metro in primariis, εἰ δὲ τοι εἴως μὲν δῆ. In quinque Regiis ἐμμέτρως quidem, sed minus bene, εἰ δὲ τείως μὲν περνώσῃα.

1331. ἦσαν. Sic codd. sex & primariæ editiones. Parisina, quam Stephanus expressit, ἦεσαν. — ἐκρίεσσα: glossa, τραχεῖα. Perperam vulgo ὀκρυόεσσα.

1335. βαθμόν. Nescio quo errore aut casu A. B. λαῖόν, E. λαῖον. Margini in B. βαθμόν adpositum. -- τῆλε δὲ εἶο: i. e. ἑαυτοῦ. Male vulgo εἶο.

1346. αὐτὰρ ὃ γ' ἄψ. Perperam vulgo αὐτὰρ εἰ ἄψ. Vide ad 1317.

1348. Euripides Phœnissis 1258.

παρεξίοντες δὲ ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,

138 I N L I B R U M III.

λόγοις ἐθάρσυνόν τε --

1350. ἐνεπλήσατο. Sic D. Vulgo ἐμπλήσατο. Perperam vulgo hic locus interpunctus. Quam exhibeo distinctionem, eadem comparet in A. E. forte & in ceteris. Nam minutias istas e singulis enotare necesse visum non fuit.

1351. συὶ εἴκελος. Sumta ex Homero comparatio, Il. v. 471.

ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῶς εὕρετιν ἀλκὴ πεποιδῶς,
ὅσπερ μένει καλοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώραν ἐν εἰσπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πορὶ λάμπειον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέχκοθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.

1355. Φρίξεν — Ἀρης τέμενος. Sic recte B. D. Perperam vulgo Φρίξαν, quod ad Gigantes relatum elegantius esse, præter Jo. Shawium nemo viderit. Admissa enim eximia illa elegantia, quo referenda erunt verba Ἀρης τέμενος φθισιμβρότου? Qua ratione cum ceteris construentur? V. seq. λαμπομένησιν dant quatuor Regii & Cæf. Solæce vulgo λαμπομένοισιν. Homerus Il. v. 339.

ἔφριξεν δὲ μάχῃ φθισιμβρότος ἐλχέησι
μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων.

Virgil. Æn. VII. 525.

-- -- -- -- atraque late

• horrescit strictis seges ensibus, æraque fulgent
sole laceffita, & lucem sub nubila jactant.

Et XI. 601.

-- -- -- -- tum late ferrens hastis

horret ager, campique armis sublimibus ardent.

Inde satis confirmatur nostra lectio Φρίξεν.

1357. ἔκρετο. D. ἔτετο.

1360. ἐκέδαισαν αἴηται. Hæc lectio in margine cod. B.

adnotata, quam vulgata ἀελλαι præferendam duxi.

1361. πάντ' ἐφάανθη. Vulgo πάντα φαάνθη.

1366. Homerus Il. ε'. 302.

— — — εἰ δὲ χερμάδιον λάβῃ χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

& μ'. 445.

Εκλιῶρ δ' ἀρπαξάσας λαῶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
εἰσλήκει πρ' ὅθεν, περὺνός, παχύς, αὐτὰρ ὕπερθε
ῥῆιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδ' ὅδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

Virgil. Æn. XII. 896.

— — — — Saxum circumspicit ingens,
faxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
Vix illud lecti bis iex cervice subirent,
qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepida torquebat in hostem.

1367. ὑπὸ τυτθὸν αἶεραν. Sic bene D. ut infra 1396.

πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἔχνος αἶραι. Observanda est tmefis: τυτθὸν
ὑπάειραν γαίης. Perperam vulgo ἀπό.

1377. Comparatio ex Homero sumpta, Il. δ'. 75.

οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀκυλομήτεω,
ἢ ναύτησι τέρας, ἢ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἔνται·
τῷ εἰκυῖ' ἦϊζεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Αθήνη.

1378. εἴ μιν ἴδωνται. Quatuor Regii ἴδωνται.

1384. ὤμων τελλομένους. Vulgo perquam inepte σιελ-
λομένους. Extra omnem reprehensionem fuisset, qui prius
e conjectura reposuisset, & fatuum editorem esse arbitror,
qui ad hujusmodi sordes eluendas codicum opem expectet.

140 I N L I B R U M III.

Sciat tamen lector, nostrum τελλομένους in sex codicibus re-
pertum fuisse, sine ullo vulgatæ lectionis vestigio.

1392. κρηναῖαι. A. E. κρηνάων.

1393. οἱ μὲν ὀκλάξ. Vulgo legitur ὀδᾶξ, perquam
absurde. Istud ὀδᾶξ cum πίπτον neutiquam jungi potest,
& ὀδᾶξ λαζόμενοι ὁδοῦσι adeo ineptum est, ut Poëtæ tribui
non possit. Genuinum ὀκλάξ certissima conjectura repo-
suit Abreschius, Dilucid. Thucyd. p. 547. Describit Poëta
varios pugnantium casus: alii proni *in genua*, alii supini,
alii in latus cadunt. Prima in ὀκλάξ corripitur ante te-
nuem & liquidam, ut ἀπρίξ apud Theocritum in Hera-
clisco, 54.

Θῆρε δὺω χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα.

Quod monere vix necesse videtur.

1399. ὀμβρήσαντος. Perperam quatuor Regii ὀμβρίσαν-
τος. Similis menda sublata fuit I. 863.

1401. κλασθέντα ῥίζηθεν. Sic Cæf. & E. In A. C. κλη-
θέντα. B. κληνθέντα ῥίζηθεν. D. κλιθέντα. Virgil. Æn. IX. 435.

Purpureus veluti cum flos, succifus aratro,
languescit moriens; lassove papavera collo
demisere caput, pluvia quum forte gravantur.

1402. κατηφείη. A. E. κατηφίη. Vide ad 1007.

1406. ἦ κέ σφι. Sic A. B. E. Perperam vulgo ἦ κέ
σφι. In D. εἴ κε.

IN LIBRUM IV. NOTÆ.

V.4. *Ἡέ μιν*, id est, τὸν κάματον.

12. *βαθείης*. Genitivus est cum *ξυλόχοιο* construendus. Solæce vulgo legitur *βαθείης* in dativo plurali. Homerus *Il. φ'*. 573.

*ἡύτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον.*

& λ'. 415. de apro :

— — *ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο.*

Hic vero ducem suum deseruit Oxoniensis. Nam quum Hæltzlinus perite edidisset *βαθείης*, ille vitiosam priorum editionum lectionem *βαθείης* reposuit. En hominis fidem & iudicium !

14. *οἴσατο*. Sic bene quatuor Regii & Cæf. Vulgo *οἴσατο*.

18. *λαυκανίης*. Perperam tres Regii *λευκανίης*. Etymol. M. *λαυκανίη*, ὁ λαιμός· ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως. Sic etiam Eustathius p. 531. *λαύω*, ἐξ οὗ ἀπολαύω, καὶ *λαυκανία*, ὁ λαιμός. — *ἐπεμάσσατο*. Sic bene Cæf. Vulgo *ἐπεμάσσετο*.

20. *ὑπὲρ μόρον*. Sic divisim scriptum in A. E. Vulgo *ὑπέρμορον*.

24. *κόλπων*. Sic recte quatuor Regii & Cæf. Subaudienda præpositio *ἐκ* vel *ἀπὸ*. *ἐχέυατο ἐκ τῶν κόλπων κατὰ τοῦ Φωριαμοῦ ἄμυδις πάντα τὰ φάρμακα*. *Confestim e sinu suo medicamenta omnia defudit in arculam*. Scilicet extraxerat medicamenta, illud selectura, quo mortem sibi con-

142 I N L I B R U M I V.

scisceret. Vulgo κέλπον, sensu, si modo sensus aliquis in ea lectione est, e diametro opposito.

26. κύσσει. Perperam vulgo κῦσει. Vide ad I. 1238. Virgil. Æn. II. 490.

Amplexæque tenent postes, atque oscula figunt.

33. δαίρραϊσε, sine importuno v. Sic A. D. E. Virgil. Æn. IV. 657.

Felix, heu nimium felix, si litora tantum
nunquam Dardaniæ tetigissent nostra carinæ.

Supra v. 29. perperam in A. E. αἰνῆ pro αἰδινῆ.

36. ἦν τε νέον. Sic libri omnes scripti & editiones primariæ. In sola Basilcensi, typothetæ, ut videtur, errore, excusum νέον, quod adsumsit Batavus.

43. γυμνοῖσι. Sic A. B. E. Super. v. pro αἰδαῖς in Cæs. scriptum αἰδῆς.

50. ἔνθεν ἵμεν νηόνδε. Sic recte Hartungus lectionem constituit. Vulgo, male distinctis vocibus, legitur ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε. Hoc solus e Regiis B. exhibet, alia margini adscripta lectione, quam quatuor ceteri unicam agnoscunt, ἔνθ' ἄρα νηὸν μὲν μάλ' ἐφράσσασατο, e scioli emendatione.

59. σῆσι, κύον, δολίησιν αἰδαῖς. Vulgo σεῖο — δολίαισιν. Codd. A. E. σῆς habent, ob metrum mutandum in σῆσι. Iidem κύων præferunt. δολίησιν est in Cæsareo. V. 64. pro ἔρχεο Pierfonus reponi vult οἶχεο, absque ulla necessitate; prius agnoscunt libri omnes.

73. τεκμήρατο. Hoc flagitat temporum ratio. Perperam vulgo τεκμαίρετο.

77. μετὰ τήν γε. Quatuor Regii τήνδε. Codices omnes ἐλάσσκον. Vulgo ἐλάεσκον.

80. ἄπ' ἱκρίοφιν. Sic optime B. in margine. Vulgo ἐπ'—

86. πρὶν τόν γε. Vulgo minus bene τόνδε.

88. ἐν σοῖσιν ἐταίροις. Sic bene sex codd. editiones Aldina, Parisina, Basileensis. Perperam ceteræ ἐπὶ.

94. θάρσυνέν τε. In D. φώνησέν τε.

97. ἐνὶ θήσεσθαι. Codices sex ἐνιστήσεσθαι. Vulgo ἐνίσλησασθαι. Futurum merito reponi volebat Stephanus. Sed σλήσασθαι ἀκαιτὶν Græcum non esse, recte statuit Pierfonus, cujus optimam emendationem recepi.

103. Homerus Il. τ'. 242.

αὐτίκ' ἔπειθ' ἄμα μῦθος ἦν, τέλειεσθ' οὖν δὲ ἔργον.

Ovidius Metam. IV. 549.

-- -- -- res dicta secuta est.

Terentio, dictum factum: Gallis, aussitôt dit que fait.

111. ἀλευόμενοι. Minus bene vulgo ἀλευάμενοι. Illud flagitat temporum ratio.

116. κεκμηότα. Perperam in tribus Regiis & Cæf. κεκμηκότα. Vide ad III. 234.

117. νώτοισι. Sic Cæf. & E.

119. εἶσατο. A. E. e glossmate δείματο.

121. Ερμείης. Vulgo Ερμείας. In D. Ερμήεις.

125. Virgil. Æn. VIII. 622.

-- -- -- qualis, quum cærulea nubes
solis inardescit radiis, longeque refulget.

126. φλογερῆσιν. Sic recte A. B. E. Cæf. Perperam vulgo φλογεροῖσιν.

127. αὐτὰρ ὃ γ' ἀντικρύ. Vulgo ὃ ἀντικρύ -- τείνατο. Sic D. Vulgo τείνετο.

129. νισσομένους. Sic D. uti Stephanus edidit. ροίξει δὲ πελώριον. Virgil. Æn. III. 172.

Clamorem immensum tollit: quo pontus & omnes
intremuere undæ, penitusque exterrita tellus
Italia, curvisque immugiit Ætna cavernis.
& VII. 513. Alecto ex Inferis a Junõne excita,

ardua tecta petit stabuli, & de culmine summo
 pastorale canit signum, cornuque recurvo
 Tartaream intendit vocem: qua protenus omne
 contremuit nemus, & silvæ intonnere profundæ.
 audiit & Triviæ longe lacus: audiit amnis
 sulfurea Nar albus aqua, fontesque Velini:
 & trepidæ matres pressere ad ubera natos.

Terrore perculsorū infantium, matrumque eos foventium
 imaginem, movendo affectui idoneam, plenius expressit No-
 ster, unde præcipua lineamenta fuit Romanus. Apollo-
 nio prævit Euripides, apud quem Chorus in Troadibus
 Trojæ excidium deplorans, hæc canit, v. 559.

Φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
 βοὰ κατεῖχε περγάμων
 ἔδρας· βρέφη δὲ φίλιστα περὶ
 πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας
 ἐπιοημένους.

134. συνάμφω. Melius sic conjunctim scribitur, quam
 divisim, ut vulgo.

142. εἰλίγοισιν. Glossa, συστροφαῖς. In scriptura hujus
 nominis nil variant codices. De ea vide Jo. Pierſonum ad
 Mæridem p. 196. ubi conjicit εἰλιγμοῖσιν, vel εἰλίγησιν.

144. ἀζαλέσιν. Perperam in D. ἀζαλέοισιν.

145. κατ' ὄμματος. Sic recte A. C. D. E. Vulgo κα-
 τόμματον, quod quid sit nescio. -- εἶσατο, ἐπορεύσατο. Glos-
 sa, ὤρμησεν. Sic III. 739. εἶσομαι. Perperam in Cæs. εἶσατε.

150. ἀνελύετ'. Sic quatuor Regii & Cæs. Vulgo ἀνα-
 λύετ'. Virg. Æn. VI. 422.

-- -- -- immania terga resolvit

fusus humi, totoque ingens extenditur antro.

156. ἀρκεύθοιο, Juniperi. Habet arbor illa vim contra
 serpentes, ut docet Plinius libro XXIV. cap. VIII. "Ejus

„ duo

„ duo genera : altera major, altera minor. Utraque accen-
 „ sa serpentes fugat — sunt qui & perungant corpus
 „ e femine ejus in serpentium metu. „ Nihil ad rem fa-
 „ ciunt, quæ ad hanc vocem habet Scholiaſtes. Virgil. *Æn.*
V. 854.

— — — ramum Lethæo rore madentem,
 vique ſoporatum Stygia, ſuper utraque quæſſat
 tempora; cunctantique natantia lumina ſolvit.

157. *ἀοιδαῖς*. A. E. *ἀοιδῇ*.

163. *ἐσθνηῖα*. Sic quatuor Regii & Cæſ.

164. *ἔψηχε*. Sic C. D.

166. *ἤνωγε*. Sic A. E.

168. *ὑπάρβειος*. Sic bene quinque Regii: refertur ad
παρθένος. Vulgo *ὑπάρβειον*.

170. *δερχομένης*. Vulgo, ſoſcientibus meis codici-
 bus, *δερχομένη*. In Mediceo a ſecunda manu *δερχομένης*,
 quod multo elegantius & procul dubio genuinum eſt. Sig.
 III. 1010.

— — — *ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθεν θυμός*
αἰνῶ ἀειρομένης.

172. *παρειάσιν*. Sic A. B. C. E. Nec aliter in D. eſſe
 credo, quem codicem fere ad emendatum meum apogra-
 phum contuli. In Cæſ. *παρηΐασιν*. Aut *παρειάσιν*, aut, quod
 malim; *παρηΐσιν* legendum. Nam vulgatum *παρηΐασιν* Græ-
 cum non eſt.

175. *γίνεται*. Minus bene plerique codd. *γίνεται*. —
ἀχαιῖνέν. De hujus nominis ſignificatione & origine vide
 Salmaſium in Plinianis p. 156.

178. *νιſπομένοιο*. Sic D. & Cæſ.

182. *ἀνδρῶν ἢ θεῶν*. Sic optime D. ut dudum ante in-
 ſpectum illum codicem emendaveram. Vulgo *ἡδέ*.

187. *αἰτρός μὲν ἐρήτυε*. Vulgo legitur *ἄλλους*, quod,

ut Arnaldo, mihi quoque spurium videtur. Eruditi Viri conjecturam recepi, Lect. Gr. p. 242.

188. ἐνεῖσατο. Sic bene quatuor codd. In A. ἐν κείσατο. In E. ἐκείσατο. Perperam vulgo ἀνεῖσατο. εἶσατο κύρην ἐν πρύμνῃ ἀνδόμενος.

199. ἀλλ' οἱ μὲν. Sic perspicue in D. scriptum, ut in Guelferb. optime. Vulgo ἄλλοι μὲν. In A. C. ἄλλη μὲν.

206. ὥς φάτο, δυνέ τε. Perperam vulgo δύνε δέ.

208. Virgil. Æn. IV. 579.

-- -- dixit : vaginaque eripit ensē
fulmineum, strictoque ferit retinacula ferro.

210. νηῦς. A. E. ναῦς.

216. Virgil. Æn. VI. 309.

Quam multa in silvis autumnī frigore primo
lapsa cadunt folia.

219. μαιμῶντες. Sic bene quatuor Regii, a verbo μαιμῶω. Perperam vulgo μαιμῶντες. -- εὐτύκῳ. Codd. aliquot εὐποιήτῳ e glossmate.

226. νηῦς ἤδη, κρατεροῖσιν. Ordo est : ἤδη δὲ πόντον ὑπεκ-
πρὸ ἔταμνεν ἡ νηῦς, κρατεροῖσιν -- Perperam vulgo hic locus
interpunctus.

233. ἄξουσιν. Sic editiones Florent. & Aldina, ex iis-
que Batava : nec aliter scriptum reperi in A. C. D. E.
Cæf. Perperam Parisina, & ex ea Stephanus ἄξουσιν.

237. εἰρύσαντο. Perperam vulgo εἰρύσαντο. Vide Clar-
kium ad Il. χ'. 306.

243. ἴκοιτο. Sic ad linguæ normam scribendum : non,
ut vulgo, ἴκηται. Vide ad III. 1135.

244. ἐν τρίτῃ. Sic D. Vulgo ἐν.

245. ἀκτῆσι. Vulgo ἀκλῆσι. Illud præfert D.

247. ὅσσα κούρη τιτύσκελο, πορταίνουσα Θυλῆν. Hic est
verborum ordo, quorum perspicuus sensus. Male vulgo

legitur θυγαῖ. Nostram lectionem exhibet cod. D. Tum vulgatum πορσανέουσα, quod temporis est futuri, quum syntaxeos ratio respuat, omnino in πορσαίνουσα mutari debuit.

251. ἔ βα. Sic scriptum in E.

255. ἀνώϊστος δὲ ἐτέτυκτο. Sic distinctæ voces in A. D. E. Vulgo δὲ τέτυκτο.

257. νέυμεθ' ἐς Ορ-- Sic primus edidit Aldus, cujus lectionem confirmant quinque Regii. Sic quoque Parisina editio, a qua hic discessum fecit Stephanus, Florentinæ lectionem revocans νεισόμεθ' Ορχομενόν. -- τὴν ἔχραεν. Eliphsis sic supplenda: τὴν ὁδόν, ἣν ἔχραεν.

267. ἦμος ἕτ'. Sic recte quinque codd. Perperam in A. insertum, δέ. Vulgo mendose ἦμος ἕτ' --

269. ποταμὸς Τρίτωνος εὐρύος. In quinque Regiis Τρίτωνος εὐρύος. In Cæf. ut in Florent. editione Τρίτων εὐρύος. Aldus, e conjectura, ut videtur, καλλιῦρος invexit. Si Τρίτων in codicibus, quos inspexit, reperit Aldus, promptior erat emendatio, ἡύρύος. Sed optima est codd. Regionum lectio. ποταμὸς Τρίτωνος, idem est, quod ποταμὸς Τρίτων, ut II. 1267. πτόλιν Αἴης, pro πτόλιν Αἴην, & III. 1094. Ορχομενοῖο ἄστυ, pro ἄστυ Ορχομενόν.

271. ἄλῃς. Adverbium hoc ad ἀνάσπαχούσιν pertinet, non ad præcedens verbum δεύει. Prava est recentiorum editionum interpunctio. Nos, flagitante sic sensu, veteres sequimur & codices. προχοῇσιν ἀνάσπαχούσιν. Sic bene quatuor Regii. Vulgo προχοαῖσι δ' ἀν-- Euripides initio Helenes:

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθεναι ῥοαί,
ὅς, ἀντὶ δίας ψεκᾶδος, Αἰγύπτου πέδον,
λευκῆς τακείσης χιόνος, ἀρδεύει γῆρας.

275. νάσσατ'. Glossa, κατώκιστε. Vide notata ad I. 1356.

278. οὗς ὅς γε. Vulgo, titubante versu, legitur ὅγε.

279. γραπίῦς. Sic accentu notandum hoc nomen; non, ut vulgo, γράπις. Substantivum est γραπίς, γραπίς: accusativus pluralis, γραπίδας, γραπίδες. Glossa νόμους. Nomen κύρβιας, quod sequitur, ἐπεξηγητικῶς additum. Libri omnes γράπις præstant, bene quoad scripturam, male quoad tonum. E. conjectura, sed ea neutiquam probanda, Gesnerus in Prælectione I. de Phœnicum navigationibus extra Columnas Herculis p. 434. citat γραπίς κύρβιας. — εἰρύνονται. Perperam E. εἰρύνοντο. Vide ad III. 895.

281. ἐπινισσομένοισιν. Sic Cæf. In D. ἐτινισσομένοισιν.

286. ὑπὲρ πνοιᾶς. Vulgo ὑπὲρ πνοιῆς. In D. ὑπὰ πνοιῇ. Vel ὑπὰ πνοιῇ, sub flatu, vel ὑπὲρ πνοιᾶς, ultra flatum, legendum. Hoc maxime probabile est. Regionem quamdam hyperboream fingebant veteres, quo incognita omnia locabant.

288. Θρηκῶν. Perperam vulgo Θρηίκων. Vide ad I. 821. ἐπιθήσεται præferunt quinque Regii. Vulgo ἐνιθήσεται.

291. σχιζόμενος, scilicet ὁ ποταμός. Perperam tres Regii σχιζόμενον.

292. γαίη ὅς ὑμετέρη. Sic bene A. B. E. Loquitur Argus in Colchide natus. Præterea sic scribendum esse e seq. versu manifestum est. Mendose quidem D. sed tolerabiliori menda, in utroque versu primam personam præfert. Mox vero γαίης ὑμετέρης, transpositis vocibus, vitato hiatu, in quatuor Regiis scriptum.

294. τοῖσι δέ. Sic editiones primariæ. In Parisina, addito sine necessitate fulcro, τοῖσιν. Illud in C. reperi.

297. ὅπη καὶ ἀμεύσιμον ἦε. Genuinam & elegantem lectionem in Etymol. M. latentem feliciter detexit, sedique suæ perite restituit, sagacissimus Ruhnkenius, Epist. Cr. II. p. 54. Corrupte vulgo legitur ὅπη καὶ μόρσιμον ἦε. Virgil. Æn. II. 693.

-- -- de cœlo lapsa per umbras

stella facem ducens multa cum luce cucurrit.

298. κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες. Id est, καταλιπόντες αὐτόθι. Divisim in codicibus scriptæ illæ voces, uti recte excusæ sunt in Stephani editione.

303. Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι. Perperam D. E. αὖ ἄλλοι. Alibi commutatæ illæ particulæ. Vide ad II. 65.

306. Καλὸν, hic proprium est, non appellativum. Plinius L. IV. sect. 24. ubi Istri ostia recenset: "Secundum, ostium Naracustoma appellatur: tertium Calonstoma, juxta insulam Sarmaticam.

308. πανέσχατον. Perperam Cæs. & Regii aliquot πανέσχατον, vel παρ' ἔσχατον. Similis menda observata ad III. 1196.

312. καλέουσι Νάρκος. Perperam vulgo καλέουτιν Αρηκος. Hoc modo in E. scriptum: in ceteris Regiis καλέουσιν Αρηκος. Confirmatur nostra lectio e Plinii loco supra citato, ad quem videndus Harduinus, & Salmasius in Plinianis p. 131.

315. κατ' ἀκροτάτης. Tres Regii ὑπ' ἀκρ—

316. εἰαμενῆσι. Vulgo εἰαμεναῖσι. Pastoris, qui navem nunquam ante vidisset, ut procul divinum ἔσ novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit, admirantis & perterriti verba, ex Attii Tragœdia, vide apud Ciceronem de Nat. Deorum II. 35.

319. πάρος ποτε. Sic recte B. D. Tres ceteri Regii παθε. Vulgo ποθί. Ordo: οὐ γὰρ πώποτε πάρος γε ἴδοντο.

320. Σίγννοι unico v scriptum in A. B.

321. αὐτ' οὖν. A. C. E. αὐτ' αὖ.

323. ἐπεὶ τᾶσθαυρον. Id est, τὸ Αἰγυριον.

324. Καυλιακοῖο. Sic quinque Regii; quam lectionem sequuntur editiones Aldina & Parisina. Καυκασίῳ habet

Florentina, & ex ea Stephanus. Præter Scholiastem, scripturam nostram tuetur Stephanus Byzantinus in *Καυλικαί*.

324. *πεδίον τε τὸ Λαύριον*. Sic quidque Regii. Mendose vulgo *πεδίον τε Ταλαύριον*. Facilis erat emendatio e v. 321.

330. *Βρυγηίδας*. Perperam vulgo *Βρυτηίδας*. Vide v. 470. & Stephanum Byzantinum in *Βρύξ*.

331. *τῶν ἥτοι*. Sic bene E. Inutilem particulam δὲ vulgo inferunt.

333. *πολλῶν λίπον ἔνδοθι*. Mendose vulgo *πολλόν*. Quatuor Regii & Cæf. *πολέων*. Vide ad III. 21.

340. *συνθεσίας -- ἐτάμυντο*. Sic bene quinque Regii. Vulgo *συνθεσίη*, quod margini in B. adscriptum. *ἀλευόμενοι*, flagitante temporum ratione, pro vulgato *ἀλευάμενοι*, edidi.

341. *ἐπεί*. Sic recte quatuor Regii. Vulgo mendosissime *ἐπί*. Commutatas has voces jam observavimus. Vide ad III. 1171.

343. *εὐδικίη*. Perperam codices aliquot *εὐθυδικίη*.

345. *τῶδε γὰρ πέλεν*. Codices, titubante versu, *τὸ γὰρ πέλεν*. Emendatum in Florent. editione *τό γε γὰρ*: in Aldina *τό τε γὰρ*: neutrobi bene.

348. Post hunc versum vulgo legitur ineptissime huc retractus libri II. v. 1186.

εἴτε μετ' ἀφνειοῦ θείου πόλιν Ορχομενοῖο.

In Florent. editione & plerisque codicibus, fœdiori adhuc menda, *ἀφνειοῖο θείου*. Postquam versus ille in textum intrusus fuit, intellexit ludimagister aliquis, absurdum ex triplici illa conditione sensum emergere, cui vitio ut mederetur, εἴτε sequentis versus mutavit in *καί τε*. Hoc exhibent A. B. D. E. In quæstione de Medea habenda unicuique hoc dispiciendum erat, an Colchis tradenda esset, patri restituenda, nec ne? Si Colchis abjudicaretur, iudicium

parum intererat, Orchomenumne peteret an Theſſaliam. Ridicula hic Orchomeni mentio, tanquam urbis extra Græciam ſitæ: nam Ελλάς apud Noſtrum univerſam Græciam notat. Medæ pulcherrima expoſtulationo cum illa Didonis apud Virgilium Æn. IV. 305. & Ariadnes querelis apud Catullum LXII. comparari ſolet.

356. λαδιφροσύναις. Sic recte B. D. Cæf. Barbare vulgo λαδιφροσύναις. Mox perperam quatuor Regii ἀνέηκαν.

359. ὑποσχέσεις. Vulgo ὑποσχεσίαι. Illud dant A. B. D. E. Iidem v. ſeq. ἤς habent, non, ut vulgo, αἱς.

362. νοσφισάμην. Gloſſa, κατέλιπον. Homerus Odyſſ. τ'. 339.

-- -- ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόμεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰών.

& 579.

τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσάμεν τὸδε δῶμα
κουρίδιον.

& δ'. 261.

-- -- ἄτην δὲ μετέσπεινον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κῆϊσι φίλης ἀπὸ πατρὸς αἰῆς,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσάμεν, θάλαμόν τε, πόσιν τε.

Qui νοσφισσάμεν ibi legunt ad Venerem relatum, ſignificationem illi verbo tribuunt Homero inuſitatam.

363. λυγροῖσι. Sic A. E. Cæf. In D. λυγροῖσι.

368. Andromache ad Heclorem, Ιλ. ζ'. 429.

Εκτορ, ἀτὰρ σὺ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἡδὲ κασιγνήτης, σὺ δ' ἐμοὶ θαλερὸς παρακίτης.

370. πρόφρων ὑπερίστας. Mendose vulgo & absurde προφέρων. Homerus Ιλ. ξ'. 357.

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι.

Noſter III. 131.

εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρεὺς, ὃ τίς κεν εἴπω.

Passim hoc nomine utitur uterque Poëta. Hic autem *νυν* valet *οὖν* vel *δὴ*: perperam vulgo *νύν*.

371. *ἐποιοῦμενος βασιλῆας*. Sic recte quatuor Regii. *Mendose* vulgo *βασιλῆος*.

374. *ἀμῆσαι*. Infinitivus aoristi activi, pro imperativo, ut III. 1032. infra 761. & alibi passim. Scriptura est codicum & editionis Aldinæ. Vulgo *ἀμησηαι*. Hac significatione activa forma usitatur.

375. *ἐπὶ ἧρα φέρωμαι*. Id est, *ἐπιφέρωμαι ἧρα*. Vide Hefychii Interpretes ad *ἦ βλ*. Perperam vulgo *ἐπίηρα*.

377. *τῷ ἐπίσχετε*. Sic codd. A. B. Cæf. & Aldina editio. In E. *τῷ ὑπόσχετε*. Vulgo *ῶ*.

380. *οἶα ἔοργα*. Sic codd. sex. Vulgo *οἶά τ' ἔοργα*.

383. *ἐπικυδίαεις*. Sic conjunctim quatuor Regii. — *μνήσαιο δέ κεν ποτ'* — *Mendose* vulgo *καί ποτ'*. Non optat, sed minatur, ut v. 381. Particula *κεν* hic omnino necessaria est.

385. *ἐκ δέ τε πάτρης*. Perperam vulgo, *ἐκ δέ σε πάτρης αὐτίκ' ἰμαί σ' ἐλάσειαν Ερινύες*. Alterutra in sede pronomen *σε* spurium est. Paulo melius A. E. *ἰμαί γ'*.

389. *ἐπιβλίζοντες*. Nescio ex quo corruptelæ specu prodiit lectio trium Regionum *ἔπειθ' ἵζοντες*.

390. *δὴν ἔσσειθ' εὐκηλοι*. Sic optime Cæf. Vulgo *ἔσσεισθε ἔκηλοι*.

391. *ἀναζέουσα βαρὺν χόλον*. Sic perite emendat Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 68. corrupte vulgo *ἀνιάζουσα*. Verbum *ἀνιάζω* sæpe neutraliter adhibetur, ut III. 1138. I. 299. & alibi: unde apud Hefychium *ἀνιάζειν*, *ἀνιάσθαι*. Sed *ἀνιάζειν χόλον* mera est barbaries.

393. *ἐν δὲ πεσεῖν αὐτῇ μαλερῷ πυρί*. Hinc Dido apud Virgilium, *Æn.* IV. 604.

-- -- faces in castra tulissem,

implexissemque foras flammis, natumque patremque

CUM

cum genere extinxem, MEMET SUPER IPSA DEDISSEM.

400. ἄγοιτο. Scilicet Αψυρες. Perperam vulgo ἄγοιτο. Illud, flagitante sententia, olim reposueram, & multo post in D. perspicue sic scriptum reperi. Subauditur particula potentialis ἄν.

402. ὅπου καί. Sic bene quinque Regii. Vulgo ἀμείτρως, ὅ τι καί.

405. εἰσαίοντες — ἦρα φέροιεν. Optima hæc & genuina est lectio, quam e pravis singulorum codicum concinnavi. In A. B. C. ἀντιόωντες — φέροιεν. E. ἀντιόωντο — φέροιεν. Cæf. ἀντιόωντες — φέροντες. Denique D. εἰταίοντες — φέροντες. Prius optimum videtur: quatuor codicum consensu confirmatum φέροιεν sumpsi. Sensus est: *Neque finitimi, audita Regis morte, Colchis auxilium tulerint.* Vide infra 497. ἐσαθρήσαντας ἑκάστω. Si Colchi Regis necem celarent, ita ut facinoris fama ad regionis incolas non perveniret, manerent illi in eadem sententia & Colchos omni ope juvarent. Itaque ut ab horum societate finitimi seducerentur, necesse erat, ut illis mors Regis innotesceret. εἰσαίοντες igitur sententiam illustrat, cui minime prodest ἀντιόωντες. Hujus enim notio in ἦρα φέροιεν continetur. *Colchis auxilium ferre nihil aliud est, quam Minyis adversari.*

408. καὶ δ' ἂν — ὑπειξάμην. Vulgo οὐδ' ἂν — ὑπειξομαι. In quatuor Regiis καὶ δ' ἂν repertum, quod verum esse sententia ostendit. Tum codices omnes & editiones primariæ ὑπειξομαι, metro titubante, cui melius, quam sensui, consuluit Basileensis, invecito ὑπειξωμαι. Scripsit Poëta ὑπειξάμην. Ipse vero Colchis arma inferendi necessitate solutus fuerim, quum mihi transitum non intercludent. Rite procedit phrasis: οὐδ' ἂν φέροιεν — καὶ δ' ἂν ὑπειξάμην. Perperam libri aliquot πολεμίζειν. Genuinum esse ὑπειξάμην, præter alia ostendere possit consensus librorum in sequen-

tis verbi scriptura per $\pi\lambda$, quæ in πόλεμος & derivatis fere locum non habet, nisi præcedente vocali brevi ob metrum producenda.

409. διατμήξωσι. Sic quatuor Regii. Vulgo διεξείρωσι, quod glossema sapit, in E. & Cæf. fæde depravatum, διεξίωσι. Supra 328. ὑπέιμήξαντο κελεύθους.

410. ὑποσαίνων. Sic scriptum in A. C. D. E. Cæf.

412. μητιάσθαι. Sic A: E. Vulgo μητίσασθαι.

416. Φαιδρωῖς. A. B. D. Φαιδρῶς, superscripto altero in A.

417. Hæc intelligo, tanquam si plenius sic scriptum esset; εἰ κέν πως πεπίδοιμι κήρυκας ἀπέρχεσθαι, καὶ συναρθῆσαι τὸν Αψυρτον οἶδεν οἶον τοῖς ἐμοῖς ἐπίεσσι. Si forte præconibus persuasero, ut, quum frater meus accesserit, a nobis discedant, solumque eum mecum committant. Si enim colloquio interessent præcones, opprimi non posset Apstyr-tus. Erant autem illi præcones ministri publici templi Dianæ, quibus Medææ custodia mandata.

419. τόδε γ' ἔργον. A. B. E. τόδε τ' ἔργον. Vulgo τόδε ἔργον.

421. ἡρτύναντο. Sic D. Vulgo ἡρτύνοντο.

426. μεταῦτις. Sic conjunctim in codicibus scriptum. Manifesta imitatio loci Homericæ de sceptro Agamemnonis Δ. β'. 101. Confer Moschum in Europa 37.

427. πολέσι μετὰ. Sic A. C. E. Vulgo πολέσιν.

434. Κνωσέθεν. Geminari non debet in hęc nomiae litera sibilans, ut e nummis & lapidibus constat. Cnosia regna apud Virgilium, & Cnosia litora apud Catullum accuratiores editiones exhibent.

435. ἡ δέ γε. Sic A. E. Vulgo ἡ δὲ ὅτε.

438. ὥς κεν. Non minus bene scriberetur ὥ κεν.

440. περί. Sic codices. Adverbium est, non præpositio.

445. Virgil. Æn. IV. 412.

Improbe Amor, quid non mortalia pectora cogis?

454. ἦεν, ab εἶμι, πορεύομαι. Perperam vulgo ἦεν.

458. ἐπεδήσατο. Perperam vulgo ἐπεδήσετο. Vide Clar-
kium a Iλ. β'. 35. Simili menda in sequenti versu Floren-
tina editio habet πειρήσετο. Librariorum imperitiæ debentur
istæ formæ δύσετο, βήσετο, εἴσετο, & si quæ aliæ hujus
commatis in libris occurrunt, quas Græcitas non agnoscit.

460. Perperam vulgo distinctus hic locus, & male
posita parentheseos signa. Ordo est: πειρήσατο μύθοις εἰς
κασιγνήτης, οἷα ἀταλὸς παῖς πειρήσεται ἂν χαράδρης χειμε-
ρίης, ἣν οὐδὲ αἰζηοὶ διαπερέωσιν. In quatuor Regiis pro οὐδὲ
δι', scriptum οὐδέ κεν, non male ad sensum, modo apte-
tur tempus verbi, reponendo περὶ ὧν. Sed bonam per se
vulgatam tuentur alii codices.

464. πυκνωῦ ἐξᾶλτο. Sic legendum. Vulgo πυκνωῖο
ἐπαῖλτο. In D. & Cæf. πυκνωῦ.

467. τυπέντος. D. πειπόντος.

470. Βρυγοί. Perperam in E. Φρυγοί. Tum codices
omnes ἀντιπέρηθεν.

472. χερσὶ μέλαν. Sic D. E. Cæf. recte. Vulgo χερσίν.

474. ἀργυρέην. Quatuor Regii hic ἀργυρέην exhibent,
merito damnatum ad III. 835. Solus E. ἀργυρέην.

477. ἐξάργματα τάμνε θανόντος. Tragicis μασχαλίζειν
hoc dicitur, ut Sophocli in Electra 444.

ὕψ' ἥς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη.

Vide Hefychii interpretes ad V. μασχαλίσματα.

478. ἀπέλειξε φόνον. Perperam A. C. D. E. φόνον. V.
seq. C. E. ἐλάσθαι. D. ἀλέσθαι. Nostras lectiones tue-
tur auctor Etymol. M. in ἀπάργματα, p. 118.

480. κρύψε νέκυν. Sic bene editiones Florent. & Al-

dina: non, ut ceteræ, κρύψεν. Illud in A. B. E. Cæf. observavi. Sed Regii minus bene νεκρόν habent. D. κρύψει νεκρόν.

485. Κόλχων — σόλον. A. E. Κόλχον — σόλον. Non male, nec sine quadam elegantia specie.

490. ἦντησε μεμαώς. Sic bene Cæf. Vulgo ἦντησεν.

491. ἀμφ' αὐτοῖο μέλντο. E. sine sensu, ἀμφ' αὐτοῖσι. Scribere poterat Poëta, ut III. 1172. ἀμφ' αὐτῷ ἐμέλντο. Sed præstat librorum lectio. ἀμφι & περὶ hoc significatu cum secundo & tertio casu perinde construuntur.

492. πυκινὴν. Sic Florent. editio & cod. Guelferb. Pessime Aldus πυκινῆς edidit; quod non ceteræ solum editiones servarunt, sed tenent etiam codices omnes mei, ex librarii errore. ἔνθα δὲ ἐξόμενοι πυκινὴν βουλὴν μητιάσκον περὶ ναυτιλίας. Ineptum est βουλὴν περὶ πυκινῆς (vel ut aliquot habent e meis libris πυκνῆς) ναυτιλίας.

496. ᾧ ῥ' ἐπέχουσι. Sic optime D. Ceteri Regii ᾧ γ'. Vulgo ᾧ ἐπέχουσι.

497. ἰσαθρήσαντας. Sic D. Vulgo ἰπαθρήσαντας.

498. οὐχ ἓνα. Sic codd. sex, editiones Aldina & Parisina. Stephanus e Florentina εὐδένα. V. seq. perperam codd. aliquot οἷά τ'. V. 502. ἠδείη τέ κ' ἔπειτα: & v. 503. E. ἦνεσαν. Quæ diligentia meæ ostendendæ magis, quam utilitatis, causa observo.

504. ἐπεβρώντ'. Sic A. B. D. Cæf. In E. ἐπιβρώντ'. Perperam vulgo ἐπεβρώντ'.

513. ἐφορμηθέντες. Perperam in D. ἀφορμηθέντες. Similis menda in Dionysii Periegesi, e nostro eluenda, v. 489.

ἐξεῖς δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο

Αἰψύργου νήσων ἀναφαίνεσθαι ἄσπετος ὄλκος,

τάς ποτε Κόλχων υἱέας ΕΠΕΔΡΑΜΟΝ, εὗτ' ἐμύγησαν

ἶχνα μασιεύοντες ἀλήμονες Αἰητίνης.

Male ibi vulgo legitur ἀπέδραμον.

518. Εἰςχελεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Straboni p. 502. Εἰςχέ-
λαιοι ἦντι. De situ tumuli Cadmi & Harmoniæ apud En-
chelios Apollonio consensit Dionysius Perieg. 387. ubi hæc
de Adriatico sinu :

-- -- ἐπὶ δ' ἄσπετον ὀλκὸν ἄγουσα
Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται, ἄχρι κολώνης
εὐρέων τ' ἡλιδαίων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
κεῖνον δ' ἂν περὶ χώρον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
τύμβον δ' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει.
κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἡλλάξαντο,
ὅσπ' ὅτ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.

At tumulum illum in intimo sinus recessu ad Polam Istriæ
urbem collocat Callimachus, fragm. CIV.

οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῦ πόρου σχάσαντες ἔρετμά,
λαῖα παρὰ ξανθῆς Ἀρμονίης τάφιον
ἔσπυρον ἐκλίσσαντο. τὸ μὲν ΦΥΓΑΔΩΝ τις ἐνίσπει
Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε ΠΟΛΑΣ.

528. αἰεράμενοι. Sic bene quatuor Regii. Vulgo
αἰερόμενοι.

532. ἰδρυθεῖεν. Vulgo ἰδρυθεῖεν. Vide ad III. 1269.

536. ὥς κεν — πέληται. Male vulgo, non observata
temporum ratione, πέλοιτο.

537. καταυλόθι una voce in codicibus, ut in Parisina
editione.

539. Post hunc versum in recentioribus editionibus le-
gitur iste, genuinus quidem, sed alienissimo loco perquam
absurde positus,

τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναϊεν · ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.

qui nobis est 545. Versus ille in editionibus Florent. &
Aldina positus est post v. 540. quàm sedem occupat etiam
in E. Prorsus abest in codd. A. C. D. In B. omissus qui-
dem est in textu; sed margo eum exhibet, cum signo il-

lius sedem indicante post v. 539. Signum autem in litura est, eique alterum subiectum, versum remittens post v. 547. Quamlibet e tribus indicatis sedibus elegeris, quo fluctuantem illum versum stabiliās, illum exturbabit sensus, cui nullibi aptari potest, & spurius videbitur. Temeritatis crimen effugeret, qui istud de eo ferret iudicium, suffragantibus tribus ad minimum codicibus: nec aliter diu existimavi. Sed forte fortuna in librum incidi, ubi hunc Apollonii locum citatum reperi, longe aliter constitutum, quam eum usque antehac legeram. Auctoris vero, doctrina non minus quam dignitate EMINENTISSIMI, ANGELI QUIRINI, Cardinalis Romani, ea fuit religio & modestia, ut nemo suspicari possit optimi Poëtæ textum ab eo interpolatum fuisse; sed lectionem illam, quam post eum secutus sum, eruerat procul dubio Vir eruditissimus e codice aliquo præstantissimæ illius Pontificiæ Bibliothecæ, cui præfectus fuit. Vide Primordia Corcyræ, p. 28. Jam causâ omissionis illius versus in aliquot codicibus, & omissionis in omnibus versus 544. lectori in oculos incurrit. In codice D. permultæ sunt lacunæ, ex eadem librarii oscitantia: ille enim, quoties fere paucis interjectis duo versus iisdem vocibus finiuntur, intermedios omisit.

546. οὐ γὰρ ὄγ' ἦβήσας. Quinque Regii οὐδ' ἄρ' ὄδ' ἀκμάσας. Metro congrueret ἀκμάσας. Sed glossēma est. αὐτῇ ἐν ἐλδετο. Perperam vulgo ἐνέελδετο, quæ absurda compositio est. In A. & D. divisim scriptum ἐν ἐέλδετο: in B. ἐνέλδετο. Ordo est, οὐ γὰρ ὄγ' ἐλδετο ναίειν ἐν αὐτῇ νήσῳ. Bene itaque rescripsimus ἐν ἐλδετο.

547. κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο, *subiectus superbo imperio Ναυσίθοι.* εἶναι ἐπὶ τινι, *in potestate alicuius esse.* ὀφρύεις *superbiam* notat. Interpretis indiget Shawii ver-

fio, *dominantis sub Superciliis Nausithoi*, quæ verba omnibus Hæltzlini tenebris obscuriora sunt. Tanti non erat novam versionem facere.

565. Δυσκέλαδος non appellativum est, sed proprium. An revera hoc nomine extiterit insula, necne, aliis disquirendum relinquo: sed geminata copula, eam fuisse Poëtæ nostri sententiam, manifesto ostendit: eique potius quam If. Vossio fidem habuerim. *Celadussæ* apud Plinium nihil aliud esse videtur, quam corruptum e *Dyscelados* nomen.

566. παρὰ Κέρκυραν. Sic bene Aldus. Florentina παρὰ, quod exhibent etiam A. D. E. Cercyram Afopi filiam a Neptuno in Corcyram Phæacum, non in Melænam translata fuisse, alii auctores tradunt. Vide Diodor. Sic. p. 316.

47. V. seq. pro κούρην, in D. Νύμφην.

573. Κερωσσόν. Sic A. D. E. Vulgo Κερωσσόν.

577. ἀμφ' αὐτοῖς. Codd. sex αὐτοῖς: minus bene. Vide ad III. 439.

579. ἀνίκερὺν ταῖς αὐτῆς — Sic A. B. E. Cæf. In C. ταῖς δ' αὐτῆς. Vulgo τοῖς δ' αὐτῆς, quod exhibet D. & in B. margini adscriptum est.

580. νήσου ἐπὶ κραναῆς. ἐπὶ, motum ad locum significans, sic cum genitivo constructum vide in Æschyli Prom. v. 663. & quæ ad eum locum notavi.

582. αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ. Sic optime codd. A. B. D. E. Cæf. Absurde vulgo αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ. -- τό δ'. Sic scriptum in E. Vulgo τόδ' ῥ'. Vide ad I. 526. ubi eadem versus clausula, & sequens integer extant.

586. οὔτε πέρους. Quatuor Regii & Cæf. πόνους.

588. νίψει. Sic bene Florent. editio, & ex ea ceteræ. Plerique codd. νίψειεν. In D. a prima manu νίψει. Postmodo ν superscriptum.

591. Πέρσης. A. B. Πέρρης. In hoc alteri ε superscri-

ptum ε. In E. Πέρρη τε. Ex Atticisimi usu error imperitorum librariorum ortus, qui crediderunt Πέρρη scribi debere, ut Τυρρήνός pro Τυρσηνός: ἄρρη pro ἄρσην. Fuit autem Πέρση Oceani filia & Tethyos, quam Hesiodus Theog. 356. Perseïdem proprio nomine, non patronymico, vocat:

Περσηῖς τ', Ιάνειρά τ', Ακάστη τε, Ξάνθη τε.

& 955.

Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ωκεανίνη

Περσηῖς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Homero, Odyss. κ'. 139. eadem illa Oceani filia Πέρση appellatur:

Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,

αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.

ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,

μικτρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ωκεανὸς τέκε παῖδα.

Hecate autem Dea πατρωνυμικῶς appellatur Περσηῖς, ut III. 467. 478. & alibi, quia Persæ Titanis filia erat. Apollodorus: Πέρσου δὲ καὶ Ασπερίας Εκάτη. Hesiod. Theog. 409.

Φοίβη δ' αὖ Κοῖου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν - - -

γείνατο δ' Ασπερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης

ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.

ἣ δ' ὑποκυσσαιμένη Εκάτην τέκε.

596. ἔς τ' ἔβαλεν. Vulgo minus bene ἔς δ' ἔβαλεν. -- ἔς τε, donec, ut 690. 849. & alibi.

597. τυπείς. Glossēma πληγείς, frustra renitente metro, genuinæ lectionis locum occupavit in quatuor Regiis.

599. πολυθενθῆος. Sic Florent. editio, bene. Aldina & Parisina πολυανθῆος, qua in menda consentiunt sex mei codices.

601. τανύσας. Sic B. D. E. Cæf. Vulgo τανύσας. A. C. τανύσαι. Vide infra 771. Virgil. Æn. VI. 239.

Quam

Quam super haud ullæ poterant impune volantes
tendere iter pennis.

602. μεσηγύ. In D. μεσσηγύ. Vulgo μεσηγύς.

604. ταναῶσιν ἐλιγμέναι αἰγείροισι. Perperam A. D. E.
ταναῶσιν. In Florent. editione ταναῶσιν ἐφήμεναι αἰγείροισιν :
quod nobis Heliades repræsentat, tanquam aves, arborum
ramis insidentes. Melius illis foret, si sub arboribus fede-
rent, ὑφήμεναι, quomodo scribendum esse olim arbitratus
fui. Nam quod ἐφήμεναι vertunt *indutæ*, id quovis nomine
appellari sinam, modo ne interpretatio dicatur. *Indutæ*
esset ἰφειμέναι, ἐπισιμέναι: sed ἐφήμεναι nihil aliud est quam
insidentes. In Aldina, Parisina, Basilcensi, αἰείμεναι, quam
lectionem quinque exhibent codices. Hoc vero quid sit
juxta cum ignorantissimis scio. Denique in D. extat per-
spicue scripta illa lectio, quam secutus sum, ἐλιγμέναι,
involutæ, *indutæ*. Participium ἐλιγμένος eodem significatu
occurrit in Homérico in Mercurium hymno, v. 304.

σπάργανον ἄμφ' ὅμοισιν ἐλιγμένος.

Perinde autem est, utra constructione dicas ἄμφελιγμέναι τὰ
σώματα αἰγείροις, aut ἄμφελιγμέναι τοῖς σώμασιν αἰγείροις.
Lectioem hanc sensui & linguæ satisficientem, codicis-
que auctoritate firmatam recipere debui. Superest tamen
aliquid quod serpulum injicere possit, nempe vox βλεφά-
ρων, Heliadibus, postquam in arbores mutatæ fuerunt, non
amplius conveniens. Aliter Ovidius:

Inde fluunt lacrimæ: stillataque sole rigescunt
de ramis electra novis.

Sed, licet populis involutas, eas dicit Poëta μύρεσθαι κι-
νυρόν μελέας γόνυ: fingit itaque flebiles puellas arborum
cortice velatas, sub eo tegmine & pristinos sensus, eun-
demque corporum habitum, servasse. De Phæthontis foro-
rum numero inter auctores non constat. Hyginus fabula-

rum initia, quatuor recenset: Fab. CLIV. septem: Heraclitus *περὶ ἀπίστων* Cap. 37. tres, quarum nomina sunt Φοῖβη, Λαμπετώ, Αἴγλη. Eisdem, quos Heraclitus, auctores secutus est Ovidius, qui trium tantum meminit. Duarum apud illum nomina sunt, Phaethusa, eadem, quæ Φοῖβη: Lampetie, eadem quæ Λαμπετώ: tertiæ, quæ Αἴγλη, nomen non indidit.

606. βλεφάρων. In cod. D. qui optimum ἐλγόμενοι modo suppeditavit, absurda hic observatur lectio, λεχίαν.

608. Sic vulgo leguntur hi versus:

εὐτ' ἂν δὲ κλύζωσι κελαίνης ὕδατα λίμνης
ἡιόνας πνοιῇ πολυηχέας ἐξ ἀνέμοιο.

Lectionem codicis A. prætuli, in quo κλύζησι — οἶδματι — πνοιῇ. In B. C. E. Cæf. κλύζησι: in D. κλύζουσι. E. οἶδ-
ματι. C. D. οἶδματα.

610. Comparetur cum nostro Dionysius Perieg. 288.

— — — καὶ δώματα Κελίων,
ἀγχιόθι πηγῶν καλλιόου Ηριδανοῦ.
οὐ ποτ' ἐπὶ προχαῖσιν ἐρημαίην αἰνὰ νύκτα
Ηλιάδες κώκυσα ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
κεῖθι δὲ Κελίων παῖδες ὑφήμενα αἰγείροισι
δάκρυ ἀμέργοντα χρυσαυγέας ἠλέκτροιο.

Succini natura melius Apollonio cognita fuit: non enim ab arboribus delapsum excipitur; sed marinis ejectum fluctibus in litore colligitur. Vide Philostrati Images L. I. cap. XI. ἐς Ηριδ — Quatuor Regii ἐπ' Ηριδ —

613. συμφέρεται. Sic quinque Regii. Vulgo ἐμφέρεται.

616. Λακέρεια, πόλις Θεσσαλίας. Vide Pindarum Pythion. γ'. 59.

617. Ἀμύροιο. Perperam tres Regii Ἀμύνιοιο. Vide I. 596.

621. περὶ βληχερόν. Sic divisim scriptum in plerisque codicibus. περὶ aut cum βαρύθυγες, aut cum ὀδμῇ iungi potest.

627. εἰσανέβησαν. Vulgo εἰσεπέρησαν, quod in nullo cōdice reperi. Solus D. proxime ad vulgatam lectionem ἐξεπέρησαν. Ceteri quinque εἰσαπέβησαν.

628. μετανίσσεται. Sic D. In E. & Cæf. μετανέισσεται.

631. ἐπερεύγεται. Male tres Regii ἀπερεύγεται.

634. ἦι ῥόον. Sic cōdices sex. Vulgo ἰεῖς ῥόον.

636. ἀθέσφαται. Sic A. D. E. Vulgo ἀθέσφατον.

637. ἀπορωῶ. In pronounciando ρ geminatur. Sic unico ρ scriptum a prima manu in Mediceo.

639. εἰσβάλλειν. Quinque Regii εἰσβάλλειν.

640. κατ' Ερμυνίου. In quatuor Regiis κατ' Ερμυνίου.

644. τὴν οἶμον. Sic quinque Regii. Perperam vulgo τήνδ'—

646. ἐννεσίησι. Sic cōdices mei sex & Medicens. Vulgares libri αἰνεσίησι.

648. νισσομένοισι. Sic D. & Cæf. In E. νεισσομένοισι.

654. Αἰθαλίην. Latinis Ilva : nunc Etna. Perperam in D. Οἰχαλίην.

657. εἴκελαι, scilicet αἱ ψηφίδες. Male vulgo legitur εἴκελοι.

658. Αργῶς. Perperam A. B. C. E. Αργαῖος. In B. margini adscriptum Αργῶς. Strabo p. 342. Ἐστὶ δὲ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Αργῶς ἀπὸ τῆς Αργαῖς, ὡς Φασίνι ἐκεῖσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κέρκης οἰκησιν ζητοῦντ' αὐτὴν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐθελούσης ἰδεῖν τὴν ΘΕΙΑΝ. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστρεφισμάτων παγέων, ἃ ἐποιοῦν οἱ Αργοναῦται, διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαπορεύουσιν τὰς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ψήφους. Male vulgo apud Geographum legitur τὴν Θεάν; nec interpreti mendæ suboluit, vertenti, quam deam Medea cupiebat visere. Vertendum, cupiente Medea amitam visere. Θεία, amita, patris foror. Præterea mendosum est quod vulgo legitur ἀποστρεφισμάτων. Recte auctor libri περὶ

Θαυμάσιων ἀκουσμάτων Aristotelī tributi, p. 107. editio-
nis Sylburgii: καὶ ἐν τῇ Αἰθαλείᾳ δὲ νήσῳ, τῇ κειμένῃ ἐπὶ
τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ἄλλα τε δεικνύουσι μνημεῖα τῶν ἀρι-
στέων, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ψήφων δὲ λεγόμενον. παρὰ γὰρ τὸν
αἰγιαλὸν ψήφους φασὶν εἶναι ποικίλους. ταύτας δὲ οἱ Ἕλληνες,
οἱ τὴν νῆσον οἰκοῦντες, λέγουσι τὴν χροῖαν λαβεῖν ἀπὸ τῶν
στλεγμαμάτων, ὧν ἐποιοῦντο ἀλειφόμενοι. ἀπὸ γὰρ ἐκείνων
τῶν χρόνων, οὔτε πρότερον ἐωρᾶσθαι μυθολογοῦσι τοιαύτας
ψήφους, οὔθ' ὕστερον ἐπιγεγενημένους.

673. οὐδὲ μὲν οὐδ' -- Perperam in E. οὐδὲ μιν. — ἄλλο
δ' ἀπ' ἄλλων. Sic Florent. editio, & ex ea ceteræ; quam
bonam lectionem exhibent Cæf. & solus e Regiis E. Tres
cum Mediceo ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλων. D. ἐπ' ἄλλω.

676. προτέρης. ἔξ ἰλύας. Sic bene sex mei codices &
Mediceus. Vulgo προτέρους. V. seq. vulgo legitur ἀρρημέ-
τους. Vide ad I. 787.

687. καταρίζεσθαι. Sic scriptum in E.

691. κέλευσεν. Sic D. Vulgo κέλευεν.

693. ἀΐξαντες. Sic Florent. editio, & ex ea ceteræ.
Sed codd. omnes ἀΐξαντε, quod tamen, ob hiatum, mi-
nus probo.

695. ἀμφοτέραις. A. E. ἀκροτέραις. D. ἀκροτάταις.

697. κλάνεν. Perperam duo Regii κλάνον.

703. κηλέεις. Sic bene A. C. E. Vulgo κηλεῖς. Quod
reponerat Vir doctissimus e conjectura, κηλετεῖς lex metri
respuit.

708. μείλισσε sine importuno v scriptum in D. E. Mox
perperam in A. ἐγκαλέουσα.

709. παλαμναίων ἱεσιδίων: id est, τῶν ὑπὲρ φόνου γεγε-
μένων. Varias significationes habet nomen παλαμναῖος. Et
primo quidem est φονεὺς, ὁ αὐτοχειρεῖ τινα ἀνελών, ὁ ἐπι-
χόμενος μιάσματι οἰκείῳ. Tum παλαμναῖοι dicuntur Furia,

quæ homicidas exagitant, a cæſorum manibus immitti creditæ veteribus : ut in illis Cyri verbis apud Xenophontem K. II. p. 655. τὰς δὲ τῶν ἄδικα παθόντων ψυχὰς οὕτω κατενοήσατε οἷους μὲν φέβους τοῖς μικροφόναις ἐμδάλλουσιν ; οἷους δὲ ΠΑΛΑΜΝΑΙΟΥΣ τοῖς ἀνοσίοις ἐπιπέμπουσι ; Jupiter ipse Παλαμναῖος dicitur, ὃ τοὺς φονέας τιμαρούμενος. Juxta primam significationem τὸ παλαμναῖον substantive μῖασμα notat, ut apud Euripidem Iphig. T. 1226. μὴ παλαμναῖον λάβω ;

712. μελίκρα τέ. In Guelferb. codice μελίκρατά τε, quod nec in Mediceo, nec in sex meis repertum. *Longe pulcherrimam* hanc lectionem vocat Pierſonius ad Mæridem p. 255. quanquam vulgatam recte defendi poſſe fateatur. Mihi cum καῖεν vel δαῖεν non placet μελίκρατα. Florent. editio δαῖεν ; codices sex καῖεν.

714. παύσειεν. Sic bene Pariſina editio, & ex ea Stephanus, ut in quinque Regiis & Cæſ. ſcriptum. Primariæ editiones ſolæce παύσῃσιν, quod, pro ea qua erat vanitate & imperitia, revocavit Hæltzlinus.

717. ἐμφύλη. Vulgo ἐμφυλίῳ, contra metri legem : ὦ enim in hoc nomine longum eſt. Vide infra 725. I. 865. In Orphicis 1160.

-- -- / -- -- νῦν αἰὲν Εριννύς
αἵματος ἐμφύλαιο δεδουπότος Αψύρτοιο
ἰσπερόπους ἔπεται.

Homærus Odyſſ. ὁ. 273.

οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακλῆς
ἐμφυλῆν.

720. μύθη. Vulgo μύθοις. Illud præferunt codices mei ſex & Mediceus.

723. ἰδρύνθησαν. Quatuor Regii & Cæſ. ἰδρύνθησαν.

724. δῶνε ſine importuno ὦ recte ſcriptum in D. -- ὄφ-

μαίνουσιν. Sic optime E. Vulgatum ὀρμαίνουσα, quod non alio referri potest quam ad μνηστῆς, sensu caret. ἢ γὰρ Φρονιζουσιν αὐτὴν δύνε φρένας μνηστῆς αἰκελίη ὀνείρων. Eleganter accusativus personæ positus pro genitivo, vel dativo, familiari Poëtis constructione, cujus exempla congesti ad Æschyli S. Th. 836. Hesychius: ὀρμαίνοντα, διανοούμενον. ὀρμαίνων, Φρονιζων, ἐν διανοίᾳ ἔχων.

728. μαρμαρυγῇσιν — χρυσέην ἴσαν αἰγλήν. Ovidius Am. III. 3. 9.

Argutos habuit, radiant ut sidus, ocellos.
ad quem locum vide Burmanno notata.

736. παῖσι Φρίξιο. Sic D. E. Cæf. Vulgo παῖσιν.

738. ἐλέηεν. Male vulgo ἐλέειρεν.

742. ἔργ' ἐτέλεσας. Sic A. B. E. venuste & more antiquo. Perperam vulgo ἔργα τέλεσας. Eadem ratione III. 1361. πάντ' ἐφάκνθη edidimus, quod procul dubio exhiberent, si qui reperirentur, emendatius scripti codices.

743. ἐμοῖο. Sic recte edidit Stephanus, ut in codicibus scriptum est. Hic iterum se prodit stolidus Hæltzlini livor, qui pravam lectionem sequi maluit, quam H. Stephano aliquid debere. ἐμοῖο e prioribus editionibus revocavit.

746. αἶεραο. Sic quinque Regii & Medicus. Vulgo ἀνείραο.

753. λαίψηρῇσι. Sic quatuor Regii bene. Vulgo λαίψηροῖσι.

769. Φαίηκιδά νῆσον. Perperam codd. aliquot Φαίηκων νῆσον.

771. τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πλερά. His celerrimus volatus non minus exprimitur, quam si scripsisset Poëta τινάχχουμένη. Supra 601. διὰ πλερά κοῦφα τανύσσας οἰανός. Has lectiones sollicitaret forte quis, ex iis quæ docte ad Oppianum observavit Arnaldus, Lect. Gr. p. 198. Nullus

volatus fieri potest, nisi expansis alis; nec τανύσσοσθαι simpliciter volatum illum significat, qui expansis & immotis alis fit, quem nos planer dicimus, quo alioqui perniciosissime ferri alites videmus. Sed Cynæg. I. 282. Arnaldi emendationem probo, quia rus sapere mihi videtur ταναῶσι τανυσσόμενος περιγύσσει.

774. ἐννεσίης. Sic B. D. Cæf. Medicens. Vulgo αἰνεσίης. In A. librarii errore hujus versus initium & præcedentis finis defunt, binis sic in unum contractis :

πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν εἰς ἡ νέσθαι.

ᾠρσε sine ν in D. scriptum.

775. ἐδύσατο. Vulgo ἐδήσατο. Illud dant A. D. In E. ἐδύσσατο. C. mendosissime ἐάσατο.

778. ὄφρα δὲ καὶ τῷ. Hanc Florentinæ editionis lectionem habent Medicens, Cæf. Guelferb. In A. B. C. ὄφρα δὲ καὶ τῷ. In E. ὄφρα δὲ καὶ αὐτῷ. In D. ὄφρα καὶ αὐτῷ.

781. θεάν. Minus bene tres Regii θεά.

782. ἄσσαν εἰῶ. Perperam vulgo εἰῶ.

785. οἱ τ' ἄλλοι. Vulgo ἡδ' ἄλλοι. Cæf. & Medicens οἱ δ' ἄλλοι. Vide ad III. 58.

786. οἷω; τε. Sic Florent. editio: quæ optima lectio in solo Guelferbyitano codice reperta. Medicens & sex mei οἷη τε habent. Hoc prætulit Aldus, & ex eo ceteri editores, excepto docto nostro H. Stephano, cui merito suo placuit Florentina lectio, idcirco Batavo reprobata.

791. Juno apud Homerum de Thetide eadem fere dicit, Il. ω. 59.

— Αχιλλεύς ἐστὶ θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θεῖφα τε, καὶ ῥ' ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκειται
Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
πάντες δ' ἀνθρώποι, θεοὶ, γάμου.

795. ἀθανάτης. Sic D. Perperam in tribus Regiis θνη-

τοῖσιν, solemni librariis errore, ex prava pronuntiatione η & ω confundente, qua de re sæpius jam monui.

796. ἐμὲ αἰδουμένη. Vulgo ἐμέ τ' -- Infertam copulam non agnoscunt quatuor Regii.

801. πέρωνται. Sic quatuor Regii, Cæs. Med. editiones Aldina, Paris. Basil. bene. In aliis πέρωντο.

807. τέκνα τε Φιτύσαι. Primum τε habent codices omnes, & Florent. editio, e qua perite ab H. Stephano revocatum, quum Aldus & qui eum secuti sunt dē edidissent. Hæltzlinum a Stephano edoceri non passus est livor. Deinde Φιτύσαι habent C. & Cæs. perspicue & emendate scriptum. In B. & Med. transpositis vocalibus Φυτίσαι. In Guelferb. Φυτύσαι. Ceteri, ut vulgo, mendose & barbare Φυτήσαι. Nam Φυτάω vox græca non est. Legitima verbi forma est Φυτεύω, prima semper correpta. Sed Φυτύω diversæ formæ, ejusdem vero significationis, primam semper producit. Vide Miscell. Observ. T. II. p. 196. ubi te docebunt congesta exempla, in hujus verbi scriptura sæpissime a librariis peccatum fuisse. Moscho, in Europæ fine, e Cæs. codice illud restituimus:

-- ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς Φιτύσαι υἱάς.

In scholiis autem scribendum: Φιτύσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ Φυτεύσαις, καὶ βλαστήσαις. Glossa etiam Φυτεύσαις. -- Θεοῦ δ' ἐς δαίτ' ἐκάλεσσα. Vulgo εἰς δαίτα κάλεσσα. Vide supra ad 742. ἐς habet D. in quo, librarii errore, ἐς δῶμα κάλεσσα.

808. σέλαις ἀνέσχον. Matris scilicet functa officio. Jocasta apud Euripidem, a Scholiaste laudatum, Phœn. 354.

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς

νόμιμον ἐν γάμοις,

ὥς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ.

814. Ideo Lycophron v. 174. Achillem vocat

τὸν μελλόντομον εὐνέτην Κυταιϊκῆς

τῆς ξινιδάκκης.

817. ἐπι-

817. ἐπινίσσεται. Sic D. Vulgo ἐπινείσεται. In Cæf. ἐπινείσσεται.

819. πρήσσοντα. Sic A. D. E. Futurum participii verbi πρήθω. Male vulgo πρήσσοντα. Cum παύομαι ; λήγω, λω-
φῶ, allisque ejusdem significationis verbis, eleganter par-
ticipia junguntur, sed ea fere temporis præsentis. Mal-
lem hic legere λωφῆσθαι πρήθοντα, quo quidem refertur
glossa καίοντα.

823. ἔασι, & mox ἐάσης. Perperam in Stephani edi-
tione ἔασι & ἐάσης. Prius in Batava editione correctum,
relieto altero. In D. & Cæf. ἐάσης. Sed in his ad codi-
ces non attendendum. Vide Clarkium ad Il. σ'. 42.

826. ἀναβρόξατα. Codices, & editiones ante Batavam
omnes habent ἀναβρώξατα. Mendam ex Homero recte su-
stulit Hæltzlinus. Odyss. μ'. 240.

ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξετε θαλάσσης ἀλμυρὴν ὕδωρ.

Ad quem locum hæc tradit Eustathius p. 1719. l. 56. τὸ
δὲ ἀναβρόξετε ταῦτόν ἐστι τῷ ἀναβροῦσθαι. ἄμφω δὲ ἴσον δύ-
νασθαι τῷ ἀναβροῦσθαι — θέμα δὲ τοῦ ἀναβρόξετε ἀχρηστὸν, τὸ
βρόχω. ἐξ οὗ καὶ ὁ βρόχος ἐπὶ λαιμοῦ, καὶ βροχθίζειν, τὸ
διὰ τοῦ τοιοῦτου βρόχου προάγειν.

828. ἦν τέκε Φόρκω νυκτιπόλος Ἐκάτη. Sic quinque
Regii, Cæf. Medic. Guelferb. Mendose vulgo ἦν τέκε
Φόρκυν, νυκτιπόλος θ' Ἐκάτη. Diversæ formæ ejusdem no-
minis sunt Φόρκος, Φόρκου: Φόρκυν, Φόρκυνος: Φόρκυς, Φόρ-
κυνος. Postrema hæc apud Hesiodum occurrit Theog. 270.
333. Media apud Homerum sæpe. Φόρκος legitur apud
Apollodorum, Bibliothecæ L. I. cap. 2. Πόντου δὲ καὶ Τῆς
Φόρκος. Phanocles in Analectis nostris T. I. p. 414.

ἐν δὲ χέλυι τύμβω λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀνάνδους
πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.

Ad quem locum Apollonii emendatio jam proposita fuit.

Eadem forma Latinis Phorcus appellatur marinus ille Deus. Virgil. *Æn.* V. 240.

Nereïdum Phorcique chorus, Panopeaque virgo. Noster autem in Scyllæ genealogia Homerum, quem sequitur, illustrat: *Odyss.* μ'. 124.

ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωσθρεῖν δὲ Κραταῖν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν.

834. ἡδὲ θύνελλαι. Sic bene quatuor Regii. Vulgo ἡί. Sæpe commutantur hæc voculæ. Vide ad II. 1175. mox v. 847. ubi editiones bene ἡὲ βολάων habent, in D. scriptum ἡδέ.

851. εὔρε. Sic D. E. Cæs. Medic. & primariæ editiones. Male in recentioribus εὔρεν.

854. ἔμπεδον. Hic valet ἀσφαλῶς, ἀληθῶς, φανεῶς. Vide Hesychium in ἔμπεδα. Infra 1429. bene exponas φανεῶς. 1389. positum est pro ἀληθῶς. Cognatæ omnes illæ significationes.

858. ἰφετμῆς. Vulgo ἰφετμαῖς. Illud præferunt codices ad minimum septem.

859. πασσυδίη. Sic quinque Regii. Vulgo πανσυδίη.

861. ῥυσόμεναι. Sic bene Cæs. ut etiam in Medic. a manu secunda scriptum. Vulgo ῥυσσόμενοι. D. ῥυσάμεναι. Ceteri quatuor Regii ῥυσέμεναι.

865. ἰδύσατο. Sic A. B. E. Cæs. Med. Perperam vulgo ἰδύσσατο. In D. ἰέήσατο.

869. Unde hæc sumpta sint, nuper didicimus Præstantissimi Ruhnkenii beneficio. Homericum in Cæcerem Hymnum ob oculos habuit Noster, ubi eodem modo Demophon a Cæcere educatus narratur. Ut prompta sit lectori comparatio, antiquioris Poëtæ locum integrum apponam:

ὥς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος αἴγλαδὸν υἱὸν,
Δημοφώνθ', ὃν ἔτικλεν εὐζῶνος Μετάνειρα,

ἤρρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέζετο δαίμονι ἴσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος. Δημήτηρ
χρίεσκέ' ἀμβροσίῃ, ὥσπερ θεοῦ ἐκτεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα.
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἥύτε δαλὸν,
λάθρα φίλων γονέων. τοῖς δὲ μέγα θαῦμα' ἐτέτυκτο,
ὥς προδαλῆς θελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄνιχ' ἐώκει.
καὶ κεν μιν ποίησεν ἀγῆρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζωνος Μετάνειρα,
νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέφατο, κώκυτεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῷ,
δείσας' ὧ περὶ παιδὶ, καὶ αἰάσθη μέγα θυμῷ,
καὶ β' ὀλοφυρομένη, ἔπεια πλερόντα προσηύδα·
Τέκνον Δημοφῶν, ξείνην τε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόνυ καὶ κήδεα λυγρὰ τίθῃσιν.
ὥς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη· καλλιπλέφανος Δημήτηρ,
παῖδα φίλον, τὸν ἀελπίων ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτην ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδε,
ἐξανελούσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς.

In Batava editione, typothetæ errore, σάρκος excusum, quam mendam eximere noluit Oxoniensis Magister.

873. ἀνεπάλμενος. Vulgo ἀναπάλμενος. Illud dant D. & Guelferb. & in eo consentiunt codices omnes, II. 825. Hujusmodi compositorum præpositiones sæpe commutaverunt librarii. In Bionis Idyl. II. ἐπάλμενος fuerat editum, ubi nunc recte legitur de Cupidine:

οὗτος ὁ νῦν Φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
ἐλθὼν ἑξαπίνης, κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθιζεῖ.

877. Virgil. Æn. II. 794.

Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

880. τῷ μὲν ἀμνηχανίῃ δῆτε φρένας. Vulgo μιν δῆσεν

legitur. μὲν in quatuor Regiis repertum. In iisdem, in Cæs. & in Guelferb. δῆτε. τῷ μὲν, id est τῷ Πηλεΐ. μὲν & ἀλλὰ καὶ sibi invicem respondent.

888. ἄλλα τε πάντα. Perperam in quinque Regiis ἄλλα τε πάντα.

890. εἴρυσαν. Vulgo εἴρυσαν. Illud jamdudum a me repositum, sic in Guelferb. scriptum esse nunc comperio. Vide supra ad 237.

892. ἀνθεμόεσσαν, *floridam*. Appellativum est, non proprium nomen. In Promontorio Minervæ Sirenium quondam sedes fuisse perhibetur. Homeri tamen Scholiastes insulam Ἀνθεμοῦσσαν nomine agnoscit ad Odyss. μ'. 39.

895. Ἀχελῷω. Sic bene quinque Regii. Vulgo Ἀχελῷω.

897. πορσύνεσκον. Vulgo πορσύνεσκον. Illud ex Etymol. M. reposui, & sic in Medic. scriptum esse nunc comperio: nec aliter in Guelferb. scribi debuit, ubi προσίνεσκον.

898. De Sirenibus operæ pretium erit legisse, quæ congestit Vir elegantis ingenii, Janus Broukhufius ad Tibullum p. 361.

908. ὄφρ' — ἐπιδορμέωντο. Sic omnino legendum, ne in solæcismum incurrat oratio. Vide ad 243. ὄφρα & ἔντα cum optativo semper apud nostrum construuntur, præcedente verbo temporis præteriti. Præter exempla in superioribus observata vide I. 822. 918. 1118. IV. 871. quibus infinita alia addi possent, quæ singulæ ostendunt paginæ. Vulgo ἐπιδορμέωνται. In quatuor Regiis & Guelferb. ἐπιδορμέωνται. Quod autem in Oxoniensi comparet, ἀποδορμέωνται, id supinitatis est Shawianæ.

914. Βούτης. Librariis qui Regios codices descripserunt monstrosum quid huic nomini subesse visum fuit: ei quatuor μούσης substituerunt; unus in D. μούση.

918. ἀνερρίψατο. Vulgo, fatis inepte, e nescio cujus,

five librarii; five primi editoris emendatione, ἀνερέψατο. Quinque Regii ἀνερεύσατο. In Cæf. scriptum ἀνερέψατο, unde facile veram lectionem restitui ἀνερεΐψατο. In Medic. quoque & Guelferb. ἀνερέψατο. Vide ad I. 214.

930. σφιν. Quatuor Regii & Cæf. σφι.

931. ἔπιθε πτέρυγας. In D. ὅπισθε. Vulgo ὅπιθεν.

932. πλακίῃσι δ' ἐν σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν. Sic optime B. Eadem scriptura in A. C. D. nisi quod ἔρυσσαν habent. Vulgo πλακίῃσιν ἐν σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι. In D. ἔρυσσαν; cetera, ut vulgo.

933. εὐδιόωντες. In B. εὐδιόωντος, ut scribendum esse confidenter affirmat Arnaldus, Lect. Gr. p. 243. sed egregie fallitur Vir eruditus. αἰὼς generis est sequioris & cum εὐδιόωντος jungi nequit. Tum verbum εὐδιόω, tam mari vectis & piscibus, quam ipsi mari aptum est. Vide I. 424. II. 903.

934. ἐλίσσωνται. Sic bene Cæf. Vulgo ἐλίσσονται.

935. ἐρώμενοι. Male quatuor Regii ὀρώμενοι.

938. κελεύθους. Sic quinque Regii. Vulgo κέλευθον.

939. ἐνιχρίμψασθαι. Sic quinque Regii. Vulgo ἐνιχρίμψασθαι. Guelferb. ἐνιχρίμψασθαι.

943. κόπτε βέας. Sic olim scripseram. Vulgo κόπτειν. Nunc in Guelferb. codicis collatione reperio κόπτει βέαν, partim bene, partim male. Cæf. quoque βέον habet.

944. ἐπικαχλάζεισκειν. Sic quatuor Regii & Cæf. Vide ad II. 570. 1266.

952. μεταχρονίην. Sic A. E. Vulgo μεταχρονίην.

953. ὡς αἰ. Sic C. D. E. Medic. editiones veteres quatuor. Primus ὡς καὶ edidit Stephanus: consulto ne, an typothetæ errore, nescio. Veterem lectionem revocaui. Elegans articuli repetitio: αἰ δ', αἰσ — ὡς αἰ, ut I. 536. 540. Mutationi occasionem dedit sequens verbum in singulari numero πέμπε, quod ab ἄλλῃ pendet.

955. *ξέν ὕδωρ*. Vulgo *θέν*. Certissimam emendationem J. F. Facii recepi, pag. ultima Epistolæ criticæ in aliquot Orphei & Apollonii loca, quæ prodiit Erlangæ A. 1772. in 4°. Quia forte libellus ille extra Germaniæ fines paucis literatis innotuit, integram docti Viri adpōnam observationem. “*ἐρευγόμενον ὕδωρ & θέν* sibi invicem non respondere, *αures* statim sentiunt. Qui *θέν* & *ξέν*, sæpissime a librariis inter se permutari scit, ni fallor, ad sensum præbebit huic correctioni,

— *περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ZEEN ὕδωρ*.

» Homerus *Il.* φ'. 365.

ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ξέε δ' ὕδωρ.

Hætenus ille. *ξέν* Poëtam scripsisse, non auribus, sed menti ostendunt versus 942. & sequentes. *ξέν* in *ῥέν* mutatum vidimus ad *I.* 1262.

961. *ἡματος αἵσα*, periphrasis est, & nihil aliud significat, quam *ἡμαρ*, ut apud Homerum *Odyss.* τ'. 84.

— — — *ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἵσα*.

Eustathius exponit, *τουτέσιν ἐλπίς περιφραστικῶς*.

974. *καλαύρωσα*. Sic *D. Cæf. Med. Guelferb.* recte. Vulgo *καλάδρωσα*. Vide Hesychii interpretes ad hanc vocem.

978. *χρυσείοις κεράεσσιν κυδιάσσκον*. Vera & legitima hæc est scriptura. In *D.* *χρυσείοις κεράεσσιν*. In *E.* *χρυσείοις κεράεσσιν*. *Cæf.* etiam & *Medic.* habent *κεράεσσι*. Vulgo *χρυσείοις κεράεσι*. Poëtica forma est *κεράεσι*, in qua semper corripitur *α*, quod in alia ejusdem nominis forma *κεράασι* producit.

984. *ἴλατε Μοῦσαι*. Formula deos placandi, & veniam poscendi, si quid temere dictum, quod iram eorum concitare possit. Vide *II.* 708. Hic autem Aratum imitatur *Noëster, Rhæo.* 637.

Ἀρτεμὶς ἰλήκοι· προτέρων λόγος, οἳ μιν ἔφαγτο

ἐλκῆσαι πέπλοιο, Χίῳ ὅτε θηρία πάντα
καρτερός Ωρίων σιδορῇ ἐπέκοπτε κορύνη
θήρης ἀννύμενος, Χίῳ χάριν Οἰνοπίωνι.
ἡ δὲ οἱ ἐξαυτῆς ἐπελείνατο θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναρῆξασα μέσας ἐκάτερθε κολώνας,
σκορπίον, ὃς ῥά μιν οὔτα, καὶ ἔκτανε πολλὸν ἔοντα,
μειότερος προφανείς· ἐπεὶ Ἀβρεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
τοῦνεκα δὴ καὶ Φασὶ περαιόθεν ἐρχομένοιο
σκορπίου, Ωρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα Φεύγειν.

Quamvis longiusculum, integrum locum apposui, tum quia amœnam continet μυθολογίαν, tum quia in eo quædam emendationis indigebant. V. 2. Χίῳ primitivum est, insulæ nomen: at v. 4. gentile est & contractum ex Χίῳ, ideo primam producit. V. 5. ἐξαυτῆς adverbium est. Hesychius: ἐξαυτῆς, παραυτίκα. Poterat significatio illa e probatoribus auctoribus confirmari, ut Polybio apud Suidam, & Opiantῷ Αλ. α'. 782. Κυν. δ'. 418. V. antepen. μειότερος ad rei veritatem, & phraseos elegantiam lego: statuitur oppositio inter Orionem πολλὸν ἔοντα, & scorpion, pusillum animal. Denique ἐρχομένοιο dat cod. Regius.

994. ἀγανῆσιν. Sic B. D. Cæf. Med. Guelferb. A. e correctione. Vulgo ἀγανοῖσιν. Depravatissima lectio in tribus Regiis observata: ἐξ ἀλός. ἢ δάμνησιν.

1017. κούφῃσι. Sic quinque Regii. Vulgo κούφαισι. Cæf. κούφοισι.

1018. ἐμοί. Quinque Regli minus bene ἐμοῦ.

1019. μαργουσύνης. In D. μαχλοσύνης, e glossemate, ut videtur, ad restringendum alterius nominis sensum, qui paullo laxior est. Alioqui μαχλοσύνη vox est poetica, & bonæ notæ. Vide Suidam.

1021. ἐγών. Perperam D. & Cæf. ἐγώ. Vide ad III. 262.

1022. ἀφορμήθην. Sic B. Vulgo cum augmento ἀφορμήθην. A. D. E. ἐφορμήθην.

1023. τῇσδε Φυγῆς. Perperam duo Regii τῆς γε.

1026. τεόν τε. Sic omnes Regii, bene. Vulgo τεόν δέ. — τοὶ δέ. In E. τοὶ δέ. Vide ad I. 416.

1030. ἐνχμοιδάδης. Sic Cæf. Med. Guelferb. Vulgo ἐπαμοιδάδης. Illud extat I. 380.

1031. Prava & intricata horum versuum constructio. Ordo est: ὦ περί δὴ μέγα φέρτατοι, συνέκεν ὑμῶν, καὶ ἀμφ' αἰθέροις ὑμετέροις, αἰγύζομαι.

1038. αὐτίς. Sic B. C. D. E. Cæf. Vulgo αὐθίς. Nulla quoad significationem differentia: sed illud Ionicum & poeticum est; nec aliter fere vox illa apud Nostrium scripta occurrit.

1043. ἰούσαν. Subauditur με, pro ἰούσης ἐμοῦ. Accusativus est absolutus, de quo vide notata ad I. 396. *Time deorum indignationem, quam experturi estis, dedita me, id est, si dedar Hæta, acerbissimis plectenda suppliciis.*

1048. ἐπὶ γούνατα. Sic quinque Regii, Cæf. Med. Vulgo γούνασι.

1051. νῦν δὲ μέθεσθε. Sic quinque Regii. Vulgo νῦν δέ ἐλάθεσθε, e glossemate, ut videtur.

1057. ἀντιάσεις. In Guelferb. ἀντιάσειν. Sic etiam in Mediceo e correctione. Vulgo ἀντιάσειαν. Genuinum est, quod prætulimus. *Si iniquum Medea pateretur iudicium, si injusta sententia opprimeretur.* Iudicium enim de nova hac contestatione ferre debebat Alcinous. Vide supra 1009. Cimmeriis & plus quam Hætzlinianis tenebris mentem Poëtæ involvit Magister Shawius, vertens: *Nec defuturos se auxilio affirmabant, si causæ iniquæ obstarent.* Scribere etiam potuerat Poëta, εἰ καὶ δίκης ἀλυστήμονες ἀντιάσειαν. *Si obstarent, si vim inferrent, juris & legum contemptores.*

Hoo

Hoc quidem olim præoptaveram. Sed ἀλιτήμονος tuentur codices omnes.

1063. τὴν δὲ ἄμφι. Sic bene D. Vulgo τῇ.

1065. μνωσμένης. Sic bene D. Vulgo μυφομένης. Illud in B. quoque margini adscriptum. In Guelferb. μνωσμένη. — ἐπὶ σμυγερῇ λάδεν αἶσα. Sic quinque Regii & Cæf. Male in Mediceo conjunctim ἐπισμυγερῇ. Præpositio ad verbum pertinet: οἷον μιν ἐπέλαβε σμυγερῇ αἶσα. Vulgo στυγερῇ.

1077. ἡ δὲ νυ κούρη. Sic bene D. Vulgo ἡδὲ δὲ — Sup. v. idem codex & Guelferb. habent οὔτε τι.

1089. ἐῖς. Hoc e D. recepi, ubi perpetuo librarii errore scriptum εἰς. Vulgo εἰς.

1093. De Echeto Epiri Rege, illiusque filia vide scholia minora in Homerum ad Odyss. σ'. 84. & Eustathium p. 1838. l. ult.

1096. ὡς ἔφατ' ἀνλεμένη. Perperam Florent. editio ὡς φάτ', ut scriptum est in B. E. Cæf. Med. In A. ὡς φάτο, ut in Stephani editione. Recte Basileensis ὡς ἔφατ'. Vide ad I. 485.

1100. ἀτίσσαι. Sic ad profodiæ legem scribendum, ut I. 615. II. 9. III. 181. Quod jamdudum e quatuor codicibus reposueram, nunc in E. reperio, & sic etiam in Med. scriptum esse comperio. Vulgo ἀτίσαι.

1103. ἐφ' Εἰλάδα νεῖκος ἄγειτο. Sic A. B. C. E. In D. εἰς Εἰλάδα νόστον ἄγειτο. Vulgo ἐφ' Εἰλάδι νεῖκος ἄγειτο.

1105. οὐδὲ σε κεύσω. Sic D. & Guelferb. ut vulgo editum est. Ceteri codices κεύθω. Confer, III. 332.

1115. ἐφημοσύνησιν. Vulgo ἐπιφροσύνησιν. Illud habet Guelferb. & in B. quoque margini adscriptum est: genuinum esse credo. Mox ἐποτρυνόντα, flagitante, ut mihi videtur, sensu, invitis codicibus edidi, in quibus etiam,

ut vulgo, ἐποτρυνέουσα. *Suum præconem adlocuta est, consiliis suis Jasonem incitaturum ut cum puella concumbat.* Sed ne sic quidem locus omnino integritati suæ restitutus. Mihi dubium nullum est, quin προσέειπεν spurium sit. Vide quam belle omnia procedant, sic legendo :

σῖγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεσσαμένη, προέπεμψεν,
ᾗσιν ἐφημοσύνησιν ἐποτρυνέοντα μιγῆναι
Αἰσωνίδην κούρη.

1120. ἀποτμήξειν. Quatuor Regii ἀποτμήξαι cum Guelferb.

1124. εὐρε. Sic editiones veteres. Perperam in recentioribus εὐρεν. Illud reperio in D. E. Med.

1130. αὐτονυχί. A. E. αὐτονυχεί. Vide notata ad I. 1019. Ultima itidem producit in ἀναιμωτί, II. 986. ἔντυον præferunt quatuor Regii, Cæf. Med. Vulgo contra profodiæ legem ἔντυον. Hoc tamen tuetur Clarkius ad I. é. 720. cujus ad liquidum perductæ rationes mihi non videntur. In Moschi laudato versu legendum cenfeo, καί εἰ λέχος ἔντυον Ωραι. Sane supra v. 969. πόρσυνον temporis est aoristi & mediam producit. Si vera esset Clarkii sententia, scribendum illic esset πόρσυναν. Imperfectum sæpe loco aoristi adhibetur; sed non ideo profodiam mutat.

1134. Νυσήϊον. Sic bene Cæf. ut primariæ editiones. Perperam recentiores Νυσσήϊον.

1143. τιμήεις ὁ γάμος. Sic quatuor Regii bene. Vulgo τιμήεις τε γάμος.

1144. ἀμεργόμεναι. Perperam quinque Regii ἀμελγόμεναι. Vide ad I. 882.

1147. δαίε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος. Vulgo γλυκερὸν πόθον. Illud præferunt quinque Regii: optime. Qui mutarunt, verbo δαίε quum activam significationem tribuerent, crediderunt accusativum illi subjungi debere. Sed

δαίε activæ formæ passivæ hîc significat. Vide ad III. 773.
Melius emendassent δαίετ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος.

1150. Μελιτηίου. Sic codices & editiones veteres. In Basileensi, errore, ut videtur, typothetæ, excusum Μελετηίου, unde in Hæltzlinianas migravit.

1157. αἰδηλος. Sic optime D. & Guelferb. Vulgo ineptissime ἀρίδηλος. Hoc primum in A. scriptum fuerat, sed per litura inductum.

1158. κράτα δ' εὐφύλλοις. Quinque Regii κράτα δ' εὐφύλλοις.

1159. ὑπὸ λίγα. Vulgo ὑπαί. Vide infra 1735.

1161. μενέηνε. Sic A. E. Vulgo μενέαινε.

1165. *Callimachum forte ante oculos habuit Noster*, fragm. 418.

— — ἐπεὶ θεὸς οὐδὲ γελάσσαι
ἀκλαυτὶ μερόπεςσιν οἰζυροῖσιν ἔδωκε.

Apollonium pressius imitatus est Ovidius, Metam. VII. 453.

— usque adeo nulli sincera voluptas;

sollicitique aliquid lætis intervenit -- RUHNKEN.

1169. ἡ τελέοιτο. Sic bene E. Ita quoque A. in margine. Vulgo sine sensu εἰ τελέοιτο.

1170. ἀμβροσίισιν. Sic D. Cæf. Med. Guelferb. Solæce vulgo ἀμβροσίησιν.

1171. αἱ δ' ἐγέλασαν. Auctor Homericæ in Cererem Hymni, v. 13.

κῆρ δ' οἱ ὄδμῃ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
γαῖα τε πᾶς ἐγέλασε καὶ αἰλμυρὸν οἶμα θαλάσσης.

Theognis Gnomarum initio :

πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὄδμῃς ἀμβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα πελώρη,
γῆθησεν δὲ βαθυὺς πόντος αἰλὸς πολυῖς.

quæ Megarensis Poëta ex Hymno in Apollinem sumit, 118.

180 IN LIBRUM IV.

Locutionem *γελᾶν ἑδμή* in linguam Romanam transtulit Catullus, de nuptiis Pelei & Thetidos, 284.

Queis permulsa domus jucundo risit odore.

Qui versus ex Hymno in Cererem manifesto expressus. Antiquissimum Carmen, cujus utinam integrior repertus fuisset codex, Latinis Poetis lectitatum fuisse aliæ ostendunt imitationes. Anna apud Virgilium *Æn.* IV. 33. hæc ait:

Solane perpetua mœrens carpere juventa,
nec dulces natos, Veneris nec præmia noris?

Ibi *Veneris præmia*, sunt concubitus gaudia, ut in Hymno v. 102.

— — ἦ τε τόκοιο

εἰργηται, δάρων τε φιλοστεφάνου Αφροδίτης.

Locum hunc Virgilio obversatum fuisse, nemo non agnoscit.

1173. *πεδίων*. Male A. E. *πεδίου*: & v. 1175. *Μακρυδίσις*.

1176. *μετεθήσεται*. Perperam vulgo *μετεθήσεται*. Vide ad 458.

1177. *ἐν δ' ὅγε χειρί*. Sic Florent. editio, postremis editoribus non satis inspecta. Sic etiam A. B. D. E. Medic. Guelferb. Perperam Aldus, & ex eo ceteri, *ἐνθ' ὅγε*. V. seq. Cæf. & Guelferb. recte *ἔχε* fine importuno v.

1180. *τῷ δὲ καί*. Tres Regii δὲ omittunt.

1186. *ἀεργηλήν*. Male in quatuor Regiis scriptum *ἀεργιλήν*.

1188. *ἀπὸ τηλόθεν*. Sic divisim scriptum reperi in ple-risque codicibus, ut supra 1174 recte editum *ἀπὸ τηλοῦ*.

1192. *Θάμβεον δ'* — Sic bene scriptum in A. D. E. Ore fiebat contractio & pronunciabatur *Θάμβεον*, quod vulgares exhibent libri, sed id in scriptura non observabatur, ut infinitis exemplis constat. Sic v. 176.

τόσσαν ἔην πάντῃ χρύσειον ἰφύπερθεν ἄωτον.

pronunciabatur *χρυσοῦν*, quod tamen scriptum non oportet.

tuit. Sic χρυσή pro χρυσῇ difyllabum est III. 156. Supra 1132. μελισσών pro μελισσῶν trifyllabum. Posteriores scripturam præfert E. librarii errore. In Theognidis gnomis non longe ab initio recte Aldus edidit:

ὦδε δὲ πᾶς ἐρέει • Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη.

1196. ὅτε μνήσαιτο, scilicet Orpheus. Sic omnino legendum. Vulgo contra manifestum loci sensum, μνήσαιτο. Quoties in cantico, quod ad lyram canebat Orpheus, nuptiarum meminerat, saltantes Nymphæ Hymenæum acclamabant: interdum vero seorsum canebant, solæ, quiescentibus Orphei lyra & voce. Si μνήσαιτο legas ad Nymphas relatum, quid sibi vult illud quod sequitur, οἶόν τιν' οἶαι? ubinam oppositio? si quis Græcæ linguæ rudis e versione Shawii aut Hæltzlini Apollonium nostrum æstimaret, mirarer ni eum pro ineptissimo omnium quotquot unquam fuere, scriptorum haberet. Operam luserunt boni viri. Verissimum est quod nuper Ruhnkenius professus est, *melius esse, Græcos Poëtas ignorare, quam ex versione cognoscere.*

1199. σείῳ γ' ἔκητι. Sic bene D. Vulgo particula omissa.

1203. ἔμπεδον ad ἀλέγυνε refertur. Perperam vulgo locus hic distinctus.

1205. ἐνιζεύχης conjunctim in plerisque codicibus scriptum.

1208. ἀπὸ τηλόθι. Sic divisim in plerisque codicibus, ut supra 1188.

1210. δέχθαι ἐμειλίξαιτο. Sic D. vulgo verbum augmento caret.

1228. Ἀμπρακίῳ. Vetus est hæc scriptura, in Poëta cujuscvis antiquitatis studioso reponenda. Vide Waffium ad Thucydidem p. 231.

1229. Κουρήτιν. Perperam Aldina editio cum codd. B. D.

Cæf. Med. Κουρίτιν. Florent. editio cum cod. Guelferb. Κουρήταν. Verum est Κουρήτιν, quod ceteri exhibent codices : unde confirmatur emendatio in Stephano Byzant. v. Κούρης, ubi perperam quoque Κουρίτις legitur. Vetus Epigramma apud Strabonem & in Analectis nostris T. III. p. 193.

Αἰτάλος ποτε τόνδε λιπῶν αὐτόχθονα δῆμον
κλήστατα Κουρήτιν γῆν δορί, πολλὰ καμῶν.

1232. καὶ τότε ἀναρπάγδην. In D. τότε ἄρ' ἀρπάγδην.

1235. Σύριν, ὅθ' οὐκέτι. Sic B. D. E. recte. In Cæf. & Med. ὅτ' — Vulgo minus concinne Σύριν, ἣν οὐκέτι.

1236. βιώατο, Ionice pro βιῶντο contracto ex βιάατο. Perperam quinque Regii & Medic. βιαίατο.

1238. κούφη. Sic bene emendat Valckenarius ad Ammonium p. 134. Vulgo κωφή.

1239. ἡερίη δ' ἄμαθος. Sic libri omnes. Perperam in Basileensi editione, & ex ea in Hæltzlinianis γε pro δέ.

1243. ἐνέωσε τάχιστα. Guelferb. ἐνέωσεν ἄγεσθαι.

1244. παῦρ' ἐλέλειπτο. Sic D. Vulgo παῦρον ἔλειπτο, vel ἔλιπτο. Multo elegantior est nostra lectio. Homerus Il. β. 700.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο.

παῦρον pro glossenate olim genuinæ voci superscriptum fuit.

1248. καταγωγάσαντο βοτῆρα αὔλιον. Vulgo κατηνυγάσαντο, βοτῆρων. Verbum absque augmento melius exhibent quatuor Regii, & Cæf. Tum βοτῆρα præferunt quinque Regii, quod elegans & procul dubio genuinum est. Græcis Poëtis substantiva pro adjectivis sæpe adhiberi, tironibus etiam notum, ut γυναῖκα μαζόν, ἄνθρωπον ἦθος, Σκύθην οἶμον, βοῦς ἀροτήρ, σαρκὸς ἰδωδῆς, aliaque multa.

1255. μενοινώνλας. Sic bene A. D. a verbo μενοινῶ. Vulgo, forma inusitata, μενοινώνλας. A verbo μενοινῶ

esset μενοιδῶντας, quod habent B. & E. Sed falva metri lege stare non potest. Sic supra 219. μαιμῶντες reposuimus, ubi simili menda legebatur μαιμῶωντες. At infra 1544. recte μαιμῶντι habent vulgares libri.

1260. ἀκηχέμενος. Vulgo legitur, contra Poëtæ mentem, ἀκηχεμένοις. Illud in E. a prima manu scriptum. Mutarunt librarii e præpostera circa metrum sollicitudine. Vide Clarkium ad Il. 9. 248.

1262. ἄμμι — πεπληότας. Vide quæ notavi ad Æschyli Prom. 217.

1266. πολλῆσιν. Sic sex mei codd. Med. Guelferb. Vulgo πολλοῖσιν.

1269. μεταχθονίην. Sic, ut vulgo legitur, Guelferb. & solus e meis E. Ceteri & Medic. μεταχρονίην. Mediam hîc in πλημμυρὶς corripit Noster, ut Homerus Odyss. i. 486.

τὴν δ' αἰψ' ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κύμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσιν ἰκίσθαι.

At supra 1241. & II. 576. producitur media, quam prosodiam observant Tragici, si bene commemini, semper. Producitur etiam in πλημμύρα, quæ diversa est ejusdem nominis forma. Crinagoras in Epigr. Analectorum T. II. p. 148.

οὐδ' ἦν Ωκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρει.

1273. Perperam in Regiis & Mediceo scriptus & interpunctus est hic versus :

ναυτιλῆς νόστου δὲ δαημοσύνην γέ τις ἄλλος —

δαημοσύνη sæpe cum genitivo rei, cujus peritia alicui tribuitur, junctum occurrit, ut apud Oppianum Al. β. 327.

— — — — — ὅς ῥά τε χειρῶν

ἦνοστέη πολέμου τε δαημοσύνησι πεποιδώς.

Sæpe absolute usurpatur, ut apud Nostrium II. 1260. Prior constructio hîc locum non habet.

1281. ἡ πολέμοιο. Sic quatuor Regii, Cæf. Guelferb. Vulgo πολέμοιο.

1282. λοιμοῖο. Quatuor Regii λοιμοῖο, frequenti harum vocum permutatione.

1285. Φανιάζονται. C. D. Φανιάζονται. Iidem v. abhinc secundo Φαείνει habent pro Φαείνη, concinente E. Quæ lectiones non omnino contemnendæ. Solemnis est in hujusmodi comparationibus temporum variatio. Minus probarim Florent. editionis lectionem Φαείνει, licet eam præstent Cæf. & Mediceus. Hinc Virgilium *ebrium discessisse*, pro solita sua elegantia monet Hæltzlinus, respiciens Georgicorum I. finem, ubi pulcherrimis versibus prodigia, quæ post Cæsaris necem urbem terruerunt, recenset Poëta. Utinam ejusmodi ebriacorum plura haberemus carmina! Nec sobrius fuit Tibullus, ubi eorundem prodigiorum meminit El. V. Libri II. cui Apollonii hunc locum, prioribus interpretationibus non observatum, perite admovit Heynius noster in luculenta, quæ nuper prodiit, editione:

Hæ fore dixerunt, belli mala signa, cometen,
multus ut in terras deplueretque lapis:
atque tubas, atque arma ferunt crepitantia cælo
audita, & lucos præcinuisse fugam.
ipsum etiam Solem defectum lumine vidit
jungere pallentes nubilus annus equos,
& simulacra deum lacrimas fudisse tepentes,
fataque vocales præmonuisse boves.

1289. ἤλυσεν ἐρπύζοντες. Sic ineptam librorum omnium lectionem, ἤλυθεν, certissime emendo. Supra III. 866. ὀδυνη πέρι θυμὸν αἰλύων. Hesychius: αἰλύω, αἰδημονῶ, αἰδυμῶ. In re non valde absumili eodem verbo utitur Oppianus, Αλ. δ'. 337. Venustissimam comparisonem adponam:

ὥς δ' ὅτε τηλύγετον μήτηρ γόνον, ἢ καὶ αἰκοίτην
εὐνέτης,

εὐνέτις, ἀλλοδαπὴν τηλέχθονα γαῖαν ἰόντα
 αἰχχυμένη στέλῃσι, νόος δέ οἱ ἔνδον ΑΛΤΕΙ,
 ἔσση οἱ μεσσηγὺς ἀλὲς χύσις, ὅσσα τε κύκλα
 μνηῶν· ἀκροτάτοιςι δ' ἐπεμβαίνουσα θαλάσσης
 κύμασι, δακρυάεσσιν ἐπὶ στόμα γῆρυν ἴησι,
 σπεύδειν λισσομένη, καί μιν πόδες οὐκέτ' ὀπίσσω
 ἱεμένην φορέουσιν, ἔχει δ' ἐπὶ πόντον ὀπωπαῖς.

ὡς

1292. ἀποφθίσειαν. Sic B. C. Cæf. Guelferb. & a secunda manu Medicens: nam primum in eo scriptum fuerat ἀποφθίσειαν, qui notatus error ad III. 754. Vulgo perperam ἀποφθίσειαν. Ceteri tres Regii ἀποφθίσειεν, quod non deterius est.

1295. νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν. Sic bene Florent. editio, ut Guelferb. codex. In Aldina, ut in Mediceo, νύχθ' ἐπὶ πᾶσαν. Codices mei νύκτ' ἐπὶ.

1296. κοῦραι, nempe ancillæ illæ duodecim Corcyrææ, quas Medæ Arete dederat; supra. 1221.

1299. λιγία κλάζουσι. Sic A. B. E. Cæf. Medic. optime. In E. λίγα: in Guelferb. λιγίας. Vulgo λιγίως e glossmate. Vide ad I. 883.

1301. κινήσουσιν. Sic A. B. E. Cæf. Medic. Vulgo κινήσωσιν. Futurum indicativi cum ὡς comparativo apud Homerum non raro occurrit, ut Il. κ'. 183. ο'. 382. π'. 298. & alibi.

1306. νώνυμοι. Quatuor Regii νάνυμοι, ut II. 982.

1307. ἐπ' αἶθλῳ. Sic octo codices. Male vulgo ὑπ' αἶθλῳ.

1316. αὐταὶ δέ μιν. Sic omnino legendum. Manifesta menda, codices & impressi libri αὐτὸν δέ μιν.

1319. δέρας. C. & Med. δέρος. Sic etiam A. pro varia lectione. Utro modo legatur, nihil interest. Vide ad I. 244.

1320. ἐπὶ χθονός. A. E. ἐπὶ χθόνα. Iidem infra 1359. ἐπὶ χθονός habent.

1321. ἔργ' ἐκάμεσθε. Sic olim absque ulla auctoritate scripseram. Vulgo ἔργα κάμεσθε. Nunc in E. reperio ἔργ' ἐκάμεσθε. In A. jam videram ἔργα ἐκάμεσθε.

1322. οἰωπόλεις, *deserta habitantes*, idem quod ἐρημονόμοι, infra 1333. ut recte explicat Arnaldus Lect. Gr. p. 104. Perperam vero Scholiastes exponit, περὶ τὰς οἰς πολοῦσαι. Triton a Pindaro vocatur οἰωπόλος δαίμων, Pythion. IV. 49. ubi non adeo infulsus fuit latinus interpres, ut verteret *pecorarius deus*. Mox sex mei codd. & Medic. χθόνιαι. Vulgo χθόνιοι.

1323. Λιβύης. Libye Epaphi filia, Neptuno amata, quæ tertiæ orbis parti nomen suum dedit. τιμήφοροι, id est, ut recte interpretatur auctor Etymol. M. ἔφοροι.

1324. μηδ' ἔτι. Sic A. C. E. bene. Vulgo μηδέ τι.

1327. τίνας. Medicus, Cæs. & duo Regii τίνες, nempe ei pro i longo scripto, quem morem librariorum, ex ore dictantis verba excipientium, fuisse, aliunde notum est. V. seq. ἔκαμε in tribus Regiis scriptum.

1332. ἀνά ᾧ ἔζεν. Sic bene excusum in Florent. editione. Libri aliquot scripti & impressi ἀν' αὐ' ἔζεν. In Aldina ἀνά ᾧ ἔζεν.

1334. ἀντικρυς. Hoc pro vulgato ἀντιμερὺ reposui. Vide ad III. 493.

1336. δῆλοισιν. Vulgo δῆλοισιν. Hoc solæcum & corruptum esse qui non videt, græcè nescit. Illud e codicibus, in quibus tamen mendosa scriptura est, reposuimus. In A. C. E. δῆλοισιν, transpositis elementis. In D. δῆλοισιν. In Medic. a prima manu δῆλοισιν, & e prava correctione δῆλοισιν. Vide infra 1460.

1339. αἱ δὲ βαθεῖαι — βῆσαι. Sic omnino legendum

Vulgo βαρεία, quod ad φθογῇ referunt. Non satis aptum leonis rugitui epithetum illud est, quod tamen si ei Poëta tribuere voluisset, scripssisset βαρείη, non βαρεία. Sed nec hoc in plerisque codicibus reperitur. In quatuor Regiis perspicue scriptum βαρεῖαι, quod unius literæ mutatione, flagitante sensu, emendari debuit.

1346. πιφασκόμενος. Quatuor Regii πιφασκόμενος. Vide ad III. 605.

1348. σίρφεσιν αἰγείοις. Hefych. σίρφος · δέρμα, βύρσα. Accuratam in minimis rebus peritiam ostendit Poëta morum, habitus, cultusque diversarum, quarum meminit, gentium, ut ex comparatione Herodotei loci, in recensione populorum Africae libro IV. p. 364. constabit. καὶ δὴ καὶ τοῦνομα κατηγορεῖ, ὅτι ἐκ Λιβύης ἦκει ἡ σιολὴ τῶν Παλλαδίων. αἰγέας γὰρ περιβάλλοντα ψιλὰς περὶ τὴν ἐσθῆτα δυσανκταῖς αἱ Λίβυσσαι, κεχρημέναις ἐρευθεδάνῳ. Moris hujus rationem reddit Hippocrates, a Wesselingio ad Herodotum laudatus. Nicænetus in Epigr. Analect. T. I. p. 416.

Ἡρῶσσαι, Λιβύων ὄρος ἄκλιον αἶτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ σίρεπτοῖς ζωσάμεναι δυσάνοις,
τέκνα θεῶν —

Ἡρῶσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

1349. ἱξύας. Sic bene Cæf. & Medic. In B. ἱξίας. Ceteri perperam, ut vulgo, ἱξύος.

1350. ἐκ δὲ ἐκάλυψαν. Sic D. Vulgo ἀν' δὲ ἐκάλυψαν.

1354. ἔκαμε, ut supra 1328. Sic duo Regii & Cæf.

1357. τῆσδε. Sic sex mei codices. Vulgo τῆσγε.

1359. ἐφ' ὕγρην. Sic sex mei codices, & Medic. ut supra 1320. Florent. editio cum Guelferb. hic ἐφ' ὕγρης habet, quam lectionem secutus est Stephanus. Aldinam merito prætulit Hæltzlinus.

1361. οὐδ' ἔτι. Sic bene Cæf. Vulgo οὐδέ τι. Mox in D. ἀλλὰ πη ἀγλὺς.

1364. Μινύαισιν. Sic sex mei codices. Florent. editio Μινύεσσιν, ut in Medic. a prima manu scriptum; sed emendatum Μινύησιν. Vide ad III. 578.

1373. ἡ γὰρ, id est, αὕτη γάρ. Sic bene A. D. E. Vulgo ἡ γάρ. Quæ sequuntur sic in Guelferb. codice constituta sunt:

— -- — κατὰ νηδύος αἰὲν ἔχουσα
ἡμέας ἀργαλέουσιν οἰζύει καμάτοισιν.

Quæ lectio, licet vulgatæ præferri non debeat, tolerari tamen potest. E duabus bonis conflata est pessima primaria-
rum editionum lectio, κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα ἡμέας
ἀργ — Hoc exhibent B. Cæf. & Medicæus.

1378. ὑποδύσεται. Perperam vulgo ὑποδύσσεται. Illud est in quatuor Regiis, Cæf. Mediceo.

1381. Incredibilem rem narraturus, fidem facti Musarum auctoritate communit. Eodem artificio usus Virgilius Æn. IX. 77.

Quis deus, o Musæ, tam sæva incendia Teucris
avertit? tantos ratibus quis depulit ignes?
dicite. prisca fides factæ, sed fama perennis.

1382. ὁμφὴν. D. αὐδὴν.

1384. ἡ τ' ἀρετῇ. Copulam inferni ob molliorem sonum. Θίνας. Male duo Regii δίνας.

1385. μεταχρονίην. Sic Florent. editio. Aldo placuit μεπαχρονίην, quod exhibent quatuor Regii, Cæf. Med. Mox pro ἄγεσθε iidem codices, quibus accedit Guelferb. dant ἄγεσθαι.

1388. ἀνέπλησαν. Lectio est Aldinæ editionis, quam tuentur quatuor Regii cum Med. & Guelferb. In Florent. editione ἀνέτλησαν. Utrumque sensus admittit. Leve scripturæ discrimen librariorum fefellit. Supra 15. αἰψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα. Eadem varietas observata ad

Oppiani Αλ. α'. 708. ubi e tribus codicum lectionibus optimam electam fuisse arbitror:

— — — — — ἀμφὶ δὲ παῖσι
καὶ θανέειν, καὶ πᾶσαν ὀϊζυρὴν κακότηλα
πρόφρονες οὐκ ἀέκωντες ἀναπλῆσαι μεμύασιν.

1390. ἀναβαταὶ βεβηλωμένοι. Sic quatuor Regii. Vulgo βεβηλωμένοι. Frequenter illud participium adhibet Noster cum diversis substantivis, ἀμφοσὶ, ἀμνηχανίη, ἀνίη, εἰσρω, & aliis forte.

1391. οἶδμασι λίμνης. Sic A. C. E. Vulgo ὕδασι e glossmate. In D. ἐνδοθι.

1392. ὡς φέρον, ὡς εἰσδάντες — Posterius ὡς abest in A. D. & Mediceo. *Simulac ad Tritonidem lacum venerunt, statim deposita nave in eam ingressi sunt.* Hic est loci sensus, quem e latinis versionibus vix eruas. Schema est, quod ὑπερολογίας, seu πρωθύστερον vocant: nam juxta re- rum seriem scriptum oportuisset, καὶ ἀπὸ σιτοχρῶν ὥμων θέντες τὴν νῆα, εἰς αὐτὴν ἔβαν.

1394. ξηρή — δίψα. Perperam vulgo ξηρή. Ad casum substantivi flectendum erat adjectivum, non vice versa, quod tamen fecit Aldus, edendo δίψη. In A. ad marginem emendatum ξηρή. Parum aptum mihi videtur sequens verbum ἔκειτο, quod vereor ut genuinum sit: mallet ἔτειρε, aut simile quid.

1398. χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, in loco, quem habitaverat At- las; ut Ελλήνων τόπος, Πέλοπος τόπος, apud Æschylum. χθόνιος ὄφις, serpens a terra genitus. Aliam originem ei tribuit Hesiodus a Scholiaste, & inde a compilatoribus male citatus, Theog. 333.

Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι φιλότῃσι μιγείσας,
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
παίρασιν ἐν μεγάλοις παλχρύσεια μῆλα φυλάσσει.

Eidem Hesiōdo Hesperides Noctis sunt filiae : alii Atlantem , alii Hesperum patrem illis dant. Nec earum in numero magis consentiunt auctores : quatuor recenset Apollodorus p. 117. editionis Th. Gale.

1399. ἐφίμερον αἰίδουσαι. Hesperides Hesiōdo λυγύφωροι : Euripidi , ὕμνηδοι & αἰοῖδαι dicuntur.

1402. ἄκρη οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν. Vulgo ἄκρη οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν. In quatuor Regiis ἄκρη οὐρῇ reperi : σπαίρεσκιν e conjectura reposui ; alterum manifesto mendosum est.

1403. ἐκ δὲ λιπόντων. Absurdissima est ad hunc locum Batavi editoris adnotatio. Planus est sensus : τῶν δὲ τοῦ Ἡρακλέους οἰσίων ἐκλιπόντων ἐν τῷ τοῦ ὄφιοις αἵματι πικρὸν χόλον ὕδρῃς Λερναίης -- Serpentem sagittis confixerat Hercules : sagittæ vero in serpentis vulneribus & proinde sanguine admiscuerant & reliquerant lethale virus Lernæ hydræ , quo olim intinctæ fuerunt. Ideo quæ vulneribus infidebant muscæ , gustato venenato tabo , statim arescebant & moriebantur. Vide uter sit intellectu facilior , Græcæne poëta , an Latinus interpres : dijudica an Shawii versio explicatio dici possit , an ipsa per se intelligi queat , an de literis bene meritus sit artium ille Magister , quod tam putida versione Apollonium infamem fecerit. En illius latina : *Et e linquentibus hydræ Lernæ bilem cruore amaram sagittis muscæ putrescentia ad vulnera siccabant.*

1407. οἱ δὲ ἐπέλασσαν. Sic concinne scriptum in tribus Regiis. Vulgo οἱ δὲ πέλασσαν.

1410. σιάς δὲ σφε παρηγορέσκε. Vulgo ineptissime legitur : τὰς δὲ σφε παρηγορέσκε. In quatuor Regiis perspicue scriptum σιάς. Tum σφε in σφε commutari debuit , flagitante syntaxi. Verbum activum παρηγορέω accusativum regit , non dativum. Vide ad II. 1087. III. 370.

1411. καὶ εὐφρονες. Sic recte in quatuor Regiis scriptum.

1413. οἰοπόλοι. Vide supra ad 1322.

1418. εἰ δὲ κεν — ἰκώμεθα. Quatuor Regii, Cæs. & Med. solœce εἰ δὲ καὶ ἰκώμεθα. Absque particula κεν scribendum fuisset ἰκώμεθα. Jam plus satis observatum fuit frequentissimam esse commutationem vocum καὶ & κε.

1422. λισσόμενος ἀδινῆ. Salvum est metrum, cui ut succurrerent librarii in A. & E. scripserunt λισσόμενός τ' — Vide supra ad 1260. ἐλέηραν scriptum oportuit, ut supra 1308. Vulgo, non observata temporum ratione, ἐλέαειρον.

1425. τηλεθρόνια. Sic bene E. In A. τηλεθρόνια. Florent. editio τηλεθρόνια, quod in τηλεθρόνια mutatum fuit. Poëtica forma vulgari præferri debebat.

1427. Ερυθρίς. Male in duobus Regiis Ερυθρίς. Apollodoro Ερυθία. V. seq. Regii aliquot perperam ἐρυθίς.

1433. ἔμολε. Sic tres Regii perspicue. Ambigua ob compendariam notam scriptura est in E.

1435. αἰράμενος. Sic, ut bene Aldus edidit, scriptum in plerisque codicibus. αἰρόμενος, quod e Florent. editione sumsit Stephanus, est in Guelferb.

1438. πελωρίου. Tres Regii minus bene πελώριον.

1442. καρχαλῆος. Homerus Il. Φ. 541.

δίψη καρχαλῆος, κεκονιμένοι —

nhi vide Ernestii notam. In Cæsli καρχαλῆος.

1444. ἦν δ' ἄρα τις πέτρη. Sic quinque Regii, ut in Parisina editione. In primariis ἦδε δέ τις: peior Hæltzlini lectio ἦδε δέ τις. Optimum esset ἔστι δέ τις.

1445. ἰννεσίησι. Putidum αἰνέσις in nullo octo codicum reperitur.

1447. πέδω. Inepte in duobus Regiis πόδας.

1455. ἀπλητον. Sic quinque e meis codicibus & Med. In E. ἀπλητον, forte pro ἀπληστον, quod Arnaldo in

mentem venerat. Vulgo absurde ἀπληκίον. Formicarum similitudine usus est Virgilius, sed aliorum transtulit, Æn. IV. 402.

1459. κεκμηότας. Sic quatuor Regii, Medic. Guelferb. Vulgo κεκμηότας. — εἴ πως valet *utinam*, ut εἴ γὰρ Tragicis frequentatum. Vide quæ notavi ad Euripidis Or. 1104.

1460. Ut supra 1336. δῶμεν soltæce pro δῆοιμεν legabatur, sic hoc loco, ubi recte vulgares libri cum septem codicibus δῆοιμεν præstant, Guelferb. δῶμεν habet.

1461. οἱ τ' ἄρμενοι. Sic sex mei codices. In Guelferb. ut in Florent. editione οἱ θ' ; quod in τῷ γ' commutarunt. V. seq. ἐρεῖνειν præter Aldum & Parisinam editionem tueritur sex mei codices & Medic. Bona lectio est. οἱ τε ἄρμενοι ἐξ τούτου ἔργον ἦσαν, ἐκρίθησαν πρὸς τὸ, vel ὥστε, ἐρεῖνειν. — Stephanus e Florentina, diversa cum interpunctione, ἐρέεινον.

1463. ἐπηλίνδῃτ'. Plusquamperfectum passivum verbi ἐπαλινδέω. Sic quatuor Regii, Cæf. Guelferb. In D. ἐπηλινδοῖτ', forte pro ἐπαλινδῃτ'. Sed tempus imperfectum hic aptum non est. Perperam Stephanus e Florent. editione ἐπαλινδοετ'.

1465. ποσσι δὲ κοῦφοις. Sic quatuor Regii & Medic. Vulgo ποσσί τε.

1473. ἔχῃ διζήμενος. In A. C. E. ἐμήσατο διζήμενος. Forte olim quidam codices habebant ἐμήσατο διζέμεν Αργύ. Quod, licet non contemnendum, vulgato non præoptaverim. E duabus bonis lectionibus conflata est illa pessima.

1479. Virgilius Æn. VI. 452.

-- -- adgnovitque per umbram
obscuram, qualem primo qui surgere mense
aut videt, aut vidisse putat per nubila lunam.

1482. ὧς δὲ καί. Sic quatuor Regii. Vulgo οἱ δὲ καί.

1484. μοχθῶ-

1484. *μοχθήσαντες*. Sic bene A. E. Vitiose in D. *μοχθίσαντες*, e frequenti commutatione literarum η & ι. Vide ad III. 1399. In B. *μοχθήσαντε*. Cæf. & Guelferb. *μοχθήσαντε*. Pluralis numerus hic requiritur, quia participium istud tam ad Euphemum quam ad Boreadas pertinet. Perperam vulgo *μοχθίζοντες*.

1487. *αὐλήτης*. In quatuor Regijs *αὐλήτης*, quam scripturam agnoscit Hesychius. *αὐλήτην*, τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. Qua in glossa *κόπρος* *stabulum* notat. — Tum scribo ε̄ σ' εἰς, pro vulgato ὅς εἰς. Relativum δ̄ pro ὅς Homero ceterisque heroicis poetis frequens, & pronomen σε salvo sensu omitti non potest. -- τόφρ'. Solus Guelferb. ὄφρ'. Promiscue ἔφρα & τόφρα tam pro *donec*, quam pro *ut* adhibent Poetæ, ut εἰως & τείως. Utilis est posterior forma ad vitandum vocalium concursum. Supra III. 807. retineri poterat vulgatum τόφρα:

Φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαις.

1489. ἐπεὶ οὐ μὲν -- Sic bene A. C. E. Vulgo sine ullo sensu οὐ μιν.

1491. Acacallidis Minois filix ex Nicandro meminit Antoninus Liberalis, cujus ex narratione, cap. 30. colligere quis possit, non temere hic a Poeta Apollini epithetum *Ληκωρείοιο* tributum fuisse, sed ad nominis etymon cum respexisse.

1497. ἐπὶ ῥήνεσσιν. Sic recte Stephanus excudit, ut in A. C. E. scriptum est. In D. ἐπὶ ῥίνεσσιν, ex ea erroris causa, de qua supra ad v. 1484. In Florentina, licet & geminatum sit, quod minime necesse est, saltem distinctæ sunt voces, ad hunc modum ἐπὶ ῥήνεσσιν. Vitiosam scripturam inepte revocans Hæltzlinus, pejus adhuc illam corripit. Quum litera ρ tanquam duplex pronunciaretur, ubi producenda erat brevis vocalis, eum in scripturam

morem intulerunt librarii quidam imperiti. Hoc in cod. B. fere perpetuo observatum, e quo si Hæltzlinus Apollonium edidisset, quot monstra protulisset! Supra 1470. πρὸ γὰρ οἱ in eo codice scriptum γὰρ οἱ.

1500. πυνθόμενοι. Sic bene Stephani e Parisina editione, ut in quinque Regiis scriptum est. E primariis editionibus Batavus stolide πυνθόμενοι revocavit, quod, si a πυνθάνεσθαι deducatur, non admittit metrum, si a πυνθαι, absurdum est. -- γαίη τ' ἐν ταρχύσαντῳ μυρόμενοι τὰ δὲ μῆλα -- Sic optime distinxit, & duarum vocularum transpositione sensum restituit Hæltzlinus. Antea post ταρχύσαντῳ distinguebatur, & legebatur μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα -- ut in omnibus etiam codicibus scriptum est. Quot culpas bona illa emendatione redemerit, aliis decernendum relinquo. -- Mox pro μετὰ σφείας, in Guelferb. κατὰ σφείας. Illas præpositiones male commutatas vide III. 909.

1508. μελάσχυμον. Sic primariæ editiones, & codd. melioris notæ, ut Cæf. Guelferb. B. Perperam Stephanus e Parisina μελάσχυμον edidit. Vide quæ notavi ad Æschyli Pers. 299.

1510. οὐδ' ὅσον. Sic bene D. Vulgo οὐδ' ὁπόσον. -- γίγνεται. Perperam codices aliquot γίνεαι.

1511. οὐδ' εἰ -- Φαρμάσσοι. Sic Cæf. Guelferb. Medic. B. & editiones primariæ. εἰ est etiam in C. D. In A. & E. pessime ἦ, non ἦν: sed quatuor hī codices Φαρμάσση habent. Veterem lectionem mutavit sciolus, cui non placuit εἰ bis in eodem versu.

1514. καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὖνομα μήτηρ. Quatuor Regii & Cæf. habent καλέεσκε. Non male scriberetur:

Εὐρυμέδων, τὸδε γὰρ καλέεσκε μιν οὖνομα μήτηρ.
κάλεσκε tuetur Clarkius ad Il. ο'. 338. cujus rationes non mihi omnino persuadent legitimam illam formam esse.

1516. κυανέου. Quatuor Regii κυάνεαι. — Fabulam hanc e Nostro sumsit Ovidius, apud quem Perseus, Metam. IV. 614.

Viperei referens spoliū memorabile monstri
aëra carpebat tenerum stridentibus alis.
cumque super Libycas victor penderet arenas,
Gorgonei capitis guttæ cecidere cruentæ:
quas humus exceptas varjos animavit in angues;
unde frequens illa est, infestaque terra colubris.

1520. κερκίδα. Pollux II. 191. τοῦ μείζονος ὄστροῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, κερκίς καλούμενον.

1521. καὶ αὐταί. Sic emendo. Absurde vulgo καὶ ἄλλαι.

1523. ἐπεὶ οὐ μιν ὑπέρβιον ἄλκος ἔτειρε. Vulgo mendose legitur, ἔνεχ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρε. In margine codicis B. & Cæs. scriptum est ἐπεὶ pro varia lectione, quod, ut optimum, recepi. Vox ἔλκος librarii errore e præc. v. repetita, hic absurdissima est. Sane ὑπέρβιον erat vulnus illud, quo statim mortuus est Mopsus. Sed quum ratio reddenda esset, cur ille *vulnus audacter contrectaret*, addidit poëta, *vulneris dolorem non ita magnum fuisse*, quod in carniū putredine & gangrena solemne est.

1525. χέει ἄχλυσ. Quatuor Regii κέχυντ'.

1531. μυδῶσα δ' ἀπὸ χροῶς ἔρρεν ἄχνη. Sic olim legendum esse conjeceram: eamque lectionem diu post, perspicue sic scriptam, reperi in D. Vulgo ἔρρεε λάχνη. Pilorum defluvium morbus est, & vitii signum in vivo corpore: sed illius vix mentio facienda erat ad cadaveris putredinem designandam, quæ manifestiori signo, & in omnibus corporis partibus, non iis solum, quæ pilis vestiuntur, conspicuo, declarari debuit; scilicet putrificæ uliginis effluxu, spumæ illius, quæ liquefcentibus carnibus oboritur. Hoc significat ἄχνη, quæ voce in genere notatur πᾶν

λεπτομερὲς καὶ κοῦφον; seu πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ.

1537. πρήθοντος ἀήτεω. Vulgo πρήσσοντος. In quatuor Regiis πρήσσοντος. Vide supra ad 819.

1538. πόρους τ' ἀπέλεκμήραντο. Sic B. & Cæf. recte. Vulgo πόρον τ' ἀπετεκμαίρουτο. ἀπέλεκμήραντο est etiam in Medic. & scribi debuit in Guelferb. ubi ἀπέλεκμήροντο.

1549. δαίμοσιν ἐγγενέταις. Tres Regii δαίμοσι γηγενέταις. — νόσῳ ἔπι μείλικα θίσθαι. Perperam codices aliquot ἐπιμείλικα, ut in primariis editionibus excusum. Eadem menda in Homero Il. i. 147.

1552. γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας. Id est, ἀνααίρας γαίης. Vide ad III. 1567. Male in Florentina γαίαν δ'.

1560. παραλίας. Sic bene E. & Guelferb. quæ scriptura in plurimis Dionysii codicibus observata. Geminatio literæ ρ librariorum imperitiæ debetur.

1561. Pindarus Pythion. δ'. 57.

-- -- Φάτο δ', Εὐρύπυλος
γαϊαόχου παῖς ἀφθίτου Εὐνοσίδα
ἔμμεναι. --

ad quem locum videndus Scholiafles.

1567. ἐνὶ πείρασι. Vulgo ἐπὶ — Illud præferunt sex mei codd. & Medicens.

1568. μεταχρονίην. Sic cum Florent. editione E. a prima manu. Septem ceteri codices μεταχρονίην.

1570. ἐξανέχει. In D. ἐξανάγει, quæ lectio in aliis codicibus diversimode obscurata reperitur: in A. ἐξενάγει; in C. ἐξενέγει.

1575. ἡ δὲ — Sic codd. non ἡδὲ, quod e veteribus editionibus revocavit Batavus.

1582. τότε πλῆος — Ordo est, ex quo manifestus sensus elucet: τότε (id est, ὅταν ἵκητε πρὸς τὸν τόπον, ὅθι ἡ χέρσος ἐτέρωσθε κλίνεται, καὶ ἀγκῶνα ποιεῖ) πλῆος ἀπήμων

τελείνυσθαι ὑμῖν, ἰοῦσιν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος ἀσκήωνος. In septem codicibus (nam in Guelferb. collatione nihil ad hunc versum adnotatum; vix tamen dubito, quin eandem, quam ceteri, lectionem habeat) scriptum:

ἀσκήωνος τελείνυσθαι ἰθὺς ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.

Quod si primi editores in codicibus suis repererunt, turpiter se dederunt in illius versus emendatione. Nam quum ἰθὺς sensui contrarium sit, & ob primæ syllabæ modulum metro repugnet, ea vox eximenda erat, & retineri debebat altera, ἀπὸ, quam & sensus poscit. At ii contrariam inierunt rationem, ἰθὺς retinentes, & eximentes ἀπὸ: sicque sensum pessumdederunt, & versum claudicantem fecerunt. Nam semper & ubique ἰθὺς primam producit.

1585. γινέσθω. Sic C. E. bene. Vulgo γινέσθω. Vide Valckenarium ad Euripidis Phæn. 1396. & nos ad Medeam 14.

1588. αὐτὰρ ὅγ' ὥμοις. Vulgo legitur αὐτὰρ ὁ τεῖως. Adverbium istud τεῖως adeo otiosum, frigidum & ineptum est, ut nemini non spurium videri debeat. Præterea quum sequatur ἀνθέμενος, quod significat, *quum sibi imposuisset*, addi debuit, quo, cuinam corporis parti, impositum tripodem abstulerit: nam capiti, humero, brachio imponi potuit. Nullibi, quod meminerim, ἀνθέσθαι sic absolute adhibet Noster. II. 1061. ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν — III. 1320. σάκος ἄνθετο νώτῳ. IV. 1375. ὥμοις ὑψόθεν ἀνθέμενοι — 1386. ἀνθεμένους ὥμοισι — 1770. ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας ἀνθέμενοι.

1593. Αἰσονίδην. In solo D. Αἰσονίδην, errore, ut videtur librarii, sed absque menda. Verbum ἀνώγω construitur cum tertio & cum quarto casu. Vide Nostrium I. 693. IV. 300. Aratus Phæn. 266.

ὅς σφίσι καὶ θέρους καὶ χείματος ἀρχομένοιο

b b 3

σημαίνειν ἐκέλευσεν.

1595. ἰσσυμένως εὖ κρίνατο. Vulgo ἰσσυμένως ἐκρίνατο. In D. ἐπεκρίνατο, quod ex nostro εὖ κρίνατο depravatum. Solemne hoc, ubi de eligendis victimis agitur. Vide ad I. 356.

1597. τῆσδ' ἐφαίνθη. Sic distinctæ voces in A. E. Vulgo τῆσδε φαίνθη.

1598. εἴτε σύ γε Τρίτων. Perperam quatuor Regii, Czf. Med. εἴτε σε Τρίτων, vel Τρίτων. — Φόρχον. Vulgo Φόρχιν. Illud præfert B. Vide supra ad 828.

1601. ἐς αἰδματα. Sic A. C. D. E. Vulgo ἐς ὕδαλα.

1604. ἐπ' εὐρέα. Vulgo ἐς. Illud præferunt sex mei codices.

1605. στέλλη. Sic quatuor Regii, Czf. Medic. Vulgo στέλλει.

1607. ἐνὶ στομάτεσσι. Minus bene quatuor Regii, Czf. Medic. cum Florent. editione ἐπὶ στομάτεσσι.

1612. ἀντικρύς. Vulgo ἀντικρύ. Eadem confusio, quæ supra v. 1334.

1613. ὑπὲρ λαγόνων. Sic optime D. Vulgo ὑπὸ λαγόνων. -- δίκερ ῥά οἱ. Vulgo δικραιρά οἱ, quæ scriptura, quum durius aliquanto dictum videatur, cauda biceps, corruptelæ suspicionem iniecit Adriano Heringa, cujus pereruditam disputationem operæ pretium fuerit legisse, Observat. Cap. XIII. ubi reponendum censet δικραιρά οἱ, unde, quum mihi compertum esset, quam sæpe a librariis αι & η fuissent commutata, statim vidi duas voces in unam coaluisse, & scribendum δίκερ ῥά οἱ. Eandem postmodo scripturam δικραιρά οἱ in D. observavi: nunc plenius confirmatur mea conjectura, ope codicis E. in quo divisim sic scriptum δι- κραι ῥά οἱ. Græcum est optimæ notæ vocabulum δίκερος, δι-

κη, δίκρον. Adeat modo lector laudatum doctissimi Medici Batavi librum. His demum scriptis, animadverti in accuratissima Parisina editione excusum esse δικρά ῥά εἰ, quod e codice aliquo petitum, nihil aliud est, quam ipsissima nostra lectio, aliquantisper depravata: inde sinceram scripturam facile restituere poterat Stephanus.

1614. ὀλκαίη. Florent. editio, ἀλκαίη. Illud præferunt octo codices, editiones Aldina & Basil. ἀλκαίη proprie de leonis cauda dicitur, & καταχρηστικῶς aliis etiam tribuitur animalibus, ut ex observatis ad Callimachi fragm. 317. videre est. Sed pisci parum convenit.

1617. τόφρα δ' ἄγε, τείως. Sic Florent. editio, bene. In ceteris ἄγε. Salvo metro scribere potuisset, τόφρα δ' ἄγε, εἰως — quod &, meo iudicio, præstaret. Sed, ut supra ad 1487. observavi, εἰως & τείως promiscue adhibent poëtæ. Vide supra 821. sic Hymno in Cererem Homericō 138. & apud quosvis passim.

1618. νισσομένην. Sic D. & Cæf. bene. Vulgo νεισομένην.

1619. ἐν ὀφθαλμοῖσιν. Sic Guelferbytanus codex. Perperam vulgo ἐπ' ὀφθ — ἐν & ἐπ' sæpissime commutarunt librarii. Lectionem nostram satis confirmat Homerus, apud quem passim reperitur ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ὁρᾶσθαι. Vide Il. α'. 587. γ'. 306. σ'. 135. 190. sicque alii Poëtæ. Theocritus in Pastoribus, v. 7.

καὶ πόκι τήνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

1628. χήραντοι. Vulgo κεχάροντο. Illud præferunt quatuor Regii, quod & temporum rationi magis congruit. B. κεχάραντο. Medic. χάροντο. Pro ἀργίστα Guelferb. habet περυνήταο.

1634. ἰοῦσαν. Sic bene A. D. E. Vulgo sine sensu ἰοῦσι.

1640. ἐπιωγήν. Male in Florent. editione, & exinde in ceteris ἐπ' ἰωγήν. Perite Hœltzlinus duas voces in

unam contraxit. Hesychius : ἐπιωγαί, οἱ ἀνειμένοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες, καὶ ὑποσκέπην, καὶ καταγωγὰς. — ἀνειμένοι τόποι, ἐφ' οὓς δύναται ἡ ναὺς ἐπέρχεσθαι. Homerus Odyss. ε'. 404.

οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί.

Oppianus Al. β'. 550.

— λιμένες τε καὶ ἡϊόνων ἐπιωγαί.

Glossa, καταδύσεις.

1643. Talus ille, quem Europæ a Jove datum fuisse fabulantur, Minois fuit famulus, cujus in administrando regno opera utebatur. Præter Luciani interpretem in Philopseude, nemo, ut opinor, Minois eum filium fuisse tradidit. In Luciani verbis ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρής, ὁ τοῦ Μίνως, subintelligitur ὑπηρετής, δοῦλος, vel simile quid, non vero νίος.

1647. ὁ τῆς γε, nempe τῆς εὐρυίγους, λεπλὸς ὕμνη ἔχε πείρατα ζωῆς καὶ θανάτου. Vulgo absque ullo sensu legitur τὴν γε.

1650. ἀνεκρούεσκον, cum augmento, Ionice. Sic quatuor Regii.

1653. σφι Μήδεια. Sic D. E. ut I. 697. 926. & alibi.

1654. δαμάσσειν. D. δαμάσσαι.

1655. καὶ εἰ Latinorum est *et si*, cujus aggregati, primam sedem occupante particula καὶ, unicum exemplum ex Il. ν', 316. afferri posse credidit eruditus auctor Doctrinæ Particularum, p. 350. En alterum ex Apollonio nostro, ubi salvo metro particula transponi nequeunt: cui tertium addam e veteri Poeta apud Plutarchum de S. N. V.

αἱ καὶ ἀναμπέχοναι, γυμνοῖς ποσὶν, ἢ τε δοῦλαι,
ἢ ᾧσαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν

νόσφι κρηδήμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι.

1656. πέλοι. Vulgo πέλει. Illud præferunt C. D. Medic.

dic. rectè. Sic ὅτε μὴ cum optativo construit Noster, supra 587. & Homerus Odyss. π'. 197.

οὐ γὰρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τὰδε μηχανώωτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόω, ΟΤΕ ΜΗ θεὸς αὐτὸς ἐπιβῶν,
ῥηϊδίως ἐθέλων ΘΕΙΗ νέον, ἥδ' ἐ γέροντα.

1660. ἐρετμοῖσι, absque v. Sic C. D. E. Cæf. Medic. --
ἂν τινὰ ῥέξει. Sic primariæ editiones, B. Medic. Guelferb.
Vulgo ῥέξοι.

1663. βῆσατ'. Perperam A. D. βήσετ'.

1664. διὰ κληίδας. Perperam vulgo κληίδος. Eadem
menda sublata fuit I. 358.

1665. ἀσιδῆσι absque v. Sic C. D. E. bene. Tum μέλ-
πε δὲ Κῆρας lectio est quatuor Reg. Cæf. & Medicei. In
solo E. vulgatum θέλγε reperi, quod & in Guelferb. esse
videtur. Editiones etiam Aldina & Basil. μέλπε præferunt:
recte omnino. Significatio enim verbi θέλγειν hujus loci
aliena est. Fraudis notio illi verbo inest, ut supra 147.
436. 667. 894. & alibi passim. Non delinierendæ, non fal-
lendæ, non sopierendæ erant Parcæ, sed invocandæ, & in
Talum incitandæ.

1671. λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρίε χόλον. Hujus locutionis
rationem forte non expediam: id tamen affirmabo, ineptif-
simum esse, quod Hæltzlinus suspicatus est, Poëtam ideo
verbo πρίεν usum fuisse, ut ad ferræ inventorem Talum
adluderet. Talus ille ferræ inventor Dædali sororis filius
fuit, a Talo æreo diversissimus. Vide Diodor. Sicul. T. I.
p. 319. Alia hujus versus lectio, sed mendosa, apud au-
ctorem Etymol. M. p. 688. reperitur. πρίε. ἐνταῦθα ἀντὶ
τοῦ λάβε ἐσθί. λευγαλέος δὲ οἱ πρίεν χόλος. Αποκλώνιος. Ver-
bum πρίω ferrandi & frendendi notione hic positum non
est, sed sufflandi. Vide Etymol. M. in πρήθω, p. 687. &
Hesychii interpretes ad glossam πρίεται, φυσούται.

1672. δείκηλα. Perperam Regii omnes δίκηλα. Vide ad I. 746.

1674. λυγρὸς ὅλεθρος. Sic D. meo, iudicio, optime. Vulgo legitur μοῦνον ὅλεθρος, hoc sensu: εἰ δὴ μὴ μόνον νόσοις τυπῆσί τε ὅλεθρος ἀντιάει. Sed in similibus phrasibus μόνον elegantius supprimitur, & huc e glossemate in-
vestum fuisse, nemo non videt.

1677. ἀν — ὀχλίζων. Sic bene editiones primariae cum sex codicibus. Perperam Parisina, & ex ea Stephanus ἐν, quod in folis A. & E. repertum.

1680. μολύβδω. Sic Parisina editio, bene. Intribus Regiis μολύβδω.

1685. ῥιπῆσι, absque v. Tres Regii ῥιπαῖσι. Fundus comparationis apud Homerum Ιλ. ν'. 389.

ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὶς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὖρεσι τέκλινας ἀνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι.

1691. ἱερὸν. Perperam Medic. ἱερὸν, eadem menda, quam sustulimus II. 718.

1695. Hunc versum citat Suidas: κατουλάς. ἢ σκοτεινὴ νύξ· διὰ τὸ ὅλοσιν αὐτὴν εἶναι. οἶον, Νύξ ἐφόβει — ad quem locum videnda egregia Kusteri nota.

1696. οὐκ ἀμαρυγαί. Vulgo οὐδ'. Illud praeferunt quinque Regii, Cæs. & Mediceus.

1697. μέλαν χάος. Sic quatuor Regii & Cæs. In D. μέγα χάος. In Guelferb. μελάγχχαλος. Vulgo perquam mendose legitur μελάγχρεος, ubi editorum supinitatem quis non miretur? Nam absurdissima hæc lectio scrupulum alicui injicere debebat & suspicionem, melius quid in vetustis libris forte repertum iri. Optimam nostram lectionem quaerentibus obtulisset Florentina editio. -- ἢ τις αἰδνὴ ὠρώρει σκοτίη. Vulgo legitur ἢ τις ἄλλη, quod licet ab Hæltzino, in-

eptissima quæque comprobante, explicatum, summo Hemsterhusio depravatam visum est, quicum ego sentio; sed aliter emendo. Reponebat ille ἡέ τις Αἰδοῦ. Ab ΑΛΛΗ minus recedit ΑΙΔΝΗ, quam ΑΙΔΟΥ. Præterea vocis hujus, quæ uno interjecto versu recurrit, notio jam continetur in μυχάτων βερέθρων.

1710. μαρμαρέη — αἶγλη. Sic quatuor Regii in casu recto, optime, modo scribatur βιοῦ. Vulgo μαρμαρέην δ' αἰπέλαμψε βιός περὶ πάντοθεν αἶγλην.

1712. ἀντία νήσου. Non minus bene in Guelferb. ἐγύθει νήσου. Hoc enim ob oculos habuit librarius, cujus errore scriptum ἐγκόθι.

1714. Φέγην ἀνέρχομένη. Sic sex mei codices & Guelferb. Vulgo absurdissime legitur Φεῦγεν.

1718. μιν — ἀνέφηνε. Mendose vulgo legitur μεν, quod jam animadverterat Stephanus.

1719. ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες — ἐφοπλίσσειαν. In Guelferb. οἷά κεν ἄνδρες. Scribe:

ῥέζον δ' ὅσσα κεν ἄνδρες — ἐφοπλίσσειαν
optativus ἐφοπλίσσειαν particulam κεν Hagitat.

1721. ἐπιλείδοντας. Sic quatuor Regii. Divisim in B. ἐπὶ λείδοντας. Male vulgo ἐπιλλείδοντας. Vide notata ad I. 1133. ἐπιλίγδην apud Homerum Il. p. 599. eadem ratione secundam producit.

1723. γέλων. Sic A. C. E. Vulgo γέλω. Priorem formam prætuli, quæ apud Homerum occurrit, Odys. σ'. 349.

κερτομένων Οδυσῆα γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευξε.

Altera forma sine ν dialecti Atticæ est. Vide Herodiani Philetærum p. 439. Accusativus Μίνω ibi enotatus confirmari potuerat ex Nostro III. 1107.

1725. ἐπιστοδέεσκον. Sic D. In B. a prima manu ἐπιστομέεσκον. Vulgo cum augmento ἐπεστοδέεσκον. A. C. ἐπεστομέεσκον. Vide ad III. 663.

1730. ἰλάσκειναι. B. & Cæf. ἰλάσκειναι.

1733. Somnia in Mercurii potestate esse credebant veteres. Homerus in Hymno eum vocat :

ληϊσλῆρ', ἑλατῆρα βαῶν, ἠγύτορ' ὀνείρων.

Hinc si quis somnium vidisset, Mercurium venerabatur.

1735. ὑπὸ λιβάδεσσιν. Sic A. C. E. bene. Vulgo ὑπαί.

1738. ἤντε κούρη. Sic bene A. C. D. E. Homerus *Il.* π'. 7.

τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἤντε κούρη
νηπίη;

V. seq. τὴν αὐτὰς. Sic in quatuor Regiis & in Guelferb. bene. Denique ἀτίτηλε scripsi, ut melius constaret temporum ratio. Vulgo autem perperam ad hunc modum scriptus est & distinctus hic locus :

— — — ὀλεφύετο δ' ἤντε κούρη
ξενξάμενος, τὴν δ' αὐτὸς ἐῷ ἀτίταλλε γάλακτι.

Sensus est : *lacrimabatur*, tanquam puella, quod rem habuisset cum ea, quam ipse suo aluerat lacte.

1743. παρακάτθω. Vulgo contra sensum παρακάτθω. Emendationem certissimam præcepit Jo. Pierfonus. Orat gleba, ut se Nereidibus custodiendam committat. Quod quum jussisset Jason v. 1750. Euphemus dicto paret, & glebam in mare projicit v. 1757.

1745. νεπέδεσσιν, nepotibus. Theocritus in Ptolemæi encomio :

ἀθανάτοι δὲ καλεῦνται εἰς νέπεδες γεγαῶτες.

1746. τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνήσῃν κραδίη βάλεν. Casus est rectus κραδίη. τῷ δ' ἄρα κραδίη μνήσῃν ἐπέβαλε. Imperite vulgo editum κραδίη, qua ratione verbum βάλεν substantive caret, a quo pendeat. Oppianus *Al.* γ'. 503.

— — — κραδίη τέ οἱ ἄλλοτε λαιήν,
ἄλλοτε δεξιτερὴν ἐπιβάλλειαι ἀτραπὸν ἐλθεῖν.

1749. ὦ πόποι. Guelferb. ὦ πέπον.

1751. ἐνάσσονται. Sic bene sex mei codices & Medic.

Vulgo εὐνάσσονται. Guelferb. ἀνάσσονται.

1753. οὐ νύ τις. Sic sex mei codices cum Mediceo.

Vulgo οὐδέ τις.

1759. Σιντηίδα. Perperam vulgo, & reclamante metro, Σιντιάδα, quod tamen codices omnes exhibent. Socors fuisset & Shawio ineptior, ni ex I. 608. illud reposuissem.

1763. Male hic versus omisus in Guelferb. Eum exhibent ceteri codices omnes, & sententiæ omnino necessarius est, ita ut non intelligem quí eo carere potuisset Jo. Pierfonus. Nonne dictum oportuit *quo*, *in quem locum*, relicta Sparta, Theras Euphemi posteros duxerit? Nempe in insulam Callistam, quam ille suo nomine Theram appellavit. Callimachus in Elegiæ fragmento:

ΚΑΛΛΙΣΤΗ προπαύροιθε, τὸ δὲ ὕστερον οὐνομα ΘΗΡΗ,
μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Omisus autem fuit a librario hic versus, quia præcedens in eandem vocem definebat. Nam in codicibus aliquot Spartani viri nomen Ionica forma scriptum, εὐς παῖς ἤγαγε Θήρης. Sic in Regiis A. D. E. Theræ patri nomen fuit Αὐτεσίων, non Αὐλεσίων, quod cur Spanhemio placuerit, ad Callim. H. in Apollinem, 73. nescio. Priori modo scriptum hoc nomen plus semel legitur apud Pausaniam, & apud Herodotum p. 344. & 460.

1767. δηρίσαντο. Guelferb. δηρίωντο.

1771. ἀνθέμενοι. Minus bene vulgo ἐνθέμενοι.

1778. ἐνέσχεθεν, obstiterunt. Sic B. & Medicens.

1779. παρὰ τ' Αὐλίδα μετρήσαντες. Observa tmesim. καὶ ἔκκληοι παραμετρήσαντες γαῖην Κερροπίνην καὶ Αὐλίδα -
Sæpius occurrit apud Nostrum παραμετρέω.

APPENDIX

VARIARUM LECTIONUM, NOTARUM

ET

EMENDATIONUM

IN

APOLLONII RHODII

ARGONAUTICA.

APPENDIX IN LIBRUM I.

V. 4. Μετὰ κῶας. Auctor Hymni in Cererem nuper reperi-
ti, v. 106.

ἐρχόμεναι μεθ' ὕδαρ εὐήρυτον —

Sed in Mimnermi versibus apud Strabonem p. 80. & in
Analectis nostris T. I. p. 63. librarii errore debetur præpo-
sitio μετὰ, in μέγα commutanda :

οὐδ' ὁκόταν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων

ἔξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδὸν,

ὑβριστῇ Περίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,

οὐδ' ἂν ἐπ' Ωκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥέον.

Sic apud Nostrium μέγα κῶας occurrit IV. 171. 184. 439.

15. τὸν γ' ἐσιδῶν. Sic Medic.

30. ἐπήτριμοι. Perperam sæpe in codicibus scriptum
reperitur ἐπίτριμοι, quod hic habent A. E. Glossa in illo
πυκναί. Hanc scripturam ad ἐπήτριμοι post ἐπιτρίμμαθα in
Hesychio frustra tuetur Abreschius. Sinceram in Oppiani
locis ibi citatis reposuit Schneiderus noster.

38. In Stephani editione Ἐνισπυεύς mendum est typo-
graphicum.

48. Male in A. & Guelferb. ἐνικριθῆναι. Vide ad I. 356.

II. 143.

68. A. E. ναιετάεσκε.

90. Typothetæ incuria hic versus omissus in editione
Stephani.

94. Hunc versum sic citat Pindari Scholiastes ad Ne-
meon. ε'. 25.

Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι ναιε λιασθείς.

Epithetum ἐριβώλαξ, ut multis aliis urbibus & regionibus,

d d

bis Phthiæ tribuit Homerus in Iliade, unde forte e memoria citanti grammatico error obrepfit.

100. μεταπρίπει. Sic bene vulgo, ad syntaxeos normam, consentientibus plerisque codicibus. In A. C. μεταπρίπει, cum glossa in priori λάμπει. Non minus solæce E. μέλαπρίπη.

112. Αρεσιγρίδης. Sic libri omnes. In nullo repertum Αλεξιγρίδης, quod reponi volebat Meziriacus. Vide Burmanni Catalogum Argonautarum. Ridiculus esset conatus mythorum scriptores ad concordiam redigere volentis.

114. Vûlgarium librorum scriptura ὑπερνεσίησιν, quam quinque codices exhibent, non minus mendosa est, quam ὑπεννεσίησιν, de qua voce dictum ad II. 1111. & videndus H. Stephanus in Præfatione editionis Argonauticorum.

134. ἡ γὰρ ἔην. A. E. ὅς γάρ.

165. τῶν ἄμφω γνατός. Parisina editio τῶν ἀμφοῖν, quod nondum animadverteram, quum notam scribebam ad I. 1169.

166. ὅφρα κομίζοι. Sic Guelferb.

170. καλειῖ. Medic. ut Florent. editio, καλειῖ, e prævo, quem notavi, more, & longum per ei scribendi. Sic infra 599. idem codex, ut Aldina editio, pro κλίτεια habet κλείτεια. Medic. iterum καλειῖ habet IV. 1095. ubi in Florent. editione recte excusum καλιῖ.

179. Εὐφημος. Sic legendum esse, & nomen Πελύφημος librarii errore substitutum fuisse, jamdudum monuerat Hardionius in Actis Paris. Academiæ T. III. p. 392.

180. Male Medic. & Guelferb. ποδωκειέσταν. V. 191. ἀλκείης, & 197. ἐπιθλέμεν.

204. πόδε σιφλός. Medic. πόδας σιφλός.

207. Guelferb. quoque Ορνυτίδα.

214. ἀντρίψατο. Guelferb. ἀνδρίψατο. Vide ad IV. 918.

ubi, tenuissimo mendæ discrimine, vulgares libri ἀνεγρέψα-
70 habent.

215. Ιλισσοῦ. In quibusdam codicibus Κηφισσοῦ olim
lectum fuisse docet, nota margini in A. adscripta. Librarii
error scholiorum concinnatoribus fraudi fuit. Cephissus
fluvius est Bæotix. Ad Ilissum Atticæ fluvium raptam fuis-
se Orithyiam, auctor est Apollodorus L. III. cap. 14. & Dio-
nysius, Perieg. 422.

πρόσθε γε μὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὐδας,
τοῦ διὰ Θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ιλισσοῖο,
ἐνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνῆρπασεν Ωρείδην.

229. περιχαιετάωνες. Sic codices omnes, & e conjectu-
ra Hœltzlinus. Male ante eum περιχαιετάωνας vulgo lege-
batur.

244. Medic. & Florent. editio αὐτῆμαρ καὶ δόμους,
manifesta menda, quam sustulit Parisina editio. Sæpius jam
observavi, millies a librariis commutatas fuisse voculas καὶ
& κε, quod editoribus fere non fuit animadversum, nisi
quando, ut hic, alterutram metri lex repudiabat.

260. A. eandem, quam E. lectionem habet. Pessime
Guelferb. ὑπὸ προμολῆσι κινόντες.

267. οἱ δὲ σῖγα. Sic etiam Medic. & Guelferb. δαὶ Sté-
phanus e Parisina adsumpsit.

281. Medic. ταρχύτας. Guelferb. τάρχυσα χέρεσσι.

346. Guelferb. etiam ἀναστήσεσθαι. Confer notata ad
III. 972. 1133.

354. Medic. ὄφρα δ' ἴασιν.

358. Medic. & Guelferb. κληῖδας. Idem superiori v.
ἐρύσσιμεν.

384. Poëticum ἦν apud Homerum occurrit, ubi alterum
μῖν metri lex admisisset. Ιλ. ι'. 319.

ἐν δὲ ἦν τιμῇ ἡμὲν κακὸς, ἥδ' ἐ καὶ ἐσθλός.

Ibid. λ'. 174.

πάσας· τῇ δὲ τ' ἢ ἀναφάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

Elegantius infra v. 497. legeretur :

τοπρὶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἢ συναρρήτα μορφῇ.

416. Mediceus etiam σοὶ δ' ἂν ἐπίσσω. Guelferb. τὸ δ' ἂν.

441. Medic. & Guelferb. κῶας ἄγοντας. Ibidem etiam v. 443. nostram lectionem præferunt ὑπὸ δαίμονες αἴση.

480. Medic. θαρσύνει.

485. ὡς ἔφατ'· ἐκ — Bonam lectionem ex editione Basileensi sumfit Hæltzlinus. Vide ad IV. 1096.

487. Aldinam lectionem ἐνίσπες præferunt Medic. & Guelferb. quæ si hic recipiatur, eandem ob rationem, nempe ad vitandum hiatum, reponenda erit etiam in Libri III. v. 1. licet ibi ἐνίσπες tueantur libri omnes scripti & impressi.

491. μελαμάνιον. Sic codices & primariæ editiones. Solus Stephanus μελαμῶλιον edidit, e Scholiasta, qui variaz hujus lectionis meminit, illud vero in textu habuit. Interpolata est in vulgaribus libris Grammatici nota. — εἴ καὶ ἀλώφης. Perperam Medic. ut Florent. editio, ἢ κεν. — αὐ & η millies a librariis commutata fuisse, supra jam monui. V. seq. Medic. etiam προτέρω.

502. αὐτῇσι Νύμφησι. Sic bene Basil. editio, & ex ea Hæltzlinus. Ceteræ αὐτῇσιν. Prius agnoscunt E. Medic. Guelferb. &, ni fallor, e reliquis plerique. — πάντ' ἐπίνοντο. Male A. E. πάντα γένοντο.

508. ἔτι καὶ, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδώς. Elegans repetitio adverbii ἔτι. Est autem hæc lectio codicum & primariarum editionum. Stephanus e Parisina pravum ἐπὶ φρεσὶ sumfit.

515. Medic. quoque αἰοδῆς. Guelferb. θεικλὴν αἰοδῆν.

540. ὡς οἱ ὑπ' Ορφῆος. Sic quoque Medic. οἱ cum accentu excudi debuit in textu: est enim pro οὗτοι. Elegans est ea articuli repetitio. Confer IV. 953. Auctor Homericus in Cererem Hymni v. 174.

αἱ δ', ὥσ' ἢ ἔλαφοι, ἢ πόρτιες εἶαρος ὄρη
ἄλλων' ἂν λειμῶνα, κορυσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὡς αἱ ἐπισχόμεναι —

548. ἀνδρῶν μένος. Regii etiam A. C. & Guelferb. νέ-
νος. Hic v. seq. & Medic. ἀκροτάτησι.

560. In μήτι ultima producitur ob contractionem ex μήτιι, ut II. 383. & Il. ψ'. 316. Perperam primariæ editiones & codices aliquot μήτι.

572. τῇ δὲ βαθείης. Sic etiam A. In Florent. editione, unde id Stephanus sumsit, τοὶ δὲ — Aldina & Parisina τοὶ δ' ἐκ βαθείης. E Basileensi Hæltzlinus ἐκ δὲ βαθείης.

588. Typothetæ errore in Stephani editione διπλόα δ' αὐταῖς.

590. Medic. ταυνοσάμενοι.

601. ἀνέτελλε. A. ἀνέτειλε.

612. Medic. quoque ἐχθείραντες.

613. τρηχὺν ἔρον, ἄς — Medic. quoque ἄς. In ἔρον ultima producitur vi cæsuræ, & ob sequentem aspiratam, ita ut necesse non sit adsumere ἔρων, quod præstat A.

637. ἡδ' ἅμα τῇσι. Sic etiam Medic.

651. ἀνομένοιο. Recepta jam hæc lectio in Parisina editione, unde eam adsumere debebat Stephanus. Sic vulgo legitur II. 494. III. 1340.

656. αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' — Sic etiam A. II. 1082. αὐτίκ' ἄρ' οὔγε.

672. λευκῆσιν. Genuinum esse arbitror ξανθῆσιν. Medæ ancillis ξανθαὶ ἔθειραι tribuuntur IV. 1303. Itidem Hesperidibus, 1407.

680. ἀφικάνει. Medic. in margine ἐφικάνει. Idem v. seq. ἀποτρέπει.

687. διεγύσσουσιν. Sic primariæ editiones & codices plerique. Mendose A. E. διεγύσσουσιν. In Stephani editione, errore, ut videtur, typothetæ, διεγύσσουσιν.

689. εἰ καὶ με. Perperam primariæ editiones εἴ κέν με.

697. ἐν δ' ἀγορῇ πλῆτο θρόου. Ut primariæ editiones, Medic. ἀγορῇ. Idem v. seq. τήν γε.

706. Mendosissime in Stephani editione, typothetæ errore, ἄν κε θέλωσι. Vide notata ad III. 404.

711. Medic. quoque πασσυδίη.

717. In A. quoque αἰνέσιμος.

721. Ιτανίδος. Eadem hic in libris varietas, quæ supra v. 551.

739. In primariis editionibus conjunctim excusum καρημογέοντι. Errorem Stephanus notavit in Præfatione. Non minus dignum hoc erat Hæltzlini elegantia, quam similis compositionis vox in altero abhinc versu, μετίχνη, quæ jam emendate legitur in Parisina.

742. Κυθερσίη. Sic A. B. E. Nec aliter forte in duobus aliis Regiis scriptum, qui ad emendatum apographum collati fuerunt. Minus bene vulgo Κυθέρεια.

752. πεπονήατο. Male Medic. ut primariæ editiones, πεπονείατο.

770. 771. Hi versus transpositi in primariis editionibus & in plerisque codicibus.

796. γύας. Sic Florent. editio, bene. Aldus γέας, ut perperam scriptum in A. G.

799. Θρηκίλων. Sic Hæltzlinus e probabili conjectura. Editiones primariæ & plerique codd. Θρηκίλιν. In E. Θρηκίλης, quæ lectio etiam in A. margini adscripta.

803. σφι. Medic. σφι.

817. κασιγνήτοις dat etiam Medic.

829. πατὴρ ἐμοῖο. Male Mediceus ἐμεῖο.

832. ἐνίτπει. Medic. ἐνίσπει.

837. ὁπάζεις. A. C. E. ὁπάζοις.

860. Mediceus etiam θυέσσι τ' ἐμειλίσσοντο. Usque ad hunc versum lacuna est in Guelferb. a v. 560.

871. τις ἐλὼν θεός. A. E. pro ἐλὼν habent ἐκὼν. In C. neutrum comparat, hiantē versu.

879. περιδρομέουσι. Guelferb. περιδρομέωσι.

888. νίσσεο. Medic. νίσσαιο.

890. ὡς ἐθέλεις. Sic Medic. & Guelferb.

891. πατὴρ ἐμοῖο. Sic A. E. ut vulgo recte legitur v. 829. Hic autem impressi libri habent ἐμεῖο.

925. Guelferb. χερώνησον.

946. Medic. πλενρής.

955. Medic. ἐκλύσαντες.

963. ἦεν mendose etiam in Medic. & Guelferb. In nota ad hunc versum quas communi appellatione *Parisiinas editiones* indigetavi, ex sunt Parisina minor, & quæ ex ea expressa fuit Stephani editio. Hanc, nescio qua incogitantia, tanquam si Parisiis excusa fuisset, Parisinam falso vocavi. Hoc semel monuisse sufficiat, si forte alibi idem error recurat.

995. ἀμφιβῶντας habent Medic. & Guelferb.

1005. ὄφρα νοτισθέντα. In A. C. E. ὄφρα κε νοτισθέντα, reclamante metro. Sed istud κε non de nihilo est, nec temere additum. Sequentē verbō in optativo, particula illa abesse non potest. Scribe igitur ὡς κε νοτισθέντα. Confer III. 293. IV. 766. 841. ὄφρα sine potentiali particula subjunctivum adscisceret, ut III. 438. & alibi passim.

1019. αὐτοῦχ' dant etiam Medic. & Guelferb. Iidem v. 1059. σὺν τούχ'.

1065. Typographicam mendam Parisinæ editionis, ἀλά-
μένη, retinuit Stephanus.

1082. λάχος. Sic etiam Guelferb. Vitiosum & ineptum
λέχος solus dat Medicus. Confer infra notam ad III. 1340.
Moschus in Europa :

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
νυκλὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἔτλათαι, ἐγγύδι δ' ἠώς.

1093. ὀκρίοντες. Sic Medic. & Guelferb. Prior etiam
v. 1120. ὀκρίοντι.

1096. ἀλκυόνος ἀλής. Versum sic recto pede stare non
credentes librarii aliquot, ἀλκυόνης scripserunt, quod in
A. E. repertum.

1100. εἰσαναδαίνει. Medic. & Guelferb. εἰσαναδαίνῃ. B.
C. E. εἰσαναδαίνοι.

1105. Eo probabilior est conjectura, olim lectum fuisse
καὶ τέ σφιν ἀγειρομένοισιν, quod hujus lectionis partem
retinuerit Florent. editio, quæ σφιν, non σφίσιν, exhibet.

1106. ἀγόρευεν. Guelferb. ἀγόρευσεν.

1122. Medic. & Guelferb. ἐρρίζωνται, ut primariae edi-
tiones. In Parisina ἐρρίζοντο, unde Stephanus bene ἐρρίζωντο.

1139. ῥόμβω agnoscit Eustathius, cujus verba e Com-
mentario in Dionysium v. 1134. adferam. Απολλώνιος οὗτος
ἐν Λεγοναυλικῷ λέγει ΡΟΜΒΩ ΚΑΙ ΤΥΜΠΙΑΝΩ, ὑπὸ Φρυ-
γῶν τὴν Πέαν ἰλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Φαρμακιδῶν τροχὸς ὁ
ῥόμβος παρὰ Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενος ἐν τῷ σιρέφειναι.
τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Περσῇ
κιδέρμιον ῥύμβον φησὶν, ὃ ἐστὶ σιροφὴν, καὶ τροχοειδῆ κίνησιν.
ἀπὸ τούτου δὲ τὰς κινήσεις ὁ Απολλώνιος (IV. 144. ad quem
locum vide Scholiastem) ῥυμβόνας καλεῖ. Euripidis hi ver-
sus sunt:

Σὲ, τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθέρι
ῥύμβω πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',

ὃν πέρι μὲν Φῶς, περὶ δὲ ὀρφναίᾳ
 Νύξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄσπερων
 ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

Bene, autem Parisina editio, & ex ea Stephanus τυπάνῳ. In primariis excusum τυμπάνῳ, ut in codicibus etiam scriptum, quod metri lex respuit. Illud tuetur auctor Etymol. M. loco quem citavimus. Græcorum imitatione Catullus in Galliambico carmine:

Niveis citata cepit manibus leve typanum,
 typanum, tubam Cybelles, tua, Mater, initia.

1160. *ἡρέθοντο*. Sic Parisina editio, ut in Regiis codd. scriptum. Ceteri tres cum primariis editionibus *ἡρέθονται*. Nihil frequentius harum terminationum permutatione, præsertim in versuum fine.

1171. *ἀηθέσαν* habet etiam Parisina editio, quod minor a Stephano fuisse neglectum. A themate *ἀηθέσσω* occurrit participium *ἀηθέστουσα*, IV. 38.

1178. Vide Strabonem in Ponti descriptione L. XII. *ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιᾶδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Αργανθώνιον. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τὸν Ὑλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἐταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Αργεῦς αὐτῷ, ἐξίοντα δὲ ἐπὶ ὕδρεϊαν, ὑπὸ Νυμφῶν ἀρπαγῆναι.* Hunc versum citat Suidas, correctus a Viro doctissimo Jo. Toupio, v. *Αργανθώνη*, ubi mendose vulgo legitur *Αργανθώνειος κλίνη*. Postremæ vocis loco *κρήνη* reponendum esse, probabiliter conjecit Sevinus noster in Parisiensis Academiæ Historia T. V. p. 227.

1182. *λεχάινη φυλλάδα*. Hunc locum ob oculos habuit Propertius I. 20.

Hic manus heroum placidis ut constitit oris
 mollia composita litora fronde tegit.

1201. *ὡς δὲ ἔταν*. Non D. sed A. B. E. dant *ὡς δὲ ὄρ' ἄρ' --*

1208. Medic. διζέτο κρήνης. Guelferb. διζερό τε κρήνης,
inepte inserta copula ad fulciendum metrum. Sed poste-
rior bene ὥς κεν: prior ὥς καί.

1222. Πηγάς. Propertius in Elegia modo landata:

Hic erat Arganthi, Pegæ, sub vertice montis
grata domus Nymphis humida Thyniasin.

1224. ῥιον. Sic etiam Guelferb. Mendose Medic. ῥιον.

1238. Guelferb. κύσσαι.

1257. Medic. πάμπρωτος. Idem v. 1283. τούσγ' -

1284. σφι κρατερόν. Sic etiam Guelferb.

1320. ἐξανύσῃ. Guelferb. ἐξανύσαι.

1321. αὐτως δ' αὖ. Quatuor Regii αὐτὶς δ' αὖ.

1325. Medic. ἔλειφθεν.

1333. ἦκεν. Sic etiam Medic. e correctione.

1342. Medic. & Guelferb. ἔολπα δέ τοι σε.

1343. δηρίσεισθαι. Sic quinque Regii. Ceteri tres δη-
ρίσασθαι.

1353. μασιεύοντες. Perperam Medic. ut veteres editio-
nes; μασιεύσοντας. Illud a Stephano perite repositum tuen-
tur codices mei & Guelferb. Confer notata ad IV. 819.

1358. νηῦν habet Guelferb. At Medic. νῦν.

APPENDIX IN LIBRUM II.

V. 4. Βιθυνὶς Μελίη. Diversimode hæc accipi possunt. Prius nomen proprium esse possit, vel gentile: Μελίη appellativum esse possit, idem significans quod Δρυάς, seu Αμαδρυάς, vel proprium Nymphæ nomen. Mihi placet Βιθυνὶς proprium, & Μελίη appellativum. Quoad primum consentit Apollodorus, L. I. cap. IX. sect. 20. ἀπὸ δὲ Μυσιάς ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐξασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Potior in his veterum Græcorum auctoritas, quam Latinorum Poëtarum, quorum nonnulli in diversa abierunt. Ovidius Am. III. 6. ubi Fluviorum amores recenset:

Inachus in Melië Bithynide pallidus isse
dicitur, & gelidis incaluisse vadis.

8. χρειῶ μιν. A. C. χρειῶ μέν.

11. Perperam impressi libri κέκλυτ' ἀλίπλαγκτοι, quod absque codicum ope emendari poterat. In Cæf. & Guelferb. κέκλυθ' --

24. Medic. ὑπίσχημαι.

33. Guelferb. καλᾶξροπα. Vide ad IV. 974.

35. Medic. παπῆναντες.

43. οὐ μάν. A. E. οὐ μὴν. Idem infra 1207. οὐ μάν habent, ubi Guelferb. μὴν præfert.

55. Medic. τῶν δέ τοι. Pessime Guelferb. τῶν δέ κεν, ὅν κ' ἐθέλοισθα.

60. ἐρίδηνεν. Guelferb. ἐρίδαίνεν.

63. Male A. E. Cæf. & Guelferb. Βιαντίδης.

77. Medic. & Guelferb. ἀάατος.

102. Guelferb. ἐρύσσάμενοι.

103. Medic. ἐπιστύμενον.

111. οὔτα. Perperam in omnibus editionibus οὔτα, quod tertia persona est imperfecti verbi οὔτάω, & ultimam necessario producit. Vide Clarkium ad Il. δ. 526. Etymol. M. p. 642. l. 47. οὔτά με Τυδίδος υἱός: -- ἀντὶ τοῦ ἔτρωσέ με. ἀπὸ τοῦ οὔτάζω, ὃ μέλλων οὔτάσω· ὃ ἀδριστεύς, οὔτασα, οὔτασε· καὶ κατὰ συσκοπήν, οὔτα.

125. ἐϋρίνων. Sic etiam in Guelferb. scriptum.

126. ἐπαίξαντες. A. E. ἐπαίξοντες.

148. Medic. κρινθήμεναι.

172. A. C. quoque Φεύξασθαι.

190. ἀνάχοιτο. A. E. ἀνάχητο.

192. λευκανήνδε. Scribe λευκανήνδε, quæ forma hic, ut IV. 18. præferri debuit. Eadem observatur varietas in Homeri codicibus ad Il. χ'. 325. ubi λευκανίης tantum agnoscit Eustathius, cujus adferam verba, p. 1271. l. 58. λευκανία δὲ παράγεται, ὅθεν καὶ ὁ λαιμός. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ λάω λαιμός καὶ λαιμός, οὕτως ἐκ τοῦ λάω λάνω λευκανία, ὃ ἀπολαυστικός, Φασὶ, τόπος.

216. Φοῖβου τ' ἄμφι. Vertunt per Phæbum: quam bene, ipsi viderint. ἄμφι non idem valet, quod πρὸς, in obsecrationibus. ἄμφι Φοῖβου propter Apollinem, Apollinis gratia, eodem sensu quo sequitur ἐνεκεν Ἥρης, propter Junonem, prorsus ut vernacula lingua dicimus, pour Dieu, pour l'amour de Dieu. Sic I. 120 τῆς δὲ ἄμφι δύνῃ ἐμόγησε βαρεῖαν. Nullibi, quod meminerim, occurrit exemplum præpositionis ἄμφι adhibitæ eodem sensu quo πρὸς. Hujus vicem sustinet ὑπὲρ, III. 701. & ἀντὶ apud Sophoclem, Oed. Col. 1326.

οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πότερ,
ἱκετεύομεν.

232. *Pessime Medic.* ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα καὶ δατὸς
ἴσχει ἀνάγκη.

238. *Guelferb.* κασιγνήτη. *V. seq. Medic.* ἦκεν.

246. ἀφραδίῃσι. *Medic.* adscriptam habet variam le-
ctionem: 25. ἀτροπίῃσι. Hoc habet *Guelferb.* in contextu,
sed depravatam, ἀτροπίδῃσι.

260. οἱ μὴδ'. ὦδε. Sic etiam *Guelferb.* *Primariarum*
editionum mendosam lectionem οἶδε præfert *Medic.* Uter-
que v. *seq.* ἴσσεται.

275. *Guelferb.* οὐκ ἐνεπέσθην. *Medic.* οὐκ ἐν ἐπέσθην.
Nostræ lectionis depravationes.

280. θείωσι. Sic A. D. E. *Guelferb.* Vulgo θείωσιν.

288. *Medic.* & *Guelferb.* βορέω.

298. *Medic.* ἔδυσαν. In *Guelferb.* Εἷρις pro ἱρις.

300. μεταχθονίη. *Glossa* in A. ἐσηρμένη.

316. χατέωσι. *Perperam Medic.* ut *primariæ* editio-
nes, χατέουσι.

323. *Medic.* ut *primariæ* editiones, περὶ στυφελῇ βρέ-
μει ἀκτῇ.

324. πίθεσθε. *Medic.* πίθεσθαι, quod non contemnen-
dum. Infinitivus est pro imperativo, ut IV. 374. Sic
v. 328. idem codex, πειρήσασθαι, v. 335. πονέεσθαι habet.
Ad eundem modum *Florent.* editio v. 338. στέλλεσθαι, quo
tollitur ingratus hiatus. Non parum venustatis huic loco
accedit ista modorum variatione.

342. *Medic.* εἰ κέ με.

351. E. διῆξ' αἰλὸς, ἀλλ' ἀντιπεραίαν. A. C. διῆξ' αἰλὸς,
ἀλλὰ περαίαν.

358. *Medic.* & *Guelferb.* τοῖσιν μενεδήϊος.

362. *Medic.* τῆς καί,

364. περιγνάμψαντι. A. E. παραγνάμψαντι. C. & Cal. περιγνάψαντι.

374. μετά δὲ. Perperam Medic. & Guelferb. cum primariis editionibus, μετά τε.

391. Medic. ἐξενέποντα.

393. Φιλύρων δὲ ἐφύπερθεν ἔασι. Sic bene Hæltzlinus, ut ante inspectam illius editionem conjeceram. In codicibus & primariis editionibus ἐξύπερθεν, manifesta menda. Sublata illa quidem, sed minus bene, in Parisina editione, ubi δὲ ὑπερθεν.

401. δινήεις. Medic. δεινήεις.

407. ἡδυμος. Male Medic. cum primariis editt. ἡδμος.

411. δῖκεο. Homerus Il. τ'. 186.

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖκεο καὶ κατέλεξας.

& i. 61.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖα γεναιότερος εὐχόμεαι εἶναι, ἐξείπω, καὶ πάντα δῖξομαι.

449. In A. quoque ἐλδομένων. In C. ἐλδομένοις, unde suspicari quis possit, scriptum olim fuisse ἀμειβομένοις.

455. Emendationem meam confirmant Medic. & Guelferb. in quibus τῷ καὶ μιν.

456. σὺν τοῖσι δὲ. Sic etiam Medic. & editiones Florentina, Aldi, Parisina.

457. ἀσπασίως. Sic codd. & primaria editt. E Parisina Stephanus ἀσπασίως sumsit.

467. μετῆνδα. Male Guelferb. προσῆνδα.

470. δεῦρ' ἦλθεν. Sic octo codices. Vulgo ὧσ' ἦλθεν.

479. ἦ ἔπι. Male Guelferb. ἦ ἔτι.

488. Guelferb. οὐδ' ἀθρίξε.

494. ἀνομένοιο. Guelferb. ἀνυμένοιο.

496. In A. quoque παρὰ πείσματά. Homerus Odys. μ'. 32.

οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

Hymno in Cererem 128.

δεῖπνον ἐπαρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

ρὸς itidem cum accusativo construitur absque motus significatione. Automedon in Epigrammate:

πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἔχθρις εἰδῖπνον.

uripides Ione 916.

ὦ ἡ τὸν Λατοῦς αὐδῶ,

ὅς γ' ὀμφάν κληροῖς

πρὸς χρυσεύς θάκους,

καὶ γαίας μεσσήρεις ἔδρας.

507. πολυλήϊοι. A. E. perperam πολυλήϊον.

510. Medic. ἀντροισι

525. Medic. ἐτήσιαι in hoc versu habet.

532. Quod me sollicitavit, adverbium πέρην, hic non lra significare videtur, sed πέλας. ἐπὶ τῇ ῥηγμῖνι, πέλας λόος. ἐν τῷ πέρατι τῆς ῥηγμῖνος, in litoris extrema ora ad mare. πέλας, vel πάρος forte olim legebatur.

535. Mendosam lectionem δῆματι in Guelferb. repetisse videtur Vir doctus, cujus diligentiae debetur collatio utraque. Sic etiam in Medic. scriptum fuit a prima manu, sed emendatum δείματι.

556. ὕπ' ἀνωγῇ habet etiam Medic. e correctione.

580. Mendose Medic. cum primariis editionibus, καὶ φιν: & v. 582. λόξῃσι.

594. Medic. λάξω: recte Guelferb. λάξω.

622. Medic. Τίφου, τί μοι ταῦτα. Guelferb. τί ἡ μοι, mendose pro τίη μοι ταῦτα.

628. Medic. ἄσκειμαι.

630. βαίνωμεν. Sic etiam Parisina editio, e qua suam Stephanus expressit, in qua typothetæ incuria excusum κίνομεν. Eadem menda in Guelferb.

633. Φραζόμενος. Sic bene ad sensum Florent. editio : ad Jafonem enim refertur. Perperam Medic. quatuor Regii, & Aldina editio Φραζόμενοι.

654. Medic. Φεῦγε πόλιν.

673. Perperam Medic. ut Florent. editio, Θυνίδος, pro Θυνιάδος.

677. Homerus Hymno in Cererem 177.

— — — — ἀμφὶ δὲ χαῖται

ἄμοις αἰσσοῦτο κρακῆϊν ἄνθει ὁμοῖαι.

682. Medic. αὐγάσασθαι.

696. εἴ κέ τιν' — Veteres editiones εἰ καί τιν' — quod primum in Basil. fuit emendatum.

730. εἰς ἄλλα κεκλιμένη. Sic A. C. Vulgo δερκομένη. Illud habet etiam B. in margine.

737. Medic. & Guelferb. ἐκρίβεντος. V. seq. recte Medic. συνεχὲς, & 742. μυχήσαν.

745. ἤην. Sic codices. Perperam in primariis editionibus ἡόην. Genuinam formam reposuimus in versibus e Plutarcho citatis ad IV. 1655.

775. εὖ γὰρ ἐγώ μιν. In quatuor Regiis perperam ἀντὰρ ἐγώ μιν.

776. πατὴρ ἐμοῖο. Sic Medic. e correctione. Scriptum primo fuerat ἐοῖο.

798. Medic. & Guelferb. Τυνδαρίδην.

807. In Mediceo quoque deest hic versus.

827. τυπέντος. Sic bene Florent. editio. Aldus cum Mediceo perperam τυπέντες.

861. Medic. εἰλυμένοι.

880. ἰσχομεν αὐτως. A. C. αὐτοῦ, quod non deterius est.

906. κατενάσσατο. Vitiose Aldina editio cum Medic. κατεμάσσατο.

915. Medic.

915. Medic. προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον ; & vers. 921. μέλκιν
ζέφον.

929. ἐκ τοῦ δὲ Λύρη. Typothetæ errore in Stephani
editione ἐκ δὲ τοῦ.

938. εἰσαναβαίνει. B. Cæf. Medic. Guelferb. εἰσαναβαί-
νῃ. E. εἰσαναβαίνοι, quæ lectio in A. vulgatæ superscripta.

945. Medic. ὁμῶς ἐπ' ἡματι.

984. Medic. & Guelferb. ὑπερεῦγεται.

989. μεμήλει. Hoc flagitat temporum ratio. Vulgo
μέμηλε. Vide Clarkium ad IX. β'. 614.

1000. Χαλῆσαι est in Aldina & Basil. Nescio an in
Florentina. In exemplari quod habeo hujus editionis, an-
ceps litera atramento adeo saturata est, ut discernere ne-
queam, utrum A an Δ sit. Codex etiam Medic. habet
Χαλῆσαι.

1003. φυταλίη. Medic. ut Florent. editio, Φειταλίη.

1020. Medic. ὀμφαδίη.

1061. ἀνθήμενοι. Perperam A. C. ἐνθήμενοι.

1064. Medic. πασσυδίη.

1074. Ex Homero sumpta comparatio, IX. π'. 212.

ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνίοισι λίθοισι

δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

1111. Medic. ὑπ' ἐννεσίησι.

1116. ὅε. Perperam Mediceus, ut Aldina editio, ὅε.

1117. Versus spurius abest in Mediceo : margini addi-
tus fuit a recentiori manu.

1128. αἶκε πίθοισθε. Sic etiam C. In A. πίθοικε, men-
dose : adposita in margine correctio πίθοισθε.

1145. νῦν κεν ἴδοισθε. Perperam Cæf. Medic. Guelferb.
cum primariis editionibus, ἴδησθε. Sincera lectio primùm in
Parifina comparuit.

1155. τῷδε δέ, φρόντις. Vulgo legitur τῷδέ τε. Nullus hic locus copulæ. τῷδε δέ, *huicce vero*. Partitivum δέ post ὅδε sæpissime positum reperitur, ut III. 356. 362. τόνδε μὲν — τόνδε δὲ ἄρ' — Euripides Med. 315.

νυμφεύει, εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐατέ μ' οἰκεῖν.

1160. Medic. ἰόντες.

1166. Cæf. Medic. ὑπ' ἐννεσίγησιν ὄλω.

1181. πατέρ' ὑμῖν. Sic quoque Guelferb. & Aldi editio, cum sola in accentu differentia.

1186. Medic. εἴτε μετὰ Φθέην.

1197. τεύξεσθαι. A. etiam τεύξασθαι.

1200. Medic. ἀρωγῇ.

1215. Perperam Medic. cum Aldina editione Στερεωνίδος.

1222. οἶόν' ἐπισταμένους. Cæf. Medic. cum primariis editt. οἶω.

1240. ἦλθ'. Sic Cæf. & E. In A. C. Guelferb. ἔνθ'. Hoc etiam habet B. sed sincera lectio superscripta. Hic versus cum duobus præcedentibus in D. omissus. Medic. cum primariis editionibus ἔνθ' habet.

1281. Medic. & Guelferb. παρηγορήσιν.

APPENDIX IN LIBRUM III.

V. 15. Medic. ἡ γὰρ ὁ μὲν. Guelferb. εἰ γὰρ ὁ μὲν.

17. Guelferb. conjunctim παρ᾽ ἄσπον.

26. αἶχε πίθηται. In hac lectione consentiunt codd. quam tamen sinceram non credo. Ex indole linguæ & Poëtæ nostri usu scribendum videtur αἶ κε πίθοιτο. Vide ad I. 623. Ad II. 1128. IV. 417. Infra 180. 693. 909. & alibi passim.

27. Medic. a prima manu Αἰήταο; correctum Αἰήτω. Guelferb. Αἰήτου.

29. Medic. ἐννεσίησιν. Guelferb. ἐνεσίησιν.

37. δεῖμεν. Guelferb. δεῖμε.

45. λευκοῖσι sine v habent etiam primariæ editiones.

49. εἴσε τ' -- Typothetæ errore in Stephani editione εισέτ'.

53. τί δ' ἰκάνετον; Perperam Medic. ut primariæ editt. τόδ' ἰκάνετον.

79. μή τοι τι κακώτερον. Mallem μήτ' ἂν τι κακώτερον. Eodem sensu Terentianus Senex, Heautontim. A. I. Sc. I.

Malo quidem me dignum quovis deputem,
si id faciam.

100. ἐσέδραμον. In E. superscriptum ἐσέδραμον, quam ineptam lectionem habet A.

109. ἐρίδηνον. Eadem forma II. 877. ὀρέθονον.

123. ἄλλον ἔθ' αὐτως. Florentina ἔτ' αὐτως, non minus bene.

163. Guelferb. ἐρεῦθῆσαι.

166. Medic. & Guelferb. ἀν' αἰθέρι.

170. Medic. ἡρέμας.

181. πίτυνος δὲ βίη. A. E. πίτυνός γε.

215. Comparanda descriptio ædium Alcinoi, Odyss. η'. 86.

241. ἄλλω δ' Αψυρτος. Guelferb. hic, ut supra 239. ἄλλον.

243. Guelferb. Εἰδυῖαν.

248. ἡ μὲν ἄρ' ἦεν. Absurda lectio in B. Medic. Guelferb. τῇ μὲν ἄρ' οἶγε. Sic etiam Cæf. nisi quod τὴν habet, ut Florent. editio. V. seq. μετιοῦσαν cum principe editione foli dant Medic. & Cæf. In Parisina editione primum recepta nostra lectio, quam præstant codices complures. Altera forte prioris editionis est, sed versus additus erat, ad sensus integritatem necessarius, quem inepte omiserunt interpolatores:

— — — — τὴν μὲν ἄρ' οἶγε

ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε κασιγνήτην μέιοῦσαν ἴδον, ἐνόησαν, aut simile quiddam verbum, in sequenti versu erat.

256. ἡ δ' ἅμα τῇσιν. Sic etiam Medic. & Guelferb.

265. τί δέ κεν πόλιν. Guelferb. τί δέ κε πτόλιν.

287. Medic. & Guelferb. φλογί. Hic ἔκλον: ille ἔκλον. Guelferb. v. seq. ὥπ' Αἰσονίδην.

290. κατέβητο. Pessime Guelferb. κατήγετο.

295. Pro vulgato ἀνεγρόμενον, in A. B. scriptum ἀνευρόμενον.

307. Medic. & Guelferb. σωμένους.

317. τοῖά μιν. Perperam Medic. τοῖα μὲν.

318. ὑπαδείσας. Sic etiam edit. Aldina & Parisina.

332. ἣν ἐθέλης. Sic Medic. & Guelferb. Idem v. 339. Αἰολιδέων.

347. E duabus bonis lectionibus tertiam pessimam con-
flavit librarius in Medic. εἴ τι φέριστοι.

350. Medic. ὥς κεν ἄδη. In Guelferb. ἄδει.

364. ἐκγεγώς. Prave Medic. ἐγγεγώς. Frequentissima
horum compositorum commutatio.

369. μενέηνε. Guelferb. μενέαινε. Medic. μενέεινε.

371. ἔλαμψεν. Sic quoque Medic. & Guelferb.

377. εἰ δέ κε μή. Editiones primariæ εἰ δὲ καί. Vide no-
tam ad I. 244. in Append. Sublata menda in edit. Basileensi.

410. Medic. φουσιόωντες. Sic etiam infra 496.

413. Medic. & Guelferb. ἀκλή.

419. Medic. εἰς βρα.

430. Medic. ἀνδρώποισι κακῆς ἐπικρίσεται. — E Guelferb.

nulla varietas enotata.

450. Medic. & Guelferb. νίεσιν.

454. ἔσλο. IV. 1438. δέμα πελωρίου ἔσλο λέοντος.

456. οἴσατο. A. E. εἴσατο. Scriptum oportuit εἰσαλο.

Confer notata ad I. 718.

459. ἀμφ' αὐτῷ. Infra 638. περί μοι ξείνῳ φρένες ἡρέ-
θονται. Vide notam ad IV. 577.

460. Medic. φθείσειεν. & 465. φθείσεται. Vide notam
ad 754.

470. Medic. οὐ οἱ.

471. Medic. & primariæ editiones αἰόλητο. Sublata
menda in edit. Basil.

477. ὑπέκλυες. Guelferb. & Florent. editio ἐπέκλυες. --
ἐμοῖο. Veteres editiones ἐμοῖο. Illud pērite reposuit Stephanus.

482. Post μετελεύσομαι distinxī, ut intelligeret lector
adverbium ἐξαῦτις, iterum, ad istud verbum unice perti-
nere, & cum participio ἀντιβολήσων jungi non debere,
quod absurdum foret. Jamdudum conjeceram legendum
esse ἐξαυτῆς, extemplo, eodem sensu, quo v. 538. Argus.

in Minyarum concilio dicit, ἡματι τῷδ' αὐτῷ. Hoc in textu reponere veritus non fuisset, si prius mihi innotuisset scriptura, quam nunc compertam habeo, Medicei codicis, ἐξαυτης. Possit illa quidem e librarii errore esse, quum nihil frequentius sit permutatione literarum & π: sed non minus verisimile est, errorem tantum esse in accentu. De adverbio ἐξαυτης vide notam ad IV. 984.

486. Homerus *Il.* β. 8. βάσπ' ἴθι, οὐλε Ονειρε.

499. σὺν τεύχεσιν. Prave Guelferb. σὺν τ' ἔντεσι.

500. τοῦσγε. Sic etiam Medic. & Guelferb.

507. ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν. Confer II. 334.

511. Scriptus est hic versus in Medic. ut in primariis editionibus. E Guelferb. nihil varietatis enotatum.

531. μελίσσεται αὐτμήν. Sic codd. & Hæltzlinus e conjectura. In primariis editt. μελίσσεται αὐτμή. Non omnino recte Parisina emendavit μελίσσει αὐτμήν.

540. Idea hujus ostenti ex Homero sumta, *Il.* θ'. 245. ubi Agamemnoni divinam opem imploranti felicitis exitus spem simili augurio facit Jupiter.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' οὔχεσσι, τέκος ἐλάφου ταχείης·
παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάθ' ὅσαλε νεβρὸν,
ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.

Ingeniose Noster Veneri sacram avem in præfagium adsumsit, qua nihil opportunius. Hunc locum Virgilius ante oculos habuit *Æn.* VI. 190.

542. Αἰσονίδεω. A. E. Medic. Αἰσονίδαο: Guelferb. Αἰσονιδάω, frequentissimo in his formis permutandis & depravandis errore. Infra 621. ubi metrum Αἰήτω flagitat, Medic. habet Αἰήτεω.

561. λεύσσοντες. Sic quoque Medic. In Guelferb. βλέποντες: nempe glossa pro genuina lectione.

562. πολεμῖα habet etiam Medic. -- μέλοιτο. Prave Medic. & Guelferb. πέλοιτο.

567. Medic. ἀγόμευεν.

571. Medic. & Guelferb. δὴν. Verbo ὑποπλήσσειν frequentissime utitur Oppianus, ut Al. β'. 544.

-- -- -- οὐδέ τις ἄντην

ὅσσε βαλεῖν τέτληκεν, ὑποπλήσσουσι δ' ἄνακτος

τηλόθεν ἄλμαλα δεινὰ καὶ ἄσθμαλα φυσιόωντος.

578. Medic. Μινύεσσι, ut quoque in Guelferb. esse videtur.

588. Ερμείην. Sic etiam A.

601. Guelferb. τῷ κε ἔελδ' -- Medic. τῷ κε καὶ ἔελδ' --

Idem perperam πέμπεν.

613. Guelferb. μειλίσσαιτο. Sic etiam Medic. e correctione: scriptum primo fuerat μειλίσσετο.

634. μόλις. Guelferb. μόγεις.

637. Guelferb. φέρη. Medic. perperam φέρει.

651. τηύσιοι. In Cæf. & Medic. τήσιοι, manifesta vulgaræ lectionis depravatione. In Guelferb. τηύσίην, eadem varietate, quæ ad v. 1152. observata fuit.

657. ὦ μὴ ὅπασσαν ἀδελφεαί. Sic quoque Medic.

661. δαιομένη περ. Sic codd. omnes, editiones Aldi & Parifina. In Florent. καιόμενη, quod male Stephanus vocavit. δαίω verbum est poeticum, & hic præferri debuit, ut IV. 713. Pro ἔνδοθι male Medic. & Regii aliquot ἔνδοθεν, quod non monerem, nisi inde suspicio enasci posset, aliud participium olim hic lectum fuisse, ut ἀχνυμένη aut simile quid. Sed menda est ex librarii ignorantia, quæ centies recurrit.

677. ἐκ πατρὸς. Sic quoque Medic. & Guelferb.

686. φθογῆ. Perperam in Parifina φθογῆ, & inde in Stephani editione φθογῆ. Alias res agebat doctus ille Sto-

phanus; quum in ejus officina Apollonius excudebatur, cujus emendationi parum curæ adhibuit. V. 679. ubi δὲ μα τόδ' exprimi debuerat, operarum mendam reliquit δὲ μα τότ'. — παροϊτέρω. Guelferb. παφαίτέρω; mendose pro παροϊτέρω, ut legendum esse conjeceram.

687. ἐπικλονέεσκον. Sic quoque Guelferb.

690. Medic. κατακνώσσευσα — λειύτω. Idem v. 692. υἷαςι.

693. εἴ κε μιν αὐτή. Perperam Medici & Guelferb. cum primariis editt. εἰ καί μιν. Menda sublata in Basilcensi.

696. τοῖ' ἐσάκουσεν. Sic codd. editt. Aldi & Parisina. In Florent: ἐσάκουεν, quod perperam revocavit Stephanus.

701. ὑπὲρ μακάρων, per deos. ὑπὲρ hic tantumdem valet ac πρὸς. II. 215. Ἰκεσίῳ πρὸς Ζηνός. Homerus Il. ω'. 466.

καί μιν ὑπὲρ πατέρες καὶ μητέρες ἠὲ κῆμοιο
λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὸν θυμὸν ἐρίηης.

704. Medic. hic & 776. Ερινύς. Idem 712. & IV. 714. Ερινύας; & sic, fere semper unico v.

707. περιβάλλειν. Sic quoque Guelferb.

716. & 721. Ubi ἐμεῖο perite edidit Stephanus, veteres editiones habent ἐμοῖο. Perpetua horum pronominum confusio.

724. τῇ δ' — A. E. τῆς δ' —

725. καὶ δέ μιν. Sic perspicue Guelferb. In Medic. non discernitur utrum μιν an μιν scripserit librarius.

733. Guelferb. κασιγνήτη — κούρη. In Medic. κασιγνήτην — κούρη.

738. εἴσομαι, quod e conjectura reposui, præstat Medic.

740. Optima sane esset lectio τὴν δὲ τοῖς αὐτοῖς. Vulgata tamen defendi potest, modo distinctione & interpretatione juvetur, sic: τὴν δὲ, μιν αὐτοῖς; — quod autem ad alteram adtinet, illam —

765. ἐνισκίω.

765. ἐνισκίμψωσιν. Guelferb. ἐνιχρίμψωσιν.
 817. ἀποκατέθελο. Sic A. B. D. Cxf. Medic. editt. Aldi, Parifina, Basil. Stephanus e Florent. ἀπεκατέθελο sumfit.
 V. feq. Med. ἐνεσίγησι.
 821. ἀντιάσειεν. Sic A. E. Vulgo ἀντήσειεν.
 826. μῆδεα. Sic quoque Medic. & Guelferb. Iidem
 v. 835. ἀργυφέην.
 847. Medic. etiam κούρην & μένος.
 862. χθονίην. In A. B. C. etiam χθονίοις.
 867. τό β' ἤγ' -- Sic quoque Medic.
 875. ἀνάειρον χιτῶνας ἄχρις ἐπιγουνίδος. Hefych. ἐπιγουνίδα, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος. IV. 940. Nereides
 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας.
 Auctor Homericus in Cererem Hymni, v. 176.
 ὡς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πλύχας ἡμεροέντων
 ἦῖξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν. —
 ubi forte alius codex ἀνασχόμεναι daret. E nostro profecit Paulus Silentarius in Epigrammate, Analect. T. III. pag. 73.
 κούρη δ' ἀργυφέης ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα
 ζωσαμένη, Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο.
 877. Medic. quoque Ἀμνισοῖο.
 906. ἀποδεξαμένην. Guelferb. ὑποδεξαμένην.
 909. ὀπάσσοι. Guelferb. ὀπάσσειν.
 916. ἅμα δέ. Sic quoque Medic. & Guelferb.
 935. Perperam quoque Medic. ut primariæ editt. ἔπονται. Mendam fustulit Stephanus.
 945. Guelferb. etiam ἐπεσσόμεθ'.
 963. ἤχλυσαν. Bene Guelferb. ἤχλυσεν. Sic etiam Medic. e correctione.
 970. ὑπὸ βίπῃς. Sic quoque Medic. & Guelferb.
 977. Guelferb. etiam ναιετάασκον.

987. Guelferb. ξεινός τέ τοι. Perperam Medic. ut primaria editt. ξεινός δ' ἔτι.

994. αἰ. νύ ποτ' — Optime Guelferb. αἰ. νύ που.

997. ὑπελύσατ'. Guelferb. ὑπέλυσεν, quod sine causa Pierfsono præferendum videbatur. Promiscuus usus utriusque formæ. Supra v. 62.

λυσόμενος χαλκῶν Ἰξίονα νερόθι δεσμῶν.

1002. τέκμαρ. Bene Guelferb. τέκμαρ, forma Homero ðtitata.

1060. τοῖό γ' ἔκπτι. Sic quoque Medic. & Guelferb.

1064. λαρεῖδι, *teridis*. Frequens lacrimarum apud Poëtas epitheton. Hinc corrigenda vulgata lectio apud Ovidium, Am. III. VI. 68.

Dixerat: illa, oculos in humum dejecta modestos,

ſpargebat ΤΕΡΙΔΟ flebilis imbre finus.

E nostro Apollonii loco distichon hoc expressum, quod Ovidii interpretibus observatum non fuit.

1066. Medic. & Guelferb. ἐπιπλάγξισθαι. Iidem v. 1068. ἦδη γάρ οἱ.

1076. γεγανῖαν Πασιφάης. *Filiam Pasiphaës*. Perperam Medic. & Guelferb. cum primariis editionibus Πασιφάην. Mendam sustulit Parisina editio.

1083. εἰ δέ τοι. Sic etiam Medic.

1090. Medic. & Guelferbit. τήν γε. V. seq. πέλις. V. 1102. καταψήχων.

1139. Guelferb. ἀψ εἰς οἶκόνδε. E glossmate εἰς ortum.

1152. Guelferb. αὐτομάτοις πέδεσσι.

1172. Parisinæ editionis lectionem μελόντο habet Guelferb. In Medic. μέλλοντο.

1189. Medic. οἶσσατο. V. 1214. ἰροῖς, e correctione.

1238. αἰέθλων. Sic bene Florent. editio. Aldina & quæ eam insecutæ sunt, cum Medic. aliisque codicibus aliquot, αἰέθλων. Illud peritè revocavit Stephanus.

1243. Guelferb. νίσσεται.

1303. Φυσιῶντες. Sic quoque Medic.

1304. Medic. cum primariis editt. ὁμάδῳ. Guelferb. ὁμάδουν. Stephano debetur genuinæ lectionis restitutio.

1331. ὁκρίεσσα, quod absque codicis alicujus auctoritate reposueram, præstat Guelferb.

1335. λαιὸν habent quoque Medic. & Guelferb. Unde alii forte veram Apollonio manum restituent. Verba sunt Jo. Piersoni. βαθμὸν ἐπιπίετας σιζαρῶ πεδί. Forti pede gradum firmans, fortiter pedem figens, vestigia premens. Nisi Græcorum hic est sensus, quid poeta in mente habuerit, divinare nequeo. Nec voce βαθμὸν, nec quavis alia, quæ ad λαιὸν proxime accedat, aratri partem aliquam significari usquam vidi.

1340. τρίταλον λάχος. Confer notata ad I. 1082. Guelferb. hic, eadem menda, quæ illic sublata fuit, habet λάχος & ἀνυμένοιο.

1343. τῆμος ἀρήροτο. Florent. editio ἀρ ἥροτο, quod male Stephanus revocavit. Bene Aldus ediderat ἀρήροτο, quod habet etiam Parisina editio.

1355. Guelferb. Φρίξεν. Idem v. seq. cum Medic. λαμπομένησιν.

1360. αἵται. Sic etiam Medic. e correctione.

1367. Eadem constructio & similis tmesis IV. 1552. γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας.

1381. οὔτα. Editiones omnes οὔτα. Vide notata in Appendice ad II. III.

APPENDIX IN LIBRUM IV.

V. 14. Medic. οἶσσοτο.

17. πλῆντο. B. E. Medic. Guelferb. πλῆτο. Non male.
Sic III. 1545. ἐν δέ οἱ ὅσσε λάμπειαι. Pessime Cæf. πλῆσε.

33. Guelferb. etiam διέρχαισε.

57. Λάτμιν ἄντρον. Guelferb. οὔρον, mendose pro αὔρας.

70. ὄρθια. Auctor Hymni in Cererem 20.

— — — — — ἰάχῃσε δι' ἄρ' ὄρθια Φωνῇ.

ubi vide doctissimum Ruhnkenium.

77. ἐλάασκον. Sic quoque Medic.

80. ἀπ' ἰκρίσφιν. Sic etiam optime in Guelferb.

88. ἐνὶ σοῖσιν. Sic quoque Medic.

97. ἐνὶ θήσεσθαι. Medic. ἐνιστήσεσθαι.

117. νῶτοιτι. Sic etiam Medic. -- Μινυῖον. Sic codd.
quod, flagitante metro, primus reposuit Hæltzlinus. Ante
eum Μινυῖον legebatur.

126. Φλογεῖσιν. Sic quoque Guelferb.

150. ἀνελύετ' — & 163. ἐσθηνῖα, sunt etiam lectiones
Mediceï codicis.

154. ἔψηχε. Sic quoque Guelferb.

170. Guelferb. δεκομένης, quam optimam lectionem,
ut permultas alias, Pierfano non observatam fuisse miror.

171. ἐναίειρατο. Guelferb. ἀναίειρατο.

174. ὅσση. Sic primariæ editiones & complures codd.
A. E. Guelferb. ὅσσοις, quod in Paris. edit. repertum ser-
vavit Stephanus.

175. ἀγρῶσαι. Perperam Medic. cum primariis editt. ἀγρῶται. Mendam fustulit Stephanus.

177. λήνεσσιν. Codicum hæc lectio reposita in Paris. editione: vitiose in primariis λήναισιν.

188. ἐνεείσατο. Sic quoque Medic.

202. νῦν ἐνὶ χερσί. Vulgo νῦν δ' ἐνὶ -- Frigide insertam particulam expunxi.

219. Alibi nomen εὐποίητος, ex interlineari glossa in textum illatum observavi, quod & contigisse suspicor in Homérico versu Hymni in Venerem 174. in loco, quem nuper emendavit Præstantissimus Ruhnkenius ad Hymnum in Cererem p. 26. Vide an concinnior fiat versus sic constitutus.

έσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χορῆ δῖα θεάων,

έση παρ κλισίῃ· ἀτὰρ εὐτύκιοιο μελάθρου

κῦρε κάρη.

222. δινωτόν. Perperam Medic. δεινωτόν.

257. γεύμεθ' — Medic. & Guelferb. νειτόμεθ'. Bonum esset νισόμεθ', futurum verbi νίσσομαι, seu νόμαι. νεύμεθ' tempus est præsens contractum ex νεόμεθ'.

267. ἤμος ὅτ'. Sic quoque Medic.

269. Guelferb. Τρίτων εὐροος. Medic. Τρίτων εὐρύροος.

275. ναιετάουσιν. Nihil obstat, quin scriberet Poëta ναιετάονται. Sed illud priscae elegantiae est, Homerus Il. β'. 626.

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων

νήσων, αἱ ΝΑΙΟΥΣΙ Πέρην ἄλός --

ad quem locum hæc differit Eustathius, p. 306. τὰ δὲ εἰπεῖν, αἱ ναίουσι, σχηματισμὸν τινα ἔχει οὐ πάνυ συνήθη. κεῖται γὰρ τὸ, ναίουσιν αἱ νῆσοι, ἀντὶ τοῦ ναίονται. οὕτω καὶ Σοφοκλῆς (Aj. 596. Ω κλεινὰ Σαλαμῖς) σὺ μὲν πον ναίεις ἀλίπλαγκτος, ἀντὶ τοῦ, ναιομένη τυγχάνεις. καὶ μετάγειαι οὕτω τὸ ἔργον τῶν κατοικούντων, εἰς τὰ κατοικοῦμενα, ναίονσαι μὲν

γὰρ ἄνθρωποι· ναίονται δὲ τόποι. ὥστε τὸ εἰπεῖν ὅτι ναίουσιν εἰ τόποι, ἀντέσθραπται τῇ φύσει τοῦ πράγματός. Frequens hic usus Homero verborum ναίειν, ναιετάειν, significatione passiva. Ιλ. ζ'. 415.

ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσιν.
id est, ναιομένην, ut idem Eustathius observat.

279. γραπῆς. Guelferb. γράπιας.

292. Guelferb. εἰ ἐτεόν γε.

303. Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι. Perperam E. & primariz editi. αὐτ' ἄλλοι. Vide ad II. 65. In Guelferb. Κόλχοι δὴτ'—

320. Medic. Σίγυνοι e correctione.

351. ἐλέλιξαν. A. ἀνέλιξαν. E. ἀνελέλιξαν.

356. Medic. λαδιφροσύναις. Guelferb. λαθηφροσύνης mendose pro λαδιφροσύνης. Reponenda Ionica forma.

360. ἧς ἐγώ. Sic etiam Medic. & Parisina editio.

366. ἐφ' ᾧ πλὸς ὕμιν ἐτύχθη. Guelferb. ἔπειτ' ἐπ' αἰσλος ἐτύχθη. Medic. ἐπὶ τε παισλὸς ἐτύχθη. Perspicua lectionis miræ hæ sunt & incredibiles depravationes.

377. τῷ ἐπίσχετε. Sic quoque Medic.

381. Medic. & Guelferb. ὀτλήσω; οὐδέ κε — titubante versu. Concinnius legeretur:

ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν οὐ θυμηδέα νόστον ἔλοιο.

390. Medic. ἔσσεθε εὐκηλοι. Guelferb. ἔσσεσθαι εὐκηλοι.

402. ὅπερ. Medic. & Guelferb. ὅ τοι

403. εἴ σε θανόντες. Perperam Cæf. Medic. & quatuor Regi' ἢ θανόντες. A. C. E. ἔλωρ κύνεσσι. B. ἔλωρα κύνεσσι.

405. Medic. ἀντιόωντες.

408. Medic. & Guelferb. ὑπείξομαι. Iidem v. 409. διεξίωσι.

412. μητιάσθαι. Sic etiam Guelferb. Perperam Medic. μητίσσαισθαι.

421. ἡρτύναντο. Sic etiam Guelferb.

448. *δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο.* Virgil. Georg. III. 513.

Di meliora piis, erroremque hostibus illum!

Ovidius Amor. III. 11.

Eveniat nostris hostibus ille pudor.

Solemnis infausta deprecandi formula.

464. *πυκινού.* Sic quoque Medic.

470. Medic. *ἀντιπέρηθεν.* E. Guelferb. nihil varietatis enotatum.

472. *χερσὶ μέλαν.* Sic etiam Medic. & v. 498. οὐχ ἕνα.

504. Medic. *ἐπερρώοντ'.*

513. Perperam Guelferb. *ἀφορμηθέντες*, ut & Medic. a secunda manu; nam primo scriptum fuerat *ἐφορμηθέντες*.

534. *ὅδε.* Guelferb. *ὅγε.*

577. *μέγαν χόλον.* Guelferb. *βαρὺν χόλον*, quod non elegantius est, sed librarii errore e v. 585. huc retractum.

580. *ἄφνω.* Vulgo *ἄφνω.* Priori modo ob euphonia[m] scripsi. Perinde græcè dicitur *ἄφνω* & *ἄφνω.* Hoc in Hesychii glossis leviter obscuratum reperitur: *ἄφνός, ἐξαίφνης.* Repone *ἄφνω.* Vetus Epigramma lapidi insculptum in Museo Veronenſi, & inde in Analectis nostris T. III. p. 305.

*Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει • ἐν δ' ἐμὲ πασιῶν
νύμφην καὶ θαλάμων ἥρωας' ΑΦΝΩΣ Αἰδᾶς*

Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήϊα τέκνου.

582. Medic. *γλαφυρῆς* & τό ρ'.

590. *ἔμπροσθε.* Guelferb. *ἐντοσθε.*

591. Prave in Mediceo quoque *Πέρρης.*

599. Medic. & Guelferb. etiam vitiosum *πολυανθῆος* exhibent.

601. *τανύσας.* Sic quoque Medic.

604. Medic. & Guelferb. *αἰόμεναι.*

608. Medic. *κλύξῃσι.* Guelferb. loco vulgati *ἔδατα* habet *οἶδατα*, mendose pro *οἶδατα*.

619. οὐδὲ ποτοῖο. Guelferb. οὔτε. Melius sic legeretur:
 τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
 οὐδ' ἐπὶ γηθοσύνας —

Millies οὔτε & οὐδὲ a librariis perperam commutata fuerunt.

627. βαθὺν ῥέον. Perperam Guelferb. βαρύν. At bene
 v. seq. μετανίσσειται.

634. Medic. editt. Aldi, Parisina & Basileensis, ἴε
 ῥέον. E Florent. Stephanus iεῖς revocavit.

644. τὴν εἶμον. Sic quoque Medic.

657. εἶκελαι. Perperam vulgo εἶκελοι. Hoc Atticistarum
 est, e quorum consuetudine multæ in Poëtis ortæ hujusmo-
 di depravationes. Bene I. 636. vulgo etiam legitur ἴκελαι.
 In Oppiano Αλ. β. 446. e codicibus edi debuit:

— — — — αἱ δ' ἐφέπονται

ἀσπεμφεῖς, μυῖαις ἐνχλίσκται.

ut δ. 179. recte editum:

κίχλαι ναιετάουσιν, ἀλίσκται ἀρτιγάμοισι

νύμφαις —

673. ὁμὸν δέμας. Guelferb. ὅλον. Scripserat, ut opinor,
 Poëta ἐμοὶ δέμας, ut præcedenti participio ἐοικότες, & se-
 quenti adjectivo συμμιγέες, responderet in hoc versu ἐμοὶ,
 ad idem substantivum θῆρες relatum. Perperam Guelferb.
 ἐπ' ἄλλων.

693. αἰζαντες. Sic Medic. In Guelferb. ut in meis,
 αἰζαντε.

695. ἀμφοτέραις. Bene Guelferb. ἀμφοτέρης.

709. ἱεσιάνων. Guelferb. ἱεσίσῃσι.

713. δαῖεν. Medic. & Guelferb. quoque καῖεν. Vide su-
 pra ad III. 661.

714. παύσειεν præstat quoque Medic. Mendosum πνύ-
 σῃσιν fuisse videtur in Guelferb. Nam in collectione ad Ba-
 tavam editionem instituta, nihil varietatis adnotatum.

723. Medic.

723. Medic. & Guelferb. ἰδρύθηναι. *αἰσθησις*
 724. δὴν Φρένας ὁρμαίνουσιν. Sic etiam Guelferb. Optima lectio Jo. Pierfsono neglecta, notatu dignior erat, innumeris quæ observavit scripturæ mendis. Librarios sæpe fefellit ista constructio. In Oppiano Αλ. β. 570. legendum ex uno e Regiis codd.

δὴ τότε μιν καὶ μόχθος ὑπὸ Φρένα δύναιτο ἦδη.
 ubi dativum οἱ in locum accusativi μιν alii librarii susceperant. Sic apud Nostrum III. 612.

— — — δέος δὲ μιν ἴσχανε θυμόν.
 ὁρμαίνω autem de persona semper adhibetur. III. 697.
 καὶ οἱ αὐτὴ τὰδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα.
 Vide ibid. 18. 452. 620. IV. 3.

728. ἀποτηλόθι. Divisim excudi debuit ἀπὸ τηλόθι, ut infra 1188. & 1208. Sic scriptum in A. E.

741. ἦδεα γαίης. Guelferb. ἔσχατα γαίης.

767. ὑπὸ ἡέρι. Guelferb. ἐν ἡέρι. Idem v. 774. ἐνσείης.

800. κατέλεξεν ἅπαντα. Guelferb. ἑκάστα.

810. ημερτέα. Guelferb. θυμηδέα.

819. Guelferb. πρήσονται.

861. ῥυσόμεναι. Vulgo ῥυσσόμεναι. Sic corrigendus typographæ error in nota.

865. ἰδύσατο. Guelferb. quoque ἰδήσατο.

985. ἔπος. Guelferb. λόγος, mendose pro λόγον, e glossmate.

1000. θωρήξισθαι. Medic. θωρήξασθαι.

1049. ἀλλὰ κε πᾶσι. Perperam primariae editiones ἀλλὰ καὶ πᾶσι. Mendam sustulit Stephanus.

1072. κενυρίδιον. Guelferb. κενυρίδιον.

1086. μήτ' αὐτὸς ἐκὼν. Neque ipse ultra: id est, neque tu e sola libidine, nullo cogente, absque ulla ratione. Perperam vulgo legitur αὐτὸν, quod ad Αὔσονιδην relatum frigide, &

præne inepte, otiosum est. Eadem significatione αὐτὸς ἐκὼν apud Homerum legitur, Odyss. β'. 133. quem locum temere sollicitavit Ernestius.

κακὸν δ' ἐμὲ πόλλ' ἀποτίνειν

Ἰκαρίῳ, αἷ' κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.

1089. λήν. Guelferb. αἰέν, e frequenti commutatione literarum A. & Λ. Idem εἰς περὶ παισί.

1111. βάλετ'. Guelferb. βάλεν.

1188. θυῶν τ'. Guelferb. θυῶν δ'. In B. θυῶν ἀπὸ τηλόθι.

1200. Ἀρήτης. Optime Guelferb. Ἀρήτη. Sic Homerus Il. α'. 55.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

δ'. 218.

εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη.

& sic passim cum dativo persona.

1207. ἦε Γέμιστος. Perperam Guelferb. ἦδ'. Vide notata ad 834.

1209. δὴ τότε δῆ. Guelferb. δὴ τότε μὲν. In Florent. editione, claudicante metro, δὴ τότε βασιλῆος. Eadem male cum Medic. & Guelferb. τρεμέντας.

1242. ἐπερεύγεται. Perperam A. B. E. ἀπερεύγεται. Similis permutationis exempla habes supra 631. & II. 984.

1273. γέ τις. Vulgo δέ τις. Illud habent quinque Regii. Sed Medic. νόστου δὲ δημοσύνην δέ τις ἄλλος.

1274. φήνεεν. Mendose Cæf. Medic. & Guelferb. cum primariis editionibus φαίνονεν.

1279. χύτο δέ. Guelferb. χύτο καί.

1308. ἐλέηραν. Male Guelferb. ἐλάϊρον. Hæ diversarum temporum formæ sæpe commutata. Vide supra ad 738.

1422. 1538. In Homero, Il. φ'. 147. legendum:

τοὺς Ἀχαιοὺς ἰδαίξε κατὰ ῥῶν, οὐδ' ἐλέηρει.

1336. ἀρείων. Guelferb. ἀρίστη.

1343. ἐτάροιο φίλοις ἐπικεκλωμένοιο. Repone ocius φίλους e Florentina editione. Sic quoque in B. scriptum, in Guelferb. & in Medic. e correctione.

1359. καὶ δι' ὁπόσ'. Guelferb. καὶ ῥ' ὁπόσ'.

1385. ἄγεσθε. Sic Medic. In nota ad hoc verbum scribere debebam: *Idem Regii & Cas. quibus accedit Guelferb. tant ἄγεσθαι: sed ἄγεσθε tuetur Medic.* Ortum autem illud e librariorum errore, qui frequentissimus est, αι & ε confundentium. Similes scripturæ mendæ millenæ enotatæ sunt in collationibus quibus utor codicum Medic. & Guelferb.

1407. λίγ' ἔσθενον. Guelferb. λίγα στένον.

1417. ᾧ ἀπὸ δίψαν — λωφήσομεν. In Florent. editione, inde in Aldina & Parisina, ᾧ ἄπο, male. Nam si præpositio cum pronomine jungi deberet, scriptum oportuisset οὗ ἄπο. In A. C. E. ᾧ, ut, quæ lectio non omnino contemnenda.

1453. γειομόροι. Guelferb. γειοτόροι.

1537. πρήθοντος. Guelferb. πρόσοντος, vitiose pro πρήθοντος. Idem quoque v. seq. πόρους habet.

1544. καίμῳντι. Vide notata ad 219. & 1255. Perperam Guelferb. καίμῳντι. D. καίμῳντι.

1601. ἡ ῥ', ἅμα δι' εὐχολῆσιν — Guelferb. ἡ ἅμα καὶ εὐχολῆσιν — metro titubante. Sed inde vulgata melior, & procul dubio genuina, eruitur lectio. Repositis in suam sedem vocibus, scribe:

ἡ, καὶ ἅμ' εὐχολῆσιν ἐς οἰδμαῖα λαιμοβολήσας.

1618. νισσομένην. Sic etiam Guelferb. Tum idem μέσον βυθόν, quod vulgato μέγαν βυθόν non deterius est.

1649. δεδμημένοι. Guelferb. δεδηγμένοι,

1656. ἐπ' ἀνάματος. Sic libri omnes. Typothetæ errore in Stephani editione ὑπ' ἀνάματος.

VI M U N I C I P I

Argenti
TYPIS

JOANNIS HENRICI
HEITZ

ARGENTORATI

TYPIS

JOANNIS HENRICI

HEITZ

ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

Die XXI. Augusti MDCCLXXX.

